

COMMITMENT BUILDING FOR EARTHQUAKE RISK MANAGEMENT:
RECONCILING “STAGNANT LOCAL CAPACITIES” WITH “GOVERNMENT
AGENCIES” FOR EFFECTIVE EARTHQUAKE RISK MITIGATION

A THESIS SUBMITTED TO
THE GRADUATE SCHOOL OF NATURAL AND APPLIED SCIENCES
OF
MIDDLE EAST TECHNICAL UNIVERSITY

BY

ERSAN KOÇ

IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR
THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY
IN
URBAN AND REGIONAL PLANNING

SEPTEMBER 2010

Approval of the thesis:

**COMMITMENT BUILDING FOR EARTHQUAKE RISK MANAGEMENT:
RECONCILING “STAGNANT LOCAL CAPACITIES” WITH
“GOVERNMENT AGENCIES” FOR EFFECTIVE EARTHQUAKE RISK
MANAGEMENT**

submitted by **ERSAN KOÇ** in partial fulfillment of the requirements for the degree of
**Doctor of Philosophy in Urban and Regional Planning, Middle East Technical
University by,**

Prof. Dr. Canan Özgen
Dean, Graduate School of **Natural and Applied Sciences** _____

Prof. Dr. Melih Ersoy,
Head of Department, **Urban and Regional Planning** _____

Prof. Dr. Melih Pınarcıoğlu
Supervisor, **Urban and Regional Planning Dept, METU** _____

Examining Committee Members:

Assoc. Prof. Dr. Anlı Ataöv
Urban and Regional Planning Department, METU _____

Prof. Dr. Haluk Pamir
Architecture Department, METU _____

Prof. Dr. Melih Pınarcıoğlu
Urban and Regional Planning Department, METU _____

Assoc. Prof. Dr. İrem Dikmen
Civil Engineering Department, METU _____

Assoc. Prof. Dr. Yıldırım Saldıraner
Anatolian University, _____

Date: 17.09.2010

I hereby declare that all information in this document has been obtained and presented in accordance with academic rules and ethical conduct. I also declare that, as required by these rules and conduct, I have fully cited and referenced all material and results that are not original to this work.

Name, Last Name: ERSAN KOÇ

Signature :

ABSTRACT

COMMITMENT BUILDING FOR EARTHQUAKE RISK MANAGEMENT: RECONCILING “STAGNANT LOCAL CAPACITIES” WITH “ GOVERNMENT AGENCIES” FOR EFFECTIVE EARTHQUAKE RISK MANAGEMENT

Koç, Ersan

Department of City and Regional Planning

Supervisor : Prof. Dr. Melih Pınarcıoğlu

September 2010, 394 pages

To a large extent, natural phenomenon like earthquakes, floods, landslides and etc may seem “natural events” which are out of human control. In fact, the sociopolitical structure is the main cause of earth tremors which turn into disasters. What is notable and striking is that, because of institutional and social vulnerabilities and little or misguided efforts for disaster loss mitigation, natural events may turn into disasters resulting negative and devastating consequences. Institutional vulnerabilities connote a lack of local administrations’ capacity for disaster mitigation planning, furthermore awareness for accreting local stakeholders for disaster loss reduction. Social vulnerabilities, refers to miss-knowledge and lack of awareness for disasters in the society. In Turkey, it is hard to say that there has never been efforts for disaster loss reduction, whereas; the main focus of the state agencies has been on post-disaster emergency relief, literally wound healing for decades. Generally speaking, localities which experience a disaster may encounter significant losses in development, hence a significant decrease in local capacities which takes enormous resources to restore. The housing stock and urban fabric, which inherit an historical background weaved by miss-guided disaster policy that only focus on post-disaster emergency relief phase, pictures the extent of the problem in Turkey. In addition, both “institutional errors which lead to underachievement in disaster policy and practice” and “opportunities for building robust

and resilient forms of institutions” come into local agenda. Errors, which might have been altered by long term and comprehensive modes of local planning for disasters, may lead to underachievement by local agents. To achieve such a model, we are in need to carry out qualitative and quantitative data collecting and analyzing techniques in different phases. The two analysis techniques are in-depth interviews (IDI) and drawing Concept Maps that will be conducted in the analyses process with local respondents selected by snowball technique.

Keywords: disaster management, emergency management, earthquake, local capacity building, risk management, commitment building, resilient city, urban planning, dispute resolution, collaborative planning

ÖZ

DEPREM RİSK YÖNETİMİ İÇİN ÜSTLENİM GELİŞTİRME: ETKİN AFET YÖNETİMİ İÇİN DURAĞAN YEREL KAPASİTELER İLE YÖNETİM BİRİMLERİNİ KAYNAŞTIRMAK

Koç, Ersan

Şehir ve Bölge Planlama Bölümü

Tez Yöneticisi : Prof. Dr. Melih Pınarcıoğlu

Eylül 2010, 394 sayfa

Deprem, sel, yer kayması ve diğer afet türleri görünüşte insan denetiminin dışında doğal olaylar olarak sayılmakta ise de aslında, toplumsal ve siyasal yapılar doğa olaylarının afete dönüşmesinde temel etkindir. Şu gerçek not etmeye değerdir ve çarpıcıdır ki; kurumsal zayıflıklar ve toplumsal hasargörebilirlikler ve/veya yanlış veya hatalı yönlendirilmiş afet çalışmaları doğal olayları afete dönüştürmektedir ve olumsuz ve yıkıcı sonuçlara yol açmaktadır. Kurumsal hasargörebilirlikler, yerel yönetimlerin afet zarar azaltımı ve planlaması konusunda eksik ve/veya yetersiz olmasından kaynaklanmaktadır. Ayrıca yerel yönetimlerin, yereli paylaştıkları aktörlerin yapabilirliklerinden yeterince faydalanmadıkları da not edilmesi gereken bir durumdur. Toplumsal hasargörebilirlikler ise toplumun afet konusu ve olgusu hakkında yanlış bilgilenmiş olmasından ve dolayısıyla afet farkındalığının azlığından kaynaklanmaktadır. Türkiye’de afet konusunda çalışmaların yapılmadığını söylemek doğru olmasa da, devlet kurumlarının onlarca yıl ve hatta şu ana kadar yoğunlaştığı alanın, afet sonrası acil durum müdahaleleri – yara sarma politikaları - olduğunu belirtmekte çok büyük önem vardır. Genel olarak, afeti deneyimleyen yerel ortamlar belirgin düzeylerde kayıplar yaşamakta, ve bu kayıpları yerine koymak uzun zamanı almaktadır. Yapı stoku ve kentsel doku – ki önemli bir bölümü tarihsel hatalar ve afet gerçeğini göz ardı eden yerleşim politikalarının ürünüdür – Türkiye’de afet sorununun

boyutunu resmetmektedir. Buna ek olarak, afet politikasının yerleşmesine engel olan “kurumsal hatalar” ve “afetlerin yeniden yapılanmaya paralel çeşitli fırsatlar sunması” konuları önem arz etmektedir. Yerel bağlamda, uzun erimli ve kapsamlı afet planlaması modellerinin varlığı ile aldedilebilecek kurumsal hatalar tezimizin temel omurgasını oluşturmaktadır. Bahsettiğimiz model, İzmit Örneğinde, yerel karar vericiler ile derinlemesine görüşmeler ve yerel medya ürünleri incelenerek geliştirilmiş ve temel kaygısı yerel paydaşların “afetleri algılama biçimleri”, “eşgüdüm mekanizmaları”, “aralarında çıkan sorun türleri ve çelişki çözüm tipolojileri” ile “yerel kapasite ve yapabilirlikleri ortaya çıkarmayı amaçlayan üstlenim/taahhüt” biçimleridir. Bu amaçla yerel karar vericiler ile, kartopu örneklem seçilimi yöntemi kullanılarak görüşmeler yapılmış ve görüşme dökümleri detaylı analize tabi tutulmuştur.

Anahtar Kelimeler: afet yönetimi, acil durum yönetimi, deprem, yerel kapasite geliştirme, risk yönetimi, üstlenim geliştirme, başedebilir/dirençli kent, kentsel planlama, çelişki çözümlenme, eşgüdümsel planlama

to many lives we lost in disasters

ACKNOWLEDGEMENTS

I would like to express my thanks and gratitude to Prof. Dr Melih Pınarcıoğlu, the supervisor of this thesis, for his friendly and incomparable guidance and invaluable criticisms, not only in relation to the formation of this thesis, but also through my graduate studies at Middle East Technical University. I also express sincere appreciation to the jury members Prof.Dr. Haluk Pamir, Assoc. Prof.Dr. Anlı Ataöv, Assoc. Prof.Dr. İrem Dikmen, Assoc. Prof.Dr. Yıldırım Saldıraner for their critical reading of the thesis. I would like to thank my friends from Middle East Technical University for their kind help and moral support during all stages of the thesis. A big thank goes to my friends who had to deal with my stress during these years. In particular, I would especially like to thank my closest friend Murat Işık for his moral support and to push me finalize the thesis. A special word of thanks go to Assist. Prof. Dr. Gamze Mert from Faculty of Architecture and Design - Kocaeli University for her kind support through my study. I am grateful to my family. Without their support, it would not have been possible to realize this study. I am indebted to my parents, Nazile and Hüseyin Koç, for their generous support all through my education. I also would like to thank to my colleagues Burak Beyhan and Tunga Köroğlu for their support and encouragement which cleared the path in every stages of my research. This study was supported by Middle East Technical University (METU) Academic Staff Education Program (ASEP/OYP), which was designed as a collaborative science initiative between METU and Partner Universities. I am deeply grateful for departed Prof. Dr. Raci Bademli, not only for being one of many idea-fathers of OYP program, but also for mentoring initial states of this study. I'd like to acknowledge that I have benefited subsequently in the many years from lectures and discussions in the Department of City and Regional Planning at METU. I want to single out especially Prof. Dr. Melih Pınarcıoğlu who from different perspectives helped to develop my arguments for PhD degree and Planning in general - not only as responsive and careful supervisor, but also as a close friend and excellent mentor.

TABLE OF CONTENTS

ABSTRACT	iv
ÖZ.....	vi
ACKNOWLEDGEMENTS.....	ix
LIST OF TABLES:.....	xiii
LIST OF FIGURES:.....	xvi
LIST OF ABBREVIATIONS.....	xvii

CHAPTERS

1. INTRODUCTION: WHY DO WE NEED TO ASK THESE QUESTIONS?.....	1
1.1 The Context and the Aim of the Thesis	4
1.2 Research Questions of the Thesis	6
1.3 The Content of the Thesis	8
1.4 Stakeholder Conception Analysis	10
1.5 Analyzing Modes of Cooperation and Collaboration	12
1.6 Conflict Management & Dispute Resolution.....	14
1.7. Building Agency Commitment	16
2. WHAT DOES SCIENTIFIC COMMUNITY SAY ON THE DISASTER ISSUE?: RELATED LITERATURE AND THEORETICAL FRAMEWORKS	20
2.1 Disasters and Planning.....	21
2.1.1 Disaster Management.....	24
2.1.2 Emergency Management.....	25
2.1.3 Disaster Risk Management (DRM).....	26
2.3 Risk Society and Urban Planning	32
2.3.1 Risk Assessment Capacity of Local Governments.....	33

2.4 Disaster Risk Mitigation (DRM) and Urban Resilience	38
2.5 Social Capital as a Resource of Resilience	46
2.6 Conflict and Dispute Resolution	56
2.6.1 Planning As Dispute Resolution Process	58
3. WHAT DOES THE DISASTER ISSUE MEAN FOR TURKEY?: THE NEED FOR AN INCREASED ROLE OF RISK MANAGEMENT IN URBAN AND REGIONAL PLANNING:.....	59
3.1 Evaluation of Disaster Discourse in Turkey	60
3.1.1 Marmara EQ as a Milestone for Turkey’s Earthquake Issue:	63
3.1.2 International Scale Initiatives for Promoting Collaboration	64
3.1.3 National Scale Initiatives for Safety Culture Building (SCB)	72
3.2 Discourse Change from Crisis Management to Risk Mitigation	75
4. METHODOLOGY AND DESIGN OF THE CASE STUDY: HOW DID WE DESIGN OUR RESEARCH?.....	79
4.1 The Aim and The Context of the Case Study	81
4.2 Justification of the Case Study	81
4.3 The Choice Method of Interviewees	82
4.4 In-depth Interview Design and Implementation	88
4.4.1 Scope of the Research	89
4.5 Qualitative Analysis: Semi-structured in-depth Interviews	90
4.6 Content Analysis: A Brief Structure	92
4.7 Research Phases	97
5. WHAT DO WE HAVE AS LESSONS LEARNED FROM İZMİT CONTEXT? FINDINGS FROM STAKEHOLDER INTERVIEWS.....	100
5.1 Conceptions of Risk Related Issues	102
5.2 Modes of Collaboration	105
5.2.1 Need for Enhancing Cooperation Between Agents.....	109
5.3 Conflict Typologies.....	110
5.3.1 Mechanisms of Dispute Resolution.....	112
5.4 Intended and On-Going Commitment Typologies.....	113
5.4.1 The Mechanisms for Promoting Local Community Contribution	119
5.5 Concept Maps and Concept Clouds of Local Stakeholders	124

6. WHAT DO WE OFFER FOR PLANNING LITERATURE?: EVALUATION AND CONCLUDING REMARKS.....	140
6.1 Platforms for Resolving Disaster Related Disputes (DRDs)	145
6.2 Local Councils as a Platforms for Resolving Earthquake Related Conflicts.....	147
6.3 Resilient City Framework: Building Safer Turkish Cites	149
6.4 Planner as a Local Agent Capacity Management (LACM) Expert	152
6.4.1 New Types of Platforms for DRM	157
6.4.2 Planning as a Commitment Building Process (CBP): Commitment Model Proposal	162
6.5 Policy Proposals	163
6.5.1 Disaster Risk Management (DRM) for promoting Environmental Justice..	166
6.5.2 Mission Possible : Building Trustworthy Administrations	169
6.5.3 Resolving Stagnant State of Local Commitments for Disaster Risk Management (DRM)	171
REFERENCES	182
APPENDICES	
1. SEMI – STRUCTURED INTERVIEW QUESTIONS	195
2. CONCEPT LISTS OF RESPONDENTS (IN TURKISH).....	196
3. CONCEPT LISTS OF STAKEHOLDER GROUPS	231
4. CONCEPT MAPS OF STAKEHOLDER GROUPS	248
5. LIST OF INFORMANTS.....	277
6. WORD CLOUDS DERIVED FROM STAKEHOLDER INTERVIEWS.....	280
7. IN-DEPTH INTERVIEW TRANSCRIPTIONS	310
8: CONCEPT MAPS QUANTITATIVE TEXT ANALYSIS DATA	386
CV.....	392

LIST OF TABLES

TABLES

Table 1: Structure of the thesis	7
Table2: Structure of chapter 2: Literature and theoretical frameworks.....	20
Table 3: Structure of Literature Survey	22
Table 4: 4C's of our thesis framework	23
Table 5: List of key disaster management concepts	35
Table 6: Assessment of urban risks and loss mitigation chapters	41
Table 7: Social Science and Main Themes for Disaster Focus	42
Table 8: Strategies to enhance social capital	52
Table 9: Structure of Chapter 3, Risk Management in Planning	60
Table 10: Attributes of the two extreme models of Strategy in Disaster Policy	76
Table 11: General framework to conceptualize disaster prone communities.....	78
Table 12: Structure of Chapter 4, Methodology and design of the case study	80
Table 13: Components under Earthquake Risk in Turkey.....	84
Table 14: Recent Earthquakes and Claimed Loss Structure.....	86
Table 15: The set of Data Analysis Techniques	91
Table 16. Uses of Content Analysis	94
Table17: Research Phases.....	99
Table 18: Structure of Chapter 5, Findings from stakeholder interviews.....	101
Table 19: Commitments:Stakeholder Category A → İzmitMetropolitan Municipality	115
Table 20: Commitments: Stakeholder Category B → Kocaeli Governorate.....	117
Table 21: Commitments: Stakeholder Category C → Saraybahçe Municipality	118
Table 22: Commitments: Stakeholder Category D → Trade Associations / Chamber .	120
Table 23: Commitments: Stakeholder Category E → NGOs	121
Table 24: Commitments: Stakeholder Category F → Firms	122
Table 25: Structure of Conceptual Affinity Diagrams	124

Table 26: Structure of chapter 6, Evaluation and concluding remarks.....	141
Table 27: Planning principles with regards to Resilient City Framework.....	154
Table 28: Main drivers of the role of Planning as an agent of social development	156
Table 29: Community Safety Analysis Framework	172
Table 30. Concept Lists - N1 - Serkan Onur	196
Table31. Concept Lists - N2 - Yusuf Genç	198
Table 32. Concept Lists - N3 - Salih Palaz.....	200
Table 33. Concep Lists - N4 - Yusuf Ziya Demirci	201
Table 34. Concept Lists - N5 - Ramazan Özkaraaslan.....	202
Table 35. Concept Lists - N6-Arda Aygören	203
Table 36. Concept Lists - N7 - Mehmet Faruk Küçük,	205
Table 37. Concept Lists - N8 - Cem Güler.....	207
Table 38. Concept Lists - N9-İlkay Kaya.....	209
Table 39. Concept Lists - N10-Hakan Kütük.....	210
Table 40. Concept Lists - N11-Nagehan Koçka.....	211
Table 41. Concept Lists - N12 - Murat Konak.....	213
Table 42. Concept Lists - N13 - İsmail Sağıroğlu	214
Table 43. Concept Lists - N14 - Fazıl Aladağ.....	216
Table 44. Concept Lists - N15 - Arif Agos	217
Table 45. Concept Lists - N16 - Bayram Çolakoğlu	219
Table 46. Concept Lists - N17 - Gönül Alkan.....	220
Table 47. Concept Lists - N18 - Murat Safa Sürel	221
Table 48. Concept Lists - N19 - Hakan Özkum	223
Table 49. Concept Lists - N20-Nilgün Akçam.....	224
Table 50. Concept Lists - N21-Nurcan Taşpınar.....	226
Table 51. Concept Lists - N22-Mustafa Cevher.....	229
Table 52. Concept Lists derived from Governorship Interviews	231
Table 53. Concept Lists derived from Local Municipality Interviews	232
Table 54. Concept Lists derived from Metropolitan Municipality Interviews.....	234
Table 55. Concept Lists derived from NGO Interviews.....	237
Table 56. Concept Lists derived from Private Firm Interviews	238

Table 57. Concept Lists derived from Trade Associations Interview	239
Table 58. All Stakeholders “Conception” Concept List (Positive Attributes)	241
Table 59. All Stakeholders “Conception” Concept List (Negative Attributes).....	242
Table 60. All Stakeholders “Cooperation” Concepts (Positive Attributes).....	243
Table 61. All Stakeholders “Cooperation” Concepts (Negative Attributes)	244
Table 62. All Stakeholders “Conflict” Concepts (Positive Attributes)	244
Table 63. All Stakeholders “Conflict” Concepts (Negative Attributes).....	245
Table 64. All Stakeholders “Commitment” Concepts	246
Table 65. List of Informants: Key Decision Makers Interviewed	277
Table 66. Quantitative Text Analysis Data.....	386

LIST OF FIGURES

FIGURES

Figure 1: Turkey Map of Earthquake Zones.....	84
Figure 2: Kocaeli Map of Earthquake Zones	88
Figure 3: Conceptual affinity diagram for Governorate interviews	125
Figure 4: Word cloud for Governorate interviews	126
Figure 5: Conceptual affinity diagram for Saraybahçe municipality interviews.....	127
Figure 6: Word cloud for Saraybahçe municipality interviews.....	128
Figure7: Conceptual affinity diagram for Metropolitan Municipality interviews.....	129
Figure8: Word cloud for İzmit Metropoliatn Municipality interviews	130
Figure 9: Conceptual affinity diagram for NGO interviews.....	131
Figure 10: Word cloud for NGO interviews.....	132
Figure 11: Conceptual affinity diagram for Private Firm Interviews	133
Figure 12: Word cloud for Private Firm Interviews	134
Figure 13: Conceptual affinity diagram for Trade Associations Interviews	135
Figure 14: Word cloud for Trade Associations Interviews	136
Figure 15: Conceptual affinity diagram for All Stakeholders	137
Figure 16: Word cloud for All Stakeholders	138
Figure 17: Commitment Model for Effective Disaster Risk Mitigation.....	164

LIST OF ABBREVIATIONS

ERM: Earthquake Risk Mitigation
DCMs: Disaster Conception Maps
NEC: National Earthquake Council
SCB: Safety Culture Building
SRT: Search and Rescue Teams
LACM: Local Agent Capacity Management
DRDs: Disaster Related Disputes
CBP: Commitment Building Process
RCF: Resilient City Framework
AKOM : Afet Koordinasyon Merkezi (Disaster Coordination Center)
CBOs : Community-Based Organizations
EMPI : Earthquake Master Plan of Istanbul
GDDA : General Directorate of Disaster Affairs
ICA : Izmit City Assembly
JICA : Japan International Cooperation Agency-
TEMGD : Turkey Emergency Management General Directorate
UNDP : United Nations Development Program
DASK: Doğal Afet Sigortaları Kurumu (Natural Disaster Insurance Institution)
DEMD Disaster and Emergency Management Directorate
DMA: The Disaster Mitigation Act
DRR: Disaster Risk Reduction
DRM: Disaster Risk Management
EAF: East Anatolian Fault
EMPI: Earthquake Master Plan of Istanbul
EPMs: Emergency Preparedness Measures
FEMA: Federal Emergency Management Agency
IDNDR: International Decade for Natural Disaster Reduction
ISDR: International Strategy for Natural Disaster Reduction
ISMED: Istanbul Seismic Risk Mitigation and Emergency Preparedness Project
MEER Marmara Earthquake Emergency Reconstruction Project
NAF North Anatolian Fault
UN: United Nations
RMMs: Risk Mitigation Measures

CHAPTER 1

INTRODUCTION: WHY DO WE NEED TO ASK THESE QUESTIONS?

In the recent history of Turkey, disaster results have been for decades not very successful for mitigation/safety culture. By its nature, a disaster of any kind may expose paralyzing impacts on daily routines. The impact exposed by disasters may also affect settlements going far beyond their resilience on crisis events. Resilience of the society, which is a function of social capital and interagency cooperation quality amongst several stakeholders, may not reach the levels the experienced disaster necessitates. In this context, we define resilience as “elasticity and robustness of social systems that facilitate political, social and economic revival of cities after disasters or crisis situations”. The purpose of public policy in the context of disasters is to make public officials feel the need and urgency to take precautionary action. That means creating more emphasis that cuts across the lines of local and central governments, which requires putting more emphasis on making sure everyone can speak to each other in different platforms. For İzmit and 1999 Marmara earthquakes context, resilience may well be substantially undergrided by neighborhood spirit and assistance from kinship ties and relatives. Restoring City of İzmit, its livelihood and other private and public buildings of public service was and will surely be regarded as key symbolic milestones signaling recovery. The citizens of İzmit have always been here; yesterday, today, tomorrow and for the time ahead. But days after the earthquake that claimed up to 17.000 lives and destroyed the backbone of İzmit and Kocaeli’s infrastructure, talk turned from destruction and rescue to mourning and- inevitably - reconstruction. Urban planners and public officials and leaders missed the chance to see the devastation by

Marmara EQs as a chance to “make it right.” The decision makers of most societies around the world tend to use disasters as opportunities to "build back better,” And there is growing literature on using disasters as chances of greater progress. The politics of redevelopment after 1999 Marmara EQs in Turkey revealed the priorities of the government to lessen unrest among citizens. Given the political landscape of 1999 politicians, populist figures jumped on the Marmara EQ issue as a pool of next election voters. Disasters — even those we call "natural disasters" — always reflect poorly on governments. We witness a reflection of increase the power of social movements in support of alternative political leadership.

To sum up, the physical rebuilding of İzmit could not be twinned with environments of remarkable emotional resilience and practices of forced abandonment of permanent housing for disaster victims and giving them to public officials in the governorate weakened hope for people about social justice and welfare. Eleven years ago, Turkey faced a disaster – 1999 Marmara Earthquake - that can be described as the worst downturn since Erzincan Earthquake in 1939. This unfortunate incident helped us look back and think about “where did we do wrong”. A convergence of factors such as ill-prepared local government and ill-designed and weakly investigated building construction caused the crisis. Lack of public discussions led by planning and policy practitioners focusing on safety issues and lacks of actively engaging in central, regional and local debates about urban safety deepened the downturn and resulted in 2001 financial crisis. Local governments – municipalities and governorates –should promote innovation to achieve significant gains in social and economic safety. The cities they host cities would lead to development of highly creative, cutting edge production of safety technologies. Building substantial social and economic safety for the region that cities operate can also benefit from information and media technologies woven into the design of urban safety planning. Given the circumstances of Marmara Earthquakes, it's not too surprising that our main focus on disaster issue in Turkey has primarily been on earthquakes. But, floods are as important as earthquakes. Flood safety, as well as earthquake safety yet has become a high priority for government officials, but only a

small portion of aid has gone toward affected regions and neighborhoods. Turkey created the Compulsory Earthquake Insurance Administration, and has taken a number of steps to improve urban earthquake safety. There have been increased interest on insurance against disasters, but the level of insurance bought against disasters is far from meaningful levels. There's been far less attention paid to invest on individual insurance policies, which are very important. Also, we haven't really focused very much on them. Rebuilding an earthquake-struck city or region often has a complex political dimension. Local or central political turbulence/chaos is a signal of weak governmental institutions and 1999 Marmara Earthquakes showed this lack of strong civic institutions. In many research and documents on history of city planning in Turkey, it is denoted and underlined that “rapid urbanization” and “unsuccessful planning practices after the 1950s” is the main reason behind every problematic issue in Turkish Cities, which to some extent is true. Disaster Issue in Turkish cities is neither an exception nor a discrete one from this historical fact. In general, disasters intersect directly or indirectly with almost every aspect of global, national, regional or local development.

Rapid urbanization and centralist planning culture, which Turkey is passing through, paved the way to mass losses in disasters, significantly earthquakes and floods. Housing stock and alongside the urban fabric, if built on inadequate building and urban zoning codes, eventually experience damage and cause human and social capital loss. As the building codes in Turkey has been designed to empower civil engineering and building sector, a high stake of urban and rural housing stock lack in having adequate levels of building codes. Urban zoning, which has a long tradition in Western countries, couldn't find a place in Turkish Planning experience. When disaster hits a locality in Turkey, local administrations such as municipalities and provincial governments - lacking adequate disaster strategy and loss reduction planning- failed to respond society's urgent post-disaster needs. These developments, when necessary commitment by local governments is achieved can pioneer integration of different levels of interagency communication and media technologies into the physical form and fabric of Kocaeli and/or other cities. These developments can add a very important new

dimension to the previous generation of policy making, which we call reactive policy making. The result of such innovation would be creation of spaces and places that attract the local decision makers involve new modes creative leaders and build architectures of safer environments that melt the old boundaries between central and local governments. The public and private sectors are intertwined. Developments can be characterized by partnerships among central and local governments – urban developers, educational or research and /or education institutions planning service providers. This dissertation is concerned with building a commitment model for disaster management. Commitment is defined as “a directed obligation from one agent to another about to being about a certain state of affairs or to perform certain actions “, Actions, that might, may, and could serve for disaster loss mitigation is the focus of our study. Thereto, disaster is defined as “the impact of a natural or human-made hazard that negatively affects society or environment. Setting the relation between the two –commitment and disasters- necessitates the re/definition of the planning concept. When we define planning as “an act of management and design service provided by a public servant for an administrative body or agent”, we might come up with closely related collisions and interactions of four modes of action; First, interplay of dominant perceptions of the public and the public servant on the subject matter. Second, building and sustaining cooperation and collaboration modes both in the public realm and planning services providers. Third, management of conflicts and disputes among social actors and planning agents by using appropriate means of collaboration and negotiation. Fourth, building and sustaining commitments of related stakeholders for the sake of efficiency in initiating and launching social resources. Disaster and Urban Risk Management, as an issue of city and regional planning is not a discrete one from this grand definition.

1.1 The Context and the Aim of the Thesis

This thesis focuses on the issues related to urban policy for disaster safety, which is characterized by sets of conceptualizations, collaboration modes, conflict patterns and commitment levels of local stakeholders in İzmit context. The aim and

mission of this thesis is to create a model of commitment which is aimed to serve as a platform for local agents in planning process. This platform will consist of parts that will discuss the resilient city concept and urban commitment building mechanisms, which will help individuals and groups from voluntary mechanisms to become thought leaders in their specific fields in İzmit. The question of how to attract voluntary groups to disaster service is challenging the way local governments act in Turkey. After 1999, not only local governments but also central government faced unprecedented problems. In order for the governments to meet the complex and daunting demands that İzmit and other Marmara EQ affected cities faced, a focused analysis in their own public sphere is required.

The context of our dissertation does not aim to find an answer to these grand questions, which evidently needs dozens of volumes of literature and many planning concepts to cover. What we aim here is to make a contribution to Turkish Planning Literature by using In-depth interview data in a locality – İzmit in our case - where a severe disaster has been experienced and interagency collaboration pattern promises valuable information and experience outcome. When we are dealing with the enhancement of city planning practice against disasters, a clue may lie in the fact that the “Planning” in general and “City Planning” in particular, has been passing through a dilemma shift from “centralized modes of decision making” to “decentralized modes of policy and action”. Decentralization in local and regional development actions, evidently unavoidable when we focus on and try to decipher the turbulent and complex nature of the society, raises grand questions. Such as “How can we find out bonding mechanisms between the administrations and the society and amongst the internal networks of the stakeholders”. Our attitude towards finding an answer on the problem of bonding fragmented parts of disaster policy in general and disaster risk management and planning in particular is that “all parts are complementary to the rest”. Enabling local agents through awareness and generally capacity building, does not necessarily denounce and rectify the need for a central body of guidance. A central unit of guidance should have the capacity to incorporate local and sublevel circles on disaster loss

mitigation. In today's world, any administration level, particularly city administrations that have the ability to design and manage mechanisms that incorporate and cultivate local knowledge can access high levels of administrative quality. When the city administrations face with a problem, there are indispensable phases which necessitate the building and applying of a commitment model. Moving from the assumption/fact that solving local problems needs and must add local agents, we come up with the proposition that "we need non-parental mode of guidance from central authorities". Hopefully, we can achieve synergy which allows local stakeholders communicate more effectively.

1.2 Research Questions of the Thesis

Our thesis is concerned with the issue of disasters, which evidently recalls suffering, pain, and desperation, loss of lives and breakdown of social ties. Solving these massive problems –disasters and associated risks- needs to build a sincere and direct relation with the actors and stakeholders involved. As the subject matter is directly related to human life, it is almost related to anything an urban thinker may imagine. What we will attempt to focus is that, by building the theoretical framework of a "commitment model", we will have the chance to initiate, foster and sustain direct relation with local stakeholders. This model - hopefully the product of this dissertation and action research we have conducted - will try to encompass the concepts of Risk Perception/Conception, Risk Cooperation, Conflict Typologies in Disaster management Process and consequently the enhanced commitments of local stakeholders and key decision makers. A model, which we stress the eminency of necessity, could be a counter deterrence to the over-centralist and utilization-oriented public policy culture in Turkey. As the core of our quest is disaster and consequently human life, almost everything regarding the urbanities, such as; human capital, social capital and development opportunities follow. On the one hand, we don't have some very large grant programs that pump out improvements in local disaster mitigation. But none of this is earmarked for urban safety purposes and the traditional constituencies and

agencies that divide up resources and decide how it will be applied at the central state level and/or local government/metropolitan level have generally not been oriented towards safety uses and much less for disaster safety. In fact, decision makers in planning have been sitting back and waiting to see whether the central government will pass special programs giving those additional resources to use for disaster safety.

Table 1: Structure of the thesis

	RESEARCH QUESTIONS	CONTENT
Chapter 1	What are the driving questions in our thesis?	<ul style="list-style-type: none"> • Reasons that lead to slow-down or collapse of interagency collaboration. • Characteristics of interagency collaboration.
Chapter 2	What is the relation between “disasters” and “urban planning”?	<ul style="list-style-type: none"> • Defining and categorizing disaster related concepts • The initial ideas on 4C Disaster Planning Model (Conception, Cooperation, Conflict, Commitment)
Chapter 3	What do “disasters” and especially “earthquakes mean for Turkish public policy What are the concepts and models developed to deal with disasters? What are international and national efforts to build resilient cities?	<ul style="list-style-type: none"> • Dual Fatalist-Self Reliant Society Model • Three-phase community resilience analysis model
Chapter 4	How we designed our research	<ul style="list-style-type: none"> • Strategy and organization of analysis methods • Logic and structure of in-depth interviews
Chapter 5	What are the lessons learned from 1999 EQs for İzmit?	<ul style="list-style-type: none"> • Conception differences, • Collaboration mechanisms, • Conflict typologies, • Commitment patterns
Chapter 6	What do we offer for scientific community?	<ul style="list-style-type: none"> • Detailing and explanation of Three-phase Resiliency Analysis Model • Strategies and recommendations • Policy proposals

So, you have a reluctance to use the traditional funding sources for safety concerns and you have a failure at the central level to pass special bills that would give more funds specifically for this purpose. Turkey has suffered many disasters (floods, earthquakes .etc), But she is far from success in establishing a robust disaster management system. Instead of incorporating all aspects of the social and economic actors, the central and local state bodies insistently take extraordinary regulations and resource management methods after the disasters.

1.3 The Content of the Thesis

Catastrophic/disaster risks combine low probability events with consequences that are extremely serious. Some types are nuclear or biological terrorism, or extraordinary natural disasters. In dealing with catastrophic/disaster risks, local or central government bodies may lack the motivation and/or information for education and training programs because of low frequent and low-level instances. The catastrophic events, which occur at a low frequency, combined with often changing of planning systems, increase the harms to the locality. Learning from low frequency-high consequence events - such as disasters like earthquake and floods - needs being fed back by control systems to enhance prevention, early warning, systems and quick response systems. With catastrophic events, the local planning body may not have enough events to support such a feedback loop, and so you have to artificially substitute for all of the learning that would come from frequent lower-level incidents. Learning, feedback and improvement, even in the absence of disasters helps a lot for dealing with catastrophic risks. Local planning agencies to become good at controlling risk, they need to be good at spotting emerging problems quickly and suppress them before they occur. This is analytically a demanding work, difficult to organize, and extremely complicated to evaluate. Setting a budget to prevent a disaster presents some very particular challenges. Local planning bodies pay somewhat less attention to the need for constant monitoring

of disaster risk. If they get better at evaluating and mitigating of disaster risks, eventually less loss will be observed. Experience from 1999 Earthquakes suggests they put a lot of emphasis on post-disaster recovery. Some new strategies for government and intergovernmental agencies and non-profits on risk management could be to discuss how some of them have adopted to maximize the impact of their work in this area. Non-government initiatives have proved to be more effective in quick response for disasters. Furthermore, the disaster context of the local planning bodies is working on risks or harms to health, welfare, security, or the environment.

Institutionalizing and enforcing legal compliances with a set of existing planning methods is a crucial field of improvement. Government agencies' core task is to identify societal risks and to suppress those risks effectively and at minimum cost. So, risk management is a field of protecting society's best interest, and acting expeditiously on important and emerging issues. Controlling risk, harms or unwanted events from occurring, is a substantial task for local governments. Over the last ten years, we have noticed a lot of negative issues in this subject and these ideas from people who are government officials. Fatalist modes of thinking from high level government officials, such as Prime Minister Erdoğan, claiming that deaths in mining industry are fatalistic events and are natural fate of the workers, which is the product of a mindset which ignores prevention and precautionary strategy for harms to society. The non-profit world is and should be an active part in this risk-game. International and national non-governmental organizations are also an indispensable part of this risk-management task too - From peacekeeping and conflict reduction to humanitarian relief. To sum up, there is an enormous range of organizations in the business of identifying and controlling harms. Associations and foundations in Kocaeli are seeking to commission and fund. They need guidance and the private sector is in this game too – under the rubric of corporate risk management – but their focus is predominantly on protecting the corporation itself from a variety of harms that might endanger its operations, reputation, profitability, or capacity to perform.

The lessons learned and innovative experiences, such as land monitoring systems in Kocaeli Planning Authority, are scattered broadly across multiple fields. The issues for “communication amongst related stakeholders” have been extensively analyzed by several fields. In our thesis context we will elaborate four main themes of interaction between stakeholders. *First*, conception levels;, which cover the perceptions of different stakeholders on key disaster terminology, such as disaster, disaster risk and disaster management. *Second*, we will elaborate levels and modes of cooperation between different stakeholders after disasters. *Third*, we are in need to elaborate the conflicts and patterns of conflict generation and conflict resolution mechanisms amongst stakeholders. *Fourth*, we will try to make a list of possible commitments of stakeholders for disaster planning in Kocaeli-İzmit. These four components of our analysis, in summary conception, cooperation, conflict and commitment will compose our “Commitment Model for Disaster Planning”. As the model will be context dependent, the process which the analysis will pass through will be the model itself. The theoretical and methodological framework of the analysis phases will be elaborated briefly below;

1.4 Stakeholder Conception Analysis

Analyses of the stakeholder opinion, presets, biases, perception and conceptions (generally shapes public opinion), is a vital input in the planning process. Public opinion should not only be seen as necessary data of the problem context but also as an opportunity to learn from the society. We have to both collect data on dominant perceptions on disaster planning agenda, and learn from the public as much as possible. Learning form the public and mutual public learning from technical and scientific knowledge needs affective modes of interaction. In Turkey, participation is conceived and applied as presentation and informing sessions for the general public which usually exclude active involvement of the citizens. Such a culture of public participation -

literally “just informing the public about policy decisions – decrease or undervalue the abilities and potentials of the society. We call it de-capacitification. This mode of administration excludes public awareness and capacity building programs. Achievements in the scientific field and lessons from best practices should be analyzed, which requires Research&Development capacity within the administrations. Differences between the scientific achievements and public conceptions, in our case study the public perception on disaster management, should be analyzed. Findings from this phase, Public Perception Analyses (PPA), can help us to enhance both scientific and local knowledge. When local agents’ priorities are too different from others and resemblance of different stakeholders’ perception on disaster risk management is low, then the level of commitment would evidently be lower. Then, as planners, we need to develop ways to understand how the public perceives the problem. In addition, public perception is also guided and fostered by audiovisual media. Local newspaper archives will also be evaluated.

There are many motivations influencing the growth of social investment by firms. There has been a crisis of trust in the private sector also by a decline in trust in established institutions in general. The influence of non-governmental organizations, campaigning groups, and activist organizations is another driver in social investment. The growth of the private sector in general as a result of trends like globalization, market liberalization, privatization, technological innovation and a growth in the number, influence and sophistication are important areas of research. The activism of large institutional investors and their impact on local governance in the sense of local network capacity and methods of financing management of complex urban issues such as disaster collaboration is another area. Growth in the importance of intangible assets such as innovation and strengthening stakeholder relationships are also important. So we can say that, there is need for new business alliances and multi-stakeholder or public-private partnerships, bringing together groups of localities and other actors around particular rehabilitation and development challenges. Individual actor can address on its own but the emergence of other stakeholder fostering responsible

practices in a city where urgent rehabilitation is very important after earthquakes. NGOs and the media play a very important role in showing inappropriate practices and unlawful interventions. There is a need for more research to better understand better boundaries between the roles of the public and private sectors. Collaboration between voluntary neighborhood groups and central and/or local regulatory approaches shaping the effectiveness of the many new inter-stakeholder/intra-stakeholder partnerships to solve complex public problems and multi-stakeholder mechanisms that are emerging just after or along pre-disaster periods is necessary.

1.5 Analyzing Modes of Cooperation and Collaboration

Public participation studies in policy science are extensive in context. Particularly, public participation in disaster management has proved to foster significant contribution to loss mitigation. Mitigation, when defined as structural and non-structural measures undertaken to limit the adverse impact of natural hazards calls for urgent constructive input from local agents. But the problem lies in the fact that cooperation may both solve some problems but trigger others. The way meetings are organized, the attitudes of participants throughout the event or project may put the blame on the remaining agencies. Then the sessions, which were in the beginning designed to manage and resolve interagency conflicts, may turn into conflict generating activities. In Cooperation Analyses phase, planning agent is in need to analyze the both constructive and adverse impacts of successful or ineffectual cooperation, which leads us to the need for analyzing interagency conflicts. Participatory methods in disaster management mean empowering and engaging vulnerable groups. Disasters may have a role in triggering of conflicts between stakeholders. Collapse of a city paralyzes everyone's life. Mass losses of life and mass migration weaken social ties in localities. After that, local governments face with problems of "redefining of resettlement and redevelopment strategies". This process may trigger the overreacting of stakeholders in the process of the formation of

interest balances and mutual coalitions. After disasters occur, crisis period may lead to consent on centralization of decision-making. This centralization process, which is a usual behavior of central government towards unexpected situations in Turkey, paves the way to coalitions of excluded stakeholders against the new “central” mode of decision-making. In Turkey context, over investment in Marmara Region both increased “the level of risk the cities of Marmara is exposed to natural disasters” and the “level of social vulnerability”. In our research context, Kocaeli is chosen as the case study area. Earthquakes, to some extent, have the potential to extract social potentials in the emergency period. Several working groups between several stakeholders were organized by the surveillance and guidance of İzmit City Council after 1999 Marmara and Düzce Earthquakes. There is need to state that these organizations and sub-teams lacked in maintaining the continuity of efforts in İzmit. This processes and reflexes proved the existence of local capacities, which the central state failed to initiate and co-guide with the local stakeholders before hazard took place. The significance of this observation in our thesis is that conception differences and priorities of different actors paved the way to deterioration in the continuity of common disaster policy. It can be argued that civil society is more dynamic and democratic when greater numbers of people are engaged in the political processes. To understand whether and how participation and deliberation can make public governance more effective in disaster zones is aim of our research. Local government can act to make all sorts of information and data available to people that they need for making decisions in their lives through different kinds of urban information systems (url19). That has a potential to increase the trust and confidence that people have in their government, both central and local. The challenge for local governments is that most policy makers - and most citizens - think that it is enough just to put the information out there in the public’s access. But there is need for that information to be useful for citizens. So the key in designing good transparency systems is to start from the society that will use that information. Politics in general are passing through a period in which there is abundant technology that makes it much easier for society to talk to each other. Political issues and their representatives and other public leaders and government officials have the ability to use

that technology. This web-based social media helps users pass information that before were not easy to share so quickly. The technologies used in web-based social media and internet enable local, national or global information to aid in civic engagement and participation via communication technologies (url 17). There is a growing research area about whether web-based technology will really be helpful to improve the realization of democratic values of political accountability, but it is promising for the citizens to improve their judgment and level of information. Also there is growing curiosity how technology might be useful to help people organize themselves to deliberate their ideas and also be a part of the solution rather than being lost in information abundance and lack of intelligence. Recently, we have begun to see the most important priorities in the disaster management science in Turkey. Local governments, which are dealing with a relatively old building stock, are in need to design urban rehabilitation projects. Such projects will initiate an attempt to create some mechanism for citizens to feel safer in their locality.

1.6 Conflict Management & Dispute Resolution

Planning is a field of conflict resolution. In the planning process, planners seek, if possible, a unified set of solutions on a problem. In city planning, these problems have an urban nature which leads the planning agent to a multi-actor network. When the planner considers the turbulent and complex nature of sociopolitical relations, it is likely that conflicts and disputes between different stakeholders emerge. Conflict, is defined as “a state of discord caused by the actual or perceived opposition of needs, values and interests”(Shapiro 2004). As far as the context of this dissertation is concerned, we are in need to analyze the disputes caused by the differences between different stakeholders in the process of disaster risk management. This analysis will hopefully reveal a “web of conflicts”, (conflict typologies), which defines the bottlenecks and obstacles planners face in the participation process. Planning operations that seek for common agenda and

independent efforts of stakeholders on the solution to disaster loss mitigation are key points in our analysis. Given the importance placed on these safety issues, what is of greater concern, is that no administrations base their analysis on long-term benefit of disaster mitigation investment. Statistical methodologies and verifiable data sources or attempt neither to 'fact check' some of the higher estimates neither exist nor in the nation's agenda. Turkey nowadays is being kept hostage to artificially created regime conflicts and ideological battles. For the most part, the primary sources for safety issues are being channeled for post-disaster response. We have yet to find a comprehensive framework safety serviced methodologies or verifiable data sources. The real revolution in Turkish cities safety against disasters could be public sector that has been largely ignored in the current debate about urban disaster safety. How Turkish disaster policy could be changed in order to both keep her cities safe and local development in good shape? Central government responsibility role in the locality paired with a more sensitive approach to local differences and unique urban settings can be used to think Disasters as an opportunity for strengthening democracy. Sometimes it seems to me that the majority of Turkish politicians have not understood their role in the country that they cannot do what their will says they ought to. Planning authorities should also use their public resources to maintain and help preserve national "collective assets" like urban architecture and/or local history. Using central power to limit the planning roles of localities and creating pseudo reliable ways to control all of the planning process from the centre weakens the reliability and abilities of local governments.

The earthquake issue in Turkey presents both challenges and opportunities for smart development. While some developing economies have rapidly expanded in recent decades, many suffer loss due to neglected effects of stagnant local governments. Stagnant local governments - in the sense that decision makers - are unable to leverage the human capital, natural resources and/or industrial capacity necessary in pre- and/or post disaster recovery. I think we have to understand better that local administrations require a whole range of public institutions and public regulations to sustain and underpin a comprehensive understanding of the role of different communities (NGOs,

CBOs, Neighborhood Groups...etc) have different preferences for the shapes that those public institutions ought to take, and I think that those two points have very important implications about how far we can take economic globalization which economists haven't typically quite internalized yet. I would just add that the crisis in public sector about urban disaster safety is an artificially created one. In an era where ideological conflicts and regime battles over secularity of the state paved the way for public decision makers to react to disasters as an act of god or playgame of destiny. Fatalistic mode of thinking and/or decision making, due to bombarding of public decision making positions by figures of theological background has fostered this process. My guess is that we really don't know yet the true magnitude of the problem and whether the government's interventions in the end have been the correct ones.

1.7 Building Agency Commitment

Central and/or local governments, firms, communities and individuals are frequently ill-prepared for crisis response. Effective preparedness – sustained by systematic disaster planning - can mitigate or avert the impacts of some disasters. Systematic response can decrease the hard times for individuals, as well as the economic and social disruptions for firms, cities and regions. Emphasis on disaster planning by local governments builds upon the use of leaders of extensive experience. Teaching programs which focus on a range of issues such as public awareness, emergency planning, prevention, use of technology and innovation, proper locating of public facilities should be involved in disaster policy-making at the national and/or local levels. Programs which takes advantage of to the point expertise can help public officials explore the scientific and organizational complexities or crisis and disasters. Use of research information and educating public officials about these both will cover issues such as the formulation of more sensible mitigation strategies. Local Governments should work in three areas to deal with disaster risk:

1- *Mitigation Systems and Sustainable Planning:* The kinds of local partnerships at every scale - from region wide to neighborhood - local to global), that can play a role in encouraging local communities and inter-city working groups for technological innovation. Managing regional and urban resources in sustainable ways, cities can continue to imagine new approaches to risk mitigation. New roles for local and central government, new ways of harnessing civil society that will allow us to deal with science-intensive issues like GDOs or Climate Change in global context. Acting in time programs concerned about sustaining mitigation programs that might transcend local governmental boundaries and the short-term time horizons of most elected officials should be the focus

2- *Risk Information and Assessment:* It is not easy to assess levels of disaster risk as these systems are based on scenarios. Local governments must try to develop new tools and strategies for forecasting, modeling, monitoring, and assessing the environmental and social impacts of disasters of all kinds at all scales. The politics of disaster safety and the ways in which science and expert knowledge can be used in public policy-making are two main areas of research.

3- *Collaborative Decision-making for Disasters:* In a democratic society, public leaders must lead to debates about informed deliberation and collaborative decision-making. Groups – NGOs, CBOs and/or individuals - affected by such decisions must have and use their say about how to structure collaborative decision, so that each group is encouraged to be a part of the solution, not blamed as the problem source by systematic exclusion. (Waugh, 2000)

Whatever the kind of disaster is, such as earthquake, flood, fire, cyclone and etc, losses range from “human capital, which takes generations to replace” to “social and cultural capital composing social web and urban culture”. Damage to key city infrastructure; such as transportation, sewerage, irrigation, buildings and urban fabric takes huge resources for renewal. This damage exceeds the capacities of local or central administrations. Therefore, the planning agent needs to incorporate stakeholders to the recovery process. Commitments from various parts of the society should be guaranteed

for overall success. In the presence of an active commitment model, which triggers the potentials or hidden abilities of local stakeholders, we could say subsequent losses caused by disasters would be reduced. Turkish Planning System is in need to embrace and build local agents' commitment to overcome sustainable development which consumes more than the central or local government can provide. All levels and reserves of the Society should be informed and invigorated about the fact that the level of awareness and willingness to participate for the achievement of "disaster safe city" goal is vital. We have understood the important role that the military can play in disaster response. The command and control ability and the equipment and people prepared to respond are an important asset. Observing the poor construction of buildings in İzmit, Adapazarı and cities around them, that were all prone to collapse during an earthquake, we can conclude there are always man-made component of natural disasters. Therefore, it is normal to have increased concerns for how to provide for the safety and security of homeless people – disaster victims as general - while trying to deliver aid to them (url 18). To sum up, we need to start to look at the comparative advantage between types of responders, such as military, the business sector and NGOs all have a role to play in disaster response. We should think of better approaches than handing all to the military; such an idea was authored with high volume in the popular media after 1999 Marmara EQ. We have to develop a policy framework that control abilities of the military; the quick distribution channels and ability to mobilize resources in a for-profit company; the professional standards and long-term experience and network of NGOs-while recognizing the weaknesses of each responder. We can find a way to use the best of what each actor type has, and develop a local policy structure to coordinate approaches that allows us to sequence those responders. If we can, we will certainly have a better impact in disaster mitigation politics over time.

Planning when defined as "a management and design process to achieve a presumed public opinion", the process of urban and regional planning turns into a process of analyzing social perceptions of a given problem by blending expert knowledge with dominant social conceptions. If we evaluate the state of disaster policy

in Turkey, it is valid to comment that local/central administrations are only to some extent able to deal with post-disaster recovery, rather than developing preventive agenda on reducing likely losses caused by disasters in advance. The big challenge is to restore the livelihood of disaster victims. One of the most important research areas is involved in doing work on the localities which have public housing experiments. By combining the more in-depth, qualitative techniques with the more standard survey techniques, we can learn a tremendous amount about how policy really works on the ground. How can local government policies be changed in order to make people more aware of disaster risks? Public policy should be focused largely on giving local governments the right incentives to set up plans that envision disaster contingencies. The government has recently passed some initiatives that encourage contingency plans to be designed for developing existing plans and set standards to mitigate disaster risks. Issues such as the challenges NGO or CBO organizations encounter as they seek to monitor local or central governments for implement mitigation measures is the focus of our thesis. The extent to which local or environmental groups are able to realize their abilities and goals in the midst of collaboration defines the quality of collaboration. The goal of our research is to generate policy strategies that foster innovation in disaster governance with the help of information about interagency conflict patterns and modes of collaboration. We need new ways of incorporating scientific information and planning and decision making. Planner, which can advocates adaptive crisis management and manage “joint fact finding”, and collaboration in resource management is necessary.

CHAPTER 2

WHAT DOES SCIENTIFIC COMMUNITY SAY ON THE DISASTER ISSUE?: RELATED LITERATURE AND THEORETICAL FRAMEWORKS

Disasters affected cities and regions across Turkey have a weak understanding of the economic benefits of a disaster-resistant city and communities. In the past decade, only İstanbul and İzmir passed earthquake safety plans. In the republican era, cities and regions across Turkey have been severely damaged or faced business interruption due to earthquakes and flooding. The Disaster Resistant Cities research research projects in İstanbul and İzmir has generated a national model that can be adapted and used by other cities. But we don't observe a systemic networking among cities. Local governments are the level of administration which is unique organizations that serve their communities in the closest distance. The central government has a significant role about disaster research funding the value of which is obviously higher in the long term. Under these discussions, the content and structure of this chapter is summarized below.

Table2: Structure of chapter 2: Literature and theoretical frameworks

RESEARCH QUESTIONS
What is the relation between “disasters” and “urban planning”?
CONTENT
<ul style="list-style-type: none">• Defining and categorizing disaster related concepts• The initial ideas on 4C Disaster Planning Model (Conception, Cooperation, Conflict, Commitment)

When we try to analyze what scientific communities have said on disaster issue, we come up with four sets of scientific inquiry, which paints the tablet of our thesis concerns. Understanding how and why different conceptualizations come from different types of stakeholders and/or decision makers leads us to the need to get involved with

psychological approaches. Limiting the health concerns of the field of psychology, we will focus on concept maps of related stakeholders. In summary, there are four main channels of thinking on disaster risk management. Behavioral-Psychological, Socio-Economic, Policy Science and Engineering Science approaches.

- 1- Behavioral-Psychological Approaches: interested in risk perception, risk cognition, cognitive processes on disasters, risk communication,
- 2- Socio Economic Approaches: Social amplification of risk, risk society, societal dynamics which increase risk, social vulnerabilities, social networks in disasters, social capital, human capital, capital loss in disasters, awareness building
- 3- Policy Science Approaches: Administrative processes, crisis prevention, crisis management, capacity building of central and local governments, political awareness
- 4- Engineering Science Approaches: disaster mitigation, structural-building enforcement, probability statistics, earth sciences, geology, geophysics...etc

2.1 Disasters and Planning

Despite the fact that, there is extensive global awareness on the urgency of disaster mitigation, unfortunately Turkey apparently fails to comprehend the two former phases, preparedness and prevention, but focusing on the latter two, response and recovery. In Turkish context the design and management of cities evidently failed and still fails in incorporating disaster risk issues. Turkish cities has been designed and managed without significant knowledge from scientific fields dealing with disasters. Neither disaster zoning maps nor urban renewal plans for risky districts have been internalized by planning in Turkey. Also the level and quality of efforts composing respond and recovery phases are in question.

Table 3: Structure of Literature Survey

TOPICS OF SCIENTIFIC INQUIRY ABOUT DISASTERS AND PLANNING			
DISASTER RISK MANAGEMENT AND CITY PLANNING	ROLE OF PUBLIC PARTICIPATION AND SOCIAL CAPITAL IN PLANNING PROCESS	CONFLICT-DISPUTE RESOLUTION IN PLANNING PROCESS	COMMITMENT BUILDING IN THE PLANNING PROCESS
<ul style="list-style-type: none"> - Definition of the concept of disaster risk. - Risk Society and its repercussions on social sciences. - Risk Management, Definitions, systems, and approaches - Turkish context, transformations in the institutional and social structure. - Role of disaster risks in the emergence of conflicts 	<ul style="list-style-type: none"> - Definitions, approaches - Interagency trust, role of trust in social capital building - Role of interagency trust in building to control possible conflicts. - Turkish context, painful steps from human capital to social capital - Role of social capital in the emergence of conflicts. - Social capital building and conflict resolution 	<ul style="list-style-type: none"> - Definitions of conflict - Types of conflicts in society / between stakeholders - Sources of conflict in crisis times - Role of disasters in triggering conflicts between different stakeholders. - Context of conflict resolution in Planning Literature. - Role of planner in resolving conflicts. 	<ul style="list-style-type: none"> - Building local agenda - Shaping the conceptions of the individual stakeholders in the planning process - Learning from the public

In İzmit case, the level of consciousness on the necessity and urgency of “continuous disaster risk mitigation” emerged. But this level of consciousness gradually deteriorated in time because of two main reasons. *First*, political relations define its own agenda and the logic behind the policy on power sharing is far from abandoning power for the sake of a more secure society. The politicians utilize power of using national assets in the emergency period for sustaining their political stand-point. *Second*, the society tends to increase demands on extraordinary regulations, such as tax

cancellation or pay-free social housing. In the absence of insurance culture for disasters, such demands put extra pressure on political arena (Pelling, 2991). These two processes, exploitation by politicians and overt demands by the society, may give a clue why the disaster problem in Turkey got more complex in time. Therefore, the main goal of our thesis is “to define the main characteristics of the conflicts, which emerge in coordination-cooperation processes in disaster context”.

Table 4: 4C’s of our thesis framework

4Cs of Our Thesis Framework			
C ONCEPTION	C OOPERATION	C ONFLICT	C OMMITMENT
<p>Conception / Communication / Risk Awareness</p>	<p>Cooperation / Collaboration</p>	<p>Conflict Management / Dispute Resolution</p>	<p>Commitment Types / Commitment Building</p>
ROLE OF PLANNING AGENCY AND PLANNERS WITH REFERENCE TO 4C CONTEXT OF OUR THESIS			
<p>-Planner as a risk communicator -Planner as a public educator -Planning as a risk awareness building process</p>	<p>-Planner as consensus builder -Planner as local agenda agent -Planning as designing cooperation</p>	<p>-Planner as a tension minimizing agent -Planner as dispute identifier / resolver -Planning as dispute resolution process</p>	<p>-Local disaster strategy building -Planner as commitment builder -Planner as capacity builder -Planning as a commitment building process</p>

2.1.1 Disaster Management

What Turkey and Marmara Region experienced in 1999 Marmara EQs could have been turned into a template for rebuilding in developing countries. Turkey's best chance lied in the success of learning from disasters and to use the devastation of 1999 Marmara Earthquakes. NGOs and CBOs helped communities impacted by disaster recover more fully and recover faster. Their interagency network externalities could have looked at disaster recovery and what the central government could do to work with central and local governments. Near the 11th anniversary of 1999 EQs, no central government official asked for the need of long-term disaster mitigation policy for all the country. Community development when supported by nonprofit groups since the earthquake defines and creates an atmosphere of altruism; local governments must invest community centers. To help communities wherever they are recovering from disaster, we are learning that there is an opportunity in the building resilient cities and regions; we need to promote innovative systems that are natural to that area. Experts in the field of urban planning have already developed ways to build back better systems.

The scale of the technological transformation used by local governments can minimize high economic impacts of urban disasters. Risk mapping, loss statistics systems, building safety monitoring systems can emphasize the need to foster urban safety innovation. In Turkey there is a weak empirical base for the causes of earthquake loss. The complexity of both the past phases of building construction and rehabilitation and the level of ground safety are giving disaster planners hard time for developing effective and scientific research on urban safety. Despite their importance to make sound site selection and planning, site selection when done by bad or non-existent urban soil structure cannot let planners categorize risky gained from empirical studies (url 9). Local governments must review the origins, strengths, and weaknesses of the dominant policy typology of urban development which is the basis for building a new policy categorization that takes advantage of local knowledge. The most noteworthy aspect of smart developments in the urban safety literature as well as considerable evidence in the

domain of risk assessment is distributed urban risks. Opportunism by some of the political actors has no contribution for long term disaster safety. However, to assemble a comprehensive chronology of disaster safety policy in Turkey requires stimulating the innovation of local agents. Actors that work at the interface of central and local governments can be a barrier to innovation, due to political opportunism and lack of policy instruments that can be employed while encompassing the broader range of urban safety tools.

2.1.2 Emergency Management

How disasters and emergencies unfold and are weakly managed in Turkey. Examination of community and government responses to public emergencies, natural disasters and barriers to crisis readiness will bring to light new lessons about handling the unexpected and provide potential options to explore for future risk reduction and advance recovery planning. To improve society's capacity to deal with natural disasters, leaders and decision makers are in need to develop systems and collaborations of acting in time. Such systems can be developed by research, training, teaching, and working with local governments and practicing professionals. All-hazards risk issues and implementing public policies requires the representation of the development of risk assessments and mitigation programs to enhance community resilience.

The challenges of bringing back a community after the affect of disasters will require the existence of recovery management plans. Comprehensive risk management framework for analyzing and improving disaster mitigation, response, and recovery depend on quality collaboration of all actors. Central, regional and local neighborhood/community levels help disaster recovery meet the desired success. The robustness of emergency responder communication networks during periods of disruption and instability must focus on communication among responders to the expected levels NGO organizations' efforts to improve seismic safety standards in

developing countries depends on NGOs and CBOs working to reduce the risk of natural hazards in the most vulnerable communities through preparedness, mitigation and advocacy, helps build innovative work. The safety and security of cities needs to establish a broad repertoire of tools to address the full range of natural and human-induced hazards needs—immediate relief, strategic recovery, mitigation, planning, and preparedness. Such systems should focus on six core capabilities:

- Hazard risk and vulnerability assessments,
- Hazard mitigation planning,
- Web collaboration technology,
- Technology assessment and support,
- Geospatial information and sharing, and
- Impact assessment and scenario modeling. (adopted from url 9).

2.1.3 Disaster Risk Management (DRM)

Before designing Disaster recovery plans, it is of utmost importance to consider the potential impacts of disaster and to understand the underlying risks. These risks - risk sectors/titles in other sense – range from loss of life to building stock loss. The foundation upon which a good urban continuity plan - disaster recovery plan - should be constructed and be maintained. Such a plan must be tested and audited to ensure that it remains appropriate to the needs of the local planning organization. Support for infrastructure and services can be made with the assistance software – properly designed for the purpose of disaster recovery planning. Urban Continuity Planning - disaster recovery plan – can be designed to consider issues like cataloging risk sectors with the help of risk analysis. Whether the local government – as well as local stakeholders like NGOs, CBOs and firms – adapted to new systems of risk management depends on the quality of collaboration methods conducted by planners. Disaster recovery planning means using, defining, and execution of steps that will be needed for post-incident

recovery from a disaster or other crisis event. Recovery plan is the core of the whole planning process and is of critical importance. The recovery plan you prepare should be of the highest quality and be updated regularly. The plan itself is vital, therefore, that if you are to manage an incident successfully, you must execute Paper testing and scheduled practical tests. To prepare a recovery plans, there are many options, ranging from using private consultancy service to designing and using software. Many urban planners, architects and developers are seeing destruction of a city not only a chance to build back better but also a window for institutional reform. Such an understanding makes the nation more resilient to future risks, public health crises and disasters. Disasters are also an opportunity to rethink the city as a whole, how all the pieces go together. The important thing is not just to focus on the physicality of the built environment but aesthetics and poverty as well (url 23). Buildings will affect what people need for their daily lives and meet their needs for ensuring that built environment is also a chance to sustain something that is valuable to the community. Seeing built environment as a human right when discussed with the help of lessons of history helps use the opportunity for İzmit and other earthquake risky cities to build a truly modern and resilient city from the ruins of what came before. Risk analysis methods are used to assess and manage factors that may jeopardize the orderly operation of a function, institution and/or business. Two broad categories of risk analysis are categorized as 'quantitative risk analysis' and 'qualitative risk analysis '. Given the short-term chaos on the ground in İzmit, dismissal might be understandable. Urban planners must focus on social factors as well. Local governments have to draw the line between public and private collaboration, and balance the different attitudes and ideas to build the disaster-safe infrastructure and resilient urban future with the help of different modes of interaction media. Building disaster-resistant and affordable modes of housing should enjoy architectural and planning competitions. Urban planners in partnership with the architects can inspire to create some designs for the locality and help build a better future for the disaster-struck city and/or region.

Physical development often seen as the main focus and locus of disaster mitigation, but it's not everything. Such systems will give the opportunity to rethink major urban development problems and national development problems. How can developing countries link effectively technology and science into effective disaster policy? What are the key components of sustaining urban safety infrastructure in developing countries? There are four stages to sustainable safety reform. The first stage is to get people on the same page with the needs of urban safety measures. What one finds, even in the developing world, is that the procedures are basically good; the issue is one of the execution of the systems. The second stage of the reform is to improve on those existing procedures. We need to introduce modest changes within the existing system to increase the efficiencies of existing legislation. The third stage which was redesign – introducing new systems in some areas - to introduce new systems you have to have staff with time and availability to be trained while other staff continue to run the existing systems. The fourth stage, which is very important, is to consolidate. One can think of safety reform – in our context in developing countries. At each level of one of these four stages, central and local governments need to sustain the reform via public hearings and awareness programs.

First thing that progressive countries can do is to define strategic plans and programs that specifically place science and technology at the center of economic development. They need to recognize that utilization of science and technology in all aspects of decision making. GIS based technologies in planning sector and their use in assessment and mapping of urban risks is a promising area. This area is well developed in developed countries and Turkey has a lot to learn from them. JICA project on İstanbul Seismic Risk assessment is a first step in this context. Also, such countries should mainstream and realign their public institutions to ensure their goals that involve the application of science and technology. Developing countries will sure need to create new institutions and possibly some new incentives as well whose main focus would be to promote the role of science and technology in development. Developing countries face enormous disaster safety challenges and lack necessary strategies in the 21st

century as they have produced their urban systems with limited public finances. What is not well understood is how to establish the “basics” in urban disaster safety in developing countries before progressing to a more sophisticated level of safety culture. Academic discourse on disaster management and disaster literature puts emphasis on both pre- and post-phases of incidents. Also, there is a common acknowledgment that disaster policy incorporates four main phases which interrelate with each other; Preparedness, Prevention, Response and Recovery. Literally, the “disaster management quadrant” is defined as;

- 1- *Preparedness*: Activities and measures taken in advance to ensure effective response to the impact of hazards, including the issuance of timely and effective early warnings and the temporary evacuation of people and property from threatened locations.
- 2- *Prevention*: Activities to provide outright avoidance of the adverse impact of hazards and means to minimize related environmental, technological and biological disasters. Depending on social and technical feasibility and cost/benefit considerations, investing in preventive measures is justified in areas frequently affected by disasters. In the context of public awareness and education, related to disaster risk reduction changing attitudes and behavior contribute to promoting a "culture of prevention".
- 3- *Response*: The provision of assistance or intervention during or immediately after a disaster to meet the life preservation and basic subsistence needs of those people affected. It can be of an immediate, short-term, or protracted duration.
- 4- *Recovery*: Decisions and actions taken after a disaster with a view to restoring or improving the pre-disaster living conditions of the stricken community, while encouraging and facilitating necessary adjustments to reduce disaster risk. Recovery (rehabilitation and reconstruction) affords an opportunity to develop and apply disaster risk reduction measures.(url 10)

Risk Management Process provides a basis for framing risk management efforts to help decision-makers identify and articulate risks, assess risk, decide among alternative strategies and activities, and implement and monitor the impact of the actions taken. The local government should play in all stages of the risk management process, but primarily should serve to help identify the problem, assess the risks, and identify potential alternatives for addressing the risk. Risk Society focuses primarily on technological hazards facing the more developed industrial countries and the condition of late modernity in which they find themselves. In contrast, we direct most of our attention to risk as experienced and interpreted in less developed countries. (Wisner et.al., 1994). Risk Society seems uncertain about whether it is posing a new social distribution of risk or treating risk as a collective threat. If the emphasis is on distribution, then it may be very hard to disentangle from the distributional issues around wealth. (Dingwall, 1999). Beck maintains that the more developed world is in a transitional state between industrial society and 'risk society': with so much wealth also come risks. (Wisner et.al., 1994) Beck is mistaken in attributing the West's (shifting) response to modern technological hazards to the overcoming of material needs. It is not technology itself which people worry about, but how society is organized, what its impacts are on the individual, where power lies and how it is managed, as well as the impact of individuals on society (Caplan, 2000). The challenges in Marmara EQ are at a scale and a complexity that have been unmatched in recent history. The total collapse of the infrastructure - the government infrastructure and the physical infrastructure, the civic infrastructure - created challenges in the Marmara EQ. Urban challenges were significant and mayors faced enormous obstacles. National and local resources directed toward delivering crucial public services, and reconstructing neighborhoods. And the tools of urban planning for post-disaster periods were not in place. So it's a hugely difficult situation because you have to create confidence that the city is going to come back. The complex challenge of rebuilding İzmit following the Marmara EQ encompasses the need for tangible - that can easily be seen by the public and the media - activities have to occur. Also, there has to be inclusive and participatory planning that brings people together. So the role of government - local or central - in the regulation

and provision of safe housing for citizens in Turkey is threefold; Firstly, we are more aware of the need to focus specifically on disaster awareness. Secondly, I think, that as a policy matter, there have been quite significant policy makers themselves confronting disaster risk challenges. Thirdly there is now a sense that we need to focus on mitigation more than post-disaster recovery. In theory it is broadly discussed that modern society is gradually becoming more and more a risk society. Risk caused and re/produced by everyday activities of the society needs public awareness and to be prepared for negative and mostly unpredictable circumstances of technological and scientific developments. In our context, the disasters cause losses due to social vulnerabilities. Vulnerability in theory is defined as “the conditions determined by physical, social, economic, and environmental factors or processes, which increase the susceptibility of a community to the impact of hazards. In our dissertation, the level of knowledge, the quality of cooperation and the ability to overcome conflicts-disputes among stakeholders are key topics of social vulnerability. In the Commitment Model, we assume the enabling and empowering of agents on disaster risk management may lead to a higher level of commitment on disaster mitigation issues.

After earthquakes, naturally there's just too much public demand for reconstruction and usually too few resources for reconstruction. Marmara earthquakes were in the middle of this new concept of “governing by network” because there isn't enough government due to loss of lives, especially public officials. Here the question of “what’s the role of local government” rises. The roll of local government – municipalities and provincial government – is expected to produce goods and services efficiently. To some extent, central government tended to get a “hero image” in the aftermath of Marmara Earthquakes. One crucial role of government is to activate the for-profit and non-profit sectors to produce goods and services that are necessary for İzmit and other cities to come back. Governing by network is really the future of government. Local government, if strengthened by pro-active methods of risk mitigation, can put things together in a way that produces an ever-better government for İzmit. The issue of how can public leaders throughout the nation resolve the apparent

conflict between making cities grow smarter and limiting loss by dealing with poor construction techniques of the past. The key roles that the private sector and the NGOs and CBOs can play in partnering with government in delivering risk management services is based on thriving communities and neighborhoods. So the building blocks – neighborhoods - have to succeed. Local government leaders have to deploy necessary public resources in a way that builds up the capacity and the commitment of local communities. The problem is here arranging of those sectors and bringing them together, what each adds to the total mix. Such an understanding that will allow a really successful future.

2.3 Risk Society and Urban Planning

Modernity which brings uncertainty to every niche of existence, finds its counter-principle in a social compact against industrially produced hazards and damages, stitched together out of public and private insurance agreements. At the threshold of the twenty-first century, the challenges of the age of atomic, genetic and chemical technology are being handled with concepts and recipes that are derived from early industrial society of the nineteenth and the early 20th century. Risks open the opportunity to document statistically consequences that were at first always personalized and shifted to individuals. In this way they are revealed as systemic events, which are accordingly in need of a general political regulation. (Beck, 1992). Paradoxically, those societies which have solved the visible problem of wealth are those which have come to face the visible problem of risk. However, those societies which are preoccupied with the problem of wealth and the elimination of tangible need – in the Third World – are, in the process, piling up problems of risk. The race for wealth may suppress the perception of risk but cannot suppress the risk itself. In the end, risk society always wins. The risk society is the environment for new political alliances and new social movements. (Dingwall, 1999). The actions of scientists, engineers, and

technicians in the everyday life of a community have consequences that often cannot be foreseen. (Elmose, Michael Roth, 2005). Risk Society (Ulrich Beck) stands for a genre of theoretical writings which argues that, at some point in the last 20-30 years, traditional capitalist societies, which could still be analyzed largely in the terms set by the nineteenth-century founders of sociology, began to change in some rather fundamental way – towards “late modernity”, “post-modernity”, “high modernity”, “post-capitalism” or whatever. The basis of solidarity shifts from need to anxiety, something that is unrelated to wealth. Money cannot buy insulation from risk. Modern civilization is a collective enemy of all. (Dingwall, 1999) Risk Society can be characterized in terms of opposite movements associated with the way power and control are maintained and exerted. New forms of power struggles exist – traditional democratic institutions are increasingly pushed into monopolized financial and productive companies. (Elmose, Michael Roth, 2005) If modernization is understood as a process of innovation, which has become autonomous, then it must also be accepted that modernity itself ages. The other aspect of this aging of industrial modernity is the emergence of risk society. (Beck, 1992-b) Industrial society, the bourgeois social order and, especially, the provident and social state are subject to the demand that human lived relationships are made instrumentally rational, controllable, capable of being produced, available and (individually and legally) accountable (Beck, 2006). In risk society, however, unforeseeable side–and after–effects of instrumentally rational behavior lead, in turn, into (or back to) the modernization of whatever cannot be calculated, answered for or easily comprehended. (Beck, 1992-b)

2.3.1 Risk Assessment Capacity of Local Governments

I would say it's less likely that in the coming years, programs for urban safety development will not be so strong. However, I prefer to state two important caveats on that prediction of what will happen. First of all, if we continue to lock ourselves in a

meaningless and prolonged reactive mode of decision making , which has survived till now, the political will to initiate local disaster planning is not going to be present for a long time. Secondly, if another unforeseen local disaster with regional affects – like possible İstanbul Earthquake - occurs, that would also divert political attention away from fatalistic mode of thinking and post-disaster recovery focus. Putting aside unwelcome events, I think it's likely we're going to see Turkey begin the process of putting in place a meaningful urban safety program.

How effective are existing legal mechanisms that seek safer built environments?

Firstly, why are current mechanisms not effective? Our argument is that individuals tend not to invest on risk mitigation if they do not use the property themselves.

Secondly, we think that in terms of what are the gaps and how we can fill them, our first claim is that the gap of legal incentives either don't exist nor poor.

Thirdly, we have some very specific concerns about current policy. In Turkish context, we argue that there is need for network governance.

Any nation of the world might have different views with regards to the practical effectiveness and long-term promise of the Kyoto Protocol in addressing risk issues. The best approach for Turkey is to achieve meaningful reductions in disaster losses. In many countries, including Turkey, there is an emerging preference for disaster safety systems to address urban risks. As a result of that, there are now significant pressures from NGOs and CBOs on those same governments to establish linkages amongst urban planning and safety measures. So, we must fundamentally establish within our country bottom-up policy architecture for urban safety. Below, we are giving a brief set of key concepts on disasters and disaster risk management, which will be basis of our discussion in the following phases of our study;

Table 5: List of key disaster management concepts (Adapted from <http://www.unisdr.org/eng/library/lib-terminology-eng-p.htm>)

Acceptable Risk:	The level of loss a society or community considers acceptable given existing social, economic, political, cultural, technical and environmental conditions.
Capacity:	A combination of all the strengths and resources available within a community, society or organization that can reduce the level of risk, or the effects of a disaster.
Capacity Building:	Efforts aimed to develop human skills or societal infrastructures within a community or organization needed to reduce the level of risk.
Coping Capacity:	The means by which people or organizations use available resources and abilities to face adverse consequences that could lead to a disaster.
Counter Measures:	All measures taken to counter and reduce disaster risk. They most commonly refer to engineering (structural) measures but can also include non-structural measures and tools designed and employed to avoid or limit the adverse impact of natural hazards and related environmental and technological disasters.
Disaster:	A serious disruption of the functioning of a community or a society causing widespread human, material, economic or environmental losses which exceed the ability of the affected community or society to cope using its own resources.
Disaster Risk Management:	The systematic process of using administrative decisions, organization, operational skills and capacities to implement policies, strategies and coping capacities of the society and communities to lessen the impacts of natural hazards and related environmental and technological disasters. This comprises all forms of activities, including structural and non-structural measures to avoid (prevention) or to limit (mitigation and preparedness) adverse effects of hazards.

Table 5: List of key disaster management concepts (continued)

Disaster Risk Reduction (Disaster Reduction):	The conceptual framework of elements considered with the possibilities to minimize vulnerabilities and disaster risks throughout a society, to avoid (prevention) or to limit (mitigation and preparedness) the adverse impacts of hazards, within the broad context of sustainable development.
Emergency Management:	The organization and management of resources and responsibilities for dealing with all aspects of emergencies, in particularly preparedness, response and rehabilitation.
Geological Hazard:	Natural earth processes or phenomena that may cause the loss of life or injury, property damage, social and economic disruption or environmental degradation.
Hazard:	A potentially damaging physical event, phenomenon or human activity that may cause the loss of life or injury, property damage, social and economic disruption or environmental degradation.
Land Use Planning:	Branch of physical and socio-economic planning that determines the means and assesses the values or limitations of various options in which land is to be utilized, with the corresponding effects on different segments of the population or interests of a community taken into account in resulting decisions.
Mitigation:	Structural and non-structural measures undertaken to limit the adverse impact of natural hazards, environmental degradation and technological hazards.
Natural Hazards:	Natural processes or phenomena occurring in the biosphere that may constitute a damaging event. Natural hazards can be classified by origin namely: geological, hydro meteorological or biological. Hazardous events can vary in magnitude or intensity, frequency, duration, area of extent, speed of onset, spatial dispersion and temporal spacing.
Preparedness	Activities and measures taken in advance to ensure effective response to the impact of hazards, including the issuance of timely and effective early warnings and the temporary evacuation of people and property from threatened locations.

Table 5: List of key disaster management concepts (continued)

<p>Prevention:</p>	<p>Activities to provide outright avoidance of the adverse impact of hazards and means to minimize related environmental, technological and biological disasters. Depending on social and technical feasibility and cost/benefit considerations, investing in preventive measures is justified in areas frequently affected by disasters. In the context of public awareness and education, related to disaster risk reduction changing attitudes and behavior contribute to promoting a "culture of prevention".</p>
<p>Public Awareness:</p>	<p>The processes of informing the general population, increasing levels of consciousness about risks and how people can act to reduce their exposure to hazards. This is particularly important for public officials in fulfilling their responsibilities to save lives and property in the event of a disaster. Public awareness activities foster changes in behavior leading towards a culture of risk reduction. This involves public information, dissemination, education, radio or television broadcasts, use of printed media, as well as, the establishment of information centers and networks and community and participation actions.</p>
<p>Recovery:</p>	<p>Decisions and actions taken after a disaster with a view to restoring or improving the pre-disaster living conditions of the stricken community, while encouraging and facilitating necessary adjustments to reduce disaster risk. Recovery (rehabilitation and reconstruction) affords an opportunity to develop and apply disaster risk reduction measures.</p>
<p>Relief / response:</p>	<p>The provision of assistance or intervention during or immediately after a disaster to meet the life preservation and basic subsistence needs of those people affected. It can be of an immediate, short-term, or protracted duration.</p>
<p>Risk:</p>	<p>The probability of harmful consequences, or expected losses (deaths, injuries, property, livelihoods, economic activity disrupted or environment damaged) resulting from interactions between natural or human-induced hazards and vulnerable conditions.</p>

Table 5: List of key disaster management concepts (continued)

<p>Sustainable development:</p>	<p>Development that meets the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs. It contains within it two key concepts: the concept of "needs", in particular the essential needs of the world's poor, to which overriding priority should be given; and the idea of limitations imposed by the state of technology and social organization on the environment's ability to meet present and the future needs. (Brundtland Commission, 1987). Sustainable development is based on socio-cultural development, political stability and decorum, economic growth and ecosystem protection, which all relate to disaster risk reduction.</p>
<p>Vulnerability:</p>	<p>The conditions determined by physical, social, economic, and environmental factors or processes, which increase the susceptibility of a community to the impact of hazards. For positive factors, which increase the ability of people to cope with hazards, see definition of capacity.</p>

2.4 Disaster Risk Mitigation (DRM) and Urban Resilience

In the aftermath of Marmara EQs, Turkey began to realize that, we were presented with an opportunity to find out whether our planning system could be successful how our cities as a whole would react to such disaster events. We started a nationwide transformation, the first of its kind. We started shifting from a reactive mode of thinking to a pro-active mode of mitigation policies. An interesting aspect of this phenomenon is that, people started thinking about buying insurance against disasters. People had the opportunity to take precaution against disaster such as EQs and floods, as media showed greater interest on disasters. It is promising to be able to show policy-makers scientific evidence that might help cities be more robust to disasters. To prescribe better decision-making environments, we need to get rid of many unwanted biases that influence decision makers. Seeing disasters as an act of God, a game of faith, or building fatalistic modes of thinking against disasters are a few of such biases. But the good news could be that we can all be taught how to make better decisions about

risky events. For a long time, the major public policy field about disaster focused on reactive modes of thinking. Marmara EQ lessons showed to public officials, who are on the front lines when disasters strike, started working on Contingency Plans, such as İstanbul Greater Municipality. So the question here should be how do these observations relate to the public-policy arena? A short answer could be if we have more information about how the public reacts to sadness inducing events, such as life loss causing disasters, we can help public leaders to design better public policies. Any risk to our cities and critical infrastructure is mitigated with effective safety measures. An overarching national disaster risk is any incident that could affect Turkey's national economy. The economy protects any nation and its citizens' quality of life. Any determination of risk should be an integrated private sector and government partnership effort that fully involves critical infrastructure owners and operators from the beginning stages. Public and private experts should provide the depth of expertise for analysis, planning, decision making, and execution (Holling, 1973). The central government should support and build upon the extensive body of safety initiatives developed by disaster experts with data-driven, risk based, and cost effective processes. Central government agencies can augment these efforts by providing disaster and related risk information and assisting in determining potential consequences. Central government must take the lead and undertake serious efforts to identify, analyze, and remediate cross sector critical risk levels. And local governments should identify strategic opportunities for managing these risks in order to improve safety and resiliency across the locality /city. The central government should immediately undertake a comprehensive survey of disasters. The central government should develop an all-hazards scope - which defines a methodological challenge – risk as a comparative manner across multiple disparate hazards. And then integrate the numerous private sector safety forums that are available for enhancing the private and public sharing partnership. All levels of government must take maximum advantage of existing and valid public-private disaster mitigation efforts. Such conflicts – if you like - contribute to government waste and an increased burden on private sector resources. Turkey must be exceptionally sensitive to the relation between disasters and vulnerability of our

economy. 2001 financial crisis is still perceived as a result of 1999 Marmara earthquake. All local stakeholders should facilitate the development and management of comprehensive safety strategies, plans, and documentation. To this date, neither any specific disaster nor “all disasters’ relations” are not analyzed nor planned for with an integrated national safety approach and plan. Any city administration – local governments – should be able to produce a relative assessment of the risks along with a comprehensive explanation of the drivers and conditions influencing those risks. In Turkey, rapid urbanization in 50’s and under-monitored market boom of the 60’s housing industry seem to be the main reason under our earthquake induced losses. The local governments – with collaboration from local agents - should have overarching risk assessment process based on the safety best practice efforts. Such a risk assessment system could help decision makers identify and evaluate potential risks so that countermeasures can be designed and implemented to prevent or mitigate the effects of the risks.

Risk assessment is both a qualitative and/or quantitative determination of the likelihood of an adverse event occurring and the severity, or impact, of its consequences. Risk assessment involves assessing three key components—threat, vulnerability, and consequence.” Threat is defined as an act of coercion wherein a negative consequence is proposed to elicit response. Vulnerability is defined as the susceptibility to physical injury or attack. In terms of disasters, earthquake consequences – which are pervasive – have and will affect large segments of city life. Adverse consequences to health, lives, and economic well being should not be acceptable. Utilities that drive all local, regional, and national activities are affected.

Table 6: Assessment of urban risks and loss mitigation chapters (Adapted from Balamir 2004a)

a- Diversification of urban risks in Turkey
b- Methods of “Contingency Plan” preparation in mega-cities
c- Methods of using micro-zoning maps and data in development plans
d- Developing methods for high risk zones and cities
e- Urban physical and social rehabilitation methodology research
f- Searching Antique era Anatolia habits about earthquake and resettlement
g- Appropriate architecture systems for Turkey’s Earthquake Zone and Regions
h- Urban risk distribution research
i- Developing models of social organization and management for high risk urban zones
j- Urban politics for disaster loss mitigation research

I think there are two main challenges to design safety projects in disaster prone regions. First, despite the fact that there is scientific information for the need of proactive action, local governments should design better public awareness campaigns. Second, there is need for legal jurisdictions to enforce property owners to invest on retrofit when they are not willing to do so. Sustainable development is a very important concept for natural hazard issue. In essence, sustainability implies the use and exhaustion of all resources in a way that will not deteriorate the consumption capacities of the future generations. In disaster context, the turbulent atmosphere of the triggering force (earthquakes, floods...etc) may force the decision-makers to take extra-ordinary precautionary actions. These “extra” situations change the interest balance (whether exist or not) between local stakeholders. Change in the development and building rights

may trigger the disputes and conflicts between stakeholders. In cases of weak civic identity and low profile of public voluntarism, the losses experienced in the city life - socio-economic production loss- may increase. If sustainability principles are properly implemented in disaster mitigation programs, losses can be notably reduced and considerable long-term community development benefits can be achieved. (Berke, 1995)

Table 7: Social Science and Main Themes for Disaster Focus (Adapted from IFRC,2004)

Psycho-social resources research for mitigation and preparedness
Research on Mitigation and preparedness in the society
Education program design for local government officials, disaster service providers, adults and children education, media service providers
Disaster Management: evaluation of existing systems and research on improvement channels
Research on economic, social and psychological loss caused and triggered by disasters
Cost-benefit analysis and economic benefit analysis of disaster loss mitigation
Assessment of urban risks and mitigation of those risks.

The idea of sustainable development is clearly much broader than environmental protection. Furthermore, sustainable development is not predetermined end state, but a balanced and adaptive evolutionary process. Sustainability refers in this context to a balanced use and management of the natural environmental basis of economic development. An essential underlying principle may be that the stock of natural resources should not be depleted beyond its regenerative capacity. (Nijkamp, 1995). Sustainable development involves the basic assumption of political equity. Each

individual or group in a community must be provided with a morally equal opportunity to shape natural-hazards reduction actions or any other development actions. (Berke, 1995) The need for an integrated and interdisciplinary planning approach to sustainable cities stems from the following basic characteristics of the planning subject, planning system and planning process, namely;

- Multi-actor situation
- Multiple institutional barriers
- A multilayer policy and planning organization (local, regional, etc.)
- Multi-faceted and interrelated policy and planning fields
- Inertia in urban adjustment processes
- A segmentation within policy and planning institutions
- A strong need for the chain approach to environmental problems (Nijkamp, 1995)

How individuals perceive the risks of living in the modern world? The terms hazard and risk are sometimes used interchangeably in everyday speech. Scientists assign more restricted meanings to these terms (Slovic,2001). They regard hazards as physical entities such as floods, tornadoes, landslides, and earthquakes. Risk refers to the likelihood or mathematical probability that a particular harmful event or hazard will occur. (Hays, 1992) Because people perceive risk differently, their actions and reactions to perceived risks also vary. (De Rodes, 1994) To inform people about an issue or choice is to assist them in understanding the relevant propositions or statements that describe the issue or choice (National Research Council). This type of assistance is the basis of risk communication. (De Rodes, 1994) Vulnerability to and perception of risk in society are evolving. Attitudes and policy are increasingly influenced by international bodies, corporations, and nongovernmental organizations as well as by government, and risk management can be impaired by conflicts of interest among the various actors.

(OECD, 2005) By vulnerability we mean *the characteristics of a person or group and their situation that influence their capacity to anticipate, cope with, resist and recover from the impact of a natural hazard* (an extreme natural event or process). (Wisner et.al., 1994) How people perceive the time period for a natural disaster risk is a major constraint to public readiness. People have a general tendency to push risk in to the distant future and to refuse to accept it in the near term. (Mileti, 1991) Risk talk itself is political; it attributes blame by asserting moral positions and legitimates formal and informal disciplinary regimes. Thus risk-talk is best viewed as pointing to the fears and ethos of the society as well as the distribution and sources of power within the society. (Caplan, 2000) Public's perception of risks depends on the mass media rather than on expert opinion, and the tendency in these media is shifting away from information and towards entertainment. (OECD, 2005)

Another challenge to decision-makers is that there seems to be distinction between objective risks on the one hand, and subjective risk perceived by the public on the other. Experts describe objective risk as the product of scientific research-including public health statistics, experiments, and probabilistic risk analysis. Subjective risk, however, is the non-expert perception of technical research, “embellished by whatever other considerations seize the public mind” (De Rodes, 1994)

- 1- Knowledge theory of risk perception is perhaps the most common. This theory is the “implicit notion that people perceive technologies to be dangerous because they know them to be dangerous”
- 2- The Personality Theory is also common; it holds that there are people who are always risk takers and other who are always risk avoiders.
- 3- Economic Theory of risk perception that predicts that the rich will be more willing to accept societal risks from technology, because they benefit more and are more shielded from the adverse consequences. The economic theory holds alternately that the poor might be more willing to accept risks from technology because they have more to gain.

- 4- The Political Theory of risk perception in which controversies over risk are seen as struggles over interests in society
- 5- A cultural Theory in which cultural biases provide predictions of risk perceptions and risk-taking preferences those are more powerful than measures of knowledge and personality and at least as predictive as political orientation. The cultural theory also states that individuals choose what to fear and how much fear it in order to support their lifestyle so that “selective attention to risk, and preferences among different types of risk taking (or avoiding) correspond to cultural bias” (De Rodes, 1994)

In the post-disaster healing approach, we evidently observe in Turkey case, shortsighted and pragmatic solutions are dominant. (Ersoy, 2001, Balamir, 2002). Earthquake protection should be seen as an additional element of normal urban planning. It should not be a separate activity from other planning operations, but rather an integral part of the planning process. (Coburn, 1992). Risk management comprises definition of probable losses, prediction of the density and location of risks and taking necessary measures on risk mitigation. (Balamir, 2002b) The idea of resiliency suggests a proactive stance towards risk. It has been discussed within ecological theory, systems analysis and disaster studies (Pelling, 2003). The notion of acceptable risk is an acknowledged that it is not possible to eliminate completely all risk from natural and technological hazards. Acceptability is related to the state of knowledge about the hazard (e.g. likelihood of major earthquake or hurricane and its probable effects), the credibility of the warning, and perceptions about exposure to the hazard. (Waugh, 2000). The field of emergency management in the 1990s has placed increasing emphasis on mitigation via the prevention of risk in advance of disasters. (Crichlow , 1997, Olshansky,1999). Comprehensive mitigation planning includes; determining the location and nature of the potential hazards, characterizing the population and structures (present and future) that are vulnerable to specific hazards, establishing standards for acceptable levels of risk, and adoption mitigation strategies (Iwan, 1999). In an evaluation of alternative earthquake protection strategies, attention needs to be devoted

to the formulation of an acceptable policy for implementation. A recognized and well-defined problem, and a belief that something can be done about it which will be politically acceptable. A possible technical solution to the problem that non-technical policy-makers view as practical and effective. A group of policy advocates who believe in the policy, are seen by the policy-makers as credible, and are persistent in their pursuit of the policy. (Coburn, Spence, 1989).

2.5 Social Capital as a Resource of Resilience

Marmara earthquake provided a positive consequence whereby Turkish Society has “discovered” its civil identity. The public has realized the importance of civil initiatives as powerful tool in producing social and economic changes. (Özerdam, 2000) The 1999 earthquakes taught everybody that earthquake, or any large-scale disaster for that matter is a fact of life and people have to design ways to cope with it. (OECD, 2004). There is growing international debate about the meaning and impact of social capital. Social capital is seen as a way of exploring new policy and partnership approaches to addressing social inclusion and the quality of life. (PISC, 2003). Civil society can contribute to deepening democratic politics. (Armond, 2004). In order to achieve sustainability, building the capacities of local agencies, taking into account local differences, dissemination of the information about the disaster risk mitigation efforts and developing necessary jurisdictional innovations is necessary (Ulusal Deprem Konseyi, 2002) Local Government bodies and Municipalities respectively are in need to be enhanced in terms of authority, resources and personnel for the overall ability to deal with disaster mitigation (Keleş, 2002). Even though crises might facilitate the introduction of some policy reforms, in general, the overall institutional environment of the country conditions the quality of the implementation of those policies, and crises do not necessarily induce changes at the deeper politico-institutional level. (Tommasi, 2004) Crisis situations lend impetus to administrative reform efforts. Yet administrative

reform is not a one-shot affair completed overnight. There is a need for persistent efforts to see it through. Many reform projects come to the fore following major crises; however, when the dust settles, the old ways return and the reform efforts are frustrated. (Berkman, Heper, 2001). Multi-disciplinary, multi-government, multi-faceted, private-public partnership is the most promising strategy for making mitigation a reality. (Toblin, 1998) In the absence of established and habitual interaction between lay publics and scientific and technical expertise, the interpersonal dimension became crucial. It seems that in order to overcome some of the distrust and suspicion expressed by public's vis-à-vis expertise; it is essential to institute regular occasions for such interaction, thus making expertise more open, transparent and accountable to a wider audience. (Kasemir, 2003). In Putnam's books, the concept, social capital, 'refers to features of social organization, such as trust, norms and networks that can improve the efficiency of society by facilitating coordinated actions'. Later the conception changes into 'connections among individuals – social networks and the norms of reciprocity and trustworthiness that arise from them. The way Putnam defines social capital does not change very much over the years and neither do his positive associations of social capital with benefits for the community, for the larger society and for politics. (Deker, 2001) The greater policy making is accountable, transparent and accessible to citizens and communities, the greater the possibility of increasing trust and drawing on the skills and potential of local communities. (PISC, 2003). Learning to co-operate, communicate and engage for a more open, tolerant and active civil society is, potentially, a major part of a policy response to the development of social capital. (PISC, 2003) Social capital (reciprocity, affiliations, trust) includes networks that provide informal safety nets during difficult times and help people access resources urgently needed after disaster, such as credit or labor. (IFRC, 2004).

We come up with three different definition of social capital

First, the narrowest concept of social capital is associated with Putnam. He views it a set of ‘horizontal associations’ between people: social capital consists of social networks (‘networks of civic engagement’) and associated norms that have an effect on the productivity of the community. Two empirical presumptions underlie this concept: networks and norms are empirically associated, and these have important economic consequences. While originally this concept of social capital was limited to associations having positive effects on development, recently it has been relaxed to include groups that may have undesirable outcomes as well, such as associations with rent seeking behavior.

Second and broader concept of social capital was put forth by Coleman, who defines social capital as a variety of different entities with two elements in common: they all consist of some aspect of social structure, and they facilitate certain actions of actors – whether personal or corporate actors – within the structure. This broadens the concept to include vertical as well as horizontal associations, and also the behavior among other entities such as firms.

Third, the most encompassing view of social capital includes the social and political environment that enables norms to develop and shapes social structure. In addition to the largely informal, and often local, horizontal and hierarchical relationships of the first two conceptual definitions, this view also includes the more formalized institutional relationships and structures, such as government, the political regime, the rule of law, the court system, and civil and political liberties. (Grootaert, 2001)

There are two distinct types of social capital;

- 1- *Structural social capital* facilitates information sharing and collective action and decision making through established roles and social networks supplemented by rules, procedures, and precedents
- 2- *Cognitive social capital* refers to shared norms, values, trust, attitudes, and beliefs, and is therefore a more subjective and intangible concept. (Grootaert, 2002)

What determines a society's capacity to decide on and instrument effective policies both in times of crisis and in more normal times? One good response would be "democracy," or more precisely "participatory politics," or even more precisely "social cooperation." (Tommasi, 2004) At the turn of the 21st century, participation is an important theme in civic discourse as policy-makers and social commentators search for more democratic and collective mechanisms for sending signals to government. (Tolbert, 2003) The implementation of effective policies and programs require cooperation at all levels of government and among public, private, and nonprofit sector organizations. (Waugh, 2000) The main essence of the term governance is using the local's resources. (Barrier, 1998) Before developing a disaster management strategy one needs to understand the decision processes of the key stakeholders. (Kunreuther, 2000). Active "participation" of "people" is now assumed to be a necessary working feature of democracy, as illustrated by the recent renewed theoretical interest in "deliberative democracy" and various "participatory" practices such as citizen juries or planning cells (Kasemir, 2003). "Governance refers to the formation and stewardship of the formal and informal rules that regulate the public realm, the arena in which state as well as economic and societal actors interact to make decisions." (UNU World Governance Survey in Hyden,Court, 2003). Governance transcends the conventional boundaries of public administration. Self-organizing, inter-organizational networks constitute the essential ingredient of the governance process. (Hyden,Court, 2003). There is a growing demand by citizens of developing countries for their inclusion in the governance of their

countries. This demand is bringing a new trend to these countries because this wave is a demand for a more participatory process of government that makes room for accountability and responsibility. (Valentine, 1998). There is general common purpose behind Local Agenda 21 which is to involve “people” – whoever this might include: citizens, public(s), electors, individuals, households, consumers, family, community, stakeholders, local/regional governments, etc. (Kasemir, 2003). The following is a series of basic principles that reflects the emerging global consensus of what should and could constitute good governance;

- Participation: the degree of involvement and ownership of affected stakeholders
- Fairness: the degree to which rules apply equally to everyone in society regardless of status
- Transparency: the degree to which decisions made by public officials are clear and open to scrutiny by citizens or their representatives.
- Decency: the degree to which the formation and stewardship of rules are undertaken without humiliation of or harm to the people
- Accountability: the degree to which public officials, elected as well as appointed, are responsible for their actions and responsive to public demand
- Efficiency: the degree to which rules facilitate speedy and timely decision-making (Hyden, Court, 2003)

Top-down interventions may prove less effective than many assume. (IFRC, 2002). Greater unity or at least coordination is needed between the institutions of civil society, and this includes NGOs. (Wisner, 2001). Responding to post-disaster needs, CBO's, NGO's and local (city and county) governmental agencies developed programs to provide assistance to ethnically and socio-economically diverse households in the two communities. (Bolin, Louis, 1998) Appropriate support in order to enhance governance for disaster risk reduction, for awareness-raising initiatives and for capacity-

development measures at all levels, in order to improve the disaster resilience of developing countries. (ISDR, 2005). Both communities and local authorities should be empowered to manage and reduce disaster risk by having access to the necessary information, resources and authority to implement actions for disaster risk reduction. (ISDR, 2005). Community-based approaches to disaster mitigation lead to more accurate definition of problems and solutions, because they draw on local expertise in living with disasters. (IFRC, 2002) The participative approach can open up the possibility of more effective control over risks, since it widens the perspective, taking in new viewpoints. Ideally, all parties should be seen as stakeholders, including those promoting the project or program under consideration. (Elliot, 2001) The ultimate goal of participation programs is to democratize the decision making process by increasing the quantity and quality of public influence (Spyke, 1999). During the first three days after the Mexico City earthquake in 1985, the response was dominated by actions of collaborative kind. A decade later, when a massive earthquake devastated Kobe, Japan, a strong contingent of volunteers emerged to respond to even though there was little tradition of voluntary organization or community self-help in the city. Given that local individuals, groups, communities and organizations are invariably in the front line of any disaster and become the key actors in disaster response and recovery, few would disagree that building their capacity to do that job as effectively as possible is vitally important. (Walter, 2003). These findings prove the need to enhance the capacities of local stakeholders. To be able to cooperate, one party has to be equipped with the necessary knowledge about the subject to cooperate on and the network among the stakeholders has to enable the information and expertise dissemination between all the parties that is interested in the subject in question. Disasters, especially earthquake in Turkey, are one of the most important threats to the society which has the power to unite and force different parts to cooperate and develop and organizational learning culture. This “earthquake reality”, if successfully managed, has the potential to prove the positive outcomes of governance and be a unique case in the world to develop a “learning region (disaster prone regions in this sense) concept in the eve of a forthcoming serious” disaster.

Table 8: Strategies to enhance social capital. (Adapted from Grootaert, 2001)

Identifying existing situation and social relations, and networks that contribute to growth and poverty alleviation.
Existing associations and organizations can be called upon to take part in the delivery of a project.
The scope of effective use and strengthening of social capital depends critically on the nature of the wider political and policy environment. An enabling environment is characterized by general good governance, enforcement of property rights, an independent judicial system, a competent and transparent bureaucracy, and mechanisms to promote dialogue and resolve conflict among economic agents.
Direct investment in social capital means direct support to existing and emerging associations. In practice nongovernmental organizations and local government may often be in the best position to do so.
Promoting research and learning is crucial. The measurement of social capital and the empirical assessment of its contribution to achieving growth and equity objectives is only just beginning. Research is also needed on the most appropriate strategies for working with local organizations.

The increasing involvement of the public with techno-scientific expertise comes about as a reaction to what is perceivable as the inability to deal with the unforeseen effects of risk society by the established channels of decision-making, which mainly relied on techno-scientific and non-participatory decision-making methods. (Elmose, Michael Roth, 2005) The intense attention currently being paid to the support of capacity building exercises for developing countries provides an ideal opportunity for connecting NGOs, the scientific community, and governmental representatives. (Ramakrishna, 2003) The transfer of knowledge, technology and expertise is necessary

to enhance capacity building for disaster risk reduction. (ISDR, 2005). Along these lines, the procedures for public participation can be used as a starting point for supporting a plurality of stakeholders to solve complex problems in a cooperative manner. (Bernd, Jaeger, 2003). Trust is a fundamental requirement and, if successful, outcome of a learning process. Trust involves free exchange, confidence and goodwill. As such, it is a key source of social capital, which we have seen, is a highly prized intangible asset of many accomplished economies. (Cooke, 2001). Participants may consider their participation as learning and empowering process during which they realized that “only we can change our future” (Kasemir, 2003). Community involvement in preparedness process is best served in local context. The authorities being the closest to the citizens are – hypothetically – best option for disaster preparedness. Culture of preparedness, which is much, more than public hearings and plan postings, is the basis of local civic spirit. Developing a "culture of preparedness" in local area – participating and developing commitments in planning – is best fed by volunteerism. Volunteerism is closely linked to obtaining and sustaining a civil identity and feeling as a part of the city. And such a system functions as a response to ignoring capacities and abilities of local stakeholders. Also, disaster mitigation policies and programs should encompass what local citizens express as viewpoints. This can also be extended to regional disaster planning activities. The actors of the locality – shakers and movers – such as planners, administrators, entrepreneurs and volunteers need to be able to cooperate and plan across all local disasters. Such a plan should take into account different geographical, political, and/or organizational settings. This needs to be done continuously. Using web based communication locally can allow citizens to participate in local forums devoted to planning activities. Such a culture is on the way of development in Turkey and is more widely appreciated in young people – especially universities. Local agents should develop programs to educate people on wider use of such technologies. A true state of preparedness can only be obtained when there is wide scale citizen and community participation. Not only as a need to encompass citizen commitments, but also serve as a control mechanisms over the decisions taken in/for the city.

Leadership at all levels of local and national governments should be aware that they are the first responders. Vulnerabilities of where they live and what has worked and not worked in the past should serve as lessons learned. Also there is a need to look at any local area to determine what mistakes and errors have been made in the past. Marmara earthquake proved that any planning level and system in Turkey was unprepared. It proved that, sharing disaster information across all the organizations involved: central and local government, firms and all types of industry, infrastructure, non profits organizations and local community groups. Such information and evidence often buried to avoid political and liability problems. Such a participation system – both as a commitment building platform and improving resiliency capacity - prevents adequate preparedness or the development of highly reliable plans. We unfortunately have not yet developed nor implemented such a system. Not only because of unlawful interest networks in localities but also because of a lack of citizenship spirit among people. It is localities that need the most help in generating local practices and policies.

For the İzmit context, we can say that there is not an adequate "culture of preparedness". Although we might say that there are active citizen bodies, there are a lot of under-utilized resources in the people of the community. According to our findings – putting aside IKK practice (İzmit Kent Konseyi), there is no current major effort to improve participative local mitigation efforts. Still, most of the resources in the national level is spent for healing discourse. And there is too much time wasted on national level and over-centralistic structure of Turkey does not let – seem will not – wake up for a sustained preparedness culture. Providing a higher state of readiness – for specific disaster threats like earthquakes and flood - could be best accomplished by inviting and having people join in the risk management, disaster planning, and emergency preparedness processes. Engaging citizens - both for their commitments and self-healing capacity - and local firms for their entrepreneurial spirit could and will have a high positive impact in their own area. How can we better engage the people and businesses in an area should be the focus of all levels of planning? Conceptualizing actors as obstacles and negative factors to the overall goals of any plan should be left

aside, and named as trial-errors output of over comprehensive and centralistic one-man-product plans. Such a planning philosophy was and is the main reason to miss an important opportunity that is building volunteers in local context, who will use their potential to fulfill their commitments – derived spontaneously of by external directives and incentives – and show their resilient capacity. Commitment focused participatory practices can create valuable tools in improving the communication among decision makers and citizens, but there is also a strong need for ongoing and sustained communication.

Local governments should use their resources to assist in moving NGOs and civil initiatives to the disaster affected area. Coordination between local government and NGO's are important in deploying emergency resources. In local context, there might be a lack of will to implement mitigation options such as zoning, building codes, etc. This might be a result of local decision makers' concerns on the next elections. Government support should be provided to NGOs for the effective cooperation and coordination between governmental and non-governmental agencies. Too often in emergency phase we see duplication of efforts by the local government - all agents bumbling around trying to do the same thing. Marmara Earthquake showed Turkey that neither central or local governments nor NGOs perform well on their own. NGO's rely on volunteers and a coordinated response using all available resources, including NGO's is crucial. The best way to ensure effective cooperation is preparedness with local commitments between governmental and non governmental agencies. Public private partnerships allow for an integration of resources, information sharing and building community resilience. If the city population is not properly informed as of what to do in case of a major disaster, (earthquakes, floods or etc), many loss that could have been prevented is experienced. Local authorities establish a disaster awareness program. Such a program should include different scenarios. Public infrastructure, schools, health care facilities like hospitals, universities and institutes, are good places to start promoting such awareness. Local agencies – public and private - may have a plan, but it will be very difficult to implement a plan fully unless the society is provided adequate knowledge to

help authorities. Insurance companies might provide training classes for homeowners. In Turkey – unfortunately and wrongly - renters are not covered by compulsory disaster insurance program. The central government should take initiative that could help renters covered by insurance. Websites that can educate the public as a whole – and also specialized programs for specific target groups such as children, youth, homeowners – will do good. Helping private sector stakeholders aware of the low-cost training available and encouraging individuals to train themselves would better equip the general public to be prepared for emergencies. Existing resources provided by various levels of government can be supplemented by volunteer organizations. Developing abilities of citizens to respond to emergencies will mean the more trained personnel, the less time one would serve in this capacity. More trained individuals mean a better and faster response with less resource loss on government and firms. This would reinforce existing local preparedness measures.

2.6 Conflict and Dispute Resolution

As humans, we all have unique experiences and we all perceive the world from a different point of view. Our uniqueness is one of our strengths: No two people are exactly alike, so everyone can add to the color and excitement of life. However, our uniqueness can also be a source of trouble and conflict. Because we all do not perceive the world precisely the same, misperceptions, misunderstandings, and differences in values and needs may arise. (Shapiro, 2004) Each political system develops its own structures for conflict and dispute resolution. How such institutions operate has a great bearing on popular perceptions of regime performance. (Hyden, Court, 2003) It may be recalled that, conflict is defined as a situation in which actors use conflict behavior against each other to attain incompatible goals and/or express their hostility. The “Conflict Behavior” can be viewed both as a set of categories and as a continuum. We distinguished two main categories of conflict behavior; Non-coercive (which includes

pure cooperation, promising reward, and persuasion) and coercive (which includes threat of coercion, non-violent coercion, and violent coercion). Incompatible Goals: The main point to remember about “incompatible goals” is that they can best be represented through payoff matrices. For example the goals of some imaginary factory workers and their managers can be represented by a payoff matrix.

Hostility: The main thing to remember is that hostility is best seen as non-rational behavior, one that occurs without the benefit of careful – and usually prolonged – deliberation. Hostility driven behavior tends to start and end abruptly, to be violent, and not to benefit either actors. Hostility feelings can have consequences that are useful to an actor; they contribute to group solidarity and increase that group’s power. Three particular approaches to conflict resolution are demonstrated by the conflicts discussed in later chapters. They are negotiation, mediation by a third party and authorized intervention. In each case recourse to negotiation has proved to be uncertain blazing of a trail between those whose disagreements are prone to lack of objectivity and undue haste to conclude on terms they prefer. Negotiation; way of working demands appreciable rationality and patience from participants who, in frustration, are subsequently tempted to apply what they consider to be a judicious mix of bluff, threat and promise. Mediation of some sort by an outside body is another step towards resolution, especially when violence tends to spill over into neighboring areas. Intervention in an internal conflict by an external body may be an ultimate step towards resolution. If restraining measures prove ineffectual then some form of intervention may be authorized. (Whittaker, 1999). Case study context of this thesis is the “upper-level-managing representatives of stakeholders of public and private agencies and their working teams” in Kocaeli. From different stakeholders, one representative will be contacted. While choosing this representative, we will focus on his/her experience and expertise in the subject matter. In our context, that may be anyone who took part in municipality decision-making, NGO activities, neighborhood renovation or search-rescue operations. This principle will enable us to monitor his/her conception change before 1999 and after 1999. (Dana, 2000)

2.6.1 Planning As Dispute Resolution Process

The role of social capital in disasters has largely been analyzed in the world. In Turkey context the discussion can be made on both positive and negative sides of social capital. As being a different type of capital, social capital is linked with interagency trust. Knowing the other party for a long time may lead to both positive and negative consequences. In the last century, Turkey is rapidly transitioning from a feudal-order based empire to a democratic state. This transition process has its roots in the late 19th century. In 1920's, a collapsed empire with a heritage of dominant rural character and a society suffering illiteracy was the seeds of the Turkish Society. 1950's cold-war era caused civil unrest in the society and literally divided the country into political blocks. In 1980's, Turkey was introduced with liberal policies and strategies to integrate the country with the global economy and grow its entrepreneurial class. The context of this process exceeds the limits of this paper. What is significant as far as the context of our thesis is that, this process failed to overcome the negative consequences of reproduction of rural relations in urban context. The immigrants developed patronage relations with older settlers of the city. This is the negative side of the "social capital" in Turkey. On the other side, different forms of social relations put a positive mark in the emergency period in the search and rescue operations. The affect of the patronage relations proved also to be able to contribute to the revitalization of the city life. Neighborhood and hometown identities helped to social solidarity. How individuals perceive the risks of living in the modern world? The terms hazard and risk are sometimes used interchangeably in everyday speech. Scientists assign more restricted meanings to these terms. They regard hazards as physical entities such as floods, tornadoes, landslides, and earthquakes. Risk refers to the likelihood or mathematical probability that a particular harmful event or hazard will occur. As people perceive risks posed to themselves or their cities differently, their related reactions to perceived risks also vary.

CHAPTER 3

WHAT DOES THE DISASTER ISSUE MEAN FOR TURKEY?: THE NEED FOR AN INCREASED ROLE OF RISK MANAGEMENT IN URBAN AND REGIONAL PLANNING:

By its nature, disasters are low probability but high consequence events. Being low probability in nature paves the way to the weakening of perceptions about the urgency of disaster problem in Turkey. Turkey, as a disaster prone country, suffered and still suffers from mainly earthquakes and floods. But, contradictory to this fact, the disasters such as earthquakes and floods are no more the priority of the local or central administrations in Turkey. From time to time, disasters in small scale and intensity occur such as local floods and earthquakes. And the audiovisual media initiate temporary agenda on disasters and risk issues. General comments on the urgency of disaster planning are mentioned. And no further or effective policy input is seen. After 1999 Marmara and Düzce Earthquakes, there has been a strong policy call, which raised creative and necessary questions on strengthening central and local governments about the quality of disaster risk management actions. This call was strong in the post-Marmara phase in 1999, but gradually diminished. Despite the growing concern on disasters and earthquakes, and increasing public awareness on loss mitigation, institutional innovations; such as new governmental- both central and local-agencies could not be followed by effective disaster policy after 1999. In crisis times, where and when creativity and adaptive thinking is the most important ability among community leaders - who face uncertainty and the unexpected. So, managing learning, creativity and innovation are becoming the most important responsibilities for public decision makers. Below we are giving the general structure of this chapter.

Table 9: Structure of Chapter 3, The need for an increased role of Risk Management in Urban and Regional Planning

RESEARCH QUESTIONS
<p>What do “disasters” and especially “earthquakes mean for Turkish public policy What are the concepts and models developed to deal with disasters? What are international and national efforts to build resilient cities?</p>
CONTENT
<ul style="list-style-type: none"> • Dual Fatalist-Self Reliant Society Model • Three-phase community resilience analysis model

3.1 Evaluation of Disaster Discourse in Turkey

The devastation in 1999 Marmara Earthquake on 17th August was the worst disaster in Turkey in the past 50 years. As well as having an immense environmental impact on vulnerable communities, it is critical to assess the essential information for post-earthquake recovery planning. Today there is a great deal of speculation but little consensus about the best way to improve a community's performance in an earthquake. The results indicated serious damage to ecosystem integrity and significant loss of ecological function since the earthquake. These findings suggest recovery efforts should integrate ecological restoration with the reconstruction of human-engineered infrastructure. Our thesis recommends strengthening local institutional capacity in urban safety policy and assessments of the effectiveness of urban restoration plans. Effective education and coordination mechanisms are key to achieving economic and social recovery in post-earthquake areas. Communities across Turkey face risks from flooding, continued coastal erosion, infrastructure failure, and increased frequency and intensity of floods and earthquakes. We need a collaborative effort of communities, regional and national non-profits, academic institutions, technical experts, and philanthropic

organizations focused on supporting communities in their efforts to respond to earthquakes and floods. Such a process can allow communities to explore risks, open a dialogue with constituencies, create new partnerships, share knowledge and information, develop achievable, short-term solutions - such as community evacuation, return, and relief plans, as well as beginning to build resources necessary for long-term resiliency and advocate for policy changes. The solutions developed by the project and lessons learned from the process can inform other efforts of Turkish cities and municipalities focused on building safe community capacity to recover from disasters and prepare for risks in the face of earthquakes and floods.

Natural disasters often cause substantial damage to life and property, infrastructures, cultural heritage, and the ecological basis of life. Indirect losses in terms of business interruption, loss of production, and loss of services often exceed losses due to direct physical damage. Developing countries are affected more severely, often suffering a dramatic decline in GNP. Disaster losses have increased dramatically over the past decades, resulting from changes in the pattern of disaster occurrence and from increased vulnerability of a growing population. Local Governments have to build networks for applied research, implementation, and dissemination in the field of disaster risk management. Managing executive in the public or private sector has a duty to ensure appropriate risk management in his area of responsibility. Hazardous events of natural or technological origin can happen anywhere and at any time. It's never too early to integrate risk management into corporate governance - but it may often be too late. Objectives for local governments for effective disaster mitigation could be enabling people to understand disasters and take action to protect life and property and building sustainable social and economic development models. Common objectives for effective disaster policy can be derived by working with a wide range of agencies and institutions whose focus is on disaster risk reduction for public safety and sustainable development. To support the efforts of an optimal balance between disaster risk reduction, risk-sharing mechanisms, and management of risks in the face of limited resources, planners are in need to build collaborative modes of decision making through which stakeholder

commitments can be guaranteed. To develop effective and efficient tools and strategies for disaster risk assessment and risk reduction, it is necessary to understand the factors contributing to those risks. Natural hazard events often precipitate subsequent technological failures, and dependency on tightly coupled technological systems can increase the potential for catastrophic failure and disaster. Natural and technological disasters also threaten the ecological basis of life through long-term environmental damage. The ever growing human, economic and environmental losses due to natural and man-made disasters evidence the need for a systematic approach to the management of risks. The recently established World Institute for Disaster Risk Management (DRM) ([url23](#)), a network for applied research, implementation and dissemination in the field of disaster risk management, provides the framework for major contributions towards an integrated risk management and a sustainable risk prevention culture. Disaster risk management may be seen as a combination of traditional scientific and technical know-how and an appropriate method of decision-taking. There is a strong need for analysis, in theory and in practice, especially bringing together different interactions between man, nature, and society. Of course, there is always an important demand for engineering skills or management know-how. But the main question is not how to solve an isolated problem but how to control different interdependent actions.

Not surprisingly, as a country which is in developing phase about many issues; such as industrial development and scientific achievements, the decision makers - mainly in central agencies of the state and local administrations- tend to set disaster policy far back in local agenda. Absence of adequate resources that long term disaster policy evidently needs and the high level of complexity in overall disaster loss mitigation actions feed this local administration culture. Where the clue for deciphering this mode of thinking lies? A possible answer may be that, Turkish administration culture inadequately enhances the abilities of local and central stakeholders. In many aspects, local stakeholders are just seen as an action body of policies of central governments. Cities, which are also bound to physical space, are highly affected from earthquakes. All social structures, such as family, neighborhood, etc, are paralyzed. We

need to shift the philosophy from centralized to decentralize. We need to change from a centralized mindset to developing recognition systems that we will operate on a decentralized basis. We need to shift the disaster planning system of Turkey from “post-disaster response” to “pre-Disaster Mitigation”.

3.1.1 Marmara EQ as a Milestone for Turkey’s Earthquake Issue:

Are Planners prepared to address urban safety in Turkey? It is hard to say yes. Asking questions that bears on issues of safety has been blocked by political short-sightedness. This argument suggests that planning professionals and decision makers have little opportunity to learn lessons from past earthquakes because the methodologies needed to examine disaster affect necessitates the investigation of private property, which is not possible with laws and legislation in our hands right now. There have been proposals and programs initiated by METU (Middle East Technical University) and İTÜ (İstanbul Technical University) but it is hard to say these initiatives built strong connection with all other planning education schools. Such planning programs should offer more specific courses on safety issues and must educate planners how to address urban safety issues against disasters of all kinds. The way Turkish Society reacted to the disasters in 1999 reveal an ineffectiveness in disaster response mechanisms. The Marmara / Düzce Earthquakes in 1999 has proved the non-existence of “prevention culture” and revealed the lack of “mitigation tools accompanying all aspects of society and economy”. The potentials of the regional / local stakeholders have only been used in post disaster period. Self-organizing search-rescue teams and neighborhood organizations proved to be highly successful in emergency period actions. But if cities of today are under the possibility of encountering several types of disasters in every scale, as cities of every age were once, what type of solutions can be envisaged to overcome the problem of “reducing disaster losses”?

3.1.2 International Scale Initiatives for Promoting Collaboration

The United Nations General Assembly designated the 1990s as the International Decade for Natural Disaster Reduction (IDNDR). Its basic objective was to decrease the loss of life, property destruction and social and economic disruption caused by natural disasters, such as earthquakes, tsunamis, floods, landslides, volcanic eruptions, droughts, locust infestations, and other disasters of natural origin. While the IDNDR followed a strictly techno-centric and scientific approach in the beginning, the Yokohama conference in 1994 put socio-economic aspects as component of effective disaster prevention into perspective. It was recognized that social factors, such as cultural tradition, religious values, economic standing, and trust in political accountability are essential in the determination of societal vulnerability. In order to reduce societal vulnerability, and therewith decrease the consequences of natural disasters, these factors need to be addressed. The ability to address socio-economic factors requires knowledge and understanding of local conditions, which can – in most cases - only be provided by local actors. A global strategy aiming at reducing the impacts of natural hazards therefore must include the development of national and sub-national mechanisms for disaster risk reduction. Within this context the IDNDR called on the UN-member states to establish National Platforms which would facilitate the adjustment of general disaster risk reduction objectives to national/local conditions, implement the agreed policies and expand the understanding and perception of the importance of disaster risk reduction on national levels. However, while some countries successfully established national networks many did not. In practice, there remains a pressing need to revitalize and strengthen these national structures. The same resolution designated the second Wednesday of October as International Day for Natural Disaster Reduction (url 15). When it drew to an end, the IDNDR was replaced and continued by the International Strategy for Disaster Reduction (ISDR) [1]. The ISDR aims to pursue the initiatives and cooperation agreed on during the IDNDR, and developing new mechanisms as well as pushing for further commitments from policy-makers. The

overriding goal is to reduce human, social, economic and environmental losses due to natural hazards (and related technological and environmental disasters). The building of disaster resilient communities is a main objective.

The ISDR promotes the following four objectives as tools towards reaching disaster reduction for all:

- Increase public awareness to understand risk, vulnerability and disaster reduction globally
- Obtain commitment from public authorities to implement disaster reduction policies and actions
- Stimulate interdisciplinary and inter-agency partnerships, including the expansion of risk reduction networks
- Improve scientific knowledge about disaster reduction

Timeline of International Collaboration for Disaster Science in Turkey ([url23](#))

October 2009: The Global Earthquake Model (GEM) initiative brings together worldwide expertise on all aspects of earthquake risk to produce tools that help to reduce earthquake losses. The GEM is assessing User Needs via a web-based survey. DRM supports this initiative. The survey can be found at www.globalquakemodel.org.

June 2009: The Second Session of the Global Platform for Disaster Risk Reduction, organized by the United Nations International Strategy for Disaster Reduction (UN-ISDR), took place 16 - 19 June in Geneva. The meeting was attended by representatives from 152 governments and 137 organizations. The Platform recognized that solutions for disaster risk reduction exist and called for practical action. DRM was represented by Prof. Silvio Seno. www.preventionweb.net/globalplatform/2009

August 2006: The International Disaster Reduction Conference IDRC 2006 took place August 27 - September 1, 2006 in Davos, Switzerland. The conference focused on

implementation of risk management tools. DRM presented its activities in the fields of infrastructure security and greenhouse gas solutions. DRM was represented by its president Dr. Stephan Bieri and Dr. Jürg Hammer. The conference was organized and chaired by DRM Director Dr. Walter Ammann.

June 2005: DRM won a contract in connection with the component "Hazard Vulnerability Studies, Land-Use Planning and Enforcement of Building Codes for Disaster Mitigation in Pilot Municipalities" which is part of the Marmara Earthquake Emergency Reconstruction in Turkey. DRM will provide the services under an agreement with ABS Consulting and in association with the Kandilli Observatory and Earthquake Research Institute.

October 2004: The Microzonation for Earthquake Risk Mitigation project, executed by DRM for the General Directorate of Disaster Affairs, Republic of Turkey, and financed by the Swiss Agency for Development and Cooperation, has successfully been completed. The project documentation consists of a seismic microzonation manual, pilot studies and materials on sustainable implementation, training and public awareness. An Executive Summary of this project and the Seismic Microzonation Manual are available online.

February 2004: DRM offered a Seismic Microzonation Training Course to 30 participants from municipalities, central government and the private sector, as part of the Seismic Microzonation Project. The course was conducted February 16-20, 2004 at Kandilli Observatory and Earthquake Research Institute, Istanbul.

September 2003: Within the DRM Microzonation for Earthquake Risk Mitigation project, DRM conducted a Workshop for Municipalities on the Implementation of Seismic Microzonation for Land Use Planning on September 17 in Adapazari, Turkey. The workshop aimed at urban planners and local government officials and explained the use of seismic microzonation in the planning process.

December 2002: A DRM delegation participated at the ProVention Consortium Conference titled "The Future of Disaster Risk: Building Safer Cities" organized by the Disaster Management Facility and held December 4-6, 2002 at the World Bank in Washington, DC. Professors Henry Quarantelli, head of the DRM Scientific Advisory Committee, and Carlos Levinton of the DRM Affiliate Institution at the University of Buenos Aires acted as panelists on the topics " Social Infrastructure and Vulnerability of the Poor" and "Vulnerability of Public/Social Infrastructure".

July 2002: DRM Co-director Dr. Jürg Hammer presented the DRM Microzonation for Earthquake Risk Mitigation Project (MERM) to an audience of experts and decision makers at the Third Meeting on Seismic Microzonation, organized by FUNVISIS (Venezuelan Foundation for Seismic Investigation) and held July 15-18, 2002 at Universidad Central in Caracas, Venezuela. DRM is planning to adapt the methodology which is currently being developed for the MERM Project in Turkey, to the Latin American context.

June 2002: Professor Atilla Ansal, leader of the research task group in the DRM Microzonation for Earthquake Mitigation Project organized and directed the meeting on Concepts for Analysis and Interpretation of Results, which was held June 13-14 at the Kandilli Observatory and Earthquake Research Institute, Bosphorus University Istanbul. The purpose of the meeting was to discuss and decide the approach in conducting the seismic microzonation study in the case study areas of Adapazarı and Değirmendere.

Dr. Mehmet Dinçer Köksal, Field Manager of the DRM DEZA Microzonation for Earthquake Risk Mitigation project in Turkey, represented DRM at the 20th European Regional Earthquake Engineering Seminar, which was held September 3-7, 2001 at the Institut Universitaire Kurt Boesch in Sion, Switzerland. The seminar was on seismic assessment and upgrading of existing structures, and was jointly organized by the European Association for Earthquake Engineering and the Swiss Society for Earthquake Engineering and Structural Dynamics. 67 people from 17 countries have attended the seminar, which included a field trip to the chemical tanks of Lonza in Visp.

The DRM Microzonation for Earthquake Risk Mitigation Project was introduced in a poster presentation and brochures at the SOS 2001 Fair in Istanbul on August 17, 2001 at CNR International Fair Center at the Kandilli Observatory and Earthquake Research Center Stand. The poster was a summary of the project goals, tasks and participating Institutions. August 17 is the second anniversary of the M 7.4 earthquake which hit the Kocaeli region in 1999 . DRM was represented at the SOS 2001 Fair by Dr. Köksal, DRM Microzonation Project Field Manager.

On June 19 -20, 2001, the kick-off meeting for the DRM DEZA Microzonation for Earthquake Risk Mitigation project took place on the campus of Sakarya University in Adapazari, Turkey. The meeting was attended by the project task leaders from Turkish, Swiss and US Universities, the DRM Co-Directors, a delegation from the Turkish General Directorate for Disaster Affairs and a representative of the Swiss Development Corporation SDC DEZA.

The Swiss Agency for Development and Cooperation (DEZA) signed a \$1,300,000 contract with DRM on February 22. 2001 for the seismic microzonation of two municipalities in Turkey and the development of land use management capability. DRM leads a network of nine universities, in the execution of this project.

IDNDR aims to catalyze, facilitate and mobilize the commitment and resources of national, regional and international stakeholders of the ISDR System to build the resilience of nations and communities to disasters through the implementation of the Hyogo Framework for Action. Recognizing that natural hazards can threaten any one of us, the ISDR builds on partnerships and takes a global approach to disaster reduction, seeking to involve every individual and every community towards the goals of reducing the loss of lives, the socio-economic setbacks and the environmental damages caused by natural hazards. In order to achieve these goals, the ISDR promotes four objectives as tools towards reaching disaster reduction for all:

- 1- Increase public awareness to understand risk, vulnerability and disaster reduction globally The more people, regional organizations, governments, non-governmental organizations, United Nations entities, representatives of civil society and others know about risk, vulnerability and how to manage the impacts of natural hazards, the more disaster reduction measures will be implemented in all sectors of society. Prevention begins with information.
- 2- Obtain commitment from public authorities to implement disaster reduction policies and actions The more decision-makers at all levels commit themselves to disaster reduction policies and actions, the sooner communities vulnerable to natural disasters will benefit from applied disaster reduction policies and actions. This requires, in part, a grassroots approach whereby communities at risk are fully informed and participate in risk management initiatives.
- 3- Stimulate interdisciplinary and intersectoral partnerships, including the expansion of risk reduction networks The more entities active in disaster reduction share information on their research and practices, the more useful the global body of knowledge and experience will progress. By sharing a common purpose and through collaborative efforts we can ensure a world that is more resilient to the impact of natural hazards.
- 4- Improve scientific knowledge about disaster reduction The more we know about the causes and consequences of natural hazards and related technological and environmental disasters on societies, the more we are able to be better prepared to reduce risks. Bringing the scientific community and policy makers together allows them to contribute to and complement each other's work.

It was convened on the basis of guidance contained in the resolution of the General Assembly on the ISDR that calls for the adoption by governments of the Hyogo Framework and that recognizes the Global Platform as a successor mechanism to the Inter-Agency Task Force for Disaster Reduction. National practitioners and other stakeholders have repeatedly expressed the desire to have a mechanism through which they can exchange their experiences in disaster risk reduction and access information on

how other countries addressed particular challenges in the implementation of the Hyogo Framework. The Global Platform has been set up to serve this need, and it is expected to become the main global forum for all parties involved in disaster risk reduction, namely governments, United Nations agencies, international financial institutions, regional bodies, civil society, the private sector, and the scientific and academic communities. The Global Platform provides advocacy for effective action to reduce disaster risks, expands the political space devoted to the issue, and contributes to the achievement of the Millennium Development Goals particularly in respect to poverty reduction and environmental sustainability. The UN/ISDR is the focal point in the UN System to promote links and synergies between, and the coordination of, disaster reduction activities in the socio-economic, humanitarian and development fields, as well as to support policy integration. It serves as an international information clearinghouse on disaster reduction, developing awareness campaigns and producing articles, journals, and other publications and promotional materials related to disaster reduction. The UN/ISDR headquarters is based in Geneva. It conducts outreach programmes through its regional units in Panama for the Americas, Nairobi for Africa, Cairo for Western Asia & North Africa. With over 50% of the total world disasters, the Asia and Pacific Islands region represents the widest and most disaster prone continent in the world, beyond Africa, with a regular and increased frequency of typhoons, tsunamis, floods, droughts, fires and other natural hazards. Despite the wealth of expertise, knowledge and know-how in disaster risk reduction, the increasing population growth, widespread poverty, environmental degradation, rising pollution and wild human settlements keep increasing the vulnerabilities of most communities in Asia and the Pacific Islands, thereby creating a favorable terrain to allow the above natural hazards to transform invariably into devastating disasters wiping out all human lives and economic lifelines on their way, and setting back years of continued development efforts. In December 2004, the tragic tsunami in the Indian Ocean has heightened the level of awareness of the communities in Asia and the Pacific about the importance of integrating disaster risk reduction into national development planning and reminded them of the need to work together in a coordinated manner to respond to the threat of disasters. In that spirit, as a

direct follow-up to the World Conference on Disaster Reduction (January 2005, Kobe, Japan) and at the request of the 168 UN Member States grouped together on the occasion, the UN/ISDR established a regional presence to cover the whole Asia and Pacific Islands region. The UN/ISDR regional Unit for Asia and the Pacific was set up in June 2005 in Bangkok, Thailand, hosted by the United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific (UNESCAP).

The UN/ISDR Asia & Pacific is currently divided into two separate bodies:

- a- A regional unit, based in Bangkok, Thailand, which covers the whole Asia and Pacific Islands region. It includes a Senior Regional Coordinator and a Regional Program Officer, as well as two local support staff
- b- A sub-regional liaison office for Central Asia, based in Dushanbe, Tajikistan and covering Uzbekistan, Kyrgyzstan, Kazakhstan, Turkmenistan and Tajikistan, is coordinated by a Junior Professional Officer

The core mandate of the UN/ISDR Asia & Pacific includes awareness-raising activities in disaster risk reduction, including the promotion of the World Disaster Reduction Campaign and the annual UN Sasakawa Award for Disaster Reduction, advocacy through policy formulation, the dissemination of guidelines to assist in the implementation of the Hyogo Framework for Action (HFA), promote the establishment of national platforms for disaster risk reduction, enhance networking and partnership-building to contribute to an effective culture of safety and protection of all communities in the Asia and Pacific Islands region. Three specific areas of focus have been identified to guide the work of the UN/ISDR Asia and the Pacific. They include:

- a- The promotion of the Hyogo Framework for Action (HFA) throughout the whole Asia and Pacific Islands region and the forging of partnerships at the regional level to facilitate its implementation, with the effective operational support and expertise of members of the ISDR Asian Partnership on Disaster Reduction (IAP) and other relevant players.

b- The follow-up and strengthening of the projects carried out under the United Nations Flash Appeal for the Indian Ocean Tsunami Early Warning System (IOTWS), including an increased cooperation and coordination with relevant technical partners and the donor community.

c- The development of an effective information management system with comprehensive databases, the maintenance of a regional website, the production of a bi-annual publication “Disaster Reduction in Asia and the Pacific - ISDR Informs”, the dissemination of regional highlights promoting regional partners’ initiatives and relevant events among other.

The UN/ISDR Asia and Pacific Islands works through a growing network of national platforms to mobilize governmental actions in disaster risk reduction as well as directly with the governments in the region, as mandated through the HFA, to assist them in identifying their priorities and in formulating their national action plan on disaster risk reduction towards its integration in national development plans. It also makes an effective use of regional partners’ networks at the national level, in particular the UN Country Team members, to facilitate the effective implementation of DRR strategies.

3.1.3 National Scale Initiatives for Safety Culture Building (SCB)

The National Earthquake Council of 20 independent scientists has been instituted by a mandate of the Prime Ministry (Prime Ministry Mandate 2000/9; 21.3.2000), as a result of the chaotic environment created by the contradictory claims of some of the earth scientists in particular, and exploited by the media after the 1999 earthquakes. The mission of the Council is identified as: scientific assessment of earthquake predictions and informing the public, identification of priority research areas concerning mitigation, consultancy to public bodies and the development of policy and strategies, ethical matters concerning earthquake prediction. An authority was considered necessary which could make the final assessment of evidence and events in

relation to earthquakes, and point to the necessary lines of action. Members were identified from universities and related institutions, each nominating individuals other than their own. The 20 scientists of the Council are distributed according to the related disciplines of 8 earth scientists, 8 structural and earthquake engineers, 4 other fields (currently composed of a lawyer, a planner, a social psychologist, and a medical doctor). The Council has determined its modus operandi, made numerous public announcements, responded to various demands and questions of official bodies, especially from provincial administrations and municipalities, and in April 2002 published a white booklet entitled The National Earthquake Mitigation Strategy, reporting comprehensively on the tasks to be undertaken and indicating the responsible parties. This white book was distributed extensively to official bodies, universities, provincial and local authorities, members of the Parliament, etc. This strategy report is a comprehensive synopsis of actions that need to be taken for national earthquake loss mitigation. The chapters are listed as follows: Introduction, Earthquake Information Systems, Earthquake Safety of Urban Settlements, Earthquake Safety of Buildings and Facilities, Societal Education and Organization, Financial Resources Available for Earthquake Loss Mitigation, Legal Steps Necessary for Earthquake Loss Mitigation, The Role of Scientific and Technical Research in Earthquake Loss Mitigation.

The Council has no powers for enforcement, yet has programmed to hold workshops on the various aspects of the Strategy Report, inviting responsible agents and official bodies, professional chambers, universities, non-governmental organizations, etc. to review issues stated in the National Strategy and build up national consensus on several issues.

1- Earthquake has always been an important problem of Anatolia Peninsula due to geographic and geological location in all ages

2- Urban Risks, Scenarios and Pilot Project Research: Cities that constitute complex spatial and social systems should be analyzed for their land-structure data, physical assets and social characteristics and interactions between these attributes.

3- Scenario based plans can be used to assess risk distributions. These studies can be used to assist risk mitigation plans and projects

4- Earthquake Data Systems are not only for monitoring earth movements but also using the information produced by these systems for loss mitigation

5- Social sciences research are related to value systems, belief structures, behavioral habits, traditions of space regulation, neighborhood culture, organization culture, solidarity tradition, learning approaches, aptitude towards insurance and precautions.

The Earthquake Master Plan of Istanbul (EMPI) completed in 2003 has provided the opportunity for an alternative to the existing methods of urban seismic risk management. The approach considers hazards of natural and human origin in combination, within a framework of 'risk sectors', and proposes lines of action to involve all factions of the urban society. The purpose is to bring together and activate in every risk sector, related components of public administration, business and industry, NGOs and local community representation in the long-term management of urban risks, to draw mutual agreements of conduct and control, and to run various subproject packages. Altogether, 13 relatively exclusive risk sectors have been identified for the whole city. The nature of risks in each sector are exhibited, methods of 'avoiding, minimizing, and sharing' of risks demonstrated, and the agents responsible and to be involved indicated. High-risk districts are designated as areas for Action Planning, where comprehensive rehabilitation/ transformation projects are recommended for immediate implementation. A reassessment of existing city administration procedures, enriched powers of implementation, new tools for physical planning, encouragement of partnerships and private investments in comprehensive rehabilitation are complementary aspects of EMPI.

3.2 Discourse Change from Crisis Management to Risk Mitigation

The need to address disasters in Turkey with effective public policy is becoming even more apparent as all levels of society start getting to know the negative impacts of disasters. Combined with growing unemployment and issues around housing affordability, public policy field started focusing on different aspects of disasters in Turkish life. There are huge barriers for successful risk mitigation. One of many is the lack of effective legislation for retrofitting individual buildings. The legal structure of today in Turkey necessitates the legal approval of the flat-owner for retrofit; many of them tend not to invest on their property to make them more durable against disasters, because they already get big amounts of urban rent from their properties. The local governments are in need to define new responsibilities for flat owners to deal with the complexities involved in risk management. There is a great deal of evidence now to show that our cities lacked in leadership performance in disasters. How to confront and overcome public official loss and inaction in the face of catastrophic events should be the goal of any local administration. Where the costs of inaction are clearly too high, the initiatives to provoke action might make a positive impact on daily urban problems. Developing models of interaction between neighbor provinces and cities, and acting in time when a disaster strikes should be the focus of provincial and central governments. Initiatives are needed to inspire discussion, research and ideas to prepare public, private, and NGO sector planners to confront critical long-term challenges. Disasters cause paralysis, which cuts across sectors and issues and often affects cities' ability to implement policy solutions before better policies are developed against disasters. Disasters that result in greater spatial and social costs, which could have been incurred if we could act sooner to prevent the EQ induced problem. One of the most important and lessons learnable example in Turkey is the Marmara EQs in 1999. Cities troubled by the poor response to the immediate aftermath and the ongoing inability to serve the disaster victims increased the great tragedy of the Marmara EQs.

Table 10: Attributes of the two extreme models of Strategy in Disaster Policy (Adapted from Balamir, 2004)

FATALIST SOCIETY			SELF-RELYING SOCIETY
SAVING STRATEGY	Disorganized Information	Information System	PROTECTING STRATEGY
	Post-Disaster Intervention	Pre-Disaster Conduct	
HEALING DISCOURSE	Political Operation	Technical Issues	PREPAREDNESS DISCOURSE
	Extraordinary Responses	Routine Procedures	
	Umbrella Funds	Specialized Funds	
CRISIS PLANNING	Risk Minimization / Sharing	Risk Avoidance	CONTINGENCY PLANNING

The model above (Balamir, 2004) is the product of a mindset which conceptualizes the reality - or the world generally speaking – by using black and white concepts. Such an understanding offers a useful framework to understand where we were and where we need to go. Also the use of “fatalism” is problematic in the sense that the Turkish translation of the word “Kaderci” needs at least analysis of the concept “Kader” in Turkish literature. Also the use of the term “Kader / Destiny” requires analyses of the concept with regards to fields of theology, which is obviously problematic when the nature of positive sciences requires limiting the use of divinity related concepts. The term “Kader” had been used in Balamir’s extreme model to translate “Fatalism” - a philosophical doctrine emphasizing the subjugation of all events or actions to fate or inevitable predetermination (url24). In our research, we came up with the fact that, respondents referred to the act of God in earthquakes as a state where mind of humans is a tool for seeking rational solutions to minimize risks, where these risks are seen as failures of human intervention and actions to buildings and urban fabric.

What we offer in our thesis is a framework – which we will elaborate in the following chapters in detail - that world is not composed of black OR white concepts. The world/reality is always in a transition. Change and grey/fuzzy states and tones are necessary to understand the progress and improvements about the subject matter. Therefore, we developed a three-phase model to understand the changes in the last 11 years after 1999 earthquakes. We named the first stage as “Ignorant/Stagnant Communities” stage, where the communities and decision makers are victim of a mindset where they are “unwilling to take precautionary action” or “weakly loaded with concepts of risk management and mitigation”. The second stage, Progressing Communities as we named it, defines a fuzzy/grey-tone stage, where communities and decision makers are in an increased awareness stage about the need for taking precautions for effective disaster policy. In the third stage, which we named Disaster Safe Communities - and used concepts from Balamir’s model (Balamir, 2004) such as protecting strategy, preparedness discourse and disaster/contingency planning - is the achieved ideal level. Also we need to emphasize that society is too big a scale to generalize. Communities, NGOs, CBOs and/or local networks of decision making are more appropriate scales to analyze any given urban problem. Whether or not key decision makers can play a better role for positive social change towards safer communities determines effective solutions more precisely. Labeling the whole society as Fatalist or Self-Reliant is hard to be digested, not only because society is too big a scale to think about, but also we should be more careful about how we label societies.

Table 11: General framework to conceptualize disaster prone communities

	IGNORANT / STAGNANT COMMUNITIES	PROGRESSIVE COMMUNITIES	DISASTER SAFE COMMUNITIES
Level of risks posed to communities	High level of social and economic risk	Moderate level of social and economic risk	Low level of social and economic risk
Role of Local Government to promote and sustain community capacity	Individual and family level awareness building programs, bulletins, local disaster planning, perception improvement activities (local fairs, adds, public events,), face-to-face interaction with families and students	Awareness improvement programs, encouraging communities to take non-structural precautions in homes and businesses	Benefiting active involvement and participations of local agencies
Role of Central Government Agencies to enforce precaution activity development	Nationwide awareness programs, programs to	Designing disaster plans, promoting insurance programs	Promoting collaboration

CHAPTER 4

METHODOLOGY AND DESIGN OF THE CASE STUDY: HOW DID WE DESIGN OUR RESEARCH?

In our dissertation, we built a model for disaster risk management, which will encompass four key concepts; Disaster Risk, Social Capital, Conflict and Commitment. These four concepts will interact and develop a Commitment Model, which is defined with the use of action research base and a strong emphasis on building commitment for disaster safety and perception affinities. In our context, we will use Content Analysis / Concept Analysis data analysis Qualitative Text Analysis-QTA to understand the level of knowledge, and conceptions&perception differences on disaster risk management issue in İzmit. Two grand questions / concerns of our dissertation are;

a- “What is the structure of conceptions, cooperation and conflicts in “Disaster Risk Management”?”

b- “How can the capacities of the local stakeholders be incorporated into “disaster management process” which forms the basis for a commitment model?”

The four subsequent research questions are;

1- How do stakeholders perceive “Disaster Risk”? What are the cognitive maps regarding the “disaster risk management in İzmit? How do they define key concepts of “Disaster Management” in İzmit” by using which positive or negative links with other concepts?

2- What is the driving force that leads them to participate and collaborate? Do they choose to exclude others or include them in the process? Why collaboration among related agencies does not work properly?

3- What are the types of conflicts and problems that emerge in this communication and collaboration process? What is the context and content of the dispute typologies among different stakeholders in disaster risk management? If exists, what are the mechanisms they use to resolve these conflicts?

4-If a collaborative framework is defined, what would they commit to do? Do they tend to participate in a common action agenda defined in a collaborative process?

These questions are worth answering, because planners need to incorporate different and conflicting views and struggle towards finding common agenda in planning process. Such a process, when incorporated with effective communication and interactive learning environments, has a potential to strengthen planning practices. Turkey, whose dominant mode of decision making relies on central modes of thinking, needs to catch up with participative modes of policy making in successful democracies. When participation in planning process is conceptualized as democracy project, toolkit of city planners evidently needs to be developed both in scope and content. These four questions lead to a set of concepts that we elaborated in our research process. These are; Disaster Risk and Perception, Participative and Collaborative Agenda within the Stakeholders, Conflict Typologies between the Stakeholders about disasters, Conflict Resolution Mechanism throughout the process and Commitment Building among Stakeholders.

Table 12: Structure of Chapter 4, Methodology and design of the case study

RESEARCH QUESTIONS
How we designed our research
CONTENT
<ul style="list-style-type: none"> • Strategy and organization of analysis methods • Logic and structure of in-depth interviews

4.1 The Aim and The Context of the Case Study

City of İzmit offers valuable lessons on a variety of dimensions. One of many is that “local leadership” that brought people together and began to solve problems. In the aftermath of Marmara EQ, some neighborhoods showed rapid response more quickly than others. It is not that they had better access to local government or outside help, it was neighborhood spirit. Neighbors having strong connections within each other began to look at “what the problems were”, “who needed help” and “tried to set priorities to figure out what they needed to do”. In the aftermath of a major earthquake like 1999 Marmara Earthquake, some areas will be more significantly affected than others. So we need in advance is neighborhood groups, leadership teams and other groups that would be able to begin to do the local assessment very quickly after the event.

4.2 Justification of the Case Study

Kocaeli-İzmit is an exemplary case from which we may gain positive insight about disasters by three reasons;

- First, the Kocaeli Earthquake particularly its high death toll will have lasting consequences on the way risk is perceived in Turkey, as İzmit is an industrialized and developed city in the mostly populated industry region of Turkey, is a crossroad between Asia and Europe.
- Second, It has a distinctive variety of NGOs and CBOs that proved their potential in crisis situation in 1999 Marmara Earthquake. Rapidly organizing small or medium sized groups showed a distinctive positive contribution in the emergency period.

- Third, Kocaeli provides a local knowledge and experience about the conflicts, conflict resolution mechanisms, collaborative action and perception change about disasters in Turkey.

In summary, disasters are every city or region's problem. As the world is increasingly turning into a more collaborative and interdependent mode of political and social formation, the promotion of a culture of prevention among stakeholders is vital for achieving disaster-safe communities. So, commitments from related stakeholders for preventive measures can be maintained. The role of international cooperation is very important in disaster cases. Any disastrous event, having not only social but also economic and political impact affects the surrounding states or regions. Therefore, international cooperation and experience sharing is necessary in risk cases.

4.3 The Choice Method of Interviewees

What we've learned from local leadership teams is that an essential ingredient in rapid recovery is existing local leadership and infrastructure of leadership. Neighborhood Improvement Associations which had some existing infrastructure for organizing people and meetings provided resources. These cases serve as a key to effective response is the ability of local leaders to come together and figure out what the challenges are and to reach out to outside organizations. What disaster planners should do is to try taking lessons coming out of Marmara EQ and develop methods on how to build the infrastructure for accelerated recovery. Such a recovery system can constitute a set of elements that we put in place in advance that will allow cities which are prone to disasters. Public decision makers need to build learning capacity throughout an organization to initiate and implement innovative solutions. Such an innovation need to encompass these issues;

- Characteristics of improvisation relevant to learning from disasters.

- Factors and forces that support collaborative innovation and creativity;
- Mechanisms of change and creating organizational resiliency that is capable of coping with and responding to the demands for the unexpected;

To operate more effectively, we should create conditions in which that decentralized action could constitute a superior performance in terms of a disaster response. We need decentralized, rapid, and innovative response in which individual groups are able to take action on their own, but not to have to wait for central instructions about what to do. Local leadership should have some preexisting knowledge of the city agencies and the other resources that might be available. These contacts later could and will be used to reach out and connect as effectively as possible. Such a system will enable local leaders reach out quickly to state, federal, civil society, and private organizations outside the area for help and additional resources. Deficiencies in the social structure caused by disasters diminish the productivity of localities. This problem has many aspects such as; political actors tend to approach post-disaster recovery phase as a fruitful vote generating opportunity. Resources allocated just after the disaster impact creates a normalizing psychology which the political actors are successful in cultivating. Also the society tends to benefit from the central state's post-disaster extraordinary financial aids. By using the delicate atmosphere of emergency phase, communities tend to ask for extraordinary policies. Tax cancellation, shelter donations and unemployment payments are examples of usual demands directed by the society to the political actors. But, as mentioned above, the appropriate answer to risk problem in Turkey is through "critical thinking". We need to criticize this dominant conception. When combined with the over-conservative attitudes by key fields in disasters such as civil engineering, architecture, planning and geological sciences, multidisciplinary and cooperative modes of interactions are getting more difficult to initiate. The strong social and political wind after 1999 incidents could not have been turned into a "culture of living with disaster risk". In this context, this dissertation aims to develop a commitment model which will hopefully contribute building "local risk culture".

Table 13: Components under Earthquake Risk in Turkey (Adapted from Ergünay, 2005)

Earthquake Zone	Area (%)	Population (%)	Industry (%)	Dams (%)
Zone 1 (pga \geq 0.40 g)	42	45	51	46
Zone 2 (pga = 0.30 - 0.39 g)	24	26	25	23
Zone 3 (pga = 0.20 - 0.29 g)	18	14	11	14
Zone 4 (pga = 0.10 - 0.19 g)	12	13	11	11
Zone 5 (pga < 0.10 g)	4	2	2	6
Total	100	100	100	100

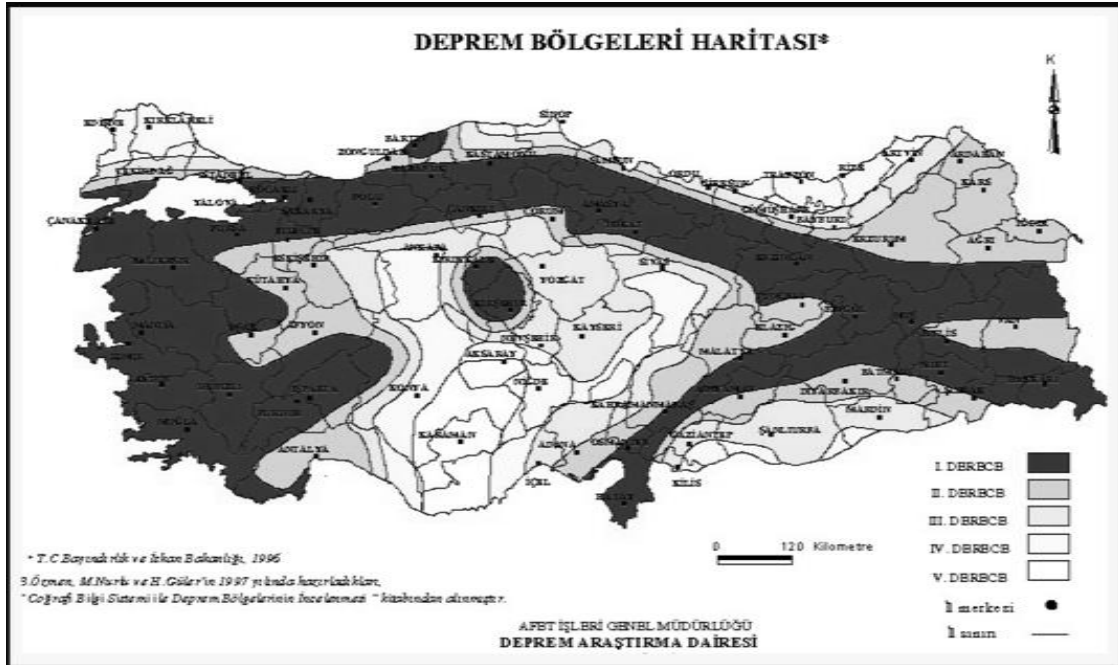

Figure 1: Turkey Map of Earthquake Zones (Zone1: Highest Hazard, Zone 5: Lowest Hazard),

<http://www.deprem.gov.tr/linkhart.htm>

Besides these socio-political facts, earthquake is a natural phenomenon which the human knowledge has not yet developed a model to forecast and control. The field concerning with disaster data, occurrence patterns, and statistical methods are basis for the diagnosis of the disaster risk. City Planning, as an interdisciplinary field in urban sciences, claim to have the ability to foster, initiate, maintain and manage interdisciplinary modes of solutions to urban problems. Such a claim necessitates a culture of empathy and understanding for related fields such as social sciences, political sciences and engineering sciences. The philosophy behind the interdisciplinary nature of planning is related to communicative rationality and critical thinking. Mutual communication purveys collide of various approaches with one another. And, critical thinking among key stakeholders also serves for building common understanding. The main essence of disaster policies in Turkish Cities should be based on a “risk culture”, re/shaped and re/produced by processes of public awareness, which means everyday routines are not only solutions for modern needs, but also are causes of risks. In today’s experience, unfortunately, Turkish administrations depend on healing discourse. Providing the basic shelter and nutriment needs after the disaster is usually seen sufficient. But it is not. When earthquake strikes, housing stock and urban fabric damages, the society and economy paralyzes. After the emergency needs are supplied, the usual modes of recreating the risk in the same space by the same social and political processes survive. This mode of reaction pattern is seen in almost every disaster experience in Turkey. So, the risk pattern in Turkish cities is reproduced such as low quality social housing. To summarize, we are in need to transform this form of “parental state policies” into “self-resilient society”. The priority of disaster strategies must integrate pre-disaster preparedness with post disaster recovery strategies. Obviously, earthquakes are natural phenomenon and yet no scientific methods had been developed to estimate the exact times of earthquakes. But we are capable of making probability estimations giving approximated time intervals in the field of Earthquake Engineering. What we can do is to be ready at any time.

Table 14: Recent Earthquakes and Claimed Loss Structure (Ergünay, 2005)

Incident / Earthquake	Lives Lost	Wounded	Collapsed / Heavily Damaged Buildings	Economic Loss (Million US \$)
Erzincan Earthquake→ (13 March 1992)	650	3,850	6,702	750
Dinar Earthquake→ (1 October 1995)	94	240	4,909	100
Çorum-Amasya Earthquake→ (14 August 1996)	1	6	707	20
Adana-Ceyhan Earthquake→ (27 June 1998)	145	1,600	9,847	500
<i>İzmit Körfezi Earthquake→ (17 August 1999)</i>	<i>17,480</i>	<i>43,953</i>	<i>66,441</i>	<i>13,000</i>
Düzce Earthquake (12 November 1999)	763	4,948	30,389	750
Afyon-Sultandağı Earthquake→ (3 February 2002)	42	327	4,634	70
Bingöl Earthquake→ (1 May 2003)	177	520	6,675	135
TOTAL	19,354	55,444	130,331	15,235

Natural phenomenon is yet out of our control. But we can strive to decrease the socially and spatially manufactured risk. Risk is defined as “the manufactured probable loss built in the complex web of social relations against a given threat or danger”. It is a generally accepted fact that it is impossible to prevent from every kind and level of natural disaster risk. What experience has thought, however is that we can carry out actions to alleviate their impact on people, property and the environment. We cannot stop earthquakes from occurring, but we can work to make our systems more robust and less vulnerable. Disasters are also unique events to prioritize mitigation and prevention behavior into the agenda of society. Disasters bring “risk reduction” to the forefront of social and political priorities. Innovative solutions, including public-private partnership,

are indispensable for developing comprehensive recovery strategies. Such modes of collaboration will effectively meet the demands that catastrophic urban earthquake disasters in these areas would inevitably require. Immediately after the disaster is a short emergency phase followed by progressively longer periods concerned with restoring basic services and physical, social, economic and psychological reconstruction. Reconstruction should be incorporated into the next round of mitigation and preparedness work as systems learn from the event by adapting to reduce the likelihood of future events. Therefore “urbanization and risks are co-evolving”. They exist and change in the same time sequence. The two earthquakes, Marmara and Düzce, captured the world’s attention not only because of their magnitude, but also their proximity to industrialized and urbanized areas.

Following these recent earthquakes, Turkey’s citizens and political leaders have been openly questioning many aspects of earthquake risk management. Urban Disaster Risk, caused by catastrophic forms of natural events occur concurrent with the development process. Worldwide losses from natural disasters are increasing rapidly due to population growth, urban sprawl, and increasing concentration of new construction in high-risk areas. Marmara earthquakes initiated the process of questioning the overall viability, effectiveness and organizational structure of the state. Community centered views claimed the overall substitution of central government’s role and responsibilities to the localities (NGOs, CBOs, Municipalities, City Councils). One’s who have a traditional central government perspective accused the local governments that they used their power to form illegal ties with local firms and distributed the development rent in illegal circles. Mediatory propositions suggest the overall collaboration between all stakeholders at all levels. “Let and enable them do what they can” principle should be integrated into the planning system in Turkey.

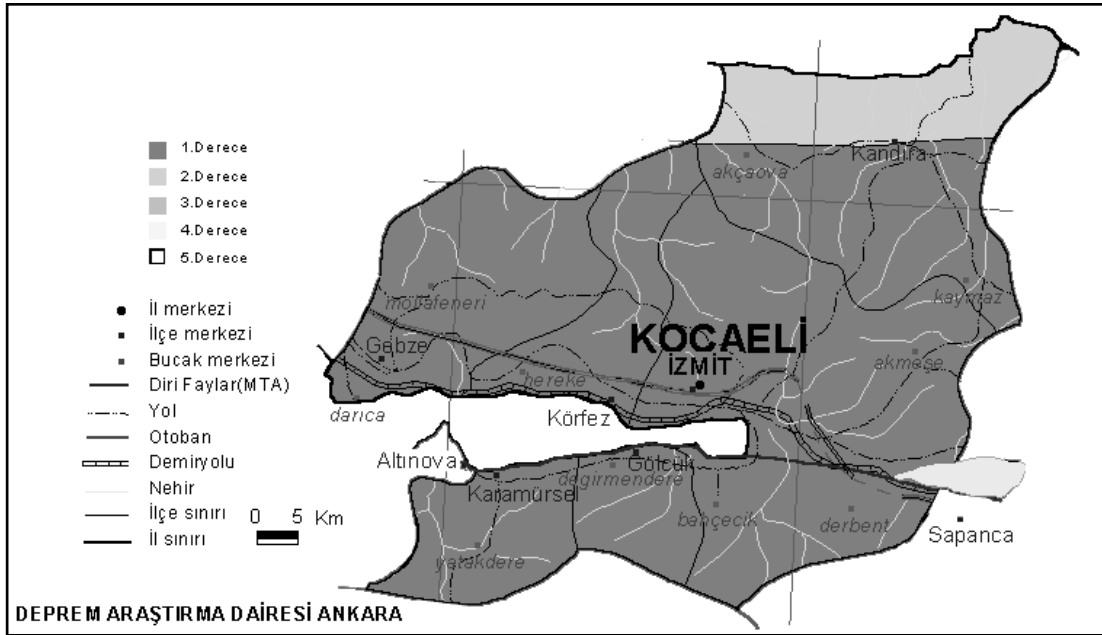

Figure 2: Kocaeli Map of Earthquake Zones (Zone1: Highest Hazard, Zone 5: Lowest Hazard), <http://www.deprem.gov.tr/linkhart.htm>

4.4 In-depth Interview Design and Implementation

As far as this dissertation is concerned, the main problematic is; although legal and jurisdictional frameworks set the roles and responsibilities of public and private agencies and stakeholders about disaster management and risk mitigation, various difficulties emerge in the process of planning, cooperation and implementation of disaster planning. These difficulties may be caused by conception differences between the risk-disaster conceptualizations of related stakeholders. The impulse, motivation behind the initiation of the cooperation-coordination process is a key issue in this respect. These motivations may loose its affect in the society and among different stakeholders in time. Priorities of different stakeholders and the change in local politics, national and global agendas' effect on the locality are main titles of our inquiry. The conflicts between different stakeholders may also come out in the process of

communication. The actors may or may not be able to designate conflict resolution mechanisms to overcome paralysis. Also, whether the stakeholders are ready for committing responsibilities in overall disaster risk mitigation or not is a crucial issue. What stakeholders can or cannot contract on responsibilities in the framework of their responsibility-interest area need to be documented and analyzed. Our field of analysis covers the “management of disaster risks” and “role of social capital in disasters” issue. The summarized structure of the Literature Survey is given in the table below;

4.4.1 Scope of the Research

In the rapidly globalizing world, the importance of communication between different parts of the society such as firms, political parties, Non-Governmental Organizations (NGO) and Community Based Organizations (CBO) is gaining impetus. The possible and emergent conflicts within the society in crisis or non-crisis times show the need to build mutual and interactive ways to tackle with them. The crisis time is significant and unique in the sense that they may not only put some in depression and paralysis but also create opportunities to initiate the reorganization of the public sphere. This turbulent atmosphere may both trigger some bare conflicts or some hidden ones. The level of social capital and interagency trust between different stakeholders may have the effect to resolve interagency conflicts or intensify these conflicts. When you define the development path in a centralist point of view, local dynamics are excluded. Excluded local stakeholders develop a prejudice towards central government agencies. Averting this prejudice evidently necessitates affective communication and interaction media. Also over-centrality feeds the conception of locality as “unimportant and incapable obstacles”. Obviously this approach is a mistaken one. As mentioned in the introductory chapter, we need to develop a complementary approach between the central and local administrations and local stakeholders. Central governments’ guiding role should be accompanied by local commitment patterns. This goal can be achieved by developing mutual ways to overcome interagency conflicts. And the modes of

conflict resolution should be designed and managed in a way that it will not generate new conflicts; literally collaboration should not turn into a conflict snowball. When the goals and actions agenda for disasters are designed in a collaborative and communicative way, all parties that actively involve in the process can and would develop an “urban belonging” and “disaster awareness”. Therefore the scope of this thesis is the “building of a commitment model alleviating conception differences, enhancing cooperation agenda and resolution of conflict-dispute typologies emerging in the pre and post-disaster mitigation activities”. The context is “The 1999 Marmara Earthquake in Kocaeli”. The context of the mitigation activities may vary from structural reinforcements to social awareness building in risk planning. And also, post disaster rehabilitation for community empowerment in terms of awareness is important.

4.5 Qualitative Analysis: Semi-structured in-depth Interviews

Generally in social and political sciences, and respectively planning field in special, it is a major challenge to decide on which data analysis technique to choose in the process. In our case, as the core question is related to the conceptions, cooperation, conflict and commitment patterns of key decision makers, we decided to formulate a set of data collection and analysis techniques. The set in our dissertation consists of qualitative data sets with the help of in-depth interviews and qualitative text analysis. Summary and justification of these techniques are given below. The main advantages of concept maps include: the ability to allow feedback processes, the ability to deal with many variables which may be not well-defined, ability to model relationships between variables that are not known with certainty, but can be described in degrees such as a little or a lot, the ability to model systems where scientific information is limited but expert and/or local knowledge is available, ease and speed with which cognitive maps may be obtained and reach similar results with lower sample sizes as compared to other techniques, ease and speed with which many different knowledge sources can be

combined including expert and local knowledge, ease and speed of modeling the system and the effect of different policy options.

Table 15: The set of Data Analysis Techniques

Qualitative Analysis	
<p>In-Depth Interviews</p> <p>Question list in Appendix 1 was used..</p>	<p>Content Analysis: Qualitative Text Analysis</p> <p>By using the concept and word sets, used by the respondents, we were able to analyze the conception similarities and differences between stakeholders</p>

The disadvantages of cognitive maps are: the interviewees' knowledge, ignorance, misconceptions and biases are all encoded in the maps unless these presumed ignorance and misconceptions are the subject of study, although "what-ifs" can be modeled in concept maps cannot be determined, they do not provide real-value parameter estimates or inferential statistical tests, lack of a concept of time that is, they cannot model transient behavior, they cannot deal with co-occurrence of multiple causes such as expressed by "and" conditions, "if, then" statements cannot be coded.

- *In depth interviews (Context Analysis):* 22 key respondents from provincial government, greater and local municipalities, local firms and active individuals from NGOs and CBOS were interviewed. (A summary of the views derived and compiled from local respondents were given in the concluding section) (We designed a question list, which has a semi-structured form. (Appendix B)).

- *Qualitative text analysis*: The transcripts of the in-depth interviews were segmented into concept and words lists. These lists give a picture of the concept sets by which the conception of the stakeholders were shaped. Mentioned lists on propositions, concepts and words from the first phase In-Depth Interviews were given in the Appendix 8

At the end of the research process, we developed a commitment model, which will be composed by individual commitments of the actors, the outline of the research process and the knowledge-information derived from respondent interviews. As different stakeholders perceive risk and disaster mitigation differently, a process involving as many parties as possible is necessary. Communication process may help the stakeholders develop a common basis of discussion and action building. One way to alleviate interest differences and defining priorities definition (the very essence of the source of conflicts among different stakeholders) is to communicate with each other.

4.6 Content Analysis: A Brief Structure

Content analysis is a methodology in the social sciences for studying the content of communication. Defined as "the study of human and agency communications, such as books, websites, and law texts, it is useful for researchers in the social sciences to analyze interviews with participants. The core question of the method is; "Who says what, to whom, why, to what extent and with what effect?" "Content analysis is an in-depth analysis using quantitative or qualitative techniques of messages using a scientific method. Since the 1980s, content analysis has become an increasingly important tool in the measurement of success in public relations. In this context, content analysis is an element of media evaluation or media analysis. In analyses of this type, data from content analysis is usually combined with media data (circulation, readership, number of viewers and listeners, frequency of publication). Ole Holsti (Holsti, 1969) groups 15 uses of content analysis into three basic categories: first make inferences about the antecedents of a communication, second describe and make inferences about characteristics of a communication, and third make inferences about the effects of a

communication. He also places these uses into the context of the basic communication paradigm. The following table shows fifteen uses of content analysis in terms of their general purpose, element of the communication paradigm to which they apply, and the general question they are intended to answer.

The assumption is that words and phrases mentioned most often are those reflecting important concerns in every communication. Therefore, quantitative content analysis starts with word frequencies, space measurements and keyword frequencies. However, content analysis extends far beyond plain word count. Words can be analyzed in their specific context. Synonyms and homonyms can be isolated in accordance to linguistic properties of a language. A further step in analysis is the distinction between dictionary-based (quantitative) approaches and qualitative approaches. Dictionary-based approaches set up a list of categories derived from the frequency list of words and control the distribution of words and their respective categories over the texts. While methods in quantitative content analysis in this way transform observations of found categories into quantitative statistical data, the qualitative content analysis focuses more on the intentionality and its implications. Conceptual analysis begins with identifying research questions and choosing a sample or samples. Once chosen, the text must be coded into manageable content categories. The process of coding is basically one of selective reduction. By reducing the text to categories consisting of a word, set of words or phrases, the researcher can focus on, and code for, specific words or patterns that are indicative of the research question. Once the research question has been established, the researcher must make his/her coding choices with respect to the eight category coding steps. The following discussion of steps can be followed to code a text or set of texts during conceptual analysis.

Table 16. Uses of Content Analysis (Adapted from (Holsti 1969))

Uses of Content Analysis by Purpose, Communication Element, and Question			
Purpose	Element	Question	Use
Make inferences about the antecedents of communications	Source	Who?	Answer questions of disputed authorship (authorship analysis)
	Encoding process	Why?	Secure political & military intelligence Analyze traits of individuals Infer cultural aspects & change Provide legal & evaluative evidence
Describe & make inferences about the characteristics of communications	Channel	How?	Analyze techniques of persuasion Analyze style
	Message	What?	Describe trends in communication content Relate known characteristics of sources to messages they produce Compare communication content to standards
	Recipient	To whom?	Relate known characteristics of audiences to messages produced for them Describe patterns of communication
Make inferences about the consequences of communications	Decoding process	With what effect?	Measure readability Analyze the flow of information Assess responses to communications

Content analysis has most often been thought of in terms of conceptual analysis. In conceptual analysis, a concept is chosen for examination, and the analysis involves quantifying and tallying its presence. Also known as thematic analysis, the focus is on looking at the occurrence of selected terms within a text or texts, although the terms may be implicit as well as explicit. While explicit terms obviously are easy to identify, coding for implicit terms and deciding their level of implication is complicated by the need to base judgments on a somewhat subjective system. To attempt to limit the subjectivity, then (as well as to limit problems of reliability and validity), coding such implicit terms usually involves the use of either a specialized dictionary or contextual translation rules.

1. Decide the level of analysis.
2. Decide how many concepts to code for.
3. Decide whether to code for existence or frequency of a concept.
4. Decide on how you will distinguish among concepts.
5. Develop rules for coding your texts.
6. Decide what to do with "irrelevant" information.
7. Code the texts.
8. Analyze your results.

Step One - Decide the Level of Analysis: First, the researcher must decide upon the level of analysis. With the health care speeches, to continue the example, the researcher must decide whether to code for a single word, such as "inexpensive," or for sets of words or phrases, such as "coverage for everyone."

Step Two - Decide How Many Concepts to Code For: The researcher must now decide how many different concepts to code for. This involves developing a pre-defined or interactive set of concepts and categories. The researcher must decide whether or not to

code for every single positive or negative word that appears, or only certain ones that the researcher determines are most relevant to health care. Then, with this pre-defined number set, the researcher has to determine how much flexibility he/she allows him/herself when coding.

Step Three - Decide Whether to Code for Existence or Frequency of a Concept: After a certain number and set of concepts are chosen for coding, the researcher must answer a key question: is he/she going to code for existence or frequency? This is important, because it changes the coding process. When coding for existence, "inexpensive" would only be counted once, no matter how many times it appeared. This would be a very basic coding process and would give the researcher a very limited perspective of the text.

Step Four - Decide on How You Will Distinguish Among Concepts: The researcher must next decide on the level of generalization, i.e. whether concepts are to be coded exactly as they appear, or if they can be recorded as the same even when they appear in different forms.

Step Five - Develop Rules for Coding Your Texts: After taking the generalization of concepts into consideration, a researcher will want to create translation rules that will allow him/her to streamline and organize the coding process so that he/she is coding for exactly what he/she wants to code for.

Step Six - Decide What To Do with "Irrelevant" Information: The next choice a researcher must make involves irrelevant information. The researcher must decide whether irrelevant information should be ignored, or used to reexamine and/or alter the coding scheme. In the case of this example, words like "and" and "the," as they appear by themselves, would be ignored.

Step Seven - Code the Texts: Once these choices about irrelevant information are made, the next step is to code the text. This is done either by hand, i.e. reading through the text and manually writing down concept occurrences, or through the use of various computer programs. Coding with a computer is one of contemporary conceptual analysis' greatest assets..

Step Eight - Analyze Your Results: Once the coding is done, the researcher examines the data and attempts to draw whatever conclusions and generalizations are possible. Of course, before these can be drawn, the researcher must decide what to do with the information in the text that is not coded. One's options include either deleting or skipping over unwanted material, or viewing all information as relevant and important and using it to reexamine, reassess and perhaps even alter one's coding scheme. Content analysis offers several advantages to researchers who consider using it. In particular, content analysis: looks directly at communication via texts or transcripts, and hence gets at the central aspect of social interaction and can allow for both quantitative and qualitative operations. The method allows a closeness to text which can alternate between specific categories and relationships and also statistically analyzes the coded form of the text. It can also be used to interpret texts for purposes such as the development of expert systems (since knowledge and rules can both be coded in terms of explicit statements about the relationships among concepts) and provide insight into complex models of human thought and language use

4.7 Research Phases

The logic of our research is to provide a basis for scientific inquiries of social network and its mechanisms. When different stakeholders come together, they share information. This interaction helps them to teach each other their experiences. Interaction leads to reassembling/approximations of conception on the subject matter. Interaction has the potential to help to change and develop their perceptions. Such

interaction platforms have a potential to reveal / expose knowledge embedded in social networks about level of interagency working capability of different stakeholders. By using a research process described below, we aimed to understand conceptual change within stakeholders and their perceptions on “disaster risk”. In this respect, we designed a Four-Phased Research process which is summarized below. The gain of this method is to provide the local stakeholders a common basis to know about each other. Such a platform has a potential to reveal / expose the knowledge embedded in the social network about the level of interagency collaboration capacity of different stakeholders. One way to overcome interest conflicts - the very essence of the source of conflicts among different stakeholders - is to communicate with each other. The logic of action research is to provide a basis for both “scientific inquiries of social network and its mechanisms” and “learning by doing together”. Doing together has a significant role in building interagency trust. This eventually would lead to higher standards of social capital and better mechanisms to overcome / resolve interagency conflicts. Comparison of the findings from Qualitative Text Analysis (QTAs) can serve to analyze conceptual differences. The overall success of participation needs building empathy of individuals and agencies to understand other parties’ view and build critical thinking culture within the institution.. To answer the question of “commitment model for disaster risk management”, we are in need to carry out qualitative data collection and analyzing techniques in different phases. In the end, we suggest an answer to the grand question “why things go wrong and interagency collaboration collapse or fail”. By using qualitative text analysis and concept maps, we will be able to analyze the approximations/affinities among all respondents – with regards to disaster risk management question - with each other and the scientific knowledge that will be given in many phases.

Table17: Research Phases

1st Phase	2nd phase	3rd Phase	4th Phase
<i>Initial Interview</i>	<i>Evaluation of the interviews and Findings</i>	<i>Content Analysis</i>	<i>Final Evaluation</i>
In depth interview: 1- CONCEPTION 2- COOPERATION 3- CONFLICT 4- COMMITMENT - cooperation levels - conflict patterns	- evaluation of all views from all stakeholders	- evaluating media information (newspapers)	1- CONCEPTION 2- COOPERATION 3- CONFLICT 4- COMMITMENT
What is the context about disaster risk management in İzmit?	What is the structure of all respondents' views on related issues?	What is the affect of media findings in planning process?	- What can be the structure of a commitment model which uses the findings of all phases?

CHAPTER 5

WHAT DO WE HAVE AS LESSONS LEARNED FROM İZMİT CONTEXT? FINDINGS FROM STAKEHOLDER INTERVIEWS

The content of this chapter was derived from in-depth interviews with key decision makers, list of which is given in Appendix7. In the first part of this chapter, we will give a brief summary of how key decision makers think about disasters, earthquakes and disaster planning, with reference to positive and negative issues they underlined in interviews. The stress between positive and negative issues give us a general picture that, although there is increasing awareness and technical capacity built in the aftermath of 1999 earthquakes, not having a systematic Disaster Master Plan for City of İzmit, puts decision makers into a negative mood for future safety of their city. Below we will first give general summary about their ideas, then move to detailed conceptual maps and word-cloud analysis produced with the help of online quantitative text analysis tool wordle.net. Later we will give conceptual affinity diagrams and end this chapter with a general picture of conceptual affinities of all stakeholders. The contributions we achieved are summarized here. *First*, Revealing conception differences of different actors for disaster related issues helps us to develop a toolkit in building local commitment to disaster policy. Different conceptions and different meanings attributed to the same terminology, in our thesis it is “Disaster Management in İzmit”, may lead to communication gaps and misconceptions. In the process of communication and collaboration, the common basis for understanding each other is generally the hardest component of building an agenda. *Second*, learning in social networks can be achieved by collaboration for a meaningful purpose. By applying a multi step interview technique, we assume to provide the participants (local stakeholders) a basis for

interaction. This process has the potential to serve an understanding each other building interagency trust. *Third*, we aim to define a system of conflicts. The typologies of conflicts and mechanisms of conflict resolution have the potential to give planners and social researchers a toolkit, which can be used in interfering disaster related actions. *Fourth*, in the last 30-40 years, the socio-political research and accordingly planning literature experienced a communicative-collaborative paradigm shift. A discussion of the risk conceptions of stakeholders in the disaster context may contribute to this specific literature. Generalized findings from the first phase are given below. A detailed list of findings are given in Appendix C. Below, we give a summary of the first phase in-depth interviews.

Table 18: Structure of Chapter 5, Findings from stakeholder interviews

RESEARCH QUESTIONS
What are the lessons learned from 1999 EQs for İzmit?
CONTENT
<ul style="list-style-type: none"> • Conception differences, • Collaboration mechanisms, • Conflict typologies, • Commitment patterns

5.1 Conceptions of Risk Related Issues

According to key decision makers we interviewed, they conceptualize disaster issues by using these positive and negative attributes;

Positive improvements about disaster planning in İzmit are;

- Preparedness and mitigation is the main necessity to disasters.
- North Anatolian and East Anatolian Fault Lines are main regions disaster prone regions.
- Disasters are caused by human intervention to the nature.
- Weaknesses in built environment design is the main reason of disaster loss.
- There is a strong belief on the need to collaborate for reducing disaster risk.
- The local and central governments weren't successful in the post-earthquake period.

Negative attributes that draw agencies back from building effective disaster policy and sound contingency plans;

- Local disaster agenda is fixed to 17 August date.
- İzmit residents tend not to remember the earthquake incident.
- Society tends not to share resources on disasters.
- Inappropriate location choice in planning process is the main cause of disasters.
- Non-legal circles are the main reason of disasters.
- The perception on the urgency of disaster preparedness is weak.
- The Marmara Earthquakes caused serious psychological damage.
- The local people seem to be waiting for the next quake.

How they generally understand what earthquakes mean for them is defined by these propositions;

- Earthquakes are related to “pain” and “suffering”
- Attention of audiovisual media has an influential affect in shaping public views.
- Earthquake in Turkey is identified by 1999 Marmara Incidents.
- Turkish Society couldn’t internalize “living with disasters”.
- Technical knowledge for earthquakes as natural phenomenon is deep in extent.
- Turkey lacks in using disaster data to maintain city safety and decrease loss.
- Building quality is important for earthquake safety.
- “Suffering psychology” constitutes the backbone of earthquake contingency plans.
- After 1999, İzmit was conceived as a city of out-migration.
- Buildings are the main cause for death. Not the earthquake itself.
- Urban risk management is a vital field for earthquake loss mitigation.
- Earthquake is one of the biggest disasters for Turkish society.
- Pre-earthquake analysis of building stock is a vital input for loss mitigation.
- İzmit experienced a devastating collapse of the society after 1999 Marmara Earthquake.
- The public perception of “building sector and urbanization” didn’t change after 1999.
- 1999 Marmara Earthquake showed that city planning practice in İzmit is wrong.
- Damage assessment activities were fulfilled neither professionally nor adequately.
- Earthquake evokes devastation of a city or region.
- Earthquake cause a delay in development efforts and degradation of living environments.

- Turkish society could not learn from 1999 incidents.
- İzmit didn't do much for earthquake before 1999 Marmara EQ.
- Post-Marmara phase couldn't make a significant change.
- Turkish Society has a weak memory about earthquakes.
- Architects and Civil Engineers were accused of the loss after 1999.
- Critics on disasters should be widened to all specializations from planning technical staff to political actors.
- Rehabilitation phase is not managed decently and successfully.
- Damaged housing stock is a serious problem for the city administration to handle.
- Earthquake victims are an important stakeholder group to focus on.

About disaster risk, we are observing a high level of awareness on what the concept means to them. They strongly emphasize that, disaster risk causes human and physical capital loss. Weak or missing preparedness is the main component of disaster risk. Financial tools, such as low interest credits and institutional/planning tools such as rehabilitation should be designed for renewal of "low quality urban fabric". Disaster Risk exists in every city of Turkey. In Turkey, there is no significant institutionalization for mitigation and preparedness. To overcome disaster risk, all possible precautions and mitigation measures must be taken in the pre-earthquake phase. Fatalist thinking is the main obstacle for successful disaster planning. Public spirit is a vital input for disaster risk planning. Mitigation is related to planning philosophy thinking. Public should be educated against disasters. Public awareness programs are very important. Unconscious application in building sector and environment design are causes of disaster risk. Although systems for dealing with disasters should be criticized, if existing roles and responsibilities had been fulfilled, earthquake loss could be decreased. Urban tissue/fabric and industry should have been separated by "land use decisions". Disaster Risk calls for a set of precautions which must be evaluated at all times. Individual priorities and individual/selfish thinking is an important obstacle for successful disaster

planning. Economical priorities are a barrier in front of comprehensive rehabilitation plans. There is a strong distrust for public agencies. Disaster planning must always be an indispensable part of city planning practice. Appropriate land use planning is a prerequisite for risk mitigation. Disaster risk means the probability of a disaster. Uncoordinated activities increase disaster loss. Pre-earthquake public perception on disasters still is the same. No change has been experienced by İzmit Society. “Safe building and environment” necessitates active coordination among all technical fields, such as architecture, city planning, civil engineering and other engineering fields. “Disaster Risk Analysis” should be a common set of all technical fields. For İzmit, Disaster Risk only means Earthquake Risk and loss probability. Knowing disaster risk, if possible, should be accompanied by active preparedness. Unless damaged building stock is removed and rehabilitated by the municipalities, disaster risk will exist. Disaster risk studies are dominantly based on geological data analysis. But this method is not adequate for successful disaster planning.

5.2 Modes of Collaboration

The core question here is, “how central and local governments can effectively mobilize resources to pro-act against disasters”. A quick answers might be that we need more and more examples that can be resulted from acts of foresight and political courage. We need more examples of the ways in which governments, communities and nations can formulate collaborative efforts and shape public policy toward catastrophic events. We need committed groups of people in business and government that can form policies to design big plans that could really make a difference. There might not be a great desire on the part of the Turkish society to limit development and focus on retrofit investment due to short-sighted and short term concerns. But in order to limit the impact of future disasters and restore the livelihoods of the future disaster victims, we need to mobilize resources to support preventive behavior and attitudes of central and local

governments. It is necessary and vital that these kinds of institutions work together effectively. In many cases in which we were slow to act, we must focus on some of the most difficult and most important problems going forward.

According to respondents we interviewed in our thesis process, there are both positive and negative things about collaboration for disaster safety. Positive improvements are;

- Greater municipality has founded Disaster Coordination Unit, which is in the process of institutionalization.
- Urban problems need active involvement from the local public.
- The Provincial Government is managing interagency activities.
- İzmit City Council applied public surveys on the scope of earthquake damage.
- Saraybahçe Municipality carried out public surveys, seminars and public hearings on disaster issues.
- Chamber of Architects carry out continuous education programs for architects.
- NGOs in İzmit proved to be highly organized and valuable after earthquakes.

And mentioned negative issues are;

- Profit making is the dominant motivation behind interagency disaster activities like in all other fields.
- Municipality prepared an Urban Risk Analysis report. But, it is weak in content and scope.
- Disaster studies were more condensed in number and scope during and just after the emergency period
- Civil initiatives were more active 8-9- years ago.
- Unfortunately, attending seminars is the only way different agencies come together.
- Disasters need a huge process involving all technical and political actors.
- In İzmit, interagency cooperation culture, literally social capital is low..

- There is low level of social capital among key institutions. Each operates within itself without feeling the necessity to cooperate with others.
- Investments on disaster loss reduction are seen to be decided in informal networks and in un-transparent phases.
- Dominant mode of actions against disaster risk is based on over conservative attitudes towards individual crafts, such as architects, civil engineer and geologists.

Platforms which brings people from across the nation and world, on a variety of different issues about disasters sure can have a positive impact. New political models, and as a result new kinds of dialogue is vital to ensure that people really start taking a long-term view. Such conferences serve as place of training and research and generate ideas for the good of the nations. Best practices, which involves business, government and others helps local decision makers to look at specific problems as well as thinking about issues of governance. Best practices can help decision makers who will have to be willing to look over the long-term and make some sacrifices in the near term so that we can all really have a better tomorrow. It is something that universities and institutions must take on. Considering that there are man-made dimensions to the tragedy that accompanies natural disasters. Inappropriate construction methods, poor building standards, poverty, innate vulnerability, weak governments, and weak governance are all factors increasing the impact of a natural disaster. But at the end, all will be for the good of ordinary people as well as scholars and public officials. Representative democracy, when accompanied with voices of those affected by policy work better in theory. However, policies enacted by elected governments – central or local -often fail to reflect the interests of public which we might call political minorities. I think Turkey stands at something of a cross roads and it is arguably in the midst of shift from centralization to decentralization. Making sure that our democracy is participatory and inclusive in all senses relies on discussion and idea dissemination platforms supported by all levels of government. It is more important in disaster hit cities, because there is a relatively higher complexity, where an existing culture of dialogue will enable local

governments solve the problem with the help of all levels of society. Also as a result of the efforts of community-based organizations, the mayor –or related public decision maker – may be forced to sign legislative reform that will bring civic voice into action. In order for the CBOs and NGOs to meet the complex and daunting demands they face in any problem in the locality, there are three measures to look at;

First measure is the policy outcome. Did the efforts of community-based organizations strengthen civic capacity to act together? In other words, you don't just get the law, but now you have a bunch of people working together to make sure that law gets enforced, and make sure that the injustice that the law was in response to is corrected.

Second measure is the capacity building. Developing the leadership capacity at the local level - to bring and guide people together, listen to their concerns, sustain their pool of resources – will help act effectively to change disaster policy.

Third is; did the people involved in the whole activity learn and grow and develop as leaders? It takes skilled and dedicated organizing that brings people together to exercise their power. So developing local leadership is developing the capacity of the entire movement. Local training in collaborative and participatory mechanisms would be most effective if the last point is the participating of citizens. Local strategies for stimulating participation may be more useful if decision making through the kinds of participatory mechanisms have been advocated by CBOs and NGOs. Local people may have long experience with participatory mechanisms. Such a culture should be supported. To making local democracy work, I think a real challenge in many countries is really taking some time to think about what is the real agenda of the city. To sum up, I think that the core issues are participation and inclusiveness. When large portions of populations are excluded from the decision process, they are excluded from any kind of benefits of economic growth or economic development. Then it is very hard to foster and sustain local commitment to any project, in our thesis's case Disasters.

According to key decision makers, motivations behind public involvement is defined by these attitudes;

- Protecting and saving human life should be the backbone motivation.
- 1999 earthquakes proved to create a positive atmosphere for collaboration and cooperation between different stakeholders.
- Voluntarism was fostered and strengthened after 1999 in İzmit.
- Having experienced a devastating earthquake is the motivation behind all cooperation activity in İzmit.
- Positive contribution for humanity is another motivation.
- İzmit is a disaster prone city,
- Local firms tend to seek for profit making in the collaboration activities.
- The need for learning other stakeholders' views and priorities is a motivation.
- Coordination is a vital input for successful planning.
- On each anniversary of 1999, 17 August, agencies feel obliged to organize disaster events.
- The urgency for Disaster Emergency planning and its inter-stakeholder nature is a strong motivation for cooperation and collaboration

5.2.1 Need for Enhancing Cooperation Between Agents

We learned that we need a coordinating body that doesn't exist. Individual groups or neighborhood volunteers innovatively and creatively emerged following just hours after 1999 EQs, which operated without a coordinating body. The lessons we certainly learned was the need for a strong coordinating body. The issue of local response is critical in the aftermath of disasters. the physical presence, and the flexibility of local responders are two critical characteristics or local responders. Whether they are public officials or individual volunteers, they are very important.

According to key decision makers, the quality of interagency collaboration is defined by the attributes listed below;

- State organs tend to dominate the meetings and this is an obstacle for building public trust.
- Military is perceived as the most seriously organizing institution for disasters.
- Collaboration is both strong and weak in İzmit.
- Collaboration is an important mode of creative thinking.
- NGOs always intend to involve actively.
- Interagency collaboration is bound to financial support.

5.3 Conflict Typologies

This chapter provides the evidence of conflict patterns and failed interaction modes, which led to inter-stakeholder and intra-stakeholder conflicts. Conflict, as described in the introductory chapter, means “a state of discord caused by the actual or perceived opposition of needs, values and interests”. First, I will examine the conflict typologies, which is a summarized set of comments derived from first phase in-depth interviews. Second, I will elaborate conflict resolution mechanisms and their efficiency. Third, as the focus of our study is disasters, we will elaborate the positive or negative effect of “the concept of “disaster” in dispute resolving. In this section we will be evaluating two main modes of conflicts. As a society we need to learn how to use social and local assets to reduce the loss caused by disasters. Localities should see potential benefits of the abilities of other parts of the society. But of course there is a cost of disasters to the society. Loss of lives, weakening of family ties bring with them additional expenses for medical care and education. Those costs fall on local governments, and therefore much of the cost in budgetary terms is going to local governments. There’s a case for fund transfers from the central government to local governments that have been impacted by disasters. Temporary shelters, food necessities

of disaster victims are met with these resources. The short run effect of making such transfers might be sympathetic for the overall society. But long run possible benefit of loss reducing mitigation projects with those resources is an important subject to search. For greater and smarter development, local governments should be more connected to local community and build platforms of trust building not just the politically similar circles but also people from all political setting.

First, Inter-stakeholder conflict types, which involves conflicts triggered, management, and sustained between different stakeholders. These types of conflicts has a strong emphasis on distrust for the “other” agency”, which mostly assume the weakening of their position when collaboration necessitates a certain level of compromise. Second, intra-stakeholder conflict types, which is characterized by intra-agency power and authority relations that define which position will be acquired by which actor.

According to key decision makers we interviewed in our thesis process, main conflict typologies and dispute creating attitudes are;

- Trust among different agents is low.
- Distrust laid the basis of conflicts.
- Greater municipality is under too much pressure from county municipalities for services. This pressure causes troubles among municipalities.
- Public agencies’ technical experts tend not to hold responsibility.
- Individual thinking and self-ego usually triggers conflicts among different agencies if those people are representatives.
- Lack of organizational behavior creates conflicts.
- Conflicts may emerge during “document sharing” between local administrations.
- Central government’s parental attitude creates conflict as such behavior is perceived to negate local actors.
- Each respondent has a strong belief that money interests are the driving force behind earthquake loss reduction investments.

- Municipalities may tend to ignore experienced technical staff because of clientalistic relations.
- İzmit Greater municipality may tend to ignore views of sub-level municipalities.
- Implementation of plans is the main arena of conflicts that emerge among stakeholders.
- Overemphasis and overvaluing in favor of one technical field, such as civil engineering or architecture, creates conflict between key experts in disasters.
- Interagency collaboration needs power sharing. And the superior authority, if she is in the collaboration process tends not to share any form of power. This mode of dominance creates conflicts.
- Having low “horizontal collaboration capacity” is the basis of conflicts.
- Ignoring public involvement causes concern and grief about public spirit, which lay the basis for conflict between administrations and the public.
- Unclear definitions of roles and responsibilities create conflicts.

When we evaluate this list, we come up with four sets of conflict typologies

- 1- Ignoring public ideas and involvement
- 2- Unclear definitions of goals in planning process
- 3- Unlawful acts / perceived illegal interest networks
- 4- Individualism / self-centrism

5.3.1 Mechanisms of Dispute Resolution

Disasters, as they put it, can play a very important role to bring parties together as a common problem directly related to human life. According to them, Turkish society has a culture of uniting against common threat such as disasters. And disasters cause a collaboration and association atmosphere. Having experienced an earthquake plays a positive role in collaboration and conflict resolution. One of the most important issues they mentioned is that, mutual understanding and empathy is strengthened during

disasters. Any key decision makers underlined the fact that more and better platforms for interaction is the basis of resolving public disputes. And the conflict resolution mechanisms they offer are given below.

- Conflicts can be managed through negotiation.
- Greater municipality may involve as a mediator.
- Provincial government may involve as mediator.
- Third party involvement is a common method.
- Mutual dialogue between related parties may help resolve conflicts.
- Disputes may be resolved by using personal ties and relations.
- A superior authority may sometimes be called for intervention.
- Command Control chain can be used to resolve conflicts.
- Effective and mutual discussion in the event or meeting may create the basis for affinity which may help resolve conflicts.

5.4 Intended and On-Going Commitment Typologies

In the first phase in-depth interviews, the respondents were asked to define their ongoing plans and future prospects about disaster management in İzmit. Below, we give the list of possible commitments from related stakeholders, by stressing the fact these are not mandatory or obligatory responsibilities, which was distilled from the findings of first phase in-depth interviews of this dissertation. You may find more detailed answers in Appendix E. Besides these, all the respondents shared goodwill for positive contribution, if requested from them. But, most of them stressed the fact that, ongoing collaboration efforts prove to be hopeless. City of İzmit is not only facing serious post-disaster challenges, such as urban renewal, retrofitting of key lifelines and etc, but also experiencing a drastic increase and complexion of inter-stakeholder and intra stakeholder disputes and conflicts. Inter-stakeholder and intra-stakeholder conflicts are

re/generated and re/intensified through personal and official relations. Through inter-stakeholder conflicts, interest differences, major distances between concept maps of key decision makers play an important role, whereas, intra-stakeholder conflicts are more dominantly created and sustained by mistrust and distrust among authorities in an agency. In addition, there is some success in resolving conflicts. Inclusion of a third party, when respected and perceived as indifferent, may help in resolving disputes and setting projects and processes in track. It is usually mentioned by the interviewees throughout the first phase interviews that, disputes/conflicts both inter-stakeholder. Earthquakes – and other disasters respectively - put enormous pressure on people in high positions of authority to both prepare people for the adaptability they need and at the same time regulate or manage the level of collapse, uncertainty or disorder. The challenge for public decision makers in disaster zones is to develop an adaptive capacity in local societies that makes people capable of succeeding in devastated regions. The focus and challenge of leadership today is to be able to stay calm in the midst of crisis and to be able to keep people focus on the overall public good of the city. Adaptability enables an organization to have an increased likelihood that collective action has a potential to shape our future better. The adaptability of our communities requires some kind of a leadership because this enables us to have a collective intelligence. We need more people who can develop creative solutions to problems that cross organizational settings which necessitates the adaptability of organizations or the adaptability of societies. When we focus on the critical role for people in high positions of authority in serving the public- especially in times of crisis or disasters - to keep people productive rather than panicking is the core element of the overall solution. It's the quality of collaboration that enables the adaptability of an organization or a society. It is the reason why we are in need to deepen grassroots capacity. That is maybe one of the most important aspects of democratic success. Local leaders must generate architecture for inclusiveness in creating a good collaborative system with central and local governments. If we begin to exercise leadership building mechanisms within neighborhoods, we will begin to see that in fact there are people volunteering for it. That capacity of leadership in post-earthquake period depending on the strength of the

volunteerism in communities, we will have the opportunity to deal with challenges in the disaster risk management field facing policymakers.

Table 19: Commitments: Stakeholder Category A → İzmit Metropolitan Municipality (respondents N1, N2, N3, N4, N16, N17, N22, check in Appendix 5 to contact if needed)

On-going Projects on Disasters and Urban Issues
<ul style="list-style-type: none">- Cartography and mapping services are ongoing in support for an institutionalizing disaster Coordination Unit”- Urban Council is in the establishment and institutionalization phase, which is derived from the İzmit City Council (İKK, İzmit Kent Kurultayı)- Urban council will be working on building environmental awareness, consumption ethics...etc. All NGOs and CBOs are informed with the process. There are on-going projects on enhancement of urban culture and urban identity.- Under Kocaeli Greater Municipality (KGM) , There is the Ground Analysis Directorate, which conducts collaborative research projects on risk and disasters.- Projects on Recording of Urban Architectural heritage and mitigation.- Geographic Information System (GIS) is an active component of KGM. GIS Unit serves as map preparation service- GIS Unit is conducting a database management system, which covers the buildings and usage of building stock- KGM has a R&D unit, which is on institutionalization phase. There are on-going projects with sub-level municipalities- KGM prepares and disseminates info-sheets and public education CDs about disasters and earthquakes.-KGM is conducting “Ground Classification and Evaluation of Seismic Threat” project, which is funded by The Scientific and Technological Research Council of Turkey

Table 19: Commitments: Stakeholder Category A (continued)

<p>Disaster mitigation projects which are in planning phase</p>
<ul style="list-style-type: none"> - Enhancement of Urban Database System under GIS Unit. - KGM can organize, conduct and give “first-aid” and emergency intervention seminars. - Evacuated and vacant building can be analyzed and KGM can develop rehabilitation projects for urban renewal zones. - Disaster Mitigation should and must institutionalize within KGM - A more efficient urban database management system is necessary. - KGM must stress the need and urgency of R&D activities - KGM can conduct a disaster emergency plan to facilitate disaster victims by using vacant areas. - KGM can use the information derived from the TUBITAK Project ““Ground Classification and Evaluation of Seismic Threat” to prepare a disaster risk management system. - KGM can enhance cartography studies in terms of mapping urban disaster risk. - KGM should develop a “Disaster Master Plan”.
<p>Possible contributions to İzmit Disaster Strategy and Policies:</p>
<ul style="list-style-type: none"> - Urban micro zoning system for disaster and earthquakes. - Education on emergency response and relief - Disaster Awareness, earthquake awareness programs - Urban Land Database System, Urban Property Database system - Urban Renewal Projects, Urban Rehabilitation Projects - Urban Architectural Heritage Restoration and Structural Enforcement Projects - Enhancement of Public Informing Mechanisms - Building an effective collaboration with local agencies in “Disaster Coordination Center”

Table 20: Commitments: Stakeholder Category B → Kocaeli Governorate (Respondents N9,N10,N11, check in Appendix 5 to contact if needed)

<p>On-going Projects on Disasters and Urban Issues</p>
<ul style="list-style-type: none"> - preparing emergency plans - updating emergency plans - maintaining and sustaining inter-agency collaboration - Preparing Disaster Risk Maps with the help of The Scientific and Technological Research Council of Turkey
<p>Disaster mitigation projects which are in planning phase</p>
<ul style="list-style-type: none"> - disaster modeling - Building effective relations with local municipalities. - Enhancement in using GIS System - Catch-up with technological innovations in disaster science
<p>Possible contributions to İzmit Disaster Strategy and Policies:</p>
<ul style="list-style-type: none"> - Building a “Neighboring Provinces Collaboration System” - Building “Disaster Management System” - Building Provincial Database System

Earthquakes are natural events that everyone knew it would happen someday. And it was only a matter of time to happen. So the problem with earthquakes is to be ready at all times. Public decision makers will probably use more resources to repair the city than they would have spent to prevent the damage. Marmara EQs were two very clear cases where if we had acted beforehand, rather than later, we could have made a huge difference. For some reason we failed to act in time. Planners in Turkey should know that North Anatolian and East Turkey Fault Lines are strips of great risk, and yet we had done little to map and prevent the possible tragedy in these zones. We should envision local agent networks as catalysts for thought, discussion and ideas Which will support individuals and decision makers define projects examining the challenges facing governments and local communities. Such initiatives can form basis for collaboration, discussion and areas of interaction between practitioners and scholars. Local communities as neighborhood partnerships, when they seek new collaborative methods and structures for confronting significant public problems related to pre and post disasters, planners can focus on questions surrounding why societies and public institutions have failed- or may fail – in disaster times.

Table 21: Commitments: Stakeholder Category C → Saraybahçe Municipality (Respondents N6,N7,N8,N19, check in Appendix 5 to contact if needed)

On-going Projects on Disasters and Urban Issues
<ul style="list-style-type: none"> - preparing EU funded projects - Preparing and disseminating Urban Risk Analysis Report - Conducting Disaster Education Projects for Elementary Level School Children - Preparing Projects on the relation between Industry and Disasters. - Prohibiting all risk increasing urban expansion in disaster prone zones. - Managing land use decisions in disaster risky areas.

Table 21: Commitments: Stakeholder Category C (continued)

<p>Disaster mitigation projects which are in planning phase</p> <ul style="list-style-type: none"> - Neighborhood Disaster Management system - Projects on arousing public memory on disasters to facilitate disaster awareness. - Building an Urban Management system that keeps the balance between risk mitigation and local development - Preparing Urban Renewal Projects - Designing financial resource management system for urban renewal
<p>Possible contributions to İzmit Disaster Strategy and Policies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Local Municipalities can prepare “disaster education systems” - Building the link between the possible İstanbul Earthquake and İzmit Risk Patterns - Conducting research on damaged housing stock - Local municipalities can conduct “damage assessment studies”. - Building and conducting pivot projects on simple structural retrofitting projects.

5.4.1 The Mechanisms for Promoting Local Community Contribution

Main questions of progressive change for planners in disaster safety are;

- How can planners make a difference in their societies for helping them to be safer against disasters?
- How can planners help cities and regions to grow more sustainably while keeping safety measures intact?

- How can planners help local agents – NGOs, CBOs, communities, firms and individuals to advance safe and smart development?"

There is a growing consensus that if we don't develop pro-active modes of intervention for disasters, results later will be vastly greater. We need, as professionals of planning, build acting in time methods. If not, the problems related to disaster risk will persist, and examples of significant social problems triggered by earthquakes and floods will create a wider array of disaster research.

In order to build multiple levels of social responsibilities of local stakeholders , we are in need to take into account three components;

- 1- How local companies manage and account for the core impact of earthquakes to their business and activities in their workplace and how they manage their relationships with their supply chains.
- 2- We have to focus on corporate philanthropy and the structure of their community investments. There is a growing investment by large companies in social enterprises.
- 3- We have to look at how companies behave in public policy building dialogues and influence public policy.

Table 22: Commitments: Stakeholder Category D→ Trade Associations / Chambers (Respondents N12,N18,N20, check in Appendix 5 for contact points)

On-going Projects on Disasters and Urban Issues
<ul style="list-style-type: none"> - Trade associations can serve as a communication node between local administrations and private firms. - Civil engineers can give services about consultancy, retrofitting, and project design - Architects can give services about building design, structural enforcement - City planners can serve as project managers

Table 22: Commitments: Stakeholder Category D (continued)

Disaster mitigation projects which are in planning phase
<ul style="list-style-type: none"> - give technical expertise and services - Support collaborative work among key areas of specialization; such as civil engineering, architecture, city planning, and geological engineering. - Chamber of Architects can serve as a collaboration agency
Possible contributions to İzmit Disaster Strategy and Policies:
<ul style="list-style-type: none"> - develop legislation and regulation proposals, through which building stock analysis can be made easier. - building technical expertise on analyzing structural and building stock damage. - preparing rehabilitation projects - analyzing urban relations between İstanbul and İzmit.

Table 23: Commitments: Stakeholder Category E → NGOs (Respondents N15,N21, check in Appendix 5 for contact points)

On-going Projects on Disasters and Urban Issues
<ul style="list-style-type: none"> - compiling action research data on disaster victims - conducting “designing with the public” initiatives. - conducting public awareness projects on disaster risk. - minimizing communication gaps between the policy makers and lay public. - Questioning the liability and validity of urban projects, which hasn’t been prepared through public involvement.

Table 23: Commitments: Stakeholder Category E (continued)

<p>Disaster mitigation projects which are in planning phase</p>
<ul style="list-style-type: none"> - disaster preparedness education and awareness building - translating grand policies into lay public language.
<p>Possible contributions to İzmit Disaster Strategy and Policies:</p>
<ul style="list-style-type: none"> - facilitating effective participation and public involvement - educating the public on the use and functions of NGOs and civic identity. - facilitating the implementation phase of a possible disaster master plan prepared by local administrations. - organizing communication and public hearings - developing negotiation modes and mechanisms to collaborate between the lay public and governmental agencies; such as TOKİ - organizing unskilled labor in order to initiate social resources and stagnant human capital. - put positive input for livability of İzmit - enhancement in “collaborative and participative planning culture”

Table 24: Commitments: Stakeholder Category F → Firms (Respondents N5,N13,N14, check in Appendix 5 for contact points)

On-going Projects on Disasters and Urban Issues
- Architectural firms continue routine building and design sector services.
Disaster mitigation projects which are in planning phase
- Architectural firms can serve in retrofitting, rehabilitation, urban renewal projects. - City planning offices can prepare land use plans in urban renewal plans.

Table 24: Commitments: Stakeholder Category F (continued)

Possible contributions to İzmit Disaster Strategy and Policies:
- giving private services. - serving in the emergency period as a volunteer - working in first-aid and emergency search and rescue teams if appropriate education is taken. - Chamber of Architects can educate the architects about “designing building safety”. - Chambers and trade associations can design and conduct “life-long education programs” - Trade associations can give positive input and technical expertise in urban renewal projects. - City planner can specialize in “project management” field

5.5 Concept Maps and Concept Clouds of Local Stakeholders

The information given in this sub-chapter was produced by using www.wordle.net web-based text analysis tool, which enables the evaluation of any text with the frequency of mention criteria. Before using this tool, the questionnaire scripts were converted into concept groups by the author to analyze concepts rather than words. The size of each concept depicts the relative frequency of its use by given stakeholder group, which enables the reader to have a picture of the mindset used by the stakeholder group. The structure of the information given in this chapter is as follows;

Table 25: Structure of Conceptual Affinity Diagrams

STAKEHOLDER GROUP NAME AND RELATED TOPIC		
<p><i>*: Frequency of mention of mentioned concepts / was derived from Appendix-8 . (TextStat 2.0)</i></p>	<p>CONCEPTION * (sets of concepts used by the stakeholder group to define the given question)</p>	
<p>COOPERATION * (sets of concepts used by the stakeholder group to define the given question)</p>	<p>CONCEPTS OVER WHICH THE STAKEHOLDER GROUP CONVERGE</p>	<p>CONFLICT * (sets of concepts used by the stakeholder group to define the given question)</p>
	<p>COMMITMENT * (sets of concepts used by the stakeholder group to define the given question)</p>	

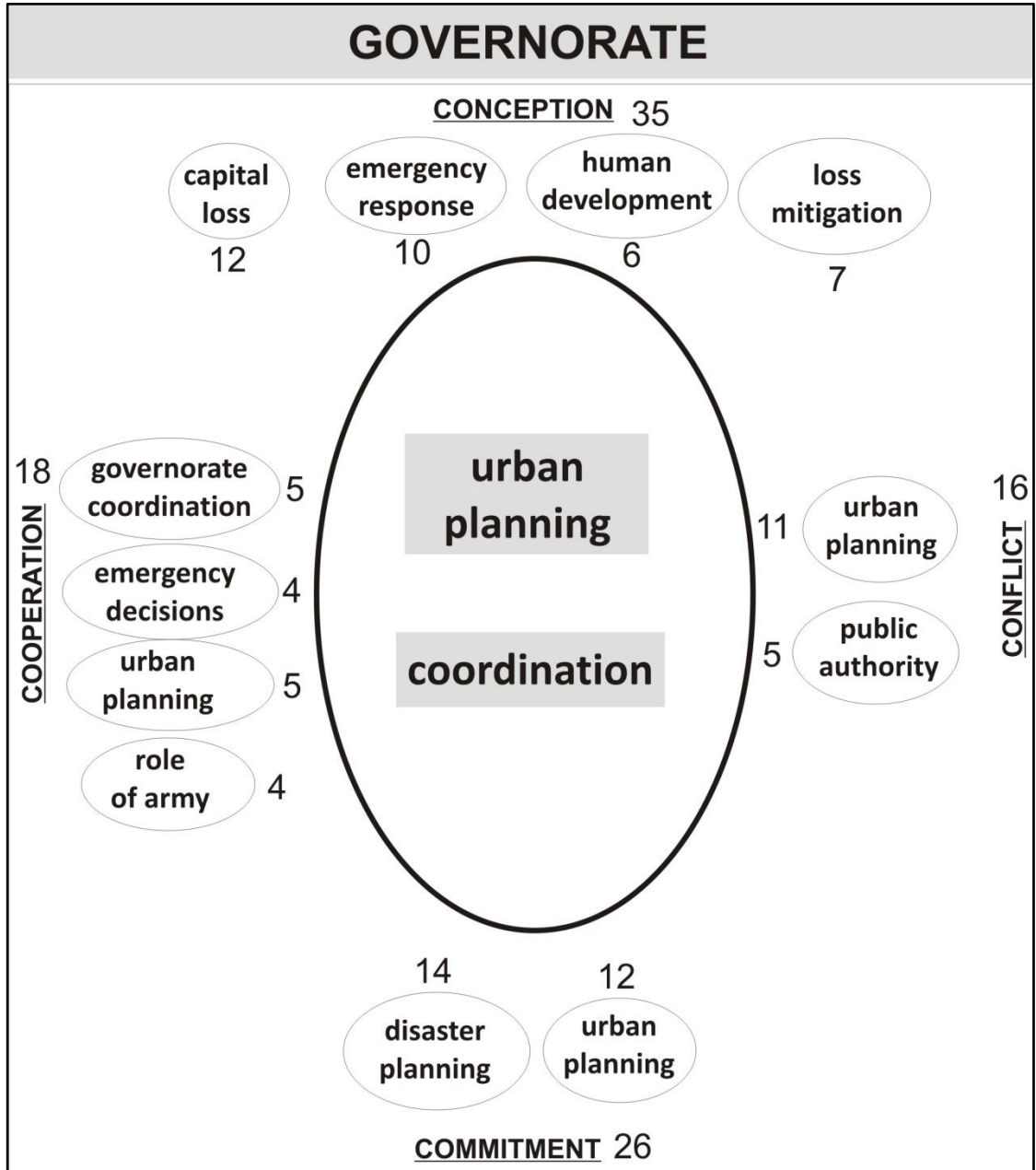

Figure 3: Conceptual affinity diagram for Governorate interviews (Appendix 6, Appendix 8)

Figure 4: Word cloud for Governorate interviews – max 5 concepts (summarized from Appendix 6)

In these figures derived from interviewee information from Governorate of Kocaeli decision makers, we observe a strong emphasis on the need for urban planning and coordination., which results from non-existing of an effective risk mitigation plan before 1999 incidents. Conception of disaster related issues are based on capital loss, emergency response, human development and loss mitigation. Governorate is seen as the main actor of cooperation and also emergency decisions, urban planning and the role of army in disaster times emphasized.

They also emphasized on the need for better conflict resolution mechanisms in urban planning process and the need for public authority. Such an understanding is not a surprise as their role in public administration is serving as a representative of central government. We also can see that disaster end emergency is the main focus of Kocaeli Governorate decision makers. Subsequent concepts they underlined are Planning, Coordination and Human Life. Decision makers in Kocaeli governorate showed a commitment for disaster planning and urban planning services, not surprisingly their legal jurisdictions mandate so. We observed weak interest for local stakeholder collaboration in the planning process, as they tend to see local stakeholders as obstacles in planning process.

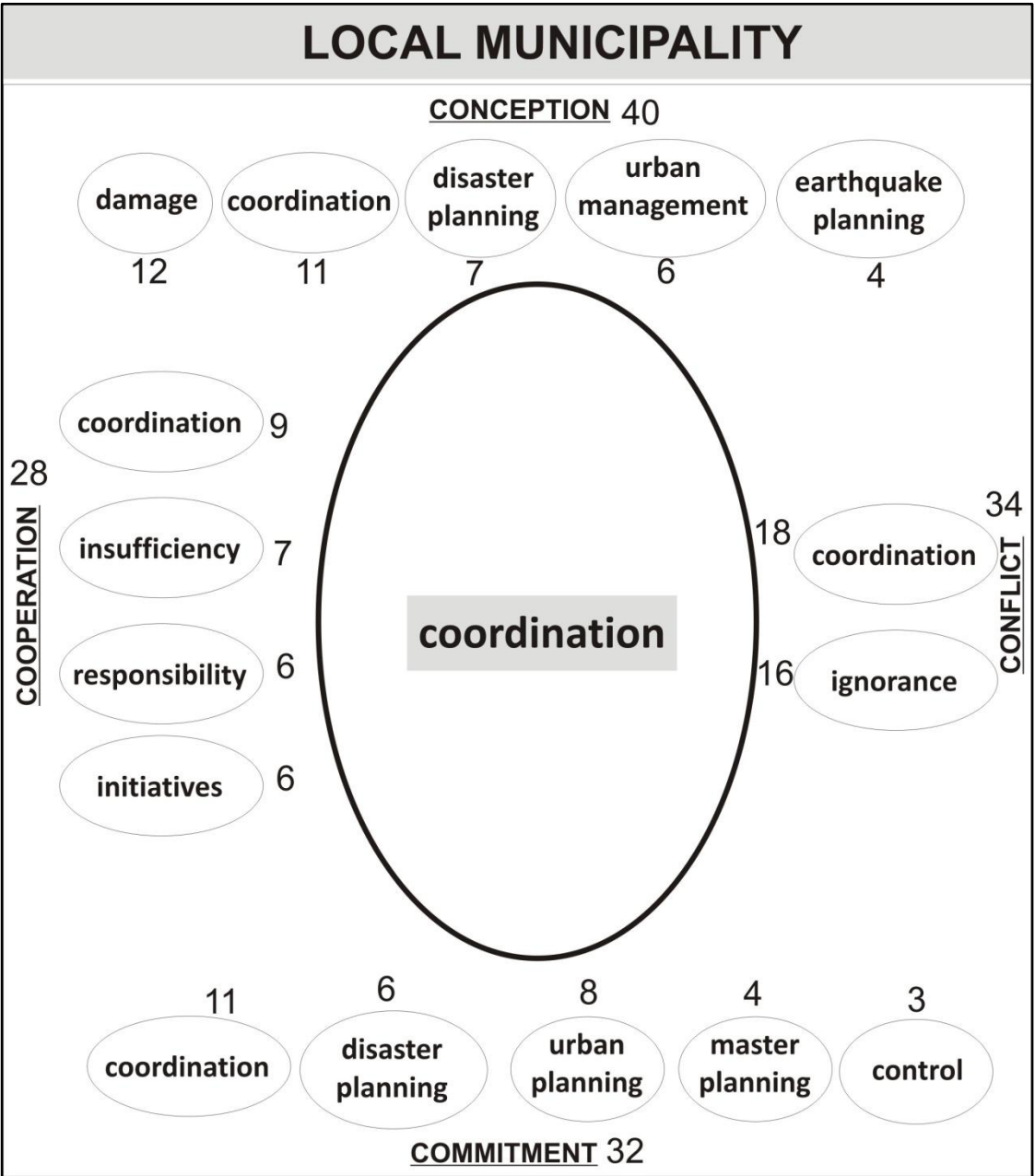

Figure 5: Conceptual affinity diagram for Saraybahçe Municipality interviews (Appendix 6, Appendix 8)

Figure 6: Word cloud for Saraybahçe municipality interviews – max 5 concepts (summarized from Appendix 6)

In these figures derived from interviewee information from Local Municipality or Saraybahçe planners and key decision makers, we observe a strong emphasis on “Coordination”, which results from exclusion of local municipalities by Greater Municipality. Their disaster conceptualization focus on damage, coordination, disaster planning, urban management and earthquake planning. They underline a significant insufficiency in cooperation between stakeholders and related groups. And they put strong emphasis on related groups taking responsibility and local initiatives for disaster planning. They see ignorance of local citizens and lack of coordination as the main reasons of disputes and conflicts in planning process.

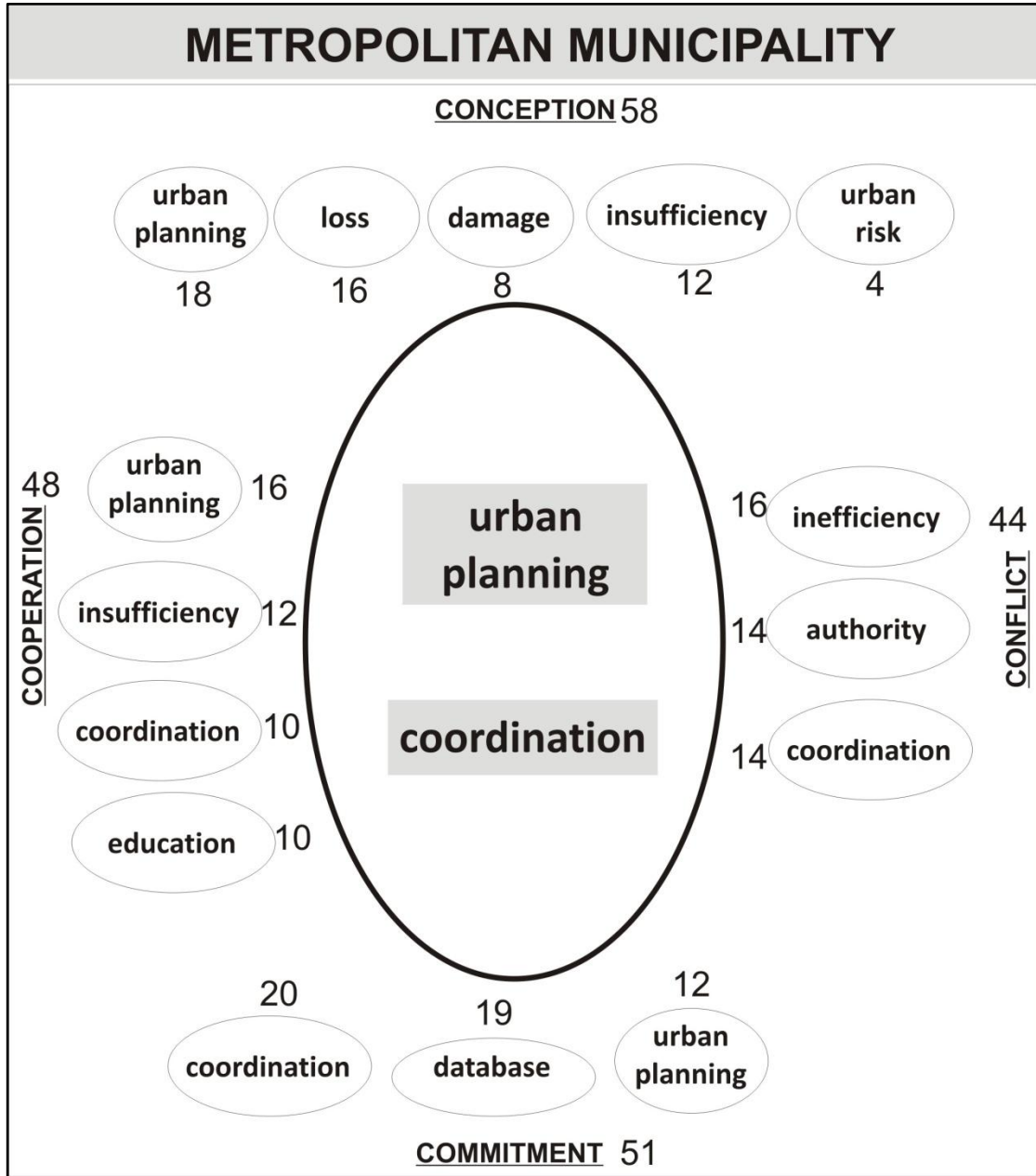

Figure 7: Conceptual affinity diagram for İzmit Metropolitan Municipality interviews (Appendix 6, Appendix 8)

Figure 8: Word cloud for İzmit Metropolitan Municipality interviews – max 5 concepts (summarized from Appendix 6)

In these figures derived from interviewee information from Metropolitan Municipality of İzmit planners and key decision makers, we observe a strong emphasis on urban planning coordination., which results from the non-existence of a collaborative disaster plan effective for not only before but also after and in the awaiting periods of a likely earthquake. Dominant conceptions of metropolitan municipality decision makers are shaped by the extent of loss and damage experienced in 1999 earthquakes. They underlined the fact that planning system was thought insufficient about tools needed to design effective disaster plans. And also the need for incorporating urban risks to urban planning was strongly emphasized. Cooperation is seen insufficient and more emphasis should be put for cooperation in urban planning process. Inefficiency of planning systems in disaster times is seen as the main reason of inter-agency conflicts. And Metropolitan municipality decision makers underlined a strong commitment in coordination, database management for urban risks and designing effective urban plans.

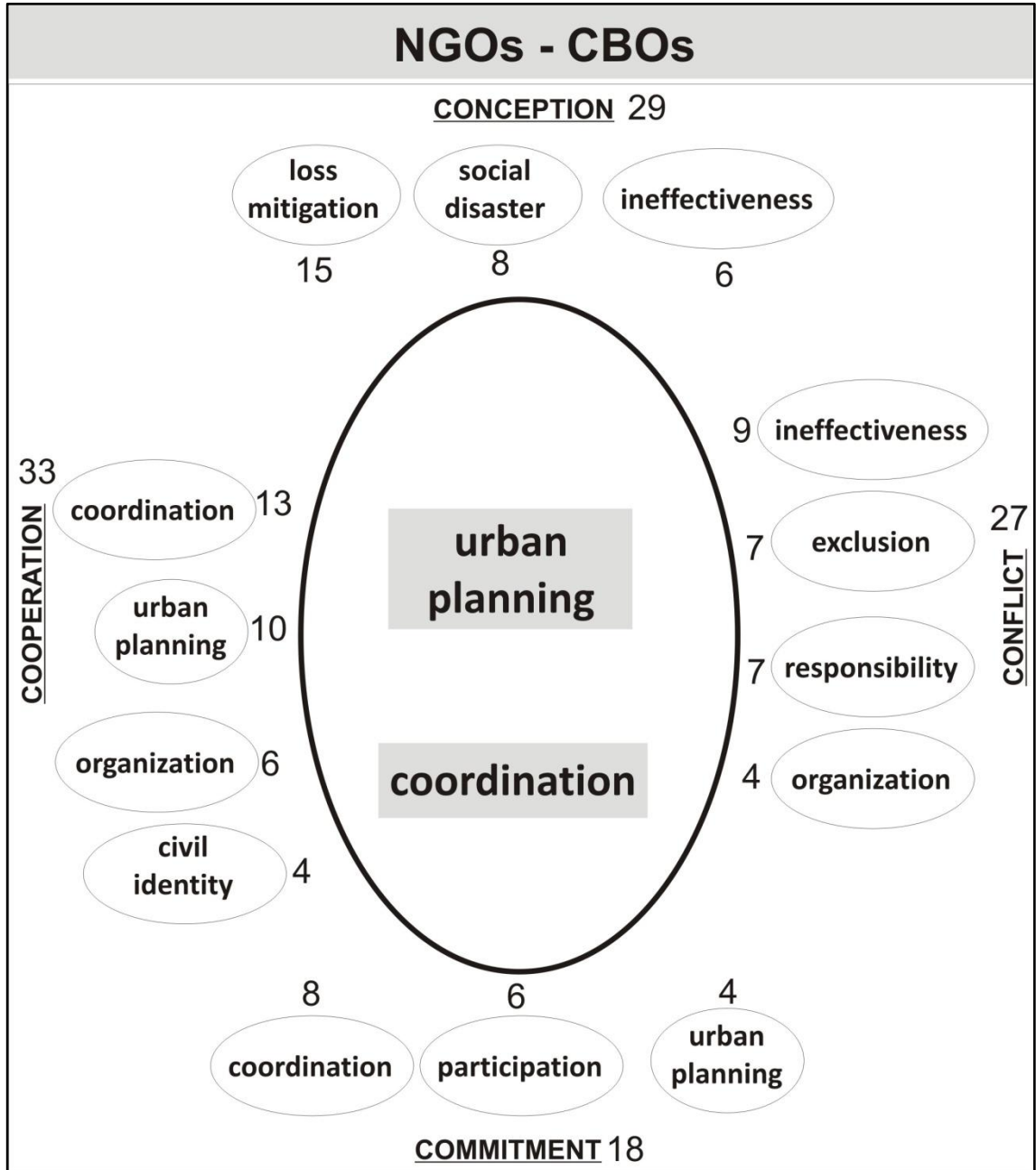

Figure 9: Conceptual affinity diagram for NGO interviews (Appendix 6, Appendix 8)

Figure 10: Word cloud for NGO interviews – max 5 concepts (summarized from Appendix 6)

In these figures derived from interviewee information from NGO representatives and experienced decision makers for non-profit sector, we observe a strong emphasis on coordination and urban planning which results from exclusion of local actors by central and/or local networks in designing and implementing local plans. Loss mitigation, disasters as a social problem and ineffectiveness in 1999 earthquakes shape the dominant conception of NGO representatives. They put strong emphasis on the need for enhanced cooperation, their organizing potentials in a foreseen planning process, and their strong concerns about civil identity of İzmit residents shape their understanding of cooperation and collaboration. Being excluded from planning and decision processes, citizens' taking low levels of responsibility in decision processes shape their understanding of public dispute resolution. They underlined a strong commitment for coordination, participation and urban planning processes.

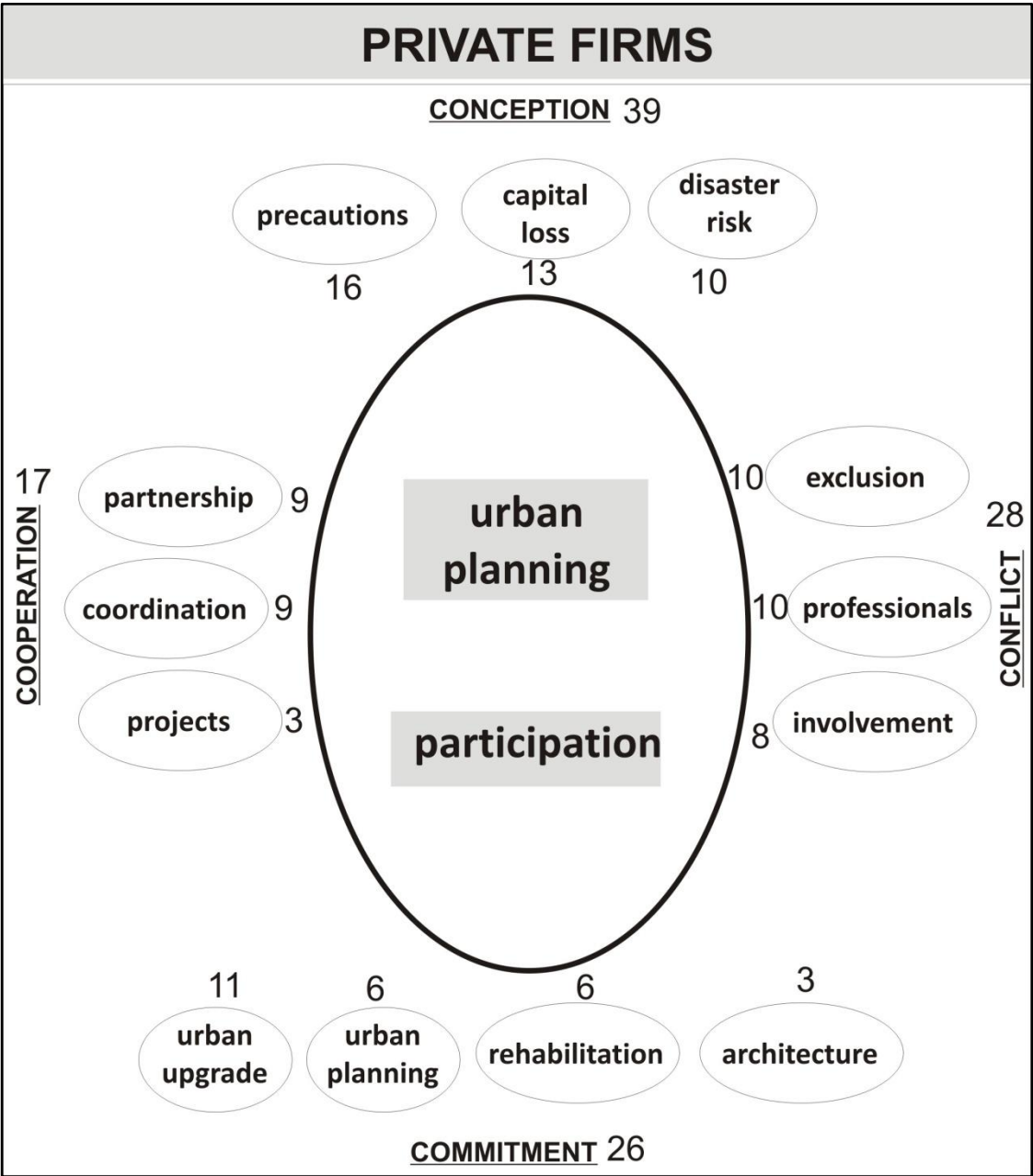

Figure 11: Conceptual affinity diagram for Private Firm Interviews (Appendix 6, Appendix 8)

Figure 12: Word cloud for Private Firm Interviews(– max 5 concepts, (summarized from Appendix 6)

In these figures derived from interviewee information from local private firms - like planning and architecture - we observe a strong emphasis on urban upgrade projects, participation and urban planing, which results from their potentials to be harnessed better for effective disater planning systems and services. Their conception about disaster focus on pracautions, loss of capital and disaster risk. Their main mikotivation for cooperation has got to do with building partnerships, implementing projects and involvement in coordination. They see public disputes as a product of being excluded from decision processes and professionals' not being active enough for public involvement. They underlined a strong emphasis on urban upgrade projects, giving architecture and design services for urban planning process and helping urban rehabilitation projects by selling professional services.

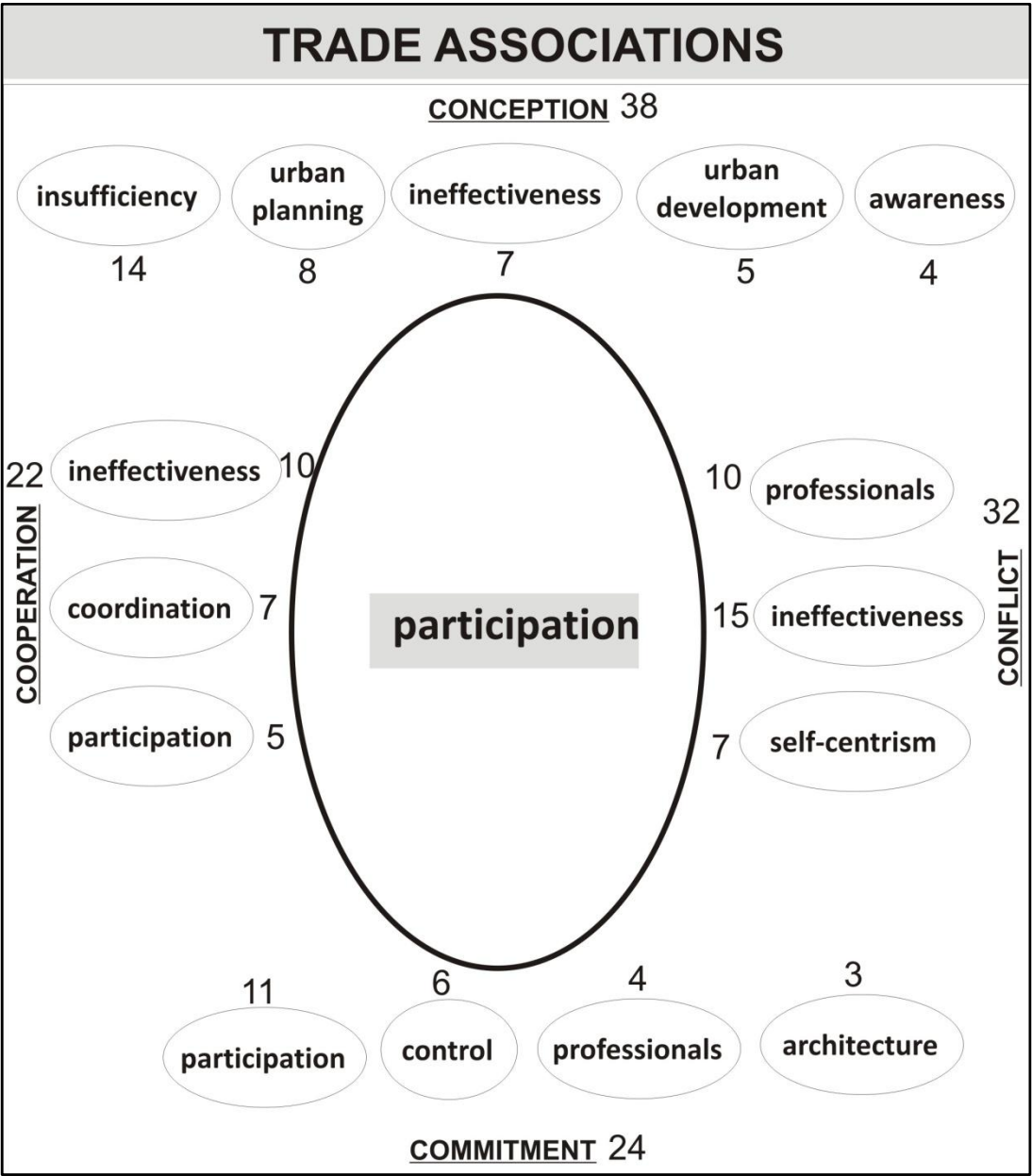

Figure 13: Conceptual affinity diagram for Trade Associations Interviews(Appendix 6, Appendix 8)

Figure 14: Word cloud for Trade Associations Interviews - max 5 concepts (summarized from Appendix 6)

In these figures derived from interviewee information from local trade associations, we observe a strong emphasis on participation, which results from exclusion of local associations from planning phases. Their conception on disaster issue is shaped by insufficiency and ineffectiveness in emergency times, a lack and also a need for awareness programs. They also named urban planning and development as a vital need for effective disaster policy. They see coordination as ineffective for disaster planning and put emphasis on enhanced levels of public participation. They see self-centrism and selfishness as the main cause of disputes created during decision making processes. They underlined a strong commitment for participation, risk control mechanisms, managing professional services and giving architecture services for disaster planning.

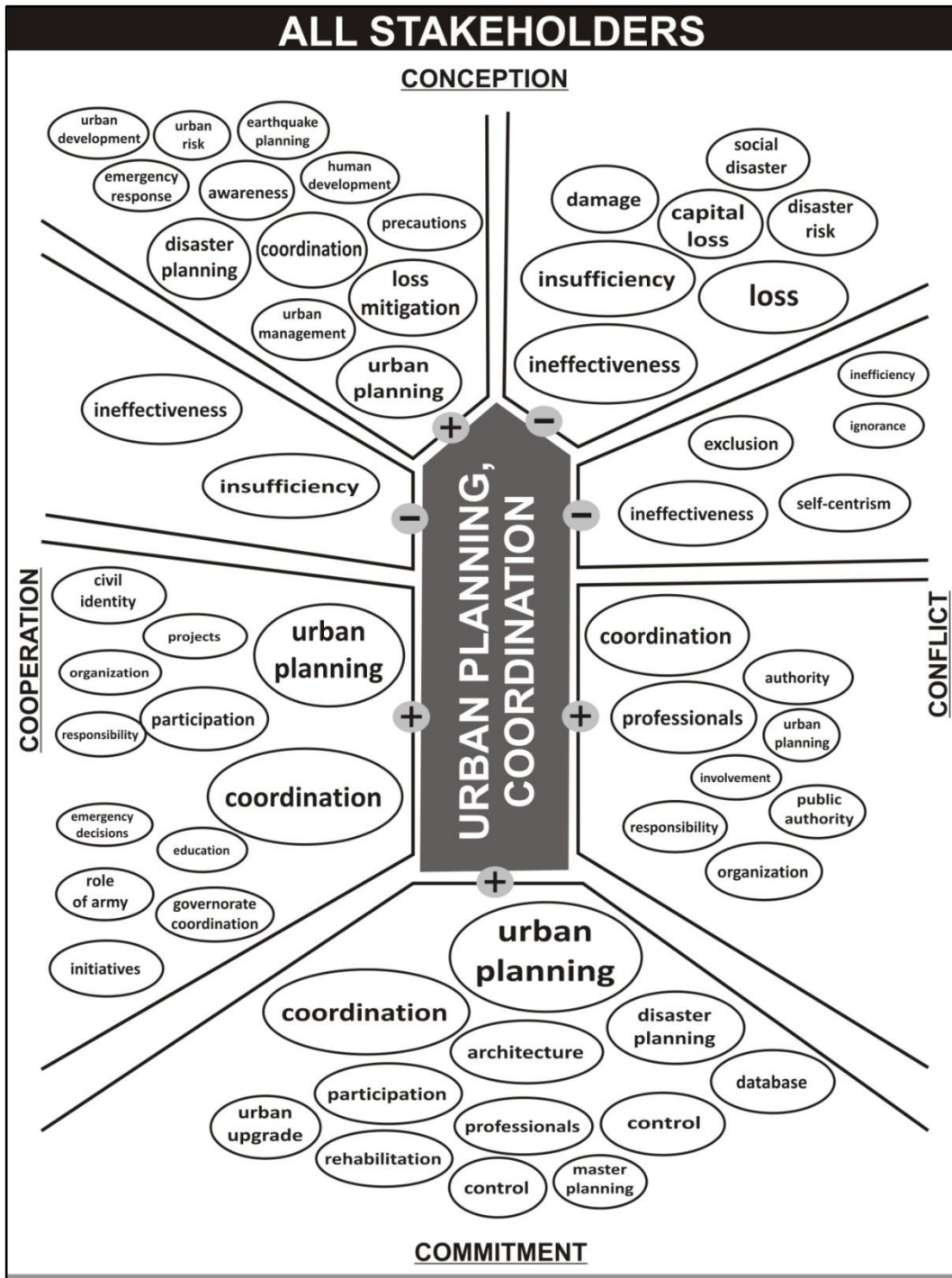

Figure 15: Conceptual affinity diagram for All Stakeholders (Appendix 6, Appendix 8)

Figure 16: Word cloud for All Stakeholders - max 5 concepts, (summarized from Appendix 6)

The success of one stakeholder in disaster loss mitigation is highly affected by other stakeholders, when we consider the highly interdependent nature of the localities. Therefore, we need to develop an understanding of local disaster policy as a pot of actions, in which all possible inputs are melted and the total outcome could be worse than the sum of the individual efforts of all stakeholders. In intra-stakeholder sense, unless planners initiate effective modes of collaboration, we witness a lot of time and public resource loss. According to interviewees in our research process, risk management is a concept that may be implemented in various ways. Some notes from their comments are;

- a) There is a strong need for planned and documented risk management process.
- b) The process must be based on collaborative phases and scientific assessment of risks

- c) The assessment must periodically be reviewed
- d) There is strong need for central body guidance from provincial government, where there will not be de-capacitifying mandates from local stakeholders.
- e) A defined set of commitment typologies must be listed in order to cover all capacities of local stakeholders
- f) The on-going results of risk mitigation process should be disseminated to the overall society and local communities respectively

According to the interviewees, an effective disaster mitigation plan must be developed along two lines:

A- We need better systems of understanding of the important relations between natural and man-made risks and the process of planning for urban safety. Interdependence between disaster and economic development, between disaster and sustainability, and between disaster risks and resource allocation must clearly be defined – or tried to be so – by scientific communities

B- We – as local stakeholders – must be able to deal with principles of urban safety. What to do before and after a disaster - earthquake in our context - such as discussing interregional and inter-city measures of collaboration can lead us to the so-called precautionary principle

These two broad sets of public policy area lead us to such a conclusion. Risk assessment consists of an enlarged method to understand the potential effects of natural hazards on human activities and on the environment. Efficient disaster mitigation requires a careful evaluation of the vulnerability of communities and public assets. “Different practices of different agencies and stakeholders must urgently be reconciled and evaluated by collaborative planning systems. Urban safety can only be achieved by changing from reactive to proactive mode of thinking”

CHAPTER 6

WHAT DO WE OFFER FOR PLANNING LITERATURE? EVALUATION AND CONCLUDING REMARKS

This study began with the grand question “why things go wrong in collaborative planning? Why related stakeholders tend not to take an active part in the process?” Gradually, this grand question narrowed to “what are the conflict typologies and the causes of detachment of collaboration bonds between stakeholders in disaster management process?. The quickest, but not the weakest, answer to that question came in the evaluation of first phase interview transcripts. Stakeholders tend not to participate, when there is no official coercion or compulsion from superior authorities. Also stakeholders tend not to participate when costs of participating exceeds the social, economic or political benefits of collaboration. Most people would think that big corporations/big money is buying up our politicians and are keeping the society out of the political process. It is only a part of the story as political decisions are imposed on corporate money. The answer to this disaster collaboration puzzle - in addition to the legal constraints resulting from “healing discourse” language created by politicians benefiting from post-disaster aid. When individual and neighborhood contributions are considered in planning phases, local government has to show significant help for political participation. Local governments have to confront challenges that has to do with the the idea that you would have to help political participation. Enabling strategies and individual contributions matter when the size of the disaster is relatively larger than the local government can deal with. Local governments should build models of political participation which essentially combines and evaluates social network contributions specifically for the context of the pre and post disaster periods.

Table 26: Structure of chapter 6, Evaluation and concluding remarks

RESEARCH QUESTIONS
What do we offer for scientific community?
CONTENT
<ul style="list-style-type: none"> • Detailing and explanation of Three-phase Resiliency Analysis Model • Strategies and recommendations • Policy proposals

The case study and the completed phases presented in our thesis revealed interesting outputs. NGO representatives and private firm owners put more emphasis on participation than others, as they feel more neglected in the planning process. Adversely, representatives from central and local governments mentioned the need for a central body of guidance. There have been significant complaints from almost every interviewee that, participation process proved to fail as the process itself has no mandatory decision output. Consequently, when the meeting or collaborative work has no issue of guaranteeing implementing the end-results, related stakeholders tend to sustain their previous positions and tend to behave as if everything is on track. Despite the fact that almost each interviewee put emphasis on collaboration and interagency cooperation, none of them declared a prospect on the success of collaboration attempts in İzmit. This, in our opinion, proves the lack of a local disaster policy that could initiate, foster and sustain stakeholder commitment. In what ways could the Turkish political system be changed in order to reduce disaster losses? Supporting Rationale for Disaster Loss Mitigation:

- Local communities should be able to deal with all phases of disaster management
- There is need for a questioning community spirit, which can enable them to manage sustainable disaster policy.
- Disaster policy necessitates integration and collaboration between local and central government bodies
- There is need for an effective disaster management system in Turkey, which does not exist right now
- There is need for alternative implementation methods for retrofitting of buildings and urban infrastructure, improvement of building standards, improvement of development plans and collaboration during mitigation plan making
- Building stock in Turkey, to a large extent, has been accumulated by insufficient building standards.

I argue that, central administration in Turkey needs to make disaster and risk management a top priority. Planning system in Turkey need to essentially change the way it faces network management needs. A new kind of career should be developed within planning system, which has developed the individual skills and continuing to train workers throughout their career. In-agency education programs should be changed in order to meet disaster safety regulations. I envision a public servant, which if not so, should be trained to meet these challenges. That means, the typical planning official needs a variety of skills. They need to be able to cooperate and collaborate with any people seeking planning decisions and consultancy. They need to be able to motivate people and manage a wide network of government, nonprofit and for-profit partners. If we are unable to educate such planners, the networks will be running us instead of planning system runs them. We need a “Commitment Model”, which can reconcile the link between Socio-Psychological, Social–Economic, Political, and Engineering fields of inquiry to build a successful disaster management strategy. *First*, we need to develop and enhance the link between behavioral-psychological approaches and Turkish

Planning system. In planning process, what planning agent aim to transmit through public communication, for example through participation and public hearings, declarations, and notices, might not necessarily be conceived as aimed. *Second*, there should be more discussion on developing innovative methods to understand and re/shape the perceptions of local stakeholders on the subject matter. *Third*, we need to develop new modes of interaction between scientific circles, administration and the general public. *Fourth*, we need to develop methods to build local commitment to a given problem as planning is a problem of commitment building.

Why should we see such an urgent need to reform local planning system? There are several reasons why we need to rethink planning service. First of all, it's clearly the case that Turkey is in trouble with disasters and cities. Not only we built them wrong, but also unsafe. We need many well-trained planners and architects to establish a safety oriented planning system. We need this personnel to meet the many great challenges currently facing Turkey in terms of disasters. We, as planning and development scientists, need to make a robust commitment to strengthen our public sector entirely. Second, we already have a problem in the planning system which does not let us monitor and investigate individual interventions to the buildings and urban tissue as a whole. A third reason why it's so critical to make this reform is that, the problems that central and local governments are facing are becoming ever more complex. EU agenda and negotiation process press administrations to meet basic human rights and bilateral agreements. So the skills that we need in different levels of planning are even more sophisticated than they have been in the past. Making local governments more efficient and more responsive to the needs of disaster risk mitigation should be central to the Central Government decision centers research of which should focus on leadership, organizational strategy, crisis management and financial management. Quick response for disasters, so called acting in time, poses some challenges to central and local governments examining policy areas where leaders in governmental and non-governmental sectors can reliably spot a challenge. To be successful, decision makers first need to define the challenge. Then they need to be able to figure out what to do

sooner rather than later and need to initiate research/analysis and mobilize resources to take action. Such research and resource allocation should focus on not only trying to be prepared to respond to a large-scale disaster, but also to recover after any mid or large-scale disaster. The extent to which local governments can learn from past experiences, in both Marmara and Düzce EQs in 1999, challenge of recovery in the aftermath of a large-scale disaster is something scholars and disaster response planners haven't thought enough about. So planners should begin to devote more time and resources to understand recovery. What is the largest obstacle to local governments to enact a safety planning reform? A significant obstacle to enacting planning reform is public perception. For decades, society tends to perceive planning and plans as something that could be changed through illegal and unlawful relations with the local government officials. Both in the central government and legal spheres, there has been a negative impression of the public service that has been cultivated in the social networks. Planning when made wrong, which is centralistic and static - if you like, the plan document claimed to be comprehensively analyzed. But any city plan in Turkey is a result of many years of analysis, which the data used to produce that plan, also becomes invalid while the plan is being made. As a result, the social dedication to the plan could never be established throughout the society, which it claims to serve. It's gotten to the point where people in the society have become discouraged from abiding by and obeying the rules it defines. Especially after 1999 Marmara Earthquake, the central government claimed the local government and related unlawful interest networks was the main reason for the lives lost. The biggest challenge is to create a trustworthy government and invigor a society which trusts the planning profession. Reversing the mindset as a whole should be our aim. To say "The need for Disaster Urban Safety Reform", we need to analyze current problems plaguing the system and why is reform necessary.

There are three reasons why it's important to make such an analysis.

1- The first is that if we act now we can share the burden of bringing the system into balance across more generations.

2-The second reason it's important to act now is that while we have Disaster Safety surpluses in hand, it means that we can phase in some of the painful elements of the plans.

3-The third reason why it's really important to act now and not later is that if we can act now and announce some of the future reforms today, it allows people to plan.

6.1 Platforms for Resolving Disaster Related Disputes (DRDs)

If we don't take the disaster issue seriously, we will see a higher damage to our cities and will need to restarting from the trash. As summarized in Turkish media - unfortunately - the revenge of the nature will perish many cities of ours, starting from İstanbul maybe. I think, eventual opportunities missed will take us farther and farther away from the ideal of government public service, which is to serve with them. the government should set the ideal set of rules for safe cities - regulations and high standards to monitor, investigate and regulate urban housing stock. Otherwise we will witness a steady decline in the way Turkey is governed. Is there a unique opportunity for our Planning system in the current moment, in terms of disaster management? We have an unprecedented opportunity to re-shape the cities are planned, built, and rehabilitated. First of all we still have a relatively strong public memory on th Marmara EQ, which is at the center of all insurance and retrofit business. If we can restructure the way we educate the public and planning officials, the way we manage, and train, and supervise people. It's a unique opportunity, both because there is a general feeling in the country that earthquakes are important.

We also need to educate the country that we cannot prosper without a strong public sector and planning ideal. We should not miss this really unprecedented opportunity to re-shape the planning field. Not only events in Turkey, but also large-scale disasters in the world like the earthquake in Sichuan Province in China are reinforcing these lessons. In China, the response appears to be progressing more before the earthquake. Set of rules and programs for reinforcing or replacing dangerous buildings is crucial in China like in Turkey. Both Turkey and China lacked the ability to act in time before Marmara and Sichuan EQs, which could prevent tens of thousands of people from being inside those buildings when the devastating earthquake struck. The crisis management researchers from four universities of Turkey worked on the City of İstanbul, which has a reasonably high likelihood of a significant earthquake sometime over the next 30 years as of 1999. There is little time to put in place better mechanisms that would help İstanbul recover more quickly from a major disaster than 1999 cities that might take place. Local government bodies in İzmit should try harder to work with the greater city and local municipalities to organize a network of leadership groups that could help the city recover more quickly in the aftermath of a major disaster. 1999 devastation requires such a network. In the days before Marmara EQ, municipalities and governorates did not do enough to mobilize in advance. The lack of public security presence and rapid response elements that might have been effective in the immediate aftermath were two of many mistakes made over the emergency period. What citizens might expect and want from government might be three different things. On the one hand, they might want governments to treat them as human beings, and abide by the basic human rights. Certainly Turkish government has a long way to go in improving its relationships with citizens as human rights holders.

Citizenship, which carries rights and responsibilities, is the basis of the relation between the governments and individuals. Secondly, citizens have the right to ask for their lives to be protected. Disasters, unless the planning system prepares properly, is a main threat to human life. Third the citizens have the right to ask for their property to be protected. We might say that there is in general a legitimacy crisis for democratic

governments in the world today. I think it's for that reason that governments are reaching out for a variety of different consultative mechanisms as well as different devices for mobilizing expertise in order to increase the legitimacy of the choices that they make. Whether the government informs and consults the citizens throughout any decision process sets the score of government's success. This raises the question of whether they have the appropriate skills and how they might cooperate with elected officials to enhance the overall legitimacy of government operations. In almost any planning process, a question arises about the role of NGOs and volunteerism and public involvement in the Turkish democratic system.

6.2 Local Councils as a Platforms for Resolving Earthquake Related Conflicts

Government disaster response, particularly related to Marmara Earthquakes, requires learning from successes and failures and coordinating efforts. In the years and months before Marmara EQ, neither local nor central governments of Turkey did enough to build the guidance, procedures and/or public education and training programs. Working with people in the city, helping them to be organized and ready and to have built a platform for accelerated recovery is a project that had been vocalized several times in the last 10 years. What many papers published about 1999 EQs say is many people walked away from that experience with the idea that what we need is a more centralized system. Public concluded that what we need is a more military-style - military agencies with command and control systems and a central headquarters that makes decisions and gives instructions- organization to handle disasters for the central government.

There are two things mistaken about that conclusion.

- 1- We need to coordinate and collaboration between central, local, and NGOs rather than trying to create a single unified organization
- 2- If you create a centralized agency that is trying to manage everything, it would make mistakes in the details or emergency period that have to be handled in the aftermath of a major disaster.

In any collective decision in a democratic society, the ways through which the purpose and content of the planning subject is delivered to the society decides the success of the process, not necessarily the success of the plan though. In many respects, the whole sphere of NGOs should be encouraged to have their own definitions of public purpose and spend their own time and money in pursuit of that. Individual commitments when channeled via and through NGO bodies have a serious potential to contribute the overall success of the planning goals. NGO and voluntary sector is one of many bricks that societies are built. Nonprofit sector can contribute to many aspects of society. And they showed their potential in Marmara earthquake. Neighborhood ties kept the city on feet. The public sphere and its problems can only be solved by encompassing as many stakeholders as we can. As there has been a large scale disaster in 1999 – Marmara EQ - success in public sector reform was necessary. Disaster Management reform initiatives after 1999 proved to be weak due to insufficient funding from central government budget. (DASK funds) Also 1999 Marmara EQ was an early warning system for a much worse İstanbul EQ which is said to come in the next 10-20 years. A number of recommendations can be derived after these discussions. The first is to focus on the level of risks in İstanbul Local Administration. We urge the local government that they should focus first and foremost on the capacity to manage this big earthquake. Secondly, we think it's important to reform the way planning is done. Administration after administration has let fester some longstanding problems in the urban planning profession.

What lessons should we take from Marmara EQ? It's always a challenge to translate lessons from one disaster to another. We should find ways to get the best practice into planning service and deploy it most effectively. One lesson is that reform has got to be a long, sustained effort. Reform is not something that you can just change one law - or the administrative setting of an agency - or one regulation and all the wrong parts are fixed. After 1999 Earthquakes, there is a long list of reforms that have been identified by many scientists. So we need to identify and pick from those neglected lists of reforms. There are things to be done before and after earthquakes. Earthquake is a question of taking risk seriously enough and early enough to make a difference in the local planning process. The reform process has got to be managed with a team of leadership, which is committed by a long-term perspective. Also social, economic and political efforts should be synchronized, which is possible by committed stakeholders in the locality. Restoring the status and prestige of planning service is going to make the difference in the service delivered. Finally, a successful reform in Turkish Disaster Management system is possible by a long-term effort to which local and central administration is committed at the start and throughout.

6.3 Resilient City Framework: Building Safer Turkish Cities

To successfully build a disaster resilient city, we are in need to mandate disaster education. What disaster means to the scientists and the society might be different things in different social settings. The conception differences between the scientific sphere and general society should be minimized. Both sides of the information flow should focus on human centered problems. Resilience should be focused from the individual, and should go up to family, neighborhood and the city as a whole. The importance of preparedness and response to crisis has significant role in overall success. We are in need to develop and implement local hazards curriculum at the local level. After the primary education packages, when children bring this information home and

every family understands the importance of disaster planning. We know that educating people about disasters in a standard application in EU countries. So the negotiation process will do well for Turkish Society. We can say that the lack of public disaster education was one of the main reasons of 1999 loss. We need to make everyone take disaster issue seriously starting from the public servants to the youngest kid. If we could have taken this education issue seriously, we could have prevented the building of under-standard housing in earthquake-prone areas. Not only for earthquake, but also for floods, this is also a very serious issue in Turkey. Public-funding backed insurance system could have prevented those losses. So disaster education is extremely important. And education always does works. It is very hard – and/or affordable to abandon cities – after devastation.

When cities face challenges to reconstruction after earthquakes, the human and economic resources are more used to reconstruct cities. We – as Turkish planners - have yet to be fully equipped for recovery planning. It is also clear that Turkey faced an enormous rebuilding task after 1999 Earthquakes. In Turkey, we have yet a known and experienced group of experts on reconstruction of cities devastated by natural disasters like earthquakes. The Resilient City framework – developed by Vale and others after 9/11 attacks - draws a valuable framework for designing hows and whys of modern societies to choose to rebuild ruined metropolises. In The Resilient City book (Vale, Campanella, 2005), Vale and others wrote that “throughout history, devastated cities have almost always "risen again like the mythic phoenix" and "are among humankind's most durable artifacts.". This framework answers the question of “What are the crucial first steps that cities could follow for a better and resilient city “In the last 200 years or so, however, it has been rare for governments to let their cities die, even after massive annihilation from war. Cities are no longer left on their own. Cities are preferred to be rebuilt in the same location even after massive natural disasters. For example Tangshan, China from an earthquake in 1976, yet that city regained its population numbers within a decade.

The term "rebuilding" is at least a three-part challenge.

- 1- Physical Rebuilding: both in terms of the necessities of daily life such as basic shelter and in terms of more symbolic structures.
- 2- Socio-economic rebuilding: difficult challenge in places where poverty is so widespread. When disaster strikes, homeless and the poor are the worst cases to assist.
- 3- Emotional rebuilding: great personal and/or family losses – weakening and/or losing family and relatives ties - entail a form of challenge for resilience.

Planning phases, in which an interdisciplinary team of scholars and practitioners should develop urban plan concepts and establish for further work, constitutes resilience in the face of urban safety challenges. Such a planning process should interweave quantitative risk analysis, qualitative case studies, and other necessary methodologies including GIS mapping and neighborhood surveys and content analysis. Another interesting quality of local planning institutions across the country is to realize their roles in their respective cities. Nonetheless, in the last decades, few cities and institutions such as METU and İTÜ, began paving the way for better understanding urban safety factors. Factors, such as regional risk pattern, modes of government and governance and actor choices and civic practices. NGOs have long existed as institutions countrywide because they in some ways help serve the public interest. The reason behind this is the recognition of the fact that, although central and/or local government provides many services and assets to their regions and cities, they also – inevitably – finish up the city funds. There is an increasing number of NGOs and CBOs concerned with earthquake victims in İzmit which has jumped dramatically in the past ten years. Not only the ones directly killed by the 1999 Marmara earthquake, but also the ones affected by financial strain on the city. With the help of these drivers, planners can use their experience in the design and financial analysis of economic development and housing initiatives and use their knowledge of how to cultivate and employ social capital—social networks —to enforce local communities and help them adapt to development and social change. The quality of life in neighborhoods not only generates

employment for low-income or low-skill residents but also engage the employment and training system in the locality. Planners' ability to formulate and evaluate smart development projects that leverage resources from public, private and nonprofit organizations; helps the use of information technology to improve decision-making and strengthen civic engagement by people of all backgrounds.

6.4 Planner as a Local Agent Capacity Management Expert (LACME)

If we can educate families and neighborhoods about what to do in an emergency, the problem of adults' not taking part in disaster planning or preparedness could be solved. Thinking that someone else can take over and solve it for us – hard to say – works in crisis times. Because the responsible personnel - most probably - will not be there to step in. Local administrations' providing funding for education is important. And if families and neighborhoods are the answer we seek for local resiliency capacity, we are in need to begin with teaching them. Education beginning with the very young is effective. For instance in-school disaster education, students take the information home to their families. Disseminating disaster information to those who need to know in the society – families and neighborhoods - is the key to creating a strong base to create resilient cities. The fundamentals of disaster awareness in communities start from the bottom. We need to convey simple and concise information to the public. In Turkey, the efforts of local NGOs and a public solidarity proved to be the evidence of local resiliency. Vulnerable systems – plastic – as results of centralistic and over-comprehensive plans prove to weaker than resilient – elastic – systems which are results of coordinated plans of stakeholder commitments. The term “Resilient” has three main definitions as far as our dissertation is concerned. According to one approach, resilience is the property of a material to absorb energy when it is deformed elastically and then, upon unloading to have this energy recovered. (url 1) It is the maximum energy per unit volume that can be elastically stored. It is represented by the area under the curve in the

elastic region in the Stress-Strain diagram. Secondly, resiliency is defined as “an ability to recover from or adjust easily to misfortune or change”. Thirdly – in ecology - resilience is a property of an ecosystem which characterizes ecosystem behavior in relation to a perturbation. In order for ecosystem resilience to be defined, the ecosystem must have some sort of stability prior to the perturbation. Resilience cannot be defined for an ecosystem if this condition is not met. The requisite stability is often approximated as a single steady state or cyclic state of the ecosystem variable(s) of interest, such as for example the population(s) of key economically exploitable species. Resilience relates to return to stability following perturbation.

Resilience can be factored into vulnerability and consequence estimates when measuring risk. It appears that as defined this aspect is broad enough to be inclusive in all phases and is an important part in any planning. Resiliency defines an ability to resist, absorb, recover from or successfully adapt to adversity or a change in conditions. Meaning;

- 1) Ability of systems, infrastructures, government, business, and citizenry to resist absorbs, recover from, or adapt to an adverse occurrence that may cause harm, destruction, or loss.
- 2) Capacity of an organization to recognize threats and hazards and make adjustments that will improve future protection efforts and risk reduction measures

Table 27: Planning principles with regards to Resilient City Framework

Participatory agenda	Local Commitments	Civil / City Spirit	Resilience
Collaboration Cooperation	Abilities Specific Agendas	Public involvement Urbanization	Adaptive capacity Self-organization capacity Solidarity
<p>When planning process is designed with a commitment building focus, the local stakeholders will acquire and define a sphere of policy making which the citizens collaborate about and sustain resiliency in disaster or crisis phases</p>			

The concept of resilience in ecological systems was first described by the Canadian ecologist C. S. Holling (Holling, 1973, url 3) in order to draw attention to tradeoffs between efficiency on the one hand and persistence on the other, or between constancy and change, or between predictability and unpredictability. Resilience theory (Gunderson and Holling 2002) has its foundation in systems thinking, including complex systems theory, and is essentially about understanding the characteristics of change and the interactions between human and natural systems. Holling (1973) used the term “resilience” to mean the maximum amount of disturbance a system can experience and still return to the same equilibrium. In its current form, resilience theory aims to understand three fundamental themes (Gunderson and Holling 2002). The first considers the characteristics of stability, resilience, and change from one state to another in systems with multiple stable states. The second is cross-scale interactions and the third is one of adaptive change and learning using the heuristic model or metaphor of

the adaptive cycle. The two aims of resilience management are (1) to prevent the system from moving to unintended system configurations in the face of external stresses and disturbance; and (2) to nurture and preserve the elements that enable the system to renew and reorganize itself following a massive change (Walker et al. 2002), Resilience can be defined by the degree to which the social system is capable of self-organizing to increase its capacity for learning from past disasters for better future protection and to improve risk reduction measures. This definition includes:

- a) Immediate efforts to coordinate, execute, and plan to restore operations and services for various reasons, and
- b) Immediate evaluation of an incident to identify lessons learned; post incident reporting and development of initiatives to mitigate the effects of future incidents. (Allison and Hobbs 2004)

In planning process, in order to reach a certain level of understanding among key stakeholders, we are in need to build an appropriate set of key concepts on which all parties agree on. Also, that is the case for disaster management. There are two key concepts in disaster science, by which all the process is conducted. First Risk Perception is the subjective judgment that people make about the characteristics and severity of a risk. I argue that the term resiliency has a strong relation with the concept of commitment. As planner seek for wider and more effective ways to incorporate stakeholder potentials, eventually the city will experience a wider struggle towards the overall well-being of the city. I think as people are involved and encouraged to participate in planning processes, the civitas will develop a collective consciousness as a part of the city. The commitments – when encouraged and taken advantage from – develop and will turn into a developed phase of local resiliency. The diagram below summarizes this relationship. Eleven years after the Marmara Earthquakes, what are the improvements in disaster management system of Turkey and what else could be done? We can see that in areas ranging from central government intervention and local

government project, there is a slow progress. I think that things that could have contributed to risk mitigation happened.

Table 28: Main drivers of the role of Planning as an agent of social development and welfare

Abilities of urban and regional planners can help institutions to steadily improve the quality of life of citizens.	Planners can foster a positive approach to technological innovation as a major force of social change.
Planners must emphasize democratic decision-making involving both public and private actors	Planners can help local governments build trust that the spatial assets can meet the basic and diverse needs of diverse populations and serve as a source of meaning in their daily lives.
Planners must acknowledge the necessity of government leadership to ensure greater social and economic equality.	Planners must develop and use technological tools in planning practice and education.

But there are trains that Turkey missed. Although significant challenges have forced governments after Marmara earthquakes to initiate risk mitigation projects, a necessary integration between public agencies – central and local - could not be achieved. Citizens of Turkey seem much less worried about earthquakes these days, as daily and weekly agenda of Turkish Society is changing rapidly. What the collaborative risk management systems would suggest is that you would get an advantage for the

local governments in funding political participation, which stresses the point that civic contributions are a way in which individuals and citizens try to manifest their ideas and preferences because they are willing to be a part of their society. Democratic participation in elections - and continued civic participation preferably – feed tendencies of localities - and neighborhoods respectively – enables society to be a part of planning process.

6.4.1 New Types of Platforms for DRM

Urban systems are systems of ongoing conflict, disturbance, and change. That is the nature of cities as they are complex human organizations. In the case of disasters, disturbance induced by human or non-human factors, defines an interesting situation in which planners are in need to understand by using different professions. Touching the fringes of conflict and complexity in urban settings, we can talk about an inherent resiliency that is a capacity to cope with disturbance. Diversity and multiplicity in decision making can make management of resources easier. A diverse group of stakeholders (politicians, scientists, neighborhood members with traditional knowledge ...etc), makes decisions better and more viable if they are well-informed and the options they can bring front can test policy options. Such a system increase resilience in social-ecological systems. City and regional planning has evolved from its early roots in physical planning and integrating profession concerned with the social and physical organization of society at different scales ranging from to global networks to local neighborhoods. As the scope of planning has broadened, it was seen that Planners can not claim the right to decide these questions for their society. But they have the responsibility to attempts to solve urban problems; such as the control of pollution and environmental degradation, social justice for the poor and the management of energy resources. The planning and evaluation of critical analysis of public policies and actions has become more central to planning. Trying to help people without a comprehensive

understanding of the social, economic, and spatial relationships can be harmful which points out where these questions arise in the process of planning. Last 10 years after 1999 Marmara Earthquakes started to re-shape how we conceptualize the relationship between cities and natural events. The way we systematized local communities, cities, regions and city regions was challenged in terms of transportation policies and housing projects. Planning has also become more explicitly involved with questions of urban safety and life qualities in society. Defining what is fair and whose interests are to be served first are more and more addressed to help people understand urban problems in collaborative sense. A decade ago, facing open and perceived crises in planning systems' responsibilities of public and private forces to mitigate the impacts of disasters Turkish cities have increasingly turned to the private sector to provide housing, water, waste, transportation, and many core social services. Local governments use more and more private services to conduct comprehensive by using the relationship between the public and private provision of city services. The "public" spaces of the city have become increasingly privately financed, built and owned and many private communities have become the chief means of providing "public goods". Urban and regional planning is more and more becoming partly a private enterprise as many cities work with consultants on strategic plans. Controlling disaster risks is of course a big challenge for local and central government officials responsible for the task of reducing social and physical losses. Preventing unwanted and negative consequences of disasters is an inseparable part of this "risk control" issue. We have to develop agencies of risk regulation to control some class of harms or risks to society. There is a new way of thinking that emerged after 1999 Earthquakes and many of central and local agencies and professions seem to be inventing innovative organizational practices. Sometimes, these initiatives are as a result of smart programs which bring different executives from many different regulatory agencies and focus on what should be done pre and post disasters to deal with immense losses. To define the chain of factors that comprise disaster/earthquake risk, we planners need providing a forum for professionals in the areas of disaster mitigation, preparedness, response and recovery; supplemented with on-going educational opportunities.

In the year 2006, METU DRC roundtable noted;

- Setting priority principles for disaster issues in planning practices and preparation of risk strategic plans and build effective application procedures and foster strong organizations for local authorities to deal with disaster issues
- Building resilient community standards and initiating systematic, permanent, and sustainable education programs so that “safety culture” for society
- building rational balances between disaster issues and central regional and local plans
- building effective building control systems
- no appropriate systems of control on buildings despite recommendations from Disaster Council by Ministry of Public Works and Settlement

And also recommended;

- Coordination between Ministry of Education and Ministry of Interior Affairs about disaster education programs
- Correcting differences between agencies who are responsible for disaster education
- Managing contribution from provincial governments, mukthars and school family unions

It is possible to suggest new models of for-profit organizations with social concerns. Such associations may transform the structure of methods for changing society. It can be said that it is questionable on how much of a transformation will be achieved by for-profit associations. There are a few things about non-profit organizations that make them operate. One thing to focus is that traditional philanthropy and traditional forms of social activism in the form of non-profit organizations are difficult to scale. NGOs funded by donations or grants may have larger impact. On the other hand, the for-profit models are much easier to scale. When you find a for-profit association which has a social mission – built as a social focus agent – it may be a more

scalable model. The emerging issue about multi actor problems is that a major change in the way non-profits are working with one another to form networks of organizations when the focus is on social problems. No individual NGO is able to solve the entire problem –for example when they are working on issues with the disaster victims or education. What is promising about this network of NGOs is that it enables us to begin thinking about a different set of tools. Tools by which, as planners, we can envision new modes of leadership and management issues within individual organizations. Organizations that help a particular disaster victim group of operating itself as a shelter. The problem of forming networks of non-profit and for-profit associations is related to building their parts of the overall solution. Operations driven by social concern have a social mission at the heart of what they do. Here the questions we have to focus are; first, how do such agents get resources and, second how do they measure their impact on the society. Planners have the opportunity to see several new and promising models for how to evaluate these interacting dimensions. The main question here is “who is going to solve the problem”? So the problem becomes more of a problem-solving rather than solution-building, which requires either a massive organization, or a network of organizations with responsibilities of different things. Tools by which we help agents work with networks dealing with the larger complex of issues and solve the larger problem. It is really a promising and viable new area in these dimensions – both “social entrepreneurship” and what the for-profit models within social enterprise, and also within the traditional organizations forming into these larger networks. Ecosystem resilience is the capacity of an ecosystem to tolerate disturbance without collapsing into a qualitatively different state that is controlled by a different set of processes. A resilient system can withstand shocks and rebuild itself when necessary. Resilience in social systems has the added capacity of humans to anticipate and plan for the future. Societies depend on shelters and cities as organized living spaces.

"Resilience" when applied to disaster has three defining characteristics.

First, the level of life and property loss: the city/system can undergo and still function properly. Basic shelter, transportation and basic lifelines and utility systems are topics to analyze this capacity.

Second, the capacity to self-organization: NGOs, local government's emergency respond bodies, and neighborhood networks are titles in this part.

Third, the ability to build and increase the capacity for learning and adaptation: This title requires a framework for the institutionalization of organizational learning capacity.

The level of disaster resilience a city or region possesses relates to the magnitude and intensity of disturbance required to fundamentally disrupt the system. This effect might or might not cause a dramatic shift to another state of the system. Minor earthquakes and major ones define this level. When the level of resilience of a system is reduced, it increases the vulnerability of the system and reduces the coping capacity of the city as a whole – local governments and related private structures like individuals, firms, and property owners. Evidence from Marmara earthquake suggests that, to restore the livelihood of a city struck by a disaster – earthquake for Marmara Region in 1999 – proactive mitigation planning and imminent response is necessary. The resilience of social-spatial systems depends largely on local commitment capacity and preparedness planning. Loss of educated citizens, public officials, transportation and basic infrastructure are the signals for a significant loss in resiliency of a city against disasters – earthquakes in our case. Also unsustainable use of resources and inflexible / non-adaptive institutions are reasons of this negative scheme.

6.4.2 Planning as a Commitment Building Process (CBP): Commitment Model Proposal

It's true at the individual level that property owners tend not to invest on retrofit if they do not use the property themselves. The people who live around poor neighborhoods are usually renters. It's also true across Turkish governments, central state organs are the least generous to mitigation incentives. People of different income groups have a poor tendency to buy earthquake insurance. And it's also true in the historical evidence that earthquakes are seen as vote generating pools of natural events. The role of local governments is not seen as stopping the rise of populism. My research in this area tries to understand why local government and local networks are poor in establishing and maintaining interagency collaboration. Thinking that we are in a world that has been and will always be face to face with various kinds of disasters – climate change rising as a global issue - has not moved beyond post-disaster recovery. We are in need to think about best practices in other countries. And certainly, even thinking about neighborhood innovation is a good place to start with. Public participation, collaboration, and the roles that civil society actors play in disaster policy and planning is no longer possible to be neglected. Separating scientific and political considerations in decision making – in our context disaster decision making - have established the basis of fatalist mode of policy making. Building partnerships with “high quality” - meaning that at a minimum all key stakeholders are represented and involved in framing the inquiry - joint fact finding programs and developing procedures or sharing experiences of “best practices” that have evolved in other countries is vital. Ensuring that science and politics are appropriately balanced in disaster decision-making at the national, regional and urban level which the stakeholders are engaged, and scientists and technical experts need to be part of the ongoing conversations will make any decision more widely accepted in the society. So we are in need to emphasize two factors. First, Enforcing reforms for safety planning in order to prevent loss of public resources in post-disaster recovery and insurance payments for different types of disasters from

happening again. Secodn, Limiting the post-earthquake role of central government and evaluating the amount of assistance to the disaster victims. One of the important findings in my research is that moving societies in directions may mean in fact to create awareness about the importance of leaders' strategic thinking. It is essential that Turkish society begin to understand the costs of reactive action. Getting rid of the political habit of the past – reactive mode of thinking – and showing the courage to shift the overall society to a pro-active mode of strategic intervention is the core of urban planning for disaster mitigation. Such a shift will eventually create losers in the political setting of Turkey, meaning the ones who will jump to benefit from post-disaster aid by the central state. But the winners are greater in numbers. The ones, who will embrace the kinds of strategies that will adopt for building safer cities and for dealing with urban rehabilitation, will benefit from using fewer resources to gain loss reduction. It's a matter of facing the need to the importance of thinking about policy and institutional change as urban safety reform

6.5. Policy Proposals

The last eleven years has given rise to a more developed phase to discuss what disasters are and what can and could have been done before 1999 earthquakes. Research on disasters and local networks is a fairly recent area of inquiry, accelerated during the last eleven years. Through our will to understand better of the causes of disaster risk and stopping or discontinuing of disaster planning efforts, local governments should face the larger strategic challenge of developing and sustaining both the rehabilitation framework and loss reduction capabilities that are essential to performing disaster mitigation practices. Such a framework has the potential to serve İzmit society more broadly. Great losses in Marmara EQs have focused attention on the potential catastrophic effects of earthquakes in Turkey. It's clear that earthquakes are natural events. But evidently what makes them catastrophic for cities and regions is the lack of pro-active action for disasters as a whole.

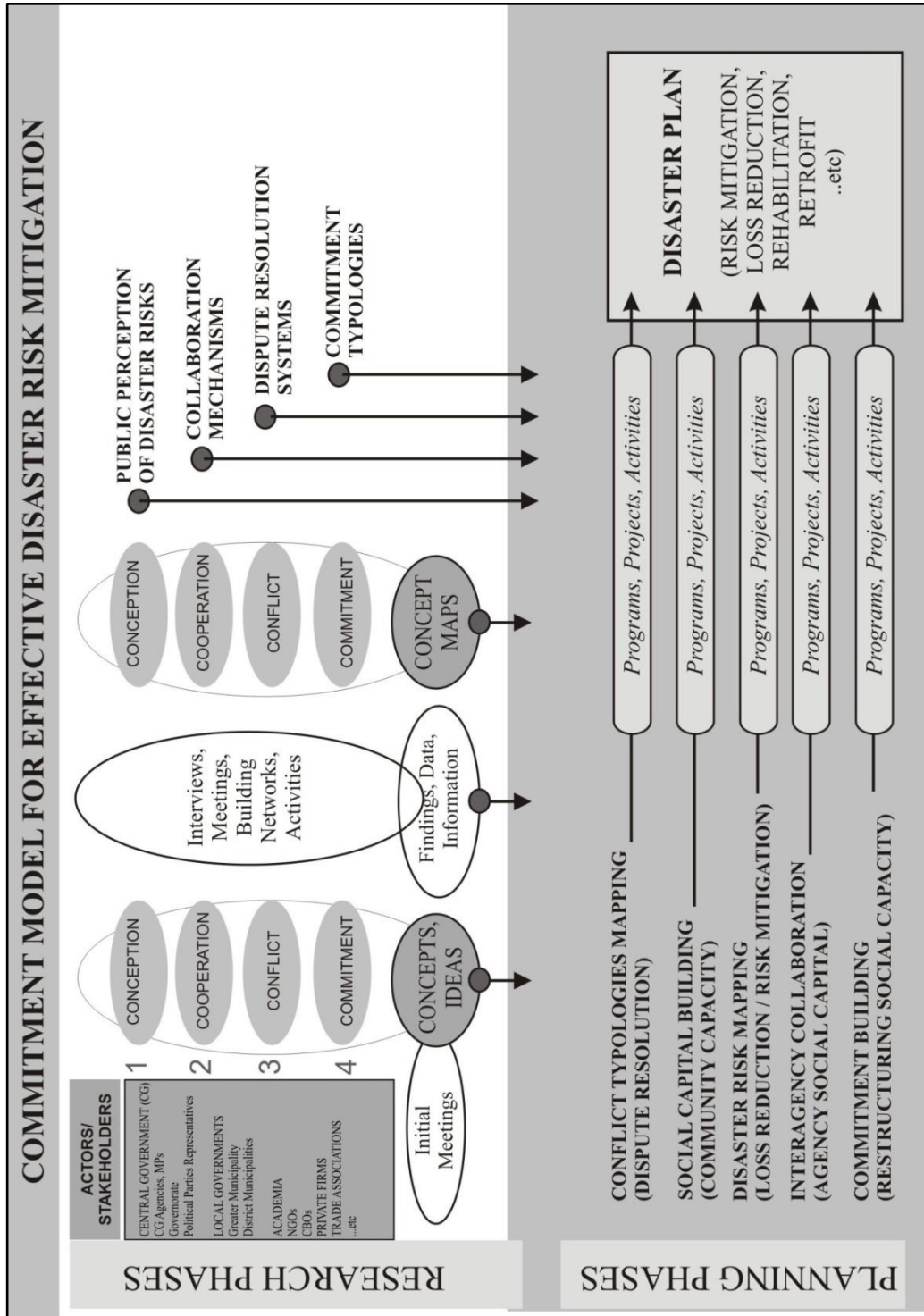

Figure 17: Commitment Model for Effective Disaster Risk Mitigation

After 1999 EQs, Turkish society began to worry about impacts of disasters on urban infrastructure and housing stock. The key recommendations include the need for local governments to set target for the amount of disaster risk that the city is prepared to accept and then agreeing on loss reduction strategies consistent with the available resources of local and central government. The slowness of response of local governments for Marmara EQs is due to the fact that local governments and central government agencies did not do well in disaster situation. They've had trouble agreeing on which one of them has the authority to plan for post disaster recovery. The slowness of response in times of crisis more often than not has to do with trying to gain different political interests. Turkey has yet taken a big step by forming an official disaster policy and offering to foster multiagency collaboration. Cities are products of transportation and communication technology, and the decline in urban density that has accompanied it, has informed a longstanding and pessimistic idea in urban studies: that technology will wipe out cities. I think in the other direction. With the use of technology more and more for urban communication, citizens could also find opportunities to decrease transportation cost and use net benefit for other purposes such as education, self training and life quality improvement investment.

City and regional planning encompasses a diversity of subjects. Justice and equity among planning's central goals, approaches ranging from the distribution of environmental hazards, and benefits to the organization of social movements define a a field covering a wide variety of subjects. Planners and architects working in the realm of earthquake safety, has always tried to bridge the gap between technical understanding of earthquake impacts on the spatial assets and environment, and the social and economic consequences of disaster losses. We –planners –should include urban fabric analysis and grounds of regulatory programs for the overall safety and robustness of buildings. Since 1999 Marmara Earthquakes, it's been 11 years but the only topic that most of the municipalities in İstanbul are risk inventory and analysis techniques. In societies, where scientific knowledge is the core guidance for political choice, such levels of policy making in unexpected. 11 years could have been used to design and

execute a comprehensive earthquake plan for all of the İstanbul metropolitan area. It is not acceptable to ignore the real levels of building risks against earthquakes. According to scientists, the level of achievements for İstanbul is far away from taking earthquakes and floods seriously. The Ayamama flooding had been seen as revenge of the nature rather than subjects of scientific research and urban risk mitigation. As Turkey has been governed by politicians whose background is based on divine reason, such claims from central government bodies – the prime minister Erdoğan commenting on mine industry accidents as natural fate /destiny of workers – is not only a sign of fatalist mindset but also reasons for development via wild capitalism.

6.5.1 Disaster Risk Management (DRM) for promoting Environmental Justice

The only focus of municipalities is hospitals and official buildings. Such buildings sure are important for urban life continuity, but narrowing down frameworks of earthquake/disaster mitigation plans to only buildings of public service cause neglect of building stock, %62 of which is weak against earthquakes. Which means millions of lives will be claimed by possible İstanbul/Marmara Earthquake. So why planning and risk analysis studies are so slow in Turkey? Some answers to this question could be;

- Cultural, historical and natural assets of Turkey are under the threat of disasters – especially earthquakes and floods.
- İstanbul building stock is the same stock when it was in 1999. 11 years did not change anything
- It is hard to believe that urban risk mitigation is a matter of finance. It is more of a matter of political leadership, sincere will to build resilient cities and sound disaster policy execution

- After 1999, earthquakes were used as a tool for creating urban rent rather than providing safe built environments
- It is of utmost importance to investigate and retrofit all of İstanbul building stock
- The main focus of local policy must be human centered, not political sustainability
- After 1999, no government – especially AKP government – did not take earthquake issue seriously. What they do today is “pretending as if disaster plans are being prepared”. But it is not true.

As of 1999, it was likely that with a chance of %62, an earthquake of magnitude larger than 7.4 will occur in the coming 30 years. It is real that an earthquake may occur at any time till 2029. This period is the basis of our understanding of earthquake prediction. Each day, the hope and will of scientists is getting weaker, because the political support from central and/or local governments is absent. Even the newly built buildings are at high risk. Urban development plans are used for rent allocation rather than building resilient cities. One of the reasons we are fundamentally optimistic about is that buying earthquake insurance at least in practical level started to flourish. Yet not enough. Since Turkey actually has little or limited experience about building collaboration for becoming disaster safe society, the initial steps of contingency planning and collective decision making has to be an important local asset. To some extent, benefits of buying disasters insurance to the economy have started to be seen more widely. Respond to this new wave of insurance types/alternatives is that we have just started the race. All advanced societies – western for instance – has become diverse and sophisticated about disaster insurance and has an advantage as societies.

We need to develop a resiliency strategy which might consist of four main blocks.

- 1 - Develop the foundation for national resilience
- 2 - Planning objectives effectively using risk management techniques
- 3 - Build national and local resilience capacity
- 4- Build the resilience of neighborhoods and families

First, building the foundation for national resilience requires development and implementation of a National Strategy for Resilience that engages governmental, private, and nongovernmental organizations collectively in providing for public health, safety and security. Establishing coordinated resilience research agenda and a national resilience engagement campaign is utmost important. Also, enabling nationwide resilience building activities through new and existing programs and mechanisms is necessary. *Second*, institutionalizing the use of risk management to inform planning objectives requires the identification of capability requirements and establishing risk assessment methodologies that can be applied at the local, regional, and national levels that produce risk information that can be readily shared. All levels of government assess risk using agreed upon methodologies; analyze risk data to identify consequences of an event, incident or occurrence that must be incorporated into plans, and share results. Also th use of risk and consequence information to reduce risks, develop response and recovery plans, and identify capability requirements. *Thirdly*, build national and local resilience capacity requires maximizing the capacity nationwide to withstand the effects of incidents resulting from all hazards and threats and improving the capacity nationwide to respond effectively and recover quickly from all types of disasters. Also developing the capacity nationwide to readily adapt to changes resulting from all types of disasters. *Fourth*, building the resilience of individuals and families requires collaboration with stakeholders to determine and address the issues that affect individuals' preparedness. Also encouraging neighborhoods and families to be prepared

to safely sustain themselves for a reasonable period of time and fostering community partnerships with neighborhoods is very important in building disaster preparedness.

6.5.2 Mission Possible: Building Trustworthy Administrations

It is a widely accepted fact that – each day - the world is moving to a more urbanized setting. In the near future, more than half of the world population will - somehow – be considered as urban citizen. Putting aside the transition from living in the urban to living in cities, the world’s rapid urbanization will be one of the greatest challenges to the resilience of societies. This massive change will challenge the engines of economic growth for the developing world. Turkey – as considered in the G20 in recent years – will need to meet challenges caused by this new era. Many cities in the world - including İstanbul and surrounding cities - are the loci of increasing poverty, pollution, disease, and social inequality. The transformation of urban housing stock and the surrounding eco-systems are in need to be reassessed with the focus of the degradation of local and regional environments. After the 1999 Marmara EQ, the discussions for long-term recovery process began with the formulation of collaboration and disaster recovery plans by the city of Kocaeli; one of the most severely impacted municipalities; started planning efforts which included

- Recovery focusing on new settlements
- Focused mainly on physical recovery
- Debris removal plans for destroyed areas
- The location for temporary housing and building reconstruction
- Repair and rehabilitation of utility systems.

Some of the recent catastrophes in Turkey indicate that there are multiple dimensions of recovery that must be considered. Requirements for Successful Physical Recovery are citizen participation. Citizen participation is one of the indispensable factors for successful recovery plans. Local leadership had a defining role in the recovery process. Physical recovery, meaning the restoration of infrastructure and public facilities; is the most direct and socially viable provision of outside financial assistance into the devastated city. However, the lessons learned from the Marmara EQ suggest that the amount of such assistance may not be effective as it is aimed to be. Economic recovery should have been the top priority goal for recovery among other goals. Economic recovery could have served as a guiding force for physical recovery. The recovery lessons from Kocaeli suggest that we need more integrated recovery plans, which need to effectively combine collaborative implementation by all the key stakeholders; such as; central and local governments, non-profit and non-governmental organizations, community-based organizations (CBOs), and the private sector. Throughout the recovery process, the urgent and long-term need of disaster victims may conflict with each other, but if the managing team of the disaster recovery plans has developed effective conflict management methods, their divergent needs can be successfully met by the diversity of operating agencies.

Compulsory Earthquake Insurance constitutes a compulsory national hazard insurance system in Turkey, established as a public-private partnership which represents a shift toward pre-disaster risk management and mitigation. On the other hand, local authorities are limited in their technical, financial capacities and face and political problems in meeting the needs of rapid population growth in cities. Under these conditions, built environment could not be produced with necessary safety standards (Taylan, 2009). To achieve resilient cities, we can think of different levels of alliances within the practitioner and scientific communities in local context. “Local resiliency alliances” could be research and implementation centers, comprising of politicians, decision makers, scientists and practitioners from a wide array of disciplines who come together to collaborate to explore the dynamics and causal relations of disaster

mitigation and resilient cities. The body of knowledge developed by these kinds of institutions could be used to develop the adaptability of cities to major disasters and crisis. Producing such a valuable knowledge is only possible by collaboration among leaders in social and design sciences – which will cover a wide range of expertise – which will foster a paradigm shift from “aftermath re-activeness and healing discourse” to “preparedness and resiliency culture”. Also engaging stakeholders involved in city building – civil engineers, architects, planners...etc – will serve for the overall success of such alliances. Such a network could continually explore new ways of communication and building ties among decision makers, planners, designers and scientists. Such alliances will serve for drawing attention of key decision makers in the local context.

6.5.3 Resolving Stagnant State of Local Commitments for Disaster Risk Management (DRM)

Fundamental question about risk management decision making in order to find out how cities could be more robust against disasters is ways through which we can transform society from “fatalistic” to “improving state”, and thereon to “developed risk mitigation stage. State of rebuilding efforts in İzmit on the 11th anniversary of 1999 Marmara Earthquake: Level of planning and cooperation among stakeholders. 11th anniversary of 1999 Marmara Earthquakes brings new analyses and commentaries gauging the progress made by İzmit to get back on its feet. Whether measured in terms of new systems of disaster planning, the consensus is that, on the whole, this city is on the rebound. In the years following the earthquake, there is little encouraging signs that the people of İzmit have chosen "what could be." What has been accomplished so far, what is underway, and what is planned are testaments to the tenacity and determination of all the city's stakeholders – those in public sector and the private sector, the businesses, civic organizations, nonprofits, neighborhood activists and individuals. The way back has not been without substantial conflict. But it is quite clear that there is a

desire not just to rebuild what was lost, but to make İzmit a better place to live and work. City of İzmit needs a revival strategy and a recovery plan focusing on restoring "what was" rather than rethinking "what could be". A collaborative commitment model that expands and diversifies its economy is a core piece of our recommendations for long-term sustainability. This requires a comprehensive strategy for re/development that conserves land and makes urban pattern safer against disasters.

The overall motivation of this thesis is to give local citizens and related local stakeholders access to public decisions so they can produce rich data and develop political coalitions to bring about change in their communities. The tools in our hands as of today is far from inclusive and effective. Using different modes that enables participants has a power to create a local intersection between community leaders with abilities and public officials.

Table 29: Community Safety Analysis Framework

Community Safety Analysis Framework:	IGNORANT / STAGNANT COMMUNITIES	PROGRESSING COMMUNITIES	DISASTER SAFE COMMUNITIES
Conception: (The level of awareness about earthquake and general disaster issues)	Unawareness, no or insufficient knowledge, fatalist / (olumsuz geleceğin engellenemezliği) mode of thinking, disregard disasters,	Improved state of knowledge, Dialogue among families and neighborhoods,	High level of awareness, significant level of disaster knowledge,
Cooperation: (The modes through which they collaborate with other stakeholders)	No or unwilling fro cooperation, no civil identity,	Initiating community participation, self-help network building	Cooperation for disaster information dissemination and safety program excution

Table 29: Community Safety Analysis Framework (continued)

Conflict: (Types of conflicts and disputes they experience within disaster context)	High level of disputes among and between communities, long-sustained disputes between specialists and public officials,	Progressive modes of dispute alteration and conflict resolution, being aware of the cost of on-going disputes	Advanced levels of dispute resolution, specialized modes of inter-agency dispute management,
Commitment (The activities through which they realize civil participation and involvement)	Stagnant mode of activity, no willing to act for disasters, disregard pro-active advantage	Initial states of voluntary activity, proceed in sharing responsibilities of central/local state mandated safety plans	Active involvement in civil safety issues, call administrations to account for safety programs, to insure against disaster loss,
Level of risks posed to communities	High level of social and economic risk	Moderate level of social and economic risk	Low level of social and economic risk
Role of Local Government to promote and sustain community capacity	Individual and family level awareness building programs, bulletins, local disaster planning, perception improvement activities (local fairs, adds, public events,), face-to-face interaction with families and students,	Awareness improvement programs, encouraging communities to take non-structural precautions in homes and businesses,	Benefiting active involvement and participations of local agencies
Role of Central Government Agencies to enforce precaution activity development	Nationwide awareness programs,	Designing disaster plans, promoting insurance programs,	Promoting international collaboration,

By using platforms for asking and answering questions of local concern, we can help local communities focus on problems related to disaster risk and mitigation. Engaging citizens in assessing and evaluating their built environment under concerns of disaster risk is one major way the cultural shift - from dark stagnant state to grey progressing and later a white and hopeful state of disaster safety - can begin. This thesis aims to fill gaps between concerned local actors and public officials by combining stakeholder conception, collaboration and conflict data with disaster plans and multi-stakeholder projects aimed to engage citizens in the locality to realize their intended or ongoing commitments. The city of İzmit can keep its pace for development through careful consideration of how and where it grows, so that it continues to;

- 1) Become more accessible to residents and workers of a variety of incomes and household groups; and
- 2) More responsive to existing risk levels and environmentally conscious places to live and work.

As İzmit continues the rebuilding process, how its suburbs and surrounding new neighborhoods grow is pivotal. The need for more housing that is close to jobs, and the link between land use and environmental preservation all make a strong case for changing development patterns throughout urban regions. In many ways, İzmit is a city which is closely linked to İstanbul - the megalopolis of Turkish Nation – where the city needs a close integration with Istanbul Seismic Risk Mitigation and Emergency Preparedness Project. Just seconds after 17 august shock hit İzmit, after the 7.4 magnitude earthquake sent İzmit from an industrial city to a flattened urbanity. Central government officials addressed declaration. “Turkish government will recover everything” But he could not. İzmit City that's been demolished since 1999 has been rebuilt or reinforced no matter how poor the city was or where it was located. People have an attachment to where they live. Urban citizens will not tend to go to extraordinary lengths to rebuild their homes. Citizens in disaster-stricken İzmit have got some level of normalcy in the devastating landscape. Local involvement with managing

risk calls for subject matter expertise to craft in-depth analysis of the economic and social consequences of disasters. And local drivers affect responses to crisis and to consider approaches that could yield less post-event damage and social harm.

By using innovative systems to manage broad-based civic engagement, disaster recovery success is better defined through collaboration among the public, private, and non-profit sectors. Local neighborhood partners on education, housing, and safe development helps sponsoring of community forums. Working with the city governments of İzmit, Kocaeli University faculty and staff - interdisciplinary groups of scientists and leaders helps recovery to be managed more effectively. By harnessing the skills and systems used in crisis situations, planners in disaster mitigation process can assess how courses of action are established and explored. Having worked with the local government to track disaster recovery progress and to analyze pre-event factors that affect the long-term community response to the flooding serves as a hub to route disaster recovery information and resources to senior community leaders while observing the consequences of local decision-making and community interactions about development and economic revitalization. The need to develop a better understanding of local decision making is of great importance in every society. By helping students and professionals, we can increase their understanding of disaster risk management and crisis leadership. Local education programs, and discussion-based interaction must consist of frequent analysis of case studies of actual disaster situations. Leaders involved in crisis mitigation, response, and recovery have a supporting role for the academic and professional fields of crisis management and disaster risk reduction. The primary responsibility is to provide professional development and educational opportunities for current or future practitioners in crisis management. Understanding how governments can more reliably act in time to avert a wide range of disasters needs harnessing the capacities of faculty and students across the academia to better understand the qualities of analysis, governance, policy design, democratic institutional structure, information, political mobilization, and leadership that can lead to effective and timely action. The local planning decisions we make about disasters have a broad

impact on many important and urgent large-scale issues from our personal well-being and the well-being of our neighborhoods to conflict resolution and local collaborative planning systems.

Urgent public problems are rapidly approaching in crisis stage and local and central governments and local communities seem unable to meet these challenges. Initiatives to make use of local and central capabilities to examine why particular problems such as mobilizing crisis resources, bridging the knowledge gap in public health and confronting health care reform are not addressed. Focus items of acting in time systems are social capital enrichment - community safety & security, enhancing community resilience related to disaster risk issues, disaster recovery management, robustness in information networks, preparing for a crisis, preparing for any disaster which needs a comprehensive risk management framework, and crisis leadership and crisis management (url 18). By bringing together scholars of different backgrounds with practitioners, we will learn more about the analysis, governance, policy design, democratic institutional structure, information, political mobilization, and leadership necessary to generate effective solutions to effect prompt response to fast-developing crises and, in advance, to hasten community recovery planning. The challenge of acting in time to mitigate and to respond to the consequences of a broad array of landscape-scale disasters –flood, earthquake - requires reviewing the likely consequences in the context of existing state of readiness, of this set of disasters and is considering what broad spectrum, all-hazards forms of response would be most appropriate for preparing for them.

Building professional social network for researchers, practitioners, and policy officials engaged in disaster risk reduction efforts creates an interactive community structure for individuals and organizations working in the hazards and disasters fields. Providing opportunities for individuals to meet, collaborate, and discuss the urgent and pressing problems facing local communities through different interfaces is one of many challenges that planners should meet in disaster planning process. Witnessing large-scale damage to houses and businesses on following the 1999 devastation, we are in

need to determine whether pre-existing development plans and patterns affected the long-term recovery for socially vulnerable communities. To derive characteristics that made localities more vulnerable or more resistant to a natural disaster, we need to gather follow-up data on structures and households in order to capture long-term recovery trajectories for the community. Local communities have faced and are facing greater natural hazards due to a variety of factors- like population growth on disaster prone districts and inappropriate land use decisions, and mis-management of public resources and lack of programs designed to help local officials address the expected impacts disasters.

Therefore we need to address;

- a- Hazard identification and communication,
- b- Existence of disaster planning and regulations
- c- Pointing out study areas for inappropriate land use decisions
- d- Improving or initiating multi-hazard mitigation plans.

This research has applied a snowball sampling strategy to select “information-rich” participants for in-depth study. A total of 22 interviewees of key decision maker status participated. This research used qualitative data analysis software wordle.net and textstat 2.0 for content analysis. And major findings from our thesis are;

- Participants identified acceptance of the existence of earthquake as a major threat for not only in İzmit but also for the entire Turkish Society.
- Preparedness was identified as a major input for effective disaster policy
- Participants identified the availability of public resources but also pointed out a lack of guidance for effective use of these resources
- Serving others, community spirit, social support networks, and spirituality were pointed out as factors promoting disaster resilience.

- Participants also affirmed that government function and responsibility should not be overlooked.
- Participants strongly believe that support from family, neighbors, and friends are essential.
- Practical aid from the local government is unrealistic to expect in crisis situation, therefore there is and always will be need for central government intervention
- Earthquakes are considered as acts of god but natural disasters are considered as signs of under-planning or decision making mistakes.
- Disasters are seen as events redirecting focus on personal values and moral practices.
- Taking the local culture into consideration, disaster preparedness and risk mitigation efforts should include learning to live harmoniously with nature.
- These findings reinforce the importance of understanding culture and local understanding of planning issues.

The goal of local disaster programs must be to create professionals interested in careers in local planning, public service, and disaster mitigation professionals. By advancing scientific understanding of disasters and disaster-focused scientific fields, planners will help educate leaders of the discipline. Such programs should be developed with the help of disaster theories, research methodologies, and policies related to emergency preparedness, mitigation, management, and response. To deliver effective solutions to disaster management nationwide, we must develop the architecture behind a number of integrated decision support systems designed to meet the needs and priorities of senior disaster managers and decision makers.

Some key functions of such systems could be;

- Dissemination of real-time hazard data, warning systems and information sharing systems for enhanced awareness
- Synthesis of hazard information with geospatial datasets and modeling results to construct a common operation picture among partners at all levels
- Building a forum for information sharing across agencies and departments of local planning agencies.
- Providing applied information, science, and technology to help reduce disaster risk and impacts on life and property.

Planners are actors of local decision network building. Such a responsibility necessitates building different modes of partnerships with the, researchers and practitioners to collect, and analyze data that can be archived and disseminated for widespread use by researchers and practitioners. Planners bringing together various individuals and organizations to work for better disaster mitigation serve as a source of training and technical information. By achieving greater awareness of the social component of hazard mitigation decisions, we can benefit the local communities in for developing more effective mitigation programs. Emergency responders always face unique challenges differentiating from locality to locality which addresses recognizing the need for consistent and qualified “Preparedness Consortium” to develop and deliver all-hazards training in support of urban safety requirements. Building networks between academic institutions with expertise in developing and delivering courses to ensure training directly reflects the needs of emergency responders. Such consortium s can have the ability to convene urban preparedness summits and completes a necessary local survey of local stakeholders. Data gathered from these activities can later be used to determine training needs, the extent to which training is needed, and the best delivery methods. For planners, the 1999 Earthquakes addressed a challenge to understand the post-earthquake reconstruction planning process. In İzmit, responsibilities of local planning agencies have been postponed for the reason that their capacities is under capacity for effective and just planning decisions. The process is complex, not only

because of the huge reconstruction needs of local communities but also for the fact that they suffered both a historic disaster and a lengthy reconstruction process. The core challenge faced by emergency managers is how to prevent, prepare, mitigate, respond to, and recover from a myriad of hazards. To coordinate and implement reconstruction process, central government agencies established a special body of decision making largely composed of central government officials who had little or no background for local decision making. This fact created huge tensions between local planning officials and assigned central government officials. Planners' abilities to work across agency boundaries and rebuilding viable disaster information systems including building practice, and landscape helps educate hazard mitigation education. Nationwide coordination and education efforts are necessary to further incentivize local jurisdictions' participation in safety building action. Having collected information from interview participants from the local agencies of İzmit, we can conclude that we need community action planning not only for short-term redevelopment, but also for the long-term planning, such as land use, hazard mitigation, and capacity building. Such an understanding defines the basis of our commitment model proposal to level up the extent of the concept of "build back better". Creating a forum for professionals to share ideas and experiences helps building commitments to serve as a bridge between existing hazard mitigation tools and individuals working in the field. With better commitment models, we can implement the factors promoting better disaster planning. One of the crucial aspects of risk mitigation is delivering scientific and political information to the society, and communities respectively. Risk Communication systems are systems that enhance the ability to reflect, understand, and predict vulnerable communities and the level of damage and results in disasters. For delivering effective risk communication, we must understand and incorporate the cultural, social, economic, and political arrangements of societies and communities and analyze how they could be informed about the capacity to enhance public safety. To advance our knowledge about the potentials of socio-psychological and engineering sciences, planners must contribute to system design efforts on the basis of risk knowledge of urban settings. Such systems improve response practices and increases public confidence by showing emergency

management professionals' awareness or preparedness for all hazards. In-time risk communication assesses a variety of hazards types and incorporates qualitative and quantitative information derived from scientific community information. Proactive approaches to emergency management improve the ability of planners to assess and mitigate the potential hazard effects and create effective emergency exercises and training programs focused on the most likely and dangerous hazards.

REFERENCES

- Akşit, Bahattin., (2005)., et. al., Impact of a community Disaster Awareness Training Program in Turkey: Does it influence Hazard-Related Cognitions and Preparedness Behavior, *Social Behavior and Personality*, 2005, 33(3), 243-258, (c) Society for Personal Research (Inc).
- Allison, H. E. and R. J. Hobbs. (2004). Resilience, adaptive capacity, and the “Lock-in Trap” of the Western Australian agricultural region. *Ecology and Society* 9(1): 3. [online] URL: <http://www.ecologyandsociety.org/vol9/iss1/art3/>
- Armond, Ariel C., (2004). Conclusion, ch6, *Dubious Link: Civic Engagement and Democratization*, Stanford University Press, p200, 2004
- Balamir, Murat., (2002). Painful Steps of Progress from Crisis Management to Contingency Planning: Changes for Disaster Preparedness in Turkey, *Journal of Contingencies and Crisis Management*, Volume:10, Number:1, March 2002, Blackwell Publishers Ltd.
- Balamir, Murat., (2002). Türkiye Yeni Bir Deprem Stratejisi mi Geliştiriyor?, *Mimarlık*, Ekim 2002,
- Balamir, Murat., (2003). Kentsel Risk Yönetimi ve Kentlerin Depreme Hazırlanması, “Kentlerin Depreme Hazırlanması ve İstanbul Gerçeği” Sempozyumu, TMMOB Mimarlar Odası, Taşkışla İstanbul.2003
- Balamir, Murat., (2004a). Urban Seismic Risk Management: The Earthquake Master Plan of İstanbul (EMPI) , 13 WCEE: 13th World Conference on Earthquake Engineering Conference Proceedings. 2004
- Balamir, Murat., (2004b). Deprem Konusunda Güncel Gelişmeler ve Beklentiler, *Planlama: Şehir Plancıları Odası*,sayı:2004-1, p15, 2004

- Barrier, Michael., (1998). Planning for A Disaster, Nation's Business, vol 86, p51, 1998
- Bartos Otomar, (2002) Understanding and Managing Conflicts in Using Conflict Theory, Cambridge University Press, 2002, ch 10, p174
- Bartos Otomar, (2002). Using Conflict Theory:Emergence of Overt Conflicts, Cambridge University Press, 2002, ch5, p70
- Beck, Ulrich (1992). Part1: Environment, Knowledge and Indeterminacy: Beyond Modernist Ecoogy?, 1- Risk Society and The Provident State, Risk, Environment and Modernity, Lash, Szerszynski, Wynne, 1992,
- Beck, Ulrich. (1992). From Industrial Society to the Risk Society: Questions of Survival, Social Structure and Ecological Enlightenment, Theory, Culture Society, vol9, 1992 (Translated by: Mark Ritter)
- Beck, Ulrich,(2006), 'Living in the world of Risk Society', Economy and Society, 35:3, 326-345, 2006
- Berke, Philip R., (1995) Natural-Hazard Reduction and Sustainable Development: A Global Assessment, Journal of Planning Literature, vol 9-4, p 370, Academic Search Premier,1995
- Bernstein P.L., (1996) . Against the gods, New York: J. Wiley & Sons, 1996
- Ben Wisner, (2001). Risk and The Neoliberal State: Why Post-Mitch Lessons didn't reduce El Salvador's Earthquake Losses, Disasters, 2001, 25(3): 251-268
- Berkman, Umit.; Heper, Metin (2001). Chapter 9, Political Dynamics and Administrative Reform in Turkey Farazmand, Ali(Editor). Administrative Reform in Developing Nations.Westport, CT, USA: Greenwood Publishing Group, Incorporated, 2001. p 160., <http://site.ebrary.com/lib/metu/Doc?id=10020881&ppg=161>

Birkmann, Jörn., (2001), Measuring Vulnerability to Promote Disaster-Resilient Societies: Conceptual Frameworks and Definitions, in Measuring Vulnerability, p:9-54, 2001

Bolin, Robert.; Stanford, Louis, (1998). The Northridge Earthquake: Community Based Approaches to Unmet Recovery Needs, Disasters, vol 22, p21, Academic Search Premier,1998

Burby Raymond J., May, Peter J., (1998). Intergovernmental Environmental Planning: Addressing the Commitment Conundrum, Journal of Environmental Planning and Management, January 1998, vol: 41 issue 1, p95, 16p,

Burby, Raymond, J., (1999) Unleashing the Power of Planning to Create Disaster-Resistant Communities, Journal of the American Planning Association, 65:3, 247-258, 1999

Coburn, Andrew., Spence, Robin., (1989). Evaluating Alternative Earthquake Protection Strategies, Seçme Bildiriler, “Afete karşı hazırlık ve yönetimi “ kursu, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, TAU Gen. Md., 6-10 kasım 1989,p33

Coburn, Andrew, (1992). Spence, Robin, Earthquake Protection, Wiley, John Wiley & Sons, 1st edition (October , 1992)

Comfort, Louise.,(2007), Crisis Management in Hindsight: Cognition, Communication, Coordination, and Control, Part III: The Future: Hindsight, Foresight, and Rear-View Mirror Politics, Crisis Management in Hindsight, Public Administration Review, December 2007, Special Issue, p:189-197

Crichlow Douglas, (1997). Taking a comprehensive approach to handling disasters, American City & County, June 1997, vol112, issue 6, p50,

Christensen, Karen S., (1985). Coping with Uncertainty in Planning, winter, vol 51, p 63, 1985

Cooke, Philip (2001). Learning, Trust and Social Capital, ch4, Knowledge Economies: Clusters , Learning and Co-operative Advantage, Routledge, p 73, Academic Search Premier, 2001

Caroline, J. Tolbert (et.al).,(2003). Enhancing Civic Engagement: The Effect of Direct Democracy on Political Participation an Knowledge, State Politics and Policy Quarterly, vol 3, pp, 23-41, 2003

Caplan, Pat (2000). Risk Talk: The Politics of Risk and its Representation, ch4, , Risk Revisited, Pluto Press, p108, 2000

Dingwall Robert, (1999) “Risk Society”: The Cult of Theory and the Millennium?, Social Policy & Administration, vol33, no4, 1999, pp474-491.

Dana, Daniel. (2000). Ch8: Conflict Resolution., Blacklick, OH, USA: McGraw-Hill , Professional Book Group, 2000., p: 137, <http://site.ebrary.com/lib/metu/Doc?id=5004548&ppg=151>

D’Adesky, A.,(1991). Preparing the world for disaster. UN Chronicle, june1991, vol28, issue 2, p40,

De Rodes, Deneen M., (1994). Risk Perception and Risk Communication in the Public Decision Making Process, Journal of Planning Literature, Volume 8, p324, Academic Search Premier, 1994

Deker Paul, (2001). Social Capital and Participation in Every Day Life, Routledge, 2001, Social Capital, political science and everyday life,ch1, p21-28

De Marchi, Bruno., (2003), Risk Governance: Public Participation and Risk Governance, Science and Public Policy, volume 30, number 3, June 2003, pages 171-176, Beech Tree Publishing, England

Draper, Elaine., (2001), Risk, Society, and Social Theory, Contemporary Sociology, American Sociological Association, Featured Essays, University of Southern California, 2001

Ergünay, Oktay., (2005), “Deprem Zararlarının Azaltılması Konusunda Neredeyiz”, METU- DMC: Disaster Management Implementation and Research Center, 7th Roundtable Presentation, 2005

Elliott, Dave., (2001), Risk Governance: Is Consensus a Con, Science as Culture, volume 10, number2, 2001

Elmose, Stefen, Wolff-Michael Roth, (2005). Allgemeinbildung-Readiness for Living in Risk Society, Journal of Curriculum Studies, Volume 37, Number 1, January-February 2005, pp. 11-34(24), Routledge, part of the Taylor & Francis Group

Ersoy Melih, (2001). Fiziksel Planlama Sistemimiz ve Doğal Afetler: ŞPO-Planlama 2001-3

Foster K.R., Vecchia P., Rapacholi M.H., (2000) Science and the precautionary principle, Science, vol. 286, pp 979-980, 2000

Godschalk, David. R., (2003) Urban Hazard Mitigation, Natural Hazards Review, ASCE, August 2003

Goss, Kristin A., (1999) Volunteering and the Long Civic Generation, Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly 1999; 28; 378, Sage Publications

Grootaert Christiaan., (2001) Social Capital and Participation in Every Day Life Dekker Paul, Routledge, 2001, Ch2- Social Capital, The Missing Link?

Grootaert, Christian., (2002) Role of Social Capital in Development : An Empirical Assessment, Cambridge University Press, p1, 2002

Gunderson, L. H., C. S. Holling, L. Pritchard, Jr., and G. D. Peterson.)2002) Resilience of large-scale resource systems. In L. H. Gunderson and L. Pritchard, Jr., editors.

Resilience and the behavior of large-scale systems. Island Press, Washington, D. C., USA.

Hayashi, Haruo., (2007) "Long-term Recovery from Recent Disasters in Japan and the United States", Journal of Disaster Research Vol.2 No.6, 2007

Hays, Walter., (1992). Natural Hazards Research and Response: International Decade for reducing loss from natural disasters, Earthquakes & Volcanoes, vol23, issue 6, p268, 6p, 1992

Hays, Walter W.; Chaker, Amar A.; Hunt Craig S., (1999). Learning From Disaster, Civil Engineering, vol 69, p28, Academic Search Premier, 1999

Hart Paul't, Rosenthal, Uriel, (1993). Crisis Decision Making, Administration & Society, 1993 May, p12

Holling C.S.. (1973) "Resilience and stability of ecological systems". in: Annual Review of Ecology and Systematics. Vol 4 :1-23, 1973

Holling, C. S., and L. H. Gunderson. (2002) Resilience and adaptive cycles. In C. S. Holling, editor. Panarchy. Island Press, Washington, D. C., USA, 2002

Holling, C. S. (1973) Resilience and stability of ecological systems. Annual Review of Ecological Systems 4: 1–24, 1973

Hyden Goran.,; Court Julius., (2003). Comparing Governance Across Countries and Over Time: Conceptual Challenges, Better Governance and Public Policy : Capacity Building for Democratic Renewal in Africa, p13, Bloomfield, CT, USA, Kumarian Press, 2003

IFRC (2002). International Federation of The Red Cross and Red Crescent Societies, World Disaster Report 2002, Focusing on Reducing Risk, IFRC, 2002

IFRC (2004) International Federation of The Red Cross and Red Crescent Societies (IFRC), World Disaster Report 2004, Focusing on Community Action, 2004

ISDR (2005a). International Strategy for Disaster Reduction, World Conference on Disaster Reduction, 18-22 January 2005, Kobe, Hyogo, Japan, Hyogo Framework for Action 2005-2015, 2005

ISDR, (2005b) International Strategy for Disaster Reduction, www.unisdr.org, Building the Resilience of Nations and Communities to Disasters, 2005

ISDR, (2005c) Strategic Directions for the ISDR System to Assist the Implementation of the Hyogo Framework for Action 2005-2015: Building the Resilience of Nations and Communities to Disasters Inter-Agency Task Force on Disaster Reduction. Eleventh Session, 24-26 May 2005 Geneva, Palais des Nations

Iwan, Wilfred D. (1999). Mitigation Emerges as Major Strategy for Reducing Losses Caused by Natural Disasters, Science, vol284-5422, p1943, 1999

Kasemir, Bernd (2003). Clair Gough, Eric Darier, Bruna De Marchi, Silvio Funtowicz, Robin Grove-White, Angela Guimaraes Pereira, Simon Shackley, and Brian Wynne, Contexts of Citizen Participation, Public Participation in Sustainability Science: A Handbook., Cambridge University Press, , 2003, p37

Kasemir, Bernd.;Carlo C. Jaeger.; Jill Jager., (2003). Citizen Participation in Sustainability Assessments, Public Participation in Sustainability Science: A Handbook, p3, Cambridge University Press, 2003

Keleş, Ruşen., (2002). Afet Yönetimi Açısından Türkiye’de Merkezi ve Yerel Yönetim: 2002

Keleş, Ruşen., (2003a) European Charter of Local-Self Government and Turkey, Paper presented to the International Conference on the European Union and Local Government5, march 27-29, 2003, İstanbul, Turkey,

Keleş Ruşen, (2003b). Yerel Seçimler Yaklaşırken Yerel Demokrasimiz, İktisat Dergisi, Temmuz 2003

- Knight F.H., (1964) Risk, uncertainty and profit, New York: Century Press, 1964
- Kreimer, Alcira., et al., (2003) The Future of Disaster Risk. Disaster Risk Management Series, The World Bank, Disaster Management Facility, 2003, Washington D.C.,
- Kunreuther, Howard., (2000). Public-Private Partnerships for Reducing Seismic Risk Losses, Euroconference on Global Change and Catastrophe Risk Management, 2000
- Lindell, Michael K., et. al., (2000) Politics of Hazard Mitigation, Natural Hazards Review, May 2000 / 73, p: 73-82
- Mileti, D.S.; Fitzpatrick C., (1992). Fostering Public Preparations for Natural Hazards, Environment, vol 34-3, p 16, 1992
- McDaniels, Timothy L., et. al. (1999) Democratizing Risk Management: Successful Public Involvement in Local Water Management Decisions, Risk Analysis, Volume: 19, no: 3, Society for Risk Analysis, 1999
- National Research Council, (1999) Reducing Disaster Losses Through Better Information, Board on Natural Disasters Staff (CB), Reducing Disaster Losses Through Better Information, Washington DC, USA, National Academy Press, 1999
- Nijkamp, Peter., Marina van Ceenhuizen, (1995) Sustainable Cities: Challenges of an Integrated Planning Approach, Serie Research Memoranda, Faculteit der Economische Wetenschappen en Econometrie, 1995-18
- Nijkamp Peter, (1999) Planning for sustainable spatial development: principals and application, serie research memoranda, Facultait der Economische Wetenschappen en Econometrie, 1999-30
- Olshansky, Robert., (1999) Natural Hazard Mitigation: Recasting Disaster Policy and Planning, Journal of the American Planning Association, Autumn 1999, volume:65, Issue:4, p453

OECD, (1999) Large Scale Disasters, Lessons Learned, OECD, 2004, Chapter 3: The 1999 Marmara earthquakes in Turkey, Veda Akgiray, Gülay Barbarosoğlu and Mustafa Erdik, Bogazici University, Istanbul, Turkey

OECD, (2005). Emerging Risks in the 21st Century AN AGENDA FOR ACTION, 2005

Özerdem, Alpaslan., (1999) Tiles, taps and earthquake proofing: lessons for disaster management in Turkey, Environment and Urbanization, 1999; 11; 177

Özerdem, Alpaslan.; Barakat, Sultan.; (2000) After the Marmara Earthquake: Lessons for Avoiding Short-Cuts to Disasters, Third World Quarterly, vol21-3, p425, Academic Search Premier, 2000

Pelling, Mark., (2001) Urban Governance and Disasters, ch4 in Cities and Environmental Risk, 2001

Pelling, Marc., (2003) Tracing the roots of Urban Risk and Vulnerability (extract from the vulnerability of cities, Natural Disasters and social resilience), Earthscan, United Kingdom, 2003,

Pidgeon, Nick., (1998) Safety Culture: Key Theoretical Issues, Work&Progress, 12:3, 202-216, July 1998,

Putnam, Robert, et. al. (2004) 'Using Social Capital to Help Integrate Planning Theory, Research, and Practice: Preface, Journal of the American Planning Association, 70:2, 142-192

Serres, Michel., (1992) Doğayla Sözleşme, çeviren Turhan Ilgaz, Özgün Adı: Le Contrat Naturel, Yapı Kredi Yayınları, 1992.

Shapiro, Daniel. (2004) Conflict and Communication: A Guide Through the Labyrinth of Conflict Management. New York, NY, USA: International Debate Education Association, 2004. p 137.,<http://site.ebrary.com/lib/metu/Doc?id=10074888&ppg=149>

Slovic, Paul., (1987) Perception of Risk, Science, New Series, Volume: 236, No:4799, April 17, 1987, pp: 280-285, American Association of the Advancement of Science, J-Store Archive

Slovic, Paul.,(2000) The Perception of Risk, 2000, Earthscan Publications, October 1, 2000

Spyke, Nancy Perkins., (1999) Public Participation in Environmental Decision Making at the New Millennium: Structuring New Spheres of Public Influence, Boston Collage Environmental Affairs Law Review, vol 26-2, p 263, 1999

Susskind, Lawrence., (2001) Methods and Roles of Environmental Policy Studies, h:5, Approaches to Policy Studies, 2001

Şengör, Celal, (1999). Akıl, Bilim, Deprem, İnsan, Cogito, sayı 20 Deprem Özel Sayısı, 1999

Taylan, Arzu., (2009), Urban Disaster Risk Management with Compulsory Earthquake Insurance in Turkey, School of Natural and Applied Sciences, METU, Unpublished PhD Thesis, <http://etd.lib.metu.edu.tr/upload/3/12611234/index.pdf>

The National Economic and Social Forum, (2003). The Policy Implications of Social Capital, Summary of The Report, June 2003,

Toblin L. Thomas, (1998). Public Policy Regarding Earthquake Mitigation in The United States /, United States-Japan High Level Forum on Earthquake Policy, 1998

Tommasi Mariano , (2004). Crisis, Political Institutions, and Policy Reform: The Good, the Bad, and the Ugly, Pleskovic, Boris(Editor). Annual World Bank Conference on Development Economics, Europe 2002-2003: Toward Pro-Poor Policies--Aid, Institutions, and Globalization. Herndon, VA, USA: World Bank, The, 2004. p 156. <http://site.ebrary.com/lib/metu/Doc?id=10056584&ppg=166>

U.S. National Committee for the Decade for Natural Disaster Reduction, (1991). A Safer Future, National Academy Press, Washington D.C. 1991

Ulusal Deprem Konseyi, (2002). Deprem Zararlarını Azaltma Ulusal Stratejisi, Nisan 2002 Ankara,

UDK Ulusal Deprem Konseyi (2005), Ulusal Deprem Araştırma Programı (UDAP), Strateji, Araştırma Alanları ve Ar-Ge Konuları, Hazırlık Raporu, Şubat 2005, http://udk.tubitak.gov.tr/genel_bilgi/UDAP_HazirlıkRaporuFinal.pdf,

Vale L. J., Campanella T.J., (2005) "The Resilient City: How Modern Cities Recover from Disaster.", Oxford University Press US, 2005

Valentine U.J; Melanie M.J., (1998) Ch4: The Difficulty of Consensus Building in Developing Countries: The African Dilemma, Greenwood Publishing, 1998

Waugh, William L, (2000). Living with Hazards, Dealing with Disasters, An Introduction to Emergency Management, William L. Waugh, JR., M.Eç Sharpe, Armonk New York, London England, 2000

Wisner, Ben; Blaikie Piers; Cannon Terry;, Davis, Ian., (1994) At Risk: Natural Hazards, People's Vulnerability and Disasters, Routledge, Taylor and Francis Group, 1994

Whittaker, David J., (1999). Conflict and Reconciliation in Contemporary World. London, UK: Routledge, 1999. p 107. ,

Walker, B., S. et al., (2002). Resilience Management in Social-Ecological Systems: A Working Hypothesis for a Participatory Approach. Conservation Ecology 6(1):14. (Online.) URL: <http://www.consecol.org/vol6/iss1/art14>.

WEB RESOURCES:

(url 1) <http://en.wikipedia.org/wiki/Resiliency> (3.3.2009)

(url2) [http://en.wikipedia.org/wiki/Resilience_\(ecology\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Resilience_(ecology)) (3.3.2009)

- (url 3) http://en.wikipedia.org/wiki/Resilience_ecology (4.3.2009)
- (url 4) <http://www.ecologyandsociety.org/vol9/iss1/art3> (3.5.2009)
- (url 5) <http://www.resalliance.org/560.php> (4.6.2009)
- (url 6): <http://udk.tubitak.gov.tr> (10.6.2009)
- (url 7): http://en.wikipedia.org/wiki/Content_analysis (15.4.2010)
- (url 8) <http://writing.colostate.edu/guides/research/content> (15.4.2010)
- (url 9) <http://www.disasterrecoveryforum.com> (12.7.2009)
- (url10) <http://www.disasterrecoveryworld.com> (12.7.2009)
- (url 11) <http://www.ipkb.gov.tr> (13.6.2009)
- (url 12) www.unisdr.org (18.6.2009)
- (url 13) <http://web.mit.edu/newsoffice/2010/3q-vale-haiti-0120.html> (15.5.2009)
- (url 14) <http://www.wordle.net> (15.07.2010)
- (url 15) <http://www.unisdr.org/eng/library/lib-terminology-eng-p.htm> (12.10.2008)
- (url 16) <http://www.theroot.com/views/rebuilding-better-port-au-prince> (15.5.2009)
- (url 17) <http://www.hks.harvard.edu/programs/crisisleadership> (15.5.2009)
- (url 18) <http://www.hks.harvard.edu/programs/crisisleadership/education> (15.5.2009)
- (url 19) <http://www.hks.harvard.edu/programs/crisisleadership/education/student-involvement> (15.5.2009)
- (url 20) http://www.radcliffe.edu/events/calendar_2009science.aspx (20.5.2009)
- (url21) http://iss.iae.kyoto-u.ac.jp/iss/eng/researcher_h.hayashi.html (10.4.2010)
- (url22) <http://news.stanford.edu/pr/97/970827sec.html> (15.4.2009)

(url23) <http://www.drmonline.net> (20.6.2009)

(url24) <http://en.wikipedia.org/wiki/Fatalism> (3.4.2009)

APPENDIX 1.

SEMI – STRUCTURED INTERVIEW QUESTIONS

A-AFET YÖNETİMİ ALGISI: *CONCEPTIONS ON DISASTER RISK MANAGEMENT*

A1-“Afet” kavramı size ne ifade ediyor?

A2-“Deprem” kavramı size ne ifade ediyor?

A3-“Afet Riski” kavramı size ne ifade ediyor?

B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR: *COOPERATION-COLLABORATION*

B1-Kurumunuz / derneğiniz / firmanız, kendisi dışındaki diğer kurumlarla afetler konusunda ne tür ortak çalışmalar yürüttü veya yürütmekte?

B2-Afet çalışmalarında farklı kurumları bir araya getiren “temel neden/dürtü” nedir?

B3-Afetler konusuna yönelik yapılan ortak çalışmaların nasıl değerlendiriyorsunuz?

C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ: *CONFLICT MANAGEMENT, DISPUTE RESOLUTION*

C1-Yerel kurumlar arasında ortak çalışmalarda temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor?

C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

C3-Afet kavramının, ortak yürütülen çalışmalar üzerindeki etkisi nasıl oluyor? Ortak derdin deprem olması anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER: *COMMITMENT BUILDING*

D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

D2-Kurumunuz / derneğiniz / firmanız olası bir “İzmit Deprem Stratejisi”ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

D3-Kurumunuz / derneğinizin /firmanızın deprem politikası ve zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla ortak fikir ya da planlama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var yada olabilir?

APPENDIX 2.

CONCEPT LISTS OF RESPONDENTS (IN TURKISH)

Table 30. Concept Lists-N1-Serkan Onur

N1-A-ALGILAMA SORULARI			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Doğal yolla oluşum yangın Fırtına Yanardağ Volkan Deprem Heyelan Sel Heyelan Erozyon teknik bilgi Depremle yaşamak	Ders almak dayanıklı yapı yapmak Depreme dayanıklı Yapı kalitesi İstanbul depremi Üniversite ile işbirliği Zararları artırıcı etken Kredi mekanizmaları Kentsel dönüşüm Önlem almak Önceden etkin önlem	Yakınını kaybetmek Kente zarar vermek Ülkeye zarar vermek Barınma sorunu Ekonomik zarar İnsanın canını yakan insanın doğaya müdahalesi	küresel ısınma can kaybı mal kaybı 17 Ağustos Acı çekmek İnsan hataları
Natural causality Technical knowledge Living with earthquake	Learning our lessons EQ resistant building Mitigation measures	Losing loved ones Urban damage National damage Shelter problems	Negative human interventions on nature Global warming Human failure
N1-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Halkla iç içe olmak Lojistik amaçlı çalışma Hasar tespit çalışmaları Yardımların dağıtılması Altlık harita üretimi İtfaiye Daire Başkanlığı Afet Koordinasyon Merkezi İstanbul AKOM AFKOM kurulması Yerel Gündem 21 İKK kurum görevleri	Biraraya getirmek Kurtarma çalışmaları Gönüllülük Gönüllü itfaiyecilik eğitimi İnsanların önemsemesi AKUT Sivil Savunma Ortak çalışma Valiliğin denetimi Valiliğin organizasyonu Sivil savunma yönergeleri Ticaret odası planlama yapmak Önceden planlama gerekliliği	Harita çalışmaları Yol-ulaşım ağları haritası Bölgenin haritaları Bireysel katkı Afet yönetim sistemi Risk yönetim sistemi Bilgi altlığı oluşturmak Etkin çalışma yapabilmek Bilgilendirme yapmak deprem bilinci geniş katılımlı Ulaşım alternatifleri	Kişiden kişiye değişme Uygulamaya geçmemek Ciddiyet verilmemek

Table 30. Concept Lists-N1-Serkan Onur (continued)

Earthquake awareness Voluntarism Civil Defense Joint studies between actors Government Control Risk Management System	Public sensitivities Damage assessment Aid distribution Disaster related database	Disaster coordination Pro-active planning Widespread involvement	Unclear applications Non-applied / Un- practiced plans Not taking collaboration seriously
N1-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Kurumun yapabilirlikleri Müzakere Karşılıklı taviz Kurumun geri adım atması Arabulucu Gayriresmi komisyonlar müzakere ortamı oluşturmak	Üst düzeyde yönetici Kurumlararası uzlaşma kültürüne katkı Uzlaşma kültürü Sıkıntı Yeterli eğitim İnsana yardım etmek hedefi Kurumlar arası irtibat Kurumlar arası protokol Yönlendirmek	Yapılanmanın tamamlanmaması Siyasi bakış açısı Verimsizlik Katılım görememek katılımın düşük olması Kurumun kendi kısmına bakması Benim işim değil mantığı Kendi üstüne vazife almamak İşlerin yapılamaz hale gelmesi Siyasetin ön plana çıkması	Kendi kurumunu üstün tutması önceliği kendine vermek Kendi birimini üstün tutması Karşılıklı restleşme İlişkilerin kırılması Aynı pozisyonu korumak Birbirininini sınırını tanımamak Resmi yetki olmaması Kalifiye elemanların az olması Benmerkeziyetçilik
Negotiation Compromise Concensus building Compromise culture	Superior authority intervention	Non-structured collaboration Overrating political aims Not-taking responsibility	Non-mandative authority Lack-of educated personnel Non-efficiency
N1-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER			
YAPABİLİRLİKLER		NİYETLER	
Sayısal ortamda harita altlığı sağlama Hâlihazır harita CBS sistemi Veri sağlama Lojistik hizmet İlkyardım kursu	Harita altlığı sağlama Numarataj Arazi Bilgi Sistemi deprem bölgeleri	Deprem bilinci bilinçlendirme Öğrenme Okullarda deprem eğitimi Kurtarmaya yönelik temel bilgi İlkyardım eğitimleri Belediyenin vereceği görevler	Mülkiyet sorunlarının giderilmesi mülkiyetin yeniden değerlendirilmesi kadastronun yenilenmesi Kentsel mikrobölgeleme çalışması

Table 30. Concept Lists-N1-Serkan Onur (continued)

Digitized database GIS systems Logistic support Land database		Earthquake awareness building School education programs Search and Rescue training	Urban Microzonation Hazard Mapping Working on property related problems Renovating land maps
--	--	---	--

Table31. Concept Lists-N2-Yusuf Genç

N2-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Afetlerle beraber yaşamak Afetlere uyum Afetleri dikkate almak uyum sağlamak kent kültürü kent bilinci Kocaelili hissetmek Kültür ağırlıklı çalışmalar Kültüre önem vermek Tarihi mekanlar	önlem almak psikolojik olarak hazırlanma kendine güven inancı sağlam tutmak bilinçli olmak Metanet	kadercilik anlayışı zarar vermek olumsuz etkilenme Afeti büyütme /olduğundan büyük algılamak Sonu gözükmemek Arkasından ne geleceğini bilememek Bilinmemezlik Tedirgin olmak ciddi psikolojik etki ciddi olumsuz etki Resesyon / durgunluk /durağanlık endişe duymak	Enkaz endişeyle yaşamak Büyük karmaşa Fizyolojinin bozulması Ruh halinin bozulması Şehirden kaçmak Göç bireysel sıkıntılar toplumsal sıkıntılar İnsanların telaşları soğukkanlı olamamak duyarlı olamamak bilgi eksikliği
Living with disasters Regarding earthquake risk Urban culture Urban consciousness	Historical sites Taking precautions Preparedness	Fatalist mode of thinking Unidentified earthquake risks Anxiety Recession Debris	Chaos Individual problems Social Problems Insufficient knowledge Lack of EQ wareness
N2-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Dernekler Konferans Eğitim Okullar Öğrenciler BŞB uzmanları	eğitim uzmanları seminerler STK geniş çaplı çalışma Yerel Gündem 21 kent konseyi gençlik meclisi kadın meclisi toplumu kucaklamak	özürlü meclisi aktif çalışma çevre bilinci tüketim ahlakı Sanayi odası ticaret odası tüm birimleri biraraya getirmek tüzük çalışmaları	Katılı eksikliği

Table31. Concept Lists-N2-Yusuf Genç (continued)

NGOs Education Building Students' EQ awareness	Urban Councils Handicapped Councils Active involvement Comprehensive programs		Lack of public participation
N2-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)			Olumsuz Kavramlar (-)
Bir araya gelmek ortak noktaları bulmak çözüm noktalarını aramak önyargıların ortadan kalkması asgari müşterekte / ortak nokta bir araya gelmek Tanışmak Kent konseyi	tüzük çalışması Üniversite Sanayi ticaret odaları Tartışmak Çoğunluk kararına uymak	fikir mutabakatı / düşünceleri ortaklaştırma katkı sağlamak Siyasi güç İdari güç Hukuki güç Ekonomik güç kenetlenmek Birbirimizi sevmek	iletişim eksikliği Önyargılı yaklaşımlar iletişim eksikliği farklı siyasi görüşler farklı idari görüşler
Seeking common ground Overcoming biases Meetings	Urban Councils Discussions Abide by popular votes		Lack of communication Prejudice Dissimilar political views Disjointed administrations
N2-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
YAPABİLİRLİKLER		NİYETLER	
çalışmalara destek hizmeti Deprem, Zemin İnceleme Müdürlüğü Basın toplantı yapmak destek hizmeti. Haber merkezi	Kentsel Dönüşüm projesi depremlerle birlikte yaşamak Ulusal ve yerel gazete ve dergiler Haber ağı	Alınan kararları topluma duyurmak kurumsallaşma destek vermek Vatandaşları uyarmak	Habercilik ahlakı
Supporting ongoing collaboration National and Local	Media activities Urban Regeneration project	Announcement of decisions made to the public Promoting	Institutionalization Public warnings Media Ethics

Table 32. Concept Lists - N3 - Salih Palaz

N3-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
doğal afet Yangın Sel deprem Hazırlıklı olmak yardımlaşma ortamı	risk yönetimi Belediye kurum tasarımı kentsel risk yönetimi Afet riski Deprem öldürmez yapı öldürür	ölüm tehlikesi sağlıksız yapılar Maddi zarar beyin gücü kaybı varoluşunuzun sarsılması	yakınını kaybetmek kenetlenmemiş insanlar Hazırlıksız olmak kayıpların artması
Preparedness Solidarity Urban Risk Management	Institution design Buildings kill not earthquake	Death threat Vulnerable buildings Physical damage	Loss of human capital Unpreparedness Increase in losses
N3-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Sivil savunma birimi eğitim seminer insanlık gereği.	itfaiye birimi STK Çalışma	biraraya gelme haklarını aramak insani sebepler	maneviyat zayıf
Civil defense Education	NGOs Humanistic concerns		Weak morality
N3-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
birebir ilişki takım çalışması kendi aralarında diyaloğa geçip anlaşması üst makamlardan bir direktif iletişim çalışması		Kişisel sorunlar organizasyonun hatası iyi organize edilmemiş zaman kaybı kısmen tıkanma işi yavaşlatmak	
Face-to-face interaction Team spirit	Mutual dilaoque Superior authority Intervention	Personalized problems Bad organization	Time cost Putting back progress
N3-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
Hâlihazır tarihi mekânlar tescilli eski eser sivil mimarlık örneği resmi kamu binası	envanterleme çalışması tarihi eserlerin kayda alınması röleve koruma kurulu	güçlendirilme restorasyon yenilenme fiziksel olarak ortadan kaldırılmaları kayıt altına almak	yıkılma durumuna gelmiş binaları tespit etmek Terkedilmiş binaların tespiti
Basemap studies Historical site studies Inventory Database	Civil Architecture Values Relief Studies	Restrotrion Removing heavily damaged buildings	Inventory of heavily damaged buildings

Table 33. Concep Lists - N4 - Yusuf Ziya Demirci

N4-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
İnsanüstü olay Allah Şükretmek Hatalarımızı görmek ortaya çıkmak Heyelan bölgesi Yerleşim kayıp azaltma	plana uygun yapmak Planlı yapılaşma tehlikeli bölge Tasarım yer seçimi eğitim deprem bir milat planlı hareket	çaresiz kalmak kötü şehirleşme kötü bina Kayıplar insan kaybı yetişmiş insan kaybı	Panik bir anda gelmek haritadan silinmek
God – Allah Witnessing weaknesses Loss mitigation Planned activities Education	1999 Eqs as milestone Development in accordance with Local Plans	Poor emergency response Bad urbanization Vulnerable buildings Human capital loss	Panic Complete removal from map
N4-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
İtfaiye daire başkanlığı Sürekli eğitim STK İnsanlık Toplum biraraya gelme	farklı çözüm ortaya çıkarmak Daha zengin bilgi ortaya çıkartmak Değerlendirme Strateji dairesi yanyana gelmek faaliyet planı	Bağlantı kurmak Ortak çalışma tatbikat Bilinç Öğrenmek düzenli çalışmalar disiplinli çalışmalar	Bilinçsizlik
Firefighting teams Life-long education NGOs	Working side-by-side	Enhanced levels of EQ knowledge	Lack of awareness
N4-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Üniversite Araştırma Belge paylaşımı halka ulaşmak		Kişisel nedenler herşeyi kendimin zannetmek haberi olmamak Paylaşmamak bilgi saklamak takoz koymak- engellemek“Benden üste çıkması” algısı	İşin yapılamaması Kişisel anlaşmazlık Herkesin aynı işi yapması Verimsizlik performansın düşmesi etkili olmamak farketmemek balık hafızalı olmak

Table 33. Concept Lists - N4 - Yusuf Ziya Demirci (continued)

Academia Research	Data and document sharing	Personalized issues Self-centrism Not sharing – selfishness	Lack of productivity Weak social memory Holding back information
N4-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
coğrafi bilgi sistemi (CBS) Üniversite harita sunmak Yıkılan bina görüntüleri	AB Projeleri Stratejik plan üretimi Proje	dijital ortama aktarmak CBS acil durum ve afet merkezi oluşturmak Uydu görüntüsü Binalardaki kişiler veri tabanı üst karar verici merciye destek önlem almak	yoğun göç kontrolü denetim planlı bilgi sistemi Kontrol altına almak hızlı karar destek sistemleri bilgiyi düzenli depolama
GIS systems Academic collaboration Providing mapping service	EU funds	Digitization of data and knowledge Supporting İzmit Emergency and Disaster Migration control	Database management Standardized database systems Coordination Center idea

Table 34. Concept Lists - N5 - Ramazan Özkaraaslan

N5-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Sel sıcaklığın çok olması soğuk-don olması doğal afet uyarmak Afet riski	Askeriye inançlar yangın Bilinçsizlik Maddi tedbir yapısal tedbir Yangın bilime dayalı	toplu ölümler yok etmek Maddi zarar manevi zarar Can kaybı Yıkılmak depresyon	binanın yıkılması korku kayıp arttıran etmenler Tedbir almamak Servet kaybı
Flood risk Warning systems Belief systems Unawareness	Precaution Scientific knowledge	Mass human capital loss Physical damage Devastation Depression	Fear Loss increasing factors Not taking precautions
N5-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Ticaret Birliktelikler Türk milleti Teknik birliktelik Para-maddiyat	İnsanlık Gönül ruh yapısı Millet beraber çalışmak	Tekniği dışlamak Bilinçsizlik	

Table 34. Concept Lists - N5 - Ramazan Özkaraaslan (continued)

Technical collaborations Humanistic concerns Spiritual values Working together		Disregarding technical experts Unawareness	
N5-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Kamu Kurum İlişkileri kamu kurumları çalışanlar	meslek odası Kazanç elde etmek	imalatçıdan para koparmak kamu görevlerinin umarsızlığı onay makamlarında sıkıntı yaşamak alenen rüşvet istemek	Kavga-Bağırma Dava kavga maddeyi ön plana tutmak
Public agencies	Chambers	Non-caring public official attitudes	Profit making as the main focus of collaboration
N5-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
Haritacılık ölçüm Şirket hizmetleri		Tespit noktaları Hazırlıklı olmak zemin etüdçü	jeofizik mühendisliği hizmetleri Deprem öncesi tespitler
Cartographic services		Preparedness Geological surveys	Geological Information services

Table 35. Concept Lists - N6-Arda Aygören

N6-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
doğal afetler insan yapısı afetler düzgün kent Japonya Afet sonrası çalışmalar eski yaşamlarına dönmek tedbirli olmak Şehirleşme Yapılaşma Kayıp azaltma	Mahalle afet yönetimi İzmit Kent Kurultayı Uygulamanın yayılması kendini toparlamak Psikolojik yardım profesyonel yardım Eğitimler Profesyonelleşme Psikolog Sosyolog inşaat mühendisi	kanuna uygun olmamak plan nizamına uygun olmamak çok ağır hasar hazırlıklı olmamak göç etmek zorunda kalmak kentten silinmek çöküntü eğitim alamamak korku Birliktelik olmaması	toprak yapısı zihniyet Değirmendere Gölcük Gitmek-terk etmek düşüncenin değişmemesi Medeniyetin geri gitmesi Fiziki yıkım psikolojik sorunlar kaybı arttırmak

Table 35. Concept Lists - N6-Arda Aygören (continued)

Anthropogenic disasters Ordered urban systems Post-EQ recovery Normalizing	Neighborhood Disaster Management Psychological support Loss mitigation	Non-legal activities Not abiding by Plan Regulations	Un-preparedness Fatalist Mentality Not collaborating
N6-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Yerel Gündem 21 İzmit Kent Kurultayı Coğrafi Bilgi Sistemleri Temsilciler Toplantı Dernek beraber karar almak	kentte yaşayanlarla hep beraber çözmek biraraya getirmek ortak karar almak Coğrafi Bilgi Sistemleri Büyükşehir Belediyesi Sürece katılmak Muhtarlar	kentsel dinamikler merkezi yönetim yerel yönetim sivil toplum kuruluşları meslek odaları mahalle meclisleri istekli olmak kent ile beraber çözmek	Kentin sorunları kendi içerisine kapalı paylaşmamak Maddi yetersizlikler
Local Agenda 21 İzmit City Council NGOs	Collaborative problem solving Public Involvement	Joint decision making	Lack of sharing Lack of financial resources Non-participative decision making
N6-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Merkezi yönetim GPRS Mahalle afet yönetimi Senaryo Veritabanı Yerleşim	imar planları hali hazır harita biraraya gelmek ortak çözüm karar vermek Meslek örgütleri Jeofizikçi Toplantı	Zemin uzmanları Plancılar Katılımların artması Samimi yaklaşım Unutmamak Ders almak üst birim Amirleri Bahçecik Saraybahçe Afet İşleri Genel Müdürlüğü	Sakıncalı Alan Biz bilirizcilik şehirlerin düzgün planlanmaması Katılmamak Rant-gelir-çıkar Unutma güdüsü yolsuzluk-çark karşılıklı çıkar rüşvet Sistem sorunu
Database Master Plans Collective problem solving Chambers	Keeping EQ memory fresh Deriving lessons from EQs		Lack of public involvement Tendency to omit past EQ experience Corrupt practices EQ as “state system problem”

Table 35. Concept Lists - N6-Arda Aygören (continued)

N6-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
Eğitim deprem odaklı işler kent kurultayı bilgisayar altyapı sistemi	imar planları sayısal ortam Veriyi düzeltmek	Avrupa Birliği hibe Özrümler Yaşlılar Yurtdışı menşeli dernekler afete hazırlık birimleri	Kent bilgi sistemi plan notları İmar Yönetmeliği teknik personel İnternet kanalı
Education programs EQ centered research	Urban Councils Master Planning	Seeking EU funding Elderly activities Seeking collaboration with NGOs abroad	Urban Information System Web-based risk database

Table 36. Concept Lists - N7 - Mehmet Faruk Küçük

N7-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Sel Yangın Deprem birebir yaşamak Koordinasyon Sanayi ile içiçe kent Hayatta kalmak senaryo/varsayım	afet riski Hasar tespiti Artçı deprem Kalıcı konut kendini korumak	Şiddet Korku Tedirginlik Koordinasyonsuzluk ne yapacağını bilememek /çaresizlik Çağırılmamak /davet edilmemek deprem korkusu gözlemsel hasar tespiti	depremi unutmak Kenti terketmek kötü yapılaşma aktif fay zonu kayıpların çok olması patlama korkusu Tüpraş Korkusu birinci derece deprem bölgesi KAF/Kuzey Anadolu Fay Zonu
Experiencing EQ Coordination Scenario	Disaster risk Damage assessment Protection	Fear Anxiety Lack of coordination Forgetting EQ	Abandoned city NAF (North Anatolian Fault)
N7-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Saraybahçe belediyesi ilk olmak /inisiyatif almak belediye başkanı belediye meclisi Protokol imzalamak zorunlu hale getirmek	Jeofizik Mühendisleri Odası Parsel bazında zemin etüd raporu Birinci derece deprem geçirmek binanın tahlili/analizi zemin yapısını incelemek sivil toplum	Biraraya gelmek koordinasyon ortak çatı sorumluluklar Alt belediyeler BŞB sivil savunma müdürlüğü Jeofizik Mühendisleri odası	kaçak kat ruhsata aykırılık riskli bina bir araya gelmemek/koordinasyonsuzluk Afet Yönetim Sistemi olmamak zihniyet-mefhum-düşünce Afet Koordinasyon Merkezi olmaması

Table 36. Concept Lists - N7 - Mehmet Faruk Küçük (continued)

<p>Taking Initiative Protocol signing Building Inspection Civil Society</p>	<p>Defining responsibilities</p>		<p>Non-legal building Non-coordination Lack of Disaster Coordination Unit (DCU)</p>
<p>N7-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:</p>			
<p>Olumlu Kavramlar (+)</p>		<p>Olumsuz Kavramlar (-)</p>	
<p>bu işe gönül vermek/gönüllülük deprem deneyimi koordinasyon kurmak kordinasyon kurma gerekliliği Kilit yetkililer bir araya gelmek/eşgüdüm</p>	<p>İstanbul Deprem gündemi mahalle gönüllüleri kurslar/eğitimler hazırlanmak deneyim paylaşımı</p>	<p>bir araya gelmemek/koordinasyonsuzluk toplantılara davet edilmemek/dışlanmak toplantılardan dışlanmak görmezlikten gelmek/yok saymak Deneyimsiz olmak ilgisiz kişilerin ilgisiz konularda görevlendirilmesi uzman-sorumluluk atamada etkisizlik siyasi yapı/politik öncelikler</p>	<p>toplantıya girmiş olmak için toplantılara girmek bilinmemek/araştırması yapılmamış olmak karar alamamak sonuç elde edememek unutmak/gündemden düşmek deneyimin araştırılmaması adamcılık/adam kayıрма engellemek/önünü kesmek</p>
<p>Voluntarism Need for coordination Key authorities</p>	<p>Neighborhood volunteers Experience sharing preparedness</p>	<p>Non-coordination Insufficient scientific research Improper decision maker entitlement</p>	<p>Lack of concensus building To give someone preferential treatment</p>
<p>N7-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:</p>			
<p>Yapabilirlikler</p>		<p>Niyetler</p>	
<p>Kentsel yaşam sorunları Kocaelinin Depreme Hazırlıklılığı Koordinasyon Planlama</p>		<p>kırsal yaşam sorunları komite Öncelikli sorunlar araştırması Halkı bilinçlendirmek teknik elemanları bilinçlendirmek panel düzenlemek</p>	<p>Mahalle afet yönetimi eğitim kısmını üstlenmek depreme hazırlıklılık panel düzenlemek yönetim/idareyi desteklemek</p>
<p>Earthquake preparedness Coordination</p>	<p>Disaster Master Planning</p>	<p>Rural problems Public awareness programs Education of Technical Staff</p>	<p>Panels and seminars Supporting planning staff</p>

Table 37. Concept Lists - N8 - Cem Güler

N8-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Yangın su baskını heyelan “Deprem değil binalar öldürür” Yaşamak/deneyim Plancı Afet riski imar planları disiplin/regülasyon tehlike en aza indirmek inşaat mühendisleri belgelemek/kayıt altına almak riske karşı önlem almak yapılaşma koşullarının kısıtlanması afet riski azaltma yol düzenlemesi yapıların konumları yapılanma koşulları ıslah planları	kendini koruma yöntemleri duyarlılık toplumsal hareket etmek farkındalık maliyet koruma alanları teknik uzman resmi kurumlar denetleme yasal mevzuata göre yapı yapmak kayıp azaltma deprem mevzuatı Yapıyı yapan insanların eğitimi olması afete duyarlı planlama afet verisi Körfez diğer yapılardan etkilenmek	görev yapamamak psikolojik bozukluk karamsarlık üzüntü panik korku çaresizlik sadece kendimizi düşünmek	Eğimli arazi yapısı yaya ulaşımına yönelik düzenleme eksikliği Ulaşım sisteminde bozukluk dar yollar olumsuz algılama/güvenmeme ahlaki problem adam kayırma güvenmeme Karşılıklı denetleme mekanizması olmaması afet riski sonucu oluşacak kayıplar Ekonomik gücü olmamak farkında olmamak
Buildings kill not EQs Self-protection methods Awareness Technical experts	Using qualified staff in building construction	Psychological problems Pessimism Despair Fear Desperation	Low level of trust between stakeholders Financial problems Unawareness
N8-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Saraybahçe Planlama Müdürlüğü ortak çalışma Bayındırlık Bakanlığı İller Bankası yardım kuruluşları tüm toplum/herkes ortaklaşmak İzmit Kent Kurultayı Yerel Gündem 21	Kordinasyon gerekliliği acil eylem planı kurumsal inisiyatif sivil inisiyatif Sürtüşmeleri engellemek Tartışmaları engellemek	Her kurumun kendi dediğinin ve uygulama sisteminin en doğru olduğuna inanması Herkesin kendi derdine düşmesi	koordinasyonsuzluk merkezi hükümetin yerel hükümeti dışlaması tepeden direktif/emir kurumsal işleyişin bozulması İradeli hareket edememek
Collective studies Aid agencies Coordination	Civil Initiatives Dispute Avertion	Agency-centrism Selfishness Lack of coordination Exclusion of Local Lack of resolute action	Agencies by Central Government Mandates

Table 37. Concept Lists - N8 - Cem Güler (continued)

N8-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
jeolojik açıdan uygunluk planlama kararı gerekliliği ulaşım sistemini güçlendirmek donatı alanları ilave etmek yardımların dağıtılması Merkezin yerelden görüş almadan karar alması mesleki yatkınlık imar planı yasa	Kent merkezi geri plandaki fikirler eleştiriye açık olmak başka belediyeler ile çalışmak insani mücadele yerel halk ile bütünleşmek paylaşmak insani/arkadaşlık ilişkileri Yasaların uygulaması ile ilgili sorunlar ekip arkadaşı olmak aynı ortamda çalışmak	bir çok şeyi etkisiz hale getirmek Ulaşım kararlarını bozmak planlama kararlarını değiştirmek dikkate almamak politik kararlar koordinasyonsuzluk	Gözlemsel hasar tespiti kişisel yaklaşım sorunu afet konutları sorunu yer seçimi sorunu sürüldüm algısı ile göreve yaklaşmak
Management of emergency aid services	Team building Inter-municipalities coordination	Unmaking urban transportation policies Disregarding local actors Political rather than scientific decisions	Non-scientific damage assessment Reluctance of emergency management personnel
N8-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
İmar planı uzmanlaşmış belediye zemin-deprem birimi Parsel ölçeğinde inşaatların raporunu kontrol etmek sosyal içerikli okul çalışmaları bilimsel çalışmalar bilgilendirme toplantısı panel planlama	imar planı Sürekli denetim Güncel konuları takip etmek afeti sürekli en ön planda tutmak	Afeti fazla ön planda tutarak ekonomik ve sosyal zararların engellenmesi çalışmaları Afeti örnek gösterip başka sıkıntılar doğabilecek yerlerde yerleşmeyi kontrol etmek Yeni risk oluşmasını engellemek Planlama yapmak Kayıp azaltma	kenti küçültme kararı almak kent merkezinin kısıtlanması afete yönelik tehlike oluşturuç değişiklik önerilerine karşı çıkmak kat yüksekliği artışını engellemek
Master Planning Building Inspection Panels and seminars Effective plan controls		Improvement of Building Inspection techniques Integrating disaster issues in Master Planning process Urban density reduction	Controlling development in CBD Controlling building heights

Table 38. Concept Lists - N9-İlkay Kaya

N9-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
bilinç afetten korkmamak İnşaat mühendisliği Afet yönetimi düzenli yer seçimi ülkenin geleceği kentin geleceği		Felaket kentin yok oluşu bölgenin yok oluşu Düzensizlik mağduriyet Kaçınılmazlık kazanılmış insanın kaybı	Karmaşa hiç bir şey yapmamak alışmışlık beyin gücünü kaybetmek Yıkıntı Deprem yarattığı şiddet
Awareness Disaster management Controlled development		Urban devastation Uncontrolled development	Human capital loss Chaos
N9-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Kocaeli Valiliği Afet İşleri Genel Müdürlüğü bağlı olmak/kurumsal ilişki koordinasyon sorumluluk Yasa	Deprem depreme maruz olan bölge görevlendirme başka iller, afet koordinasyon kurulu Allah/dini inanç	insana yardım etmek kamu kuruluşu yetki ve sorumluluklar pilot uygulamalar yara sarma eşleştirmek/ortaklaştırmak acil dönem 1999 depremi	paralize olmak gönüllü ekip çalışması olmaması
Earthquake prone region Inter-provincial coordination	God – Allah Humanistic concerns Pilot project areas Coordination		Paralysis Lack of Voluntarism
N9-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Organizasyon ortak çalışma belediye başkanı Acil dönem organizasyonu acil yardım planları Yetki kademelenmesi Sorumluluklar	Yaşamak/deneyimlemek Sistem il dışındaki personelle desteklenmesi acil eylem planı Allah/dini inanç	kâğıt üzerinde planlanmış Organizasyonsuzluk yetki karmaşası Asayiş sağlayamamak binaya girememek sistemin çökmesi Karmaşa Duygusallık	Bireyselleşmek bencillik biraraya gelememek Sistemin il içindeki personelle bağlı olması Toparlanamamak Çökmek sistemin çökmesi
Supporting paralyzed public officials with backup mechanisms God - Allah	Emergency response plans	Lack of Applying Plans Lack of public security System collapse	Selfishness Lack of institutional recovery

Table 38. Concept Lists - N9-İlkay Kaya (continued)

N9-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
acil eylem planları sivil savunma itfaiye tatbikat		Planı sürekli güncellemek Toplantılar Herkesin katkısını almak yetki hiyerarşisini sağlamak.	koordinasyon sağlamak teknik altyapının sağlamlığı
Emergency Plans Civil Defense	Firefighting capacity Field exercises	Regular Updating of disaster plans	Improvement of Coordination Technical Infrastructure enhancement

Table 39. Concept Lists - N10-Hakan Kütük

N10-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
yaşam alanları İnsan Yüksek olasılık afet sonrası afet öncesi	hazırlıklılık kurumsal uygulamalar afet planları Afet acil yardım planları plan hazırlamak kayıp azaltma planlama	zarar vermek büyük hasar İlerlemenin durması Yaşam kayıpları düzgün yaşama dengesini bozmak	Koordinasyonsuzluk hazırlıklı olmamak yeterli ekipmanın kayıpların artması olmaması
Urban Places Pre-EQ period Post-EQ period Preparedness Disaster Plans	Emergency Response planning Mitigation	Major damage Nondevelopment Altering normal urban activities	Lack of coordination Increase in losses
N10-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Afet acil yardım planları ilgili kurumlar yazışmalar bilgi alışverişi	bilgileri bütünleştirmek Periyodik tatbikat Askeriye Kızılay devlet kurumları ortak çalışma	Mevzuat çakışmaları	
Emergency response plan Inter-agency document flow	Information sharing Standardizing disaster documentation	Unclear definitions of authorities / Authorization ambiguity	

Table 39. Concept Lists - N10 - Hakan Kütük (continued)

N10-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
afet planlaması farklı kurumlar bir üst merciye başvuru	anlayış ciddiyet kamu kurumları	Koordinasyonsuzluk çok başlılık Yetki çakışması	
Disaster planning Superior authority involvement		Lack of coordination Authority conflicts	
N10-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
Planlama ve Koordinasyon		afet planını hazırlamak Afet bilgi sistemi en çok hasar gören bölgeler çalışması veri tabanı	Ulaşım ağları Alternatifli ağlar geçmiş depremler bilgisi sağlamak Zarar Tahmini
Planning Coordination		Disaster Master Planning Disaster Information Sytem Damage Assessment	Transportation Planning EQ Experience Documentation Emergency Loss estimates

Table 40. Concept Lists - N11-Nagehan Koçka

N11-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Bayındırlık bakanlığı deprem heyelan sel çığ baskını jeoloji Kuzey Anadolu Fayı Doğu Anadolu Fayı birinci derecede deprem bölgesi insan faktörü deprem öldürmez bina öldürür	büyük risk müdahale acil müdahale planları afet olması olası alanlar yanlış yaklaşımlar Eğitim sağlam yer İyi eğitim İyi mühendislik bilinen bir fay hattı jeolojik özellikler yapılaşma koşulları	Bilinçsizlik maddi kayıp insan kaybı eğitimsizlik Mühendislikte yapılan hatalar kötü yer	
Buildings kill not the EQ High risk Intervention Inappropriate interventions Education	North Anatolian Fault (NAF) Human factor Emergency response plan	Unawareness Capital loss Human capital loss Engineering errors	

Table 40. Concept Lists - N11-Nagehan Koka (continued)

N11-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
deprem ön hazırlık çalışması belediye valilik sağlık m¼d¼rl¼ė¼ evre m¼d¼rl¼ė¼ askeriye	işbirliği yerel paydaőlar İl özel idaresi önlem alma b¼t¼nleőmek	Kilit karar vericilerde liyakat aranmaması	
Preparedness Municipality Governorate	Local stakeholders precaution Army	Lack of decision-maker qualification	
N11-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÖZ¼MLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
G¼ven G¼ven olgusu Kurumsal kaynaşma/kurum kimliği öz¼m yolu açmak ¼st kuruma m¼racaat Tehlike boyutunu azaltmak Ortak noktada buluőmak	sağlıklı iletişim Bilgilendirmek Genelge Yasa Yönetmelik yaptırım g¼c¼ Ekip ruhunun oluşması kişileri birbirleri ile kaynaştırmak bir araya gelmek	Bilinçsizlik yetki atıőması anlaşmazlık bilinçsiz yaklaşım farkında olmamak hakim olmamak kavga m¼nakaőa	kişisel özellikler bireysellik V¼cut dili Vasıfısızlık Ekip ruhu olmaması
Trust Inter-agency harmony Superior authority intervention	Public hearings Peam spirit	Unawareness Authority conflicts Fight	Personal differences Lack of qualification
N11-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEğİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
Kocaeli Valiliği Bayındırlık Bakanlığı Afet İşleri Genel M¼d¼rl¼ė¼ sıvılaşma Jeoteknik alıőmalar	T¼BİTAK ortak çalışma proje geliştirme Coğrafi Bilgi sistemleri Uzaktan algılama Land-Sat g¼r¼nt¼leri	modellemek akıllı haritalar Coğrafi Bilgi sistemleri Uydu teknolojisi Uydu g¼r¼nt¼leri afet tehlike haritaları afet risk haritaları	uzaktan algılama Teknolojiye uyum Envanter Ortak bir sistem bilgiye hızlı eriőim bilgi iőleme merkezi Karar destek sistemleri
Interagency collaboration Academic collaboration	Project formulation GIS	Modelling Smart map design Satellite Image Process Hazard Mapping Disaster Risk Mapping Remore sensing	Adapting up-to-date technology Data Processing Center Decision support systems

Table 41. Concept Lists - N12 - Murat Konak

N12-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Deprem Heyelan su baskını. şiddet	büyük yüksek risk afet riski Planlama	Maddi zarar manevi zarar kente zarar vermek afetin sonuçları	plansız yapılaşma Başarısız planlar
EQ Intensity EQ magnitude	High risk planning	Physical damage Moral damage Urban damage Planning disasters	Unplanned development Negative consequences of disasters
N12-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Toplantı ortak çalışma Güncel gündem zemin etüdü	Kocaeli Belediye Bayındırlık Bakanlığı eğitim seminerleri paneller farklı kurumlar	tek bir noktada birleşmemek	
Cotemporary EQ agenda	Education seminars Responsible agencies	Lack of consensus building	
N12-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
İnşaat mühendisleri Mimarlar Farklı meslekler		meslek ayrımcılığı kendi mesleğini koruma eğilimi bireysellik / ego ben bilirimcilik diğer meslek gruplarını küçümseme	Meslekler arası ilişki Meslek alanlarının çakışması Yapıcı olmamak Herkesin Bildiğini okuması
Civil engineers Architects Responsible professions		Profession-centrism Self-centrism Inter profession disputes Lack of constructive attitude in associations	Obsessed political choices Selfishness Ego
N12-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
Teknik destek Bilgi desteği Veri tabanı desteği odaların örgütlenme kapasitesi		Odaların aktif olması Mesleki etkinlik Mesleki yetkinlik eğitim kurumları güçlü meslek odaları mesleki eğitim	
Technical services Using organization capacity of chambers		Active participation from chambers Profession effectiveness	Professional competency Professional and continuous education

Table 42. Concept Lists - N13 - İsmail Sağıroğlu

N13-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Deprem Sel Heyelan İnsan yapısı afet yapılı çevre düzenlemek dere yatağı sel basması Sağlıklı yerleşme mimarlar odası Depremi araştırmak	Deprem önlemleri Mimarlık hizmetleri Ceza davası afet işleri genel müdürlüğü onarım güçlendirme takviye Bina güçlendirme Yıkılma	mesleki hatalar endüstriyel kazalar Ciddiye almamak Yıkım Ölüm Hasar Şirketin zarar görmesi siyasi sürtüşme Mimarların devre dışı kılması	Mimarın suçlanması Mühendisin suçlanması zihniyetin değişmemesi Sektörde ekonomik kriz yaşanması Akademik eğitimin yanlıları
Anthropogenic disasters Built environment design Flood zones	Legal accountability Repair-improvement Reinforcement EQ related precautions Healthy settlements	Profession errors Industrial accidents Devastation Firm capital losses	Blaming the architect Economic crisis
N13-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Proje ortaklığı Şirket mantığı mimarlar odası afet komitesi Deprem yönetmeliği genelgeler Geliştirilen standartlar Bayındırlık Bakanlığı güçlendirmek	Doku yenileme Can kaybını azaltmak Risk tespiti Yapısal takviye mimar kimliği 1998 yapı standartları Mantolama İstanbul depremi	Kaynak yetersizliği Katılmamak kamu kurumlarına güvenmemek deprem çalışmalarına güvenmemek	
Project partnerships Private interest perspective	Building construction regulations Structural reinforcement	Financial resource problems Law confidence on	Public initiated disaster projects
N13-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Afet komitesi Yargılanmak Mimarlar odası Hukuki sorunlar İzmit kent kurultayı Kocaeli Belediyesi Kocaeli Valisi belediye başkanı	Devlet İzmit kent kurultayı Kamuoyu sahiplenmek Tartışmak yerel gündem 21 gönüllülük Oda bültenleri Tanışıklık	Ticari anlaşmazlıklar önemsememek küçümsemek kaderci anlayış Ben bilirimcilik Etkisizlik katılımı engelleme Yetki paylaşmama	Statik zihniyet Baskıcı yönetim Yolsuzluk Patronaj ilişkileri Katılımsızlık Yazılı kural olmaması Mesleki ahlaksızlık
Local disaster committee Undergoing trial for collapsed buildings	İzmit City Council Commitment Local agenda 21	Inter-firm disputes Disregard EQs Fatalism Blocking public involvement	Corruption Lack of voluntary Professional ethics Self-centrism

Table 42. Concept Lists - N13 - İsmail Sağıroğlu (continued)

N13-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
mimarlık hizmetleri mimarlar odası kentsel dönüşüm yaratıcılık piyasa deneyimi Bilirkişi		Güçlendirme projeleri sağlıklaştırma projeleri profesyonel hizmet dayanıklı çevre dayanıklı yapılanma şehir plancısı Mühendislik hizmetleri eğitim çalışması insan hayatı kurtarmak ilkyardım afete dayanıklı yapı tasarımı deprem güvenli yapı tasarımı ilkeleri mimarlık hizmetleri kentsel iyileştirme	meslek içi sürekli eğitim Mesleki sürekli eğitimin zorunlu olması deprem dersleri Üniversitenin sorumluluğu teknik eleman bilinçlenmek toplumsal dayanışma, ulaşım altyapısı Mikrobölgeleme Zemin inceleme Yapı inceleme Afet senaryosu Kentsel yenileme
Architecture services Urban regeneration Design & creativity Networking btw Design Experts		Reinforcement Projects Rehabilitation projects In-profession Education Life-long education systems Community solidarity Urban rehabilitation	Microzoning Renovation projects Urban infrastructure upgrade projects Urban upgrade Architecture design

Table 43. Concept Lists - N14 - Fazıl Aladağ

N14-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Doğal afet Afet riski Diğer meslekler	Risk analizi sentez ortak karar yer seçimi	İnsan yapısı afet yanlış yer seçim kararları Can kaybı	
Natural disaster Disaster risk	Risk analysis Location decision	Anthropogenic disasters Bad development decisions	Human capital loss
N14-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Şehir planlama şirketi şehir planlama odası seminer	toplantı İzmit Kent kurultayı Yerel gündem21	Sonuç alamamak devam etmemek	
Seminar İzmit City Council Local agenda 21		Pausing of collaborative activities	
N14-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Kent kurultayı jeolojik etüd plan yapmak	ortak hareket etmek Üst merceye başvuru Bir araya gelme	katılım sağlayamamak sonuç alamamak	Mesleki çatışma Depremin unutulması
Urban council Planning Superior authority intervention		Lack of public involvement Inter-professions disputes	Profession content disputes Forgetting EQ
N14-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
Mesleki hizmet Planlama hizmeti fiziki plan		politika önerisi fikir önerisi uygulama politikaları deprem riski analizleri	
Planning services Physical planning		Policy proposals Plan execution strategies EQ risk analysis	

Table 44. Concept Lists - N15 - Arif Agos

N15-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Doğal olaylar uygun tavır doğaya uyum deprem koşulları su drenaj hatları sel suların kaçacağı mecralar insan faktörü Kentleşme depremden ders almak şehirleşme bilinçlenmek	Afet zararları Kurumlaşma önlem almak Zarar azaltma kamu kurumları STK Hazırlıklılık Risk azaltmak bilinçlendirme Yardıms severlik Yıkık bina gözden geçirmek	felaket insan kaydı ölüm kaçınılmazlık çaresizlik bina kaybı Zarar Tahribat zayıf hafızalı toplum önceden düşünmemek	büyük panik Ölüm Panik Bilinçsizlik maddi kayıp Hazırlıklı olmamak
Appropriate approach Harmony with nature Flood risk mitigation Human intervention factor Institutionalization Precaution	Mitigation Preparedness Awareness building NGOs	Disaster Human capital loss Death Unawareness Desperation Building damage Weak social memory	
N15-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
İzmit kent kurultayı çalışma grupları ortak çalışma Çadır Ölçmek İncelemek paylaşmak kayıpları en aza indirmek toplantı organizasyon grup toplantıları şehircilik mimarlık ortaklaşma kültürü beraber iş yapma kültürü istişare kültürü danışma kültürü	sivil toplum örgütleri verimli toplantılar faydalanmak Sivilleşme dernekler yasası yurtdışı yardımları Dernek özgür irade Birey Devlet sorumluluk Seçilmiş Atanmış Yetki aktarımı Doğruların ortaya çıkması Yanlışların ortaya çıkması	Kalıcı kurum Güçlü kurum belediye meclisi siyasi parti Sivil Toplum Örgütleri Düşünceleri öğrenmek Merak Çözüm üretmek çözüm önerileri geliştirmek Yerel toplum kuruluşları görüş birliği desantralizasyon yetki paylaşma özümsemek	katılımı engellemek Ciddiye almamak üstten dil kullanmak Osmanlı tipi bürokratik gelenek Emir Buyruk yetki paylaşmamak

Table 44. Concept Lists - N15 - Arif Agos (continued)

İzmit City Council Loss reduction Urban planning Architecture	Collaboration culture Civil identity Decentralization Collectivism		Blocking public involvement Disregard collaboration externalities Ottoman stype cntral bureaucracy Lack of collaborative Decision making
N15-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
İzmit kent kurultayı Yerel Gündem 21 Birleşmiş Milletler Belediye sivil toplum örgütleri Sivil duruş hükümet politikaları ile çatışmak yaya sorunları okul sorunu insanları bir araya getirmek organize hareket etmek İşçi hakları Hak aramak Avrupa Birliği Birleşmiş Milletler	Mücadele Şehir Planacıları Odası Meslek örgütü Kanun TMMOB yörenin sorunları Elini taşın altına sokmak maddi konuda sorun Dış ülke bağışları geniş kamuoyu araştırması Koordinatör valilik İnternette yayınlamak dış ülke paydaşları acil yardım genel müdürlüğü Kilit noktadaki sorumlu kurumlar hesap sormak	Uzmanlar Konferans Çalıştay fikir üretme toplantısı mahalle afet birlikleri örgütlenme halkı bilinçlendirmek halkı aydınlatmak mahalle afet takımları profesyonel birliklere yardım müdahale eğitimi almak yardım gönüllüleri Gönüllülük sivil savunma müdürlüğü kent kurultayı valilik mahalle eğitimleri	İşin başında kimse kalmaması aidiyeti zayıf olmak sorun çıkarmak kişisel görüşün ön plana çıkması Toplantıların bağlayıcı olmaması yaptırımı olmamak kavga etmek Bilinçsizlik ölümlere yol açmak bilinçli davranmamak katılmamak maddi kaynak
NGOs İzmit City Council Organized activity Seeking social justice Commitment / taking responsibility	Web-based interactions Neighborhood disaster teams		Lack of leadership Lack of civil identity Personalized decisions Lack of contractual commitments Unawareness Lack of financial resources
N15-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
Proje üretmek yönetim kurulu üyeliği sivil toplum kuruluşu sivil yapılar	katılım kent konseyleri Yerel Gündem 21	Kooperatif siyasi görüş aktif katılım	kişileri çağırarak birlikte çalışmak
Project formulation Participating in decision making	Participating in Urban councils	Cooperation Collaboration Political view declaration	Active involvement

Table 45. Concept Lists - N16 - Bayram Çolakoğlu

N16-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)			Olumsuz Kavramlar (-)
Doğal afet insan kaynaklı afet birbirine bağlı olmak ilişkili olmak dere	Zemin Zemin haritaları uygun yapılaşma insan kaynaklı Afet potansiyeli İnsan kaynaklı doğal afet	Sel Deprem toprak kayması potansiyelin var olması	afet olasılığı
Anthropogenic disasters Geodezic maps	Human cause Natural disaster		Disaster risk
N16-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Coğrafi bilgi sistemi Afet Modülü Afet İtfaiye Deprem zemin inceleme	haritalama İdari yapılanma Araştırma Geliştirme (AR-GE) Çalışma kurumlaşma	bağımsız çalışma sorunu bir araya gelememek Parçalı çalışma	afet riski taşıyor olmak Çok başlılık koordinasyon sağlayamamak
GIS systems Mapping	Research & Development (R&D) Institutionalization	Disjointed practices Incremental practices	Multiple-leadership Lack of coordination
N16-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Kurumlar Diyalog üst yönetime müracaat Afet	Sanayi riskleri Önceliklendirme Acil kaçış yolu Kriz yönetimi	beraber çalışma kültürününü zayıf olması	Yatay ilişki kültürünün gelişmemiş olması
Dialogue Superior authority intervention	Crisis management	Lack of interagency collaboration culture agencies	Lack of horizontal collaboration between
N16-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
Ar-Ge araştırma CBS modülleri afet riski yönetimi	Araştırma Geliştirme Analiz Ar-Ge	Afet Koordinasyon Merkezi (AFKOM) Şube müdürlüğü Kocaeli Valiliği	Beraber hareket etmek ortak hareket etmek
Research & Development (R&D) GIS modules Analysis Development		Disaster Coordination Center (DCC) Collaboration	

Table 46. Concept Lists - N17 - Gönül Alkan

N17-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Deprem Yangın acil müdahale gerekiren olay	acil dönemde müdahaleler Afet organizasyon bilgilendirme doğal afet	ani olay kayıp arttıran etmenler kontROLSÜZ müdahale organizasyonsuzluk Önem almamak ciddi kayıplar	maddi kayıp manevi kayıp hayatın durması acil dönem sorunları
Emergency response Organization Public hearing		Sudden incident Loss Increasing factors Uncontrolled intervention	Capital loss Emergency period problems Lack of organization
N18-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
zemin deprem müdürlüğü deprem bilgilendirme çalışması	gönüllü birimler çalışma ortamı gönülden katılmak bir araya toplanmak toplantı katılım	imar daire başkanlığı zemin deprem müdürlüğü gönülden çalışmak	başarısızlık ortak çalışmaların yararlı olmaması
Knowledge sharing events	Voluntary organizations voluntarism		Unsuccessfulness Unbeneficial practices
N17-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Kocaeli Büyükşehir belediyesi İstanbul Valilik	imar dairesi Kurum Sorumluluk organizasyon kurumu birlikte iş yapmak	işlerin yürümemesi Yetki karmaşası sürekli işi bir sonrakine havale etmek Maddi olanaksızlıklar	Ekip çalışması olmamak Takım çalışması olmamak yaptığı görevi önemsiz görmek aidiyet hissetmemek görevi küçük algılamak
Governorship		Lack or ordinary practices Authority disputes	Lack of team spirit Lack of civil identity Financial problems
N17-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
Planlama		boş alanların tespiti toplanma alanları belirlemek büyük risk taşıyan alanları belirlemek	ulaşım alternatifleri acil eylem planı çıkarmak
Planning		Evacuation zones analysis Emergency shelter zone analysis	Transportation alternatives Emergency action planning

Table 47. Concept Lists - N18 - Murat Safa Sürel

N18-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
irade dışı olmak tabiat kaynaklı olmak Allah kaynaklı güç Tanrısal kudret belediye Yangın Depreme dayanıklı bina Dayanıklı bina projesi yapmak projeye uygunluk Deprem yönetmeliği Mesleki deneyim Meslekte teknoloji kullanımı	Can riski Mal riski sivil toplum örgütleri akademi üniversite meslek odaları bir araya gelmek plan yapmak yolların kapanması Koordinasyon Ulaşım Alternatifi	engel olamamak Yasa dışı tadilat büyük felaket Yolların kapanması Binaların çökmesi Acı Çaresizlik Mühendislik hataları bina tefrişatının statikten önemli algılanması Bilinçsizlik Belediyelerin göz yumması	Statik hesabın bilgisayarla yapılmaması Bildiyini okumak Ciddiye almamak Ders almamak, Plansız yapılaşma Plansızlık Bilinçsiz ustalık kötü niyet yaptığını doğru zannetmek Düşük yaşam standartı
Natural cause God EQ resistant buildings NGOs	Academia Coordination Planning	Desperation Fatalism Transportation problems Building collapse Seeing interior design more important than static quality Unawareness	Lack of technological innovation Unplanned development Using uneducated construction workers Lack of municipal control
N18-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Belediye Üniversite İzmit Kent Kurultayı Üniversite ile etkin işbirliği	Ortaklaşabilmek Depremden ders almak Bilinç proje denetimi	Bilinçsizlik Unutma eğilimi hatırlamak istememek Psikolojik sorunlar Hastalık	katkı alamamak İlgilenilmemek Acil dönemin negatif psikolojisi Ölüm Depresyon
Municipality Collaboration with Academia İzmit City Council Collective abilities Project control		Unawareness Tendency to forget Psychological problems Lack of public involvement depression	

Table 47. Concept Lists - N18 - Murat Safa Sürel (continued)

N18-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Toplantı danışma toplantıları Devlet TOKİ	Mimarlar odası makine mühendisleri odası sürekli iletişim halinde olmak	etkisiz kararlar almak kararların havada kalması Uygulamaya geçmemek taahhüt belgesi olmamak Siyasi yandaşlık görüş ayrılığı kötü niyet bürokratik sorunlar yönetim sorunları	yasadışı çıkar ilişkileri meslek odaları içi sorular Yargılanmak Aynı konulu mahkemelerden farklı karar çıkması
Advisory meetings Advisory committees Chamber of architects Continuous communication		Immoral intentions Ineffective decisions Unapplied decisions Political partisanship	Dissimilarity between similar court cases Lack of contractual commitments
N18-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
Proje raporlama mesleki hizmetler üretmek teknik hizmetler üretmek		Danışmanlık inceleme teftiş Ücretsiz hizmet Gönüllü hizmet Sivil toplum örgütleri	Depremde kayıt almak Bina istihbaratı Bina inceleme iyi eleman çalıştırmak mimar mühendis kontrolör kimyasalların yerinde kullanımının denetlenmesi
Project Reporting Civil engineering services		Consultancy Building Inspection Building Control	Disaster documentation Control of construction process

Table 48. Concept Lists - N19 - Hakan Özkum

N19-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)			Olumsuz Kavramlar (-)
doğal yeryüzü hareketi Yapıyı değiştirmek Tarihi depremler Risk Yönetimi arama kurtarma mimari planlam yönetimsel planlama	Afet Riski Yönetimi Fiziksel hasar yeniden yapılandırma yaşamsal fonksiyon afet planlaması afet öngörüsü kentsel planlama	toplumsal hazırlıklılık kayıp azaltma yapısal hazırlıklılık toplumsal örgütlenme risk azaltma hasar azaltma afeti atlatmak	zarar vermek tarihsel birikimi yok etmek kayıp arttıran etmenler
Crust movement Historical disasters Risk management Search & rescue	Physical damage Disaster planning Urban planning		Damage Damaging historical values Loss increasing factors
N19-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)			Olumsuz Kavramlar (-)
Saraybahçe belediyesi sivil toplum örgütleri meslek örgütleri ortak çalışma makine mühendisleri odası elektrik mühendisleri odası inşaat mühendisleri odası	afet riskinin öngörülmesi afet riski analizi yasal tedbirler sonraki depremler iyi veri tabanı teknolojik imkânlar güvenilirlik yasa önerileri ortak çalışma	beraber çalışma mesleki duyarlılık mesleki sorumluluk kurum sorumluluğu Mimarlık hizmetleri Toplumsal gelişmişlik Kişisel ilkeler kişisel duyarlılık	yasal açıklar içeriksizlik Gerekenini gerisinde olmak Yetersizlik
NGOs Profession Chambers Legal precautions Database Reliable systems	Professional responsibility Personal responsibility		Legal problems Lack of proper content in plans Insufficient planning context
N19-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
İçerik doldurma Saraybahçe belediyesi Merkezi Yönetim önlem almak mevcut yapı stokunun iyileştirilmesi mevcut yapı stokunun muhafaza edilmesi eşgüdüm ortaklaşa karar almak	hasargörebilirlik tespiti Büyükşehir belediyesi Bayındırlık İl Müdürlüğü Mevcut yapı stoku analizi mevcut yapı stokunu sağlamlaştırmak kentsel yenileme kentsel yoğunluk azaltma	katkı sağlamamak bir şey yapamamak Aşırı merkezilik teorik – uygulanmayan plan içeriksizlik içe kapanma iletişimsizlik Yetki çatışması	kurumlar arası görüş farklılıkları katılımı engellemek İşlerin yarıda kalması önemsememek
Precaution Reinforcing existing building stock Collaboration	Vulnerability analysis Urban rehabilitation	Blocking public involvement Authority conflicts Lack of communication	Lack of proper content Inter-agency perspective disputes Agency-centrism

Table 48. Concept Lists - N19 - Hakan Özkum (continued)

N19-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
Planlama Etüd TOKİ ile ortak projeler Teknik çalışmalar Yasal düzenleme		Kentsel kullanımlar analizi Yapısal testler Can kaybı azaltma Mal kaybı azaltma kapsamlı çalışma yapı stoku analizi tekil bina analizi	proje takibi halkı taşımak yapı stoku yenileme bilinç geliştirme çalışmaları duyarlılık geliştirme çalışmaları tespit çalışması
Planning Mass housing projects Technical studies	Legal regulations	Urban Land use analysis Building vulnerability inspections	Housing stock analysis Density reduction Public awareness

Table 49. Concept Lists - N20-Nilgün Akçam

N20-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Heyelan Deprem Yangın afete hazırlıklılık yaşam dengesi Araştırma afet riski azaltma zemin çalışmaları farkındalık ada bazında zemin inceleme parsel bazında zemin inceleme planlara deprem içeriği kazandırmak	uygulama planı eğitim seviyesi kültür seviyesi Bilimsel yaklaşım Farkındalık Afete duyarlı yaşam Afet duyarlı yerleşim disiplinler arası ortak hareket uygun yerleşim alanları Japonya En iyi uygulamalar Afet Planı	alt üst etmek Sonuç alamamak yeterli olmamak Paylaşmamak Bilgilendirmemek kentlerin yok olması yapısal kayıp bina kaybı can kaybı psikolojik çöküntü Ekonomik kayıp	Kentten kaçmak kentnin boşalması Sosyal yapının değişmesi Kültürel yapının değişmesi Toplumun zayıflaması Bilinçsizlik Yanlış bilgilendirme Tanrısal nedensellik Riskleri bilmemek kayıpların artması Riskleri unutmak
Disaster preparedness Balance of daily life Awareness Best practice know-how transfer	Developing earthquake planning content Scientific perspective Earthquake resistant urban culture	Insufficient practices Urban devastation Human capital loss Economic loss Fleeing away from the city Weakening of social values	Lack of risk levels knowledge Lack of public hearings Divine causality

Table 49. Concept Lists - N20-Nilgün Akçam (continued)

N20-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Yerel bilgi Bilgi kaynakları kenti tanıtmak kenti tanımak Kocaeli Yüksek Öğrenimliler Derneği (KYÖD) Araştırma paylaşım Dokümantasyon merkezi Belge paylaşımı İl Turizm Müdürlüğü Yerel belediyeler İşbirliği Afetten etkilenmemek	Afet panelleri Katılım Bilinçlenmek Unutturmamak Gündemi sıcak tutmak Yönlendirmek Bilinçlendirmek Afet uzmanları İlgili kurumlar eğitim politikası Meslek içi eğitim Mimarlık eğitimi Yaşam boyu eğitim afet planlaması yerel kalkınma entegrasyon bütünleşme	ortaklaşma kalifiye bina üretim elemanı inşaat mühendisliği hizmetleri şehir planlama hizmetleri disiplinler arası çalışma Karşılıklı bağımlılık Birbirini anlamak Alternatif görüşler birlikte çalışmak açık fikirli olmak Kendimizi eleştirmek Sağlık hizmetleri Afet öncesi planlama	Kocaeli hakkında literatür sıkıntısı Unutmak psikolojik sorunlar koordinasyonsuzluk çok başlılık bilinçsizlik parçalı yönetmelikler farkında olmamak Mesleklerin birbirini tanımaması ben bilirimcilik katılımı engellemek travma sonrası stres deprem sonrasına fazla vurgu Konuşmamak
Local knowledge Knowledge resources Research Collaboration Awareness building Keeping EQ memory fresh Disaster education policy	Disaster specialists Local development Pre-disaster planning Self-critic		Insufficient documents about Kocaeli Weak social memory Lack of coordination Disjointed legal frameworks Self-centrism Blocking public involvement Post-traumatic stress Lack of communication
N20-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
plancı ilgili meslekler sosyal yapı analizi yoğunluk azaltmak sosyal yapıyla bütünleşme ekonomik yapıyla bütünleşme kültürel yapıyla bütünleşme kapsamlı afet yasası	Karşılıklı tartışmak tartışma ihtiyacı fikir alışverişi dünya örnekleri Türkiye örnekleri meslekler arası empati planlama Hatırlamak Katılımı teşvik İhtisas mahkemeleri	meslekler arası çatışma meslek kayırma eşgüdüksüzlük iletişimi engellemek işlerin yürümemesi iletişimi koparmak düzeysiz tartışmak saygısızlık	meslek şovenizmi Biz bilimizcilik Kendini aşırı önemseme Amaçsızlık Sonsuz Verimsizlik
Density reduction Comprehensive disaster law Empathy between professions	Promoting agency participation Specialized judicial courts	Inter-professions disputes Profession-centrism Blocking communication	Lack of mutual respect Inefficient planning

Table 49. Concept Lists - N20-Nilgün Akçam (continued)

N20-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
mesleki eğitim Fikir alışverişi		Kente özgü olmak Öncü olmak Liderlik raporları entegre etmek kapsamlı çalışma yapı stoku analizi yapı sağlamlaştırma İnovatif uygulamalar	finansal modeller mevcut yapı stoku analizi Yapı stoku durum tespiti eylem planı sağlıklaştırma İyileştirme
Professional education Architecture services		Seeking urban identity Leadership Housing stock analysis Building reinforcement Developing Financial models	Action planning Rehabilitation Promoting architectural innovations

Table 50. Concept Lists - N21-Nurcan Taşpınar

N21-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Sosyal psikoloji kendinizi sorgulamak Sürekli depremle içiçe olmak Bilgilendirme Depremden korunma sağlam bina mimari Afet riski tehlike ile karşı karşıya olmak riski dikkate almak depreme maruz bölge riskin sürekli var olması kentsel dönüşüm Maddi yardımlaşma manevi yardımlaşma	Yaşanabilirlik imar planına uyum yoğunluk azaltma sivil toplum örgütü teknik uzmanlar bir arada yaşam yeni yerleşim alanı söz sahibi olmak Risk azaltımı Riskten uzaklaşmak danışma araştırma katılım toplumsal dayanışma	Toplumsal felaket teknik hatalar yaşadığımız yerleri ciddiye almamak Maddi zarar Manevi zarar Sevdiklerimizden ayrılmak Karmaşıklık Olumsuz psikolojik etki Bilgilenmemek Eğitilmemek Genel yapının karışması Aile yaşamının karışması Kente zarar vermek	Gelişimin olumsuz etkilenmesi oy kaygısı maddi kaygı Yanlış süreç yönetimi Katılım engellemek bölgesel riskler bilinçsizlik riskin aynen devam etmesi Evsizler İnsanların karmaşa yaşaması verimsizlik Kente zarar vermek
Social psychology Self-critic Public hearing Architecture Social solidarity	Livability Density reduction Risk mitigation Consulting Research	Social disaster Technical failures Capital loss Losing loved ones Lack of education	Altering development Wrong management practices homelessness

Table 50. Concept Lists - N21-Nurcan Taşpınar (continued)

N21-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Dernek Meclisleri bir araya gelmek sorun tespit etmek aidiyetin gelişmesi eylemlilik sivil duruş TOKİ Dünya Yerel Yönetim ve Demokrasi Akademisi (WALD) Afet İşleri Genel Müdürlüğü mahalle yaşamı mahallelilik Sivil toplum örgütleri Finansal kaynak Finansman modelleri Sivil toplum örgütleri Çadır kentler yereldeki örgütlenme sosyal yaşama katkı İletişim halinde olmak Kesintisiz iletişim strateji planı	İmece İstişare Liderlik Mahalle araştırmaları yerel çalışma alanı hissetmek Gönüllülük güvenli alanlar risk azaltmak bilgilendirmek danışmanlık yoğunluk azaltımı kentsel taşıma sivil toplum örgütü mesleki eğitimler ortak çalışma kültürü bir araya gelmek Yıkım kararı imar planına uygunluk Bilinçlendirme Örgütlenme Karşılıklı dayanışma Kentler arası dayanışma	çözumsuzlük bilgisizlik çok başlılık Sürecin uzaması bölgesel sorunlar Usulsüzlük Kentsel bağın kopması Katılımı engellemek Görüşmemek destek vermemek inşaat izinlerinin kaldırılması	Cahillik kaçak bina organize olamamak bir araya gelememek ekibi toparlayamamak organizasyonsuzluk Maddi kaynak yetersizliği Çalışmanın durması
NGOs Collectiveness Civil identity Neighborhood places Local organizations	Consultation Education Abide by plan regulations	Un-resolved disputes Lack of proper EQ knowledge Regional problems Urban identity damage	Ignorance Lack of organization abilities Financial problems

Table 50. Concept Lists - N21-Nurcan Taşpınar (continued)

N21-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)		Olumsuz Kavramlar (-)	
Çelişki yönetimi İletişim kurmak yaşamın iyileştirilmesi alternatif yerleşim alanları örgütlenme alternatif yaşam alanı birlikte yapmak Paylaşmak dışlamak iletişim kurmak sivilleşmek Mesleklerden tavsiye almak	Mahalle afet gönüllüleri katılım süreci Yasal olmayanı reddetmek depremin olumlu katkıları Yereli algılamak bilgi talep etmek İzmit Kent Kurultayı	Uygulama sorumluluğundan kaçmak alana inmemek Verimsizlik üstten bir dil kullanmak tartışmaya yanaşmamak hesap vermemek Denetlemeyi engellemek Katılımı engellemek sorumluluk almamak plana müdahale etmek adil davranmamak görüş çatışması moderasyon tekniği sorunları	müzakere etmemek katılımı engellemek dikkate almamak fazla teorisyenlik Plancının katılımı engellemesi iletişim kuramamak Mesleğini gereği gibi yapmamak iletişim kurmamak depremin olumsuz etkileri çıkar ilişkileri mülkiyet problemi işbirliği yapamamak
Communication Organization Sharing Civilized public	Neighborhood disaster volunteers Opportunities windows that disasters open	Lack of plan application responsibility Inefficiency Using a dominant language in meetings Un-just plan decisions	Moderation methods Denying the need for negotiation Non-legal interest relations
N21-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler		Niyetler	
Depremzede çalışmaları TOKİ ile proje geliştirmek Planlama Katılımcı planlama Katılım Kadınlar Kentlinin taleplerini dinlemek Halkla ilişkiler kentte yaşayan insanların örgütlenmesi Sivil güç		Evsizlere yardım süreci paylaşmak insanların da katılımı Kullanıcı ile beraber tasarlamak temsil edilmek Danışma kurulu sosyal konut üretmek Sosyal değişim Zihinsel değişim Yoksulluk çalışmaları konut problemi Komşuluk ilişkisini geliştirmek hak talep etmek	örgütlenme yaşamın örgütlenmesi tüketim kooperatifi ortak işletme modeli yaşamı ortaklaştırma Afete Hazırlanma kente anlatmak üyeler bileşenler mağdur konunun kentliye anlatılması plan hazırlama süreci veri çalışmaları İnsanların düşüncelerini derlemek
EQ victim studies Collaboration with TOKİ Participatory planning	Monitoring demands of the people	Homeless aid Participatory design Participating advisory councils Disaster preparedness	Planning process Inventory of public perspectives

Table 51. Concept Lists - N22-Mustafa Cevher

N22-A-ALGILAMA SORULARI:			
Olumlu Kavramlar (+)			Olumsuz Kavramlar (-)
en fazla zarar veren afet çığ düşmesi Heyelan su baskınları her an olabilmek Avrupa Birliği Standartları Bayındırlık ve İskân Bakanlığı uluslar arası standartlar depreme yönelik çalışmalar	standartların uygulaması afet tehlikesinin önlenmesi binaların hasar görmesi binanın depreme dayanıklı olarak planlanması Afet İşleri Genel Müdürlüğü Depreme dayanıklı tasarım zeminin özelliklerini bilmek hasar dağılım haritası Afet İşleri Genel Müdürlüğü	Ağır hasarlı Orta hasarlı Az hasarlı Binaları sınıflandırmak jeolojik harita yerleşime uygunluk kararı deprem riskini ölçmek kanun genelge Deprem riski yeni kanun yeni genelge Haritalama	kente zararı Ülkelere zararı büyük hasar artçı deprem Ekonomik maliyet Psikolojik çöküntü ekonomik zarar
Most serious disaster EU Standards International standards Disaster reduction	Earthquake resistant building design Hazard mapping		Major damage Urban damage National damage Economic cost Psychological problems
N22-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:			
Olumlu Kavramlar (+)			Olumsuz Kavramlar (-)
Kocaeli Büyükşehir Belediyesi sismik tehlike değerlendirme projesi uluslar arası deneyim Deneyim kazandırmak teknik elemanlar yapı iyileştirme ABD USGS Mikrobölgeleme	deprem öncesi tespit kapsamlı çalışma meslekler arası ortak çalışma fay modellemesi Sismik Dalga Modellemesi yeraltının topoğrafyası şehir plancıları haritaları yorumlamak yoğun yapılaşma yapmamak	yeşil alan çok katlı yapı yapmamak yer seçimi kararı şehir plancıları deprem eğitimi almak önlemler almak koordinasyon bölgesel analiz fikir alışverişi	amacına ulaşmamak meslek tutuculuğu
Seismic hazard International best-practices density Disaster education programs Mutual interaction	USGS Hazard mapping / Microzoning Controlling urban		Not achieving the intended end Profession-centrism

Table 51. Concept Lists - N22-Mustafa Cevher (continued)

N22-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:			
Olumlu Kavramlar (+)			Olumsuz Kavramlar (-)
bilimsel çalışma yerleşime uygunluk raporları üst ölçek planlar plan yapım aşamaları farklı mesleklerin beraber çalışması	meslekler arası işbirliği Fikir katkısı Yönlendirici katkı Görüş alışverişi riskli bölge	şehir plancısı ekip çalışması ortak karar almak Üst merciye müracaat Tartışma Toplu çalışma deneyimi Ortak çalışma kültürü	dâhil olmak istememek iletişim eksikliği
Scientific studies Higher scale plans Inter-specialist collaboration	Superior authority intervention Social capital		Lack of voluntary participation Lack of communication
N22-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:			
Yapabilirlikler	Niyetler		
Yerel hizmet üretmek koordinasyon işbirliği Seminer Brifing bilgilendirici çalışmalar eğitim amaçlı kitapçık eğitim amaçlı CD bilgi kaynaklarını dağıtmak jeolojik haritası bir araya getirmek	Deprem çalışmaları ortaklaşa çalışma yürütmek etkinlikler öğretim elemanları getirmek sismik tehlike değerlendirmesi zemin sınıflaması zemin sınıflandırma haritası deprem riski haritası zemin büyütme haritası zemin hâkim titreşim periyodu haritası yerleşime uygunluk haritası	3 boyutlu taban kaya haritası Deprem Master Planı bilgi bankası mimarlık şehir planlama TÜBİTAK Üniversiteler Kocaeli üniversitesi İstanbul ODTÜ İTÜ Boğaziçi Üniversiteleri Kocaeli Büyükşehir Belediyesi Kocaeli Valiliği Sismik mikrobölgeleme ders müfredatları	Dernek Kocaeli Afet Koordinasyon Merkezi tek merkezden yönetmek olası afetlere müdahale depremlerin izlenmesi binaların depremlerde davranışlarını tespit etmek Yerel Deprem Kayıt Ağı Sismolojik İzleme Merkezi Alet ve cihaz temini zemin araştırmaları genelge yasa tasarlamak
Academic collaboration Seminars and panels Geological research	EQ Master Planning Seismic risk evaluation Hazard mapping Databank system	Seismic microzoning Developing education materials	Emergency response planning

APPENDIX 3.

CONCEPT LISTS OF STAKEHOLDER GROUPS

Table 52. Concept Lists derived from Governorship Interviews

N9: Kocaeli Governorate, İlkey Kaya, Provincial Governorship, N10: Kocaeli Governorate, Hakan Küttük, Provincial Governorship, N11: Kocaeli Governorate, Nagehan Koçka, Provincial Governorship			
A-CONCEPTION:			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
Awareness Disaster management Controlled development North Anatolian Fault (NAF) Human factor Buildings kill not the EQ High risk Intervention Inappropriate interventions	Urban Places Pre-EQ period Post-EQ period Preparedness Disaster Plans Emergency Response planning Mitigation Education Emergency response plan	Urban devastation Uncontrolled development Human capital loss Chaos Unawareness Capital loss Human capital loss Engineering errors	Major damage Nondevelopment Altering normal urban activities Lack of coordination Increase in losses
B-COORDINATION:			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
Coordination Earthquake prone region Inter-provincial coordination God – Allah Humanistic concerns Pilot project areas	Emergency response plan Inter-agency document flow Information sharing Standardizing disaster documentation Preparedness Municipality Governorate Army Local stakeholders precaution		Paralysis Lack of Voluntarism Unclear definitions of authorities / Authorization ambiguity Lack of decision-maker qualification
C- CONFLICTS AND DISPUTE RESOLUTION MECHANISMS:			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
Emergency response plans Supporting paralyzed public officials with backup mechanisms God Public hearings Team spirit	Disaster planning Superior authority involvement Trust Inter-agency harmony Superior authority intervention	Lack of Applying Plans Lack of public security System collapse Selfishness Lack of institutional recovery	Lack of coordination Authority conflicts Unawareness Authority conflicts Fight Personal differences Lack of qualification

Table 52. Concept Lists derived from Governorship Interviews (continued)

D- COMMITMENT TYPOLOGIES:			
Abilities / Potentials		Projects in progress	
Emergency Plans Civil Defense Firefighting capacity Field exercises Interagency collaboration Academic collaboration Project formulation GIS	Planning Coordination	Regular Updating of disaster plans Improvement of Coordination Technical Infrastructure enhancement Modelling Smart map design Satellite Image Process Hazard Mapping Disaster Risk Mapping Remote sensing Data Processing Center Decision support systems	Disaster Master Planning Disaster Information Sytem Damage Assessment Emergency Transportation Planning EQ Experience Documentation Loss estimates Adapting up-to-date technology

Table 53. Concept Lists derived from Local Municipality Interviews

N6: Saraybahçe Municipality, Arda Aygören, N7: Saraybahçe Municipality, Mehmet Faruk Küçük, N8: Saraybahçe Municipality, Cem Güler, N19: Saraybahçe Municipality, Hakan Özkum,			
A-CONCEPTION:			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
Anthropogenic disasters Ordered urban systems Post-EQ recovery Normalizing Loss mitigation Neighborhood Disaster Management Psychological support Crust movement Historical disasters Risk management Search & rescue Physical damage Disaster planning	Experiencing EQ Coordination Scenario Disaster risk Damage assessment Protection Buildings kill not EQs Self-protection methods Awareness Technical experts Using qualified staff in building construction Urban planning	Non-legal activities Not abiding by Plan Regulations Un-preparedness Fatalist Mentality Not collaborating Damage Damaging historical values Loss increasing factors Financial problems Unawareness	Fear Anxiety Lack of coordination Forgetting EQ Abandoned city NAF (North Anatoian Fault) Psychological problems Pessimism Despair Fear Desperation Low level of trust between stakeholders

Table 53. Concep Lists derived from Local Municipality Interviews (continued)

B-COORDINATION:			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
Local Agenda 21 İzmit City Council NGOs Joint decision making Collaborative problem solving Public Involvement	Taking Initiative Protocol signing Building Inspection Sivil Society Defining responsibilities Collective studies Aid agencies Coordination Civil Initiatives Dispute Avertion	NGOs Profession Chambers Legal precautions Database Reliable systems Professional responsibility Personal responsibility	Lack of sharing Lack of financial resources Non-participative decision making Non-legal building Non-coordination Lack of Disaster Coordination Unit (DCU) Agency-centrism Selfishness Lack of coordination Exclusion of Local Agencies by Central Government Mandates Lack of resolute action Legal problems Lack of proper content in plans Insufficient planning context
C- CONFLICTS AND DISPUTE RESOLUTION MECHANISMS			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
Database Master Plans Collective problem solving Chambers Management of emergency aid services Inter-municipalities coordination Team building	Keeping EQ memory fresh Deriving lessons from EQs Voluntarism Need for coordination Key authorities Neighborhood volunteers Experience sharing preparedness Precaution Reinforcing existing building stock Collaboration Vulnerability analysis Urban rehabilitation	Political rather than scientific decisions Non-scientific damage assessment Reluctance of emergency management personnel Blocking public involvement Authority conflicts Lack of communication Lack of proper content Inter-agency perspective disputes Agency-centrism	Lack of public involvement Tendency to omit past EQ experience Corrupt practices EQ as “state system problem” Non-coordination Insufficient scientific research Improper decision maker entitlement Lack of concensus building To give someone preferential treatment Unmaking urban transportation policies Disregarding local actors

Table 53. Concept Lists derived from Local Municipality Interviews (continued)

D- COMMITMENT TYPOLOGIES:			
Abilities / Potentials		Projects in progress	
Education programs	Earthquake preparedness	Seeking EU funding	Rural problems
EQ centered research	Coordination	Elderly activities	Public awareness programs
Urban Councils	Disaster Master Planning	Seeking collaboration with NGOs abroad	Education of Technical Staff
Master Planning		Urban Information System	Panels and seminars
Building Inspection		Web-based risk database	Supporting planning staff
Panels and seminars		Improvement of Building Inspection techniques	Urban Land use analysis
Effective plan controls		Integrating disaster issues in Master Planning process	Building vulnerability inspections
Planning		Urban density reduction	Housing stock analysis
Mass housing projects		Controlling development in CBD	Density reduction
Technical studies		Controlling building heights	Public awareness
Legal regulations			

Table 54. Concept Lists derived from Metropolitan Municipality Interviews

N1: KBŞB, Serkan Onur, N2: KBŞB, Yusuf Genç, N3: KBŞB, Salih Palaz, N4: KBŞB, Yusuf Ziya Demirci, N16: KBŞB, Bayram Çolakoğlu, N17: KBŞB, Gönül Alkan, N22: KBŞB, Mustafa Cevher			
A-CONCEPTION			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
Natural causality	God	Losing loved ones	Death threat
Technical knowledge	Witnessing weaknesses	Urban damage	Vulnerable buildings
Living with earthquake	Loss mitigation	National damage	Physical damage
Learning our lessons	Planned activities	Shelter problems	Loss of human capital
EQ resistant building	Development in accordance with Local Plans	Negative human interventions on nature	Unpreparedness
Mitigation measures	Education	Global warming	Increase in losses
Living with disasters	1999 Eqs as milestone	Human failure	Poor emergency response
Regarding earthquake risk	Preparedness	Fatalist mode of thinking	Bad urbanization
Urban culture	Solidarity	Unidentified earthquake risks	Vulnerable buildings
Urban consciousness	Urban Risk Management	Anxiety	Human capital loss
Historical sites	Institution design	Recession	Panic
Taking precautions	Buildings kill not earthquake	Debris	Complete removal from map
Preparedness	Emergency response	Chaos	Disaster risk
Anthropogenic disasters	Organization	Individual problems	Sudden incident
Geodezic maps	Public hearing	Social Problems	Loss Increasing factors
Human cause	Disaster reduction	Insufficient knowledge	Uncontrolled intervention
Natural disaster	Earthquake resistant building design	Lack of EQ wareness	Lack of organization
Most serious disaster	Hazard mapping	Major damage	Capital loss
EU Standards		Urban damage	Emergency period problems
International standards		National damage	Economic cost
			Psychological problems

Table 54. Concept Lists derived from Metropolitan Municipality Interviews (continued)

B-COORDINATION:			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
Public sensitivities	Civil defense	Seismic hazard	Unclear applications
Damage assessment	Education	International best-practices	Non-applied / Un-practiced plans
Aid distribution	NGOs	USGS	Not taking collaboration seriously
Disaster coordination	Humanistic concerns	Hazard mapping /	Lack of public participation
Pro-active planning	Firefighting teams	Microzoning	Weak morality
Widespread involvement	Life-long education	Controlling urban density	Disjointed practices
Earthquake awareness	NGOs	Disaster education programs	Incremental practices
Voluntarism	Enhanced levels of EQ knowledge	Mutual interaction	Multiple-leadership
Civil Defense	Working side-by-side	Urban Councils	Lack of coordination
Joint studies between actors	GIS systems	Handicapped Councils	Unsuccessfulness
Government Control	Mapping	Councils	Unbeneficial practices
Risk Management System	Research & Development (R&D)	Active involvement awareness	Not achieving the intended end
Disaster related database	Institutionalization	Comprehensive programs	Profession-centrism
NGOs	Knowledge sharing events		
Education	Voluntary organizations		
Building Students' EQ	Voluntarism		
C- CONFLICTS AND DISPUTE RESOLUTION MECHANISMS			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
Negotiation	Superior authority intervention	Non-structured collaboration	Personalized problems
Compromise	Face-to-face interaction	Overrating political aims	Bad organization
Consensus building	Team spirit	Non-efficiency	Time cost
Compromise culture	Mutual dialogue	Non-mandative authority	Putting back progress
Seeking common ground	Superior authority	Lack-of educated personnel	Personalized issues
Overcoming biases	Intervention	Not-taking responsibility	Self-centrism
Meetings	Academia	Lack of communication	Not sharing – selfishness
Urban Councils	Research	Prejudice	Holding back information
Discussions	Data and document sharing	Dissimilar political views	Lack of productivity
Abide by popular votes	Governorship	Disjointed administrations	Weak social memory
Dialogue	Scientific studies	Lack or ordinary practices	Lack of interagency collaboration culture
Superior authority intervention	Higher scale plans	Authority disputes	Lack of horizontal collaboration between agencies
Crisis management	Inter-specialist collaboration	Financial problems	Lack of voluntary participation
	Superior authority intervention	Lack of team spirit	Lack of communication
	Social capital	Lack of civil identity	

Table 54. Concept Lists derived from Metropolitan Municipality Interviews (continued)

D- COMMITMENT TYPOLOGIES:			
Abilities / Potentials		Projects in progress	
Digitized database	Basemap studies	Earthquake awareness	Restoration
GIS systems	Historical site studies	building	Removing heavily
Logistic support	Civil Architecture Values	School education programs	damaged buildings
Land database	Inventory Database	Search and Rescue training	Inventory of heavily
Supporting ongoing	Relief Studies	Urban Microzonation	damaged buildings
collaboration	Research & Development	Hazard Mapping	Digitization of data and
National and Local	(R&D)	Working on property	knowledge
Media activities	GIS modules	related problems	Supporting İzmit
Urban Regeneration	Analysis	Renovating land maps	Emergency and Disaster
project	Development	Announcement of decions	Coordination Center idea
GIS systems		made to the public	Migration control
Academic collabation		Promoting	Database management
Providing mapping		Institutionalization	Standardized database
service		Public warnings	systems
EU funds		Media Ethics	Disaster Coordination
Planning		Evacuation zones analysis	Center (DCC)
Academic collaboration		Emergency shelter zone	Collaboration
Seminars and panels		analysis	EQ Master Planning
Geological research		Transportation alternatives	Seismic risk evaluation
		Emergency action planning	Hazard mapping
		Seismic microzoning	Databank system
		Developing education	Emergency response
		materials	planning

Table 55. Concept Lists derived from NGO Interviews

N15: İzmit City Council (İKK), Arif Agos,N21: DEPDER (Disaster Victims Association), Nurcan Taşpınar,			
A-CONCEPTION:			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
Appropriate approach Harmony with nature Flood risk mitigation Human intervention factor Institutionalization Precaution Mitigation Preparedness Awareness building NGOs	Social psychology Self-critic Public hearing Architecture Social solidarity Livability Density reduction Risk mitigation Consulting Research	Disaster Human capital loss Death Unawareness Desperation Building damage Weak social memory	Social disaster Technical failures Capital loss Losing loved ones Lack of education Altering development Wrong management practices homelessness
B-COORDINATION:			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
İzmit City Council Loss reduction Urban planning Architecture Collectivism Collaboration culture Civil identity Decentralization	NGOs Collectiveness Civil identity Neighborhood places Local organizations Consultation Education Abide by plan regulations	Un-resolved disputes Lack of proper EQ knowledge Regional problems Urban identity damage Ignorance Lack of organization abilities Financial problems	Blocking public involvement Disregard collaboration externalities Ottoman stype cntral bureaucracy Lack of collaborative Decision making
C- CONFLICTS AND DISPUTE RESOLUTION MECHANISMS:			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
NGOs İzmit City Council Organized activity Seeking social justice Commitment / taking responsibility Web-based interactions Neighborhood disaster teams	Communication Organization Sharing Civilized public Neighborhood disaster volunteers Opportunities windows that disasters open	Lack of leadership Lack of civil identity Personalized decisions Lack of contractual commitments Unawareness Lack of financial resources Non-legal interest relations	Lack of plan application responsibility Inefficiency Using a dominant language in meetings Un-just plan decisions Moderation methods Denying the need for negotiation
D- COMMITMENT TYPOLOGIES:			
Abilities / Potentials		Projects in progress	
Project formulation Participating in decision making Participating in Urban councils	EQ victim studies Collaboration with TOKİ Participatory planning Monitoring demands of the people	Cooperation Collaboration Political view declaration Active involvement	Homeless aid Participatory design Participating advisory councils Disaster preparedness Planning process Inventory of public perspectives

Table 56. Concept Lists derived from Private Firm Interviews

N5: Chamber of Cartographic Engineers, Ramazan Özkaraaslan, N13: Architect, İsmail Sağıroğlu, N14: City Planner, Fazıl Aladağ			
A-CONCEPTION:			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
Flood risk Warning systems Belief systems Unawareness Precaution Scientific knowledge Natural disaster Disaster risk Risk analysis Location decision	Anthropogenic disasters Built environment design Flood zones Healthy settlements EQ related precautions Legal accountability Repair-improvement Reinforcement	Mass human capital loss Physical damage Devastation Depression Fear Loss increasing factors Not taking precautions	Profession errors Industrial accidents Devastation Firm capital losses Blaming the architect Economic crisis Anthropogenic disasters Bad development decisions Human capital loss
B-COORDINATION:			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
Technical collaborations Humanistic concerns Spiritual values Working together Seminar İzmit City Council Local agenda 21	Project partnerships Private interest perspective Building construction regulations Structural reinforcement	Disregarding technical experts Unawareness Pausing of collaborative activities	Financial resource problems Law confidence on Public initiated disaster projects
C- CONFLICTS AND DISPUTE RESOLUTION MECHANISMS			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
Public agencies Chambers Urban council Planning Superior authority intervention	Local disaster committee Undergoing trial for collapsed buildings İzmit City Council Commitment Local agenda 21	Non-caring public official attitudes Profit making as the main focus of collaboration Lack of public involvement Inter-professions disputes Profession content disputes Forgetting EQ	Inter-firm disputes Disregard EQs Fatalism Self-centrism Blocking public involvement Corruption Lack of voluntary involvement Professional ethics
D- COMMITMENT TYPOLOGIES:			
Abilities / Potentials		Projects in progress	
Cartographic services Architecture services Urban regeneration Design & creativity Networking btw Design Experts	Planning services Physical planning	Preparedness Geological surveys Geological Information services Policy proposals Plan execution strategies EQ risk analysis Urban rehabilitation Urban upgrade Architecture design	Reinforcement Projects Rehabilitation projects In-profession Education Life-long education systems Community solidarity Microzoning Renovation projects Urban infrastructure upgrade projects

Table 57. Concept Lists derived from Trade Associations Interview

N12: Chamber of Geological Engineers, Murat Konak, Chamber, N18: Chamber of Civil Engineers, Murat Safa Sürel, Chamber, N20: Chamber of Architects, Nilgün Akçam, Chamber			
A-CONCEPTION:			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
EQ Intensity EQ magnitude High risk planning Natural cause God EQ resistant buildings NGOs Academia Coordination Planning	Disaster preparedness Balance of daily life Awareness Developing earthquake planning content Scientific perspective Earthquake resistant urban culture Best practice know-how transfer	Physical damage Moral damage Urban damage Negative consequences of disasters Unplanned development Planning disasters Insufficient practices Urban devastation Human capital loss Economic loss Fleeing away from the city Weakening of social values Lack of risk levels knowledge Divine causality	Desperation Fatalism Transportation problems Building collapse Seeing interior design more important than static quality Lack of municipal control Lack of technological innovation Unplanned development Using uneducated construction workers Unawareness Lack of public hearings
B-COORDINATION:			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
Contemporary EQ agenda Education seminars Responsible agencies Local knowledge Knowledge resources Research Collaboration Awareness building Keeping EQ memory fresh Disaster education policy	Municipality Collaboration with Academia İzmit City Council Collective abilities Project control Disaster specialists Local development Pre-disaster planning Self-critic	Lack of consensus building Insufficient documents about Kocaeli Weak social memory Lack of coordination Disjointed legal frameworks Self-centrism Blocking public involvement Post-traumatic stress Lack of communication	Unawareness Tendency to forget Psychological problems Lack of public involvement depression

Table 57. Concept Lists derived from Trade Associations Interview (continued)

C- CONFLICTS AND DISPUTE RESOLUTION MECHANISMS:			
Positive Attributes (+)		Negative Attributes (-)	
Civil engineers Architects Responsible professions	Advisory meetings Advisory committees Chamber of architects Continuous communication Density reduction Comprehensive disaster law Empathy between professions Promoting agency participation Specialized judicial courts	Profession-centrism Selfishness Ego Self-centrism Inter profession disputes Lack of constructive attitude in associations Obsessed political choices Lack of mutual respect Inefficient planning	Immoral intentions Ineffective decisions Unapplied decisions Lack of contractual commitments Political partisanship Dissimilarity between similar court cases Inter-professions disputes Profession-centrism Blocking communication
D- COMMITMENT TYPOLOGIES:			
Abilities / Potentials		Projects in progress	
Technical services Using organization capacity of chambers Professional education Architecture services	Project Reporting Civil engineering services	Active participation from chambers Profession effectiveness Professional competency Professional and continuous education Rehabilitation Promoting architectural innovations Action planning	Consultancy Building Inspection Building Control Disaster documentation Control of construction process Seeking urban identity Leadership Housing stock analysis Building reinforcement Developing Financial models

Table 58. All Stakeholders “Conception” Concept List (Positive Attributes)

<p>Natural causality Technical knowledge Living with earthquake Learning our lessons EQ resistant building Mitigation measures Living with disasters Regarding earthquake risk Urban culture Urban consciousness Historical sites Taking precautions Preparedness Anthropogenic disasters Geodezic maps Human cause Natural disaster Most serious disaster EU Standards International standards Buildings kill not EQs Self-protection methods Awareness Technical experts Using qualified staff in building construction Appropriate approach Harmony with nature Flood risk mitigation Human intervention factor Flood risk Warning systems Belief systems Unawareness Precaution</p>	<p>God Witnessing weaknesses Loss mitigation Planned activities Development in accordance with Local Plans Education 1999 Eqs as milestone Preparedness Solidarity Urban Risk Management Institution design Buildings kill not earthquake Emergency response Organization Public hearing Disaster reduction Earthquake resistant building design Hazard mapping EQ Intensity EQ magnitude High risk planning Natural cause God EQ resistant buildings NGOs Academia Coordination Planning Scientific knowledge Natural disaster Disaster risk Risk analysis Location decision</p>	<p>Awareness Disaster management Controlled development North Anatolian Fault (NAF) Human factor Buildings kill not the EQ High risk Intervention Emergency response plan Inappropriate interventions Education Urban Places Pre-EQ period Post-EQ period Preparedness Disaster Plans Emergency Response planning Mitigation Disaster preparedness Balance of daily life Awareness Developing earthquake planning content Scientific perspective Earthquake resistant urban culture Best practice know-how transfer Anthropogenic disasters Built environment design Flood zones Healthy settlements EQ related precautions Legal accountability Repair-improvement Reinforcement</p>	<p>Anthropogenic disasters Ordered urban systems Post-EQ recovery Normalizing Loss mitigation Neighborhood Disaster Management Psychological support Crust movement Historical disasters Risk management Search & rescue Physical damage Disaster planning Urban planning Experiencing EQ Coordination Scenario Disaster risk Damage assessment Protection Institutionalization Precaution Mitigation Preparedness Awareness building NGOs Social psychology Self-critic Public hearing Architecture Social solidarity Livability Density reduction Risk mitigation Consulting Research</p>
--	---	---	--

Table 59. All Stakeholders “Conception” Concept List (Negative Attributes)

Losing loved ones Urban damage National damage Shelter problems Negative human interventions on nature Global warming Human failure Fatalist mode of thinking Unidentified earthquake risks Anxiety Recession Debris Chaos Individual problems Social Problems Insufficient knowledge Lack of EQ wareness Major damage Urban damage National damage Physical damage Moral damage Urban damage Negative consequences of disasters Unplanned development Planning disasters Insufficient practices Urban devastation Human capital loss Economic loss Fleeing away from the city Weakening of social values	Death threat Vulnerable buildings Physical damage Loss of human capital Unpreparedness Increase in losses Poor emergency response Bad urbanization Vulnerable buildings Human capital loss Panic Complete removal from map Disaster risk Sudden incident Loss Increasing factors Uncontrolled intervention Lack of organization Capital loss Emergency period problems Economic cost Psychological problems Mass human capital loss Physical damage Devastation Depression Fear Loss increasing factors Not taking precautions Social disaster Technical failures Capital loss Losing loved ones Lack of education Altering development Wrong management practices homelessness	Urban devastation Uncontrolled development Human capital loss Chaos Unawareness Capital loss Human capital loss Engineering errors Non-legal activities Not abiding by Plan Regulations Un-preparedness Fatalist Mentality Not collaborating Damage Damaging historical values Loss increasing factors Desperation Fatalism Transportation problems Building collapse Seeing interior design more important than static quality Lack of municipal control Lack of technological innovation Unplanned development Using uneducated construction workers Unawareness Profession errors Industrial accidents Devastation Firm capital losses Blaming the architect	Major damage Nondevelopment Altering normal urban activities Lack of coordination Increase in losses Fear Anxiety Lack of coordination Forgetting EQ Abandoned city NAF (North Anatoian Fault) Psychological problems Pessimism Despair Fear Desperation Low level of trust between stakeholders Financial problems Unawareness Disaster Human capital loss Death Unawareness Desperation Building damage Weak social memory Economic crisis Anthropogenic disasters Bad development decisions Human capital loss Lack of risk levels knowledge Lack of public hearings Divine causality
--	--	---	--

Table 60. All Stakeholders “Cooperation” Concepts (Positive Attributes)

<p>Public sensitivities Damage assessment Aid distribution Disaster coordination Pro-active planning Widespread involvement Earthquake awareness Voluntarism Civil Defense Joint studies between actors Government Control Risk Management System Disaster related database NGOs Education Building Students’ EQ awareness Comprehensive programs Local Agenda 21 İzmit City Council NGOs Joint decision making Collaborative problem solving Public Involvement Contemporary EQ agenda Education seminars Responsible agencies Local knowledge Knowledge resources Research Collaboration Awareness building Keeping EQ memory fresh Disaster education policy Disaster specialists Local development Pre-disaster planning Self-critic</p>	<p>Civil defense Education NGOs Humanistic concerns Firefighting teams Life-long education NGOs Enhanced levels of EQ knowledge Working side-by-side GIS systems Mapping Research & Development (R&D) Institutionalization Knowledge sharing events Voluntary organizations Voluntarism Urban Councils Handicapped Councils Active involvement Municipality Collaboration with Academia İzmit City Council Collective abilities Project control İzmit City Council Loss reduction Urban planning Architecture Collectivism Collaboration culture Civil identity Decentralization NGOs Collectiveness Civil identity Neighborhood places Local organizations Consultation Education Abide by plan regulations</p>	<p>Seismic hazard International best-practices USGS Hazard mapping / Microzoning Controlling urban density Disaster education programs Mutual interaction Governorate Army Local stakeholders precaution Coordination Earthquake prone region Inter-provincial coordination God – Allah Humanistic concerns Pilot project areas Lack of consensus building Insufficient documents about Kocaeli Weak social memory Lack of coordination Disjointed legal frameworks Self-centrism Blocking public involvement Post-traumatic stress Lack of communication Technical collaborations Humanistic concerns Spiritual values Working together Seminar İzmit City Council Local agenda 21</p>	<p>NGOs Profession Chambers Legal precautions Database Reliable systems Professional responsibility Personal responsibility Emergency response plan Inter-agency document flow Information sharing Standardizing disaster documentation Preparedness Municipality Taking Initiative Protocol signing Building Inspection Sivil Society Defining responsibilities Collective studies Aid agencies Coordination Civil Initiatives Dispute Aversion Un-resolved disputes Lack of proper EQ knowledge Regional problems Urban identity damage Ignorance Lack of organization abilities Financial problems Project partnerships Private interest perspective Building construction regulations Structural reinforcement Disregarding technical experts Unawareness Pausing of collaborative activities</p>
--	---	--	---

Table 61. All Stakeholders “Cooperation” Concepts (Negative Attributes)

Unclear applications Non-applied / Un-practiced plans Not taking collaboration seriously Lack of public participation Weak morality Disjointed practices Incremental practices Multiple-leadership Lack of coordination Unsuccessfulness Unbeneficial practices Not achieving the intended end Profession-centrism	Paralysis Lack of Voluntarism Unclear definitions of authorities / Authorization ambiguity Lack of decision-maker qualification Financial resource problems Law confidence on Public initiated disaster projects Lack of proper content in plans Insufficient planning context	Lack of sharing Lack of financial resources Non-participative decision making Non-legal building Non-coordination Lack of Disaster Coordination Unit (DCU) Agency-centrism Selfishness Lack of coordination Exclusion of Local Agencies by Central Government Mandates Lack of resolute action Legal problems	Unawareness Tendency to forget Psychological problems Lack of public involvement depression Blocking public involvement Disregard collaboration externalities Ottoman type central bureaucracy Lack of collaborative Decision making
--	---	--	--

Table 62. All Stakeholders “Conflict” Concepts (Positive Attributes)

Negotiation Compromise Concensus building Compromise culture Seeking common ground Overcoming biases Meetings Urban Councils Discussions Abide by popular votes Dialogue Superior authority intervention Crisis management Public agencies Chambers Urban council Planning Superior authority intervention Advisory meetings Advisory committees Chamber of architects Continuous communication Density reduction Comprehensive disaster law	Superior authority intervention Face-to-face interaction Team spirit Mutual dialogue Superior authority Intervention Academia Research Data and document sharing Governorship Scientific studies Higher scale plans Keeping EQ memory fresh Deriving lessons from EQs Voluntarism Need for coordination Key authorities Neighborhood volunteers Experience sharing preparedness Precaution Reinforcing existing building stock Collaboration Vulnerability analysis Urban rehabilitation	Inter-specialist collaboration Superior authority intervention Social capital Emergency response plans Supporting paralyzed public officials with backup mechanisms Database Master Plans Collective problem solving Chambers Management of emergency aid services Inter-municipalities coordination Team building Empathy between professions Promoting agency participation Specialized judicial courts Local disaster committee Undergoing trial for collapsed buildings İzmit City Council Commitment Local agenda 21	Disaster planning Superior authority involvement Trust Inter-agency harmony Superior authority intervention Public hearings Team spirit Civil engineers Architects Responsible professions NGOs İzmit City Council Organized activity Seeking social justice Commitment / taking responsibility Web-based interactions Neighborhood disaster teams Communication Organization Sharing Civilized public Neighborhood disaster volunteers Opportunities windows that disasters open
---	---	--	---

Table 63. All Stakeholders “Conflict” Concepts (Negative Attributes)

<p>Non-structured collaboration Overrating political aims Non-efficiency Non-mandative authority Lack-of educated personnel Not-taking responsibility Lack of communication Prejudice Dissimilar political views Disjointed administrations Lack of ordinary practices Authority disputes Financial problems Profession-centrism Selfishness Ego Self-centrism Inter profession disputes Lack of constructive attitude in associations Obsessed political choices Lack of leadership Lack of civil identity Personalized decisions Lack of contractual commitments Unawareness Lack of financial resources Inter-professions disputes</p>	<p>Personalized problems Bad organization Time cost Putting back progress Personalized issues Self-centrism Not sharing – selfishness Holding back information Lack of productivity Weak social memory Lack of interagency collaboration culture Lack of horizontal collaboration between agencies Lack of voluntary participation Lack of communication Lack of team spirit Lack of civil identity Immoral intentions Ineffective decisions Unapplied decisions Lack of contractual commitments Political partisanship Dissimilarity between similar court cases Inter-professions disputes Non-caring public official attitudes Profit making as the main focus of collaboration Lack of public involvement Profession content disputes Forgetting EQ</p>	<p>Lack of Applying Plans Lack of public security System collapse Selfishness Lack of institutional recovery Lack of coordination Authority conflicts Unawareness Authority conflicts Fight Personal differences Lack of qualification Lack of public involvement Tendency to omit past EQ experience Corrupt practices EQ as “state system problem” Non-coordination Profession-centrism Blocking communication Lack of mutual respect Inefficient planning Lack of plan application responsibility Inefficiency Using a dominant language in meetings Un-just plan decisions Moderation methods Denying the need for negotiation Non-legal interest relations</p>	<p>Political rather than scientific decisions Non-scientific damage assessment Reluctance of emergency management personnel Blocking public involvement Authority conflicts Lack of communication Lack of proper content Inter-agency perspective disputes Agency-centrism Insufficient scientific research Improper decision maker entitlement Lack of concensus building To give someone preferential treatment Unmaking urban transportation policies Disregarding local actors Inter-firm disputes Disregard EQs Fatalism Self-centrism Blocking public involvement Corruption Lack of voluntary involvement Professional ethics</p>
---	---	--	--

Table 64. All Stakeholders “Commitment” Concepts

<p>Digitized database GIS systems Logistic support Land database Supporting ongoing collaboration National and Local Media activities Urban Regeneration project GIS systems Academic collaboration Providing mapping service EU funds Planning Academic collaboration Seminars and panels Geological research Regular Updating of disaster plans Improvement of Coordination Technical Infrastructure enhancement Modelling Smart map design Satellite Image Process Hazard Mapping Disaster Risk Mapping Remote sensing Adapting up-to-date technology Data Processing Center Decision support systems Rural problems Public awareness programs Education of Technical Staff Technical services Using organization capacity of chambers Professional education Architecture services</p>	<p>Basemap studies Historical site studies Civil Architecture Values Inventory Database Relief Studies Research & Development (R&D) GIS modules Analysis Development Planning Coordination Emergency Plans Civil Defense Firefighting capacity Field exercises Interagency collaboration Academic collaboration Project formulation GIS Disaster Master Planning Disaster Information Sytem Damage Assessment Emergency Transportation Planning EQ Experience Documentation Loss estimates Earthquake preparedness Coordination Disaster Master Planning Integrating disaster issues in Master Planning process Urban density reduction Controlling development in CBD Controlling building heights Project formulation Participating in decision making Participating in Urban councils</p>	<p>Earthquake awareness building School education programs Search and Rescue training Urban Microzonation Hazard Mapping Working on property related problems Renovating land maps Announcement of decions made to the public Promoting Institutionalization Public warnings Media Ethics Evacuation zones analysis Emergency shelter zone analysis Transportation alternatives Emergency action planning Education programs EQ centered research Urban Councils Master Planning Master Planning Building Inspection Panels and seminars Effective plan controls Planning Mass housing projects Technical studies Legal regulations Project Reporting Civil engineering services EQ victim studies Collaboration with TOKI Participatory planning Monitoring demands of the people</p>	<p>Restoration Removing heavily damaged buildings Inventory of heavily damaged buildings Digitization of data and knowledge Supporting İzmit Emergency and Disaster Coordination Center idea Migration control Database management Standardized database systems Disaster Coordination Center (DCC) Collaboration EQ Master Planning Seismic risk evaluation Hazard mapping Databank system Emergency response planning Seismic microzoning Developing education materials Seeking EU funding Elderly activities Seeking collaboration with NGOs abroad Urban Information System Web-based risk database Improvement of Building Inspection techniques Panels and seminars Supporting planning staff Urban Land use analysis Building vulnerability inspections Housing stock analysis Density reduction Public awareness Cooperation Collaboration Political view declaration Active involvement</p>
--	--	--	---

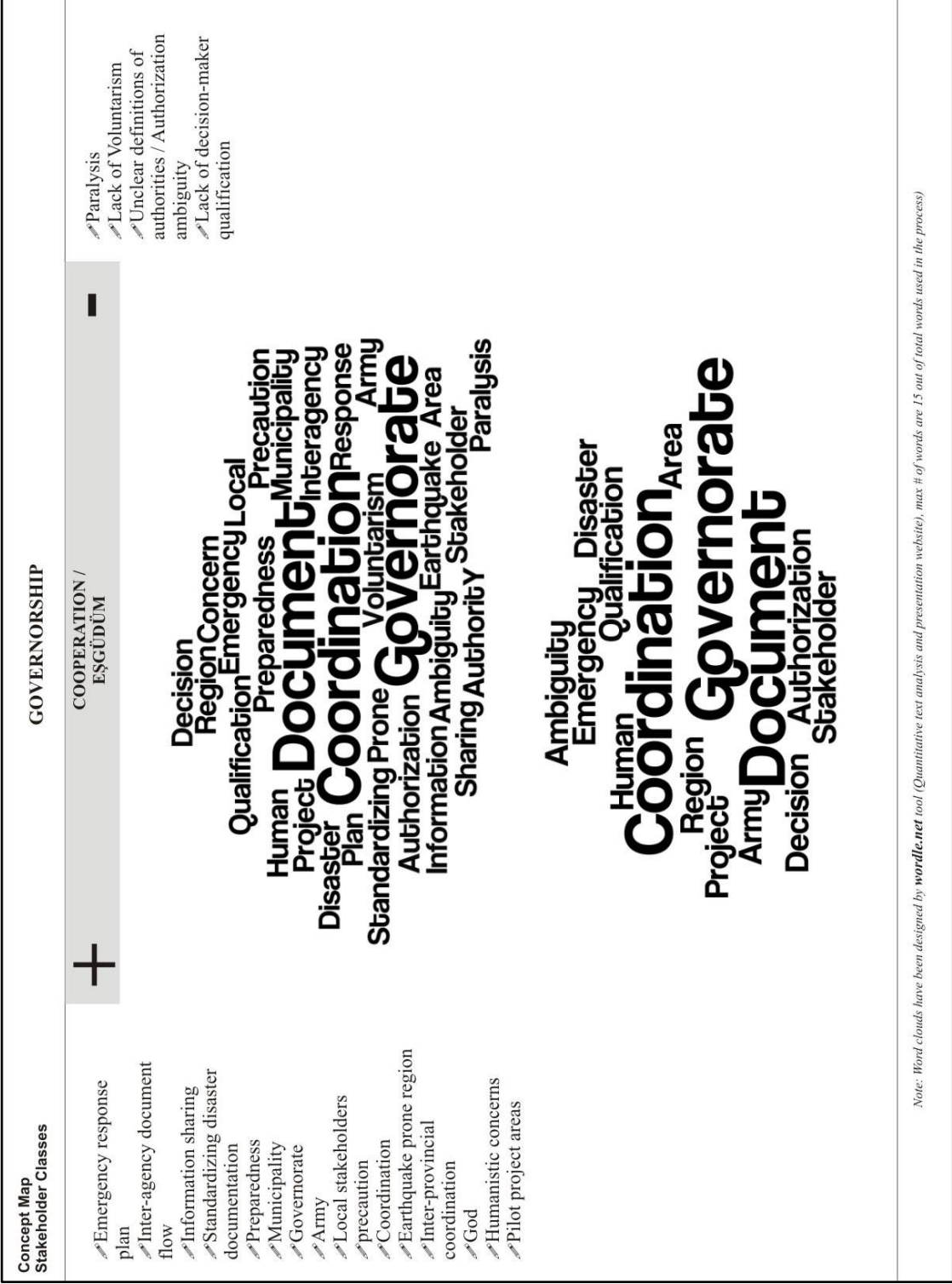
Table 64. All Stakeholders “Commitment” Concepts (continued)

Cartographic services Architecture services Urban regeneration Design & creativity Networking btw Design Experts Active participation from chambers Profession effectiveness Professional competency Professional and continuous education Consultancy Building Inspection Building Control Disaster documentation	Planning services Physical planning Homeless aid Participatory design Participating advisory councils Disaster preparedness Planning process Inventory of public perspectives Control of construction process Seeking urban identity Leadership	Preparedness Geological surveys Geological Information services Policy proposals Plan execution strategies EQ risk analysis Urban rehabilitation Urban upgrade Architecture design Housing stock analysis Building reinforcement Developing Financial models	Reinforcement Projects Rehabilitation projects In-profession Education Life-long education systems Community solidarity Microzoning Renovation projects Urban infrastructure upgrade projects Action planning Rehabilitation Promoting architectural innovations
---	--	--	---

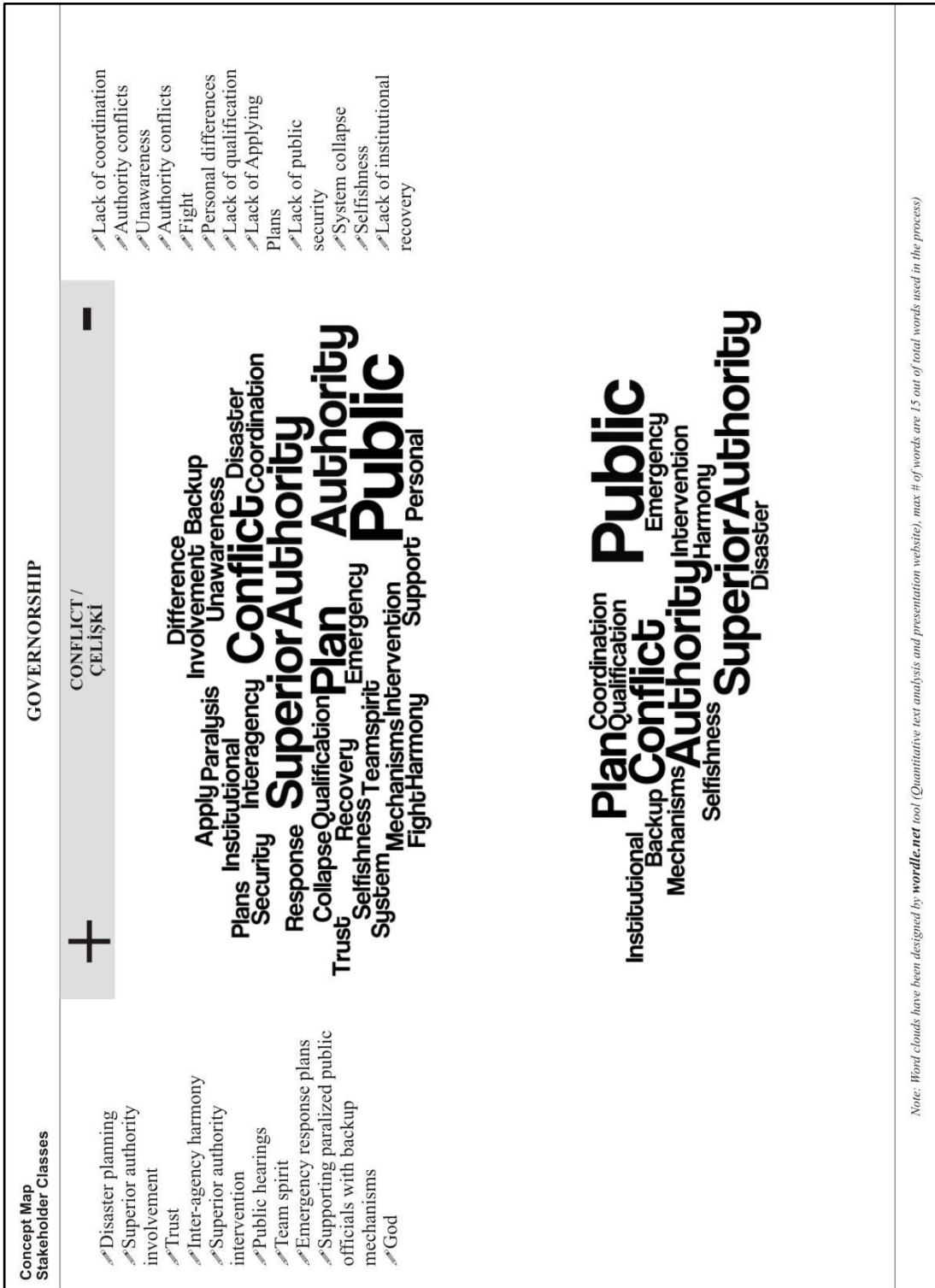
APPENDIX 4.

CONCEPT MAPS OF STAKEHOLDER GROUPS

<p>Concept Map Stakeholder Classes</p>	<p>GOVERNORSHIP</p>	
<ul style="list-style-type: none"> ✍ Awareness ✍ Disaster management ✍ Controlled development ✍ North Anatolian Fault (NAF) ✍ Human factor ✍ Buildings kill not the EQ ✍ High risk ✍ Intervention ✍ Emergency response plan ✍ Inappropriate interventions ✍ Education Urban Places ✍ Pre-EQ period ✍ Post-EQ period ✍ Preparedness ✍ Disaster Plans ✍ Emergency response planning ✍ Mitigation 	<p style="text-align: center;">+</p> <p style="text-align: center;">CONCEPTION / KAVRAMLAŞTIRMA</p> <p style="text-align: center;">-</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✍ Major damage ✍ Nondevelopment ✍ Altering normal urban activities ✍ Lack of coordination ✍ Increase in losses ✍ Urban devastation ✍ Uncontrolled development ✍ Human capital loss ✍ Chaos ✍ Unawareness ✍ Capital loss ✍ Human capital loss ✍ Engineering errors
<p><i>Note: Word clouds have been designed by wordle.net tool (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are 15 out of total words used in the process)</i></p>		

Note: Word clouds have been designed by wordle.net tool (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are 15 out of total words used in the process)

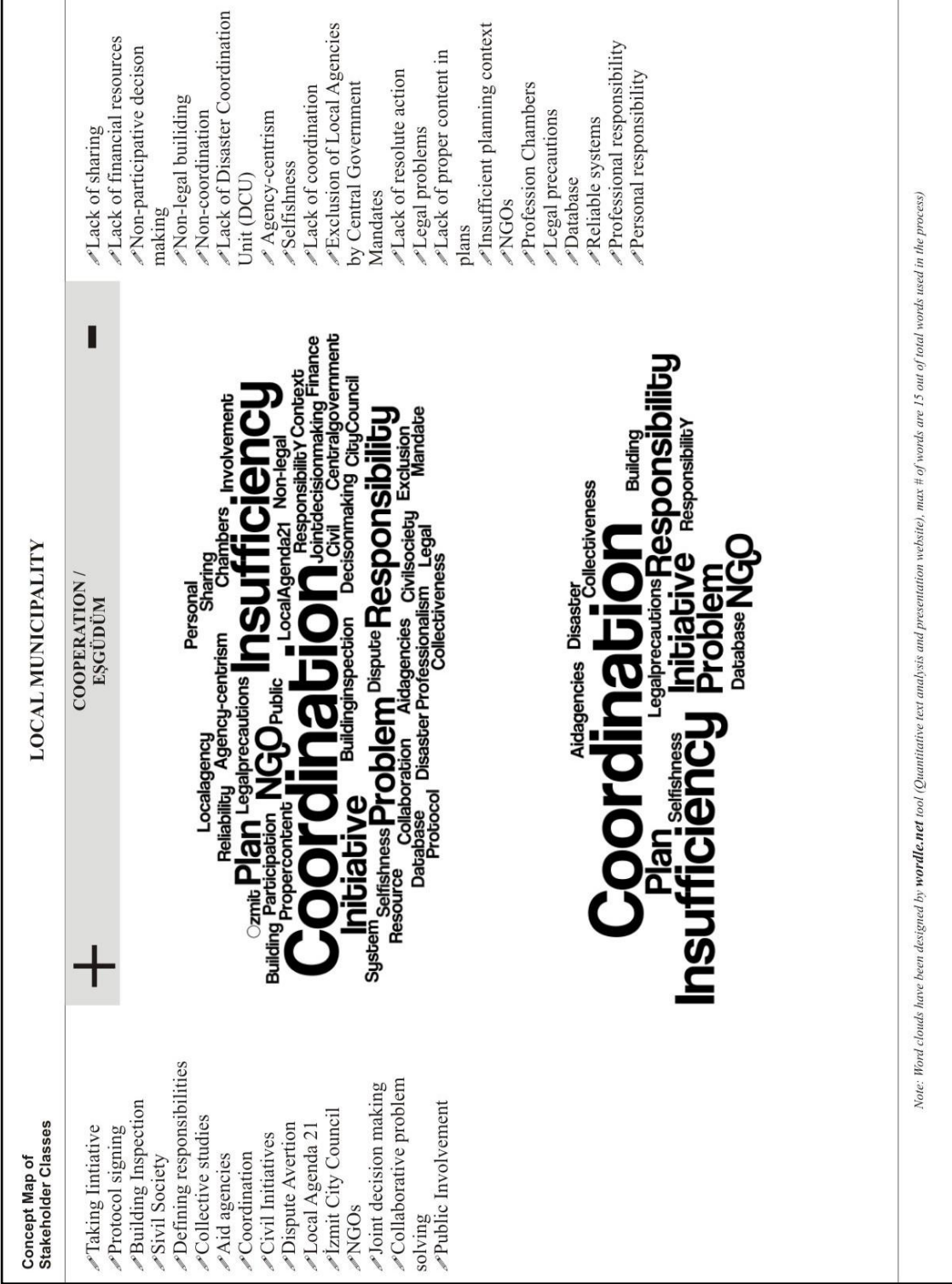
Note: Word clouds have been designed by wordle.net tool (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are 15 out of total words used in the process)

GOVERNORSHIP		REGULAR	COMMITMENT / USTLENIM	INTENDED
<p>Concept Map Stakeholder Classes</p> <ul style="list-style-type: none"> ✦ Planning ✦ Coordination ✦ Emergency Plans ✦ Civil Defense ✦ Firefighting capacity ✦ Field exercises ✦ Interagency collaboration ✦ Academic collaboration ✦ Project formulation ✦ GIS 	<p> Technical Academic Assessment Earthquake Civil Defense Processing Technology Hazard Mapping Modelling System Coordination Collaboration Disaster Information System Experience Smartmaps Interagency Design Capacity Remotesensing Map Decisionsupport Infrastructure Project Emergency Fieldexercise Regular Update Plan Satellite Image Risk Process Improvement Losses estimates Firefighting Damage Document </p>	<p> Adapting Data Smartmaps Transportation Field exercise Regular Update Plan Satellite Image Experience Firefighting Emergency Plan Collaboration Satellite Image Experience </p>	<ul style="list-style-type: none"> ✦ Disaster Master Planning ✦ Disaster Information System ✦ Damage Assessment ✦ Emergency Transportation Planning ✦ EQ Experience Documentation ✦ Loss estimates ✦ Regular Updating of disaster plans ✦ Improvement of Coordination ✦ Technical Infrastructure enhancement ✦ Modelling ✦ Smart map design ✦ Satellite Image Process ✦ Hazard Mapping ✦ Disaster Risk Mapping ✦ Remote sensing ✦ Adapting up-to-date technology ✦ Data Processing Center ✦ Decision support systems 	

Note: Word clouds have been designed by wordle.net tool (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are 15 out of total words used in the process)

Note: Word clouds have been designed by wordle.net tool. (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are 15 out of total words used in the process)

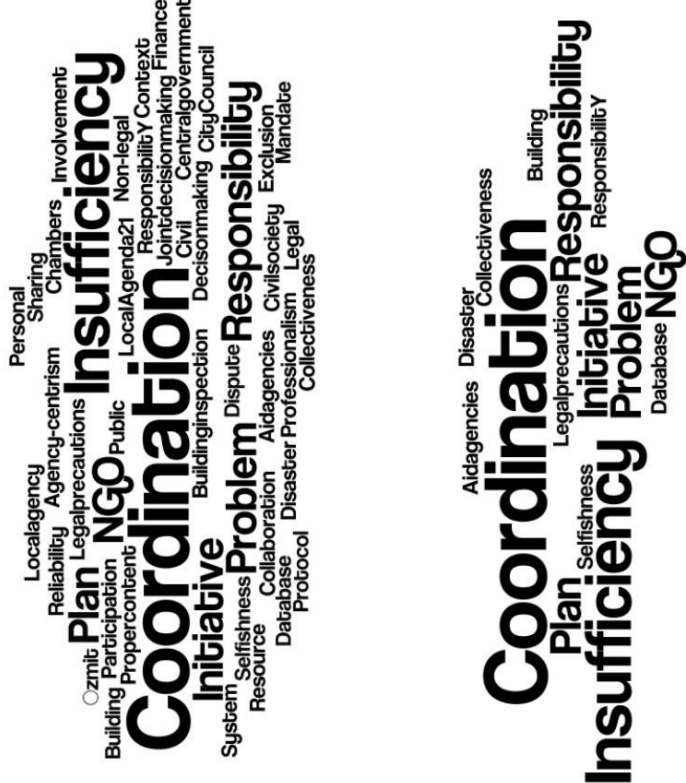

Concept Map of Stakeholder Classes

- ✎ Taking Initiative
- ✎ Protocol signing
- ✎ Building Inspection
- ✎ Sivil Society
- ✎ Defining responsibilities
- ✎ Collective studies
- ✎ Aid agencies
- ✎ Coordination
- ✎ Civil Initiatives
- ✎ Dispute Avertion
- ✎ Local Agenda 21
- ✎ Izmit City Council
- ✎ NGOs
- ✎ Joint decision making
- ✎ Collaborative problem solving
- ✎ Public Involvement

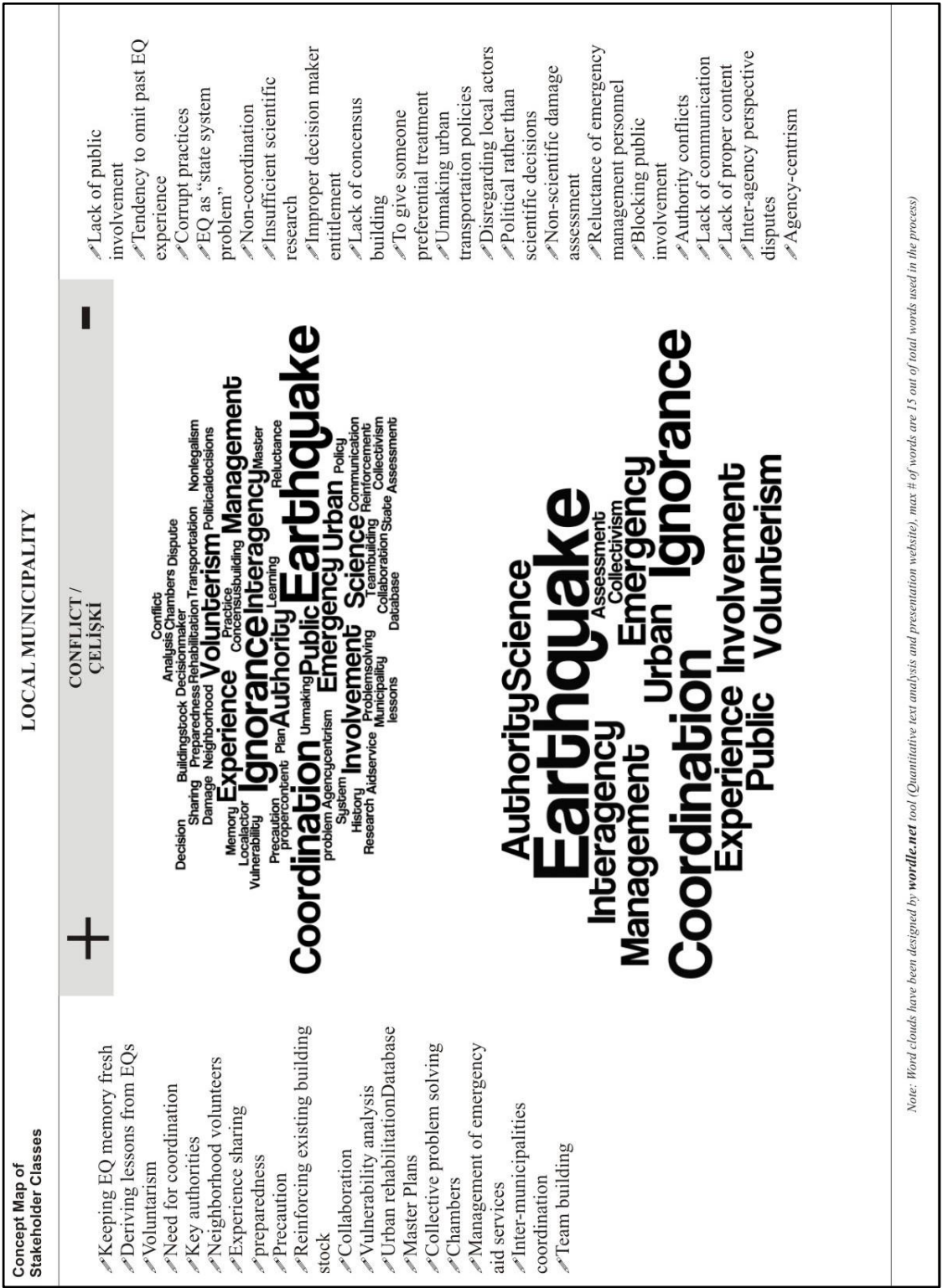
LOCAL MUNICIPALITY

COOPERATION / EŞGÜDÜM

- ✎ Lack of sharing
- ✎ Lack of financial resources
- ✎ Non-participative decision making
- ✎ Non-legal building
- ✎ Non-coordination
- ✎ Lack of Disaster Coordination Unit (DCU)
- ✎ Agency-centrism
- ✎ Selfishness
- ✎ Lack of coordination
- ✎ Exclusion of Local Agencies by Central Government Mandates
- ✎ Lack of resolute action
- ✎ Legal problems
- ✎ Lack of proper content in plans
- ✎ Insufficient planning context
- ✎ NGOs
- ✎ Profession Chambers
- ✎ Legal precautions
- ✎ Database
- ✎ Reliable systems
- ✎ Professional responsibility
- ✎ Personal responsibility

Note: Word clouds have been designed by worditiz.net tool (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are 15 out of total words used in the process)

LOCAL MUNICIPALITY		INTENDED
REGULAR	COMMITMENT / USTILENIM	
<p>Concept Map of Stakeholder Classes</p> <ul style="list-style-type: none"> ✍️ Earthquake preparedness ✍️ Coordination ✍️ Disaster Master Planning ✍️ Education programs ✍️ EQ centered research ✍️ Urban Councils ✍️ Master Planning ✍️ Master Planning ✍️ Building Inspection ✍️ Panels and seminars ✍️ Effective plan controls ✍️ Planning ✍️ Mass housing projects ✍️ Technical studies ✍️ Legal regulations 		<ul style="list-style-type: none"> ✍️ Rural problems ✍️ Public awareness programs ✍️ Education of Technical Staff ✍️ Panels and seminars ✍️ Supporting planning staff ✍️ Urban Land use analysis ✍️ Building vulnerability inspections ✍️ Housing stock analysis ✍️ Density reduction ✍️ Public awareness ✍️ Seeking EU funding ✍️ Elderly activities ✍️ Seeking collaboration with NGOs abroad ✍️ Urban Information System ✍️ Web-based risk database ✍️ Improvement of Building Inspection techniques ✍️ Integrating disaster issues in Master Planning process ✍️ Urban density reduction ✍️ Controlling development in CBD ✍️ Controlling building heights

Note: Word clouds have been designed by wordle.net tool (Quantitative text analysis and presentation website). max # of words are 15 out of total words used in the process)

METROPOLITAN MUNICIPALITY

Concept Map of Stakeholder Classes

- # Natural causality
- # Technical knowledge
- # Living with earthquake
- # Learning our lessons
- # EQ resistant building
- # Mitigation measures
- # Living with disasters
- # Regarding earthquake risk
- # Urban culture
- # Urban consciousness
- # Historical sites
- # Taking precautions
- # Preparedness
- # Anthropogenic disasters
- # Geodezic maps
- # Human cause
- # Natural disaster
- # Most serious disaster
- # EU Standards
- # International standards
- # Witnessing weaknesses
- # Loss mitigation
- # Planned activities
- # Development in accordance with
- Local Plans
- # Education
- # 1999 Eqs as milestone
- # Preparedness
- # Solidarity
- # Urban Risk Management
- # Institution design
- # Buildings kill not earthquake
- # Emergency response
- # Organization
- # Public hearing
- # Disaster reduction
- # Earthquake resistant building design
- # Hazard mapping

CONCEPTION / KAVRAMLAŞTIRMA

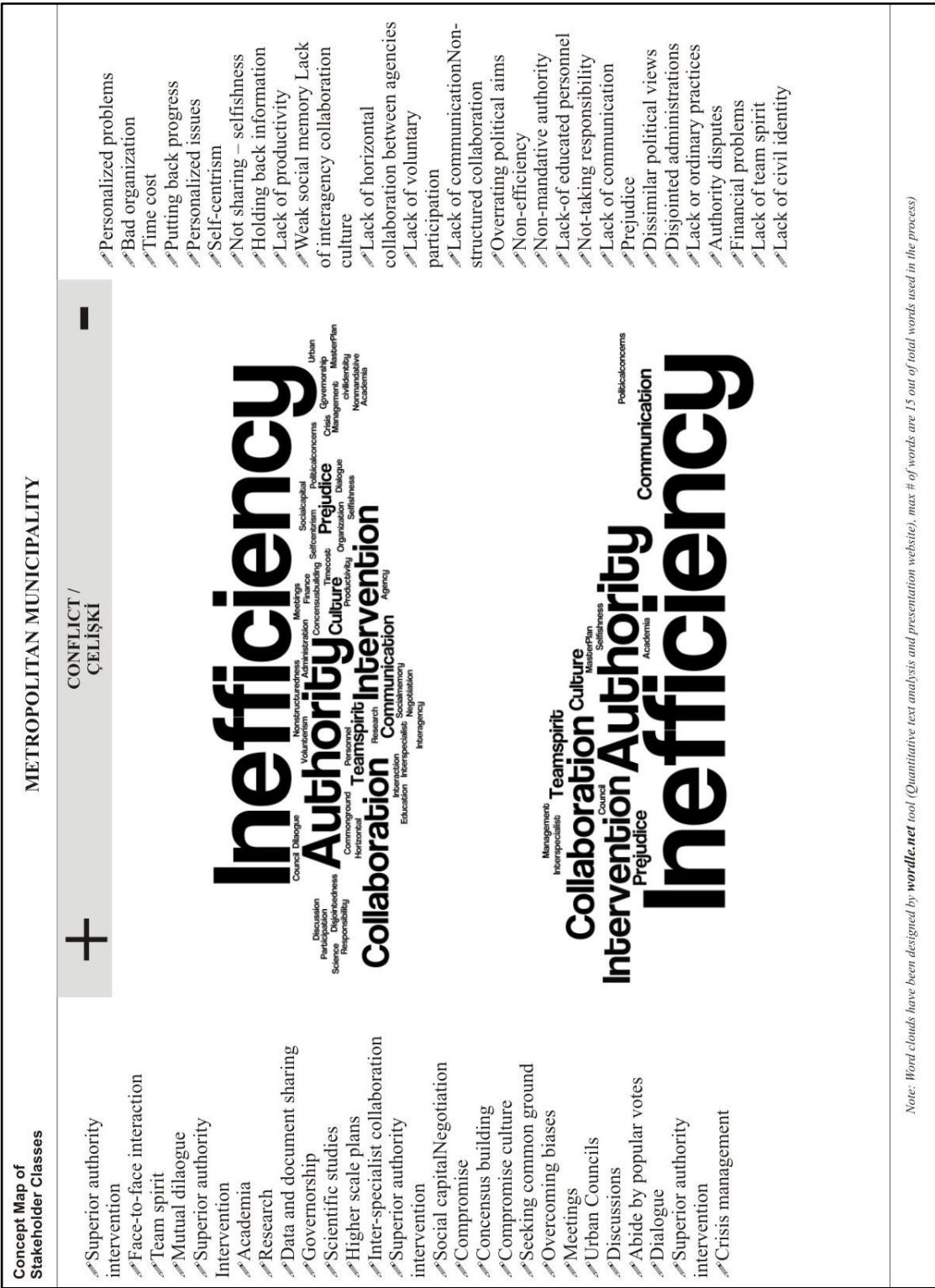

- # Losing loved ones
- # Urban damage
- # National damage
- # Shelter problems
- # Negative human interventions on nature
- # Global warming
- # Human failure
- # Fatalist mode of thinking
- # Unidentified earthquake risks
- # Anxiety
- # Recession
- # Debris
- # Chaos
- # Individual problems
- # Social Problems
- # Insufficient knowledge
- # Lack of EQ awareness
- # Major damage
- # Urban damage
- # National damage
- # Death threat
- # Vulnerable buildings
- # Physical damage
- # Unpreparedness
- # Increase in losses
- # Poor emergency response
- # Bad urbanization
- # Vulnerable buildings
- # Panic
- # Complete removal from map
- # Disaster risk
- # Sudden incident
- # Loss Increasing factors
- # Uncontrolled intervention
- # Lack of organization
- # Capital loss
- # Emergency period problems
- # Economic cost
- # Psychological problems

Note: Word clouds have been designed by worditl.net tool. (Quantitative text analysis and presentation website). max # of words are 15 out of total words used in the process

Note: Word clouds have been designed by wordle.net (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are 15 out of total words used in the process)

METROPOLITAN MUNICIPALITY		
REGULAR	COMMITMENT / USTLENIM	INTENDED
<p>Concept Map of Stakeholder Classes</p> <ul style="list-style-type: none"> Basemap studies Historical site studies Civil Architecture Values Inventory Database Relief Studies Research & Development (R&D) GIS modules Analysis Development Digitized database GIS systems Logistic support Land database Supporting ongoing collaboration activities National and Local Media Urban Regeneration project GIS systems Academic collaboration Providing mapping service EU funds Planning Academic collaboration Seminars and panels Geological research 		<ul style="list-style-type: none"> Restoration Removing heavily damaged buildings Inventory of heavily damaged buildings Digitization of data and knowledge Supporting Izmit Emergency and Disaster Coordination Center idea Migration control Database management Standardized database systems Disaster Coordination Center (DCC) Collaboration EO Master Planning Seismic risk evaluation Hazard mapping Databank system Emergency response planning Seismic microzoning Developing education materials Earthquake awareness building School education programs Search and Rescue training Urban Microzoning Hazard Mapping Working on property related problems Renovating land maps Announcement of decisions made to the public Promoting Institutionalization Public warnings Media Ethics Evacuation zones analysis Emergency shelter zone analysis Transportation alternatives Emergency action planning

Note: Word clouds have been designed by wordle.net tool (Quantitative text analysis and presentation website). max # of words are 15 out of total words used in the process)

Concept Map of Stakeholder Classes

- ♣ Social psychology
- ♣ Self-critic
- ♣ Public hearing
- ♣ Architecture
- ♣ Social solidarity
- ♣ Livability
- ♣ Density reduction
- ♣ Risk mitigation
- ♣ Consulting
- ♣ Research
- ♣ Appropriate approach
- ♣ Harmony with nature
- ♣ Flood risk mitigation
- ♣ Human intervention factor
- ♣ Institutionalization
- ♣ Precaution
- ♣ Mitigation
- ♣ Preparedness
- ♣ Awareness building
- ♣ NGOs

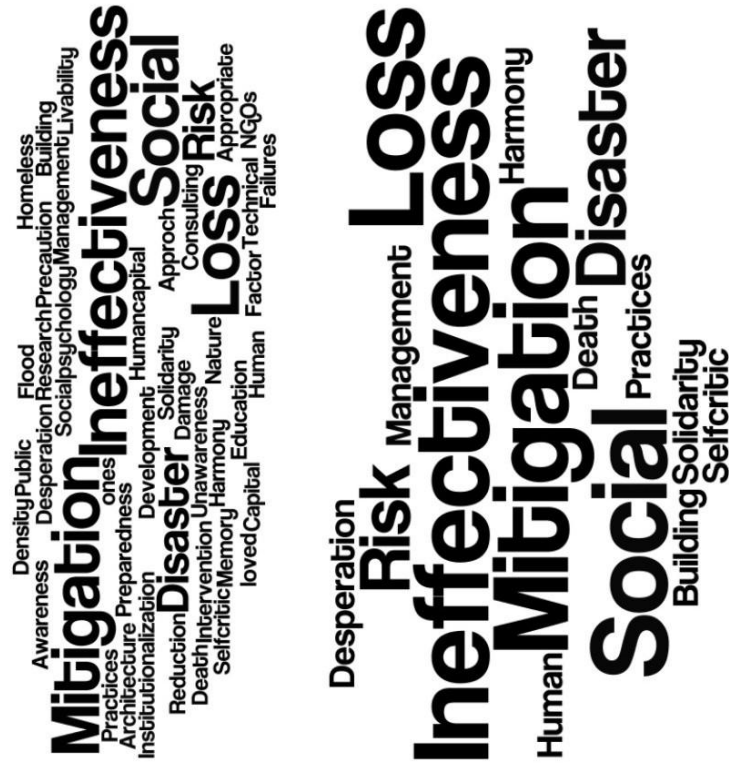
NON GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS (NGOs)

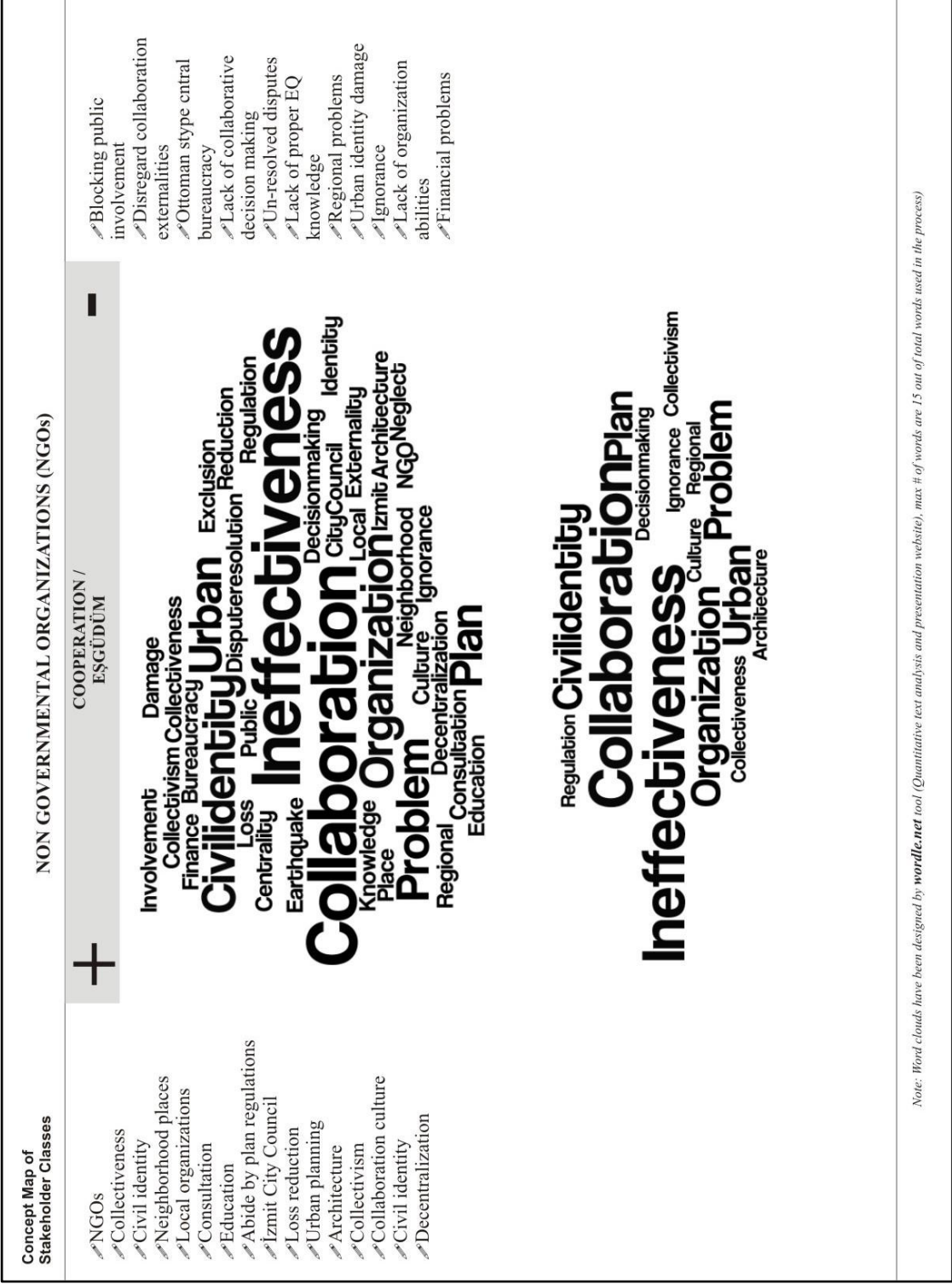
CONCEPTION / KAVRAMLAŞTIRMA

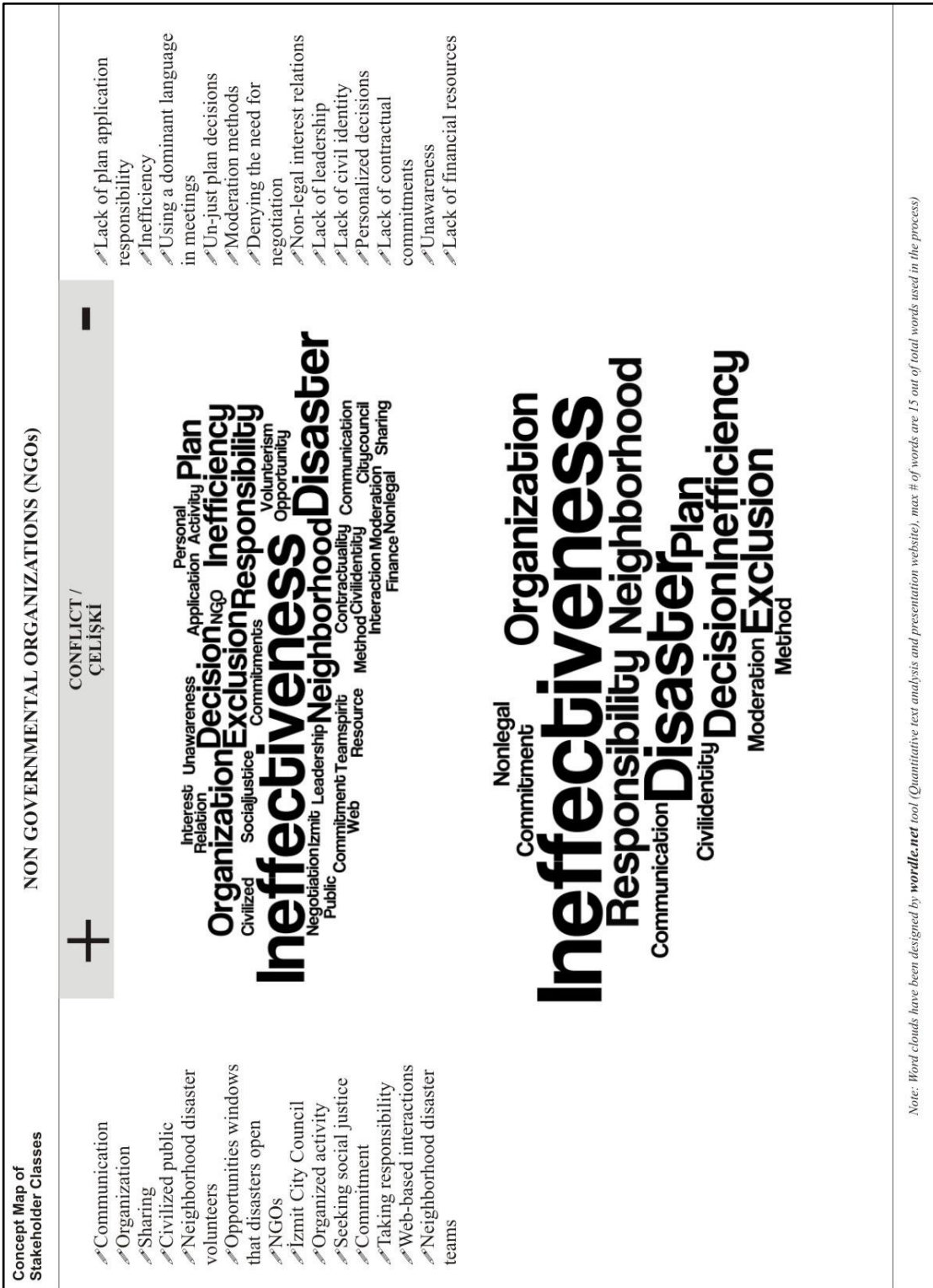

- ♣ Social disaster
- ♣ Technical failures
- ♣ Capital loss
- ♣ Losing loved ones
- ♣ Lack of education
- ♣ Altering development practices
- ♣ Wrong management
- ♣ homelessness
- ♣ Disaster
- ♣ Human capital loss
- ♣ Death
- ♣ Unawareness
- ♣ Desperation
- ♣ Building damage
- ♣ Weak social memory

Note: Word clouds have been designed by wordle.net tool. (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are 15 out of total words used in the process

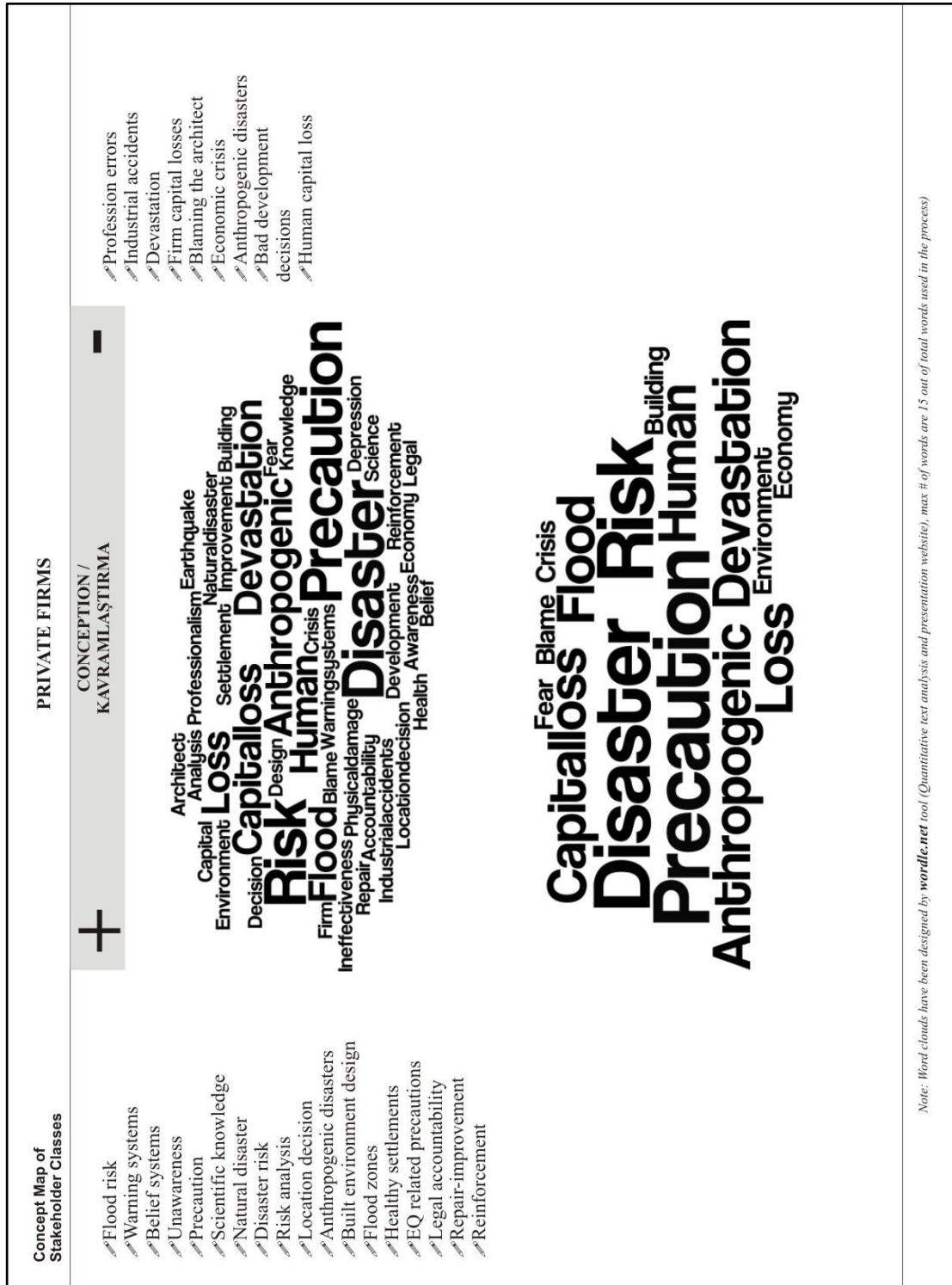

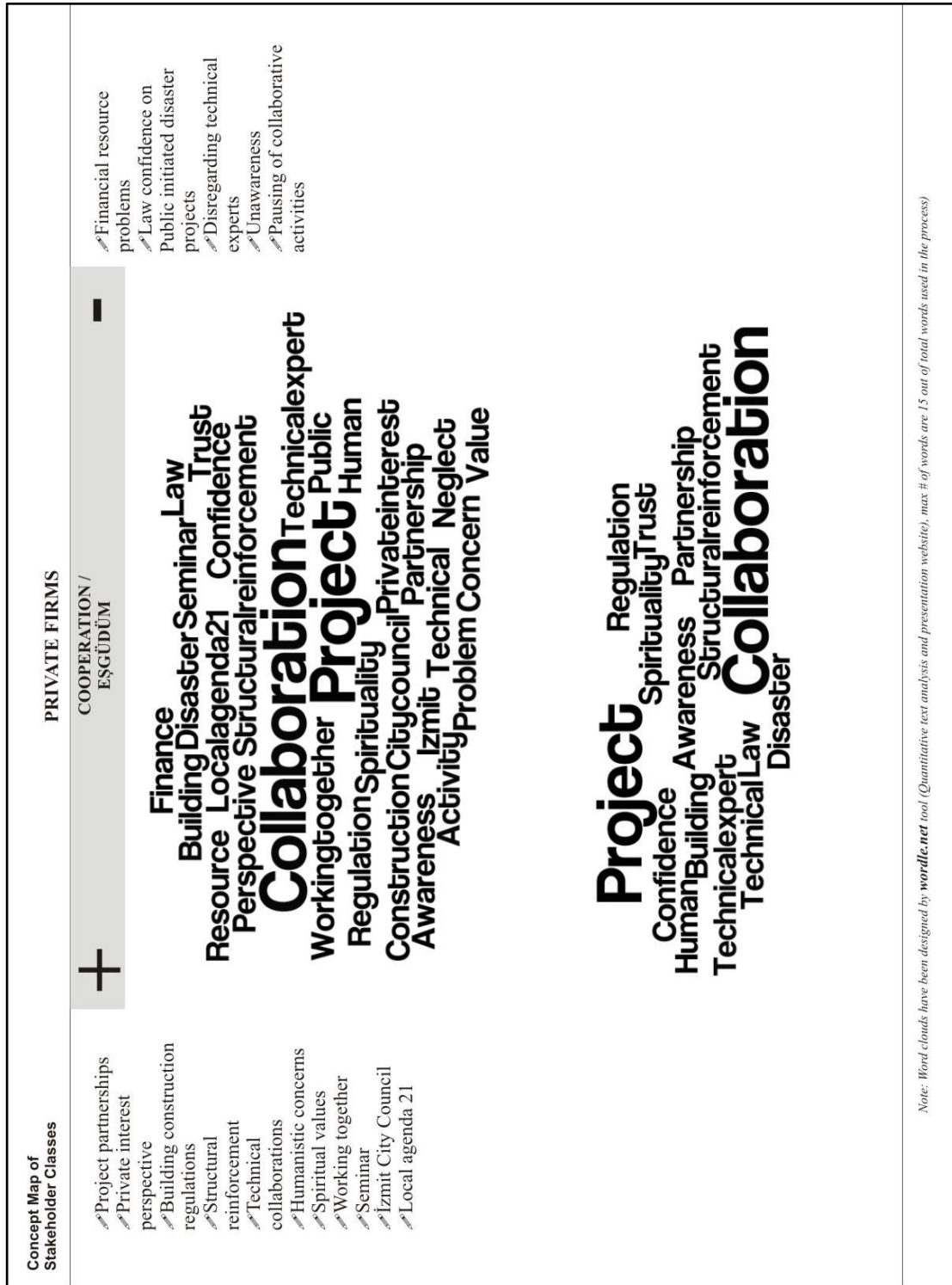

Note: Word clouds have been designed by wordle.net tool (Quantitative text analysis and presentation website). max #: of words are 15 out of total words used in the process)

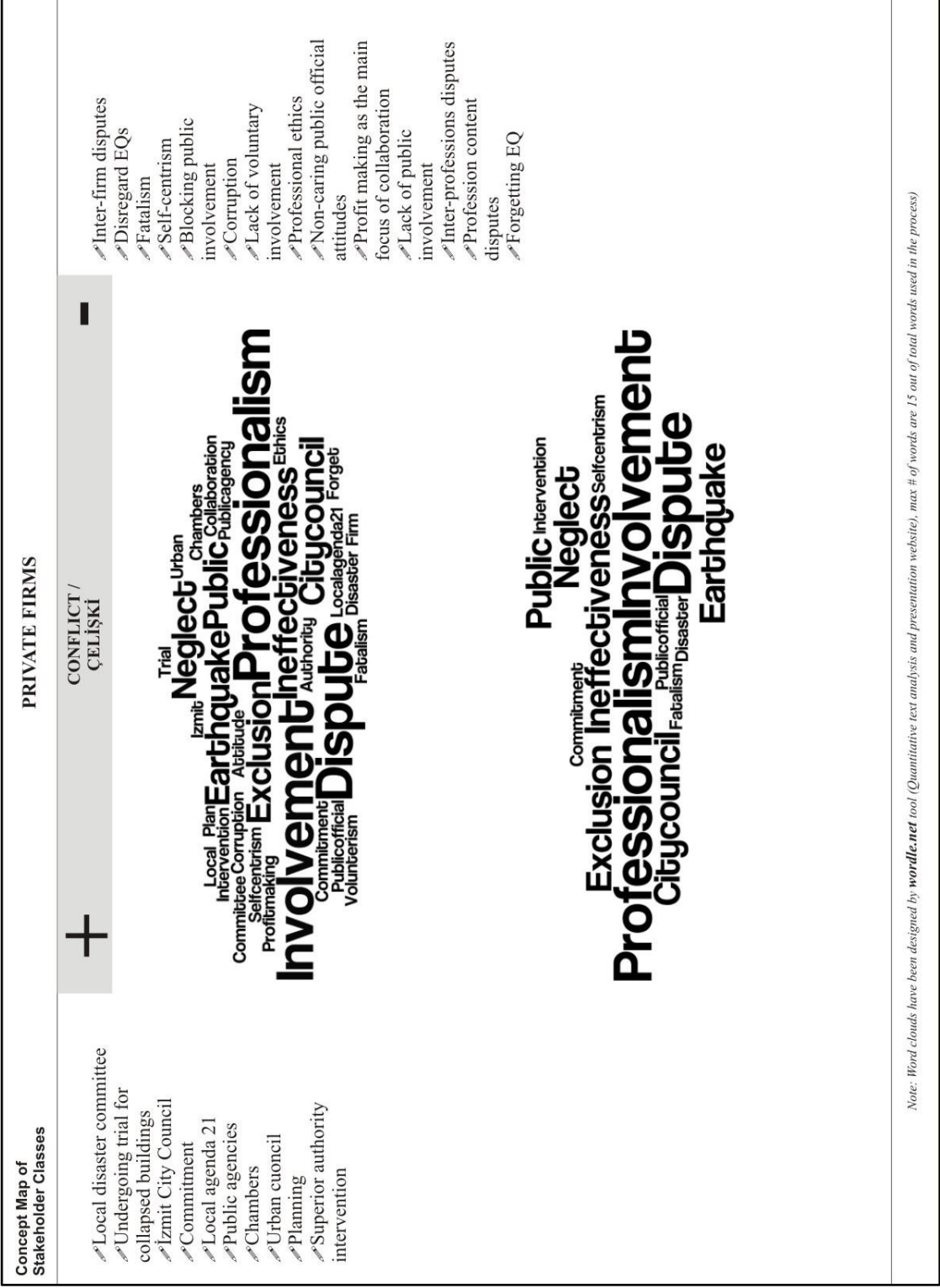
NON GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS (NGOs)		
REGULAR	COMMITMENT / USTLENIM	INTENDED
<p>Concept Map of Stakeholder Classes</p> <ul style="list-style-type: none"> EQ victim studies Collaboration with TOKI Participatory planning Monitoring demands of the people Project formulation Participating in decision making Participating in Urban councils 		<ul style="list-style-type: none"> Homeless aid Participatory design Participating advisory councils Disaster preparedness Planning process Inventory of public perspectives Cooperation Collaboration Political view declaration Active involvement

Note: Word clouds have been designed by wordle.net tool (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are 15 out of total words used in the process)

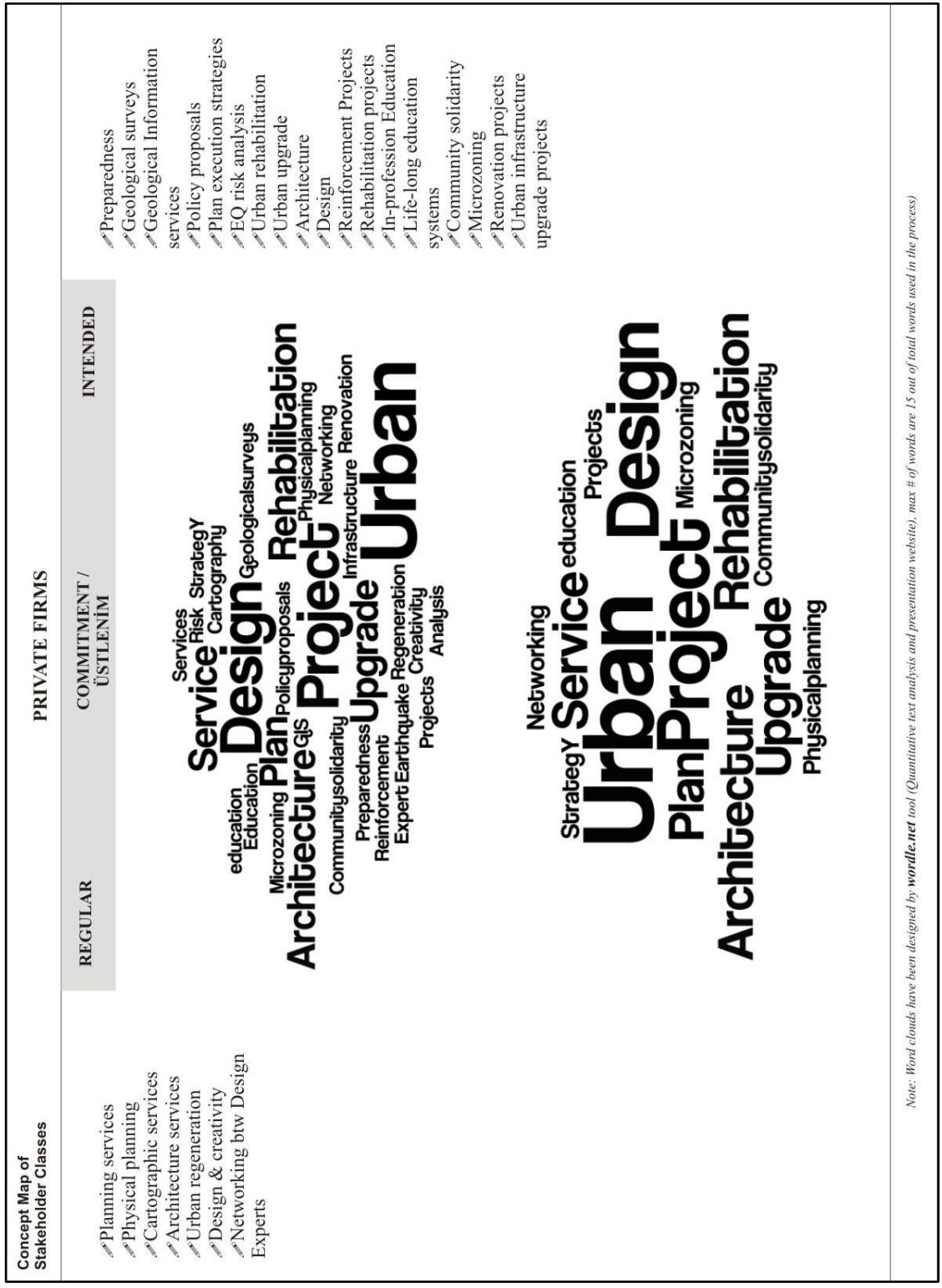

Note: Word clouds have been designed by wordle.net tool (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are 15 out of total words used in the process)

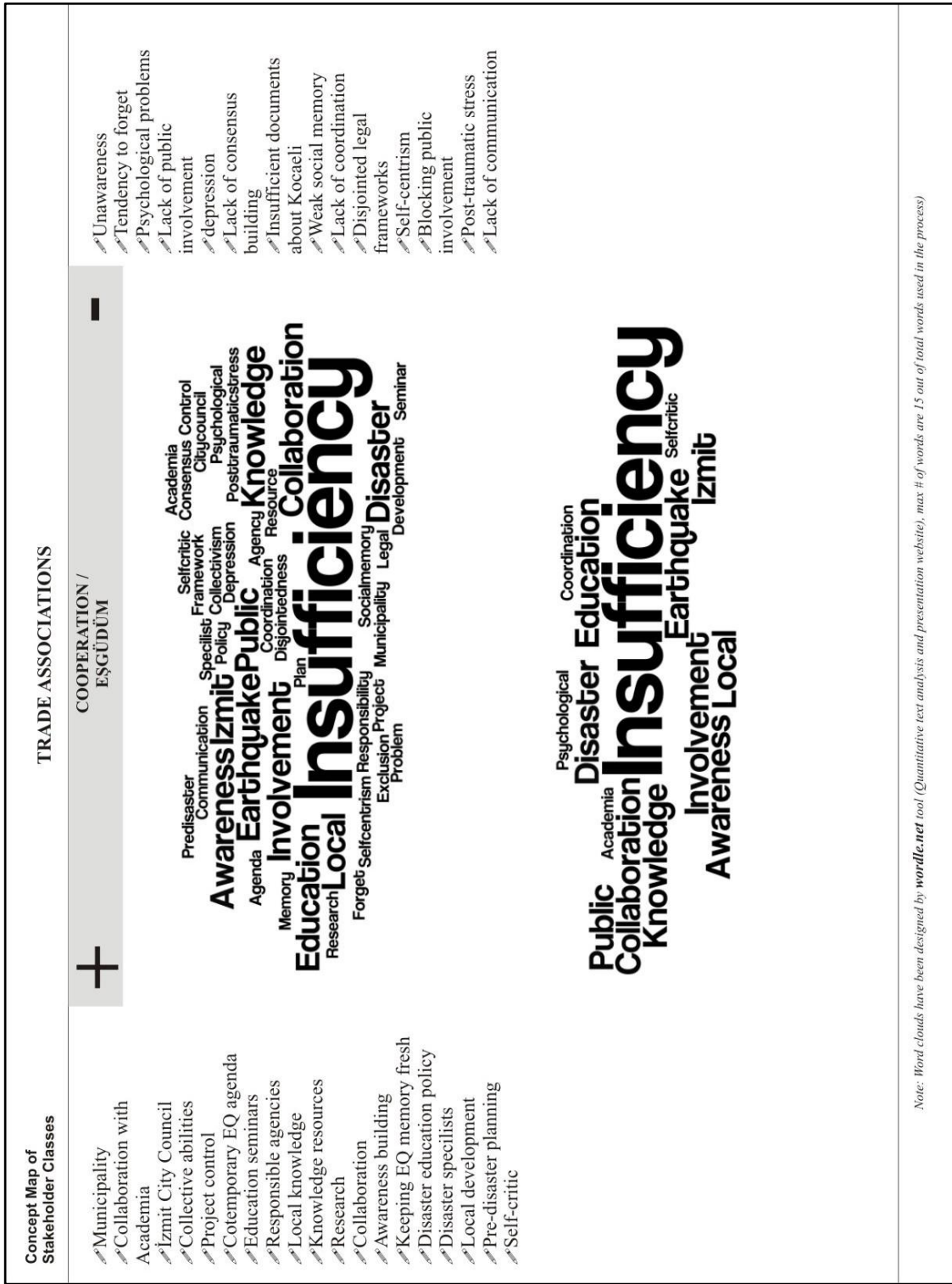

Note: Word clouds have been designed by wordle.net tool (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are 15 out of total words used in the process)

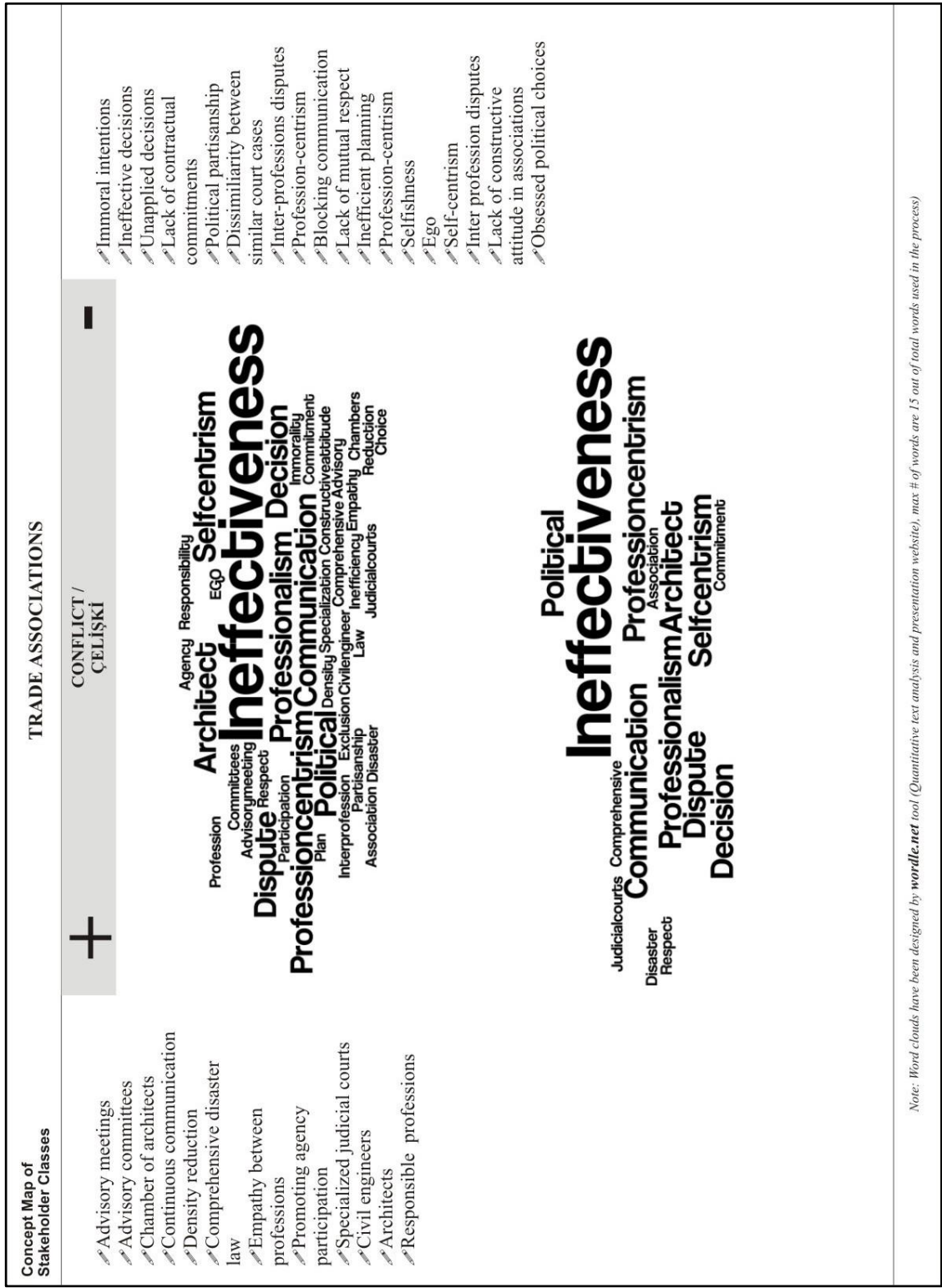

Note: Word clouds have been designed by wordle.net tool (Quantitative text analysis and presentation website). max # of words are 15 out of total words used in the process

Note: Word clouds have been designed by wordle.net tool (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are 15 out of total words used in the process)

Note: Word clouds have been designed by wordle.net tool. (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are 15 out of total words used in the process)

Concept Map of Stakeholder Classes	TRADE ASSOCIATIONS		
	REGULAR	COMMITMENT / USTLENIM	INTENDED
<ul style="list-style-type: none"> Project Reporting Civil engineering services Technical services Using organization capacity of chambers Professional education Architecture services 	<p>Effectiveness Actionplanning</p> <p>Service Reinforcement Construction Participation Housingstock</p> <p>Innovations Education Project Building Architecture Leadership Competency</p> <p>Finance Inspection Development Chamber Professional</p> <p>Chamber Analysis Civilengineer Organization Urbanidentity Control Capacity Consultancy</p> <p>Documentation Technical Disaster Rehabilitation</p> <p>Reinforcement Organization Consultancy Chamber</p> <p>Control Building Chamber</p> <p>Disaster Technical Models Documentation Development Service</p> <p>Professional Architecture</p>	<ul style="list-style-type: none"> Consultancy Building Inspection Building Control Disaster documentation Control of construction process Seeking urban identity Leadership Housing stock analysis Building reinforcement Developing Financial models Action planning Rehabilitation Promoting architectural innovations Active participation from chambers Professional effectiveness Professional competency Professional and continuous education 	

Note: Word clouds have been designed by wordle.net tool. (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are 15 out of total words used in the process)

COMPOSITE ANALYSIS (ALL CONCEPTS COMBINED)

CONCEPTION /
KAVRAMLAŞTIRMA

Mitigation
Awareness
Human
Capital
Earthquake
Preparedness
Building
Disaster
Risk
Intervention
Damage
Loss
Development
Management
Plan

Note: Word clouds have been designed by using wordle.net web-tool (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are - from left to right - 150, 50 and 15)

COMPOSITE ANALYSIS (ALL CONCEPTS COMBINED)

COOPERATION /
EŞGÜDÜM

Note: Word clouds have been designed by using wordle.net web-tool (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are - [from left to right - 150, 50 and 15]

COMPOSITE ANALYSIS (ALL CONCEPTS COMBINED)

COMMITMENT /
USTLENNIM

Service
Development
Coordination
Urban
Emergency Control
Earthquake
Disaster
Collaboration
Participation
Master Plan
Education Plan

Note: Word clouds have been designed by using wordle.net web-tool (Quantitative text analysis and presentation website), max # of words are - from left to right - 150, 50 and 15)

APPENDIX 5.

LIST OF INFORMANTS

Table 65. List of Informants: Key Decision Makers Interviewed

	Name	Responsibility	Address	Phone	E-mail
N1	Serkan Onur	Kocaeli Büyükşehir Belediyesi, Harita Kadastro Şubesi Müdürü, Harita Mühendisi	Abdurrahman Yüksel Caddesi, BELSA PLAZA, A Blok Kat 8, İzmit / Kocaeli	322 39 34 Dahili : 331 65 90 / 1116	harita@kocaeli.bel.tr
N2	Yusuf Genç	Kocaeli Büyükşehir Belediyesi, Basın ve Halkla İlişkiler Daire Başkanı, Eğitimci	Abdurrahman Yüksel Caddesi, BELSA PLAZA, A Blok, Kat 4, İzmit / Kocaeli	324 47 69Dahili: 331 65 90 / 1205Fax : 322 39 78	yusufgenc@kocaeli.bel.tr
N3	Salih Palaz	Kocaeli Büyükşehir Belediyesi, Tarihi Mekanlar ve Kent Estetiği Kurulu, Şehir Plancısı	Abdurrahman Yüksel Caddesi, BELSA PLAZA, B Blok, Kat 4, İzmit / Kocaeli	331 94 48 Dahili: 1139 Fax: 331 94 48	tarmek@kocaeli.bel.tr
N4	Yusuf Ziya Demirci	Kocaeli Büyükşehir Belediyesi, Strateji Geliştirme Daire Başkanlığı, Yönetim Bilgi Sistemleri Servisi, Harita Mühendisi	Abdurrahman Yüksel Caddesi, BELSA PLAZA, B Blok, Kat 4, İzmit / Kocaeli	0 262 324 3208	
N5	Ramazan Özkaraaslan	Serbest Harita Mühendisi	Ömer Ağa Mahallesi, Abdurrahman Yüksel Caddesi, Kaptanlar İşhanı, 3. Noter Üstü, No: 302 , İzmit / Kocaeli	0 262 323 2372, 0 532 560 1339	
N6	Arda Aygören	Saraybahçe Belediyesi, Şehir Planlama Birimi, Şehir Plancısı	Saraybahçe Belediyesi, Ömer Ağa Mahallesi, Şehir Planlama Birimi, 3. kat pk:41100, İzmit / Kocaeli	0 262 325 7375 0 532 381 2399	
N7	Mehmet Faruk Küçük	Saraybahçe Belediyesi, Zemin Araştırma Müdürü, Harita Mühendisi	Saraybahçe Belediyesi, Ömer Ağa Mahallesi, Zemin Araştırma Müdürlüğü, 2. kat pk:41100, İzmit / Kocaeli	0 262 444 4100 / 369 0 532 2555195	mfarukkucuk@hotmail.com

Table 65. List of Informants: Key Decision Makers Interviewed (continued)

N8	Cem Güler	Saraybahçe Belediyesi, Şehir Planlama Birimi, Şehir Plancısı	Saraybahçe Belediyesi, Ömer Ağa Mahallesi, Şehir Planlama Birimi, 3. kat pk:41100, İzmit / Kocaeli	0 533 7120912	cem_292@hotmail.com
N9	İlkay Kaya	Valilik, Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü, Mimar	Kocaeli Valiliği, Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü, İzmit / Kocaeli		
N10	Hakan Kütük	Valilik, Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü	Kocaeli Valiliği, Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü, İzmit / Kocaeli		
N11	Nagehan Koçka	Valilik, Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü, Jeoloji Mühendisi	Kocaeli Valiliği, Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü, İzmit / Kocaeli		
N12	Murat Konak	Kocaeli Jeoloji Mühendisleri Odası 2. başkan, Jeoloji Mühendisi	Metin Mühendislik Yer Altı Araştırma, Fethiye Caddesi, Bilin İşhanı, Kat 3. İzmit / Kocaeli	0 262 332 2247 0 533 265 6608	
N13	İsmail Sağıroğlu	Serbest Yüksek Mimar	Sağıroğlu Mühendislik İnşaat Tic. Ltd. Şti., Fethiye Caddesi, Bilin İşhanı, Kat 3. İzmit / Kocaeli	0 262 324 4197 0 262 324 9866 0 532 342 0233	
N14	Fazıl Aladağ	Serbest Şehir Plancısı	Ömer Ağa Mahallesi, Abdurrahman Yüksel Caddesi, Kaptanlar İşhanı, Kat:2, No:205, İzmit / Kocaeli	0 262 323 0384 0 532 441 3403	fazilaladag@hotmail.com
N15	Arif Agos	Eski İKK Üyesi, Çalışanı, Sern-best Meslek, Proje Yönetimi Sektörü	Yahya Kaptan Mahallesi, f-44 Blok, Kat4 / Daire 20, İzmit / Kocaeli	0 532 526 2305	
N16	Bayram Çolakoğlu	KBŞB Strateji Geliştirme Daire Başkanı	Abdurrahman Yüksel Caddesi, BELSA PLAZA, B Blok, Kat 4, İzmit / Kocaeli		
N17	Gönül Alkan	KBŞB İmar Dairesi Şehir Plancısı	Abdurrahman Yüksel Caddesi, BELSA PLAZA, A Blok, Kat 7, İzmit / Kocaeli	0 262 324 7918	gonul_alkan@hotmail.com
N18	Murat Safa Sürel	Kocaeli İnşaat Mühendisleri Odası, İnşaat Mühendisi	Ömerağa Mahallesi, Naci Girginsoy Sokak, TMMOB Binası, İzmit / Kocaeli		
N19	Hakan Özkum	Saraybahçe Belediyesi, Fen İşleri Dairesi, Mimar		0 532 744 5539	
N20	Nilgün Akçam	Kocaeli Mimarlar Odası Başkanı, Mimar	Ömerağa Mahallesi, Naci Girginsoy Sokak, TMMOB Binası No:15 Kat2, İzmit / Kocaeli	0 262 324 4053 0 533 490 4151	kocaeli@mimarlarodasi.org.tr

Table 65. List of Informants: Key Decision Makers Interviewed (continued)

N21	Nurcan Taşpınar	Depremzedeler Derneği Başkanı	İstiklal Caddesi, Küçüközü İşhanı, Kat:3, pk:41100, Saraybahçe / Kocaeli	0 262 322 4445 0 536 670 2675	pentomento@hotmail.com, bekdepder@yahoo.com
N22	Mustafa Cevher	Kocaeli Büyükşehir Belediyesi, Zemin ve Deprem İnceleme Müdürü, Jeoloji Mühendisi	Abdurrahman Yüksel Caddesi, BELSA PLAZA, B Blok, Kat 4, İzmit / Kocaeli		

APPENDIX 6.

WORD CLOUDS DERIVED FROM STAKEHOLDER INTERVIEWS

WORD CLOUDS DERIVED FROM GOVERNORSHIP INTERVIEWS

N9: Kocaeli Governorate, İlkey Kaya, Provincial Governorship, N10: Kocaeli Governorate, Hakan Kütük, Provincial Governorship, N11: Kocaeli Governorate, Nagehan Koçka, Provincial Governorship

A-CONCEPTION

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

B-COORDINATION

ALL CONCEPTS

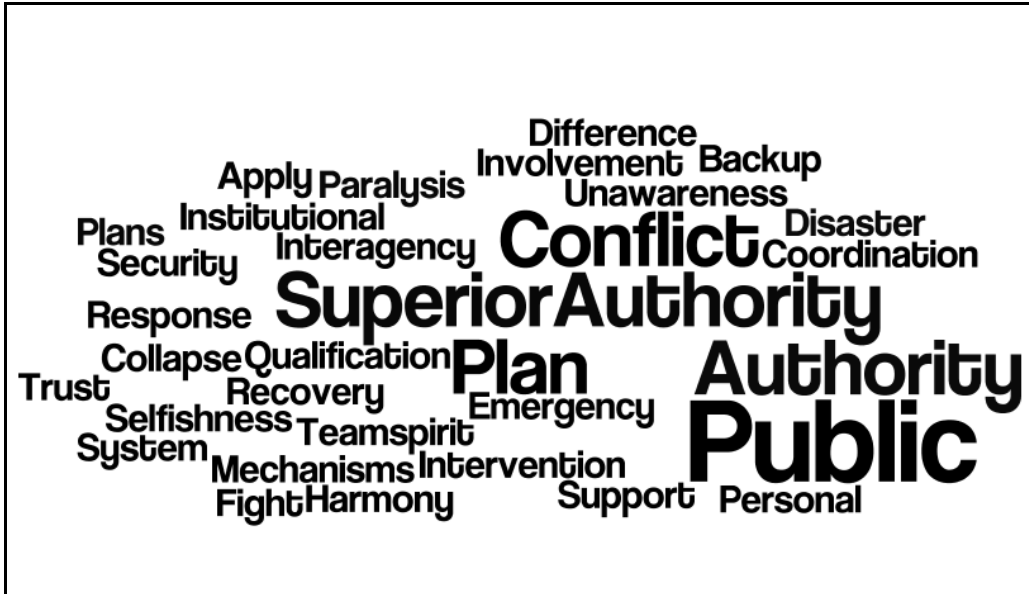

MAX 15 CONCEPTS

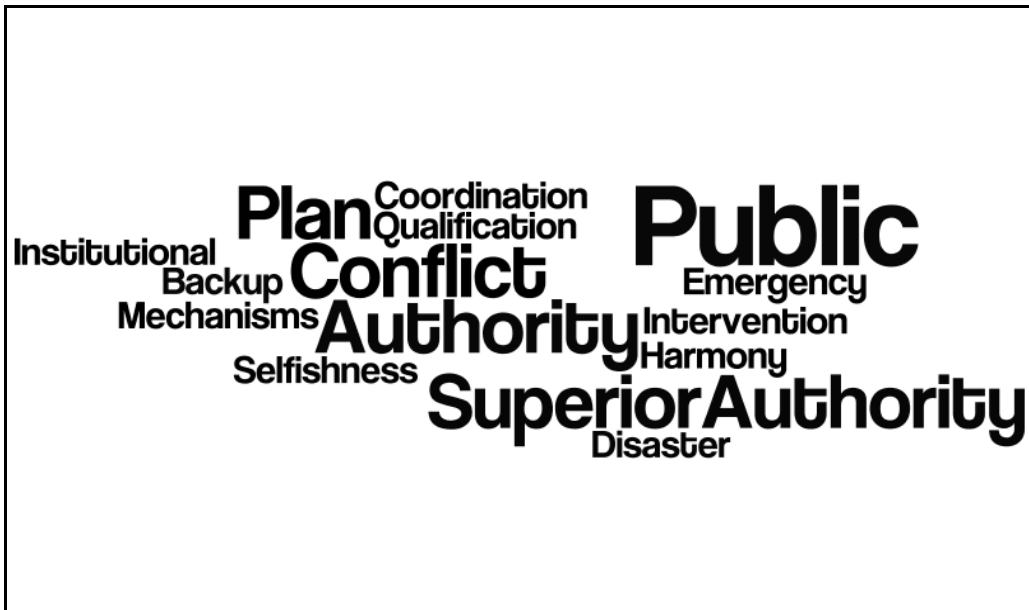

C- CONFLICTS AND DISPUTE RESOLUTION MECHANISMS

ALL CONCEPTS

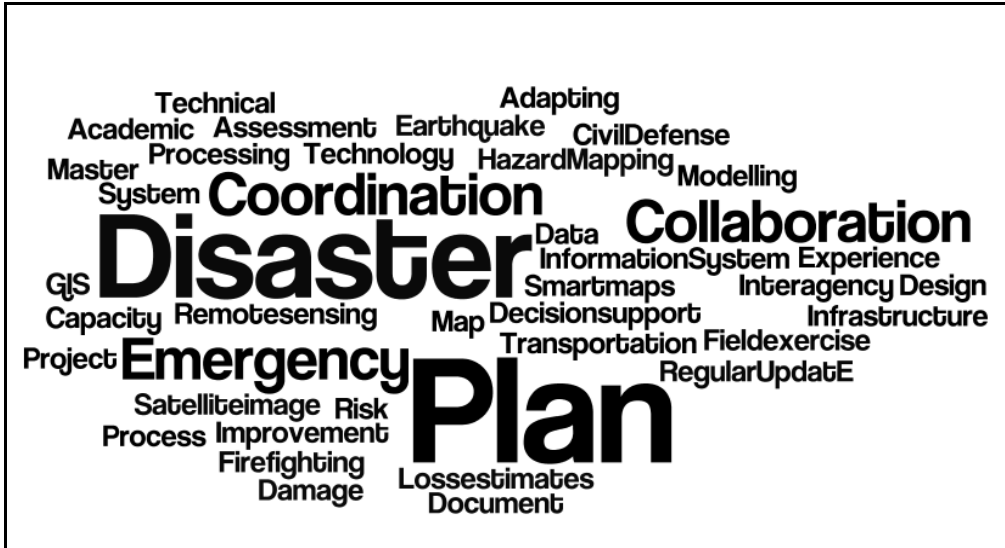

MAX 15 CONCEPTS

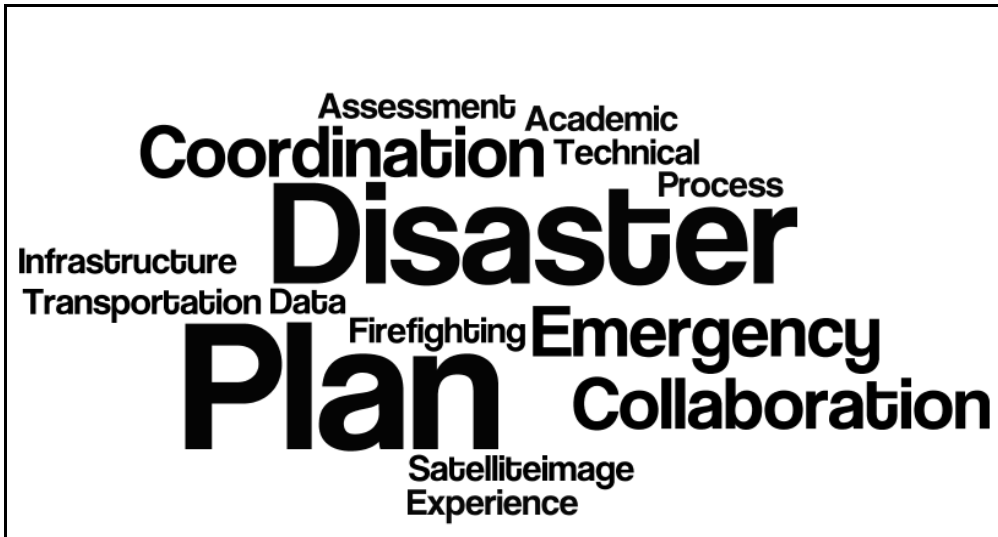

D- COMMITMENT TYPOLOGIES

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

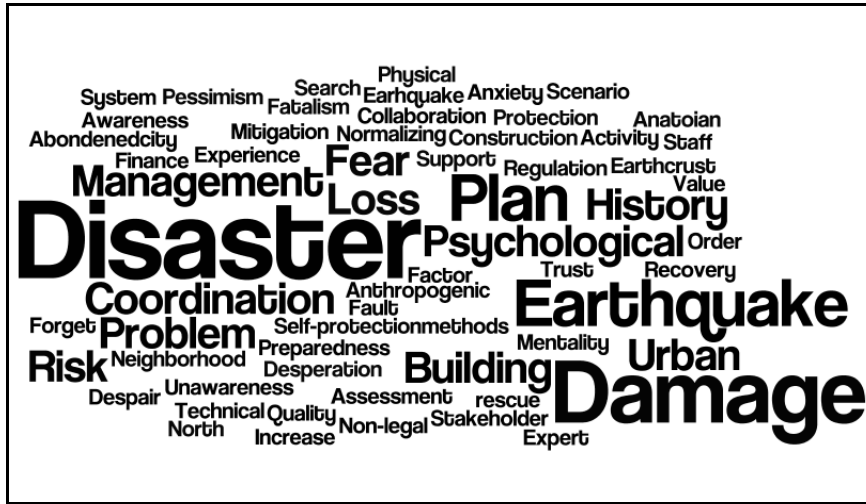

WORD CLOUDS DERIVED FROM LOCAL MUNICIPALITY INTERVIEWS

N6: Saraybahçe Municipality, Arda Aygören, N7: Saraybahçe Municipality, Mehmet Faruk Küçük, N8: Saraybahçe Municipality, Cem Güler, N19: Saraybahçe Municipality, Hakan Özkum,

A-CONCEPTION

ALL CONCEPTS

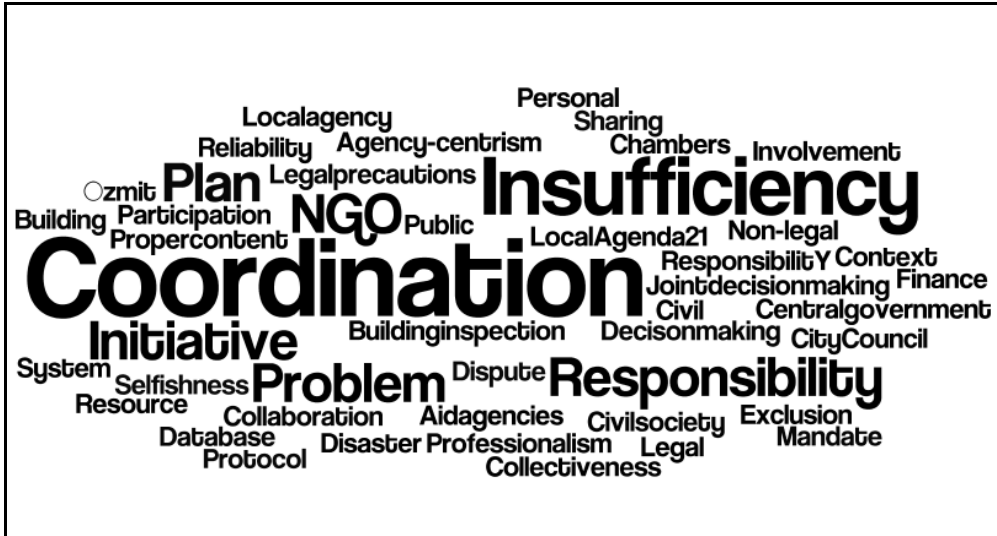

MAX 15 CONCEPTS

B-COORDINATION

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

C- CONFLICTS AND DISPUTE RESOLUTION MECHANISMS

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

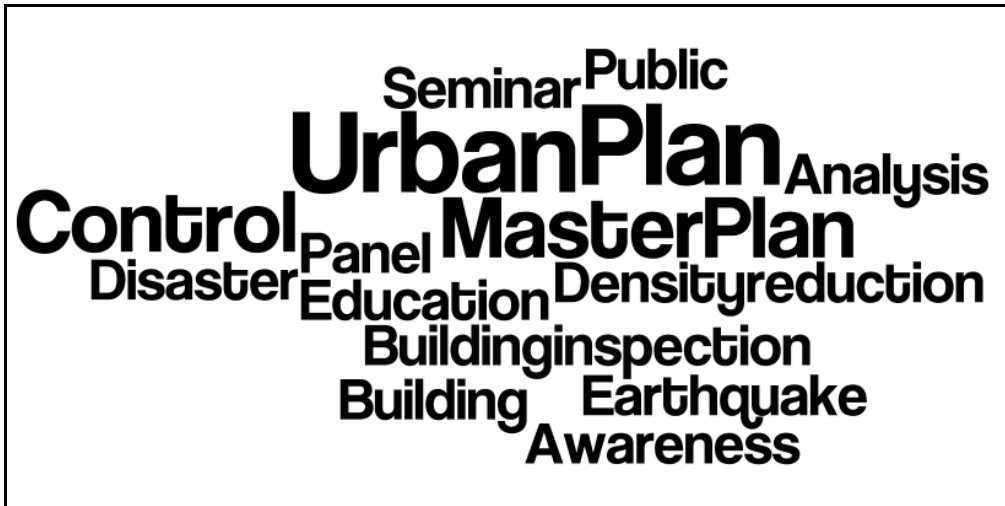

D- COMMITMENT TYPOLOGIES

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

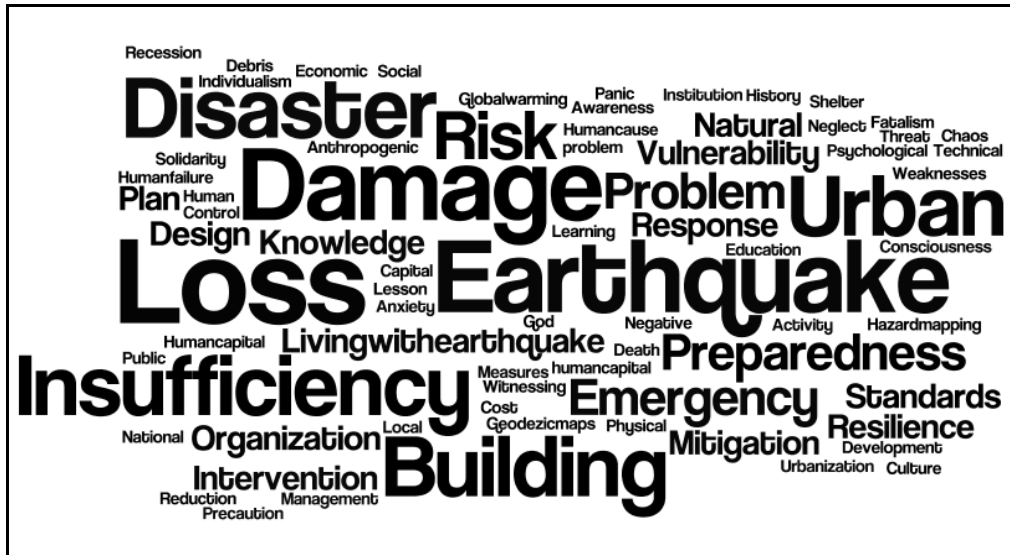

WORD CLOUDS DERIVED FROM METROPOLITAN MUNICIPALITY INTERVIEWS:

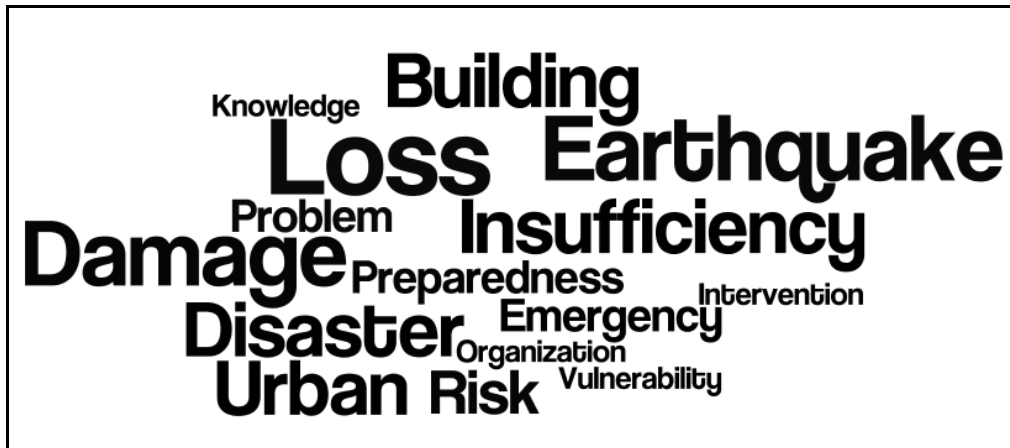
N1: KBŞB, Serkan Onur, N2: KBŞB, Yusuf Genç, N3: KBŞB, Salih Palaz, N4: KBŞB, Yusuf Ziya Demirci, N16: KBŞB, Bayram Çolakoğlu, N17: KBŞB, Gönül Alkan, N22: KBŞB, Mustafa Cevher,

A-CONCEPTION

ALL CONCEPTS

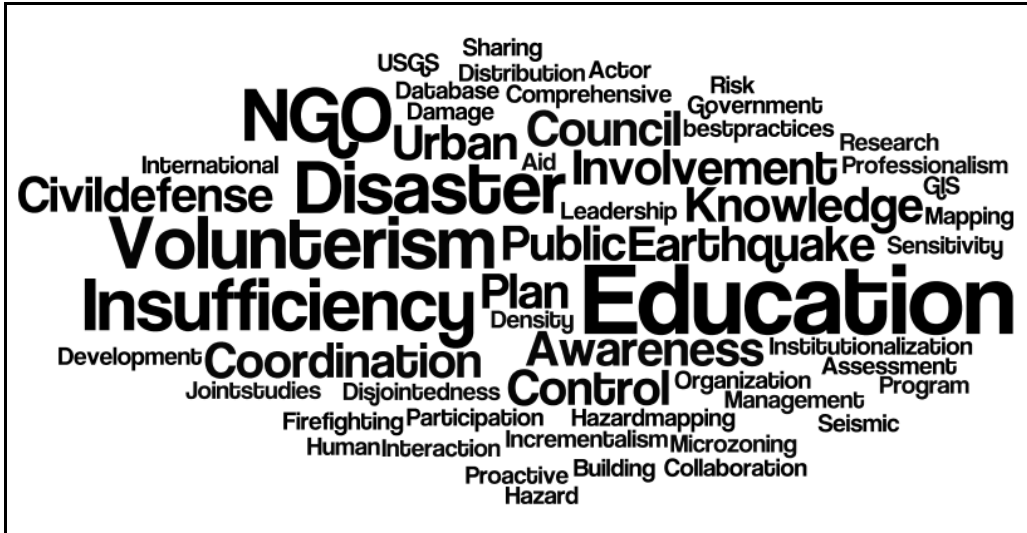

MAX 15 CONCEPTS

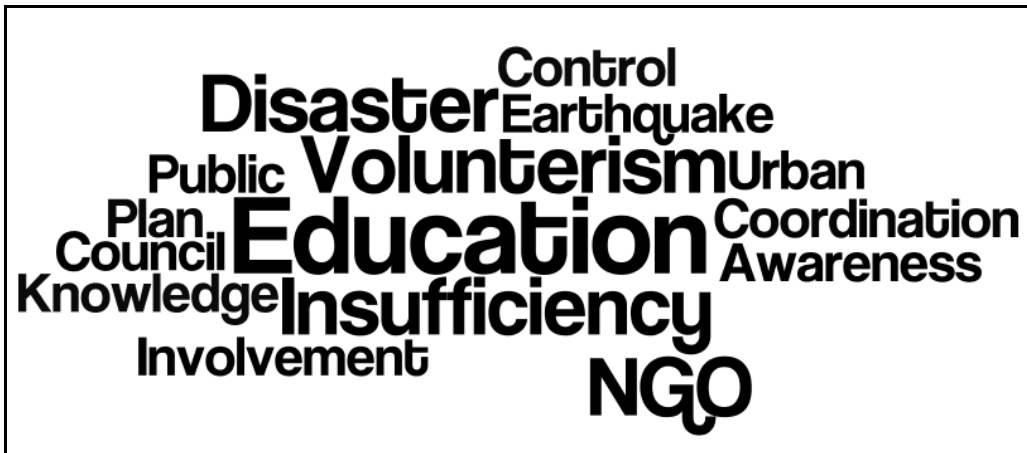

B-COORDINATION

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

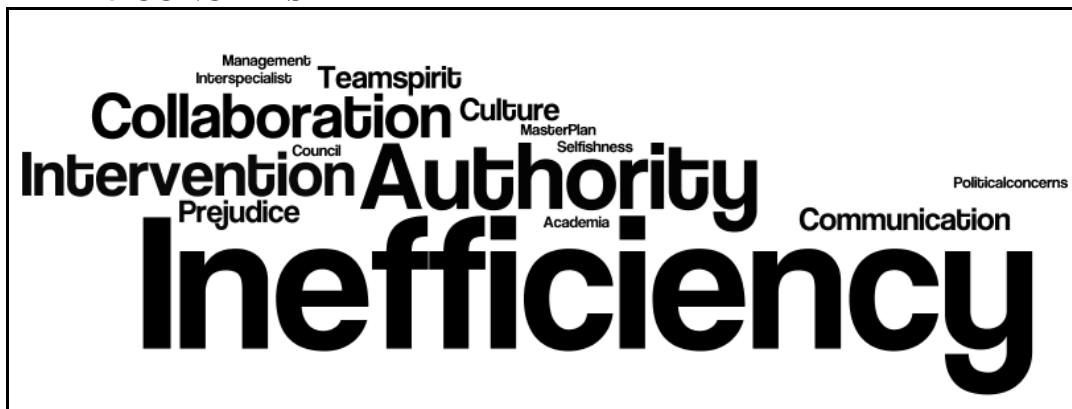

C- CONFLICTS AND DISPUTE RESOLUTION MECHANISMS

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

WORD CLOUDS DERIVED FROM NGO INTERVIEWS

N15: İzmit City Council (İKK), Arif Agos, N21: DEPDER (Disaster Victims Association), Nurcan Taşpınar,

A-CONCEPTION

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

B-COORDINATION

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

C- CONFLICTS AND DISPUTE RESOLUTION MECHANISMS

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

D- COMMITMENT TYPOLOGIES

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

WORD CLOUDS DERIVED FROM PRIVATE FIRM INTERVIEWS:

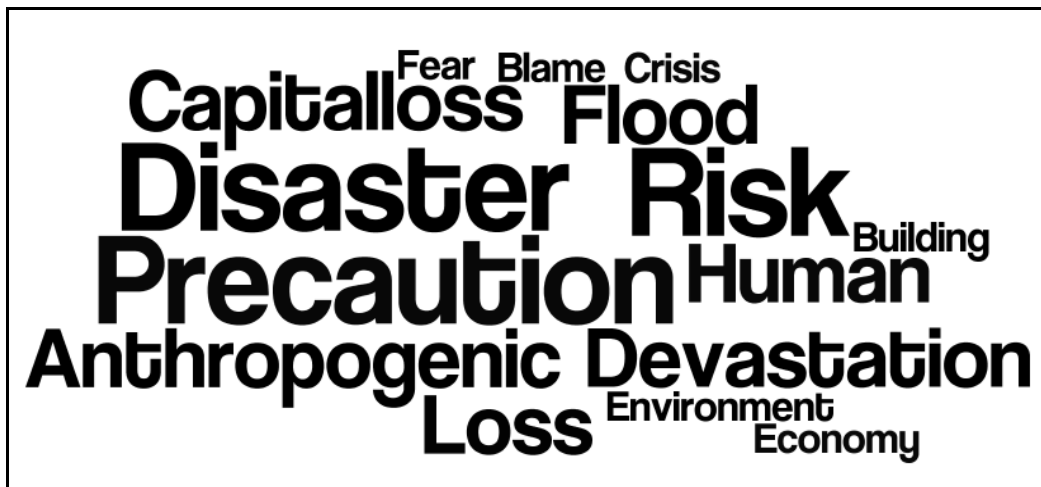
N5: Chamber of Cartographic Engineers, Ramazan Özkaraaslan, N13: Architect, İsmail Sağıroğlu, N14: City Planner, Fazıl Aladağ,

A-CONCEPTION

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

B-COORDINATION

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

C- CONFLICTS AND DISPUTE RESOLUTION MECHANISMS

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

D- COMMITMENT TYPOLOGIES

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

WORD CLOUDS DERIVED FROM TRADE ASSOCIATIONS INTERVIEWS

N12: Chamber of Geological Engineers, Murat Konak, Chamber, N18: Chamber of Civil Engineers, Murat Safa Sürel, Chamber, N20: Chamber of Architects, Nilgün Akçam, Chamber

A-CONCEPTION

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

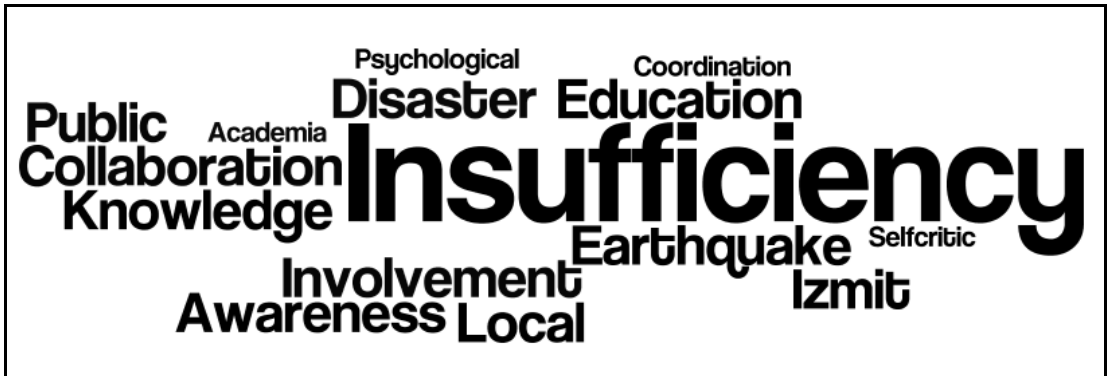

B-COORDINATION

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

C- CONFLICTS AND DISPUTE RESOLUTION MECHANISMS

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

D- COMMITMENT TYPOLOGIES

ALL CONCEPTS

MAX 15 CONCEPTS

B- ALL STAKEHOLDERS COOPERATION CONCEPTS

D- ALL STAKEHOLDERS COMMITMENT TYPOLOGIES AND ABILITIES/POTENTIALS

APPENDIX 8.

IN-DEPTH INTERVIEW TRANSCRIPTIONS

N1-Serkan OnurKocaeli Büyükşehir Belediyesi, Harita Kadastro Subesi Müdürü, Harita Mühendisi

N1-A-ALGILAMA SORULARI:

N1-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Genelde doğal yolla oluşan, aslında doğanın kendi içinde olan arasına ortaya çıkan, insanın da canını yakan büyük olaylar. Bunlar genelde doğal oluyor ama insan eliyle de yapılan afetler olabiliyor. Büyük yangınlar, fırtınalar, Türkiye’de olmayan mesela yanardağ faaliyetlerinden kaynaklanan volkan patlamaları. Türkiye’nin gündeminde olan deprem, heyelan ve sel gözlemleniyor.Genelde doğal olarak oluşuyor ama insanın doğaya müdahalesi ile bazıları insan sayesinde oluşuyor. Mesela sel genelde, son dönemde küresel ısınma nedeni ile, insan doğanın yapısını değiştiriyor. Son dönemde yağış düzenleri değişti. Belli dönemlerde hiç beklenmedik sel afetlerine, heyelan ve erozyon benzeri sıkıntılara yol açıyor. Deprem değil de sel de tek başına bir afet.

N1-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Ben her ne kadar İzmıt’de otursam da aslen Balıkesir’liyim. Egeliyim. Deprem bana çok da yabancı bir Şey değil. Her ne kadar Marmara’da insanlar depremlerle belki çok karşılaşmıyorlar ama mesela deprem Balıkesir’de hayatın bir parçasıydı. 5-5,5 Şiddetine varan bazı aralıklarla kendini hissettirirdi ama can ve mal kaybına varıncaya kadar büyük bir hasara yol amazdı. 17 Ağustos depremini ben Yalova’da karşıladım. Tabi artık deprem Yalova-İzmıt ile özdeşleşti. İzmıt depremi Türkiye’de deprem denince ilk akla gelen isim oluyor. Onun ncesinde Ceyhan Depremi vardı. Bu konu daha çok acıyı çeken, onu yaşayan insanlarla özdeşleşiyor. Özellikle medyanın, depremin İstanbul’a yakın olması nedeniyle çok fazla işlemesi, depremin Türkiye çapında artık İzmıt Depremi ile özdeşleşmesine neden oluyor. Tabi aslında doğanın gereği bir olay ve bunu teknik olarak biliyoruz. Kabartıların, yerin sürekli hareket halinde olması, bu zaten tektonik bir hareket sonuçta. Yerin binlerce kilometre altında doğan bir hareket. Deprem sürekli gerçekleşen bir durumdur. Zamanla meydana gelen, biriken enerji sonunda kendini açığa vuruyor. Bu da depremi tetikliyor. Aslında bu doğanın kendi içinde var olan, yeryüzü varolduğundan beri devam eden bir olay. Ama neden Şu anda bu acıyı bize çektiriyor. Çünkü biz depremlerle yaşamayı bir türlü öğrenemedik. Defalarca burası için olsun, diğer bazı deprem riski taşıyan illerimizde olsun, eski medeniyetler kuruldu. Eski medeniyetlerden ders alamadık. Onlar aynı acı tecrübeleri belki eskiden de yaşadılar. Ama biz kendi atalarımızdan, yakın dönemdeki tecrübelerimizi bile ders almayarak geçirdik. HiçbirŐey olmamış gibi kendi hayatımıza devam ediyoruz.1962’de Adapazarında büyük bir deprem yaşandı. Sapanca havzasında aynı Şekilde yapılaşma devam ediyor. Şimdi İzmıt depreminde epey kayıp oldu. Daha çok insanın hatalarından dolayı deprem zarar veriyor. Neden nk Türkiye’de dayanıklı yapı yapamıyoruz. Şu anda yapılaşmamız ağırlıklı olarak betonarme zerine. Ama bu tekniğin depreme dayanıklı olup olmadığı tartışılır. Tabi yapı kalitesinin düşüklüğü başka bir sebeptir. Şu anda bir büyük bir depremin, kaybı olan insanlara büyük bir etkisi oluyor. Canını, malını, yakınına kaybediyor. Onun ötesinde bu kente, ülkeye dahi zarar veriyor. Deprem sonrası bütün alt yapı kyor, yerleşim yeri harap oluyor. Onun tekrar eski haline gelmesi çok zor oluyor.

Bu dönem geçirilmesi ve bunlar bağılı sorunlar ortaya çıkıyor. Barınma, afet konutları konusunda pek çok sorun çıkıyor. Bu da tabii ister istemez çok büyük zararlara yol açabiliyor. İstanbul depremi hala tartışılıyor. Hiçbir şekilde bunun maliyet analizi belki tam anlamıyla yapılamıyor. Orada belki Türkiye ekonomisi yerle bir olacak. İstanbul'da can kaybının ötesinde ekonomik olarak da Türkiye'ye çok büyük zararı olacak. Bunu hala idrak edemiyoruz ve yeterli önlem alamıyoruz.

N1-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?)

Afet tabii ki daha çok can ve mal kaybına yol açıyor. Bu kayıplar öncelikle önlem alınmadığı takdirde beklenmedik kayıplara yol açabilir. Özellikle depreme dayanıklı konutların olmayışı önemli bir sorun. Bazı belediyelerin yaptığı gibi, İstanbul Zeytinburnu gibi, kısmen üniversite ile ortak şekilde deprem dayanıklılığı ölçüldüğü halde, depreme dayanıklı olmayan binalara bir şey yapılamaması ilerde doğacak zararları arttıracak etkenler. Şu anda bazı bölgelerde depreme dayanıklı olmayan binaları biliyoruz. Ama hala onlara bir çözüm üretilmiş değil. Bunların ne tür yolla, kredi yoluyla mı, kentsel dönüşüm yoluyla mı olur, bunun belirlenmesi gerekiyor. Öncelikle zaten afet öncesi bunun önleminin alınması gerekiyor. Mutlaka afeti bekleyip de afet olduktan sonra bunları yapmanın hiç bir kıymeti kalmıyor. Zaten olan olmuş olacak. Can kayıpları olacak. Mali olarak da üst düzey zararları olacak. Bunun öncesinde bence etkin bir şekilde önlem alınması gerekiyor. Burada tabii ki insan faktörü ön plana çıkıyor. Nedense henüz ülkemizde bu yaklaşımı göremiyoruz. 17 Ağustos'ta oldu deprem sanki orada dondu. Bazı konularda hala hiçbir ilerleme yok. Yani nerdeyse sekizinci yılındayız. Onuncu yıla doğru gidiyoruz. Hala bu depremden ders alınması gereken konulardan yeterli dersin alınmadığı kanatındeyim.

N1-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N1-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

Biz belediye olduğumuzdan halkla sürekli içiçe bir kurumuz. 17 ağustos depreminde bizim birimiz ve belediyenin bütün birimleri lojistik amaçlı çalışmalarda bulundular. Bir grup arkadaşımız hasar tespit çalışmalarında bulunmuşlar. Diğer arkadaşlarımız illerden gelen yardımların burada dağıtılması çalışmalarında bulunmuşlar. Biz harita müdürlüğü olduğumuzdan biz daha çok hizmet verici bir birimiz. Altlık olarak harita üretiminin sağlanması ile ilgili çalışıyoruz. Genelde bu konuda bizim daha farklı birimlerimiz ön plana çıkıyor. İtfaiye Daire Başkanlığı ve altındaki birimleri bu konu ile ilgileniyor. Beraber Afet Koordinasyon Merkezi kurulması yönünde bir çalışma var. İstanbul'daki AKOM benzeri burada AFKOM kurulması çalışması var.

Benim, Yerel Gündem 21 veya İKK olsun birebir katılımım yok. Bunlar hakkında tam bir şey söyleyemiyorum.

N1-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Burada her kurumun birbirinde farklı özellikleri ve becerileri ve görevleri var. Temel dürtü burada insanı koruma olmalı. Etkin bir çalışma yapılabilmesi için önceden bir planlama programlama, onun arkasından katılacak kurumların özelliklerine göre bir çalışma gerekiyor. Genelde AFKOM ve diğer çalışmalar ile ilgili toplantılar yapılıyor. Bölgemizde nedense bu tür çalışmalar 17 Ağustos'ta hatırlanıyor. Orada bilgilendirme ve panel çalışmaları yapılıyor. 17 Ağustos bir milat. Ve 17 ağustos en azından depremi yaşayanlar için unutulmaması gereken bir tarih. Aslında temel dürtü biraz o tarih oluyor. 17 Ağustos olunca biraz deprem bilinci ortaya çıkıyor. Neredeyse adı Deprem Haftası olacak. Birkaç gün geçince unutuluyor. Bütün programlar o tarihlerde depreme yoğunlaşıyor. Diğer zamanlarda deprem ile ilgili o kadar geniş katımlı çalışmalar olmuyor. Ama nedense 17 Ağustos civarlarında bütün etkinlikler çoğalmaya başlıyor. Deprem ile ilgili çalışmalarda birbirinden farklı kurumları bir araya getirme yönünde bir atmosfer oluştu. Özellikle kurtarma çalışmalarındaki eksikliği gören insanlar, kendileri hiçbir kuruluşa bağlı olmadan, gönüllülük bağlamında kurtarma ekipleri kurdular. Bildiğim kadarı ile Gölcük'de var. Tamamen farklı mesleklerden olup da hiçbir kurumla ilişkili olmayıp mahalle bazlı kurtarma ekibi kurup, bunun eğitimini görüp illerde doğabilecek bir afette gönüllü olarak katılmak isteyen vatandaşlar. Keza bizim İtfaiye daire başkanlığımızın böyle bir faaliyeti vardı. Onlar yangınlara yönelik gönüllü itfaiyecilik eğitimi veriyorlardı. Onunla ilgili hem

kursiyerleri eğitiyorlardı. Özellikle itfaiyecilik eğitimi veriyorlardı. Onun dışında kurum harici çok katılım olmuyor. Bu biraz insanlara bağlı. İnsanların onu algılaması ve önemsemesine bağlı. Şu anda benim çevremde bu çalışmalar giren arkadaşların yok. Net bir şey söyleyemeyeceğim. Herkesin farklı motivasyonları olabiliyor. Burada o işe girmiş de olabilir. O herkesin kişisel düşüncesi ve kişiden kişiye değişen bir şey. Bu işler gönüllük üstüne kurulu gruplarla yürüyor. Artık Sivil Savunma'nın görevi dışında daha önce AKUT örneğindeki gibi kurumlar önemli. Birçok kurum artık Sivil Savunmaya yönelik ekipler kurmaya başladı. Resmi ekipler de var ama birçoğu gönüllülük üstüne kurulmuş ekipler.

N1-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz?

Daha çok ortak çalışma devletin yetkili organları ile yürüyor. Deprem sırasında en üst makam valiliktir. Valiliğin denetiminde ve organizasyonunda bir yapılanma ile gidiyor. Yapılanma daha çok merkezi bir yapılanma olduğundan bazen grup problemi yaşanabiliyor. Yıllardır sivil savunma yönergeleri vardır. Bir türlü işlemez. Bu binada dahi, normalde evrak üstünde sivil savunma amaçlı görevlendirme vardır. Bu kamunun kesin bir olaydır. Yangın durumunda kim görevlidir, kim ne yapmalıdır bellidir. Kamunun bu sivil savunma planları nedense uygulamaya bir türlü geçmiyor. Belki bunlara fazla ciddiyet verilmiyor. Yıllardır da bu bir şekilde yapılıyor. Şu anda bana sorsanız, kimler bu durumda müdahale etmeye yetkili bilemiyoruz. Burada bir yangın çıkınca ne yapılması gerekiyor? Herhalde ya itfaiyeyi bekleyeceğiz ya da binayı boşaltacağız. Mutlaka bunun düzeni düşünülmüştür ama uygulamasına yönelik hiç bir şey olmuyor. O yüzden de, biliyorsunuz depremde de ortak çalışmalarda çok sıkıntı yaşandı. Çok kargaşa oldu. Deprem'in ilk günlerinde kriz merkezinde bir yönetim olsun uygulamasını çok bilmiyoruz. Ön hazırlık konusunda resmi olarak çalışmalar tabi ki devam ediyor. Askeri coğrafyaya yönelik bir çalışma yapmıştım. Askerler onu daha ciddiye alır. Şu anda envanter olarak kendi önem verdikleri bilgileri topluyorlar. Mesela bu bilgilerden biri de makine teçhizat ile ilgili bir bilgi. Tüm ticaret odalarından kuruluşların listesinden, ellerindeki makina tiplerini, afette kullanılabilecek aletlerin envanterini asker yapıyor. Ama sivil makamlar bunu ne ölçüde yapacak. Onu bilemiyorum. Mesela ilk etapta böyle bir planlama yapılması gerekiyor. Mesela Kocaeli genelinde, şu anda kayıtlı olan kaç tane inşaat firması var? Bunların elinde kurtarma çalışmalarında kullanılabilecek ne kadar araç-gereç, alet-makine var? Kamyon, iş makinesi, ambulans sayısı ne kadar? Deniz yolunu kullanılabilecek ne kadar araç var? Ulaşım için ne alternatiflerimiz var? Sonuçta deprem olduğunda tek başına ulaşım da ortadan kalıyor. Burada bunları yaşadık. Yollar kapandı. Ambulanslar geçemedi. Önceden iyi planlanması gerekiyor. Bununla ilgili öncelikle bölgede ne tarz kaynaklar olduğunun iyi etüd edilmesi gerek. Bu kaynakların deprem sırasında nereye, nasıl sevk edileceğinin, nerede kullanılacağına mutlaka iyi şekilde planlanması gerekiyor. Yoksa önceden yaşadığımız gibi çok ilgisiz yerlerde kullanılıp sıkıntı da doğabilir.

Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Biz tüm kamu kurumlarıyla çalışıyoruz. Genelde harita amaçlı çalışma yaptığımızdan bölgenin yol ulaşım ağlarını gösteren harita üretimini yapabiliriz. Afet sırasında insani olarak mutlaka bir katkımız olacaktır. Esas organizasyonda afet ve risk yönetim sisteminde kullanılacak altlıkların üretilmesini yapabiliriz. Bilgi altlığı oluşturulmasında faydamız olur.

N1-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N1-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşamıyor?)

Şu anda Kocaeli BŞB olduktan sonra il sınırlarını kapsayacak genişlikte bir belediyeyiz. En büyük sıkıntıyı bunda yaşıyoruz. Özellikle bize bağlı belediyeler, kendi yapabilecekleri işi bile bize yönlendirmeleri sıkıntı yaratıyor. Vatandaşa "bu işi Kocaeli BŞB'de çözebilirsiniz" demeleri. Sıkıntı bu konuda çıkıyor. Kocaeli BŞB henüz 3 yaşında. Yeni yapılanıyor. Kendi yapılanmamızı henüz tamamlamadığımızdan, diğer kurumlarla özellikle yeni durumdan doğan yetki sıkıntılarımız çıkıyor. STK'lar ile bazen çalışmaya çalışıyoruz ama onlar bazen işe bazen siyasi yönden bakıyorlar. O konuda bazen tam verim alamıyoruz. Bazı işlerimize fikirlerini alarak katmak istiyoruz. Genelde onlardan pek katılım göremedik. Özellikle daire başkanlığı olarak rutin toplantılar yapıyorduk. Belediyemiz projeleri ile ilgili onlarla bilgi alışverişi yapmak istiyorduk. Projeler hakkında düşünce ve fikirlerini almak istiyorduk. Genelde

katılımları çok düşük oldu. Pek fayda görmedik. Genede her kurum kendi gözünden kendi kısmına bakıyor. Ve benim işim değil mantığı çok yaygın. Kendi üstüne vazife almıyor.

İşleri yapılamaz haline hgetiren en önemli sorun nedir?

Herhalde benmerkeziyetçilik. İnsanların kendi kurumunu, birimini daha üstün tutması. Genelde ilişkilerde önceliği kendine verdiğiinden kaynaklanıyor düşüncesindeyim.

N1-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

Müzakere yoluyla çözülüyor. Genelde karşılıklı taviz oluyor. Bir kurumun mutlaka geri adım atması gerekiyor. İkisi birden devam ederse o konu çözümsüz kalıyor. Mesela BŞB açısından yasal olarak serbest bölge ve OSB'leri kısıtlamamız var. Onlarla mesela karşılıklı restleşme. Sonra ya kırılma ya da iki tarafın da aynı pozisyonu koruması. Örneğin, iki belediye arasında sınır itilafı vardı. İki belediye resmi sınırların farklı olduğunu, ikisi de birbirini sınırını tanıımıyordu. Burada mesela arabulucu olarak BŞB girdi. Resmi olarak belki orda yetkimiz yoktu. Aslında sınırlar ile ilgili yetkili birim valilik. Onların belki abi belediyesi olarak arabulucu konumunda iki gayriresmi komisyonlar arabuluculuk yapıldı. Kurumlar arasında bu tarz uygulamalar olabiliyor. Arada bir kurum, iki kurumun da kıramayacağı ya da reddemeyeceği bir kurum bir müzakere ortamı oluşturarak sorunun çözümünü sağlayabiliyor. Strateji dairesi kurumlar arası irtibat veya protokol yapılmasını yönlendirebiliyor. Daha çok belediyemizin tabi çıkarları yönünde çalışmalar yapıyor. Mesela AB ile ilgili br müdürlüğümüz var. Belediyemizin çıkarlarını korumak, dış ilişkilerini yürütmek yönünde çalışmalar yapıyor.Bu tarz çalışma daha çok siyasi kimlik olduğundan daha üst düzeyde yöneticiler onların araya girmesi gerekiyor. Tüm bunlar kurumlararası uzlaşma kültürüne katkı sağlıyor.

N1-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Genelde tüm sorunlar kurum kültürünün olmamasından kaynaklanıyor. Kurum kültürü olsa kurumlar arasında bu kadar restleşmeler olmayabilir.

Kurumları tasarlarken ne tür ilkelere dikkat edilmeli?

Kurum Tasarımı kendi içinde çok faktörlü bir şey. Şimdi kurum kültürü derken Cumhuriyetimiz henüz genç sayılır. Çoğu kamu kurumu zaten cumhuriyet ile beraber veya daha sonrasında oluşmuş. Bunların kadroları veya görev tanımları sonrasında yeni oluşturulmuş şeyler. Tabi Avrupa'nın çoğu ülkesinde yıllarca kalıplaşmış bazı uygulamalar ile beraber giden oturmuş bir düzenleri var. Biz de bu kendi içimizde dahi kendi düzenimizi bozuyoruz. Kurulmuş kurumdan vazgeçiyoruz, bölüyoruz, bu kurumdan birkaç tane kurum kurarak yeni yapılanmamız budur diyoruz. Burada tabi genelde Türkiye'nin sıkıntısı kalifiye elemanların az olması ve ilgili atamalarda da genelde siyasetin ön plana çıkması. Bir kurumun yöneticileri yeterli eğitim ve kültüre sahip değilse bu tür sıkıntılarla karşılaşılıyor.

Deprem gerçeği şeklindeki bir ortak dert çalışmaları nasıl etkiliyor?

Genelde türk insanı ortak bir dertte birleşebiliyor. Bizim insanımızın yapısı değişik belki de. Ortak bir düşman / sıkıntı karşısında kendi arasındaki derdi, sıkıntıyı unutuyor. Önceki hesapların bir hükmü olmuyor. Apayrı bir durum ile karşılaşınca nasıl etkin olunmalı o amaçlanmalı. O çalışmada kim daha fazla etkin oldu konusunun hesabı yapılmamalıdır. Kurumlar aslında "İnsana nasıl yardım etmeli", onun hesabına düşmeli.

N1-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N1-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Alt hizmet sağlayıcı birim olduğumuzdan, kurulacak bir AFKOM'a sayısal ortamda harita altlığı sağlama yolunda çalışma yapabiliriz.

N1-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Hâlihazır harita ve CBS sistemine yönelik veriler sağlama yönünde çalışabiliriz. Daha önce lojistik hizmette görev almıştık. Deprem konusunda da bireyler ön plana çıkıyor. İlyardım kursu alınabilir. Gönüllü bir grup olursa o grup içinde görev yapılabilir. Genelde, belediyemizin vereceği görevlerde yer almalıdır.

N1-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

AFKOM'ı ilgili bir çalışma var. Zemin Deprem Müdürlüğümüzün TÜBİTAK'la ortak yürüttüğü bir mikrobölgeleme çalışması var. Biz birbir bir parçası değiliz. Harita altlığı sağlama dışında bir ilgimiz yok. Birimde 35 kişiyiz. Numarataj konusunda daha önce bir müdürlük vardı onunla birleştirildik. İlyardım eğitimleri olabilir. Kurtarmaya yönelik temel bilgi gereksinimimizi karşılayabiliriz. Zemin Deprem Müdürlüğü'nün okullarda deprem eğitimi verme çalışması var. Deprem sırasında çocukların nasıl davranması gerektiğine yönelik bir çalışma. Bu çalışma daha yetişkin bireylere nasıl uyarlanır. Çocuklar tabii önemli ama yetişkinlerin de bu konuyu öğrenmesi gerekir. Eskiden kalma bir alışkanlığımız var, kapı eşiğine saklanma. 17 Ağustos gösterdi ki kapı eşiği pek de güvenli bir yer değil. Bu tür bilinçlendirmeye yönelik çalışmaların ön plana çıkarılması gerekiyor. Daha sık periyotlarla deprem bilinci çalışmalarının yenilenmesi gerekiyor. Halkın deprem bilincinin sürekli geliştirilmesi ve ayakta tutulması gerekiyor. Burada genel olarak sorulardan bahsettik. Kendi birimimiz ile ilgili, fay hattının konumlanması ve tabakanın oynaması ile yeryüzünde bir değişim oldu. Bundan kaynaklanan sorunlara hala tam bir çözüm bulunmuş değil. Fayın geçtiği bölgelerde yeryüzünde büzülmeler var. Kütle olarak bazı bölgelerde 2-3 metreye varan atımlar oldu. İlk etapta MEER projesi yapıldı. Arazi Bilgi Sistemi çalışması deprem sonrası çok ağır aksak gitti. Sonucunda çıka çıka sadece bir hâlihazır harita çıktı. Özellikle mülkiyet açısından sorunlar giderilebilmiş değil. Sınırlar kaymış durumda. Elinizdeki harita ile araziye gittiğinizde iyi sonuç almak mümkün değil çünkü yerinde bir oynama yapıyor. Bu tür problemlerin çözümüne yönelik mülkiyetin mutlaka yeniden değerlendirilmesi ve kadastronun yenilenmesi gerekiyor. Köylerde bununla ilgili çalışmalar yapılıyor. Ancak deprem bölgelerinde, konum hatalarının çoğaldığı yerlerde bunun acilen çözülmesi gerekiyor. Haritacılık açısından kendi ölçüm noktalarımızda dahi şu anda kaymalar var. Geçmiş ölçümler çok sağlıklı sonuç vermiyor. Mülkiyet gerçekten önemli, medeni kanuna konan bir hak, mutlaka çözülmesi gerekiyor. Vatandaşın tapusunu yerinde uygulamaya kalkıştığınızda verimli sonuç alamıyorsunuz. Bu konu bir dönem konuşuldu ama şu an pek üzerine düşülmeyen konulardan birisi.

N2-Yusuf Genç, Kocaeli Büyükşehir Belediyesi, Basın ve Halkla İlişkiler Daire Başkanı, Eğitimci

N2-A-ALGILAMA SORULARI:

N2-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

İnsanın kendi ihtiyarlığı dışında cereyan eden, insana zarar veren unsurlar. Aslında Türk toplumu afet konusunda çok fazla olumsuz etkilenmiş. En küçük afeti bile büyütebiliyorlar. İnsanlar afet dendiği zaman (deprem, sel vb diyebilirsiniz.) . Toplum afeti sonu gözükmeyişi, arkasından ne geleceği bilinmediği için, bilinmeyen işler karşısında insanlar tedirgin oluyorlar. İnsanlara afetin ne olduğunu, gerektiğinde afetlerle beraber yaşamaya alıştırmamız gerektiğine inanıyorum. İnsanın kendisini afetlere konsantre etmesi lazım. Bir şekilde kendisi uyarlaması lazım. Aksi halde en küçük şeyler büyük afet olarak kabul edilebilir.

N2-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Deprem afetler içinde en belirgin olanıdır. Deprem ölçüsü nedir, insanlara ne kadar tesir eder bilemedikleri için, insanlar daha önceden gördükleri deprem olaylarını dikkate alarak hareket ettikleri için, belki daha büyüğü olacak, belki daha çok sıkıntı çekeceğim diyerek hareket ediyorlar. Deprem önce insanları ciddi bir psikolojik olumsuz etki altına alıyor. İnsanları resesyona-durgunluk-durağanlık itiyor. Dolayısıyla insanlar deprem kelimesini duyar duymaz üzerlerinde soğuk bir duş etkisi yapıyor. Arkasından neyin geleceğini bilemedikleri için, ufak şiddette bir deprem de olsa, daha büyüğü mü gelecek, enkazın altında mı kalacağım diyerek endişe duyuyorlar. İnsanlar bu felsefeyle yaşarken yatağına yatıp uykuya dalmadan önce hafızalarında, özellikle tv ekranlarında daha önce yaşanmış deprem olayları göz önüne geliyor. Bu olayları kafasında canlandırarak, kim bilir ben de enkaz altında mı kalacağım endişesiyle yaşıyor. Aslında insanlar depremden sonra kimse bana enkaz altında ulaşamazsa endişesi ile de

yaşıyorlar. Büyük bir karmaşa yaşıyorlar. Bu insanlar üzerinde olumsuz etki bırakıyor. Hem fizyolojisini hem de ruhsal hallerini bozucu etkisi olabiliyor. Kocaeli depremden sonra kısa vadede de olsa kaçılan bir şehir olarak algılandı. Ama burası Türkiye'nin en büyük sanayi kenti. BŞB olması itibarıyla, tüm valilik hudutlarını kapsayan ikinci en büyük belediye burası. Çok kısa bir süre sonra deprem unutuldu. Sanayiden kopuş mümkün değil burada. Çok büyük bir göç alan bir şehirde yaşıyoruz. Buna rağmen çok ciddi göç alan bir şehirdeyiz. Dolayısıyla şehrimize gelen insanların uyum sağlaması konusunda sorun yaşayabiliyorlar. Biz onları kentimizde kentli olarak yaşatmaya gayret ediyoruz. Kent kültürü ve kent bilinci vermeye çalışıyoruz. Burada yaşayan insanlar kendisine Kocaelili hissetmeliler. Kocaelilik şuuru kazandırmaya çalışıyoruz. Burada çalışıp memleketime döneceğim yaklaşımında olan insanların ilimize çok katkısı olmuyor. Çalışanların çoğu böyle. Burada biz Kocaeli'nin sanayi şehrinde ziyade Turizm ve Sosyal bir kent olması yönünde gayretlerimiz var. Kültür ağırlıklı çalışmalarımız daha fazla. Kültüre önem veriyoruz. Tarihi ve turistik mekânlarımızı, park bahçelerimizi ön plana çıkarırsak, deniz sahilindeki çok ciddi çalışmalarımızla şu anda Körfez bütün ülkeye ve gökyüzüne gülüyor. Körfezimiz baştan sona yeşillendirilmiş ve insanların yürüyüş yolu haline gelmiştir. Şehrimizde bol miktarda (11.000) ağaç dikilmiş ve çimlendirmeye gidilmiştir.

N2-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor?)

Afet riski ülkenin her tarafında var. İnsanlarda kadercilik anlayışı da var. Ben nerde olursam olayım başıma bu iş zaten gelecek anlayışı var. Ama her şeye rağmen önlem almayarak, afetlerin daha az yaşanacağı bölgelerde yaşamayı tercih edecek insanların sayısı çok fazla. Bence gerek afet, gerekse deprem gibi insan dışında oluşan oluşumlara karşı ruhen, psikolojik olarak kendisini hazırlamaları, karşı karşıya kaldıkları zaman onu göğüsleyebileceklerine kendilerini inandırmaları gerekiyor. İnsanların en büyük problemi kendilerine güven ve yapabilirim inanç eksikliğidir. Bu inanç kazanıldığı halde hem kendisi ile ilgili, hem toplum ile alakalı sıkıntıları azalabilir. En önemli sıkıntı "az sonra ne olacak" düşüncesini hesaba katarak yaşayacakları olumsuzlukları dikkate almak sureti ile insanlar üzerinde, ciddi bir deprem ve doğal afetler konusunda psikolojik etki bırakıyor.

Bu kayıpları ne tür etmenler arttırıyor veya azaltıyor?

İnsanların telaşları, olaylara karşı duyarlı olamamaları, soğukkanlı olamamaları, biraz da bilgi eksikliği kayıpları arttırıyor. İnsanda bilgi birikimi olsa belki de bu olayları aşacaktır. İçine düştüğü durumu aşması için kendi inancını sağlam tutmalı. Metanetini sıkı tutmak suretiyle göğüsleyebileceği şeyleri arttırabilir. Deprem afetlerinde sıkıntı görmeyen insanlar, sıkıntılı halde olan insanların çözümüne gitmeli. Depremi yaşayanın da, yaşamayanın da bilinçli olması gerekiyor.

N2-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N2-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

Afetlere yönelik olarak olası afetler karşısında (deprem, sel, yangın, denizde boğulma...vb) daha soğukkanlı olmalarına yönelik çalışmalarımız var. Derneklerle ilişkilerimiz var. Bulduğumuz konferans ve sohbetlerde bu tür alanlarda insanları eğitmeye gayret ediyoruz. BŞB'nin ilgili birimi okullarda çok ciddi bir çalışma yapmış. Bütün okullarda eğitim çalışması verilmiştir. Öğrenciler üzerinde BŞB uzmanlar ve dışarıdan tutulan eğitim uzmanlarıncaya verilen deprem karşısında nasıl davranılacağı (psikolojik, sosyal, tabii afetler karşısındaki tepkiler itibarıyla) seminerler verilmiştir. Bizim hangi birimin nerede çalışacağı, hangi alanları seçmemiz yönünde çalışmalarımız olmuştur ve olmaya da devam ediyor. Özellikle STK yönünde.

N2-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Sadece afetler ile ilgili değil, bütün konularda ne iş yaparsak işin öznesine göre davranıyoruz. O kişinin, derneğin kişiliği, kimliği bizim için önemli değil. Esas olan konudur. Biz daha fazla konuları temel alırız. Hangi konuyu çalışarsak o konu ile alakalı kiminle ne yapabilirsek onu yapmaya çalışıyoruz. Kafa yapısı, zihniyet yapısı, yaşam tarzı bizi ilgilendirmiyor.

Konuyu seçerken eksik gördüğümüz konularda, tamamlanmasına yönelik kimin çalışması var, hangi birimi ilgilendiriyor, kim çalışma yapabilir noktasında ön fizibilite çalışması yapıyoruz. Bu çalışmadan sonra ilgili alanlarda, ilgili birimlerle ön toplantılar yaparak geniş çaplı çalışmalar yapıyoruz.

N2-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Eski adıyla Yerel Güdem 21,yeni adı kent konseyi diye bir konseyimiz var. Bu konseyin başında şu anda biz bulunuyoruz. Şu anda 20 civarında meclisini oluşturmak üzereyiz. 3 tane gençlik, kadın ve özürü meclisimiz aktif bir şekilde çalışmalarına devam ediyor. Bunun yanında diğer meclisleri de harekete geçirip çevre bilinci, tüketim ahlakı ve benzeri konularda yeni meclislerimiz oluşmakta. Ve buna bütün ilimizdeki STK'ları, sanayi ve ticaret odaları, tamamını katıyoruz. Üniversite ve Valilik dâhil olmak üzere il ve ilçelerimizdeki tüm birimleri biraraya getirerek büyük bir genel kurul oluşturduk. Bu genel kurul altında bir yönetim kurulu oluşturuldu. Ve şu anda bunun tüzük çalışmaları hızlı bir biçimde devam ediyor. Bu çalışmalar doğrultusunda kent kültürü ve bilinci ortaya çıkarmaya yönelik çalışmalar yapılıyor. Bu bağlamda konu deprem ise, deprem ile alakalı neler yapılabilir, bir anda sivil toplum kuruluşlarını, daha doğrusu kent konseyini biraraya toplayarak, toplumumuzun bütün katmanlarına çok hızlı bir şekilde ulaşma fırsatımız olacaktır. Her konseyin altında çalıştığı alt birimler ve üyeler var. Onların üyelere ulaşmaları demek, toplumun birçok katmanlarına ulaşmak ve kucaklamak demektir. Bu bağlamda çok ciddi ve önemli çalışmalarımız söz konusu.

N2-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N2-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşamıyor?)

Aslında bizim bu konuda çok ciddi anlaşmazlıklarımız yok. Şöyle anlaşmazlıklarımız var. En büyük anlaşmazlık "iletişim eksikliği"dir. Tavşan dağa darılmış dağın haberi yok misali, bir kurumla aranızda bir problem var zannediyosunuz, o kurum sizinle arasında problem var zannediyor. Bir araya gelemediğiniz için o sizinle küs kalıyor, siz onunla küs kalıyorsunuz. Çok sık sivil kuruluşları ziyaret ediyoruz, onlar bizi ziyaret ediyorlar. İlk defa karşılaştığımız bir insan siz o muydunuz diyor. Biz ona ama siz o muydunuz diyoruz. İki iletişim, güzel bir sohbet ortak noktaları bulup, çözüm noktalarını aramaya döndüğümüz zaman o bizim kalitemizi, biz onun kalitesini anlıyoruz, ve önyargılar ortadan kalkıyor. Önyargılı yaklaşımların bütün temelinde iletişim eksikliği var. Bütün toplumun her katmanını her gurubunu, her bireyini, farklı farklı siyasi, idari görüşlere sahip olsalar bile, kimse kimseye önyargılı yaklaşmamalı. Herkes asgari müşterekte (ortak nokta) buluşabilecek bir ortam bulabilir. Amaç üzümlü yemekse bunu çok kolay yiyebiliriz. Ama amaç bağıcı dövmekse o da çok kolay olur. Bizim amacımız üzümlü yemekdir. Bağcı dövmek değildir. Dolayısıyla biz her kuruluşla, her birimle bir araya geliyoruz. Burada yok denecek kadar az problemler oluyor.

N2-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

Tanışmak, sohbet etmek yolu ile. Mesela biz şu anda bir tüzük çalışması yapıyoruz. Kent konseyi ile ilgili. Bütün birimlerden insanları çağırdık. Üniversite, sanayi, ticaret odaları, resmi kuruluşlar, diğer odalar var. Çalışma esnasında arkadaşlar farklı görüşleri ortaya koyabiliyorlar. Herkes ve biz de görüşümüzü ortaya koyuyoruz. Tartışıyoruz. En sonunda anlaşamadığımız maddeyi okuyalım mı okumayalım mı diye düşünüyoruz. Hiç kimse ön yargılı değil. Anlaşamadığımız konular da olabiliyor. Çoğunluk hangi kararı alırsa ona uyuyoruz orada. Ama çoğunluktan ziyade fikir mutabakatı (düşünceleri ortaklaştırma) yöntemi ile çözüyoruz. Şu ana kadar üçüncü bir taraf kullanma ihtiyacımız olmadı.

N2-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Konu insanların ihtiyarlığı dışında olduğu zaman herkes hem vücut oluyor. Orda daha kolay anlaşabiliyorsunuz.

Aslında afetler sıkıntılarını ortadan kaldırmaya katkı sağlıyor. Toplumun olaya daha fazla kenetlenmesini, daha kolay anlaşmasını sağlıyor. İnsanlar siyasi, idari, hukuki, ekonomik güçlerini, farklılıklarını ortadan kaldırmak suretiyle daha iyi kenetleniyorlar. Bu tür doğal afetler insanların birbirini daha çok sevmesini sağlıyor. Her musibette bir nasihat vardır. Gönül ister ki bizim birbirimizi sevmemiz doğal afet karşısında olsun. Birbirimizi sevmemiz normal şeylerden mutut olmalıdır.

N2-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N2-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Benim dairemizin bizzat afetlere yönelik bir çalışması yok. Biz bu tür çalışmalara destek hizmeti veriyoruz. Belediyemizin bu tür bir çalışma alanı var. Deprem, Zemin İnceleme Müdürlüğümüz var. Onların yaptığı faaliyetleri biz basın aracılığıyla duyuruyoruz. Kimlerle toplantı yapacaklarsa, biz görüşmeler yapıyoruz. Onların biraraya gelmesini sağlıyoruz. Alınan kararları topluma duyurma konusunda çalışıyoruz. Benim bu Alana verdiğim hizmet destek hizmeti.

N2-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Aslında bu konuda söylemem gereken çok fazla şey yok. Biz kurumsallaşan bir kurumuz. Kurumumuzda her birimin görev dağılımı yapmıştır. Herkese kendi görevi ile alakalı konularda birinci derece çalışıyor, uğraşiyor, ilgileniyor. Diğer birimlerimiz o birime hangi konuda destek vermesi gerekirse onu veriyor. Ben bu konuda belirleyici falan değilim. Belirleyici olan bir birime destek veriyorum.

N2-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Bizim belediyemizin şu anda Kentsel Dönüşüm projesi var. Bu projede, eski evlerin ortadan kaldırılarak depreme dayanıklı, bölgenin şartlarına uygun, deprem olsa bile evinde rahat olabileceği, 7–8 şiddetinde depremlerde rahat ayakta kalabilecek evler yapıyoruz. Evlerin yıkılmasının gerçek sebebi nedir? Binaların depreme dayanıklı olmamasıdır. Bizim Kentsel Dönüşüm Projemiz bütün kentimize yayıldığında insanların deprem karşısındaki olumsuz yaklaşımları zaten ortadan kalkacak. Oturduğu ev ona güven verecek. Bu güven, kişiyi psikolojik açıdan depreme birlikte yaşamaya alıştıracaktır. Ayrıca deprem süresi içerisinde riske girmiş, orta hasarlı, çok hasarlı binaların tamamı ortadan kaldırıldı. Depreme dayanıklılığı konusunda problemi olan evler konusunda vatandaşlar sürekli uyarılıyor. Bu tür evler yıkılıyor. Ve onlar da kentsel dönüşüm projemizden yeni ev imkânları sağlanıyor. Kocaeli iletişim açısından güçlü bir şehirdir. 30 kusur gazete, merkez 6 günlük gazete var. 20–30 dergi. Haber merkezimiz de bütün çalışmaları topluyor. Her gün 6–8 haber mekezine gönderiyorum. 120-haber portalına haber bırakıyorum. Ulusal ve yerel gazete ve dergiler. Haber ağını biz kendimiz kurduk. Habercilik ahlakını ön planda tutan çalışmalar yapıyoruz. Basit konuları hiç işlemiyoruz.

N3-Salih Palaz, Kocaeli Büyükşehir Belediyesi, Tarihi Mekanlar ve Kent Estetiği Kurulu, Şehir Plancısı

N3-A-ALGILAMA SORULARI:

N3-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Tabi doğal afetler geliyor. Yangın, sel, deprem vs gibi.

N3-A2-Deprem size ne ifade ediyor? ()

Hazırlıklı olmazsanız ölüm tehlikesi anlamına geliyor. Hazırlıklı olursanız, örneğin Japonya en başarılı şekilde uygulayan bir ülke, deprem bölgesi olmasına rağmen çok başarılı şekilde atlatabiliyorlar. Demek ki Türkiye gerçekten deprem değil yapılar insanı öldürür sloganını uygulayabilse. Deprem değil sağlıksız yapıların öldürücü olduğu yönünde bir kanaatim var.

İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?

Çok zararlar veriyor. Maddi zararlar belki verdiği zararların en küçüğü. Onun dışında insan ölümleriyle insan gücünüz kayboluyor. İnsan demek beyin, kol gücü, ticari, askeri güç demektir. O coğrafyada varoluşunuzu sarsıyor her yönüyle. Gebzede idim deprem sırasında. Deprem 3. günüydü. Ölüm kokan bir ortamdan yarım saat sonra insanların Kandıra tarafında deniz kenarında umursuz olmaları beni rahatsız etti. Bana insanlık dışı geldi. Burada her türlü yakınımı kaybedenler varken deniz kenarında eğlenebilmelerini garip karşıladım. O günlerde ulusal gazetelerde Antalya'da otel otoparklarının 41 nolu plakalı araçlarla dolduğu yönünde haberler çıkmıştı. Dolayısıyla buranın halkı birbirine yardım etme yönünde zayıf geldi bana. 99 depremleri yardımlaşmayı sıkılaştırmadı. İlk dönemlerde biraz sıkı olsa da daha sonraları, daha da gevşek bir yardımlaşma ortamı oluşturdu. Öyle bir ortamda kenetlenmemiş insanların şu an kenetlenebileceğinin düşünmüyorum. Belediyelerde risk yönetimine yönelik özel bir birim kurulması, ve süreci izleyen bir kurum tasarımı çok önemli. Olayı kentsel risk yönetimi üzerinden düşündüğünüzde gerçekten önemli bir konu.

N3-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?)

Afet riski afete karşı hazır olursanız en az düzeyde etkilenecek onu atlatabilirsiniz diye düşünüyorum. Hazırlıksız olmak kayıpları artırıyor.

N3-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N3-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

Bizim birimimizin yok. Bireysel olarak da afetler ile ilgili bir kurumda çalışmam yok. Sivil savunma birimimiz var BŞB'de. Sanırım biryerlerde bir görevimiz var. Ama faal değiliz açıkçası. Ne bir eğitim ne de seminer veriliyoruz.

N3-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Bence herşeyden önce "insanlık" gereği.

N3-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz?

Sivil savunma ve itfaiye birimimizin bu konuda faaliyeti olduğunu uzaktan biliyoruz. STK'ların çalışmaları hakkında yakından bilgim yok. Bu işten zarar görenlerin biraraya gelmesi, haklarını araması, evleri yıkılanların biraraya gelmesini insani sebeplerle değil maddi kaybını karşılamak için olduğunu düşünüyorum. İnsanların maneviyatı zayıf.

N3-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N3-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki / anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Genel olarak kişisel de olabilir, birlikte çalışmayı organize eden organizasyonun hatasından da kaynaklanabilir. Kurumsallaşmayla birebir ilişkisi olduğunu düşünüyorum. İyi, kurumsallaşmış ve takım çalışmasına yatkın insanlarla yapılırsa sorun olmayacaktır. Ama gerek iyi organize edilmemişse, gerekse organize olarak çalışma eğiliminde olmayan insanlarla çalışıyorsanız iki ana sorun oluyor. Bu iki faktör çözümlerse herhalde daha rahat beraber çalışılır.

N3-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

Çözülüyor belki ama zaman kaybına yol açıyor. Birkaç daha fazla işlem yapılmasına, kısmen tıkanmasına sebep oluyor. Ya belki kişilerin kendi aralarında diyaloga geçip anlaşmasıyla, ya da üst makamlardan bir direktifle çözülüyor.

N3-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Afetler iletişim çalışmasını ne kadar etkiliyorsa onu da o kadar etkiler. Afetlerin çalışmanın konusu olması, afet anında ise yavaşlatır. Ön hazırlık ise normal bir rutin işlem kadar etkiler.

N3-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N3-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

İlk aşamada hâlihazırda bir katkımız olabilir. Olsa ilk etapta tarihi mekânlar olarak tescilli eski eser durumundaki, sivil mimarık örneği olsun ya da resmi kamu binası niteliğinde olsun. Yaptığımız envanterleme çalışması ile bunları biliyoruz. Bunları deprem riskine göre değerlendirdiğimizde 20-30 tane yıkılma durumuna gelmiş (eski tabirle maul nidam) bina var. Biz bunları tespit ettik.

N3-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Terkedilmiş, toplumun yanından geçmesinde sakınca olan binalar bunlar. Deprem olsa da olmasa da yıkılacak durumdalar. Bunların tarihi eser olmaları da kayda alınarak çizim ve rölevelerinin vslerinin kayıt altına almak suretiyle koruma kurulundan kararlarını alıp yıkılmaları.

N3-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Yeniden yapılması halinde kayıt altına, kâğıt ortamına alınıp, fiziksel olarak ortadan kaldırılmalarına yönelik çalışmamız var. Bu mesela bizim için deprem afetine yönelik bir katkımız olur. Her ne kadar yıkılmaya yüz tutmuş olmasa bile ayakta durabilen binaların yenilenmesi, restorasyonu ile ilgili faaliyetlerimiz var. Sonuçta yarı hasarlı, eskimiş binanın güçlendirilmesi anlamına geleceğinden, muhtemel devrilmeleri, riskleri de ortadan kaldırmış olacaktır. Yıkılmaya yüz tutmuşların tamamen ortadan kaldırılması dışında şu anda ayakta durma kudretinde olup, yaralı olanların restore edilmesi de önemli.

N4-Yusuf Ziya Demirci, Kocaeli Büyükşehir Belediyesi, Strateji Geliştirme Daire Başkanlığı, Yönetim Bilgi Sistemleri Servisi, Şehir Plancısı

N4-A-ALGILAMA SORULARI:

N4-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

İnsanların çaresiz kaldığı, kendinin farkına varamayacağı şeyler. İnsanüstü olaylar.

N4-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Deprem açıkçası Allah'a şükür yaşamadım. Ama insanlar, toplum için afetlerin en büyüklerinden. Belki de en büyüğü. Toplum bir anda çaresiz bırakıyor. Ben harita mühendisiyim. İnsanların, bizlerin ne kadar kötü bir şehirleşme, ne kadar kötü binalar ürettiğimizin görüntülenmesi anlamında ayrı bir özelliği var. Açığımız çıkıyor. Hatalarımızı görüyoruz.

N4-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor?)

İnsan kayıplarına yol açıyor. Yerine göre çok kaliteli insanların kaybına yol açıyor. Burada kaybolan her şeyiyle yetişen, var olan bir toplum. Burada afet ile birlikte ortaya çıkan yetişmiş insan kaybı.

Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?

Bir anda panik oluyor. Panik ile birlikte balkondan atlamalar. Sadece deprem afeti olarak da algılamamak gerekir. Sel de bir afet. Mesela ben karadenizliyim. Karadeniz’de sel olduğu zaman insanlar gerçekten panikliyor ve ne olduğunu anlayamıyor. Aşağı gideceğine yukarı kaçıyor. Duyduğum yaşadığım kadarıyla, Karadenizin yağmuru belli değildir, bir anda gelir. Mükemmel bir yağmur döktürür. Tabi Heyelan bölgesi olan yerler var. O bölgeler de zaten hep dik olduğu için vadilerin arasında seller oluyor. Çoğu yerleşim vadilerde kurulduğu için vadiden gelen yoğun yağmur suyuyla derelerin taşması şeklinde sel oluyor. Bunun pek farkına varamıyorsun. Benim gördüğüm bir selde, 5 dakika geçmedi sel suyu geldi. Tabiki kayıp azaltma planlı hareket etme ile alakalı. Depremde de aynı şekilde. Biz binaları, herşeyi, yerleşimi planına uygun yapsak daha iyi olur tabiki. Site tarzı olan yerlerde zarar, bitişik, sıkışık olan yerlere göre daha az olur tabiki. Bunu yaparsan azaltırsın. Planlı yapılaşma esas. Şimdi yerleşim yerinin planlaması yapılmıyor. Mesela eskiden beri süregelen bir yer var oraya yerleşiyor. Ama orası belki de sel için en tehlikeli bölge. Rize’de 5 köy silindi gitti. Yerleşim tasarımında orası yerleşim yeri seçilmez. Ama seçilmiş. Biraz da insanların afet konusunda eğitilmesi öncelikli. Deprem olduğunda nasıl hareket edilmesi gerektiği yönünde eğitim olabilir.

N4-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N4-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

İtfaiye daire başkanlığı afetler konusunda bir çalıpma yaptığında bizden en az bir kişi gidiyor. Eğitim faaliyetlerine katılıyor. En son yangın söndürme ile ilgili dğiden arkadaş oldu. Bunun dışında denizde karşılaşılabilecek sıkıntılara karşı eğitim verdiler. Biz gidemedik. Sürekli eğitimler olduğunda biz görevlendirip yolluyoruz. Belediye dışında şahsi olarak STK bağlantım yok.

N4-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Temel dürtü insanlığa yardımcı olabilmek. Belki ben veya başkası, sonuçta benim eğitimimin yakınımıdaki insanlara faydası olur. Ya da onlar beni eğitir. Sonuçta insan bildiği şeyleri uyguluyor. Birinin başına bir şey geldiği zaman da benim belki faydam olur. İnsanlara faydalı olabilmem için benim birşeyleri bilmem gerekiyor. Sonuçta bu dünyada topluma faydalı olan bir fert olarak yaşamamız gerekiyorsa, ben de o topluma faydalı olacak şekilde bir şeyler bilmem gerekiyor.

N4-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Bu tür çalışmalar, farklı birimlerin biraraya gelmesi farklı çözümler ortaya çıkartır. Farklı fikirler daha zengin bir bilgi ortaya çıkartır. Zengin bilgi ile daha iyi sonuçlar ortaya çıkartırız. Belediyenin 2011 yılına kadar yapılacak tüm faaliyetlerinin, performansı olsun, değerlendirmesi Strateji dairesinde yapılıyor. Mesela itfaiye ile stratejinin yanyana gelmesi iyi olur. İtfaiyede bir eksiklik varsa biz bir faaliyet planı çıkartırız. Belediyeye ve tüm personel bu konuda bir eğitim verebiliriz. Biz itfaiyeyle bağlantılı çalışmazsak, itfaiye kendi başına belli bir yere kadar ulaşabilir. Bizim sayemizde, tüm belediyeye ulaşabilir. Ortak çalışma her türlü konu için bir fayda sağlıyor. Farklı düşünce ve fikirleri ortaya çıkarması yönünden faydası oluyor. Arasına deprem tatbikatları oluyor. İzmit için deprem düşünüyoruz tabi. Trabzon için sel düşünüyoruz. Bunlarla ilgili tatbikatlara katılabiliriz. Herşey insanların kafasındaki bilinç ile oluyor. Öğrendiğimizi uygulamak gerekiyor.

N4-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N4-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Anlaşmazlıklar kişisel kaynaklı. Kişisel anlaşmazlıklar. Kurumlar içinde kişilerden kaynaklanan. Mesela bir kişi bir şekilde müdür olmuştur. Kendisi herşeyi kendim zanneder. Bir bilgi üretir ama ürettiğini yandaki birime vermez. En basitinden bu Türkiye’de üniversitelerde görülür. Yanyana iki odadaki araştırma görevlisi aynı işi yapar ama birbirlerinden haberi olmaz. Bu konu kişisel bir şey. Toplumda bu çok var. Bilgisi var ama paylaşmıyor. Bir şey

üretmiş ama paylaşmıyor. Farklı daireler arasında belge paylaşımı (harita, plan vb) bile sıkıntılı olabiliyor. Bu kurumumuzdan kaynaklanan bir şey değil. Bu aynı şekilde valilikte de var. Saklamanın arkasında psikolojik sebepler olmalı. Mesela araziye ölçen bir teknik eleman hiçbir zaman işi tam yapmaz. Yaparsam bu benimle tekrar çalışmaz der. Para kazanamam dürtüsü var. Bir dairedeki adam bana haritayı verirken, ben buna bu haritayı verirsem bu benden üste çıkar düşüncesi de etkili. İnsanları geliştirmekten çok insanlara takoz koymak var. En çok kişisel problemlerden sıkıntı çıkıyor.

N4-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

Herkesin aynı işi yapması ile çözüyorlar. O adam sana belgeyi, bilgiyi vermeyince o adamın yapacağı işi sen yapıyorsun. Bu sefer aynı kurum içinde aynı işi iki kişi yapıyor.

N4-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

İşin sorun çıkan kısmı eksik olarak yetişmiyor. O iş yapılamıyor. Ya da yüksek bir yaptırım gelirse tam olarak verimli olmasa da çözülüyor. Mesela daire başkanları arasında ortak bir çalışmada problem çıkmıştır. Ben yapmıyorum der ve başkanın haberi olursa sen nasıl yapmazsın der ve yaptırır. Ama o insanın yaptığı iş hevesli olduğu zamanki gibi olmaz. Belki performansının %10-20si ile yapar. Konunun afetler olması çözümünde, afetleri yaşamış insanlarda olumlu yönde bir farklılık olur. Yaşamış ama unutmamış insanlar için o “an” insan etkili olmuyor. Ama afet gelmemişse, herkes rahat ise bir şey farketmiyor. Şu anda haberlerde deprem tatbikatını herkes seyrediyor ama sıradan geliyor. Depremden 1 sene sonra akıllarına gelse gerçekten bu önemliymiş diyecekler. İnsanların hafızaları biraz “balık hafızalı”dır.

N4-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N4-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Şu anda yaptığımız proje coğrafi bilgi sistemi (CBS). Dünyada çoğu kişinin haberi olan ve geleceğin ilk 10 mesleği denilen bir alan. Verilerin haritalar ile dijital ortama aktarılarak coğrafi olarak anlatılması. Üniversite okurken kendimi CBS üzerinde geliştirdim.Bu konuda 8 tane modül tasarladık. Bu 8 projenin hepsi harita tabanlı çalışıyor. Bunların arasında deprem 2. sırada. Niye? Çünkü bizim için öncelikli olması gerekiyor. Deprem olduğu zaman, acil durum ile ilgili bir afet merkezi oluşturulduğunda biz bu haritaları onların önüne sunacağız. Yıkılan binaların görüntüsünü uydu ile alacağız. Binalardaki kişiler ile ilgili veri tabanımız var. Oturanlar, işleri, okula giden vb bilgiler var. Üst karar verici mercilere destek niteliği olan proje bu. Biz deprem konusunda buna öncelik veriyoruz.

N4-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi’ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Kendi olanaklarımızla her zaman değişik fikirler üretiyoruz. Ama bunun yanında kurumumuzun üst mercilerinin de karar vermesi gerekiyor. Belediyenin öncelik verdiği konulardan birisi depremlere yönelik önlemlerin alınmasıdır. 1999 öncesindeki yapılaşmaya göre şimdiki yapılaşma çok farklı. Eskiden imar durumunun alınması çok kolay bir şeydi. Şimdi ABye uyum süreci ile ilgili üzerinde titizlikle duruluyor. Verilerin hepsi tek tek inceleniyor. Bununla ilgili üst yönetim de kararlı. Bu konu bize gerekli zaten. Bizim geç kaldığımız bir konu. Bizim projemizin AB ile hiçbir alakası yok. Aldığı yoğun göçün kontrol, denetim altına alınması gerekiyor. Herşeyin planlı bir bilgi sistemi halinde tutulması çok önemli. Kurumda o kadar çok bilgi üretiliyor. Kontrol altına alınmaması durumunda, küçük veya büyük bir krizde patlak vermesine yol açıyor. Doğru karar verilemiyor. Her yönetici farklı durumlara karşı hızlı karar verip sonucunda doğru bir sonuç çıkmasını ister. Ama sonuçta bilgiler düzenli bir yere depolanmadığı sürece düzenli bir şey çıkmıyor.

N4-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Binlerce bilgi üretiyorsun, dosyalar arasında kalıyor. Arayıp duruyorsun. Acil durumda bunu yapmak kolay değil. Sayısal ortamda 1 saniyelik bir iş. Çağımız bilgi çağı oldu ise bilgiyi güzel bir şekilde depolayıp yönetmemiz

gerekiyor. Bilginin iyi yönetilmesi gerekiyor. Bizim yaptığımız projelerden halkın çok bilgisi olamıyor. Basın yoluyla iletilse de gazete çok okuyan bir toplum değil. TV’de de herşey çıkmıyor. Çıkar meseleleri herşeyin, mantıklı konuların TV’de çıkmasına engel oluyor. Halk nasıl daha iyi aydınlatılabilir. Herkes üniversite okumuyor. Halka bunları nasıl anlatabiliriz. İnsanlar afetten uzaklaştıkça faaliyetleri daha da azalıyor. Yeniden başa geldiğinde aynı faaliyetler artacak. Bizim kamu kurumunda BŞB olarak üzerinde durduğumuz çok nokta var. Stratejik plan için de aynı şey geçerli. Kocaeli’nin öncelikleri; 1-sağlıklı toplum: (deprem milatından sonra farklı, daha düzenli, disiplinli çalışmalara dönmüş), halka nasıl daha çok ulaşıyoruz. Sadece afet değil, halkı her konuda nasıl kalkındırabiliriz.

N5-Ramazan Özkaraaslan, Serbest Harita Mühendisi

N5-A-ALGILAMA SORULARI:

N5-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Afet dendiği zaman çeşitli afetler vardır. Sel, doğal afetler. Yangın, toplu ölümler de bir afettir. Çok sıcak veya soğuk-don olur, bud a bir afettir.

N5-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Deprem doğal bir afet olarak yok ediyor, götürüyor. Belki uyarıyor. Haffise uyarıyordu.

Verdiği zararlar; maddi, manevi zararlar. Can kaybı. Binalar yıkılıyor. Yıkılan bina servettir. İnsanlar ölüncü kalanlar yıkılıyor, depresyon.

N5-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor?)

Afetin riski. Suu çok içersen bunu bir riski var. çok içersen mideniz patlar. Afetin getirdiği külfet sizi rahatsız edecektir. Depremse, binanın yıkılacaktır, yangınsa malımız yanacaktır, selse malınızı canınızı götürecektir. Risk maddidir. Her türlü afet vardır. Manevi afet de vardır. Manevi afetin de riski vardır. Açalım manevi afeti. İnançlarınızı yaşarsınız birileri çıkar böyle yapamazsınız der. Cumhurbaşkanı, askeri komutanı yaptığı gibi, efendim başı kapalı diye engellemeler. Başı kapalı ise insan değil. Bunlar yanlış, büyük afet budur bana göre. Siz hakaten inançlarınız onlar gibidir. Siz toplumu başı açık olarak kabullenmişsinizdir. Birileri de gelir sizin inançlarınız doğrultusundaki hareketleri yaparak sizi yok edecektir. Onun korkusu da afettir. Ama ne yazık ki, ortalık belli.

Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?

Deprem var, rüzgar, yangın var. Bunlar yaşandı. Arttıran etmenler, bilinçsizce yapılan binalar, yapılar. Ölçüler nispetinde çimento, demir (malzeme) kullanılmamışsa. Sele göre tedbirimizi almamışsak, maddi ve yapısal tedbirimi, sel gelince yok edecektir. Yangında tedbirli değilsek anında teknik müdahaleler yapılamamışsa yangın bastığında zayıt çok olacaktır. Herşeyi gereğince kullanmamız gerek. Ne icat edeceksek onu şekline göre değil, kalıcı gereğine göre yapmamız lazım. Kolon, çok katlı bina ne gerektiriyorsa onu yapmak gereklidir. Bunlar hep bilime dayalı. Her işin başı bilimdir ve doğru bilime dayalıdır.

N5-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N5-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

Ticarette yapıyoruz. Maddi çalışmalarınızı manevi çalışmalar gibi düşünebiliriz. Afet zamanında birliktelikler, yarına hazırlanacağımız çalışmalar olabilir. Ama türk milleti olarak birlikte çalışma yapmıyoruz. Çok az. Benim yakaladığım o. Napıyoruz ki. Hiç. Afet zamanında kazma küreği alan gitti. Bakanında aldı, milletvekili de aldı kazma küreği. Doğal afetlerde teknik manada bir birlikteliğimiz yok. Para önce de geliyor.

N5-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

İnsanlık dürtüleri. Benim gönlümdeki odur. Beni insanlığım dışında kimse bir yere taşıyamaz. Bir ailenin yaşadığı ben gidiyorsam beni oralara iten insani yapıdır, ruhumdaki yapıdır. Ama Türk milletinde o daha çoktur. Orada bir can pazarı var. İnsanlığımızın verdiği dürtüler bizi oraya itiyor.

N5-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz?

Biraz afetlerdeki çalışmalar bilinçsiz yürüdü. Ama yüreklilikle yürüdü. Ne vardı orada. Bizdeki türk milletinde, ben daha iyi yaparım , ben başarırım. Tekniği dışlayarak saldırgan bir şekilde yapıyoruz. O çok doğru değil. Yıkık altındaki insanı tekniği kullanarak bulmak, takip etmek gerek. Dereye, sele kapılmış birisini aceleci olmadan, tekniği kullanarak dalıp almak lazım. Biz bunu pek yapamadık.

Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Afetlerde insanlık için yapılabilecek her işte her meslekle beraber çalışırız.

N5-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N5-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Tüm kamu kurumlarıyla olan ilişkilerimde, tüm kamu kurumlarında çalışanların %99'u veya tamamı bizim işlerimizin sonuçlanması için kesinlikle maddeyi ön plana tutuyorlar. Bunların kavgasını yıllardır veririr ve vermeye de devam edeceğim. Kavgamız bu. 30 senedir aşkın bu işin içindeyim. Aynı dili konuşmamıza rağmen o alenen rüşvet istiyor.

N5-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

Odayı, genel müdürlüğü ararız. Ben kükreyerek çözmeye çalışıyorum. Bağarak, vurarak, kırarak çözüyorum. Davamda halklı olduğum için bağırıyorum.

N5-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak derin anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Ekmek paramızın peşindeyiz. Bir imalat yapacağız ama bağlı bulunduğunuz onay makamlarında sıkıntı yaşıyorsunuz. Ben de haritacıyım. Deprem kamu görevlerinin umurunda değil. Ben bu imalatçıdan ne koparabilirim. Onun derdinde.

N5-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N5-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Depremlerle ilgili şirketimiz haritacılığın depremlerle ilgili birşey yapabileceğini zannetmiyorum. Nereden patlayacaksa. Tespit noktaları konacaksa. Haritasız hiçbir şey olmaz. Herşey ölçüye dayalı.

N5-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Deprem bölgesinde, deprem sonrası birşeyler bozulmuş, yıkılmış ise ölçümünde faydalı olacaktır. Afet bölgesinde ona düşen görevi yapar. İşi ölçümdür.

N5-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Hazırlıklı olma ile ilgili, deprem öncesi zemin ile alakalı çok katlı binaların hangi tür zeminde olması. Bu ölçümlerin yine bir haritacıya ölçümlendirerek tespit ettirilmesi gerekir. Ne oldu? Öncelikle bunlar hazırlanır o bölgelerde

haritacının katkısı plancı, zemin etüdçü, jeofizik mühendisi ile birlikte katkısı olur. Deprem öncesi tespitler kurulacak binaların daha sağlam olmasını sağlar.

N6-Arda Avgören, Saraybahçe Belediyesi, Şehir Planlama Birimi, Şehir Plancısı

N6-A-ALGILAMA SORULARI:

N6-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Buradaki gibi iki türlü doğal afetler ve insan yapısı diyince kanuna nizama uygun olmayan yapılar aklıma geliyor. İnşaatta kullanan malzemden başlayarak, daha da genelde düzgün kentin oluşmamasından dolayı, jeolojik açıdan sakıncalı alanlar, eğim veya erozyona müsait araziler ve toprak yapısı üzerine çeşitli yapıların yapılmasıyla, bunlar gözardı edilerek yapılmasıyla bu tür afetlere hazırlıklı olmadığımız aklıma geliyor. Afetlere bir şekilde hazırlıklı olmak gerekiyor. Japonya’da da bu tür afetler oluyor. Ama gerekli önlemler alındığında olaylar çok az zararla atlatılıyor. Burada insan yapısı, düşünce, zihniyet önemlidir. Ben afet zamanında burada değildim. Yaşamadım afeti. Afet sonrasındaki çalışmalar konusunda geniş bilgilerim oldu. İnsanların eski yaşamlarına dönmesi aşamasında ne gibi şeyler atlattıklarını iyi biliyorum. Birebir içindeydim.

N6-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Afet deyince insanın aklına deprem geliyor. Türkiye’de en çok yaşanan afet deprem olduğundan deprem ilk olarak bana tedbirli olmayı ifade ediyor. Deprem sonuçta her an olabilecek doğal bir afet. Sonuçta insanların toplum yapısını tamamen değiştirmeye gidebilecek bir afet. İzmit merkezde belki depremin bu sonucu yaşanmadı ama Gölcük, Değirmendere’de çok ağır hasar bıraktı. İnsanlar başa yerlere göç etmek zorunda kaldı. Birçok mahalle kentten silindi. Deprem bu açılardan insanın yaşamını engelleyen, kısıtlayan bir olaydır. Deprem sonrasında büyük bir toplumsal çöküntü vardı. Ama o şu anda o çöküntü kalktı. Hala izleri var ama insanlar kendini topladı. Deprem sonrası yakınlarına, akrabalarına gidenler geri döndü. Ama 1999 17 ağustan 1 gün önce insanların yapılaşmaya, şehirleşmeye karşı düşüncesi ne ise, gelecekteki bir afete karşı nasıl bir hazırlık yapalım düşüncesi ne ise bugün de o açıkçası. Korkulacak bir şey ama insanlar yine 2 katlı yere 5 katlı yapma çalışmasında. Mal sahibi de bunu böyle istiyor. Rantiteye döndü yine düzen.

N6-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?)

Medeniyet anlamında geri gitmeye, belki de bir anda 10 sene geriye gitmeye yol açıyor. Orada birçok şey yok oluyor. Yapılaşmalar yıkılıyor. Fiziki anlamda , yollar, köprüler..vs bir yıkım oluyor. İnsanlarda, ölümler haricinde, özellikle psikolojik sorunlarla ilişkili birçok soruna yol açıyor. Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor dediğiniz zaman, yani bir kere profesyonel bir şekilde afet sonrasındaki mücadelelerin olmaması teknik anlamda kayıpları artırıyor. Psikolojik anlamda profesyonel yardımların olmaması, afet sonrasındaki yapılacaklar ile ilgili toplum olarak eğitim alamamamız bu tür olayları daha da fazla yaşamamıza sebep oluyor . Hem fiziki hem de psikolojik olarak birçok sıkıntılara yol açıyor. Bu depremde de, 17 ağustos o görüldü. Psikolojik anlamda birçok insan hala da en ufak bir şeyde çok farklı tepkiler verebiliyor. Günlük hayatta en ufak bir sesde kişiler olmadık tepkiler verebiliyor.

Soruyu tersten sorarsak, nelerin yapılması bu tür kayıpları azaltır?

Profesyonel anlamda eğitimlerin olması lazım. İzmit Kent Kurultayı’nda bahsetmiştim. Mahalle afet yönetimleri altında, İsviçrelielerin finans ettiği bir çalışma vardı. Ben de içindeydim. Örneğin Çukurova Mahallesi okul bahçesine içi teçhizatlarla dolu bir konteyner kondu. O mahalleden eğitim seviyesi yüksek, yaklaşık 15–20 kişi toplandı. Bunlara çeşitli eğitimler verildi, tatbikatlar da yapıldı. Bu tür şeylerin yayılması lazım kentte. Belki de biraz daha düşük seviyede çalışma yapmak lazım. Ülke ölçeğine giden çeşitli tatbikatlar yapmak lazım. Bu tür eğitimler arttıkça, bazıları profesyonelleşecek. Tabi ki bunların içinde çeşitli psikologlar, sosyologlar veya ayrı ekiplerin de kurulması lazım. Bu tür şeyler oldukça yaşanan afetin kaybı azalır. Sonuçta şu an işleyen sistem içerisinde herkes

kendi görevini düzgün yaparsa afetle karşılaşınca bazı kayıpların azaldığı görülür. Örneğin ruhsatlar, inşaat mühendisleri, herkes kendi işini yapılması gerektiği gibi yaparsa afette kayıplar otomatikman azalır.

N6-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N6-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem 21 ne değiştirdi?)

Ben Kocaeli'ne 2000 yılında geldim. Deprem sonrasında geldim. Yaklaşık 1 sene süresince yerel gündem 21 çatısı altında kurulan İzmit Kent Kurultayı'nda Coğrafi Bilgi Sistemleri üzerine profesyonel çalıştım. Bir sene içerisinde İzmit Kent Kurultayı'nın genel mantığını anladım. Kentin sorunlarını kentte yaşayanlar beraber çözmelidir. Afet sonrası birçok seminerler, toplantılar düzenlediler. Afetlere karşı ne yapabiliriz başlığı altında. İzmit Kent Kurultayı'nın en önemli amacı, Kocaeli bazındaki bütün yetkilileri biraraya getirip ortak bir karar almak.

N6-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Böyle bir afetin yaşanması bir temel dürtü oldu kesinlikle. Beraber yaşanmış olması, bazı şeyleri beraber çözmemiz gerektiği inancını aşlamak kolay oldu. Tabi tüm vatandaşlar değil de bu kenti oluşturan dinamikler. Nedir bunlar; merkezi yönetim, yerel yönetim, sivil toplum kuruluşları, meslek odalarıdır. Yaşayanlarla mahalle meclisleri oluşturarak bir şekilde çözüme gitmeye çalışmışız. Mahalle meclislerinden çeşitli temsilcilerin de içinde olduğu birçok seri toplantı yaptık biz. Her konuda. Her türlü dernekten, Amerikada bir Yahudi derneği vardı, tam ismini hatırlayamıyorum da onun da çok katkısı oldu. Maddi anlamda bu Coğrafi Bilgi Sistemleri ile ilgili.

N6-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz?

Maddi olarak kısıtlarla karşılaştık. Parasal anlamda yeterince destek bulamayınca bazı şeyler yeterince yapılamadı. Sonuçta Yerel Gündem 21'in desteği vardı ama onun da belli bir yere kadar maddi anlamda desteği oluyordu. Büyükşehir Belediyesi'nin pek çok desteği oldu maddi anlamda. Parasal veya kendisinin sahip olduğu imkânları sunarak destek oldu. Ancak, merkezi yönetimin hala daha geçmişten gelen diyeyim kendi içerisine kapalı olan bir sistemi var ve o sistemden kurtulamıyor. Ama yerel yönetimler belediye bazında düşünürsek daha etkili. STK'ları söylememe gerek yok onlar her zaman sürece katılmayı düşünen birimler. Bu birimler bence beraber karar almayı isteyerek yaptılar. Ve istiyorlar da. Kentin sorunlarını kent ile beraber çözmek fikri, bence şu anda belki de İzmit Kent Kurultayı sayesinde yaşayanların beyninin bir yerinde yerleşmiş olarak duruyor. Kendi ilgi alanım ile ilgili, Coğrafi Bilgi Sistemleri ile ilgili, biz Belediye, muhtarlar birçok şeyleri birebir anketleri, verileri kendimiz topladık. Ama Valilikteki bir sayısal haritayı alamadık. Çok para verdik o yüzden paylaşamayız dediler. En ufak konu sorun.

N6-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N6-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkarıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Belediye, muhtarlar birçok şeyleri birebir anketleri, verileri kendimiz topladık. Ama valilikteki bir sayısal haritayı alamadık. Çok para verdik o yüzden paylaşamayız dediler. En ufak konu sorun. Merkezi yönetim, kentin sorunlarını hep beraber biraraya gelerek çözebiliriz mantığını algılayamadılar. Biz karar veririz siz de uygularsınız mantığındalar. Türkiye'nin bence genel sorunu bu. Kentteki insanların her türlü kararı verme becerisine sahip olabileceğini bile düşünemiyorlar. *Bir kurum için çok önemli olan başka bir kurum için hiç önemli olmayabilir. Beraber iş yaparken çıkan sorular neler acaba?* Coğrafi Bilgi Sistemleri'nin çok büyük sorunları ortadan kaldıracığına inanıyorduk. Çünkü her tür verinin olacağı bir sistem kuruyorduk. Okullar, imar planları, hali hazır... vb çeşitli her şey vardı onun içinde. Afet zamanında kesintisi olmayacak, özel GPRS aletleri ile tespitlerinin yapıldığı, afet anında ne gibi şeylerin yapılacağı, Mahalle afet yönetimi için senaryolar yapılabilir. Bilgisayar databankı gibi bir şey olacaktı. Prefabrikleri nereye yerleştirecem... vb . Valilik için belki de en önemli olan prefabrikleri yerleştirmektir. Ama bize göre de en önemli şey bir sonraki afete nasıl daha iyi bir şekilde hazırlık yapabiliriz onun düşüncesindeydik.

N6-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

Çoğunlukla merkezi yönetim dışarıda kaldı aslında. Çözüm eğer oysa. Bana göre öyle değil de. Merkezi yönetim katkısı olmadan bazı şeyler ilerledi. Meslek örgütleri arasında ne tür sıkıntılar çıktı dersek, jeodeziciler, zeminciler. Jeoloji alanından gelen temsilciler toplantı sırasında her türlü şeye katkı verebileceklerini düşünüyorlardı ama tabii zemin ile ilgilenen arkadaşların, jeofizikçilerin, depremden sonra önemi anlaşıldı. Bu depremin olması biraz daha ön plana çıkmasına sebep oldu. Büyük bir sıkıntı çekmedik açıkçası. Zeminciler, biz bilirizci, (burnu kalkık) bir biçimde hareket yapmadılar. Ama biraz daha artık insanlar zemin ile ilgili çalışan insanlara daha fazla söz vermeye başladılar. Toplantılar sırasında, onların görüşlerine daha fazla önem vermeye başladılar. Aynı zamanda plancılar açısından, şehirlerin düzgün planlanmadığı ortaya çıkıyor. İnşaat mühendisi arkadaşların biraz daha titiz olması gerektiği çerçevesinde onlar da söylemde bulundular. Genelde meslek odaları ile çok büyük bir sorun yaşamadık.

N6-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Böyle kötü bir şeyin gündeme getirmesi iyi olmuyor ama sebep olması olumlu oldu. Toplantılardaki katılımların artması sonucu doğdu. Böyle bir afet olmasaydı o kadar katılım olmazdı. Olmamış bir şey için toplantı yapınca kimse katılmayabilir. Afet olduktan hemen sonra bir sonraki olabilecek afet ile ilgili toplantı yaptığımız zaman çok büyük katılım oldu. Gelebilen herkes geliyordu. Toplantılara katılım konusunda ben herkesin samimi olduğunu düşünüyorum. Ard-kötü niyetli gelen insanların olmadığını düşünüyorum. Ama bugün için konuşursak, o günkü toplantıların aynısını yapsanız 100 kişiden 70 tanesi rant için gelir. Unutma güdümüz var. *Unutmak da hayatı daha yaşanılabilir hale getirebiliyor. Herşeyi hatırlayınca depresyondan yaşanamayabiliyor.* Bazı şeyleri de unutmamak gerektiğini düşünüyorum. Akıl almak lazım. Tarihten, bazı şeylerden ders almak gerektiğini düşünüyorum. Ama hala ders alamadığımızı düşünüyorum. Örneğin 2 katlı olan yerler, deprem sonrasında zemin raporları doğrultusunda- açısından 2 kat çıkan yerler diyelim, normalde 7-8 kat. Zeminciler verdikleri raporda burası 2 kattan fazla yapılamaz dediler. Burası çarşının göbeği diyelim. Merkezi ve rantı yüksek bir yer. Şu anda onun tekrar bir zemin etüdü yapıldı bir anda 5 kata çıktı. Değişen bir şey yok hâlbuki. Odalar arası tek sıkıntı o. Zemincilerin bir yerde yapılacak binanın yüksekliği, kat sayısı ile ilgili karar vermemesi gerektiğini düşünüyorum. Deprem sonrası yapılan zemin raporunda mesela hmax 9,50'yi geçemez kararı var. Bu karar aslında zemincinin verdiği mantıksız bir karar olduğunu düşünüyorum. Büyükşehir Belediyesi'nde üst birim amirleri bunu kısıtlamak gerektiğini düşündüler. Hmax 9,50 yazmasaydı herkes aynı binayı yeniden yapmaya çalışacaktı. Jeolojik açıdan sakıncalı bir alanda bina yapması gerektiği zaman, bunu çıkarmak için Afet İşleri'nden rapor istiyoruz. Sakıncalı bir alanda bina yapılacağı zaman öyle bir rapor hazırlanıyor ki onun da nasıl onaylatıldığını bilmiyorum. Öyle bir rapor hazırlanıyor ki onun da nasıl hazırlandığını bilmiyorum. Orada 2-3 katlı binalar yapılabilir. Bahçecik'te var mesela. Yer gösterebilirim mesela. Saraybahçe belediyesi için, şahit olmadım ama geçerli değil. Bahçecik belediyesi'nde o tarz işlerin olduğunu biliyorum. Bana göre zemin etüdüçüler ile afet işlerinde bu işi onaylayanlar arasında belli bir çark var. Buna rüşvet, dostluk veya karşılıklı çıkar çarkı deyin karşılıklı bir oyun oynandığı kesin. Sonuçta size afet işlerinden onaylı bir belge geldiği zaman belediyeye burada başkan ya da plancı olsanız ona hayır diyemezsiniz. Ona kazanılmış hak diyelim. Düşünülmesi gereken nasıl kazanıldığı. Sistem ile ilgili bir sıkıntı genelde. *Yetki çatışmalarının ortasında bir mesele olduğu için benim de kavramaya çalıştığım insanlar meseleyi nasıl farklı görüyor.*

N6-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N6-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

İzmit Kent Kurultayı tamamen bitmiş denemez. Toplum yapısını ilgilendiren, eğitime yönelik Avrupa Birliği Kredileri var. Özürlülerin, yaşlıların, toplumun çeşitli kısımların eğitimi ile ilgili Avrupa Birliği'nin çok kolay kredi verdiğini biliyorum. Onların eğitimini sağlayacak projeler oluşturmaya çalışıyor. Bu konularla uğraşan profesyonel arkadaşlarda takip ettiğim kadarıyla biliyorum. *Sadece depremden zarar görenlere karşı proje işleri ile uğraşan profesyonel şirketler ortaya çıktı mı?*

Örneğin Yunan Derneği vardı. O dernek temsilcisi bize Avrupa Birliği'nden çeşitli hibeler getirebilir. Bu tür kanallarla oldu. Yoksa özel profesyonel şirket kurulmadı. Yurtdışı menşeli dernekler mesela 50.000 euroluk kredi sağladı. Derneklerin bu işlerden 3000-5000 Euro para aldığını duyduk, gördük. O şekilde kredi geliyordu. O sıralar işler deprem odaklıydı. Bugün için deprem odaklı değil.

N6-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Bugün için kent kurultayı oluşmaya çalışsa da oluşamaz. Çünkü artık unutuldu açıkçası. Afetlerden hemen sonra kent kurultayı'nın ortaya çıkması, böyle bir şey yapmasına sıcak bakıldı tabii. Merkezi yönetim de sıcak baktı. Kentte yaşayanlar depremle ilgili bazı kararlar almak gerektiği ve bu kararları alalım diye bazı sonuç bildireleri çıktığı zaman, o zaman merkezi yönetim sistemden kendini geri çekmeye başladı. Bugün için de çok bir şeyler olacağını zannetmiyorum. Yine herkes kendi çapında afetten hazırlık birimleri oluşturuyor. Belediye deseniz o da kendi çapında bilgisayar altyapı sistemi oluşturmaya çalışıyor. Açıkçası herkes kendi kabuğuna çekildi. Birliktelik yok

N6-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

CBS'yi, verileri almak, sistemi kurmak anlamında tam olarak oluşturamadık. Şimdi kendi çalıştığım belediyede (Saraybahçe) imar planlarımız, hali hazırlarımız sayısal. Çalıştığımız NetCad firmasından bize alt ölçekli çok da geniş olmamak kaydıyla bir sorgulama sistemi kurdu. Biz bunu geliştirmeyi düşünüyoruz. Ana serverımız var. Orada kurulu durumda. Kent bilgi sistemi denen sistemin daha yürüyemeyen bebek bir hali gibi. Saraybahçe belediyesi olarak biz hep bir adım öndeyizdir. Örneğin plan notlarımız vardır, Büyükşehir Belediyesi'nin İmar Yönetmeliği gibidir. Kitap haline gelse olur. Bizim 15-16 sayfa plan notlarımız var. Kocaeli Büyükşehir Belediyesi'nin söylemleri de bu yöndedir. Onlar da itiraz etmezler. Bizde sayısallaştırma anlamında şu da var. Deprem sonrasında planların sayısal olması gerektiği, buna yönelik çalışmalar yapılabilceği genelde belediyelerin kafasında vardı. Çeşitli firmalar ihale usulü yaptılar. Öyle olunca kâğıttaki planı bilgisayar ortamına aktarmadılar bu. Direk alır kâğıtta ne görüyorsa bilgisayara aktarır. Bilgiler o şekilde, paftada ne görüyorsa onu bilgisayara aktarır. Kâğıttaki çizim hataları sisteme aynen girer. Hâlbuki düzeltilmesi gerekir. Sadece biz kendi bünyemizde teknik personelimizle, harita mühendisleri, inşaat mühendisleri, biz plancılar, 4 sene gibi uzun bir sürede yaptık aslında. Biz planlayarak, herşeyi düzelterek yapmaya çalıştık. Büyük bir altlık oldu. Bizim sistemi oturtmaya çalışan arkadaşlar çok kolay oturtular. Belediyeler şu an sistemi oturtamıyorlar. Yaptıkları sistem uyduruk olmuştu. Biz 1 senelik bir sürede artık tüm saraybahçedeki vatandaşlar internet kafelerden belediye ile ilgili bütün işlerini bilgisayar ile görecekler. O konuda biz yine öncü olacağımızı düşünüyorum. Önümüzdeki 1 sene içerisinde daha ileriye gideceğiz.

N7-Mehmet Faruk Küçük, Saraybahçe Belediyesi, Zemin Araştırma Müdürü, Harita Mühendisi

N7-A-ALGILAMA SORULARI:

N7-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Deprem akla geliyor. Çünkü İzmit bu depremi çok şiddetli bir biçimde yaşadı. Sel, yangın da bir afet ama bence İzmit depremi birebir yaşadığı için deprem diyorum.

N7-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Korku, tedirginlik bir de koordineli olamamak. Depremde koordine olamamayı birebir yaşadık. İnsan ne yapacağını bilemiyor. Dünyanın sonu olduğunu düşünüyor.

Çoğu kişi aklını kaybetti. Deprem den önce birebir çalışmışsın. Ama bugünkü çalışmalara çağırılmıyoruz. Hasar tespitlerini genelde ziraat hatta gıda mühendisleri bile yaptı. İnşaat mühendisinin yapması gerekirken. Bayındırın elinde yeteri kadar eleman yoktu, onun için uzman olmayan teknik eleman çalıştırıldı. Artçılar devam ettiği için hasar tespitleri gözlemsel yapıldı. Kalıcı konutların çok hızlı yapılması devletin bir başarısıdır. Binanızın iskânı var mı

sorusuna pek çok kişi “o da ne” diye sorarak cevap verdi. Depremde çevik olacaksın. Kendini korumaya alacaksın. Cenin pozisyonunda olmak saçma. İnsanlar depremi unutmak istiyor. Deprem bitti diye düşünüyorlar.

N7-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler arttırıyor veya azaltıyor?)

Mesela Kuzey Anadolu Fay Zonu, birinci derece deprem bölgesi ve üzerinde yapılaşma olan bir kent. Dolayısıyla afet riski dediğimiz zaman devamlı bu riskin içerisindeyiz. Birinci derece deprem bölgesi, sanayi ile içiçe olan bir kent. Ve bunun içinde oturmak zorunda kalan bir yapılaşma. İzmit için birinci derecede önemli olan afet riskidir.

Bu kayıpları ne tür etmenler arttırıyor?

Birinci etmen insan. Yaptığımız binalar, birinci derece deprem kuşağı üzerinde kurulmuş çok katlı binalar, depreme uygun olmayan bir yapılaşma, bunlar devamlı afete karşı olan riski arttırıyor. Kuzey Anadolu Fay Zonunun varlığı sadece bugün belli değildi. Senelerdir belli idi. Fakat insanlar yine de depreme dayanıklı binalar yapmadılar. Ve yapmamaya devam ediyorlar. Yüksek katlı binalar yaptılar. Sanayi ile içiçe bir kent yarattılar. Sanayi ile kentin birebir birbirine yakın olması. Birinci derece deprem bölgesinde bir deprem korkusunu yaşadık. Arkasından da Tüpraş Korkusu’nu, tüpraşın patlama korkusunu yaşadık. Aslında bütün yapılar hasar aldı da. Fuar alanında insanlar zorunlu olarak biraraya geldi. Yaşamlarını idare edebilmek için mücadele veriyorlardı. Hiç unutmam, bir polis arabası, Tüpraş patlayacak, kenti terkedip diyerek anons yaptı. Hem sanayi ile hem kötü yapılaşma ile içiçe olan bir deprem yaşadık.

Bu kayıpları ne tür etmenler azaltıyor?

Buranın bir deprem bölgesi olduğu biliniyordu. Buna göre bir yapılaşma olsaydı, kent ile sanayi içiçe kurulmasaydı, deprem ve dünyanın en aktif fay zonu göz önüne alınarak senaryolar üretilebilirdi. Bunların hiçbirisi olmadığı için kayıplar çok oldu. Alüvyon sahaya çok katlı binalar yaptık.

N7-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N7-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

Bizim belediyemiz Türkiye’de bir ilk ve tektir. 1995 yılında, bizim o zamanki belediye başkanımız ve belediye meclisimiz, Jeofizik Mühendisleri Odası ile bir protokol imzaladı. Bu protokol, parsel bazında binalardan zemin etüd raporu istenmesini sağladı. Ruhsat aşamasında biri sizden mimari proje, statik proje istiyorsa, 1995 yılında biz parsel bazında zemin etüd raporu isteyen ilk ve tek kurumuz. Bu çok önemlidir. Bunun da meyvalarını aldık. Biz afete çok çok önceden hazırlıklıydık. Bizim de eksikliğimiz, 1995 yılından önce yapılmış binaların da bir tahlilini yapmamaktı. Bunu yapamadık. Bunu yapmak da zaten siyasi bir risk teşkil ediyor. Düşünsenize bir yerde binanın bir tahlilini yaptınız, beton örneği aldınız, zemin yapısını incelediniz, kaçak katı var mı, imara uygun mu baktınız, sonradan ilave edilen bir şey var mı, ruhsata aykırı bir şey var mı baktınız. Ve vatandaşa dediniz ki senin binan riskli, burayı boşalt. Bunun giderini kim karşılayacak. Bunun aslında yapılması gerekli. Biz bu konuda da Kentsel Risk Analizi Raporu yaparak bunu da gündeme getirdik. Bu biraz siyasi yapıya uygun bir şey değil. Düşünsenize belediye başkanının imzası ile bir bina yıkımı gerçekleşecek, bunun bir hak sahibi olacak, buna nasıl yeni bina vereceksin, bunu nerede barındıracağını, bu türlü sorunlar olduğu için hep geri durduk.

N7-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Valla farklı birimler bir araya gelmedi. Gelmiyor. Neden? Şimdi bu kentin hala Afet Yönetim Sistemi yok. Birinci derece deprem geçirmiş, sadece bu kentte resmi rakamlar göre 9600 insan ölmüş ama Afet Koordinasyon Merkezi hala yok. Zaman içerisinde insanlar biraraya gelip bunu kuralım diyor ama malesef kurulmuyor. Bu valilik, BŞB, alt belediyeler, sivil toplum ve sivil savunma müdürlüğü ile biraraya gelip bir koordinasyon yapılması gerekiyor. Ama bunu hala başaramadık. Kentin büyük bir afete karşılaşmaları için bir senaryomuz bile yok. Veya var belli kurumlar

yapmış bir ortak çatı altında, kim nereye toplanacak, kim ne yapacak, neler yapılmalı diye bir zihin yok. Olsa bile haberimiz yok.

N7-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

1995-1999 arasında bizim zemin etüdü aldığımız hiçbir bina enkaz olmadı, insan öldürmedi. Zemin etüdünün faydalarını görüyoruz. 1999 yılında deprem olduktan sonra, bunu devlet yasal zorunluluk haline getirdi. Biz bu konuda öncü olduk. Ordu, Hatay, Konya Belediyesi'ne katkı sağladık. Nasıl kontrol edilir, neler yapılması gerekir anlattık. Hatta devlet 1999 yılından sonra bir genelge ile zemin etüdünü zorunlu hale getirdi, Jeofizik Mühendisleri Odasından görüş istedi. Oda da siz nasıl yapıyorsunuz diye bizden görüş istedi.

N7-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N7-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Gerçek olan şu ki, bu işe gönül vermiş insanlar bir araya gelmiyor. Mesela BŞB'de birkaç tane kişi görevlendiriyorlar. Bu görevlendirilen insanlar ne bu deprem afetini yaşamış, ne bu afette birinci derecede mücadele etmiş ne de dolu dolu yaşamış. Mesela ben şimdi gidiyorum, beni o toplantılara almıyorlar. Ben 1995 yılında parsel bazında zemin etüdünü kontrol eden, bu işe büyük emek vermiş ilk ve tek belediyenin bir elemanıyım. 1999 depreminde benim bulunduğum belediye beni valiliğin emrine tahsis etti. Ben 1999 depreminden hemen sonra Gölcük ile Karamürsel arasında ağır hasarlı binaların kontrol mühendisliğini yaptım. Binaların yıkımında bizzat buldum. Artı, biz Saraybahçe Belediyesi olarak Kentsel Risk Analizi Raporu hazırladık. Elimizde kapsamlı bir rapor var. Beldiyemiz sınırlarındaki bütün okullara gidip deprem konusunda eğitimler verdim. Deprem anında neler yapılmalı, deprem nedir, nasıl oluşur konusunda çocukları epeyce eğittik. Hatta bununla ilgili, benim ortak çalıştığım Doç. Dr. Oğuz Gündoğdu ile birlikte eğitimleri uyguladık. Sonuçta bu işe bu kadar emek vermiş bir insan koordinasyon kurulacak toplantıya ben gitmiyorum. Neden? Çünkü Siyasi iktidar değişmiş ama bu dönemki Belediye kadrosu beni görmezlikten geliyor. Büyükşehir'den birkaç kişi isteniyor. Konu ile ilgisi olmayan, deprem zamanı çalışmamış insanlar işe koşuluyor. Ben deprem zamanı Saraybahçe Belediyesi sınırını, tek tek gezip, Bayındırlığın hasar tespiti bürosunda ağır, orta, meczup, eksik binaları tek tek çalışıp NETCAD ortamında işaretledim. Ve sonuçta bir rapor hazırladım. Alakasız birçok insanlar sırf toplantıya girmiş olmak için bu toplantılara giriyorlar. Ama işten anlayan insanlar da bu toplantılara hiç çağırılmıyor. Bu konu ile ilgili bir ön aıştırma olmadan toplantı alınıyor ve toplantı sonucunda da bi karar alınmıyor. Çünkü ortaya çıkan bir sonuç yok. Sonuçta sen bir afet yaşayacaksın. Bir İstanbul Depremi İzmit'i birinci derecede yine etkileyecektir. Bunun bir senaryosunu hazırladın mı? İzmit'de orta hasarlı pek çok bina var. Bunlar nasıl tamir edildi veya edilmedi bilinmiyor. Marmara'da olacak bir depremde, bu tür orta hasarlı binaların nasıl hareket edeceğini bilmiyorsun ki. Bununla ilgili bir kordinasyon kurmalısın. Kilit noktadaki yetkililer bir araya gelmeli. Valiliğin özel bir yeri olmalı. Olaya hemen müdahale edilmeli. Veya İstanbul'da olacak bir depremde ulaşım koridorları (viyadik, köprü) zarar görünce deniz yolu ile taşımacılık olacak. Yani bir üs kurulması lazım. Zannedersem İstanbul bu konuda başarılı. Bir sürü binalar yıkılacak. Hangi binayı kaç kişilik bir ekiple dolaşacaksınız belli değil. Bir kere BŞB hepimizin niyetlerini köreltti. Mesela benim birimimle ilgili, Zemin Araştırma Birimi denen bir birim vardı. Bu işler BŞB altında koordine olmalı. Eğitim, mahalle bazında gönüllüler hazırlanması, kursların yapılması, deneyim paylaşımı, afet kurtarma birimlerinin kurulması konularını biz çok çabuk unuttuk. Benim en çok yakındığım konu ilgisiz kişilerin ilgisiz konularda görevlendirilmesi. Bu işe gerçekten baştan beri başlamış elemanlar da bertaraf ediliyor. Bu "adamecılık" konusu temel çelişki noktası. Kimin ne yaptığını araştırmıyorlar. Bir noktaya geldikten sonra, onun bunun önünü kesiyorsun ve sonuçta kendi kendine savaşıyorsun.

N7-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

N7-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

N7-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N7-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Ben, deprem zamanı kentsel ve kırsal yaşam sorunları komitesindeydim. Yalçın Kayalı da başkanımızdı. O zamanki şartlarda İzmit'in sorunları nelerdir diye bir çalışma yaptık. O zamanlar ulaşım en çok öne çıkan sorunlardandı. Bir de demiryolu kalkacaktı. Arkadaşlar, tramvay veya yürüyüş yolu projeleri istediler. Ama ben o zamanki şartlarda dedim ki İzmit'in en önemli sorunu depremdir. Çünkü İzmit dünyanın en aktif fay zonu üzerinde olan bir kenttir. Sanayi ile içiçe olan bir kenttir. KAF fay zonu. Peki ne yapabiliriz diye sordular. Halkı, teknik elemanları ve üyelerimizi bilinçlendirme adına bir panel düzenleyebiliriz dedik. Panel "Kocaeli Depreme Hazır Mı? İdi. 4 ay sonra deprem oldu. Ben o zaman 7 üzerinde bir deprem olacağını, binlere insanın öleceğini söylemişim. Malesef söylediğim her şey gerçek oldu.

N7-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Mahallede afet yönetimi ile ilgili insanların koordine edilmesi konularını da gündeme getirmek istiyorum ancak çalıştığımız yer siyasi bir yer. Bu görüşünü sen dile getirsen bile depremi çok çabuk unutmuşlar. Sanki bir daha böyle bir şey yaşanmayacağını düşünüyorlar.

Halkı bilinçlendirme konusunda katkı sağlayabiliriz.

N7-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Biz depremden önce de sonra da çalıştık. Ben depremden 5 ay önce Kocaeli depreme hazır mı diye bir panel düzenledim. 19 Mart 1999'da benim fikrimle bu panel yapıldı. O zamanki yönetimin ve arkadaşların desteği ile yaptık. Ve biz o zaman İzmit'in çok büyük bir deprem yaşayacağını ve binlerce insanın öleceğini söyledik. Ama bunlarla ilgili yöneticileri ikna edemedik ve bu kadar insan öldü.

Saraybahçe Belediyesi'nden en çok ne istersiniz sorusuna "planlama ve koordinasyon" cevabı geldi ama bu bizim görevimiz değildi. Biz işin eğitim kısmını üstlenebilirdik.

N8-Cem Güler, Saraybahçe Belediyesi, Şehir Planlama Birimi, Şehir Plancısı

N8-A-ALGILAMA SORULARI:

N8-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

İlk olarak yaşadığım için doğal afet geliyor. Ne yaşarsanız aklınıza ilk o gelir. Aslında o gelmemesi lazım. Yangın yaşasak afet olarak o gelecekti ama doğal afet olarak deprem geliyor. 1999 yılında yaşadığımız deprem ve onun etkileri. Afet zamanı kendileri sorun yaşayan insanlar görev yapamadı. Normal bir şeydir bu.

N8-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Bir kere psikolojik bozukluk, karamsarlık, korku, bazen çaresizlik, insanların panik halleri ve üzüntülü günler geliyor.

N8-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?)

Afet riski denince plancı olarak ayrı bakıyorum toplumsal olaylar açısından ayrı bakıyorum. Afet riski bizim plancı olarak hep göz önünde bulundurmamız gereken koşullar. Bunlar sadece deprem değil, su baskını, heyelan, o bölgenin coğrafi veya ekonomik koşullarından oluşacak afetler, bütünüyle her zaman göz önünde bulundurmamız gereken şeyler. Afet riskine karşı önlemler, en çok baskı yediğimiz, her zaman imar planları üzerinde rantı kapatan veya bir disiplin oluşturmak isteyen koşullar. Siz bir sanayi alanı çevresinde afet riski için bir tampon bölgesi

oluşturduğunuzda, afetler sonucunda oluşacak tehlikeleri en aza indirmek için koşullar oluşturduğunuzda o size baskı olarak geri geliyor. Çünkü afetin ancak yaşandığı zaman afet olduğu anlaşılıyor.

Depremle ilgili bir takım koşullar oluşturduğunuzda, diyelimki inşayi önlemler ise, hemen toplumsal olarak bir takım inşaat mühendisleri veya ilgili tüm kuruluşlardan herkesten size baskı olarak geliyor. Bir kere mesleki anlamda bütün afet riskleri deyince ben stres ve gerginlik hissediyorum. Bunları belgeleseniz dahi, herhalde Türk Toplumunun yapısından kaynaklanıyor, yaşamadığı hiç bir afeti yaşanabilecek olarak kabul etmiyor. Dolayısıyla da, ona karşı alınan tüm önlemleri gereksiz bir şey olarak görüyor.

İnsani anlamda, toplum içerisindeki birey yapısı olarak, afet riski o daha korkutucu. Sürekli risk altında olduğumuzun kimse farkında değil. Her an için. Herkes riske karşı önlem aldığını zannediyor. Halbuki o önlem değil, kişisel kendini koruma yöntemleri. Örneğin binası içerisinde çelik kafes içerisinde uyuyan bir insan kendisini sadece uyurken kontrol altında tutabiliyor. Örneğin bir bankaya gittiğinde, her an her yerde olabilecek bir risk olduğunu düşünmediğimiz için duyarlılık içerisinde değiliz. O da bende kaygı uyandıran bir şey. Çok rahat bir toplumuz. Sadece kendimizi düşünüyoruz. O da insani olarak üzüyor tabi.

Bireysel olarak algılamak afet riskinde toplumsal hareket etmemizi, afet riski için alınan önlemlerin uygulanmasını zorlaştırıyor. Afetin her zaman bir risk oluşturduğunun herkes farkında, ama konu onu bireysel olarak aşiyor. Alınacak önlemleri bozuyoruz. Özellikle depremden sonra bence afet riski düşüncesi yerleşti. Afetler hep bir risk oluşturuyor. Hani bir slogan var. “Deprem değil binalar öldürür” diye. O bence riski ifade ediyor. İnsanlar, belki “risk” olarak tanımlamamış olabilirler ama bu riski ifade ediyor.

Bu kayıpları ne tür etmenler arttırıyor?

En başta projede, günlük hayatımızda, ekonomik-parasal kaygıların hep ön planda tutulması, riski önlemek hep bir maliyet oluşturduğu için, koruma alanları veya kapatılma (?) alanları da bir maliyet. Bina bazında uygulamalar, kişiye düşenler de bir maliyet. Ekonomik gücü olmayan toplum olduğumuz için ekonomik kaygılar hep bu afet riskine ve afet riski sonucu oluşacak kayıplara sebep oluşturuyor.

Bir taraftan da, kimse “bu bina risklidir ben bu binada proje yapmak istemiyorum” veya “bu alan risklidir ben bu alanda proje yapmak istemiyorum” demiyor. Mesela teknik uzmanlar için her zaman “müşteri veli nimetimidir” anlayışı hâkim. Dolayısıyla hep resmi kurumlara yük biniyor. Onlar da kötü insan durumuna düşüyorlar. Toplum içerisinde birbirini denetleme mekanizması yok. İnsanlar hep ya “bizden” ya “bizden değil” görüşündeler.

Bu noktada kamu kurumlarına güvenme konusu da önemli. Nasıl çalıştıklarına dair olumsuz bir algı varsa insanlarda bu etkileyebilir. Güvenmeyebilir. Diyelim ki belli bir bölgeyi riskli bölge ilan ettiniz. Onun arkasında başka bölgelerdeki insanların çıkarını arttırma var mıdır yok mudur konusu önemli.

“Bu bilmem kimin yeri olsaydı acaba burası riskli bölge ilan edilebilir miydi?” düşüncesi hâkim. Senelerce hep öyle olmuş ya. Onlar mesela ön planda ve etkili. Doğrudan konu, kamu kuruluşunun işleyişine güvenmeme ile alakalı.

Bence halkın kendisini temsil eden kurumlara duyduğu güven çok önemli.

Burada, mesela zemin etüd dairesinden bir teknik personel herşeyi tam olduğu için bir denetlemeye gitmiyor. Bu sefer deniyor ki o kişi onu kayırıyor. Bizim hep başımızda duruyor. Ben de düşünüyorum ki “sen bir şey mi kaçırıyorsun da o kişinin senin başında durmasından kaygılanıyorsun. Başkasının ne yaptığı değil senin ne yaptığın önemli. Sen doğrusunu yapıyorsan o onu kayırır kayırmaz, o onun ahlaki problemidir veya bizim kurumumuzun sorunudur. Ama seni ilgilendirmez diye düşünüyorum. Sonuçta kural belli ise size o kuralın uygulamasından kaygı duymamanız gerekir. Demek ki orada kişisel bir takım düşünceler veya kuruma karşı bir güvensizlik olabilir. Kayırıldığı düşünülen kişilerin bir takım baskı grupları olduğu düşünülebilir. Ama demek ki toplumda böyle bir olumsuz algılama var.

Bu kayıpları ne tür etmenler azaltıyor?

Önlem olarak, bir kere, en başta yasal mevzuata göre yapı yapılması azaltır. En azından deprem koşullarına göre yapı yapmak ile ilgili bir nüshat var. Onun tam uygulanması çok önemli. Hesapsız yapılan ile hesaplı yapılan arasında bence %100 fark var. Hani derler ya, “en kötü plan plansızlıktan iyidir “ diye. En kötü bir proje de olsa bir proje olması iyi. Yapıyı yapan insanların eğitimi çok önemli. Bu hassasiyetin fazla olması kayıpları azaltır. Planlama açısından, afete duyarlı planlama her zaman olması gereken bir şey. Afetin bizim için her zaman geçerli olması gereken bir veri. O veriyi risk Kabul edip de planda değerlendirdiğimiz zaman afet riskini azaltmış oluruz. Mesela, afet sırasında yaşananlar. İzmit için şu an mevcut yapılaşma koşulu uygun değil. Bitişik nizam, zemini tam dolu bir ticaret merkezi. Konut alanlarının çoğu parseller küçük olduğu için bitişik nizam. Yollar dar. Ulaşım sisteminde bir bozukluk var. Ancak yaya ulaşımına yönelik bir düzenleme eksik. İzmit, eğimi aniden yükselen bir yapıda kurulmuş. Körfez ile eğimli bölge arasında alan çok dar. Çabuk hızlanan bir eğim var. Dolayısıyla yol düzenlemesi, yapıların konumları afette paniklemeğe yatkın. Açık alana çıkmayı veya diğer yapılardan etkilenmeyi önleyecek düzeyde değil. Üstelik yapılanma koşullarını ve ıslah planlarını da bu yapı hep etkilemiş. Bu durumlar afet riskini hep artırıyor. Bunların geri çekilmesi de İzmit için önlem diye düşünüyorum.

N8-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N8-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

Şu anda biz Planlama Müdürlüğü olarak, afet ile ilgili hiç kimseyle ortak çalışma yürütmüyoruz. Afet zamanında Bayındırlık Bakanlığı, İller Bankası, çeşitli yardım kuruluşları, herkesle bir anda ortak olduk. Şu anda Türkiye’de afetler ile ilgili faaliyet gösteren Kent Kurultayı ve Kent Gündemi 21’in (Yerel Gündem 21) temsilcileri de sürece girdi. Ashında o zaman çok sıkıntı yaşandı. Mesela her kurum kendi dediğinin ve uygulama sisteminin doğru olduğunu, kendi istediğinin olmasını istedi. Ama hiç bir kurum başka kurumların da bir işleyişi olduğunu, yasal bir mevzuata tabi olduğunu, onunla ilgili bir takım problemler olduğunu düşünmeden bu böyle olsun diye karar verdi.

*Kurumsal Empati kurma eksikliği*Öyle olunca da koordinasyon olmadı bence. Herkesin dediği kendi bakış açılarından doğru, ama bir koordinasyon oluşmadı. Burada da bir kordinasyona gerek vardı.

N8-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Temel dürtü, en başta merkezi hükümetin yerel hükümeti aciz kılarak doğrudan merkezi hükümet kurumlarını, Bayındırlık Bakanlığı personellerini buraya görevlendirmesidir. Resmi olarak tepeden bir direktif geldi. İkincisi, insani olarak herkes afet yaşadığı için ve kurumsal işleyiş bozulduğundan, herkes vatandaş konumundaydık. İradeli hareket edemedik. Herkes afetzede. Dolayısıyla burada kimse, toplumun sadece bir kesimi afetten etkilenmiş de ona yardım edecek güçte değil ki. Herkes bir taraftan da kendi aile hayatını, insani sorunlarını da çözmeye çalışıyordu. Dolayısıyla orada aslında merkezden (Ankara’dan) veya başka kurumlardan gelen insanların o bakımdan gücü olması gerekiyor. Çünkü siz de bir afetzedesiniz. Rahat hareket edemiyorsunuz.

N8-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Afet zamanı ortak çalışmalar mesela bazen tanıdık ve daha önce iletişim kurduğunuz insanlarla iletişimimiz iyi oldu. Bazı insanlar doğrudan emir vermeye gelip, koordinasyonu ele alıp, ben ne istiyorsam onu yapacaksın, hâkim benim tipinde insanlardı. Biz o sırada bizden ne istenirse onu yaptık. Sürtüşmeler, tartışmalar olmasın diye. Zaten yeter miktarda sorun var. Hatalı kararlarını söylemeye çalıştık. Gelenler sadece emir verdikleri için siz kararın inanmadığımız halde içinde oldunuz. Böyle bir sivil inisiyatif veya kurumsal inisiyatif oluşmadı. Doğrudan bir acil eylem planı, verilmiş bir karar, o ne şekilde olursa olsun uygulanacak. Siz de onun bir parçası oldunuz.

N8-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N8-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Biz o sırada bizden ne istenirse onu yaptık. Sürtüşmeler, tartışmalar olmasın diye. Zaten yeter miktarda sorun var. Hatalı kararlarını söylemeye çalıştık. Gelenler sadece emir verdikleri için siz kararın inanmadığınız halde içinde oldunuz. Böyle bir sivil insiyatif veya kurumsal insiyatif oluşmadı. Doğrudan bir acil eylem planı, verilmiş bir karar, o ne şekilde olursa olsun uygulanacak. Siz de onun bir parçası oldunuz. Mesela örneğin, afet konutlarının yerlerinin seçiminde sadece yerin jeolojik açıdan uygunluğu ön planda tutuldu. Biz de buna, jeolojik açıdan ön planda tutuyorsunuz ama bir planlama kararı olmalı. Siz bu aldığınız karar ile bir çok şeyi etkisiz hale getirdiniz. Ulaşım kararlarını bozdunuz, oradaki planlama kararlarını değiştirdiniz. Buna ek olarak şu kararları almanız gerekir. Mesela ulaşım sistemini güçlendirmeniz gerekir. Oraya bir takım donatı alanları ilave etmeniz gerekir. Ve dolayısıyla da biz de şunları size öneriyoruz dedik. Onlar tabii bunu, çeşitli sebeplerden hiç dikkate almadı. Merkezi hükümetin aldığı başka politik kararları uygulamakla memur olarak gelmişti. Belki yapabilecekleri bir şey de yoktu. Belki de merkezde dile getirdiler ama etkili olmadı. Bir de onlara yardımcı olacak kararları almadılar. Afetten sonra, yardımların dağıtılması konusunda bir koordinasyonun oluşmadığını söylemeye çalıştık ama her kurum kendi koordinasyonunu kendi kurdu. Herkes bir şey yapmak istiyordu aslında. Herkes kendince bir program yapmış. Ama bir afet programı olmadığı için sorun oldu. Onu da söyledik. Mesela, Bayındırlık Bakanlığı'ndan bizden sürekli pafta, plan, hâlihazır birşeyler alıyorlardı ama ne için aldıklarını, ne yapacaklarını bilmiyorduk. Onlar bizden sadece şunu istediler. Pafta, imar mülkiyet bilgilerinin hazırladık. Ama niçin istediğini bilmiyoruz. Biz de gazeteden okuyoruz. Şu karar, bu karar alındı diye. Siz kuruma geliyorsunuz. Biz, onların işlerini yapan memur personel olduk o dönemde. *Merkezin varsayımında şuydu, orada deprem oldu, personel ve kurumlar paralize oldu. Onun için iş yapamıyorlar. Bunun için tüm yetkileri merkeze çekelim. Aciliyet döneminde de teknik olarak hazır olmadıkları için, yanlış kararlar verdi. Merkez de aslında paralize olmuştu. Çok fazla bölgede, bölgelerin sorunlarını bilmeden, doğru dürüst anket çalışması yapmadan, iki üç tane kararla, boşluklara yerseçim kararı alarak yanlış bir karar verdi. Merkezdeki kararın denetim sistemi olmadığı için şu anda o problemlerle siz uğraşıyorsunuz. Benim gözlemim bu.* Mesela hasarlı binaların hasar tespiti ile ilgili çalışmalar da gözlemsel yapıldı ve diyelim ki jeoloji mühendisi inşaatın hasar tespitine geldi. Ve bu hasar tespiti dünyada uzmanlık gerektiren, özel aletler gerektiren bir teknik. Gözlemsel yapabilmek için en azından mesleki olarak yatkınlık gerektirir. Bir jeoloji mühendisinin inşaatın hasar tespitini yapması çok tartışılır bir şey. *Belli pozisyonlara o pozisyonun gerektirdiği kalite ve birikimde insanların getirilmemesi. Bu da çalıştığı birimin dilini anlayan insanlar gerektirir. Bu sıkıntı anlaşmazlık veya sürtüşmelere neden olabiliyor.* Örneğin, bakanlıktan arkadaşlar geldi bize burasının imar planı var mı dediler. Burada afet olunca burasını çok da gelişmiş bir kent olarak düşünemiyorlar. Bunu düşünemeyen bir grup geldi. Çok küçük yerleşmelerde çalışmaya alışmış bir ekip çalıştı. Kocaeli gibi bir kentin imar planının olmaması mümkün mü? İmar planı hatalı olabilir. Başka yasalardan etkilenmiş olabilir. Kent merkezindeki bir yer için, “burasının imar planı var mı” düşüncesi çok basit. *Çalışma zihniyeti olarak, daha çok masa başında planlama yapan planlılarla uğraştığımız için, öyle yapıldığını zannediyorlar. Hâlbuki sizin planlama biriminiz belli çalışmalar yapıyor. Ancak merkez, yerelin işlerine tam tepeden girdiği zaman sorun çözülüyor. Sizin paralize olmanız aslında doğru bir tespit. Ama Merkezi Hükümet'in bu duruma da hazırlıklı olması gerekiyor. Geniş kadrosu olan, deneyimli, eğitilmiş, arada bir tatbikatları yapan bir yapıya ihtiyaç var.* Bence o yapının merkezde mi olması gerekiyor yoksa başka bir yapılanmaya mı ihtiyaç var? Bunu tartışmak gerekiyor. *Yerelde insan sermayesi kaybı sonucu, bilgi verecek insan olmayabilir. Kilit pozisyonadaki insanların hayatı ortadan kalkmış olabilir. O açıdan merkezin meseleyi ilk başta böyle görmesi olağan. Ancak bu iddiasını teknik kapasite olarak doldurması gerekir. Belli bölgelerde uzmanlaşmış belli birimler olmalı ve belki size sürekli danışmanlık hizmeti veren bir birim, bir şey olduğunda o yetkiyi devralabilsin.* Türkiye'de merkez ile yerel birbirini bitiriyor. *Aralarındaki çatışma rahatsız edici. Birbirinin alternatifi değil. Merkezin yetki alanı farklı, yerelin ayrıdır. Bazıları kesişim kümesinde. Mesela sizin ortak ve kardeş şehir bulmanız, proje yapmanız hem sizin hem merkezin ilgi alanına giriyor. Yerele aşırı yoğunlaşmak da iyi sonuçlar doğurmuyor. Size bir örnek vereyim. Plan yapım yönetmeliğinde biz planlar onaylandıktan sonra Bayındırlık Bakanlığı'nda arşivlenmek üzere gönderiyoruz. Bir örneği de iller bankasına gönderiyoruz. Bunun sebebi, imar kanununda plan yapma yetkisi doğrudan bakanlığa ait ama belediye kanunuyla bu yetkiyi belediyelere veriyor. Planları peyderpey, sürekli gönderiyoruz. Bu, merkezi hükümetin bizim belediyemiz hakkında planlamadaki değişim, gelişme ve etkileri istatistik haline getirme şansı veriyor aslında. Dolayısıyla onlar, bizden giden planları analiz ederek bu bölgeyi tanıyabilirler. Fakat dediğiniz gibi, teknik bir kapasite veya düşünce olmadığı için sadece arşivlenmek üzere*

koyuluyor. Ve belki de zamanla zarar görüyor. Aslında hem hukuksal hem de istatistikî bir belge. Onlardan çok şey çıkabilir. Biz bu kadar uğraşyoruz ve onlara gönderiyoruz. Bu Türkiye'nin konuya bakışını, her belediyenin kapasitesini, durumunu ortaya çıkartıyor. Böyle bir çalışma yok.

N8-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

Belediye başkanları falan siyaseten araya girmeye çalışıyorlar. Bu sefer oradaki en üst mercinin sözü geçiyor. Mesela geçen sefer doğrudan Bayındırlık Bakanı idi. Müdahalenin geldiği en üst mercideki kişi çok başarılı ve öngörülü ise çözer. Kişisele kalıyor. Ama kişinin arkasında başka şeyleri var ise veya zayıf-eksik bilgileri var ise, çevresindeki üst düzey bürokratları başarısız ise yanlış kararlar veriyor. Bazıları eleştiriye açık oluyorlar. Hem kendisine hem çevresindeki ekibe bağlı. Kişinin olaya bakışına bağlı. Bazen kurumsal değil kişisel oluyor. *Şu ana kadar yaptığım görüşmelerde, çelişkilerin çözümüne yönelik hiç "dava açılıyor" cevabı gelmedi.* Şöyle oldu ama. Kişiler davalık oldu. Ağır hasar ortaya, orta hasar ağır hasara çevrildi. Biz başka belediyeler ile çalışırken hiç davalık olmadık.

N8-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Orada mesela bakanlıktan arkadaşlar ile çalışırken onlar, siyasi yapı itibarıyla ben buraya sürüldüm diye geliyordu. Fakat buraya gelince o da süregelen kaygılarını ortadan kaldırdı ve o da bir afettede durumuna düştü. Prefabrikte yaşamaya başladı. Buranın koşullarına ayak uydurdu. Dolayısıyla o da elinden geldiğince insani mücadeleler verdi. Sonra o insanlarla hayat birlikteliği oluştu. Ama buraya gelen insanların çoğu merkezi hükümetin sürgünü olarak geldiğine inandı. Gelenlerin kendi kaygıları var. Bir taraftan görev, bir taraftan yapması gerekenler var. Zamanla o da sorunları öğrenip, emirden ziyade farklı tipte, yumuşak tavır içerisine girdi. Herkes bütünleşmeye başlıyor. Bir zaman sonra yaşadığımız olayları paylaşmaya başlıyorsunuz. İnsani ilişkilerle oturmaya başlıyorsunuz. *Sizin ve benim çalıştığım kurumun belli çalışma yasağı, çizelgesi var. Ancak biz içinde iş yaparken farklı motivasyonlar ve dinamikler de devreye giriyor. Kurumlarda sadece o yasalara uygulayan memur tipleri de vardır. Ama bu tür ortak sıkıntı olduğu zaman dil biraz daha değişiyor. İşler daha çok bireysel ilişki üzerinden yürüyor.* Belediye, bakanlık, ilgililer yeni bir kuruluş gibi olduk. Bir afet var. Onunla ilgili bir yasal süreç başlıyor. Yasaların uygulaması ile ilgili sorunlar ile uğraşıyoruz. Bir kısmı merkezden gelen emir kısmı falan oluyor. Yeni bir kuruluş oluşmuş oluyor. *Kâğıt üstünde bakıldığında Bayındırlık size bir şeyler söylüyor gibi görünüyor. Ama bir süre sonra merkezden gelen kişi de yerel bağlama, yerelin özelliklerine uyum sağlıyor. Yerel bağlam, yerelin kendi sorunları, yaşamı, habitatu, projeleri ve gündemi vardır. O gündem demek ki dışarıdan gelen kişiyi bir süre sonra kendisileştiriyor, kendisine benzetiyor ve bu durum beraber iş yapabilmeyi kolaylaştıran bir unsur olarak karşımıza çıkıyor.* İlk önce antipati duyduğunuz insanlarla bir zaman sonra ekip arkadaşı oluyosunuz. *Çelişki yönetimi'nde şöyle bir durum var. Çelişkiyi çözmeme maliyetinin çözmeme maliyeti ile arasındaki ilişkiye göre siz pozisyonunuzu farklı alabiliyorsunuz. Yani öğrenin, biz kavga ettik. İkimizin kavgası ikimize de zarar verecekse o kavga çıkmıyor. Veya kavga ettik. Barışmamak bizim için bir şey değiştirmiyor ise barışmıyoruz. Barışmamız bizi ortak çıkara doğru yönlendiriyorsa kimin çıkarı daha fazla ise o barışmak için geliyor.* Afet dışında biz, aynı ortamda, aynı çatıda çalışabiliirdik? Zannetmiyorum. Onlar bir an önce görevlerini yapıp gitmek istiyorlardı. Herşeyi çabuk ve sorun çıkmadan yapmaları lazım

N8-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N8-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Kayıp azaltma adına, geçmişe bağlı olmak zorundayız. İmar planında risk arttırıcı veya afete yönelik tehlike oluşturucu bütün değişiklik önerilerine şiddetle karşı geliyoruz. Örneği eskiden kat yüksekliği artışıında müthiş bir eğilim vardı. Burası dar bir coğrafyaya sahip. Herkes o coğrafyadan maksimum kazancı nasıl alırsın, bunun peşinde. Herkes çeşitli teknikler kullanıyor. Dayanmak çok zordu. Burada "yapınca oluyor" düşüncesi var ya. Dolayısıyla, bütün bunlara iyi dayandık. Hala dayanıyoruz. Depremden sonra yoğunlaşma talepleri eğilimleri azaldı. Burasının yapılaşma dokusu kemikleşti. Mesela imar planında kat düzeninin denetim altında tutulması konusu var. Azaltma veya yükseltme değil. Sürekli denetim altında tutulması. Mesela biz bir kenti küçültme kararı aldık depremden sonra. Merkeze basınca da yayıldık. Burası küçülecek bir kent değil. Sosyal olarak ihtiyaçlar yayılmayı zorunlu kıldı. Örneğin eskiden 10 metre yaptığımız bir yol geniş olurken şimdi 15 metrelik yolun az geldiğini söylüyorlar. Yerel yönetimler güçlendikçe milletvekilleri çok etken değil. Siyasilere, belediye meclisi anlamında etkili oluyorlar. En

güçlüleri belediye meclis üyeleri ve belediye başkanları. Konuyu onlara anlatmak çok önemli. Burada yerellik ön plana çıktı. Büyükşehir belediye yasası ile belediyenin sınırlarının il sınırlarında olması bu durumda çok etkili İstanbul ve Kocaeli yasaya göre il sınırına dayanan iki belediye.

N8-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Aslında biz uzmanlaşmış bir belediye düşünüyorduk hep. Bizim ayrı zemin-deprem birimimiz var. Parsel ölçeğinde inşaatların raporunu kontrol etmekten ziyade, sosyal içerikli okul çalışmaları, çeşitli bilimsel çalışmalar var ise onların belediye aktarılması ve yansıtılması. Bu birim konu ile ilgili bilgilendirme toplantısı, panel olduğu zaman bize aktarıyor ve biz gidiyoruz. Planlamada alabileceğimiz bilgiler varsa alıyoruz. Güncel konuları takip etmeye çalışıyoruz. Planlama kararlarında afeti sürekli ön planda tuttuğunuzda başka şeyleri kaçıırıyorsunuz. Hep afeti öne koyunca, ekonomik ve sosyal birçok zarara sebebiyet de verebiliyorsunuz. Mesela, bir yerde yüksek katlı binalarda sıkıntı yaşayınca, sürekli az katlı binalar kararına sıcak bakmak çevredeki tarım arazilerine zarar vermeye başladı. İnsanlar, çevredeki doğal hayatı bozmaya başladılar. Onlar da aslında riskli alanlar. Dolayısıyla çevre kirliliğine sebep oluyorsunuz. Yani Planlamanın temel felsefesini bozmaya başlıyor. Hep afetten korkarak hareket etmek veya afeti ön plana tutmak bu sefer başka sorunların ön plana çıkmasına sebep oluyor. Veya alanda bir risk olmaması, orada planlama yapılması anlamında bir risk oluşturuyor. Zemin çok iyi ise, burası çok güzel yerleşme alanıdır. *İstanbul'un kuzeyindeki ormanlara doğru genişlemedeki baskı gibi. Bu politikayı sahiplenen hocalarımız da var. Küçük kentçikler biçiminde gelişme, yerleşme uygun olabilir belki diye düşünüyor. Tercihimiz insan hayatı ile orman alanı ise biz ağaçları bile taşır bir şey yaparız düşüncesi hakim.* Kente bağlı leke leke pek çok alanın olması da tartışılır bir konu. Burada yaşanan o değil. Burada afeti örnek gösterip, hiç uygun olmayan ve başka sıkıntılar oluşturabilecek alanlarda yerleşim talebi doğuyor. *Afet gibi köşeli ve sert bir konu başka konuları örtmek için kullanılabilir. O zaman, çok kuvvetli bir kavram kullanmak saygın karşılanmayabiliyor. Hâlbuki geniş anlamli bir kavram kullandığınız zaman çok geniş bir tartışma yapmak gerekir. Afetlerin o bölgede yer seçmek için gerçekten önemli bir veri olup olmadığını da tartışmak gerekir. İnsanların duygusal bağı da olan ve zihinlerini çok meşgul eden bir kavram ile başka konuların örtülmesi.* Ama yine de ben keskin diyemiyorum. Ama kullanılan yanları da oldu.

N8-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Günümüzde probleme en yakın olan o sorunu çözsün yaklaşımı ve beraber iş yapabilme kapasitesi önem kazanmaya başladı.

N9-İlkay KayaValilik,Bavındırlık ve İskan Müdürlüğü, Mimar

N9-A-ALGILAMA SORULARI:

N9-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Felaket geliyor. Felaketin boyutu da depremin yarattığı şiddete karşı

N9-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Yıkıntı, insanların çılgılığı ve bir kentin ya da bir bölgenin yok oluşu. Kentler, depremin şiddetine göre ya var oluyor ya yok oluyor. Ondan sonraki sistemde kentte hiç bir şey zaten belli bir süre yerli yerine oturmuyor. Düzensizliğinden tutun her şey bir yok oluşun mağduriyetin etkisi devam ediyor.

N9-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?)

Sonuçta bu afet kaçınılmaz bir olay. Bunların risklerinin minimuma indirilebilmesi ya da bizim ülkemizde ya da kentimizde bununla ilgili bir çalışma olduğunu zannetmiyorum. En büyük zararı “beyin gücü”nü yok ediyor. Yani kazanılmış insan, birçok hayati konuda yaşayan, olgunlaşan, kentin ülkenin dünyanın geleceğini yönlendiren

beyinleri yok oluyor. Her şeyden önce düzenli bir yer seçimi ile başlamak gerekir. Afet yönetiminin neler olduğu önemli. Ama bu karmaşanın da ortadan kalkması gerekir. Yani inşaat, yapıdan korkmadan, afetten korkmadan afetin ne olduğunu iyi bilmek lazım. Afet nasıl etkin olur nasıl olmaz bunu da iyi bilmek lazım. Afet nasıl etkin olur nasıl olmaz bunu da bilmek lazım. Biz afetten korkuyoruz ama hiç bir şey yapmadan bir yaşam tarzını seçmiş gidiyoruz.

N9-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N9-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

Bizim kurumumuz Afet İşleri Genel Müdürlüğü'ne bağlı olduğundan dolayı, koordinasyonu sağlama ile mükellef. Ama biz 1999 depremi'nde de yaşadık. Değişik depremlere de biz gittik gördük ki, bana göre depreme maruz olan bölgede, insanlar afette fazla bir rol alma şansına sahip değil. Niçin? Bana göre, eşleştirilen iller, Allah göstermesin, afet olan başka illere bizlerin görevli gitmesi daha uygun. Yani Kocaeli'de afet koordinasyon kurulunun afette yapabileceği hiç bir şey yok. Çünkü biz 1999 depreminde listede yazılan isimlerin yarısını kaybettik. Yarısı farklı nedenler ile gelemedi. Bu bölgede çalışan insandan afete maruz kalan insandan yararlanmayı bırakmak gerekiyor. Bizden nasıl yararlanılır. Biz bize uzak olabilecek bir alanda, Allah göstermesin, olacak bir depremde tüm ekip olarak faaliyete geçsek olur. Yoksa bizim kendi ilimizde başarılı olma şansımız yok. Çünkü şoku 10 günde biz kendimiz atlatamadık ki insana yardım edelim. Ben 1999 depreminde buradaydım.

N9-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Yasalardan verilen görevler. Ben bu işte gönüllü bir ekip çalışması pek görmedim. Biz kamu kuruluşu olarak bize verilen belli görevler var. Biz bunların getirdiğini uyguluyoruz.

N9-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz?

Yapılan her ortak çalışma sonuçta bir fayda ve başarı. Ama dediğim gibi bunun yeri ve zamanını, pilot yerleri iyi seçmek lazım. Yoksa bir afette bir güç olmadan kimsenin bir başkasının yarasını sarma şansına sahip değil.

Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Bizim bu bölgeye uzak bir yer ile ortak çalışma yapmamız şart. Mesela, Türkiye'nin deprem bölgelerini 4 bölgeye ayırırsın. Marmara bölgesinden hiç kimsenin bu bölgeye yardım etme şansı yok. Bizi iç Anadolu veya başka bir deprem bölgesi ile eşleştirecekler. Biz oraya 24 saat içerisinde gideriz. Zaten deprem ilk olduğunda 10 saatlik bir süreçte doğru dürüst hiç bir şey olmadı. Herkes belki bir yerlere koştu ama boş koştu.

N9-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N9-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Organizasyonlarda ya da tatbikatlarda ortak çalışmalarda bir sorun çıkmıyor. Çünkü bunlar kâğıt üzerinde planlanmış, herkesin yapacağı ve duracağı yer belli. Ama gerçek felakette malesef hiçbir şey böyle değil. Organizasyonsuzluk orada başlıyor. Bir defa listede olması gereken yetki karmaşası birden ortadan kalkıyor. Bir bakmışsınız belediye başkanı hayatını kaybediyor. Bu bölgenin insanı ile ilk 10 günlük organizasyonu sağlama şansı yok. Asayiş sağlanamıyor. Gerekli yardım sağlanamıyor. Biz o zaman tabi kimi bulursak birşeyler yapmaya çalışıyoruz. Hâlbuki kâğıt üzerinde herşey belli. Ama vatandaş kalkamamış ki. Organizasyon hiçe çıkıyor. Kâğıt üzerinde yaptığımız her tatbikat başarılı ama hayat, 1999 depreminde böyle başarılı değildi. Uygulamada sorunlar çıkıyor. Bana göre deprem acil yardım planlarında değişecek en önemli konu bulunduğum yerin garantisinin olmaması.

Acil yardım planlarımız elimizde bile bulamadık. Çünkü binaya giremedik. O gün, o işle ilgili çalışan arkadaşımızın gelemediği durumda çöküyor. Bana göre illere ayırmak lazım. Biz bunu yaşadık. Biz depremdaki , acil yardımdaki arkadaşların yarısına değişik nedenlerle ulaşamadık.

N9-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

Yetki oligarşisi

N9-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Deprem olduğu esnada karmaşa başlıyor. İlk iki gün kimin ne yapacağı, neyin hesabını yapacağı insanın içgüdüsüne ve duygusallığına bağlı. Ben kendi bölgeye çekiliyorum, başkası kendi bölgesine çekiliyor. Araç gereç ve ekip sayısı belli. Yani, koordinasyonu biz yaptığımız sürece yetki kimdeyse ister istemez insanın içgüdüsünde olan şeyler etkili oluyor. Ben başkan olsam, elimdeki tüm imkânları, içgüdüsel olarak ilk kendime göre kullanırım. Ben şuna karşıyım. Ben 1999 depremini yaşadığım için söyleyebilirim ki biz 140 personeldik. Ama 140 personel biraraya gelemedik. İçimizde hastanede yatan, hayatını kaybeden oldu ve sistem çöktü. Sistem il içindeki personele bağlı olduğu için çöktü. Sistem il dışındaki personelle desteklense idi daha iyi çalışırdı. Biz, Kocaeli'nin acil eylem planını ortak belirlenen il ile yapmalıyız. Onlar buraya gelecek, 24 saat içinde yönetimi alacak, buradaki arkadaşları da çekecek dinlendirecek. Bu çok önemli. Biz de, Allah göstermesin, başka yerde görev verdiği vakit toplama süresi 2-3 saat. Bir şekilde ulaşırız. Ama biz burada aynı sürede toparlanamayabiliyoruz. Çünkü yarısı gelemiyor bile yok. Ama biz burada yarı sürede toparlanamayabiliyoruz. Organizasyonda halka çökünce koordinasyon sağlanamıyor. Birbirinin yerine geçerek yürütmeye çalışıyoruz.

N9-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N9-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Biz acil eylem planlarımızı hazırlıyoruz. Bunu sivil savunma, askeri kaynaklar, itfaiyeden değişik etaplarda tatbikatlarla yapıyoruz . Planlarımızı sürekli güncelliyoruz. Ben toplantılara girmedim ama tatbikatlara girdim. Herkesin kendi sağlayabileceği katkıları ya da görevler üzerindeki belirlenen hususlar ile ortak bir çalışma sistemi. Bunun tatbikatında çok başarılı oluyoruz. Çünkü niye? Bir hafta önceden bizim görevimiz belli. Uygulama belli. Her kurumun yapacağı belli.

N9-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Aklımda yok ama dediğim gibi bütün olay uygulama aşamasının net olabilecek çözümlerini bulmak. Bir de yetki hiyerarşisini iyi sağlamak.

N9-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Bu işlerde, afete maruz bölgedeki insanla bir hayır çıkmıyor. Biz listedeki insanların yarısını bulamadık. SEKA bize 4 isim bildirmiş. Biz dördünü de bulamadık. Bulma şansımız da yok. Yani sistemin uygulamasında koordinasyon sağlanamıyor. Hepimizin telefonu var ama o telefonlar da çalışmıyor. Çalışsa da insan psikolojik olarak kapatıyor. Çoluk çocuğumu sokakta mı bırakacağım diyor. Bir kere bu acil yardım sisteminde olan kişilerin ailesini bir merkezde toplamak gerekli.

Bir insanın doğasında, biraz da içgüdüsel olarak farklı bir duygu var. Duygusallık öne çıkıyor. Bu işde ilk 5 gün boş gidiyor. Yazık, günah.

N10-Hakan Kütük, Valilik, Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü, İmar ve Afet İşleri Şube Müdürü

N10-A-ALGILAMA SORULARI:

N10-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Afet denilince, insana ve yaşam alanlarına büyük ölçüde zarar veren olaylar aklıma geliyor.

N10-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Deprem de bu afetler içinde en zarar veren, en büyük hasarlara sebep olan bir tanesi. Türkiye’de de olma ihtimali yüksek afetlerden. Zarar verme ihtimali en yüksek afetlerden bir tanesi.

İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?

İnsanların oluşturduğu yaşam düzenlerini, ortamlarını bozuyor. İlerlemenin durmasına belli oranlarda sebep oluyor. Yaşam kayıplarına sebep oluyor. Toplumun düzgün yaşama dengesini bozuyor. Aksamalara sebep oluyor. Altyapının, sosyal yapının aksaklıklara sebep oluyor.

N10-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?)

Herhangi bir afetin olabilme ihtimalinin ne olduğunu ifade ediyor. Hangi oranda görülebileceği veya hangi periyotta oluşabileceği. Meydana gelme ihtimalinin ne olduğunu belirtiyor.

Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor?

Koordinasyonsuzluk olabilir, afetlerde, afet sonrasında ve öncesinde birtakım ortak çalışmalar oluyor. Bunlara yeterince hazırlık yapılamaması ve afete yönelik ön hazırlığın yeterince iyi olmaması kayıpları artırıyor.

Bu kayıpları ne tür etmenler azaltıyor?

Biz kurum olarak afet planları hazırlıyoruz. Afet acil yardım planları. Bunun için yeterli ekipmanımız yok. Bunları hazırlarken yetersiz imkânlarla hazırlıyoruz. Personel, Yazılım, donanım vs . çalışma şartlarımız daha iyi olursa, imkanlarımız daha fazla olursa afette kayıplar azalabilir. Onun dışında kurumlar, Bu yapılaşmalarla, planlamalarla ilgili denetleme görevini yeterince yerine getirirlerse kayıplar azalabilir.

N10-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N10-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

Afet acil yardım planlarını hazırlıyoruz. Bununla ilgili, ilgili tüm kurumlarla yazışmalarımız oluyor. Onlardan bilgi alıyoruz. Bilgileri burada bütünleştiriyoruz. Afet planını hazırlamaya çalışıyoruz. Belli aralıklarla tatbikatlar yapıyor. Geçen sene yapıldı bir tane. Onda, belediye, askeriye, kızılai, diğer devlet kurumlarıyla ortak çalışmalarımız oluyor. Başka fazla ortak çalışmamız yok.

N10-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Temel motivasyon kamu yararı. Kamunun ve vatandaşın en az zarar görmesini sağlamak. Mevzuat bizi bazı şeylere zorluyor.

N10-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Ortak çalışma muhakkak faydalı fakat yetersiz. Şu anda Kocaeli’de deprem olmasına rağmen fazla önem verildiğini düşünmüyorum. Mevzuat yönünden de bazı çakışan konular var. Bunlar da ortak çalışmalarını engelliyor.

N10-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N10-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Afet konusunda pek bir anlaşmazlık, benim bildiğim çıkmadı. Ama koordinasyonsuzluk var. Şu anda en önemli konu, bu afet planlama konusunun farklı kurumlar tarafından ele alınıyor olması. Biz bir afet planı hazırlıyoruz. Sivil savunmanın kendine göre bir planı var. Yeni özel idare kanunuyla özel idareye verilen bazı yetkiler var. Bunlarda çakışmalar var. Şu ana kadar anlaşmazlık olmadı ancak sorun olma ihtimali var.

N10-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

Yöntemi bir üst merciye başvurmak olur.

N10-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Deprem olduğu zaman biraz daha rahat anlaşılır. Kolaylık gösterilir. Daha ciddiye alınır. Kurumlar birbirine biraz daha fazla yardımcı olur.

N10-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N10-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Afet planları.

N10-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi’ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Şu andaki bizim mevzuata göre afet planını hazırlıyoruz.

N10-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Bunun dışında, afet bilgi sistemi olarak bir çalışma yapılabilir. Bu sistem, geçmiş depremlerde en çok hasar gören bölgelerin bilgisini içerebilir. Ulaşım ağları, birbirlerine alternatif olabilecek ağlar, koordinasyonun, bilgi akışının en hızlı olmasını sağlayabilecek bilgiler bulunabilir. Böylelikle zaman kazanılabilir. Zemin verileri vs. olabilir. Zarar görmesi en yüksek yerlerin tahminini içerebilir.

N11-Nagehan Koçka, Valilik, Bayındırlık ve İskân Müdürlüğü, Jeoloji Mühendisi

N11-A-ALGILAMA SORULARI:

N11-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Afet denilince öncelikle bayındırlıkta olduğumuz için ve Kocaeli Bölgesi’nde olduğumuz için birinci derecede deprem geliyor. Kendi çalışmalarımız da bu yönde olduğu için. Daha sonra da zaten Türkiye genelinde genel bir afet değerlendirmesi yapıldığında depremden sonra heyelan geliyor. Boyutuna göre şekilleniyor. Daha sonra sel, çığ baskını gibi bunlar geliyor. Zaten devamlı jeoloji ile ilgilendiğimiz için Kuzey Anadolu Fayı, Doğu Anadolu Fayı. Afet türleri, Türkiye’de öncelikle deprem daha sonra heyelan olarak nitelendirilebilir.

N11-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Deprem denilince özellikle Kocaeli için çok şey ifade ediyor. Çünkü birinci derecede deprem bölgesindeyiz. Toplumda, özellikle depremin afet boyutuna gelmesi için içerisine insan faktörü girdiği içindir. Fakat “deprem öldürmez bina öldürür” tezine katılıyorum. Elbette ki; maddi, ekonomik ve insan kayıplar görülebiliyor. Bu anlamda depremin riski büyük.

N11-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler arttırıyor veya azaltıyor?)

Kayıplar konusunda tabii ki başta en önemlisi insan faktörü. Bunun yanı sıra ekonomik durumlar ve buna müdahale için önlem acil planlarının geliştirilmesi. Afet riski de olası afet durumu olan, risk derecesi yüksek olan, afet potansiyeli olan alanlar geliyor aklıma.

Bu kayıpları ne tür etmenler arttırıyor

Öncelikle Türkiye'nin jeolojik özellikleri. Deprem ve heyelan olayına baktığımızda bunlar jeolojik olgulardır. Jeolojik etkenler çok etkili. Çünkü ülkemizde bildiğiniz gibi Kuzey Anadolu Fayı, çok büyük ve bilinen bir fay hattı kuşağı üzerinde. Dolayısıyla birincisi jeolojik özellikler. Diğeri de mühendislik özellikleri. Mühendislik özelliklerindeki bilinçsizlik veya bazı yanlış yaklaşımlar. Mühendislikte yapılan hatalar ve eğitim bence. Eğitimsizlik.

Bu kayıpları ne tür etmenler azaltıyor,

Bir kere öncelikle bu konuda afet olarak depremi değerlendirirsek, en sağlam yerde mi yapılaşmalıyız diye sorarsak. Hayır. Kötü yerde de yapılaşma olabilir. Bu da o zaman şunu gösteriyor. İyi bir eğitimle ve mühendislik ile her yere her şey yapabilirsiniz. O zaman demek ki eğitim ve mühendislik ön planda. Tabii mühendisliğin de yapılabilmesi için işin ekonomik boyutu devreye giriyor. Çünkü mühendislik yapıyorsunuz. Mühendislik bir bakıma da ekonomik olabilir. İnsan faktörü de çok önemli.

N11-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N11-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

Benim bildiğim kadarıyla geçen sene burada deprem ön hazırlık çalışması yapıldı. O esnada burada belediyeler, valilik, sağlık müdürlüğü, çevre ile askeriyeye ile işbirliği içerisinde bir çalışma oldu. İl özel idare kanalı ile yerel kesimler ile ortak çalışmalar oluyor.

N11-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Afete karşı önlem alma. Afet acil önlem planı'nın varlığı bence farklı kurumları bütünleştiriyor.

N11-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Tabii ki olmalı. Çünkü bunlar aynı ülke içerisinde aynı olgu için birlikte mücadele etmek zorunda olan kurumlar. Türkiye'de amacımız aynı. Hepimiz insan için çalışıyoruz. Dolayısıyla yardım için her bir kurum, aynı zincirin halkaları gibi birbirlerine kenetlenerek ortak bir çalışma yürütmeli.

N11-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N11-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Açıkçası ben yaklaşık birbuçuk senedir buradayım. Farklı bir kurumdan geçtim. Ama burada net bir biçimde şunu gördüm. Temelde bilinçsizlik. Yani gelip sizinle yetki çatışması içerisine giren veya söylediğinizin yanlış veya kabul edilebilir olmadığını söyleyen kişilerle aslında bakıyorsunuz ki daha olayın farkında değil. Temel bilinçsizlik. Olayı insanlar bilmeden, tam hâkim olmadan nasıl olsa halledilebilir mantığı ile bilinçsizce yaklaşıyor. Bu sefer konu sizin konuşmamanız gereken bambaşka bir yerlere gidiyor. Konu farklı yerler ile dallanıp budaklandıkça, tatışmanın yoğunluğu artıyor. Dolayısıyla, bu sefer o yetkisini öne sürebiliyor. Veya kişisel anlaşmazlık öne çıkabiliyor. Belli bir süreçten sonra insanlar kişisel özelliklerini de dile dökmüş oluyor. Vücut diliyle veya sözlü olarak. Temel anlamda bilinçsizlik. Olaya bilinçli yaklaşılmaması belirleyici oluyor. En azından konuşulacak konu ile ilgili birkaç kaynak tarayıp, bir şeyler okuyup ona yönelik bir yorum getirsin ki süreç çok daha iyi işlesin.

Bilinçsizlik problemi nasıl çözülebilir?

Bilgilendirilerek. Diyelim ki farklı görüşte, farklı kurumda çalışan bir insanla açıp bir şey ile ilgili görüşebilmem için o konuyu önce araştırıp bir taramam lazım. Benim o genelge, yönetmelik, yasa ile ilgili ön bir çalışmam olması lazım. Düşünün ki hiçbir şey bilmeden ben açar bir şeyler söylemeye çalışsam veya karşıdaki de “bu genelgede yok” derse ben araştırmadığım için ikinci aşama yetki çatışması olabilir. Niye? Ben de kendimi bir şekilde ispat etmeye çalışacağım. Haklı veya haksız olduğumu bilmiyorum. Çünkü araştırmamışım. Bu ne zaman kadar sürecek. Ta ki ben bunu araştırıp haksız olduğumu öğreninceye kadar devam eder. . Haklıysam zaten problem yok ama haksızsam tamamen yanlış bir sürece girmiş olucam. Bence birinci sebep bilinçsizliktir. Bundan sonra o aşamalar yaşanıyor. Kişisel olaylar, yetki dediğiniz olay, vasıfsızlık, pasiflik, yaptırım gücü, daha dominant olma. Bu dediğimiz parametreler daha sonra devreye giriyor.

Bu birimdeki insanlar çalışırken birbirlerine güveniyorlar mı? Diyelimki siz bir işi beraber yapıyorsunuz. O işi delege etmeniz gerekiyor. Bu işi rahat yapabiliyor musunuz?

Siz üniversitelerde bunu yaşamışsınızdır. Devlet’de de oluyor. Ekip ruhu yok. Ekip ruhunun oluşması da çok kolay bir şey değil. Ekipteki insanlar arası en önemli olgu “güven”dir. Yani örneğin futbol müsabakalarında ilk başta hep o kişileri birbirleri ile kaynaştırmaya çalışırlar. Güven olgusu çok önemlidir. İkinci derecede saygı önemli. Ve işlevsellik. Yani işe bağlılık ve işe duyduğunuz güven de önemli. İşe duyduğunuz güven ve saygı. Kurumsal anlamda ben kaynaşmaya yönelik çalışmalara rastlamadım. Birim dışında da duymadım. Ben genelde bu tür olayların hep özel sektörde olduğunu duydum.

N11-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

N11-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Temel problemin afet olması bence çözümcü olabiliyor. Afet dediğinin zaman, buradaki kurumunuz gereği amacımız zararı en aza indirmektir. Tehlike boyutunu azaltmaktır. O zaman hepimiz aynı noktada kesiştiğimiz için, insanlar aynı prosedür için bir araya geliyor. Onları ortak noktaya getiren sebep o. Çözüme dayalı bir şey olması biraz yolu açabiliyor. Kapıyı aralayabiliyor.

N11-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N11-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Kurum olarak, bayındırlık bakanlığı afet işleri genel müdürlüğü olarak, genel olarak ülke bazında bölüm bölüm afet tehlike haritaları oluşturuluyor. Yani bu heyelan, deprem, sıvılaşma, jeolojinin altındaki jeoteknik çalışmaları ilgilendiren konular olabiliyor. Deprem ile ilgili aynı olay geçerli. Bununla ilgili TÜBİTAK ile ortak çalışmalar ve projelendirmeler yapılıyor ve CBS de kullanılarak afet risk haritalarının oluşturulması sağlanıyor. Uzaktan algılama, Landsat görüntüleri de kullanılıyor.

N11-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi’ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Fikir aşamasında geçen sene de bunun için çaba sarfettim. Öncelikle yerel yönetimler ile içli dışlı olunması gerekiyor. Dolayısıyla, eğer konu deprem ise; jeolojik bir olgu olduğu için siz jeolojiyi de modelleyebilirsiniz. Modellemek için de günümüz teknolojisiyle akıllı haritalar oluşturulması gerekli. Bunlar için de CBS hızlı ve ekonomik bir araç. Veya uydu, uzaktan algılama teknolojileri ile bu sorgulanabiliyor. Teknolojik gelişmelere ayak uydurularak sizin de elinizde topladığımız verileri, envanterleri ikisi ile birlikte çakıştırarak bunlar analiz edilebiliyor. Benim müdür bey ile de görüşmemde biz bir birim kuralım dedim. Biz, Kocaeli için çalıştığımız alanlarda yaptığımız çalışmaları ortak bir sistemde toplamak istiyoruz. Yani bunlar arşivlerde raf raf raporlar halinde atıl şekilde kalmasın. Biz ve bizden sonra gelecek kişiler bilgiye hızlı bir şekilde, çabuk ulaşabilsin. Bununla ilgili görüşmelerimiz hala daha devam ediyor. Yani böyle bir birim kurma çabası içerisindeyim. En azından görüşüyorum. Ama bu tabii, çok önemli yatırımlar istiyor. Bunlardan birincisi insan gücü istiyor. Ki devlette siz o gücü o kadar kolay bulamıyorsunuz. Yetiştirilmiş, kalifiye insan gücü. İkincisi teknik donanım. Bunun için pc, yazılımlar gerekli. Arazi çalışmaları ve diğerlerini yapabilmek için teçhizat. Üçüncü işleri yapacak iyi bir yer ve imkân ve şartlarınız. Bunların bir araya gelmesi de kurumlarda hemen çabuk olmuyor. Bence böyle bir şeyin olması çok iyi olur. Aradığınız şeyi hızlı bir şekilde bulmanızı sağlayacak bir sistem gerekli. Eğer başka bir kurum bizi arayıp bir şey istese o belgeyi hemen bulup vermiyorsunuz. Bence bu 2007 yılında bir ayıp. Ama bunlar, online-çevrimiçi olarak da sorgulanabilir bir hale getirilmeli.

N11-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Ek görüşler:

Şunu temenni ederim, normalde gördüğümüz şeylerin altını, temelini de anlayabilmek için biraz daha çaba sarfetmeliyiz. Göremiyorsak bile düşünme ve düşünmeye sevk etme gerekli. Haklı bir bakış açısı gerekli. Devlette uygulamaya dönük, çözüme dayalı insanlar olmalı. Her birimi yönetecek kişiler ilgilendiği konulardan haberdar olacak. Karar destek sistemleri çok önemli.

Not:

Farklı insanların meseleye farklı açılardan bakmaları, kişileri birayara getirecek veya onlara birşeyler yaptırarak insanlarla “ne tür sorunlar ile karşı karşıya gelebileceklerine” dair bir dil geliştirmek hedef.

Üniversitelerde yapılanların uygulamaya dönmesi de pek mümkün olmuyor.

Halkın meseleyi tarifi ile akademinin tarifi arasındaki farkı görmek gerekiyor.

Akademi yerel ile ilgilenme problemini yanlış tarif ediyor.

Kurumlar kendi kendilerini başarılı atfediyor. Kendisi dışında bir kurumun değerlendirmesini dikkate almıyor. Denetlenme yöntemi eleştirilebilir.

Kutsal olan ile önemli olanı örtme girişimleri var.

Denetlenmesi gerekliliği ile mesleki onuru birbirine karıştırıyor.

N12-Murat Konak, Kocaeli Jeoloji Mühendisleri Odası 2. başkan, Jeoloji Mühendisi

N12-A-ALGILAMA SORULARI:

N12-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Deprem, heyelan, su baskını.

N12-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Büyük bir doğal afeti bana anlatıyor. Maddi, manevi bütün kenti, bulunduğu yeri depremi şiddet ve büyüklüğüne göre o şehrin %80-90 oranında zarara uğrattıyor.

N12-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler arttırıyor veya azaltıyor?)

Afet riski derken o an afetin şekline, şiddetine, türüne göre değişir.

Bu kayıpları ne tür etmenler arttırıyor?

O bölgede yapılan yapılaşmalar afetin sonuçlarını arttırabilir veya azaltılabilir. Eğer bir yerde yapılaşma plansız olursa afet riskini arttırır ama planlar olması gerektiği gibi olursa bu afet riskini azaltır. Planlama bana göre Türkiye’de yeterli olmadığı için, olması gerektiği gibi yapılmadığı için, genelde afet olayları çok büyük felaketle sonuçlanıyor.

N12-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N12-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem 21 ne değiştirdi?)

O toplantılara ben katılmıyorum ama başka arkadaşlarım katılıyor. Tam bilmiyorum.

Ne tür konularda ortak çalışmalar olmuş?

Konular mesela gündeme göre değişiyor. Deprem işleri oluyor. Mesela su sorunu işlendi. Çevre kirliliği gibi konular.

N12-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Genelde deprem oluyor. Kendi mesleğim ile ilgili örnek verecek olursam, onun dışında ortak çalışma olmuyor.

N12-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

İzmitde genelde zemin etüdü ile ilgili paneller yapılır. Belediye, Bayındırlık katılır. Zemin etüdüleri nasıl olur, nasıl yapılır ile ilgili eğitim seminerleri, paneller. Ortak çalışmaların faydası oluyor. Genelde farklı kurumlar tek bir noktada birleşebiliyor. Toplantıların sonucunda ortak karar alınabiliyor.

N12-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N12-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Daha çok meslek ayrımcılığı çok oluyor. Bir inşaat mühendisi kendi mesleğini korumaya yönelik kararlar alıyor mesela. Bu işi daha çok ben bilirim havasında oluyorlar. Karşısındaki meslek grubunu küçümseme oluyor. Bizim oda olarak en büyük sıkıntımız bu. İnşaat mühendisleri ve mimarlar genelde bizim odamızı “olsa da olur olmasa da olur” şeklinde görüyor. Bizim meslek onlarla biraz onlarla girintili olduğu için “sizi işiniz olmasa da biz zaten yaparız” gözüyle bakıyorlar. O açıdan çok fazla yapıcı olmuyor.

N12-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

Gerekli kurumlara yazı yazılıyor ama sonuç alınmıyor.

N12-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Değiştirmiyor. Herkes gene bildiğini yapıyor.

N12-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N12-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Aslında odamız biraz daha sözü geçen, bilinen, daha aktif bir oda olsa belki mesleğimiz ve mesleğe yeni başlayan insanlar mesleği daha iyi yapabilirlerdi. Genelde mesleğe yeni başlayanlar mesleğini bilmeden ezbere yapıyorlar. Bu epey sıkıntı doğuruyor. Bu sıkıntı eğitim kurumları ile ilgili. Oda biraz daha güçlü ve aktif olsa, kendi üyelerini bünyesinde toplayabilse belki mesleki eğitim anlamında daha faydalı olur.

N12-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Teknik ve bilgi anlamda destek sağlayabilir. Kendi mesleği, jeoloji ile ilgili bilgileri aktarabilir.

N12-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Teknik ve bilgi anlamda destek sağlayabilir. Kendi mesleği, jeoloji ile ilgili bilgileri aktarabilir.

N13-İsmail Sağıroğlu, Serbest Yüksek Mimar

N13-A-ALGILAMA SORULARI:

N13-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Deprem, sel, heyelan bunlar geliyor.

İnsan yapısı afet deyince insan bina yapacak, yapılı çevreyi düzenleyecek tabi orada yanlışlar yapabilecek. Yanlışlardan kaynaklanan sorunlar olabilir. Yanlış bina yaparsan afete maruz kalır. Heyelan alanında, dere yatağında yaparsan afete maruz kalır, sel basar. Bir de burada olabilecek, Dilovasında mesela insanlar kanserden gidiyor, ölüyor. Sağlıklı bir yerleşme olmamış. Yani bir çanakta kurulmuş. İnsanlar dumandan, zehirden, kanserden hayatını kaybediyor. Veya Petkimde çıkan yangında, deprem haricinde endüstriyel kazalardan da afet olabilir.

N13-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Deprem depremden önce hiç bir şey ifade etmiyordu. Mesleğimiz gereği güya depremle içiçe idik. Depremle ilgili bir yerde söyledim de. Adanada deprem oldu. O zaman, biz burada deprem ile ilgili mimarlar odası görevlisiydik. Depremle ilgili beyanat vermemiz gerekti. Oturduk baktık. Deprem nasıl bir şeydir diye. Depremde nelere dikkat etmeli? Nereden kaçmalı? Afete maruz kalmamak için yapıları nasıl yapmalı falan, herkesin yazdığı, söylediği klasik bilinen şeyleri biz de yazdık. Basına verdik falan. Deprem nasıl olur, deprem dayanıklı yapı nasıl yapılır diye paneller yaptık falan. Ama hep böyle işin dalgasında, dubarasındaydık. ☺, işin boyutunu bilmiyorduk. Bu çalışmalar mimarlar odası çalışmalarıydı. Mesleki çalışmalardı.

N13-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler arttırıyor veya azaltıyor?)

Afet riski bana yaptığım binalar var. Bin tane bina yaptım ömrü hayatımda. Ürettiğim hizmetler var. Neticesinde şahısız. Projeler yaptık. Yılda 20–30 tane. 20 yıldır piyasadayız. Demek ki 300–500 projemiz var. Bunların 3-5'inde yıkım ölüm, hasar olsa bize ceza ve hukuk davası olarak dönüyor. Şirket olarak böyle etkilenebiliriz. Başka gene depremle ilgili şirket olarak, bereket etkilenebiliriz. Depremden sonra hasar tespitleri oldu. Devlet bizi bulaştırmadı. Dedi ki ben hasar tespitini kendim yaparım. Afet işleri elemanı yaptı. Ama yanlış işler yapıldı. Biz onlara müdahale edemedik. Şirket olarak da giremedik. Şirket olarak bizim girebileceğimiz bir alan onarım, güçlendirme, takviye gibi

alanlardı. Bu hizmetlerde de bizim mimarlar odası başkanı o günkü bakanla sürtüşmeye girdi. Mimarları devre dışı bırakan kararlar aldılar. Onarımı, takviyeyi geçici PM dediğimiz inşaat mühendisleri yapabilir. Biz de onları yetkilendiririz. Onların dışında kimse yapamaz. Biz ama boşuz. Proje yapamıyoruz. İş bekliyoruz falan. Ne yaparız. İnşaat mühendisi de değiliz. Güçlendirme projesi yapamayacağımıza göre inşaatını yapabiliriz. Eşimizden, dostumuzdan bize güvenen birkaç kişi de geldi. Dediler ki bize teklif ver, bizim binayı sen güçlendir diye. Orada da çarpıklıklar devam ediyor tabi. Depremden önce yıkılmaya ne sebebiyet vermişse depremden sonra aynı kafa yapısı, aynı mantalite devam ediyor. Güçlendirmede de yanlışlıklar var idi. Bereket güçlendirme işi de alamadık. Kıt kanaat geçindik.

N13-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N13-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

Diğer şirketlerle ortak çalışmalarımız şöyle oluyor. Biz küçük büroyuz. Proje bürosuyuz. İnşaat yapmadık. Bir tane inşaat yaptık onda da zarar ettik. Dolayısıyla inşaat yapma işine devam etmedik. Dolayısıyla projeyi alıyoruz, diyoruz ki biz bu projeyi yaparız. Anahtar teslim. Sunduğumuz teknik hizmet. Kardeşim makine mühendisi, ben mimarım. Bize inşaat mühendisi, elektrik mühendisi gerekiyor. O işleri dışarıdan arkadaşlarla paslaşarak yapıyoruz. Aldığımız her işte çalıştığımız bir elektrik bir de inşaat mühendisi var. Bazen aramızda para dönüyor. Bazen takas ile çalışıyoruz. Ama sürekli fazla açılmıyoruz. 3-4 tane ana inşaat mühendisimiz var, 2 tane de elektrik mühendisimiz var. Ya o ya o. Çalışıyoruz.

N13-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Bir kere tabii ki şirketiz. Kar edeceğiz. Para kazanacağız. Ama onun da ötesinde memlekete, insanlara, topluma faydalı olacağız. O da şu olabilir. Benim şu sıra aklıma gelen bir şey var. Bunu afet komitesinde de söyledim. Her rastladığıma da söylüyorum. Depremden sonra özellikle işte bu genelgeler falan. Dendi ki. Deprem yönetmeliğinde bir çığa yükseltildi. 1998 yönetmeliği eski yönetmeliğe göre daha güçlü. Eski yapılar depremde yıkılıyordu. Depremde 1998den sonra bir gömlek üst, çıtası daha yüksek yapılar yıkılmadı. Ya da yıkılması daha zor oldu. Bu şunu getiriyor. Bakanlık topu vatandaşa atıyor. Diyor ki benim o kadar param yok. Devlet olarak o kadar parayı koyamam. Vatandaş kendi binasını istiyorsa güçlendirsin. Nasıl güçlendirecek. Binası eskiden yapılmışsa, bir mühendis getirecek. 1998 yönetmeliğine göre tahkik ettirecek. Bütün eski yapılar 1998 yönetmeliğine göre sınıfta alıyor. Bir biçimde güçlendirilmesi gerekiyor. Mantolama, perdeleme ne ise bu tür yöntemlerle. İstanbul için ya da bu depremi bekleyen yapı stoku kötü olan bütün kentler için böyle. Alsan bütün yapıları elden geçersen, %90'ı yeni yönetmelik kriterlerine uymuyor. Kentlerin %90'ını silbaştan yenilemek hem lojistik hem ekonomik açıdan çok da mümkün değil. Mikrobölgeleme veya başka bir yöntemle. Zemin ile üzerindeki yapıyla gözlemsel, deneysel tek tek gezelim. Depremde kötü bir senaryo yapalım. Binaların %10'u yıkılıyor mesela. Biz yıkılabilecek, yıkılma potansiyeli taşıyan %10'u bulup ekonomikse güçlendirelim. Ekonomik değilse yıkalım. Kenti yenileme, kentsel iyileştirme kapsamında onları yenileyelim. Bu bizim mimar, mühendis camiası içinde iyi bir potansiyel yaratır. İnsanlar için de iyi olur. Can kaybını azaltıyorsun. Teorik açıdan ayıklayabiliyorsan belli kriterlere göre yıkılma potansiyeli olan binaları seçeriz. Onları da bir biçimde ekiplerle güçlendiririz. Bu projeler, İzmit'de gerçekleştirilirse İzmit'de de çalışırız. Hem tespit hem de takviye, güçlendirme gibi aşamasında çalışırız. Böyle bir şeyin memlekete faydası olur diye düşünüyorum.

N13-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Şirket olarak biz hiçbirine katılmıyoruz. Ne de bizim katılmamızı istiyorlar. Şahıs olarak veya mimar kimliğimizle gidiyoruz. Sağıroğlu Mimarlık Ltd. bize şu konuda destek ver denmiyor. Bunu bizden kimse istemedi. Biz de kimseye gitmedik.

N13-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N13-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Ödeme konusunda sorun çıkıyor. Üzerine yatma, geç ödeme oluyor. Şu anda odada boştayım. Üyeyim. Afet komitesindeyim. Komiteye gidiş gerekçemde deprem oldu binalar yıkıldı. Biz şimdi bu olaydan önce oluşmuş yargılamalar, sorgulamalar konusunda çok büyük içtihat yok idi. Can havliyle aradık sorduk. 5-10 gün geçtikten sonra dedik ki; burada binaları yıkılan pek çok mimar var. Biz hangi maddeden yargılancaz. Ne kadar ceza alcaz. Bizden öncekileri, genel merkezi aradık. Nasıl olacak bu iş diye. Onlar da bilmiyorlar. Onlar da yargılanmaya başlamışlar ama sonuçlanmamış. Yağılanmışlar ama şu maddeden yargılanırsın diye bir şey yok. Biz o konuyu afet komitesinde anlatmak için gittik. Biraz da deprem olmadan önce bizde de "bize bir şey olmaz, deprem olsa da biz görmeyiz" şeklinde bir hava vardı. Bizde kaderci bir anlayış var. Bize gelmez. Bize bir şey olmaz.

Yerel kurullarda genelde hangi konularda anlaşmazlık çıkıyor. ?

Burada biz kent kurultayında da onu söyledik. Ortak akıl yürütülmeden, genelde yerel kurumlardan belediye başkanı en çok oyu ben aldım, onun için en çok ben bilirim. Ya da vali ben devletim diyor. Biz bu kent kurultaylarına çok gittik, çok kafa yorduk. Çok da çene yorduk. Faydasını şimdi görüyorum. Gittiğimizde 1998 veya 1999'du. 8 sene sonra, diyelim ki bir taş atmışız. Halka olmuş. Bizim o gün söylediklerimiz, bugün başkaları tarafından tekrar ediliyor. Bize satılıyor. Kamuoyuna mal ediliyor. Ama çok yavaş gidiyor. 8-10 yıl sonra etkiler ortaya çıkıyor. Biz o zaman yürümüyor diyorduk. Hatta ben kent kurultayı üyelerine dedim. Geliyorum, konuşuyorum, kendim konuşuyorum kendim duyuyorum. Gına gedi. Gidelim kahvede kâğıt oynarım, memlekete daha faydalı olurum falan diyordum. Gitmedim, protesto ettim ama şimdilerde görüyorum ki orada konuşulanları başkaları sahiplenmiş. Konuşuyorlar. Ama orada da şunu gördük. Vali ya da belediye başkanı, projeyi hazırlayan arkadaşı, her kimse, ben bilirim ben yaparım diyor. O projesini getirip, ortaya koyup tartışmaya açmıyor. Kent kurultaylarının, yerel gündemlerin aslında en önemli işlevi o. Bir şey üretilecekse, neticesinde orada ortak fikir, akıl toparlansın. Ondan sonra ona göre artıları, eksileri değerlendirilsin. Proje daha sağlıklı yürütülsün. Bu yürütülemiyor. Bunda da "ben yetkimi niye paylaşayım ki" düşüncesi var. Belediye başkanları değişiyor ama zihniyet değişmiyor. Ben yetkiliysem, yasa bana bu yetkiyi vermişse, ben bu projeyi yaparım, uygulamam, size de getirir iki tane fotoğrafını gösteririm. Bu şey gibi. Yemeği pişirdikten sonra önüne getiriyor. Yersen bu yemezsen yeme kardeşim gibi. Hâlbuki sen yemeğin malzemelerini getir. Koyalım dizelim, türlü mü olacak, menemen mi olacak, içine yumurta kiralım mı? Yoğurt koyalım mı falan. Yemek hazırlanırken fikir alınır. O zaman sıkıntımız oydu bizim şu anki başkanla mimar olan arkadaşlarla görüşmüş. O da aynısını söylüyormuş. Bize proje bittikten sonra tanıtmayın. Projeyi yaparken bizi katın, fikir beyanında bulunalım, katılalım. Bazen bila bedel de yapalım. Diyelim projeniz var. 3-5 tane taslak hazırlayalım, alın bunları çarpıştırıp, kapıştırıp ortak sonuca varalım. Zihniyet şu. Biz yaparız, ihale ederiz, ama size de anlatırız. O da biz lutfettiğimiz için olur. İşler böyle gidiyor.

N13-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

Dava niza yok. Davasız nizasız çözüyoruz. Odanın bültenleri var. Müşterinle sözleşme yapacan. Şu veya bu biçimde. Biz bu sözleşmeyi hiçbir müşterimize imzalatamadık şu güne kadar. Adamın önüne sözleşmeyi dayadığında, bu korkuyor. Bu benim malımı mülkümü gaspeder. Genelde söz senettir. Birbirinize güveniyorsanız iş yaparsınız. *Soru: Güvenme nasıl oluyor? Tanıma mı önemli ?*Ortak tanıdık olmadan zaten bize gelen olmuyor. Sokaktan geçiyordum. Sizin tabelanızı gördüm. Ben de proje yaptıracaktım, yaparmısınız gibi gelmiyor vatandaşı. Bu tür gelen bir iki kişi oldu ama onlar da genelde fiyat alıp, kaçıp gidecek insanlardı. Bizimle kalmadılar. Biz daha önce birisine proje yapmışızdır. Memnun kalmıştır. Eşine, dostuna, bir akrabasına tavsiye etmiştir. Bu şirket sizin konunuzu çözer demiştir. Bu tür insanlar gelir. Bu tür insanlarla da, arada tanıdıklar da var, bir biçimde iş yapıyoruz. Bir de projede avans da alıyoruz. Projeye başladığımızda belli bir avans alıyoruz. Projeyi bitirip, ruhsatı aldığımızda belli bir miktar alıyoruz. Kalan parayı vermez üzerine yatarsa aslında bizim o parayı bir biçimde tahsil etme şansımız var. İpi hep elimizde. Yani iskân alana kadar istediğimiz noktada şu parayı getir yoksa şu imzayı atmam, şu hizmeti üretmem diyebiliyoruz. Çok birbirimize kazık atabilecek pozisyonda değiliz. Yazılı kurallar üzerinden değil tanışıklık şeklinde işler yürüyor.

N13-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

N13-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N13-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Tepki çeken konulardan birisi Kızılay idi. İtalya'daki bir fabrika sahibi buradaki fabrikanın çalışanlarına konteyner yardımı yapmak istemiş. Ama Kızılay, mevzuat hazretlerine dayanarak o şekilde olmaz. Bana verirsin. Ben uygun gördüğüme dağıtıyorum diyerek gasp etmiş. Adam Kızılay gaspetti, devlet elimden aldı diye nasıl diyecem diye veryansın ediyordu. Patron İtalya'dan göndermiş. Ne oldu gönderdiklerim diye soruyor. Bir sürü torpilller, dalga numaralar döndü. Deprem zamanı enkazdan canlı kurtaracam diye define, hazine arayanlar. Ölünün parmağından yüzük çalanlar. Gelen yardım kamyonunu cukkalyanlar. Bir sürü şeyler oldu. Amerikalılar lütfettiler. Irak'a şu kadar petrolü satmanıza izin verdik. Ama parasını buraya göndereceksiniz diye. Onlar da buraya para gönderdi. Para oradan geldi, depremedeye harcanacak diye. Devlet ağabeyin kasasına koydu. Depremedeye yeterince harcandı dediler. Vali yardımcılarının odalarıdır. Yukarıda yapılan konutlardır. Oralara harcadılar. Niyet aslında depremedeye yardımdı. Ama tabi bunlar spekilasyon. Gerçekliği olmayabilir. Efendim bürokratlara lojman tarzı yakışıklı şeyler yapalım.

N13-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Güçlendirme, sağıklaştırma projelerinde profesyonel hizmet üretebilir. İstanbul, İzmit depremi bekliyor. Depremin üzerinden epey bir zaman geçti. Deprem konusunda ciddi bir atılım, çalışma olmadı. Depremle ilgili sözde tedbirler, yasalar çıktı. Şimdi hep mimarlar odasında bu Ağustos'ta deprem paneli düzenlendi. Bu seneki deprem bahane edilerek yapılan kentsel dönüşümlerin faydası, zararı konuşuldu. Deprem bahane edilerek üretilen ihale yönetmeliklerinde kimler kaç para kullandı. Depreme karşı dayanıklı bir çevre, yapılanma elde etmek için mi yapıyorlar yoksa depremi bahane edip rantı birilerinin cebine mi aktarıyorlar belli değil. Genelde rantı birilerine aktarmak için kulanyorlar şeklinde bir algı var bende.

N13-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Mühendislik, mimarlık, proje dışında belki hani derseler gel şu eğitim çalışmasına katıl ya da seni eğitelim de sen git şurada katkı ver. Bunu yaparım. Şu olabilir. Enkazdan insan kurtarma, ilkyardım gibi konularda şirket olarak değil birey olarak katkı sağlayabiliriz. Yabancı dil bilmek çok iyi olurdu. Kazma kürek alıp gelenler oldu. Toplumsal dayanışma iyiydi o zaman. Mimarlar Odası birebir katkı sağlar da Mimarlar Odası'nı katarlar mı? Depremle ilgili zarar azaltma "güvenli çevre", hep güvenli yapı deniyor ya. Çok güvenli yapı da olsa, çevre güvensiz olur o yapıdan kurtulursun yine başka bir yapının altında kalırsın. Güvenli çevrede güvenli yapı olması lazım. Güvenli çevre ve yapı deyince şehir plancısından mimara, inşaat ve ilgili mühendislikler için içine giriyor. Her türlü katkı yapılır. Şimdi mimarlar odasında mesela şey var. Bunu öneriyoruz afet komitesinde. Yapı statığı, betonarme dersleri gördük ama bize mesela "deprem güvenli yapı tasarımı ilkeleri" dersi gerekli. Kısa kolon, kuvvetli kiriş, zayıf kolon, yumuşak kat vb gibi konular bizim uygulamada, piyasada sonradan öğrendiğimi şeyler. Çevremizden öğrendik. Okulda seçmeli dersler olmalı. Sanki Türkiye'nin gündeminde afete dayanıklı yapı tasarımı yapmak yokmuş gibi. Belki bizim olduğumuz okul ile ilgili. Sanat falan. Bize uçun deniyordu. Biz de taşıyıcı sistem dersi falan almıştık. Açıkçası o ilkeleri çok iyi bilmiyorduk. Deneye yanıla piyasada öğrendik. Kafayı gözü vura vura. Şimdi diyoruz ki bunlar zorunlu ders olsun. Hatta meslek içi sürekli gelişim ile ilgili odada kurslarımız var. Serbest çalışanlar odada zorunlu olarak derslere girmek zorunda. Ben aldım diplomayı çıktım bu işler olmuyor. Mesleğe başlamadan, deprem ile ilgili derslerin okulda eğitimi de zorunlu olmalı. Üniversiteleden durumu inceleyen çalışmalar geldi. Suçu tamamen piyasadaki mimar ve mühendisler attılar. Sonuçta bu suçladıkları adamlar da bu üniversitelerden mezun adamlardı. Yani kabak uygulamacı mimarın, mühendisin başına patladı ama okulda onu eğiten kişi süttten çıkmış ak kaşık. Hatta hükmü de o verdi. Yargılanırken avukatları çağırarak bize anlatın, yardımcı olun diye. Hukukçu sizi yargılamayacak. Dediler ki bilirkişi ile kapışacaksınız. Sizin meslektaşınız. Bilirkişiye öyle sorular soracaksınız ki hukukçu oradan sizin suçlu olup olmadığınızı yorumlayacak. Üniversitede hocalar var. Birisi ile görüştük. Bana bu güne kadar 300

tane proje geldi. Bilirkişi inceledim. 3 tanesini doğru buldum, gerisi yanlıştı. Böyle olunca demek lazım ki bunlar senin yetiştirdiğin adamlar. Sende de suç var o zaman. Üniversitelerden gelenlerin tavrı da genelde bu yödedir. Sakın burada kalıcı konutları yerel mühendislere, müteahhitlere yaptırmayın. İhale edin projeyi üniversiteler yapsın. Teknik üniversitenin rektörüydü bunu diyen. Ya üniversiteler ya da ciddi firmalar yapsın. Yerel firmalar yapmasın. İş pastayı kapmaya gelince üniversiteler de ağırlığını koyuyor. Şimdi üniversitelerde döner sermaye var. Dönderiyorlar sermayeyi ☺ .Biz bilir biz yaparız. Piyasadakilerin hepsi de ahlaksızdır. Zaten bunlar mütahit ile de işbirliği yapmıştır. Mütahit çalarken bunlar da göz yummuştur diye. Davalar ile uğraşıyorlar.Benim başıma gelmedi ama davalarla uğraşan, başına gelen çok arkadaşım var. Benim evim ve çevrem merkezde. Evim ve çevrem Gölcük'te olsa epey zarar görürdüm. Bu dönemde biz teknik elemanlar ucuz atlattık. Yani sorgulanmadık. Gerekli sorgulama çok fazla yapılmadı. Geniş bir alanda hukuki yorum çok farklılaştı. Yargıtay ceza daireleri yorumu tektipleştirdi. Bundan sonra deprem olsa, oluşmuş içtihat var artık. Deprem olduğu ildeki mimar, mühendisin %80'ini toplu bir stadyuma kapatacaklar. Hapishaneler de yetmeyecek. Şimdi toplam 30000 mimarımız var. İstanbul'da 15000. İstanbul'da depremsi olsa 15000'in herhalde 1000 tanesi bavulu toplayıp yatmak zorunda kalacak. Tüketicieye kusurlu bir mal vermişsin. Hasar da ancak depremde ortaya çıkan bir şeymiş. Adamın depremden önce hasar görebileceğini bilmesi mümkün değildir. Diyor ki kullanıcı hasar, kusur depremde ortaya çıktığına göre depremden şu kadar zaman sonra seni dava edebilir. Zaman aşımını deprem tarihine çekiyor. Bu demek ki Mimar Sinan sağ olsa, yaptığı bir camisi de hasar görse Mimar Sinan'ı dava edersin. Teorik olarak Mimar Sinan'ın mirasçılarını bulsan, o cami'de birinin başına tuğla düştü öldü desen, mirasçılarında tazminat talep edebiliyorsun. Şu andaki mevzuat budur. Afet bilinci konusunda deprem olduğunda toplum bilinci hareketleniyor. Sonra unutupuyor. Sonra tekrar deprem olursa uyanıyor. İki deprem arasında toplumu silkelemen gerekiyor. Nasıl yapacaksınız? Herkes, her hane bir kurban kesiyor. İki yıl kurban kesmesek. 2 milyar biriktirsek her birimiz binamızı takviye ettirebiliriz. Ama onu toplum olarak yapmıyoruz. Hastane, okul, kamu yapıları güçlü değil. Önce yolları köprüleri, kamu binalarını güçlendirmemiz gerekli. İş kenti yenileyeceğim derken Zeytinburnu'nu "Zeyport" yapacağım falana geliyor. Başka niyetlere kılıf olabiliyor.

Not: Kutsa olan, ahlaksız olanı örtmek için kullanılabilir.

N14-Fazıl Aladağ, Serbest Şehir Plancısı

N14-A-ALGILAMA SORULARI:

N14-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

İnsan yapısı afet nedir bilmiyorum. Doğal afetler aklıma geliyor. Bizim meslekte yanlış yer seçim kararları olacaktır. Ancak öyle olur

N14-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Deprem doğal bir afet. Farklı bir şey çağrıştırmıyor.

N14-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?)

Afetin yaratabileceği riskler. Afet riski demekle deprem özelinde mi bakacağız. Bizim kendi mesleğimiz açısından yanlış yer seçim kararları sonucunda oluşan oradaki yatırımların hepsinin boşa gitmesi. Can kaybı ayrı bir konu.

Az önce birtakım mesleklerin hepsi ile görüşüyorum dediniz ya. Risk analizinin yapılması, sadece şehir plancılarına bağlı bir şey değil. Bu meslekler bir araya gelerek düzgün bir sentezle kentlerin ne yöne gelişeceği, riski en aza indirecek yerler seçilir. Yapılacak işlem bu.

N14-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N14-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

Şirket anlamında öyle bir ortak çalışmamız olmadı da, ben de odanın üyesiyim, deprem zamanı daha yoğundu, seminerler, toplantılar, o tür çalışmalar oldu. Kent kurultayının içinde yer aldık belli bir süre. Ama ben sonuç alındığını sanmıyorum. Yerel gündem21 ile hiç alakam olmadı.

N14-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Bir şeylere faydalı olalım, bir katkımız olsun diye gittik ama pek o yönde bir katkımız olmadığını gördüğümüzde de fazla devam etmedik.

N14-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Ben faydalı olmadığı yönünde düşünüyorum.

N14-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N14-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Kent kurultayı devamlı bitakım konularda açıklama yapıldı ancak bir katılım sağlanamadı. Komisyonlar kuruldu. Ama sonuç alınamadı. Meslek alanlarının çarpıştığına ben pek tanık olmadım. Şu anlamda mı soruyor sunuz? Yani planlılar olarak, işte, afet riskleri azaltmak için katlar ya da bir takım jeolojik etüdlere göre planların yapılması ama inşaatla işte binaların yapılması ile ilgili bir çatışma olmadı. Tam tersine ortak hareket etme oldu.

N14-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

N14-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Olumlu etkisi oldu. Bir araya gelmeyi hızlandırdı. Türkiye'nin başka yerinde farklı olabilir ama burada insanların hepsi birebir bu olayın kötü acısını yaşadığı için olumlu bir etkisi oldu. 1999 sonrası işler daha hızlıydı ama şimdi yavaşladı hatta unutulmaya başlandı.

N14-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N14-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Planlama hizmetleri vermekte

N14-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Bizim katkımız fiziki plan yoluyla olabilir. Onunla ilgili politikaları koyacak değil ama en azından fikirlerimiz anlamında uygulama politikaları ile ilgili katkımız olur.

N14-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Bizim konumuz yine planlar konusunda. Büyükşehirin yaptığı bu 25000, 5000 çalışmalarda bizim de bu yerel planlılar olarak katkımız olur diye düşündüğümüz şeyler var. Onun dışında fazla da özel bir çalışmamız yok. Mesele deprem riski ve görüştüğünüz farklı gruplar neler yapıyorsa ilk başlarda bir şeyler yapılması yönünde bir çaba vardı. Ama bununla ilgili devletin çıkarttığı bir takım yasalar var. Yapı denetimi çıktı. ...vbÖzete unutuluyor. Daha hızlıydı başlarda. Fay hatlarının olduğu yerler tespit edilmişti. Bayındırlık bakanlığı alüvyon bölge diye bir bölge belirlemişti.

Proje yönetimi işlerine girmeyi düşündünüz mü?

İşin gerçeği proje yönetimi gibi bir alana girmek yönünde bir düşüncemiz olmadı. Ama olabilir. Aslında, proje yöneticiliği en önemli mesleklerden birisi. En azından toplayıcı anlamda önemli bir meslektir. Çok farklı uzmanlıkların bir araya gelmesi, ama nihai aşamada olabilir.

N15-Arif Agos, Eski İKK Üyesi, Çalışanı, Serbest Meslek, Proje Yönetimi Sektörü

N15-A-ALGILAMA SORULARI:

N15-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

İzmit'de yaşadığımızdan sonra afetin en büyük nedeni ve en büyük sorumlusu insan. Doğal olaylar zaten bilindiği halde siz ona uygun tavır takınmıyorsanız kabahat sizdedir. Buranın birinci derece deprem bölgesi olduğu bilindiği halde siz burada deprem koşullarını gözeterek bina yapmazsanız ve fay hatlarına çok yakın yerde bina yaparsanız burada herhangi bir depremde felaketler, insan ölümleri, maddi kayıplar kaçınılmaz. Kaldı ki, diğer afetler ile de ilgili aynı şeyi söyleyebiliriz. Siz sel ile ilgili eğer siz suların kaçacağı doğru mecralar oluşturmamışsanız, dere yataklarını bilinçsizce değiştirmişseniz ve üzerini kapatmışsanız, bir başka afete yol açarsınız. Yangın ile ilgili pek çok afetin kaynağı yine insan ile ilgili. Dolayısıyla yine bence doğal afetlerde insanların yapabileceği çok fazla bir şey yok. Ama onun zararlarını azaltabilir. Bu nedenle insan faktörü çok önemli.

N15-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Yaşadığımız olaydan sonra tamamen bir felaket. İnsan kaybı, bina kaybı, maddi kayıp, her anlamda felaket. Kentlere zarar da verir, fayda da sağlar. Tahribatı yaparken büyük zarar verdi, ama en azından kentleşmeyle ilgili bazı şeylerin gözden geçirilmesi fırsatı yarattı. Her yerde değil ama birçok yerde, depremden ders alınarak şehirleşme şekli almaya başladı. Tabii insan kaybını geri getirmenin imkânı yok. Biz hafızası zayıf bir toplumuz ama gene de ne kadar insan bilinçlenirse o kadar kârdır hesabı yapmalı. Tabii ki kimse deprem olsun istemez ama deprem birçok insanın bilinçlenmesini sağladı. Onunla ilgili yapılanmalar daha önce hiç düşünülmemiş. Yapılanmaların oluşmasını sağladı. Afet planlarının gözden geçirilmesini sağladı. Afetin zararlarına karşı kurumlaşma konusunda, afetin yapacağı tahribatı azaltma konusunda önlemler alınmasını sağladı. Bu anlamda da yararları var.

N15-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?)

İzmit, Adapazarı, Düzce, bu hattın birinci derecede afet, deprem bölgesi olduğu biliniyor. Bu nedenle eninde sonunda olacak olan bir şey ise; buradaki bütün kurumların buna hazırlıklı olması gerekir. Eğer bir hazırlığınız yoksa riskiniz büyüktür. Hazırlığınız varsa riskinin minimuma iner.

Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor?

Birincisi deprem öncesi yapılmayanlar, ikincisi deprem sonrası ve hemen sonrasında gerekip de yapılmayanlar. Şimdi birincisi eksik olunca ikincisi daha büyük yanlışlara da yol açıyor. Eğer insanlar deprem öncesinde, depremin olası zararları ile ilgili aydınlatılmışlarsa ve bu konuda yapılar oluşmuşsa, bu depremin yol açacağı kayıpları minimuma indirir. Burada önleyemeyeceğiniz şeyler olabileceği gibi önleyebileceğiniz şeyler de olabilir. Örneğin binalar zayıftır falan ama binaların nasıl terk edileceğini bilmek bile kayıpları azaltır. Eğer büyük bir paniikle binaları terk ediyorsanız, bunlara şahit de olduk, panikten insanlar birbirlerini ezerek öldürdü. Panikten çıkışları kapattıkları için öldüler. Bu tür şeyler çok. Dolayısıyla, önce bunun hallolması gerekli. Afet öncesi daha önemlidir. Eğer o konuda hazırlığınız hiç yoksa kaybınız zaten büyüktür. Ondan sonra ancak ikinci afete hazırlık yaparsınız. Kayıpları arttıran etmenlerden biri de, insanlar telaş içinde ve yardımseverliği biraz abartır. Yardım bilinçli olarak yapılırsa fayda sağlar. Yardım bilinçsizce yapılırsa tam tersine zarar verir. Örneğin yıkılmış bir binanın üzerinde iş yaparsanız kurtulması olası olanlara zarar da verebilirsiniz.

N15-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N15-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

İzmit kent kurultayı 13 çalışma grubundan oluşuyordu. Benim kent kurultayına katılmam depremle birlikte oldu. Ben iletişim mezunuyum. Çeşitli işler yaptım. İKK depremin hemen ertesinde bazı çadırlar kurarak, afetin maddi manevi kayıplarını ölçmeye çalıştım. İkinci, şu veya bu şekilde bünyesinde olan kurumları bir araya getirip sorunları paylaşmaya çalıştım. Ne tür sorunlar yaşanıyor ve yaşanan sorunları nasıl çözebiliriz veya en aza indirebiliriz diye toplantılar organize etti. Yüzlerce toplantı yapıldı. Bunun içerisinde kendi bünyesindeki grup toplantıları, hem de şehircilik, mimarlık, deprem riskleri, afetlerle mücadele, koordinasyon ile ilgili toplantılar organize etti.

Bu toplantı dizisi İzmit'de yerel inisiyatif ile ilgili neyi değiştirdi.

İKK'nın önemli katkısı yapı olarak deprem olmasa da belki sürecekti, kurumların daha sık bir araya gelmesini sağladı. Böyle bir kültür yoktu. Ancak Vali veya Büyükşehir çağırırsa kurumlar bir araya geliyorlardı. Yoksa bu ikisi dışında başka kurumların çağırısıyla çok fazla olan bir şey değildi. Bu anlamda istişare-danışma kültürü denen şeyi az da olsa yerleştirdi. Depremde en büyük yarlarından birisi bu oldu. Her şeyi çözmesi zaten beklenemez. En başta sivil toplum örgütleri ile ilgili yanlış anlamalar olduğunu söylerken şunu kastettim. Bu yanlış anlamaların yansımalarını da çok yaşadık bu toplantılarda. Yani bir takım kurum ve insanlar toplantılara gelirken bir şey katma değil acaba oradan depremden sonra bir sürü yardımlar falan olunca herkes yardım neredeyse oralara gitmeye başladı. Hoş da olmayan yanı da oldu. Onları saymazsak oldukça verimli toplantılar da yapıldı. Türkiye'de sivilleşme 8-9 sene öncesine göre daha hızlı gidiyor. Bunun daha hızlanması gerekir. Sivil toplum örgütü denen şeylerin ne olduğu, ne olması gerektiği konusunda daha fazla çalışma yapılması gerekir. Sivilleşmenin daha çok teşvik edilmesi gerekli. Devlet yapar mı yapmaz mı bilmem. Devlet bunun zeminini hızlandıracak bir zemin hazırlayabilir. Ama asıl iş yine insana düşüyor. Naddi kaynak sağlanabilir. Örneği yeni dernekler yasası ile, yurtdışından para akışı ile ilgili fazla olan prosedür azaltıldı. Belki bunlar biraz daha azaltılabilir. Teşvik edilebilir. Bu tür örgütler kendi sorunlarını çözecek, kendi maddi kaynaklarını yaratacak çalışmalara yönlendirilebilir. Bu konuda eğitimlerden geçirilebilir. Ama bunun karşılığında da niyet olmalı. Karşılıklı çıkar ilişkisi biçiminde olmamalı. Bunlar bazen söz ile olur bazen ima ile olur. Bunlar olmamalı. "Kursayımdan parası geçti" algısı için bir tarafıdır. Bir de "sen bunu yapıyorsun ama benim sayemde yapıyorsun ha" algısı var. Velinimetin benim ve vicdani borçlandırma. Her türk Atatürkçü'dür veya milliyetçidir gibi kalıpların kendisi yanlış bu Atatürkçülüğü yermek için söylenen bir şey de değildi. Bu ülkede Atatürkü sevmemek gibi bir hak da var. Bu özgürlüğü kısıtlayan bir şey. Faşist ve ırkçı bir dil. Daha işin başında siz doğmuş çocuğun hayatını ipotek altına alıyorsunuz. Bireyin kendi özgür iradesinin önünü tıkayan bir dil. Derneklerden ve STÖ'lerden de böyle bir tavır bekleniyor. Bak devletini düşüneceksin. Devlet zaten bizlerden oluşuyor. Ama devleti düşünmek bireylerin işi değil ki. STÖ'lerin de işi değil. Devlet kendilerini vareden sorunların çözümüne uğraşmalı. Bunu yaparken bazen aykırı çalışabilirler. Bu da en doğal hakları. Ama sen daha işin başında sen devlet kurumlarına yardım etmek zorundasın. En büyük yükümlülüğün bu dersin sen işi baştan tıkadın. STÖ bir problem oluştuğunda devlet ile kavga da edebilir. Kavga illa tekme, tokat, silahla değil ki. Kavga edeceksen çatacaksın. Vali ile tartışabilirsin. Sivil insanın nasıl bir gücü seçilmiş veya antmış kişiye aktardığını bildiği zaman, toplumdaki pozisyonu da sağlamlaşıyor. Çünkü kendinize ait olan bir gücü geçici olarak devrediyorsunuz. Bu bizde oturmuş bir algı değil. Sivil yapıları kalıcı ve güçlü kılacak şeylerden bir tanesi de orada tartışılacak ve alınacak kararların kenti yönetenler tarafından öncelikle dikkate alınacağı bir yapı oluşturmak gereklidir. Bu tür bir yasal zemini olması gereklidir. Bir kent konseyinde herhangi bir sorun ile ilgili, tartışılıp karar bağlanmış bir konu varsa, belediye meclisinin ilk toplantısında bu karar görüşülüp tartışılmalı ve kent halkının görüşü olarak mutlaka dikkate alınmalı. Sadece belediye meclisine giren siyasi parti kimse onun görüşünün geçtiği bir kurum olmaktan çıkmalı. Yurt dışında bu tür sivil bir araya gelişlerin maddi giderleri devlet tarafından karşılanıyor. Sadece işlevi değil avukat giderleri de. Çünkü siz bir karar alırsınız ama belediye meclisi uygulamayabilir. Uygulamaması durumunda siz arkasına düşmenin maliyetini karşılamak için sizin gücünüz veya vaktini yeterli olmayabilir. Sizin başka işleriniz vardır. Onun yanında gönüllü olarak girersiniz. Siz çıkar gözetmeden girersiniz. Sizin derneğin içerisinde olmanızdan kaynaklanacak haklarınızı savunacak mekanizmaların finansal kaynağını karşılayacak mekanizmaları kurulmalı ve örnekleri dünyada var. O yapıyı ayakta tutacak asgari miktar karşılanmalı. Avrupa ülkelerinin pek çoğunda var.

N15-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Sorunları birlikte tartışmak ve çözmek amacıyla geliyorlar. Daha doğrusu bu toplantıların temel amacı oydu. Öncelikle herkes “kim ne düşünüyor” onu merak ettiği için geldi. Yani o toplantıya kimler katılıyor, o önemli. Eğer toplantıya sadece sorunla alt düzeyde muhatap olan dernekler katıldıysa orada havanız düşük oluyor. Bir de, bu tür konularda eskiden gelen kültür şudur. Bu tür konularda devletin kurumları vardır. Ve devletin kurumları gerekeni yaparlar. Aslında çok da fazla kimseye ihtiyaç yoktur. Başkası karışmazsa, “gölge etme başka ihsan istemez” var ya, o hesap. Öye bir anlayış da vardır. Maalesef yönetenlerin öyle bir anlayışı var. Şimdi valiliği temsilen hep alt düzeyde insanlar gelir. Çok şatafatlı, yurt dışında falan gelen olursa çok nadiren vali yardımcısı düzeyinde, çok büyük zorlamalarla valinin katıldığı toplantılar. Onlar da geldiği zaman genelde son sözü almaya çalışan ve herkesin valiliğe yardımcı olmaktan başka görevi olmadığını anlatan veciz laflarla toplantı biter. Ve giderler. Genelde budur. Buna rağmen vali veya Büyükşehir belediye başkanının katıldığı veya katılacağı toplantılar en çok ilgi çeken toplantılar olur. Çünkü neden? Nihayetinde kent Kurultayı insanların bir araya geldiği, sorunları tartıştığı çözüm önerileri geliştirdiği, bunları da bir şekilde valiliğe, büyük kurumlara ilettiği bir çalışma. Bazen medya ile ilgili olabiliyor. Medyatik olma güdüsü gelen kişiyi etkisi altına alabiliyor. Ama başka boyutları da var. Bir kısmı acaba ben orada birileri ile tanışırım da acaba bir şey olur mu. Bir şey koparabilir miyim derdinde. Bu bir dürtü. Bu tür yapıların çoğu sivil toplum kuruluşu değil zaten. Daha sivil toplum örgütünün ne olduğunu bilmiyorlar. Kendi varlık nedenlerini sorgulamamışlar. Biz niçin varız? Ne yapıyoruz? Bu yok. Dernek kurmak, insanlara sivil olmak gibi geliyor. Hayır.

Bu devletin her noktasını merkeziyetçi bir biçimde yönetme sizce nasıl biçimlendi?

Vallaha bu durum Osmanlıda da böyleydi. Cumhuriyetle birlikte kurulmuş bir şey değil. Yani, her şey padişahın, sadrazamın emrine bakarmış. Cumhuriyetle birlikte değişen pek çok şey var ama değişmeyen şeylerden bir tanesi de bu. Bu gelenek devam etmiş. Cumhuriyetle birlikte özellikle ilk yıllar bir iki demokratik açılım olsa da bu başarısız olmuş. Yerel kurumlara yetki vermenin çok da faydalı bir şey olmadığı algısı, bir görüş birliği şeklinde yerleşmiş. Tüm dünya bunu terk ederken, bizde hafif hafif terk ediliyor gibi ama henüz merkez güçleri yetkilerini tam anlamıyla paylaşma konusunda hala katı. Ve bizde genelde sadece devlet kurumlarına değil, yetki paylaşmayı sevmeyiz. Benim gördüğüm kadarıyla, Türk toplumunun en önemli özelliklerinden birisidir. Yani özel sektörde, şirketlerde bu biraz daha öne çıkmış gibi gözüküyor ama orada bile belli bir süre patronla ters düştüyseniz, hemen kısa bir zamanda gönderirler. Türkiye’deki en kurumlaşmış özel sektörde bile bu böyledir. Yani her konuda birebir hükümet gibi düşünüyorsan sen sivil değilsin. Sivil toplum örgütleri adına konuşan emekli generaller var. Siz resmi ideolojiyi birebir benimsemişseniz ve her attığımız adımı ona göre atıyorsanız siz sivil değilsiniz. Olamazsınız. Bunu olumsuz bir durum olarak değil sadece bir durum tespiti olarak söylüyorum.

N15-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Sivil toplumun bir araya gelmesi kültürünün oluşmasına olumlu katkısı oldu. Bu kültürün yerleşmesi gerektiği deprem öncesine göre daha fazlaştı. Göreceli bir gelişme oldu. Bu işi çözdü, artık yerleşti demek için çok erken. Depremle birlikte değişen şeylerden bir tanesi de bu konuda bir kıvılcım düştü. Daha önce zayıftı. Bununla birlikte bir kıvılcım düştü. Doğrular ve yanlışlar bir yere düştü.

N15-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N15-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Yola çıktuktan iki ay sonra işin başında iki kişi kalıyor. Birçok şey gelip maddi olanağa dayanır. Biz çok konuşmayı, fikir vermeyi çok severiz ama para vermeyi sevmeyiz. Örneğin, bizim toplumun aidyeti zayıftır. Yani, partiye üye olur, partiye aidat vermez. Derneğe aynı şekilde. Mesela kent kurultayı’nın tüzüğünde de vardır. Üye olanlar her ay belli bir para verir. O para hiç verilmedi. Kent kurultayı’nın Yerel Gündem 21 nedeniyle Birleşmiş Milletler ve Belediye’nin ortaklığından kaynaklanan aldığı bir para vardı. Bütün maddi güç oydu. Dolayısıyla, görev bölümü

yapsanız bile, çok nadiren. Bu çalışmaların basına yansımaya kısmı da vardır. Bizler de medyatik olmayı severiz. Ben hiç sevmem. Bu tür şeylerde mutfakta olmayı da tercih etmişimdir. Çok zorunlu olmadıktan sonra herhangi bir yerde, bir görüntünün içinde olmadım. Bazıları hastalık derecesinde görüntü içinde olma güdüsü vardır. Eğer bu toplantılar basının önünde oluyorsa veya toplantının herhangi bir safhası basın ile ilişkili yürüyecekse, bazı insanlar orada varlığını devam ettirir. Bizde sivil toplum örgütü meselesi daha oturmuş değil. Sivil toplum örgütü denilince ne anlaşılması gerektiği konusunda bir defa sivil toplum kuruluşunda çalışan insanların görüşleri arasında büyük fark var. Benim anladığım kadarıyla STÖ, genel anlamda NGO, devlet dışıdır. Resmi kurumlar dışında örgütler. Devlete bağlı değilse bir şekilde devlet dışıdır. Hâlbuki isimden kastedilen bu değil. Devlete karşı da değil. NGO herşeye karşı olmak zorunda değil. Devletin veya devleti yürüten bireyin çizdiği politikalara harfiyen uymak zorunda değil. Sivil bir duruş sergilemeleri gerekir. Kendi yapıları, kendi grupları ile zaman zaman devlet değil ama hükümetin politikaları ile çatışabilirler. Çok farklı şeyler söyleyebilirler. Zaten STÖ'lerin ortaya çıkış mantığı budur. Her şey düzgün gidiyor olsa, her şey insanları mutlu edecek şekilde gidiyor olsa, ortada sorun olmasa herhangi bir sivil toplum örgütüne ihtiyaç olmaz. Zaten yerel örgütlerin birçoğunun ortaya çıkış nedeni bir sorundur. Örnek denizcilik bakanlığı kuracaksınız, bir örgüt. Denizi olmayan bir yerde deniz olur mu olmaz. Önce deniz olacak. Deniz var ise, deniz ile ilgili her sorunu çözecek, bunlarla ilgili politikalar üretecek olacak bir kuruma ihtiyaç var demektir. İşte bir neden. sivil toplum örgütleri de, diyelim ki yayaların nefes alabilecekleri bir yer yok. Bir park talebiyle insanlar örgütlenebilirler. Basit bir şey ama örgütlenebilirler. Bir okul vardır. Okulun ihtiyaçları için örgütlenebilirler. Veya işsizlik vardır. İşsizlikle mücadele konusunda insanları bir araya getirip tek ses olmalarını sağlamak üzere bir örgütlenmeye gidilebilir. İşçiler hak aramak için mücadeleye gidiyorlar. Sendikaları var. ŞPO tam bir sivil toplum örgütü değil. Meslek örgütü. Kanun ile kurulan bir şey olduğu için STÖ sayılmaz. TMMOB mesela benim aklımın erdiğinden bu yana Türkiye'de en sivil tavır takınan kurumlardan birisidir. Bir devlet örgütü olmasına rağmen. Yasaya oluşturulmuş olmalarına rağmen tavır olarak sivil tavır içerisindedir. Ama örgüt olarak sivil değiller. Bunu neden anlatıyorum. Bu farklı bir şey. Topyekün yerleşmiş değil. Yani, sivil toplum örgütünü yönetenlerin, daha doğrusu sivil toplum örgütüyüm diye ortada boy gösteren çeşitli dernek ve vakıfların büyük bir çoğunluğu sivil değil. Atatürkçü Düşünce Derneği bence sivil bir örgüt değil. Mehmetçik Vakfı, Polis vb Vakfı bunlar tamamen para toplamak üzere kurulmuş yapılar. Hemşehri dernekleri. Herhangi bir ihtiyaca yönelik değil, sırf hemşehrilik bağlarını sıkı tutmak için kurulmuş. *Hemşehrilik çok ilginç sonuçlar doğurabiliyor. Hemşehrilik memleketlerindeyken birbirlerini sevmeyiz, ama başka bir memlekete gittiklerinde can çigir kuzu sarması olurlar. Çünkü başka memlekette tutunacak bir şeye ihtiyacı vardır.* Hemşehrilik örgütleri sivil bir sorundan yola çıkarak yapılmış bir şey değil. Eğer siz memleketinizden çıkmışsınız, başka bir yerde yaşıyorsunuz. Tabi ki o yörenin sorunları ile ilgilenmelisiniz.

N15-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

Bu tür toplantıların birçoğu bağlayıcı olmadığı için çok büyük çatışmalar olmazdı. Sonuçta bir karar aldınız. Bu kararın size herhangi bir yaptırımı yok ise kavga etmenin de bir nedeni kalmıyor. Altına atılan bir imza yok. Sadece imza da değil. Elini taşın altına sokacaksın bir çatışma olur. Panel, seminer veya bu tür yerlerde bu tip çatışmaları hiç gözlemedim. Ama örneğin maddi bir konuda çıkan bir sorun. Biz burada kent kurultayı, işte İsviçre orijinli bir kurumla, SDC diye, galiba Swiss Development Corporation diye bir yardım örgütü. İsviçre hükümetine bağlı. Biz onlarla afetler ile ilgili çok ciddi çalışmalar yaptık. O çalışmaların etkisi hala devam ediyor. Depremle ilgili geniş bir kamuoyu araştırması yaptı. Depremin o sıcak günlerinde internette yayınladılar. İhtiyaç tespiti ile ilgili bir araştırma yaptılar. Yalnız tek başlarına hareket ediyorlardı. Onlara şunu söylemiştim. Bizim ülke biraz farklıdır. Rahat çalışamazsınız. O nedenle birlikte hareket edelim dedik. Pek ciddiye almadılar. Sonuçta tüm sonuçları internette duyuracaklardı. Afet bölgesinden şu tür ihtiyaçlar var diyerek duyuracaklardı. Sonuçta gönderilecekti. Amaç ve niyetleri buydu ama internette yayınlamadılar. O zaman kordinatör valilik vardı burada. Afet bölgesinin kordinasyonu bunun internette yayınlanmasına izin vermediler. Ve tüm çalışma ellerinde kaldı. İzin verilmemesinin çok basit bir nedeni var. Gizli bilgiler olabilir miş. İnternette yayınlandığı zaman mahsurlar ortaya çıkabilirmiş. Bu soyut bir karar. Merkezi yönetimin yaptığı işlerle ilgili aldığı kararlarının büyük bir çoğunluğu soyuttur zaten. Onun kafasında bir şey varsa yeterlidir zaten. Sakıncalı falan bahanesiyle hareket ediyor. Ve gerekçe sunmak zorunda da değil. Tam bu noktada ben dedim ki keşke bizimle birlikte yapsaydınız biz yayınlardık. Biz yayınlayınca bir şey olmazdı. Sonuçta biz bir türk kurumuyduk. Zaten valilik yaptıkları araştırmadan tedirgindi. Ne dolaşıyorlar bunlar diye. Dolayısıyla çıkarttıkları sonuçla ilgili de aynı kanaati taşıyorlar. Ne yapacaklar, ne gereği var. Sonra bir konferans ve workshop yapmaya karar verdiler. İzmit'de olası afetlerde ve afet öncesi ve afet sonrasında rolü olan

tüm kurumların katılacağı bir konferans düzenlemek istediler. İsviçrelilere biz, maddi giderleri karşılamak üzere yurt içinden katılacaklara ilişkin organizasyonu üstlendik. Ozaman acil yardım genel müdürlüğü kurulmuştu. Kilit noktalarda görev almış kurumlarla ortak çalışma yapılması organize edildi. Avrupa Birliğinden, Birleşmiş Milletlerden uzmanlar geldi. Konuşmacı olarak. 10 konuşmacının olduğu bir konferans düzenlendi. Konferansdan sonra da katılımcılar ile bir workshop-fikir üretme toplantısı yapmaya karar verdik. Mayısda konferans, Temmuzda da workshop-fikir üretme toplantısı yaptık. Akçakoca da otelde oldu. Sonunda da burada mahalle afet birlikleri adı altında bir yapılanma oluşturmaya karar verdik. Şu çıktı ortaya. İnsanların bilinçli davranmadığı ortaya çıkmıştı. Bu ölümlere yol açıyordu. Deprem öncesinde bilinçsizce ev yapıyorlar. Koşulları gözetmeden ev yapıyorlar. Deprem olduktan sonra da ilk 48 saat çok önemli. O dönemdeki müdahaleler doğru yapılırsa ölümler en azından %80 azaltılabilir. Dolayısıyla bize düşen görev halkı bilinçlendirmek ve aydınlatmaktır. Bunun için de her mahallede afetler konusunda bilinçli bir takım yaptık. Bu deprem olduğu anda kendini görevli sayсын, zaman zaman eğitimleri tazelenсин, mahalleler çapında profesyonel birlikler gelinceye kadar duruma el koysunlar. Yani insanları bilinçsizce binalara sokmasınlar. Bir yerler toplansınlar. Çıkabilmiş insanlar ilk müdahaleyi yapsınlar. En azından boynunun kırıldığı düşünülen bir kimsenin boynunu sabitleyinler. Nasıl müdahale yapılacağına dair bir bilgisi olsun. İlk yardım dâhil ön bilgiler. Çok riskli olmayacak kadar örneğin. Bina yıkılmış. Yaralıyı çıkarabiliyorsa oradan çıkartsın. Bu becerileri olan, küçük çaplı arama kurtarma yapabilecek, daha çok güvenlik önlemi alıp yani sahaları çevirip o sahaları bilinçsiz insanların girişini önlemek ve çıkarılmış yaralı insanlara müdahaleyi yapabilecek bir ekip oluşturulsun. 50 kişinin eğitime alınmasıyla 10'ar kişiden 5 tim oluyor. Dolayısıyla her sivilin ihtiyaçları da gözetilerek ekipman hazırlamak. Sadece elleri ile müdahale etmeyecekler. Giyimlerinden aletlerine kadar her şey olacak. Profesyonel kurtarma birliği gelinceye kadar binaları mevcut durumu ile kalmasını sağlayacaklar. İnsanları ambulanslara yetiştirecekler. Çalışma birliklerine teslim edinceye kadar yardımcılık görevi yapacaklar. Profesyonel birliklerin en çok sıkıntısını çektiği şey onlara yardım edecek gönüllülerin bilinçli olması. Gönüllü insan çok ama bilinçli değil. Bu da kaybı arttıran bir şey. Bunun yönetiminde sorunlar yaşandı. Çünkü ortada bir bütçe var. Sadece İzmit bölümüyle ilgili 700.000 dolarlık bir bütçe ayırmışlar. Ve bu konuda kent kurultayı tam söz sahibi olmasa da bütçenin kullanımıyla ilgili tartışmalara katılabiliyordu. Bu projeyi yöneten bir yönetim oluşmuştu. İtfaiye Daire başkanlığı, sivil savunma müdürlüğü, kent kurultayı, valiliği temsilen bir kişi gibi 5-6 kişilik bir yapı yönetiyordu. O yapının içerisinde o para mevzuları bir süre sonra çatışma doğurdu. Sonuçta İsviçreliler projeyi kendileri yönettiler. Burada belki onlardan kaynaklanan konular da oldu ama benim kanaatime göre bizim insanlarımızın kabahati daha fazla oldu. Örneğin iki mahallenin eğitimi bitti. O dönemler kimse katılmazken para mevzularının tartışıldığı hiçbir toplantıyı kimse kaçırmadı. Siz şimdi hiçbir şeye katılmıyorsunuz. Her şeyi onlar yürütüyor. Ama siz hesap soruyorsunuz. Onu bunu neye harcadın diye. Ona neye göre maaş verdin. Gerçekten söylediğimizin dinlenmesini istiyorsanız her aşamada orada olacaksınız.

N15-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Hiç değişmez. Bizde sorun çıkarma eğilimi fazla olan kişi ve kurumlar her yerde üstelik her koşulda sorun çıkarırlar. Deprem afet hiç umurlarında olmaz. Benim kişisel görüşüm bu.

N15-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N15-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Şu anda yerel gündem 21 kooperatifi vardı. Proje üretmek üzere kurulmuştu. Ben yönetim kurulundaydım. Benim bırakmamdan sonra da pek yürümedi açıkçası. Pek bir şey üretmedi, üretilmedi. Ben şu anda herhangi bir sivil toplum kuruluşunda faaliyette bulunmuyorum.

İKK türü örgütler neleri başarabilir?

İKK dağılmamış olsaydı ki dağılması bile maddi kaynağın ortadan kalkmasındandır. Maddi destek ortadan kalktığı için dağıldı. Bu tür yapıların maddi problemi olmaması gerekir. Eğer böyle bir problemi olmazsa zamanla sorunları çözüme noktasına aşabilir. Ve sivil yapıların güçlenmesine katkı sağlayabilir. Bu olabilirdi ama bu fırsat kaçırıldı. Ama şimdi yasayla da olsa kent konseylerinin oluşması teşvik ediliyor. Eğer bunu da ki birçok yerde görüyorum, orada da

siyasi kuruluşa göre bir yapılanma oluşturuyorlar. Bu da kötü bir şey. Yani şimdi siyasi görüşü ne olursa olsun, insanların, kurumların, demeklerin katılması ve aktif olması gerekir.

N15-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Aslında kent konseyleri yönetmeliğine harfiyen uyulsa iyi. Orada çağırılacak kişiler belli. Kurumları siz önceden seçip de sizinle birlikte çalışacağına inandığınız kurumlara ağırlık verip, onun dışındakileri dışarıda tutmazsanız, çeşitli siyasi görüşlere sahip kurum temsilcileri ortalığı karıştırır. Ama daha işin başında siz onları işin dışında tutacak şekilde çağrılar yaparsanız, bilgilendirmezseniz tek taraflı bir şey olur. Size hitap edecek bir yapı olur. O zaman sadece adı kent konseyi olur. Ama kendisi kent konseyi olmaz. Bu kaygıları gözeterek bir çalışma yapılırsa doğru biçimlenmiş bir kent konseyi oluşabilir. O da doğru çalışabilir. Pekâlâ mümkün.

N16-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

N16-Bavram Colakoğlu(ses kaydı yok), KBSB Strateji Geliştirme Daire Başkanı

N16-A-ALGILAMA SORULARI:

N16-A1- Afet denilince aklımıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Doğal afetler, insan kaynaklı afetler. İkisi de birbirine bağlı. Derelerin üzerini örtersiniz ama o dere kendini bir süre sonra açmaya çalışır.

N16-A2- Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Sonuçlarına insanların yol açtığı bir doğal afet. Neden? Zemin haritalarına uygun yapılaşma yapmazsan ev yıkılıyor. Sebebi insan

N16-A3- Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler arttırıyor veya azaltıyor?)

Afet potansiyeli var demek. Sel, deprem, toprak kayması var demektir. Böyle bir potansiyelin varlığını ifade ediyor.

N16-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N16-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

CBS projemiz var. Modüllerden birisi afet ile ilgili. İtfaiye, deprem zemin incelemenin yaptığı çalışmaları haritaya aktarıyoruz.

N16-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Bölgemizin afet riski taşıyor olması temel dürtü.

N16-B3-Afetlerde ortak çalışmaları nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Parçalı bir çalışma var. Tam koordinasyon sağlanamıyor. İdari yapılanmamızda bağımsız çalışma hastalığı var. Daire olarak Ar-Ge konusunda çalışma yapabiliriz. Ar-Ge alanımız çok geniş ancak yeni kurulduğundan güçlendiremedik.

N16-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N16-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Birimlerin diğer birimlerle yan yana çalışma kültürünün gelişmemiş olması. Yatay ilişki kültürünün gelişmemiş olması.

N16-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

İki yöntemle çözülüyor. Birincisi diyalog. Eğer bu işlemezse üst yönetime müracaat.

N16-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Afetlerde önceliklerimiz var. Sanayi riskinin yüksek olması önceliklendirme oluyor. Acil kaçış yolu talebi oluyor. Kriz yönetiminin uygun istekleri oluyor.

N16-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Ar-Ge araştırma. CBS'de 8 modül var. Birisi afet riski yönetimi ile ilgili.

N16-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Ar-Ge yapabilir.

N16-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

AFKOM var. Şube müdürlüğü, Valilik ile beraber ortak hareket ediyor.

N17-Gönül Alkan, KBSB İmar Dairesi, Şehir Plancısı

N17-A-ALGILAMA SORULARI:

N17-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Normal rutinde gitmeyen aniden ortaya çıkan olay. Deprem, yangın, acil müdahale gerektiren olaylar.

N17-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Depremi yaşamış olduğum için. Gerekli önlem ve tedbirler alınmadığı sürece ciddi kayıplara yol açan doğal afet. Her şeyden önce maddi olarak çok ciddi kayıplarımız var. Eğer tabi ki manevi olarak da bir süre hayatınız duruyor ve belli bir süre boyunca bunu aşmaya çalışıyorsunuz.

N17-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?)

Afet riski herhalde bizim için benim aklıma gelen deprem riski ve deprem geliyor aklıma. Arttıran etmenler, tabi ki kontrolsüz bir şekilde müdahale. Veya herhangi bir organizasyon olmadan acil dönemde bir takım müdahaleler. Deprem anında veya afet anında ciddi bir organizasyon yapılması gerekiyor. Neyin nasıl yapılması gerektiği ile ilgili bilgilendirme yapılmalı. Bizim belediyemizde bile böyle bir şey yok. Böyle bir birim yok.

N18-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N17-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

Sedece zemin deprem müdürlüğümüzün yapmış olduğu deprem ile ilgili bilgilendirme çalışmaları var. O toplantılara katıldık. Bunun dışında herhangi bir şey yapmıyoruz.

N17-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Belki de depremi yaşadığımız için bilgilenmek. Acıyla neler yapabiliriz neyi daha iyi yapabiliriz diye. Ama yararlı oldu mu? Hayır.

N17-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Bu iş için bence gönüllü birimler kurulmalı. Böyle daha çok çalışma ortamımızda bir amir tarafından işlerin organize edilmesi değil de gönülden katılabilecek insanların bir araya toplanması ve onların çalışması daha yerinde olur. Yoksa hani amirin görevlendirmesi ile yürütülebilecek ya da görev, bizde mesela imar daire başkanlığı içerisinde zemin deprem müdürlüğüne verilmiş bir görev. O görev şeklinde bunu yapmaya çalışıyor ama ne kadar başarılı bence değil. İnsanların gönülden bir şey yapmaya çalışması gerekiyor diye düşünüyorum.

N17-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N17-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Bizde ekip-takım çalışması yok. Genel olarak Türk insanında yok. Herkes yaptığı ya da kendine düşecek görevin önemsiz ya da amele tarzında olan kısmının kendisine ait olduğunu, böyle algıladığı için o iş bir türlü çıkmıyor. Ya da yürümüyor. Hâlbuki sonuçta ekipte herkes belli bir işi yapar ve iş sonunda bağlanır. Benim kendi birimim içinde öyle olduğunu düşünüyorum. İnsanın görevi farklı ve küçük olarak algılaması çok etkili. Bence, neden işler yürümüyor deyince. Yetki karmaşası var olduğundan. Büyükşehir Belediyesinin yetkisinin valilik ile arasındaki fark var mesela. Neleri yapıp neleri yapamayacakları ile ilgili bir karmaşa olduğu için. Bir de Türkiye’de bir işi bir kişiye vereceksiniz. Bir kuruma vereceksiniz. O kurum ancak işi götürebiliyor. Bizde kurum sayı fazlaştınca, 3-4 kişi haline gelince o kurumlar sürekli olarak işi bir sonrakine havale ediyor. Bence öyle bir sorun var ya da bu işi organize edecek kurumun çok üst bir yerde olması gerekiyor. Emir komuta zinciri ile gitmesi gerekiyor. Yoksa böyle hani biz birlikte iş yapalım böyle bir şekilde imkânsız. *Kurumların yetkisini yerine getirecek maddi ve personel gücüne sahip olduğunu düşünüyor musunuz?* Tabi şu an gördüğüm kadarıyla daha öncesinde Derince Belediyesi ya da küçük belediyeler bu kadar güçlü değildi ama şimdi daha güçlüler. BŞB maddi olarak çok güçlü. O yüzden de bunu Büyükşehir Belediyesi ve İstanbul çok rahat bir şekilde kaldıracaktır. Ama valilik ne kadar güçlü bilmiyorum. BŞB daha güçlü zannediyorum.

N17-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

Aşılamayan kısım bir şekilde sizin üstünüzdeki amirinize bunu söylemeniz ve amirinizin kesin talimatıyla aşılabilir. Başka bir yöntem yok. Kendi kendinize aşamadığımız bir şeyi öyle aşıyorsunuz.

N17-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Öyle bir çalışma yapmadığım için tabi çalışmanın hızlı bir şekilde ilerlemesi gerekir ama öyle gerekiyor mu bilmiyorum. Oluyor mu bilmiyorum çünkü öyle bir çalışmaya katılmadım. Ben yapmadım en azından direk içinde bulmadım.

N17-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N17-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

N17-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Planlama olarak yapılabilecek boş alanlar tespit edilebilir veya acil dönemde insanların toplanabileceği alanlar olarak belirlenebilir.

N17-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Ve bir de çok ciddi anlamda tabii ki depremde, afet anında büyük risk taşıyan alanlar belirlenebilir. Ve bu alanlara en kolay yoldan ulaşım sağlanabileceği bir acil eylem planı çıkarılabilir.

N18-Murat Safa Sürel, Kocaeli İnşaat Mühendisleri Odası Sekreteri , İnşaat Mühendisi

N18-A-ALGILAMA SORULARI:

N18-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Bu afet kendi irademizin dışında olan, tabiat tarafından gelen, Allah tarafından gelen güç kuvvetle yapılan bir şey. Fırtınası var yapamıyorsun. Seli var engel olamıyorsun. Ha bunlara göre projelendirmek lazım. Bizim projelendirmemiz yaptığımız bir şeylerimiz var ama şimdi buradaki bizim fenni sorumlu dediğin arkadaş belediyeye veriyor. Ruhsatını aldı, inşaatını yaptı sonra ne yapıyoruz, iskân alıyoruz. İskân aldıktan sonra vatandaş orada içeride kendi kafasına göre tadilat da yapabilir. Bu işten yargılanan belediyede hiçbir Allahın kulu yok. Onlar da ruhsat veriyor. Yapılan tadilatları belediye kontrol edecek. Öyle değil mi şimdi. Adam galeri, fırın yapıyor kesiyor. Bunları nasıl çözeceksin. Bu arkadaşların başında silahlı nöbet tutacak hali de yok yani. Öyle değil mi şimdi.

N18-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Deprem doğal bir afet. O çağrışım yapıyor. Verdiği zararlar: her türlü zararı veriyor. Burada onu biz kendimiz yaşadığımız için anlatması bile zor. O gece mesela o gece sabaha karşı Ankara belediyesi bize ekmek verdi yani bu büyük bir olay yani. Sabah ışıklar aydınlandığında burada baktık ki arabalarla gelmiş ekmek yardımı var. Yollar kapalı, binalar çökmüş, feryatlar geliyor. İnsanın yani en yakını var orada hiçbir şey yapamıyorsun. En yakının ya. İçeride annen, baban veya çocuğun, kızın, oğlun var. Hiçbir şey yapamadın. Yangın olur kovayla su döker falan yardımcı oluruz. Bunda yardım yapamayacağın büyük bir şey. Bu nedir. Depreme dayanıklı biz kendimiz yani mesleğimiz yapılı, dayanımlı proje yapmak ona göre imalatını yapmak. Projesini yaptık. Proje neden bitmiyor? Projeye uygun olarak demirini betonunu temin etmek gereklidir. Depremden bizim buradaki sorunumuz çok farklı bir olayda da bizim meslektaşlarımızın da problemleri var. Deprem oldu. Depremde tek suçlu mimar ve mühendisler oldu. Şu anda içeride 4 tane mühendis arkadaşımız var. Bir tanesi 73 yaşında. O diyor ki ben mühendisliğe başladığımda, teknik üniversiteden mezun oldum bu yönetmelik yoktu ondan sonra sıra sıra geliyor. Üniversitelerden bilirkişilerden gelen raporlar var. Hesaplar el ile yapıldığı için, bilgisayarla yapılmadığı için proje yanlış, bina yıkılma nedeni olarak da gösteriliyor. İlk başladığımızda sürgülü hesap cetveli vardı, hesap makinesi bile yoktu. Bilgisayar bizim hayatımıza gireli yirmi sene oldu. Siz bilgisayar ile doğdunuz büyüdünüz belki. Bu bilgisayar ile yaşama kaynaşma olayı. Bilirkişi raporunda bina yıkılma nedeni hesabın bilgisayarla yapılmaması olarak gösteriliyor. Aynı dava birinci ceza dairesinde farklı ikincisinde farklı çıkıyor. Aynı kişinin aynı konuda davasının kararı farklı çıkıyor. Bunu biz ankaraya gittik, milletvekilleri, komisyon ve bakanla görüştük. Haklısınız diyor çözüm Veli Göçer çıkıyor. Veli Göçer bizim problemimiz değil ki. Burada problem mühendislik olayıdır. Arkadaşımız bin tane proje yaptı. Bunu 990 tanesi ayakta, 10 tane yıkıldı diyelim. Şimdi bunu kötü mü yoksa iyi mühendis olarak mı değerlendireceksin? Operasyonda adam ölünce hiç kimseye hata yok. Yapıldığı için bizde hata var. Odamız üyesi, şu an işin içinde. Buradaki yaşayan arkadaşların yaşam standardı da düşük. Burada bizim üyelerimizin çok büyük sıkıntısı var. Mevcut iktidar bize yardımcı olmadı. Belki on kere gidildi. Çevre Bakanı bize siz ufak gelirsiniz genel merkeziniz gelsin dedi. Yani yaklaşım bu. Belediye odalara gerek yok diyor. Oda böyle deyince gerisine gerek yok.

Doğrudur diyor, haklısınız diyor ama gene bildiğini okuyor. Bizim burada bu işi, odaları da adam yerine koyan yok. Elimdeki güçle her şeyi yaparım diyen de yok. Depremden ders alan da yok. Proje yapıyor arkadaş geliyor diyor ki bunu kaç paraya yaparsın. Bu projenin bedeli mi olur. Arkada diyor ki odanın verdiği bedel 100 lira. Öbür tarafa gidiyor 5 liraya ben yaparım diyor. O da proje bürosu diye geçiyor. Belediyeler evrak falan da istemiyor. Denetleyecek adam da yok. Denetleme düşüncesi, zihniyeti de yok. Bizim burada en büyük sıkıntımız belediyemiz veya iktidarımız hiç yardımcı olmuyor. Biz arkadaşları ziyarete bile çok zor gidiyoruz. Onda bile savcılıktan mücadele falan. Apo bile bundan rahattır. Ziyaret edene kadar arıyoruz. Ama içeride bir araya gelip görüşemiyoruz bunlar 9 ay 5 ay ceza almış adamlar. Bunlar belki ileride meydanlarda diyecekler. Biz mimar mühendis demedik. Gözünün yaşına bakmadık. Bu kadar adamı tıktık içeri diyecek.

N18-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler arttırıyor veya azaltıyor?)

Afet riski her an gelebilecek bir olay yani. Can mal her türlü düşünebiliriz.

Bu kayıpları ne tür etmenler arttırıyor veya azaltıyor?

Depremde burada bilinçsizce yapılan işler var. Atıyorum mesela hala kontursuz bina yapılıyor. Belediyeler de buna göz yumuyor. Planı yok projesi yok. İnşaattan hiçbir şeyinden yok. Bazı inşaatlar var kalfa kendine yapmış. İnsan kendine kötü bina yapar mı? Onun bilinçsizce yapıldığı için yapılmış. Onun için diyorum. Onların yönlendirilmesi lazım. Ard-kötü niyet de değil. Bilinçsizlikten kaynaklanan bir şey. Adam 4-5 katlı bina yapıyor öylesine. Yaptığını doğru zannediyor. Bizim depremdeki yıkılan binalara baktık. 70-80 santimdi. Ettüğümüz yok. Şu anda biz diyoruz ki yeni yönetmelikte 8-10 cm aralık olması gerekirken düğüm noktalarında 70-80 cmde etriye yok. Ve bunların bazısı da ayakta kalmış. Ve deprem heryeri aynı şiddette vurmamış. Zeminden dolayı öyle geçmiş. Buradaki mesela sağlam zemin var. Aşağıda bataklık zemin var. İkisi de birbirinde farklı. Bataklık dediğimiz zeminde de fazla tahribat yok. Zorlandığı zaman ne yapıyor. Patır patır patlıyor yani kolon üzerine bisküvi gibi üst üste gelmiş çökmüş.

Bu kayıpları ne tür etmenler azaltıyor?

Şimdi burada ilimizdeki ileri gelen, yani valinin belediyenin sivil toplum örgütü akademik odaların falan bir araya gelip plan proje çalışması yapması gerekiyor. En azından mesela biz bu afette alternatif yolumuz yoktu bizim. Burada girdi mesela D-100'e , öbür taraftan geldi kilitlendi. Cankurtaran girecek giremiyor. İlkyardım giremiyor. Aracı giremiyor. Yani buradan da öyle bir sıkıntı oldu. Allah korusun İstanbul'da olsa belki onun da alternatifi yok planı da yok. Kimse İstanbul'dan buraya gelemedi. Yardım deniz ulaşımı ile geldi. Yardımlar falan yapıldı. Yani koordineli çalışılması lazım.

N18-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N18-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

Belediyeler ile üniversitemiz ile çalışmalar oldu. Biz İKK'nın üyesiyiz zaten. Onlarla birlikte etkinlikler yapıyoruz zaten. Her şeyi yapıyoruz ama bu yapılan etkinlikler de açıkça söyleyeyim konuşmalardan fazla yukarı gitmiyor. İlgilenen de yok. 17 ağustos depremi ile birlikte, üniversite ile birlikte, belediyeler ile de çok yaptık ama belediyeden bize pek katkı olmadı. Üniversiteler ile biz birlikte olduk ama belediyeler ile pek olmadı. Odalar bazen paypas bile yapıyorlar yani. Bizim ortak dili konuşacak adamlar olacak. Yani frekansın tutacak. Ben birebir bu depremi yaşadım. Gölcük tarafındaydım. Ben oda sekreteriyim. Biz burada olayı dolu dolu yaşadık. Yapılacak buradaki bizim en azından bundan bir ders alıp Türk toplumu olarak bundan sonra daha iyi güzel bir şeyler yapmak için yakalamak lazım. Yapı denetimi var. Yapı denetimi. Allaha şükür. Yani onun sorgulanması lazım. Ayrıca projelerde biz burada bir mesleki denetim gibi bir şeyler yapmak istiyoruz. Belediyeler buna gerek yok diyor. Sicil durumu var. 4708 sayılı yapı denetimi yasasında. Belediye meclis kararıyla onu da kaldırdılar. Meclis kararıyla onlar zannediyorlar ki fay hattını da kaldıracaklar. Bazı yerde yapmışlar. Bunun bilincinde ve ciddiyetinde değil. O kadar insan öldü o kadar kayıp da var. Bu insanlar neden öldü. Bilinçsizlikten öldü. Belediyeler bunun üzerine adam gibi gitsin. Belediye

seçimleri hikâye. Çoğu belediyelerde teknik eleman yok. Bu oradaki projeye kim bakacak. Biz diyoruz ki. Önce bizim üyemizden gelen bir şey olabilir. Olabilir. Gözden de kaçabilir. Beraber bakartız ondan sonra hallederiz diye düşünelim. Onlarla mahkemeliyiz yani. İstanbul'da mahkeme iptal oldu düzeldi. Burada da cevap hakkı tanıdıkları için bir ay süre verdiler. Onu dolduruyoruz.

N18-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

İlk başta sığağı sığağına etkinlikler olabiliyordu. Ondan sonrakiler de artık bıkkınlık da getirmeye başladı. O günleri bazıları hatırlamak da istemiyor. Psikolojisi de bozuldu insanların. Bazılarının bu aradan geçen zaman içerisinde hastalık ölüm bazı şeyler zaman içerisinde çıkmaya başladı. O andaki depremin yaratmış olduğu depresyondan sıkıntılar zaman içerisinde çıkmaya başladı. Yani o gün çıkmadı. İki, üç, beş sene sonra onların faturaları da çıkmaya başladı insanlarda.

N18-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

N18-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N18-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Toplantılarda fazla bir sıkıntı çıkmıyordu. Onlarda herkes okey diyo tamam diyo birşeler diyor. Güzel güzel şeyler söyleniyor ama havada kalıyor hepsi. Uygulamaya geçen bir şey yok. Bunlar taahhüt belgeleri değil. Hepsi yani orada herkes bir şey söylüyor. Belediye başkanına herkes şirin gözükmek için söylüyor. Buradaki Kocaeli Üniveristesi her türlü yardımcı destek olmuştur bize. Ve oluyorlar da yani. Ama ondan da kalmıyor. Farklı meslekler arasında fazla bir görüş ayrılığı yok. O konuda yok. Yapı sektöründe temelde aykırı olacak fazla problemlerimiz yok. Detaylarda ufak tefek şeyler. Bunlar kişisel ilişkiler de değil. Yani daha çok odaların kendi yönetimlerinden kaynaklanan bürokratik problemler. Bizim yönetimimizle oradaki mimarların hiçbir problemi yok. Onların da kendi odaları ayrı bir oda zaten. Mimarlar, inşaat, mühendisleri ayrı odalar. Hepsinin ayrı yönetmeliği, ayrı istekleri var. Onlardan doğan bürokratik şeyler olabilir. Yoksa onun haricinde öyle bir farklılığımız yok. Oda içerisinde çok fazla bir sorunumuz yok. Bizim istediğimiz açıkça söyleyeyim. Deprem oldu burada. Burası birinci derece deprem bölgesi. İstanbul birinci derece deprem bölgesi. Çoğu yerlere gidiyoruz mesela danışma toplantılarına oralar da deprem bölgesi. Oralarda 10–15 katlı, beş katlı atıyorum mesela çok katlı yapılar yapılıyor. Benim burada yol kestiler. Üstü 4 kat, altı 3 kat. Bu kadar basit. Diyoruz ki arkadaş. Mühendis adam her yerde her türlü bina yapar. Adam gibi yapmak için burada yok yapamazsınız diyorlar. Bunu anlatamıyoruz işte. Anlatamadıktan sonra adamlara ne anlatayım ben. Kendisi şey yapıyordu burada devlet, devlet diyorum TOKİ. 10 katlı yapıyor. Onun ya tarafında vatandaş diyor ki sen 4 katlı. Bu 10 katlı yapıyor. Onun özelliği ne. Adam gibi yapsın bu da yapsın.

N18-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

Mimarlar ve makine mühendisleri odaları ile iletişim halindayız.

N18-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Olumlu etkiliyor yani. Arkadaşlarla yani bizim mesleki teknik arkadaşlarla hiçbir problemimiz yok. Hukukla problemimiz var. Şimdi bilirkişi de, onlar da iyi niyetli arkadaşlar diyor ki %1 suçlu. %1 suç en az 2 sene hapis cezası yapıyor. Böyle bir kanun mu olur ya. Sigorta şirketi değil ki bunlar. Yalova, Adapazarı, Kocaeli depremi yaşayan yerler. Yalova ve Sakarya, atıyorum diyor ki; bu senin eyleminin karşılığı mimar ve mühendis arkadaşına 2 sene hapis cezası. Mahkeme de diyor ki ben diyor bunu senin daha evvelden böyle bir sabıkan suçun şunun olmadığından dolayı bunu diyor 5 sene erteliyorum. O süreç içerisinde. Beş sene içerisinde aynı suçtan yargılanmadığım müddetçe erteliyorum. Yalova ve Sakarya buradaki diyor ki sen şu kadar yatacaksın. Hasar aynı çıkıyor. Oradaki hasarcı mütalaasını veriyor. Hâkim bu şekilde karar çıkartıyor. Onlar orada hapis yatan falan yok. Benim burada bir ahmet

levent var, belediye başkanı. Yan taraftaki bina bunların üzerine yıkılıyor. Orada bir Yargıtay üyesi'nin kızı vefat ediyor. Yargıtay onun üzerine gidiyor. Suç tarihi deprem tarihi diyor. Şimdi burada Mimar Sinan'dan kalma bir cami var. Bu caminin minaresi yıkıldı veya kubbesi yıkıldı . Pertevpaşa camii. Altında diyelim iki tane vatandaşımız kalıp rahmetli oldu. Şimdi Sinan'ı mı yargılayacağız biz. Yani bu suç tarihi deprem tarihi. Şunu diyoruz biz. Bunun bir süresi olsun. Ha ruhsatı mı aldık. Vatandaşın çoğu iskânı almadı ama kullanılıyor. Fiili iskân dediğimiz elektrik, suyu, telefon neyse bunlar kullanılsın. Bu tarihten itibaren derse ki 10-30 sene . eyvallah. İskandan sonra. Bunun ucu açık. Aynı dava iki mahkemede ayrı iki karar çıkması. Aynı mahkeme, aynı konu aynı kişi. Ben diyor bu güne gelene kadar. 68de deprem oldu. 75de Adapazarı . onan evvelkiler. 97 -2007 şimdi yeni revize edilen. Şunu dese. Ruhsatı kaç tarihinde aldın. O tarihteki yönetmelik şartlarına bu uyuyor mu? Değil mi. Ona baksın. Buradaki bilirkişilik yapan kişiler, ard-kötü niyet olarak değil de, böyle bir şeyin hukukta olup da. Bizim mühendisler, mimarlar iki kere iki dört diyor. Hukukta bu duruma göre değişiyor. Ondan dolayı sıkıntımız var.

N18-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N18-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Yani danışmanlık, proje, konut. Bizim mevcut binaların inceleme, teftiş, raporlama, yapımda katkı veririz. Oda olarak biz kendi başımıza da karar veremeyiz. Bunları yapabiliriz ama burada bir üyemiz rahatsızlansa ona biz para veremeyiz. Tüzel kişilik de öyle. Bir üyemiz diyor ki ben trafik kazası geçirdim. Çalışamaz durumdayım bana yardım edin. Bu sürece biz genel merkez ile birlikte karar verebiliriz. Ama diğer teknik olarak gereken her şeyi yaparız. Ben doğma büyüme İzmit'liyim. Depremi yaşadım diyorum ben. Deprem sırasında bakma, görme incelemeye tek bir kuruş almadım. Hem oda olarak hem şahıs olarak biz ne gerekiyorsa yaparız. Sivil toplumlar ile problemimiz yok.

N18-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Bizim buradaki depremde depremde çıkan neticedeki problemler aynı. Bingöl ve Afyon'daki de aynı. Aynı malzeme aynı insan. Beton dökülmüş muhafaza edilmemiş. Kışın dondan yazın sıcaktan. Yani ben herkese söylüyorum. Yeni beton döktüğün zaman üzerine kimyasal ile müdahale ederek beton içindeki suyun buharlaşmasını engelliyor. Bunları yapabilmek. Vibratörünü düzgün yapabilmek. Yani ben sonuç olarak şu an yapılan bir yapıda projeyi yaptınız. Geldiniz. Demiri adam gibi bir şirketten getireceksiniz. Adam gibi beton firması kullanma. İmalatla uğraşan adamını iyi tutarsa başımızı herhangi bir şekilde ağrıyacağımı düşünmüyoruz.

N18-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Burada ben resim çektim, cdler hazırladım ama burada insanın istediği o da değil. Hala bir proje gelecek bu kaç yapıdır. Ben yapsam önce bir istihbarat yaparım. Bu projeyi ben en iyi kime yaptırabilirim. Önce onu bulurum. Bulduktan sonra pazarlık yapacaksam onunla yaparım. Burada işte bir imza atıyorsun gidiyor diyo. Belediyeler zaten öyle. Belediyenin insana yardımcı olması lazım. Belediyenin çözüm üretmesi lazım. Sen çözümsüzlük üretiyorsun milletin başını belaya sokuyorsun. Ben kendi inşaatımın ruhsatını 6 ayda belediyeden zor aldım. Bir konuda takılıyor. Ben bunu bir büyükşehir sorayım. Orada o zaman senin belediye olarak ne işin var ya. Büyükşehir soracaksın sor da. Büyükşehir soruyoruz. Oradaki arkadaş da diyor ki bunu çözerim ben diyor. Ne oldu çözdün mü diyoruz. Ben diyor karar veremedim meclise yolladım diyor. Meslekten olan inşaat mühendisi bir adam projeye ruhsatı altı ayda alabiliyor ise vatandaş ne yapsın. Belediyeler ya olaya şüphe ile yaklaşıyor. Veya ard-kötü niyeti var bilemiyorum. Bazı tekelleşmeler var onların projeleri daha çabuk çıkıyor. Ötekilere engel koyuyorlar. O aklıma geliyor. Ben şu anda proje değil taahüt ağırlıklı çalışıyorum. Endüstri tesisleri yaptım. Depremde de benim bir tek az hasarlı, endüstri tesisi dâhil olmak üzere yoktur. Ama benim orada benim karşımda mimar mühendis kotrolörüm var. Ben 80 yılında 26lık 32lik demirler ile çalıştım. Petkim'de çalışıyorum. Piyasada beton santrali yokken oranın kuruluşunda olan iyi kötü bir beton santrali vardı Onunla döktüm ben betonu. Kara da değil. Etriyesi şusu busu adam gibi yaptım. İçindeki katkısı ise katkısını koydum ben. Yani kimyasalları 20-30 sene evvel ne ise onu koydum. Hava durumuna göre kimyasalların ayrı hassaslıkları var. Antifrizi var. Donma / Friz hızlandırıcısı var. Bunlar olmayacak şeyler değil. Yeter ki istensin adam gibi proje de yapılır adam gibi bina da. Bunlar maliyeti çok da büyük arttırmıyor. Kimse ona

bakmıyor. En son içindeki tefrişindeki ekstralara gidiyor. Ona bakan yok zaten. Kimse gelip de bu bina kötü mü iyi mi diye bakmıyor. Bakıyor. Seramik, banyo, manzara falan. Hikâyeden işler. Gereken işler değil yani.

N19-Hakan Özkum, Saraybahçe Belediyesi, Fen İşleri Dairesi, Mimar

N19-A-ALGILAMA SORULARI:

N19-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Afet denilince aklımıza insanın fiziksel olarak üstesinden gelemediği, tabii olaylar. Yangın hariç mesela. Deprem, sel olabilir.

N19-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Deprem doğal bir yeryüzü hareketi. Depremler tabii yeryüzü hareketi olduğu için yer kabuğu üzerindeki her türlü insan yapısı da olsa, doğal örtü de olsa her şeye zarar veriyor. Yapısını değiştiriyor. İnsanların kendi yaptığı yapılara zarar verince de insanlığa da doğal olarak zarar vermiş oluyor. Çok büyük depremler, tarihte tabii insanların oluşturduğu kentlere zarar verdiği gibi o dönemki tarihsel verileri de sanırım yok etmiştir. Tarihte belki de bu karanlık noktalar bu depremlerden kaynaklanıyor olabilir.

N19-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?)

Afet riski, Risk Yönetimi içerisinde bir kavram. Olabilecek afetlere karşılık her türlü planlamaya, arama kurtarmadan mimari planlamaya, her türlü yönetsel planlamayam gereksinim var. Buna toplum içinde Afet Riski Yönetimi deniyor sanırım. Afetlerin yol açtığı kayıplar göz önünde bulundurularak afet riski için herhalde yol haritası çiziliyor. Fiziksel çevrede hasara yol açıyor. Fiziksel hasara yol açtığında insana fiziksel olarak zarar veriyor. Dolayısıyla burada arama kurtarma faaliyetleri gündeme geliyor. Kurtulanlar için yaşamsal fonksiyonların tekrar yerine getirilmesi için bir planlama, ulaşım, yönetim, gibi zararlılara yol açtığı için bu tarz kayıpların giderilmesi için bir planlama içeriyor.

Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?

Bu kayıpları arttıran nedenler olabilecek afetlere karşı yeterli öngörünün yapılmaması. Gerek kentsel planlamanın olmaması, gerek toplumsal olarak hazırlıklı olmamak bu etmenleri artırıyor. Neler azaltır? Bunlara karşı baştan öngörüp yapısal olarak hazırlıklı olursak toplum olarak iyi örgütlendiysek tabii bu risk daha az hasarla atlatılabilir.

N19-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N19-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

Genelde benim alıştığım kurumun sivil toplum örgütlerinden çok meslek örgütleri ile ortak çalışmaları var. Mimarlar Odası, inşaat mühendisleri, elektrik, makine mühendisleri, diğer resmi kurumların haricinde. Bununla ilgili bayındırlık bakanlığı başta olmak üzere diğer bakanlıklar ile ortak çalışmalar var ama en önemlisi meslek örgütleri ile. Konferanslar, afet riskinin önceden öngörülmesi için yönetsel veya yasal tedbirlerin alınması anlamında çalışmalar oluyor. Yine mevcut yapısal, gelecek nesillere bundan sonraki depremlerde daha iyi veriler kalabilmesi için yapısal anlamda arşivimizi daha sağlamlaştırıyoruz. Geçmişte depremler, sel felaketiyle arşivler yitirilmiş. Şimdi teknolojik imkânları kullanarak arşivimizi daha güvenilir hale getirmeye çalışıyoruz. Ve bu konudaki yasal açıkları pratikte rastladıkça bunu meslek örgütleri ile beraber gidermeye çalışıyoruz. Giderilmesi için en azından vasıta oluyoruz.

N19-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Kişisel olarak katılıyorum. Bu öncelikli olarak mesleki duyarlılıktan dolayı diyebilirim. Yani kişisel duyarlılığımdan ötürü bunlara mesleki olarak sorumluluk hissediyorum. İkincisi bulunduğum kurumda sorumluluğumdan dolayı.

N19-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Özellikle resmi idarelerin yaptığı çalışmalar aslında altı çok iyi doldurulan çalışmalar değil. Ben bireysel olarak öyle düşünüyorum. Gerek kurumum, gerekse diğer resmi kurumlar veya meslek örgütleri, hepsini içine katıyorum. Arama kurtarma faaliyetlerinin ötesinde çok da içi, altı dolu faaliyetler yapıldığına inanmıyorum. Yapılan sadece afet sonrasında insanların tekrar hayata dönüşün sağlanabilmesi için gerekli çalışmalar yapılıyor. Depremden nasıl kurtulacağız? Depremden sonra nereye sığınacağız? İnsanlara nasıl ulaşacağız? Bu tarz faaliyetler. Ama mesleki anlamda yapılan şeyler ya olması gerekenin çok gerisinde ya olması gerekenin çok ilerisinde. Toplumsal çizgimizin yerine henüz gelmiş olduğuna ben inanmıyorum.

N19-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N19-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Yapılan işlerin altının doldurulamamasından kastım şu; ben kendi çalıştığım yerde rastladığım bu aslında yerel kurumlar arasında değil de genel merkez, Merkezi Yönetim ile yerel kurumların arasındaki çelişki. Yani, merkezi yönetimler masa üzerinde tedbir almaya çalışıyorlar ama yerelde onu uygulayan insanlar kâğıt üzerinde alınan tedbirlerin aslında pratikte fazla da bir şey kazandırmadığını görüyor. İşte mesela, 1998 ve 2006'da çıkan deprem yönetmeliğine göre şu an mevcut yapı stokunun depreme hazırlanması açısından hiçbir şey yapılamaz. Zaten milyonlarca insan bu binalarda yaşıyor. Dolayısıyla yapılan aslında mevcut yapı stokunun iyileştirilmesi değil mevcut yapı stokunun aynen muhafaza edilmesi sonucunu doğuruyor. Bize herhangi bir şey getirmiyor. Bunun için merkezi idarenin yerel yönetimlerin çalışmalarını takip ederek kararlar vermesi gerekiyor. Buradaki çelişkinin ana sebebi bence o.

Yerel kurumlar arasında görüş farklılıkları nelerdir?

Başlıca çelişki buradan kaynaklandığı için bunun altını dolduramıyoruz. Bizim zaten elimizde var olan bir prosedür var. Şimdi o prosedürün üzerine / dışına çıkılmaz mı? Prosedürün dışına çıkabilmek için ekonomik güç gerekiyor. Bundan ne meslek örgütleri sorumlu ne de yerel yönetimlerin gücü var. Sonuçta depremde hasar almış bir bina içinde yaşayanlar tarafından hasarsız olarak tespit ettirildiyse bunu yerel yönetim hala senin binan ağır hasarlı veya meslek örgütü ağır hasarlı deyip içini boşaltmıyor. Bunu ne ekonomik olarak sağlayabiliyor ne de bundan sorumlu değil. Dolayısıyla böyle bir açık/olanak olmadığı için de yerelde kendimiz konuşuyoruz kendimiz dinliyoruz. Mimarlar veya inşaat mühendisleri. Kendimiz anlatıyoruz. Kendimiz dinliyoruz. Dolayısıyla birbirleri arasında çelişki yok. Çelişki daha çok uygulama yapacak olanlar ile uygulamanın içerisinde olanlar arasında.

Büyükşehir ile ortak bir çalışmada dil farklılıkları vb nelerdir?

Yetki çatışması muhakkak oluyordur. Büyükşehir belediyesi ile değil de bir dönem Bayındırlık İl Müdürlüğü ile o da yerel bir yönetim sonuçta, bayındırlık ile belediyenin arasında bir yetki çatışması oldu. Özellikle bu güçlendirme ruhsatlarının süreleri ile ilgili. 1999'da deprem oldu. 2007'ye gelmişiz. 8 yıl geçmiş. Biz hala insanların güçlendirme yapmasını bekliyoruz. Biz her sene 31 Aralık'ta sonlandırmaya çalıştığımız halde, bayındırlık tarafından uzatılıyor. Tabi ki bu bayındırlığın sorunu değil tabi. O da merkezin etkisinde sonuçta. Yetki çatışması benim var olduğum çalışma içerisinde olmadı şu ana kadar.

İşler niye duruyor? Diyelim ki kâğıt üzerinde bir iş başladı. Ama bir süre onra duruyor. İşler başlıyor ama bitmiyor veya yarıda kalıyor. Sebepleri nelerdir?

Yarıda kalmasının sebebi merkezi idare. Yani ben yerel kurumların bu işe gerekli hassasiyeti vermediğine inanıyorum ama vermemesinin nedeni de o kurumların veya yerel yönetim meslek örgütlerini suçlamıyorum. Çünkü merkezi idare ne karar alınırsa alınsın bunlardan uzak duracak. Şimdi, dediğim örnekteki gibi. Her sene deniliyor ki 31 aralıkta işlemlerini yapan yapacak yapılmayan ağır hasarlılar orta hasarlılar yıkılacak. Ve bu da şu ana kadar 20 def yapılması gereken bir türlü o seviyeye gelemiyoruz. Hala dışarıda, belki İzmit’de fazla yok ama İstanbul’da sanırım daha fazladır. Bir türlü oturup da binaları yıkamadık. Hasarlı binaların içerisinde hala insanlar oturuyor. Ki; ikinci aşamaya geçemedik. İkinci aşama nedir? Mevcut yapı stokunu etüd edelim, bu 1999 -2002 deprem yönetmeliği çok üst sınırdadır bir tedbir. Onlar 8 şiddetindeki depreme dayanıklı binalar üretmek için planlamış ama biz en azından mevcut yapı stokunu daha emniyetli hale getirmek için bir etüd edelim. Basit tedbirlerle hangi binaların kurtulabileceğini, hangi binaların kurtulamayacağını belirleyip o bölgeyi boşaltalım fikrini tartışacağız ama o fikri nasıl tartışacaksınız? Onun ekonomik yükünü / gücünü kim karşılayacak? Merkezi idare karşılayacak. Merkezi idare de bize uzak olduğu için yani bu soruda çok da fazla çelişkiye düşüldüğünü zannetmiyorum. O aşamaya gelemedik bile yani.

N19-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

Genellikle bir üst merciye müracaatla oluyor.

N19-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Konunun afet olması tabii ki ilgiyi artırıyor. Çünkü depremi birinci derecede yaşayan bir yer. Bunu belki Anadolu’da bir başka kentte afet konulu bir çalışma yapılırsa bu kadar ilgi görmeyebilir. Ama İzmit’de görüyor çünkü insanlar bunu birebir yaşadılar.

N19-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N19-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

N19-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi’ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Ütopist veya idealist anlamda düşünürsek belediyelerin kendi sınırları içerisinde sorumlu olduğu yerlerde özellikle yapısal anlamda insanın canını, malını tehdit eden yapısal unsurları test etmesi gereklidir. Bu çok kapsamlı bir iş. Tek tek binaların etüd edilmesi, projenin çıkartılması, takibinin yapılması gerekiyor. Çok üst bir çalışma ama en ideal olan tabii. İdeal olan bu tabii. Tek tek bunlar tespit edilecek. Sonra içinde yaşayan insanlar bir başka yere aktarılacak. Ya TOKİ vasıtasıyla merkezi idareden destek alınacak, başka yerde barındırılacak. Buralar istilâk edilip yıkılacak.

N19-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Fen İşleri veya Belediye’nin teknik bütün birimlerinin yapacağı şey bu tespit çalışmalarının sağlam bir şekilde yürütülmesidir. Bundan sonraki kısım daha çok maddi güce dayanıyor. Fen işleri olarak bu teknik tespit çalışmalarında katkı sağlanabilir. Bu katkı da zaten işin hem başlangıcı hem de bitişi diyebilirim. Yasal düzenlemeler tek başına yeterli değil. Aslında afet ile ilgili toplumsal duyarlılık gerekiyor. Ne kadar yasalar sınırlayıcı, uygulamaya dönük yönetmelikler çıkarsak da insanlar duyarlı olmadığı müddetçe hiçbir tanesi başarıya ulaşmayacaktır.

N20-Nilgün Akçam, Kocaeli Mimarlar Odası Başkanı, Mimar,

N20-A-ALGILAMA SORULARI:

N20-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Yaşadığımız standart hayatı bozan bir dış etken. İlk aklıma gelen o. Doğal afetse bu sel, heyelan, deprem, yangın gibi. Eğer ki biz afete hazırlıklı değil isek bizim yaşam dengemizi alt üst ediyor. Onun için dengemizi alt üst eden bir şey

diyorum. Açıkçası ben bu kentte depremden sonra gözlediğim şey belki de araştırmalarınız sonucunda ulaşacağınız nokta da o, çok fazla bir şey yapılmadı. Yapılan tek bariz şey var o da afet riskini azaltmak için yapılan zemin çalışmaları. Ancak sadece böyle bir şey afet için yeterli değildir. Bunu hepimiz biliyoruz ama ilk etapta yıllardır yapılmayan ada ve parsel bazında zemin inceleme ve araştırmaları, bunlara ait raporlar bunlar artık yapılıyor. Bütün planlara geçiyor. Alt verilerimiz oluşuyor. Bu iyi bir gelişme. Bu yetmez diye düşünüyoruz. Bunun ötesine çok fazla geçemedik. Bir Afet Planımız var zannederim valilik bünyesinde ama kimsenin haberi yok. Yani afet olduğunda biz işte ne yapacağız? Nereden yardım alacağız veya kime yardım edeceğiz? Hangi noktada neler yapacağız gibi böyle bir plan olduğunu sanmıyorum.

N20-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Deprem de bir afet yani. Tamamen doğal bir olay. Ne tür zararlar veriyor. Bir kere kentler yok olabiliyor. Bunu tarihte çok görmüşüz. O kadr büyük yapısal ve insan kaybına yol açabiliyo. Artı, biz bunu burada çok yaşadık. Büyük bir psikolojik çöküntüye yol açıyor. O çok önemli ve bu geçmek bilmiyor. Kesinlikle tedavi edilmesi gereken bir şey. Ekonomik kayıplara yol açıyor. Sosyal yapıyı bile belki de değiştiriyor. Çünkü deprem olduğu zaman kaçışlar oluyor. Dış göçler ve iç göçler diyebiliriz. Kentten kentlere böyle genellersek bir şekilde kent boşalıyor başka bi kente gidiyor. Biraz böyle sular durulup unutulmaya yüz tuttuğunda kent biraz kendini topladığında dışarıdan başka başka insanlar geliyor. Kocaeli özelinde düşündüğümüzde göç zaten var. Yeniden gelmeye başlıyorlar. Zaten karmaşık olan sosyo-kültürel yapıda değişiklikler oluyor. Biz buradaki yapıyı başka bir yere yolluyoruz. Oradan da başka bir yapı alıyoruz gibi. Tabi burada kültürel olarak etkilenme de değişiyor. Hemen eğitim, kültür seviyeleri de değişiyor. Depremin hemen sonrasıyla hemen önceki sosyo-kültürel yapı istatistiklerine baktığımızda ikisi arasında herhalde çok büyük bir fark görürüz diye düşünüyorum ben.

N20-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?)

Afet bir kere yaşadığımız bölge için veya pek çok yer için, bilimsel olarak artık kabul edilmiş bir gerçek. Ve bunun riskleri de bilimsel olarak ortaya konulmuş bir şekilde. Ve burada aslında afetin ne olduğunu ve riskleri bilmek çok önemlidir. Burada galiba toplum zayıf kalıyor. Riskleri keşfedemiyor. İşte depreme zelele diyor. Salladı gitti, Altan bir şey geçti, garip garip ifadeler. Allah'ın hikmeti falan da dendi. Bunu öğrenmek gerekiyor. Riskleri bilmeyorsak kayıp artıyor. Riskleri bilip kendimizi hazırlamıyorsak kayıp yine artıyor. Riskleri unutuyorsak yine daha da artıyor. Azaltan şeyler zaten alınabilecek pek çok önlem var. Bir kere riskleri tespit etmek herhalde azaltmanın en başında geliyor. Ve buna göre de bir afet planı yapılmalı. Bu bir yaşam planıdır çünkü. Afete duyarlı yaşam ve yerleşim düşünülmeli. Bu da bir gerçek. Bu da disiplinler arası birlikte hareket ve planlamayla oluyor zaten. Ve yaşadığımız. Afeti, riskleri biliyoruz, uygun yerleşim alanlarında yaşıyoruz ve her şey riski düşünerek yapılmış. Yaşadığımız mekânlarda afet olduğunda ne yapmamız gerekiyor. Afet sonrası da planlamak çok önemli. Onu da bilmemiz gerekiyor. Televizyonda izlediğimiz gibi, Japonya gibi, hala olamıyoruz.

N20-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N20-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

Biz aslında çalışmalarımız için Kocaeli'de literatür sıkıntısı çekiyoruz. Yani Kocaeli'ye ait, onu tanımlayan kitaplar yoktur. Çok az var. Çok az olduğu için de bu kenti tanımak ve tanıtmak adına bu nasıl bir kenttir araştırmaları yaptık. Burada pek çok dernek, sivil toplum örgütü, üniversite ile çalıştık. Mesela Kocaeli Yüksek Öğrenimliler Derneği (KYÖD), oradaki arkadaşlarımız, büyüklerimiz diyeyim, tarih üzerine çok fazla araştırma yapmışlar. Aynı zamanda bugünkü tarih, kültür varlıkları ve işte turizm alanları ile ilgili araştırmaları var. Bütün bize her şeylerini açtılar. Bunları paylaştılar. Dokümantasyon merkezi var. Onlar da kendi içlerinde belgeleri paylaşıyorlar. Bize de işbirliği desteği veriyorlar. İZEYAB, Turizm Müdürlüğü olsun, belediyelerimiz de işbirliği desteği veriyorlar ama dediğim gibi literatür çok az olduğu zaman şu konuda şuna ihtiyacımız var. Yani adını koymak zorunda kalıyoruz. Bunu söylediğimiz zaman kurumlarımız da destek veriyorlar. Bunu çalıştık ama afetle ilgili ne yaptık dersiniz. Afetle ilgili diğer kurum ve dernekler ile paylaştığımız tek şey bizim düzenlediğimiz panellerle katılmaları ya da onların

düzenlediği panellere bizim katılımımız gibi. Depremi de açıkçası çoğu zaman unuttuğu insanlar. Kendi hayatlarına devam ediyorlar. Bir sonraki depremi bekler gibiler. Silkinmek için. Ve bir unutkanlık da yaşıyoruz. Biz unutulmasın diye sıcak tutmaya çalışıyoruz. Dergimizde, basında olsun, sergilerle mesajlar vermek istiyoruz. Hayatımızı afet ile ilgili nasıl yönlendirebiliriz, ne yapabiliriz gibi. Şu ara Mimarlar Odası Genel Merkezi'nin kurduğu bir Afet Komitesi var. İşte Türkiye'nin afet ile ilgili ilgililerinden üyelerin olduğu. Onlarla birlikte afet sonrası yaşadığımız mesleki sorunları bir yandan irdeliyoruz. Bir yandan da tabii ki genel olarak yaşama dair sorunlara bakıyoruz. Mimarlar Odası bir eğitim politikası geliştirdi. Meslek içi eğitim diyoruz. Sadece öğrenim süresince aldığımız eğitim değil de yaşarken de değişen şartlar gereği, teknoloji, dünya gereği her türlü şeyde hazırlıklı olmamız. Haberdar olmamız için eğitimlere başladık. Bu eğitimlerden bir tanesi afet riski ve afetle ilgili planlamalar olacak. Belki ondan sonra yerelde biz kendimize bir şey geliştirebiliriz. Bana bu da çok mantıklı gelmiyor. Bütün bu planların, sivil toplum olsun, meslek örgütü olsun, yerel yönetimler olsun, üst yöneticilerimiz olsun, entegre-bütünleşmiş bir şekilde olması gerekiyor. Bunun olmadığını hissediyorum ben. Afete deprem olarak baktığımızda, başka bir afet de olabilir, yaşadığımız örnek olduğu için yapısal bir yıkım yaşadık ve dolayısıyla da kayıplar oldu. Neden bu yıkımı yaşadık. Yapı üretim süreci, kentlerin oluşumu, planlamasından yer seçimine kadar, zemin araştırmasından başlayan işte kalfasına ustasına kadar inen kocaman bir süreç. Bu süreçteki bütün aktörlerin ne iş yaptığının ve sorumluluklarının tariflenmesi gerektiğine ulaştık. Bu bilinmiyor çünkü. Herkesin kendi yönetmeliği var. Sonunda mimar şunu yapar, inşaat mühendisi şunu yapar, şehir plancısı şunu yapar falan gibi tanımlar kendi içinde var. Bunları kim biliyor. Teknik olarak disiplinler arası çalışma yaptığımız için sadece bizler biliyoruz. Yaşayan insan bilmediği gibi hukuk açısından da çok fazla bizim ne iş yaptığımızın farkında olunmadığını gördük. Dolayısıyla hüküm giyen arkadaşlarımızın gerçekten suçlu olup olmadıkları ile ilgili dosyalara varan birtakım araştırmalara da başladık. Tabii ki teknik anlamda yapmadıkları uygulama kontrolörlüğü gibi, en basit zaten bariz olarak görünen suçları budur. Onun dışında çizdiği projeden, yaptığı tasarımdan suçlanarak hapis cezası alanlar da var. Bu bize fazla dokundu açıkçası. Çünkü o bir fikirdir tasarımdır. Onu ayakta tutan kişi inşaat mühendisidir. O da bir proje yapar. Çizdiği proje bir statik belge değildir, bir tasarım belgesidir. Bir ifade belgesidir. Ayakta tutan kişi inşaat mühendisidir. Onun öncesinde şehir plancıları vardır. Oraya birtakım kararlar almışlardır. Yapı ile ilgili. Yerel yönetimler vardır. Altında işte bir sürü ekonomik, sosyal boyutlar vardır. Zemin raporları vardır. Bir mimari tasarımın bu şekilde suçlanması herhalde epey bizi üzdü. Bu konuda çok yoğun bir şekilde çalışır hale geldik. Ve yaptığımız panellerde, işte hukukçularla birlikte yapıyoruz artık. Her türlü teknik disiplinin yanı sıra hukuk da var. Hukuksuz hiçbir şey olmuyor. Yanlış yapmayalım diye değil ama birbirimize ihtiyacımız var. Onların bizi anlaması gerekiyor. Bizim de onları anlamamız gerekiyor. Yani sonuçta isteyerek yapılan yanlışlıklar yoktur. Biz şunu çok net anladık mesela. Mimar ne iş yapar anlayamamış. Bazı bilirkişi raporları, mimarı inşaat mühendisi gibi değerlendirmiş. Bunun çözümlenmesi gerekli ve bu çok uzun bir süreç. Çok araştırma konusu olacak bir süreç. Hatta bu konuda buradaki hukuk fakültesi bir doktora tezi yaratmayı düşünüyor. Deprem sonrası, mimarlık ve hukuk konusunda yaşanan sorunlara ilişkin bir araştırılmalı. Konular çıksın, tezler, dokümanlarımız olsun dediler. Bu da çok hoş bir şey aslında. Depremi yine görebiliriz çünkü. Olmayacak diye bir şey yok.

N20-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Birlikte çalışmamız gerekiyor çünkü bu bir paylaşımdır. Mimarlar kendi bakış açılarına göre bir şeyi ortaya koyarlar hiç ummadığımız bir kişi de ben başka bir şey ortaya koyar ki evet bu da düşünülmeli diyebilirsiniz. Ki az önce dernekler ve sivil toplum kurumları, meslek odaları ile birlikte biz her şeyi paylaşıyoruz. Her şey, çoğu şeyi birlikte yapıyoruz zaten. Her türlü sorunumuzu paylaştığımız gibi her türlü çalışmayı da onlarla yapıyoruz. Yapılması gerekiyor yani biz açtık. “Bu işi biz biliriz, bu doğrudur falan yanlış biliyor” mantığı bize ters. Herkesden bir görüş açısı almamız gerekiyor.

N20-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Afetler ile ortak olarak yapılan panellerden bahsedeyim. Mesela biz bu panellerde biraz hukukun üzerine gittik. Hukukçularla çalıştık. Bir yaramız olduğu için belki. Doğru mu, yanlış mı, hatalı mıydık. Ne oldu, ne bitti? Kendimizi de eleştirmek adına. Ama onun dışında 7-8 yıl oldu. Ben bir başka panele gittiğimde, bir başka kurum veya dernek panel yaptığında çok farklı bakıyorlar. Deprem oldu ne yapacağız? İlk yardım nasıl yapılır? Ya da işte

kurtarma nasıl olur? Enkazdan nasıl çıkılır? Enkaza nasıl müdahale edilir gibi şeyler. Bunların da konuşulması gerektiğini düşünüyorum ama deprem olduğunda enkaza nasıl maruz kalmayız, yapılarımız nasıl yıkılmaz? Bunlar konuşulmuyor. Bunları konuşması gerekenler belki biraz da bizim meslek disiplinlerimiz. Ama onların da bunları hiç göz ardı etmemesi gerekiyor diye düşünüyorum. Mesela psikolojik olarak çok küçük değiniyorlar. Tıp mutlaka kullanıyorlar hep ama deprem sonrası için. Afet sonrası için. Afet öncesi için bahsedilen pek bir şey yok. Olmasın değil de afet olsun ve biz etkilenmeyelim. Bunun için ne yaparız konuşulmuyor.

N20-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N20-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Biraz meslekler arası çatışma var. Yani mesela şu hep yanlış anlaşılıyor ki, baştan da söyledim, sadece bir zemin raporu hazırlamak, afet riskini ortaya koyup bir takım veriler elde etmek değildir. Onun üstüne plancı arkadaşların diğer verileri koymaları gerekiyor öyle değil mi? Onlara fırsat verilmesi gerekiyor ama bir yandan da. Bunu biliyorlar. Ne yapmaları gerektiğini biliyorlar. Ama şu an mevcut düzende bazen de bunu yapamıyorlar. Yani ne bileyim sosyal yapıyı ortaya koymaya kalktıkları vakit oradaki kat satışı azalıyor veya yapılabilecek konut sayısı azalıyor veya başka şeyler oluyor. Bu bizimki gibi sıkışık bir kent için kurumlarca sevimsiz oluyor. O zaman yapamıyorlar. Ama bütün bunların zemin raporlarının, bütün bu sosyo-kültürel-ekonomik yapıyla bütünleşmesi lazım. Ve ondan sonra o planın da asla delinmemesi lazım. En çok da herhalde bir yıldır herhalde deprem sonrası yaşanan hukuki süreç bizi meşgul ediyor. Hala da devam ediyoruz buna. Bizim afet ile ilgili bariz bir yasamız yok. İhtisas mahkemelerimiz yok.

N20-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

Çok güzel tartışıyoruz. Birebir tartışıyoruz. Genelde bu panel ise panelin yöneticisi var mutlak ama buna izin veriyoruz. Çünkü bizim buna ihtiyacımız var. Yani karşımadaki mimar da olabilir başka bir meslekten de olabilir ama biz yani “hayır olmaz, böyle bir şeyi kabul etmiyorum” demiyoruz. Onun da fikrini almak durumundayım. Ben de yanlış da olsa fikrimi söylemek zorundayım. Ve bunu tartışmak zorundayız. Yoksa hiçbir yere gidemeyiz. İşte bu kestirip atmalar da buna engel oluyor aslında. Başlanan şeyin bitmemesi. Mesela siz bizim panelimize geldiniz ve fikir beyan ettiniz biz de dedik olmaz öyle şey. Siz de bu yüzden bizim panelimize, toplantımıza bir daha gelmiyorsunuz. Biz böyle açık davranmazsak niye geleceksiniz ki. Belki de çok doğru bir şey öylediniz ama dinlememek gibi bir saygısızlık yaptık. Böyle şeyler de olabiliyor. *İnsanların birbirini dinlemesi halinde çözüm biraz belki değişim yönetimi gibi şeyler gerekiyor. Kurumların iş yapma biçimlerinde bir revizyon / yenileme gerekiyor.*

Bir örnek vereyim. Belki faydalı olur. Her yıl 17 Ağustos’da bir şeyler yapılıyor. Belediyemizde de bir panel yapılıyor. Geçen yıl bir panelde inşaat mühendisi bir hocamız bir sunum yaptı. Çok da değerli bir hocadır. İnanamadım yaptığı sunuma. Sunumu tamamen mimari yapılarla ilgiliydi. Bütün dünyadan, Türkiye’den örnekler gösteriyor. Bak burada boşluk kat yapmışsınız siz mimarlar. Bak burada şunu yapmışsınız siz mimarlar diye. Siz bunu yaparsanız biz ne yapalım dedi. Temizledi inşaat mühendislerini olayı bitirdi. Böyle olmaz. Oradaki ortam çok farklıydı. Kısa tartışmalar oldu. Bizden de, mimarlar odasından da bir yakın arkadaşı olan bir kişi bizim panelistimizdi. Onlar da güzel güzel tartıştılar. Kısacık da olsa. Şimdi ben yine aynı kişi gelirse gitmek istemem. Hani bu meslek şovenizmi mi derler. Biz biliriz, biz en iyisini yaparız, sizin yüzünüzden böyle oldu. Aynen bu. Böyle şeyleri yaşamak istemiyorum ben. Sizi bizi yok. Yaptığımız şeyler birbirinin bir parçası çünkü. Ayrılacak yani. İşte ben yoksam o yok. Onun gibi bir şey. Birlikte çalışmak zorundayız. O yoksa ben onun mesleğini öğreneceğim ya da yapamayacağım. Hep kâğıt üstünde bi şeyler yapacağım gibi bir şey.

N21-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

İnanın, deprem toplantıları çok yapılıyor ama bence sonuçsuz ve verimsiz kalıyor. Çünkü hep bir zemine takılıp kalınıyor. O da işte zeminci arkadaşlarımız bunun ne kadar gerekli bir şey olduğunu söylüyorlar. Biz de bunu kabul ediyoruz. Bu çok gerekli bir şey. Ama bu güne kadar ben bir şehir plancısının da çıkıp o zemin bilgileri bana lazım,

onun üstüne ben bunları bunları koyacağım. Ondan sonra planlama kararları verilmeli denilen bir toplantıya katılmadım mesela. Bunları biz mimarlar olarak söylüyoruz belki ama verimsiz geçiyor. Tartışma, bir zemin noktasında takılıp kalıyor. Zemin etüdü yaptırıldı. Sana iki kat kardeşim. Sana beş kat kardeşim. İyi zemin, kötü zemin. Orayı kapat, burayı aç. Bu değildir. Ve biz hala oradayız. *O zaman problemin iki parçası var. Birinci sorun, toplantının moderasyon tekniği, nasıl yönetileceği, katılanların oradaki hal ve tavırları.* Katılanlardan beklentilerimizin daha fazla ortaya konulması gerekiyor. Şöyle olmamalı. 17 Ağustos geldi. Biz de bir panel yapalım. Yapmamız lazım. Çünkü 17 Ağustos'u anmalıyız. Yapmazsak çok ayıp olur. Kimi çağıralım. Davetlilerin çıkarılıp gelmesi. 17 ağustos sürecinde yaşanan durum bana göre bu.

N20-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N20-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

İstanbul ile birlikte düşünmemiz gerekiyor. Ama zaten bizim de İstanbul ile hayatımız o kadar iç içe girmiş ki planlarımız bile, İstanbul İzmit üstüne plan yapar hale geldi. Çünkü kendi sıkıntıları varsa onları bize itiyor. Biz de bir gün başka bir yere iteceğiz belki. İşte bölgesel, kentsel etkileşimler var. Dolayısıyla İstanbul ile birlikte düşünülmesi.

N20-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Bence o kente özgü olmalı ve hani o kentin en üst başı kimse bu Büyükşehir veya Valilik olabilir. Birisinin öncülük edip herkesden dediğiniz gibi raporları alıp o raporları entegre eden bir şey ortaya koyması lazım ve bizimle paylaşması lazım. Fikir alışverişi ile. Deprem sonrası sağlıklı yapılar ve hasarlı yapılar. Hani bunlar tespit edildi, doğru dendi yanlış dendi. Çok acele yapıldı dendi. Bir tek gözlemsel yapıldı dendi. Mecburiyetten gibi. Bütün bunlar bir tarafa bırakılıp, depremden sonra bizim bir yapı stokumuz var. Bunlar ne durumda acaba diye ona bir bakmak gerekiyor. İşte o zaman biz inşaat mühendisi arkadaşlarla birlikte bu işi yapabiliriz. Buna yönelik eğitimler de var. O eğitimi alıp, gözlemsel değil de daha bilimsel yakın. Onları bir tespit etmemiz lazım. Hasarsız görünüp de hasarlı olan da var. Çünkü hukuk sürecinde insanların can kaybı acısı geçtikten sonra maddi kayıplara uğramamak için mahkemelere itiraz ettiler. Rapor değiştirmeye çalıştılar. Falan gibi.

N21-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Biraz acımasız olmak gerekiyor. Hani o mal sahibinin izni olmaksızın binayı da gezmek mümkün değil. Buna devletin belki yasal bir formül bulması gerekiyor. Veya yerelde böyle bir birliktelik ile olabilecek bir şey ama yapı stoku çok önemli bence. Onu tespit etmemiz gerekiyor ki hangisi iyileşecek, hangisi sağlamlaştırılacak? Yapısı gerçekten hasarlı olan kişinin maddi durumu nedir? Yapısını güvenli bir hale getirebilir mi? Getiremezse kim ne yapabilir? Yerelde mi olur, devlet mi yapar? Nasıl olur, nasıl gider? İşte devletin politikasıyla, hasarlı yapıya verilen bir takım rakamlar var. Bu rakamları belki de oraya harcamayan insanlar da var. Onu da bilmiyoruz. Devleti sömürenler de var çünkü. Bütün bu yapı stoku ve mevcut yapı stokunun özellikle 1999'dan önce yapılmış yapılar için söylüyorum. Onların durum tespitlerinin yapılması önemli ve ona göre de bir programa, plana, eylem planına geçilmeli. Bu eylem planı sağlıklılaştırma gibi bir şey olabilir. İyileştirmenin ötesinde bir şey olmalı.

N21-Nurcan Taşpınar, Depremzedeler Derneği Başkanı

N21-A-ALGILAMA SORULARI:

N21-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Bize göre artık bir toplumsal felaket afetler. Çünkü afet hani çok kitapvari bir anlamda ifade ettiğimizde yaşanmış doğal bir olaydır. Ama afete dönüştüren bizim hatalarımız, teknik anlamda yaşadığımız yerleri çok ciddiye almıyor olmamız. Afet orada bizim hepimizin başına maddi manevi zararların gelmesi demek. Yaşadığımız alanın dağılması, yaşadığımız insanlarla ayrılmamız. Aslında çok birebir bir tanımı yok. Sizin yaşadığımız ile alakalı bir şey aslında.

Afeti bana göre, bizim yaşadığımız deprem bir afetti evet. Orada kendinizi sorguladığımız başka bir şey geçiyorsunuz. *Meseleyi tarif etme biçiminin sizin başkaları ile beraber iş yapabilme durumunuzu da etkiliyor ve belirliyor.* Aslında afete farklı kurumlar farklı bakmıyorlar. Hepsi burasının bir deprem bölgesi olduğunun farkında. Eğer deprem üzerinden bakarsak afete sonuçta biz bunu yaşadık. Bir 20 ya da 30 yıl sonra ya da çok kısa bir süre sonra yaşama olasılığımız var. Yaşayacağımız da kesin. 17 Ağustos ya da 12 Kasım'da gördüğümüz zararları yeniden yaşamamak adına buna dair çeşitli tedbirlerin de alınması gerekiyor. Bu da sadece maddi anlamda bir zarar değil. Mesela bugün Kocaeli'yi psikolojik bir taramadan geçirirseniz %80'i depremden kalan hala o korkunun etkileri ile yaşıyor. O zamanın verdiği "hayat zaten 3 günlük" deyim böyle hiçbir sorumluluk almayan insanlarla dolu. Maddi kayıplar zaten ölçülemiyor. *Bir şeyden korktuğunuz zaman, bir konudan korktuğunuz zaman konudan ders alma davranışlarınızı da değiştirebiliyor. Öğrenme meselesi önemli. Korku öğrenmeyi hızlandırabiliyor ama öğrenmeyi zorlaştırıp imkansız hale de getirebiliyor. Şehir planlama alanında meseleyi fiziki planlarla, haritaya dökerek çözme çabasında olan bir tutum var. Dışarıdan da böyle algılanıyor. Ben bunun çok doğru olmadığını düşünüyorum. Katılımlı tasarım konusuna vurgu yapmak gerekebilir. Kullanıcı ile beraber tasarlamak*

N21-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Mesela deprem olmadan önce evde hep şey geçirdi. Ara ara İzmit'de küçük depremler olurdu zaten. Küçük sallantılar. Biz de 7 katlı bir binada yaşıyorduk. Böyle alanı, önu geniş bir alandı ve şeydi. Onun karşısındaki tepede de yüksek binalar yapılmıştı. Akçakoca diye belki görmüşsünüzdür. Biz hep bir deprem olsa bu binalar kesin yıkılır falan. Deprem hayatımızda vardı. Hatta benim elime depremin olduğu hafta küçük bir kitapçık geçmişti. Depremden korunmanın yolları diye. O an yapılacak şeyler. Ben de dolabıma atmıştım. Ne yapacağım bunu falan diye. Deprem gecesi şeyi düşündüm. Ben neden okumadım çünkü o an panikliyorsunuz. Ne yapacağınızı şaşıyorsunuz. Bir yandan aile bireyleri bir başka yerdedi. Deprem ilk anda bizim hepimizde karmaşaya neden oldu. Kent için de öyle. Herkes bir karıştı. Genel yapısı karıştı. Aile yaşamı karıştı. İş yaşamı karıştı. Mahallesi karıştı. Bir sürü sevdiğimiz insanı kaybettik mesela. Deprem hep bunları hatırlatıyor.

İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?

İnsanlar belki biraz da herhalde şunu düşündü. Evet, kente çok büyük zarar verdi. Bizim kentimiz mesela bir gün önce bu kadar kalabalık değildi. Bu kadar karışık değildi. Depremden sonra biraz yapılarda ve gelen insanlarda bir karmaşa yaşanmaya başlandı. Kent için de öyle. Çünkü nüfusumuz arttı bizim depremden sonra azalmadı. Belki başka kurumlar da vermiştir bu bilgiyi. Ama gözlemlediğim kadarıyla, yeniden yapılanma süreci mesela çok sağlıklı geçmiyor. Hasarlı konutlar var yığın gibi. Kente ciddi bir zararı var bunun. 35000 tane hasarlı konut var. Bunların olası bir depremde yıkıldığını düşünürsek bizim önümüzdeki bir sonraki deprem sürecinde yaşayacağımız zarar çok daha fazladır. 12 Kasım da da zaten örnekleri görüldü. 17 Ağustos'da zarar gören binalar 12 Kasım'da yıkılmışlardı. Kenti bu anlamda gelişim alanı noktasında çok etkilediğini düşünüyorum.

N21-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?)

Afet riski dediğimiz zaman aslında yaptığımız herhangi bir işte, yaşadığımız bir yerde size karşı tehlikedir risk. Ya da olumsuz bir noktadır. Mesela afeti de buna eklerseniz evet bu kent afet yaşadı ve buna dair ne yapılmalı noktasında riski kabul ediyoruz. Kesinlikle 17 Ağustos'dan sonra mesela afet riskini bilmiyorduk. İzmit depremle baş başa. Herkes "aman binalar, kat indirim ilk aşamada, bundan sonra mimari daha iyi yapılacak. Çok belediye ile tartıştı ama sonrasında oy kaygısı ve maddi kaygılarla kabul etmedikleri ya da insanlarla tartışmadıkları şeylerdir. Bütün bunları yapmadığımız sürece de. Biz ona taktık. Bu kentte kat indirimine gidilmediği, imar planları uygulanmadığı sürece o risk hiçbir zaman ortadan kalkmayacak. Dolayısıyla da afet riski dediğimiz zaman, bizim kentimize dair risk böyle devam ediyor. Onun dışında da dediğim gibi depremden başka afetlere maruz kalabilecek bir kent değil. Altyapısı olarak da vs vs gibi şeyler de yaşamıyoruz. Bazı bölgelerde var. Onlarda da kentsel dönüşüm çalışması var şimdi. Onu yapmaya çalışıyorlar. Kentsel dönüşüm bence yanlış başlayan ama bizim sonuna kadar desteklediğimiz bir şey. Mesela Dereboğazi denilen bölge evet herhangi bir afete karşı riskli bölgelerden bir tanesi. Deprem de olabilir. Belediye bu konuda bir projelendirme yaptı kendi içinde. Ama eksik bıraktığı bizim sohbetin başındaki konu. Planlama sürecine orada yaşayan insanları katmadılar. Dolayısıyla bugün orada yaşayan aileler şimdi 50 yıldır aynı

mahallede yaşamış, komşusu ile yeri geldiğinde maddi manevi anlamda yardımlaşan, dayanışan aileler. Tam bir mahalle yaşamı olan yerler. Oradan insanları dağıtıp, sekiz on katlı binalara götürmeye çalışıyor. Artı bir de üstlerine onu borçlandırıyor. Tamam, iyi, sağlıklı bir konut verebilirsiniz. Sağlıklı bir şey olabilir. Ama onun tek göz odası veya tek katı su alan rutubetli yapısı onun için daha sağlıklı çünkü borcu yok. Komşusu ile birlikte uyumlu bir yaşam sürüyor falan. Mesela bu memurlarla bir sürü problem, kavga gürültü çıkıyor o bölgede. Belediye, bu riskli alanları kaldıramadığı sürece de afet riski devam edecek kent için. Ama özünde orada yaşayan insanların fikirlerini önemsemeleri lazım. Oraya gidip sormalılar, siz nerede yaşamak istiyorsunuz diye. Ya da bu mahalleyi kaldırdığımızda size nasıl bir alan oluşturmamız gibi. Yaşayabileceğiniz, birbirinizden ayrılmadan gibi sorularla asıl cevabı bulabilirlerdi ama bunu yapmadılar.

Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?

Tespit ettiğimiz şeyler. Birincisi imar planının kesinlikle doğru uygulanması gerekiyor. İkincisi hasarlı binaların kat indirimi en azından, tamamen yıkılmasını istiyoruz ama öyle bir şey mümkün değil. Hükümet kat indirimi yapamaz. Üçüncüsü afetlerde herhangi bir müdahaleye karşı kent içi ve kent dışı yapılanmaları bence önemsemeliyiz. Dördüncüsü sivil toplum örgütü, belediye ve ilgili kurumlar valilik hangisiyse. Mesela belediye bize şöyle bir teklif ile gelseydi. Biz Dereboğazındaki mahallede kentsel dönüşüm uygulayacağız. O bölgedeki insanlarla bunun iletişimini kurabilir miyiz sizin aracılığınızla. Çünkü son 3 yıllık çalışmamız aslında buna çok müsait. Çok ciddi deneyimler de elde ettik. Biz de giderdik bir kere önce oradaki insanlara kentsel dönüşümü teknik insanları kimler ise anlatırdık. Yani o bölgenin risklerini, yaşadıkları süreci, ileride karşılaşılabilecekleri problemleri, yaşamlarına gelecek zararlar gibi. Biz de yaşamlarına katılabilecek artıları çoğaltmaya çalışırdık. Evet, bir arada yaşamı her zaman savunuruz zaten. Ama yeni oluşturulabilecek alanda söz sahibi olmaları, o alanın planlama yapım sürecinde yer almaları gibi şeyleri anlatırdık ve kentsel dönüşüm gibi şeyler de çok rahatlıkla uygulanabilirdi. Türkiye genelinde uygulanması gereken şeyler bunlar. Bu tür tedbirleri alırsak biz afetlerden biraz daha risklerini en azından uzaklaşmış oluruz. Ama bunları yapmadığımız sürece bizim kazandığımız bir şey yok.

N21-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N21-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

DEPDER ilk kurulduğunda yedi tane olarak kuruldu. Düzce, Adapazarı, Yalova, Karamürsel, Değirmendere, Avcılar da ve biz vardık. Sonra zaman içerisinde birbirimizi tükettik. Meclislerimiz vardı. Her hafta bir araya gelirdik. Bütün bölgelerin problemleri ortaklaştırılırdı. Mesela bizim İzmit’de. *Problemleri ortaklaştırırken ne tür yöntemler kullanıyor dunuz?* Mesela bir kere herkes bölgesinde, yerelde çalışmasını sürdürüyordu. Örneğin prefabrik ile ilgili bir sorun tespit etmek için gidip ezberden ama prefabrikte insanlar şu sorunu yaşıyor demiyorduk. O bölgelerde kalıyorduk. Bölgelerdeki insanlar zaten üyelerimizdi ya da işte kalıcı konutlardaki insanlar üyelerimizdi. Hukuksal boyutlarında da gönüllü bir hukukçumuz var. 7 yıldır bizi destekliyor. Yapacağımız bir eylemin dahi hukuksal aşamalarını izah ediyor. Bizimle gönül birliği etmiş insanlarla hukuksal konuları da tartışarak ilerliyoruz. Attığımız her adımı yasal bir hale dönüştürüyoruz. Bu kentteki, bölgedeki insanların daha sağlıklı ve güvenli alanlara yerleşmesi gerekiyor. Ki riski azaltmak için. Bugün binaların çoğu eski binalar, depremde de çoğu orta hasar aldı ve hiçbirisi çözümlenemedi. Konu kapatıldı. İlk problem hukuksal bilgilendirme süreciydi. Çünkü mesela biz afet kanununu bilmeyen insanlardık. Ne hak sahipliği yasasını biliyorduk, ne onun ilgili hükümleri. Dolayısıyla o süreç içerisinde neler yapmamız gerektiğini birçoğumuz bilmiyorduk. Okuma yazma oranı genelde konut sahipleri daha gençlerin dışında emekli olmuş yaşlı insanlar. Onun için. Onların büyük bir çoğunluğu okuma yazma bilmiyordu. Nereye gideceğini bilmiyordu. Ailesinden kayıpları olanlar o ilk anlarda “aman gideyim devlete evraklarımı vereyim”. Annem, babam, çocuklarım ölmüş benim evim gelsin gibi duygularla bakmadılar. Hani canım gitmiş mal olsa ne olur gibi bakılıyordu. Dolayısıyla bizde hak sahipliğine başvurmayan bir sürü aile var. 1500 civarında. Onlar zararlarını almadılar. Mesela onlar herhangi bir konut ya da kredi kullanamadı. Süresi içerisinde müracaat etmediği için. Bu konuda mesela gazete, televizyon, basın, yerel basın yoluyla ilk başta duyurularda bulunduk. Hukukçumuz ile birlikte. İnsanlar geldiler toplantılar yaptık. Mazeretleri neydi mesela kimdi mesela. Okuma yazma bilmiyordum. Böyle bir şeyi duymadım. Kimisi yasal süreçten baştan haberi yoktu, il dışındaydı. Kimisi evet ben ailemi kaybettim. İlk anda benim için konutun önemi yoktu gibi şeyler söylediler. Mesela bu toplantılar her bölgede ayrı ayrı yapıldı.

Adapazarı, Düzce İzmitte. Ama aylar süren topantılar. Defalarca insanlar bir araya geldi. Sonra onları ortaklaştırdık. Evet, okuma yazma bilmemek, ailesini kaybetmek ortak bir sorun. Bunun üzerinden ilgili kurumlara Valiliğe, bakanlıklara talepleri ilettik. Talepler reddedildi. Çünkü yasayı önümüze çıkarttılar. Süre vardı. Onunla ilgili ceza evinde, yurtdışında, hastanede ve askerde olanlara ayrıca bir aylık bir süre tanındı. Onun dışındakilere tanınmadı. Sonra o kurumlardan red cevapları gelince döndük hukuksal süreci başlattık. Davalar açmaya başladık. Orada mesela ailesinden birinci derecede yakını kaybedenler bu hak sahipliği davalarını kazandı. Ama onun dışındakiler reddedildi. İşte okuma yazmayı bilmemek veya il dışında olmak süreyi kaçırma adına bir gerekçe değildir. Sonrasında kalıcı konutlar başladı. Kalıcı konutlar sahipleri gelip gitmeye başladı. Bunlar kademe kademe. Onların dertleri birincisi yaşadıkları alanların dışındaki bölgelere yerleştirilmektir. Bu tür uygulamalar insanların İzmit’den bağını koparmak anlamına geldi. Bir de biz çok büyük bir Büyükşehir belediyesi olarak geçmemize rağmen hala mahalle yaşamını sürdüren bir kentiz. Dolayısıyla 20 yıldır oturduğu kişiyle oturmak istiyor. Görüşükleri ile bağlantısının devam etmesini istiyor. Yeni yerlere itirazlar oldu. Kura çekimlerinde usulsüzlükler yapıldı. Bu sadece İzmit’de değil Düzce’de de yapılan bir şeydi. Bu tür sorunları ortaklaştırdık. Bununla ilgili de görüşmeler yapıldı. Burada dava açmanıza gerek kalmadı. Mesela insanlar bodrumlara verildi. Verilmeyecek denmesine rağmen. Bodrumlar dava açılmadan İzmit’de değiştirildi. Ama Düzce’de değiştirilmedi. Oradakiler dava açarak kazandılar. Sonra evizi yapana yardım kredisi. Kalıcı konut seçmeyenlerin devletten aldığı 6000 YTL’lik konut yapmak ya da konut almak üzere alınan para. Orada tabi ev alıyorsanız işte noter işlemleri, tapuyu getirmek zorundasınız, veya konut yapıyorsanız da inşaatın belli aşamalarına göre kredinizi kullanıyorsunuz. Onlar mesela ilk altı ay yasal prosedür gereği, inşaat izinleri kaldırıldığı için, başlamadılar. Sonra tabi evin yerini planlamak, onun inşaatına başlamak bir sürü prosüdür. Süreç içerisinde 6000 YTL eridi. İnsanlar evrak masraflarını bile karşılayamayacak duruma geldi. Onunla ilgili bir sürü itirazlar ve taleplerde bulunduk. Bu bütün deprem bölgesinin ortak talebi idi. Şimdiye kadar yıllar içerisinde çeşitli kademelerle 17000 YTL’ye kadar çıktı bu kredi. Sivil toplum örgütlerine belediye neden ihtiyaç duyuyor. Yurtdışındaki özellikle bu projelere kaynak veren yerlerden paraları alabilmek için. Sivil toplum örgütleri de ayakları üzerinde durabilmek için buna ihtiyaç duyuyorlar. Çünkü onların da oradan bir kaynakları oluyor.

N21-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Diğer dernekler ile zaten yerelde bir örgütlenme var. Çadır kentlerde çıkan bir yapılanmadır DEPDER’ler. Çadır kentlerde insanlar valinin kapısını çalıyorlar kapılar kapalı. Ya da bir sürü insan kime ne dert anlatacağını bilemiyor. O tür bir duygu ile hareket ederek insanların kurduğu bir yapılanma. Bu her bölgede aynı eş zamanlı olarak başlamış zaten. Sonra zaman içerisinde bizim tarihimizde anımsamak istemediğimiz bir zaman o. Dünya Yerel Yönetim ve Demokrasi Akademisi Vakfı diye bir kurum var İstanbul’da. WALD’ın bir dönem projesi haline getirilmişiz. Ben o süreçlerde başlangıç sürecinde yoktum. WALD bir proje hazırlamış bu yereldeki örgütlenmeleri görüyor ve finansı valiliğin ya da bilmem nerenin değil de Hollanda’dan gelecek Kiliselerden gelecek fonları yerel örgütlere aktarmayı hedefledi ve bunu bir proje haline dönüştürüyorlar. Her bölgeden proje koordinatörleri tespit ediliyor. Sonra bizim kira, elektrik su gibi kısımları finanse ediyorlar. Çalışmada kullanılabilecek herhengi bir şeyi. İlk dönemlerde üyelik zorunluluğu ya da işte gelen insanların oranını elektriğini, suyunu sorgulamak gibi bir derdi yoktu derneğimize gelenlerin. Orada gönüllü çalışanlar ile pek ilgilenmiyordu. Böyle bir hata yapılmıştı bu süreçte. Sonra bu hata DEPDER’lerin dağılmasına da yol açan bir hatadır bu. Biz sonra Düzce, Gölcük, İzmit olarak bir tartışma başlattık. Biz finanse edilmek istenmediğimizi belirttik. Bizim genelde yaptığımız çalışmalarda insanlar o dayanışmayı ya da oradaki kaynakları sorgulamıyorlar. Biz girdiğimizde önce kaynaklarını sorguluyoruz. Bu çok önemli. Özellikle kent içindeki kurumlarla iletişim kurarken bunu bir proje haline dönüştürmüş mü, bundan maddi bir beklentisi var mı, biz arada neyiz gibi soruları sorarak giriyoruz açıkçası. Biz de bunun bilgisini geriye dönüp insanlara veriyoruz. Böyle bir mekanizmamız var. Böyle bir yapılanmanın içerisine girdik. Biz daha sonra bunu reddettik tabi. Daha kendi başına bir şey olsun dedik. Hatta kapanacaksa dernekler kapansın. O zaman sivil toplum örgütü olmuyorsun ki. O zaman Valiliğin sorun tespit eden alt bir kademesi gibi çalışıyorsun. İnsanlar geliyor sana dilekçe yazdırıyor. İşlerini görüyorsun. Daha sonra gidiyorlar. Belki arada geliyor bir çayını içiyor. Ama onun veya senin sosyal yaşamına dair kattığın bir şey yok. Onu reddettiğimizden beri de, bizim o zaman 200 civarında üyemiz vardı. Bugün 1250 civarında üyemiz var. Bunun 800’ü şu an aktif durumda. Her hafta iletişim kurduğumuz, aidatını ödeyen, derneğin kirasını sadece benim ya da bir başkasının sorguladığı, 700 üyenin neden kiramız ödenmedi dediği bir hale getirdik. Neden? İşte valilik ile herhangi bir görüşme yaparken biz gidiyoruz, çok rahatlıkla 700 kişi adına geldik söyleyebiliyoruz.

İletişim halindeyiz. Öbür türlü biraz daha ezber, “bütün depremzedeler arkamda. Bütün kenti getiririm buraya gibi ezberci, kabadayı yapılarımız da var İzmit’de. Biraz argo gibi ama biz böyle değiliz. 4-5 yıldır kendi ayaklarımız üzerinde duruyoruz. Tam bir sivil toplum örgütü olmaya çalışıyoruz aslında. O yüzden de gidip belediyeyi, valiliği rahat bırakmıyoruz. Mesela bizim evsizler çalışmasında valilik baştan sürece müdahil değildi. Deprem zamanı kamulaştırılan alanları talep etmiştik biz. Konut yapılmış ama orada rezerv arsalar vardı. Buralarda ekonomik, evsizler için konut yapılabilir dedik. Afet İşleri Genel Müdürlüğü ile aylar süren görüşmeler yapıldı. Ve Afet İşleri evet haklısınız dedi. Arazileri Teknik Araştırma Uygulama Birimine devretti. Çünkü yasal olarak bize tahsis mümkün değildi. Onlar da gecekondü yasası üzerinden tahsis yapacaklar. Hem ekonomik olacak hem de yasal bir kimliğe bürünmüş olacak. Ama sonra bizi destekleyen belediye gitti arsaları aldı. Bize tahsisinin yapılacağı hafta evraklarımızı doldurduk, hala duruyorlar. Belediye, kentsel dönüşüm için istedi. O Dereboğazı dediğim, kaldırmaya çalıştığı mahalleyi daha farklı bir bölgede 10 katlı binalara yerleştirmek için. Sonunda aldılar. Hükümet, yerel belediye onlarda. Kentte 2 bakan, 6 milletvekili var. Dolayısıyla sivil toplum örgütünün sesi çok önemli gelmedi. İlk yıllarıydı onların. Daha ezberci ve sert bir tutumları vardı. Orada gerçek ihtiyaç sahipliğinin yapının içinde olması devreye giriyor. Mesela o insanlar yılmadı. Biz yapay bir örgütlenme yapsaydık, insanların iç yapılanmasını bilmediği, dışarıdan finanse edilen bir kurum olsaydık. Orada insanlar şansımızı denedik olmadı. Ne yapalım böyle devam ederiz derlerdi. Ama her hafta toplantıya gelen bir insan, belki yol parasını vererek geliyor derneğe, bu şekilde dernek aidatını ödüyor aksamadan çünkü o kurumu ayakta tutması gerektiğini biliyor. Ve bu yapılanmada birlik olmadığı sürece hayatın, konut gibi bir problemin, kendi maddi olanaklarıyla ya da kendi bireysel kredi ile aşamayacağını biliyor. Biz en başından beri bütün hukuksal boyutlarını tartıştık. Bundan sonraki çalışmamızda tek başımıza devam ederken yapıp yapamayacağımız şeyleri de değerlendirerek yaptık. Çünkü bir yıl bu çalışmaya girip girmeme tartışması yaptık. Bu insanlar bir gün belediye, bir gün belediyenin açılışlarına, bir gün AKP’nin önüne her gün bir eylemliliğe büründük. Öğrenci, işçi eylem yapar. Sendikası vardır. Derneği ya da örgütü vardır. Ama bu insanlar evinden pazara giden hayatında toplantı yapmamış insanlar eylem yapıyor ve belediye başkanının yakasına yapışıp niye aldın benim arsamı diyorlar. Çok sahibi bir şeydi. O yüzden mesela valilik girdi devreye. Evet dedi çok ciddi bir problem. Çözeceğiz. Hemen başka bir arazi tespit edildi. Biz alternatif üretilmediği sürece bunun peşini bırakmayacağımızı söyledik. Şu anki arazimizi bize valilik sayesinde tahsis ettiler. Çünkü biz kentte bir sorun olarak her anda önlerine çıktık. Açılış yapıyorlar. Dışarıdan misafirler davet edilmiş. Kentte güzel şeyler oluyor. Bir bakıyorlar 50 kişilik bir depremzede grubu gidiyoruz. Bizden rahatsız oluyorlar. Yakamızda rozetimiz oluyor işte. Sivil gücü kullanıyoruz. O noktada AKP il başkanlığı devreye girdi. Evet dediler. Çok doğru bir şey. Biz belediye olarak da yanlış yaptık. Bunu da çözeceğiz. Sonra bizim derdimiz zaten biz kendimiz konut yapalım değil. Orada değişik bir modelle yola çıkmıştık. Seçtiğimiz insanların evi ya da konut yapacak arsası olmayacak. O yapılanmanın içine çıkar amaçlı gelmeyecek. İkincisi depremi burada yaşamış olması gerekecek. Çünkü bir afet üzerinden yola çıktığımız için eğer bunun sorusunu sorarsak İzmit’de milyonlarca insan yaşıyor ve hepsine cevap verme şansımız yok. Bizim gücümüz belli. Bir vaatle ortaya çıkarsınız ama onun altından kalkabilmek de çok önemli. Başta bakanlık kendisi konut yapmayı kabul etmediği için biz kooperatif kurmuştuk ve inşaatları ekonomik nasıl yapabiliriz diye tartıştık. Orada TMMOB’un da tavsiyesi niteliksiz iş gücüne katılabilirsiniz. Örneğin benim ustalığım yoktu. Ben siva yapamam ama ben tuğla taşıyabilirim. Gerekli, tedbirler alındığı zaman. Ya da buna benzer işlerde çalışabiliriz. Siva yapamayız ama harç taşıyabiliriz. Ve bu niteliksiz iş gücünden elde edeceğimiz tasarruf ile hani kendi maddi olanaklarımıza göre daha ekonomik bir konut yapmış oluruz. Hem de birebir imalat sürecine katılmış oluruz. Tabi oradan kesinlikle bir takım beceriler de kazanmış oluruz. Bu zorunlu bir şeydi. Her üyenin belirli bir iş planına göre, TMMOB ile ortak yazdığımız bir maddeydi, niteliksiz işlerde çalışma zorunluluğu var. Bu proje hayata geçmedi çünkü bize TOKİ ile bir teklifle geldiler. Bu bahsettiğimiz bizim tüzüğümüzü de verelim. Bunu Sanayi Bakanlığı’ndan özel olarak onaylattık. Normal kooperatif tüzüğü kullanmadık. *Farklı yapılanmaların iş yapma motivasyonları da çok önemli burada. İşe girerken ne tür niyet ile girdikleri çok önemli.* Mesela orada benim diyelim mesaim var, ben çalışıyorum, planlandığı gün işe gidemeyeceğim. Benim yerime mesela orada dernekte işsiz olan arkadaşlardan inşaata gidebilecek arkadaşlardan. Oradan herhangi bir tanesi, sıradaki kim ise yerine inşaata gidecek o da ona yevmiesini ödeyecek gibi çok şeyler ürettik. Ekonomik olabilecek. Malzeme almak üzere görüşebileceğimiz yerleri araştırmaya başladık. İnsanlar çok idealist bir şey olarak bakıyordu. Amerikayı yeniden mi keşfedeceksiniz gibi şeyler söylüyorlardı ama bu öyle değil. Bu gerçek olan şey. Bizim belki annelerimizin köylerde yaptığı “imece” denilen şey. Mecid diyorlar onlar. Buna benzer bir şey. Yaşadığım alanı mimari sürece katıyorsun. Çok daha iyisini yaparsın. O zaman valilik hemen arsayı buldu. Sonra o sivil güçten etkilenen siyasi iktidar gelip “haklısınız. Bunu nasıl çözelim. Size arsa verelim.” Ya da o arsayı üzerinize alın. Kendiniz yapın. Ya da TOKİ yapın. TOKİ’nin bu

konuya müdahil olması zaten mantıklı bir şeydi. O kurum bu ülkede bunun için var. Zengine villa yapmak ya da devlete artı bir gelir sağlamak için yok ki. Sosyal konut üretmek için var. Bu mantıkla kurulmuş bir şey. Onun iç tüzüklerini çıkarttık. Afet bölgelerinde uygulaması gereken kurallar neler ya da işte ayrıcalıklı özellikler. TOKİ'ye bütün bunları bilerek gittik. Onlar öyle bir teklif yapınca biz döndük üyelerimize sorduk. İmece olarak mı devam edelim, kendimiz mi yapalım yoksa TOKİ mi yapsın diye. Üyeler de TOKİ dediler. Benim kanaatim bir deneyim anlamında imeceye devam etmektir. Ama tabii bu ilk defa olacağı için çok sıkıntıları var. Toplantılarda bile hala bunun sıkıntılarını yaşıyoruz. Onlar TOKİ'yi tercih etti ve biz 1,5 yıldan beri TOKİ ile bu süreci takip ediyoruz. Planlama 3-4 hafta önce bitti. Plancı ile görüşmeden bitti. Bakalım son aşamalarında bizle görüşecek mi? Yerel yönetimlerin ve sivil toplumun bir araya gelme motivasyonu genelde projeler, para ile ilgili. Özellikle deprem sonrası Kocaeli'deki sivil toplum örgütlerinin ya da belediyelerin yaptığı bütün çalışmaların arka planına baktığınızda tamamen yurt dışından projelendirilerek finanse edilmiş çalışmalar. Bağımsız yürüyen hiçbir şey yok. İzmit kent kurultayı zaten final oldu. Dağıldı. Kaynakları kalmayınca dağıldı. Daha medyatik olan kurumlar bir araya geliyor. Ağustos ayında bu çok daha yoğunlaşıyor. Onun dışında yıl içerisinde hiç bir şey yapılmıyor veya yapılanlara da destek vermiyorlar. Ağustos ayında herkes işte panel yapıyor, konuşmacılar davet ediliyor. Orada her yıl bir sürü şey konuşuluyor. Evet biz sadece 17 ağustos değil yılın normal zamanlarında da bir araya gelelim. Kentin riskli bölgelerini tespit edelim. En azından depreme karşı riskli binaları tespit edelim. Bunlar ile ilgili ne yapabileceğimize bakalım. Kat indirimi gerekiyor mesela Kocaeli'nde. Kat indirimine ilişkin hiçbir kurum şimdiye kadar bize destek vermedi. Normalinde mesela Bekirpaşa dediğimiz bölgede 3 kata kadar izin var. Depremin öncesinde de öyleydi. Şimdi de öyle. Ama o bölgede 7 katlı, orta hasarlı dedikleri binalar var. Ki orta hasarlı diye bir kavram biraz daha ekonomik bu afetten ekonomik tutum adına çıkartılmış bir şey. Çünkü TMMOB kabul etmiyor. Yani, bir kirış gibi bölgelerinde hasar varsa binanın kesinlikle yıkılması gerekir ama sıra ya da tuğla gibi kısımlarında hasar varsa onarılabilir. Bunda bir sıkıntı yok. Buna rağmen yeni yapılacak binalara 3 kat ruhsatı veriyorlar. Biraz da sıkı takip ediliyor. Çok fazla değil ama yine de kaçak binalar yapılıyor. Yanında orta hasarlı, 7 katlı bir bina var. O insanların 3 katlı imar planına uygun konut yapmasının anlamı yok çünkü herhangi bir deprem durumunda o 7 katlı bina 3 katlıya zaten altına alacak. Mesela bu çok tartışılmalı. Tartışmıyorlar. Arama kurtarma ekibi kuralım. İyi kuralım. İzmit'te bir sürü arama kurtarma ekibi var. O arama kurtarma ekibinde olan insanlar nerede yaşıyor. Bu hasarlı binalarda ve riskli bölgelerde yaşıyorlar. Peki, yani öyle bir afet durumunda kim kime ulaşacak. Aslında arama kurtarma adına kent içinde değil kent dışında bir örgütlenme yapılması gerekiyor. Diyelim Yalova'daki bir duruma karşı bizim müdahale edebileceğimiz, buradaki bir duruma Yalova'nın müdahale edebileceği bir mekanizma geliştirmeli çünkü zaten biz afet anında mağdur oluyoruz. Yani onun içinde kalıyoruz. İnsanlar bir de öncelikle hep yakınlarına gidiyorlar. Öyle bir durumda organize olmak, bir araya gelmek, ekibi toparlamak çok saatleri hatta günleri alan bir iş. Dolayısıyla çok mantıklı işler yapmadıklarını düşünüyorum kurumların. Mesela biz en başından beri üniversite ile çok iletişim kurmaya çalıştık. TMMOB ile zaten 7 yıldır kesintiye uğramamış bir iletişimimiz var. Biz her türlü teknik konuda gidip onlardan bilgi alıyoruz. Onların hazırlayacağı raporlar doğrultusunda kendimize bir yol belirliyoruz.

N21-B3-Afetlerde ortak çalışmaları nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Bence işe yaramıyor. Ben Kent Kurultayı'nın bir şeyi değiştirdiğini görmedim. Pek yaramıyor. Onlar da finans kaynaklı devam eden yapılar. Örneğin İKK'nın parası bittiğinde başta başkan olmak üzere, hala görüştüğümüz insanlar ama çalışmayı bıraktılar. Kaynak tükendiğinde herkes dönüp arkasını gidiyor. Orada fazla bir muhatapımız kalmıyor. Şu an İKK aktif değil. Bizim yapılanma modelimize göre samimi gelmiyorlar. Üniversite bir yerde bir konuyu ele alırken insanların içinde olduğu yerleri seçmeli. Deprem bölgesinde kadınlar ve çocuklar çok bunahıyorlar. Projenin içeriğinde ya kadınlar ya da çocuklar var. Projelerde bütçe almaya çalışırken, "biz kadınlar ve çocuklar adına bir şey yapacağız" diyorlar. Mesela bununla ilgili dernekler kuruldu. Afetzedeler derneği, Marmara Depremzedeler Bedensel Engelliler derneği. Bugün işte isimlerini kullanarak satabilecekleri materyaller üretmeye çalışıyorlar. Mesela bir boyama kitabı yapıyorlar, sadece para kazanmak için yapıyorlar. Derneğin sosyal çalışmalarına bir bütçe oluşturmak hedefleri yok. Hemen hemen her kurumda var. Mesela itfaiye bu işlere çok fazla bulaştı. Böyle bir şeyin içerisinde yer alabilmesi için sevmesi gerekiyor. Çünkü yaptığınız her şey bu kente dair. Ve bu kentteki insanlara dair şeyler. Hani uluslar arası boyutları geçtik artık. Kenti sevmiyorsanız ya da insanlarla iletişim kurmak gibi bir derdiniz yoksa zaten orada olmanızın da bir anlamı yok. Çünkü onu dönüştürebileceğiniz şey kent yaşamında ortaya çıkıyor.

N21-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N21-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Anlaşmazlıklar çıkmıyor. Herkes aynı şeyi söylüyor. Ama iş uygulamaya geldiğinde ya da birilerine onun anlatılmasına sıra geldiğinde kimse ortalıkta olmuyor. Mesela İKK'nın düzenlediği bir toplantıya gittiniz. Çeşitli bileşenleri var. Dendi ki evet işte mesela prefabrik bölgeleri problemlidir. Oradaki yaşamın iyileştirilmesi ve oradaki insanlara alternatif alanların üretilmesi gerekiyor deniyor. Biz gidiyoruz hemen oradaki insanlar ile oturuyoruz. O konuyu tartışıyoruz. Ne yaparsak ona göre bir örgütlenmeye çaba gösteriyoruz. Oradaki sorunları tespit ediyoruz. İlgili makamlar ile onu görüşmeye çalışıyoruz. Ama kent kurultayı bunu tartışmaya açmışsa bile İKK alana inmiyor. Yani o prefabrika alana gidip de insanlar ile sizin ne sorunlarınız var? Buradan sonra alternatif yaşam alanı olarak ne istiyorsunuz. Ya da hep birlikte ne yapabiliriz diye sormuyorlar. Paylaşmıyorlar o insanlarla. Dolayısıyla konuşulan her şey o toplantı salonunda kalıyor. Biz çalışmamıza devam ediyoruz. Onlar da raporlarını hazırlıyorlar. Tartışma yöntemi olarak mesela benim ya da bizim gerildiğimiz noktalar dernek olarak çok üstten bir dilleri var. Yani mesela KAYÖD, İKK, Tabip Odası biraz daha kendi içinde çalışmalarda da bulunuyorlar. Üniversitenin kesinlikle çok üstten bir dili var. Çok akademisyen. Mesela bizimle pek bir konuyu tartışmayı kendilerine kabul etmiyorlar. Yani diyelim bir teknik bilgi istiyoruz. Siz afet hukukuna karşı bir eğitim görebilirsiniz yani bir hukukçu olarak. Ama afet hukuku afeti yaşayan insanlarda çok daha birebir yaşadığı için artılarını ve eksilerini insanların çok daha iyi bildiği bir şeydir. Örneğin 7269 sayılı hak sahipliliği yasasını tartışacaksa eğer, bunu birebir kim bilir? Kuruluşun eğitimini almış hukukçular bilirler. İkinci kim bilir? Bu yasadaki dolaylı mağdur olmuş ya da bu yasadaki dolaylı hak talebinde bulunan insanlar bilirler. Biz yüzlerce insanı dinledik ve bunları doküman haline dönüştürüp dedik ki bu yasadaki sorun şudur. Geçmişten gelen eski yasalar nedeniyle bu sorunlar yaşanıyor. Yeni düzenlemeler ile şu sorunlar yaşandı gibi öneriler götürmemize rağmen baro ya da hukuk fakültesi bunu bizimle müzakere etmedi. Bu raporları dikkate bile almadılar. Yani toplantılarda da aynı dile sahipler. Evet, kentte planlama yapılmalı, afet riski değerlendirilmeli falan gibi şeyler söylüyorlar. Ama bunu gidip belediyelere anlatmıyorlar. Ya da mahallelerde anlatmıyorlar. Tamam bir akademisyen mahalle mahalle gezsin bunu anlatsın demiyorum. Gezse iyi olur ama bunların tavırlarını gördükten sonra onu da istemiyoruz. Bize anlatın diyoruz. Biraz üniversitede yer alan arkadaşlar yaşam ile bağlarını koparmışlar. Yaşam ile bağlarını kurmaları için biraz daha birincisi bizim gibi yapıların içinde yer almalı. Dernekler. Orada ağırlık ilköğretim mezunu olabilir. Fark etmiyor. Akademisyenin katkı sunabileceği insanlar zaten onlar. Biz plancı ile bu konuda iletişim kuramadık. Mesela TOKİ emir komuta zincirini takip ettiği için teyit almadan bizim varlığımızı kabul etmedi. Siz kimsiniz. Niye plana müdahale edeceksiniz gibi bir tavır. Yasal bir zemin arıyor ama asla şöyle şeyler yapmayız. Burada onunla aynı meslekte olan arkadaşlarla da iletişim kurmaya çalıştık. O zaman da bekletildik biz hani. Bana adil gelmiyor. Ya da plançının işini uzattığını düşünüyor. *Katılımcı planlamanın hukuki uzantısı olmadığı için plancı orada teknik olarak kısıtlı. Çünkü sizi dâhil etmesi durumunda onun hesabını vereceğinden yapmıyordur onu. Tüzel kişilik olarak imzalamayabilirsiniz. Ama TOKİ'deki arkadaşlarla görüşebilirsiniz diyor. Odanın, genel merkez olarak şöyle bir taahhüdü var. Genel merkez olarak biz çalışmaya ilk başladığımızda onlara da danışarak bir kooperatif de kurduk. TMMOB'dan aldığımız ilgili meslek birimlerinin tavsiyeleri üzerine oluşturduk. Biz Türkiye'de ilk defa toplu konut kooperatifinin ana tüzüğünü değiştirdik. Sanayi bakanlığı tekrar onayladı bunu. Bu sonradan TOKİ'ye örnek oldu. Bizim orada bahsettiğimiz aslında çok ezberden bir yaklaşım değil. Bize gelip ben bu alanda şu çalışmayı yapacağım. Teknik kısımlardan anlamayabiliriz ama bu konuda bize kendisinin de tavsiyeleri de olabilir. Biz "şöyle de olabilir mi" demek adına görüşme talep ediyoruz ama bir türlü beceremedik. Plançılar bu kısmı, katılımı eksik bırakıyorlar. Bence orada yaşayacak insanların sosyal yapısı, ekonomik durumu, her şey çok önemli. *Plançılarda şu eğilim de olabilir. Bütün meslek insanlarında bu vardır. Hemen işi azaltma eğilimi. Ama çoğaltıyor. Size sormadan yaparak başarısızlığı taahhüt etmiş oluyor aslında. Sizin oraya daha sonra yerleştikten sonra ortaya çıkacak sorunları engellememiş oluyor. Sorunları aslında ötelemiş oluyor.* Herkes genel anlamda düşüncelerini ifade ediyor toplantılarda. Ama orada tarzını kestiremiyoruz ya da ortaklaşamıyoruz. Toplantının moderasyon tekniği çok önemli. Diyelim ki siz valilikteki bir toplantıya gittiniz ve orada bir kişi çıktı ve toplantının tüm gündemini dağıttı diyelim. Oluyor bunlar. Çelişki yönetimi ile bir sıkıntı, anlaşmazlık nasıl modere edeceksiniz. Toplantılara gidirsiniz. Bir kâğıt vardır önünüzde ama siz düşüncenizi ifade edmeden çıkarsınız oradan. Verimsiz olur. O tür toplantılardan bir şey de çıkmaz*

O toplantılarda biz çok şey denedik. Bir kere bana samimi gelmiyor insanların konuşmaları, davranışları falan. Bir de deprem üzerine herkes ezberci konuşuyor artık. Hepimiz deprem uzmanı gibi bir şey olduk. Herhangi bir sallantı olduğunda onun ölçüsünü verecek kadar. Bu depremden alınacak tek verilerin sadece söz ile ifadesinde kenti kurtaran bir sürü insan var ama işin uygulanma kısmında. Mesela belediye ile ilişkileri çok güçlü insanlar da var bu toplantılarda. Ya da belediye de katılıyor. Belediye de bazen bizim konuşmalarımıza katılıyor ama bir bakıyorsunuz arkada çok daha menfaate dayalı ya da politik kararlar alıyorlar. Projenin bileşenleri, katılanları gerçekten çok önemli. Talebi ifade etmede, talebinizi ifade edenin niteliği çok önemli. Para alınarak yapılan yerlerde durum farklı. Sivil toplumda farklıdır. İKK türü yapılarda insanlar bunu proje temelli yaptığı için onun bakış açısı biraz daha farklı. Mahalle afet gönüllüleri çalışmasına gittik. İlk toplantı yapıldı. İsviçreden bir kurum finanse ediyor. Projeler hazırlandı. İKK işin içinde. Üyelerinize çalışmayı anlatırsınız dediler. Tamam dedik. Gittik. Biz bunu severek yaparız. Çünkü afet konusunda bilgilendirme yapmak şu demek. Belki geleceğin plancısına, inşaat mühendisine, ya da müteahhidine depremde görülebilecek zararları anlatırsınız. Bu onun kafasında bir şey oluşturabilir. Geleceğini buna göre şekillendirebilir. O bilince ermesi gerekiyor. Sonra projenin mali profilini sorduk. Projeden para alınacak mı. Şeffaf olacak mı dediler. O kısımlara siz karışmayacaksınız dendi. İyi dedik biz bir daha gelmiyoruz. Sonra onlar yaptılar ve şu an mahalle afet gönüllülerinin bazı materyalleri var ama kullanılmıyor. Çok ciddi bir yapılanmaya girdiler. Bir dönem muhtarları falan işin içine kattılar. Meğerse muhtarlara para vermişler bu konuda. Onlar da mahallede ne kadar genç, aktif gördüğü insan varsa kattırılmış. Sonra dağıldı. Ben şimdi o gençlerin ruh halini düşünüyorum. Evet yaşadığı şeyden belki yola çıkarak bir şey yapmak istemiş olabilir. Bir şeyler öğrenmek için gitmiş olabilir. Ama karşılaştığı şey birilerinin para aldığı, hesabı verilmeyen bütçelerin döndüğü, kendisinin aslında orada bir amaç değil araç olduğu gibi şeyleri gördüğünde bütün bu yapılanmalardan da uzaklaşıyorlar. Yani onların bir kısmını bir daha böyle bir çalışmaya katamayabiliriz. Olumsuz yanları var. Artık bir an önce vazgeçseler diye düşünülüyor. Ama sekiz yıldır hala her gün yeni bir proje çıkıyor.

N21-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

TMMOB ile bu görüşmeyi yaptıktan sonra biz Kocaeli Üniversitesi ile de görüştük. Anlaşılması gereken asıl şey Kentteki üniversitenin ilgili birimleri ya da ilgili meslek odaları gibi örgütleri önemseyemediğimiz için. Mesela üniversitede çalışmamızı anlattık. İmeceden bahsettik. Derdimizi çözmeye çalışan insanlar olduğumuzu. Bize teknik konularda nasıl bir destekte bulunabileceklerini sorduk. Aslında katılım süreci dediğimiz şey başlı başına akademinin araştırma konusu. Orada bir hoca bize niye uğraşıyorsunuz ki dedi. Bir tane inşaat firmasının adresini verdi. Gidin onlar size daha iyi çözüm üretirler dedi. Ve döndük geldik. Sonra bu akademik bakış açısı bizim önümüze çok ciddi bir duvar çekti. İnşaat fakültesinde çalışan bir hocanın bana bir inşaat firmasının adresini vermesi zihnimizde canlandıramayacağımız bir şeydi. Sosyal araştırma yapan bölümlerle de daha farklı görüşmelerimiz vardı. Sonra biz üniversite ile bu konuda işbirliği yapamayacağımızı anladık. Biz sorun sahiplerinin daha işin içinde olduğu bir yapılanmayız. Bir kere deprem ile ilgili insanların psikolojik sorununun var olup olmadığını tespit etmenin tek yolu depremede ile muhatap olmak. Onunla muhatap olmuyorsanız nasıl bir veri çıkartabilirsiniz ki ortaya. Ezbere, hastane ve belediye kayıtlarından oluşturacağınız sayısal veriler vardır elinizde. Böyle aslında TMMOB'un dışında bize destek olan yok. Akademisyenler toplantılarda kendi yaptıkları araştırmalara yönelik bilgi verdikleri için biz en fazla gidiyoruz dinliyoruz. Ama orada bizim içine girebileceğimiz bir şey zaten çıkmıyor. Mesela biz bu kentte yaşayan insanlarız. Bizim belediye, kent politikacıları ile ilişkimiz var. Yasal olmayan bir şeyi asla biz de onaylamayız. Bunun üzerinde bir basınç oluşturamayız. Plancının elindeki haritaları Büyükşehir Belediyesi'nin imzalaması gerekiyor. TOKİ'nin bilgisayar ortamında hazırladığı şeylerde protokol gerekiyor. Çünkü etraf da ormanlık bir alan. Binalardan bir tanesinin herhangi bir durumda oraya kaydırılması ileride çok daha büyük bir mülkiyet problemine de neden olacak bir şey. Onlar da sorumluluk almamak için, alt kademe belediye olan Saraybahçe belediyesi'ne göndermişler. Orada da harita müdürü yıllık izinde olduğu için arkadaş almış planlarını gitmiş. Zaten 10 günde zor geldi İstanbul'dan İzmit'e. Şimdi eğer bizimle iletişim kurmuş olsaydı biz Büyükşehir belediyesinde o gün harita müdürünün o planları incelemesini sağlayabilirdik. Bu artı bir şeydir ve onun bir hafta daha kaybetmesini önleyecektik.

Planlama alanında bu tür konularda farklı kesimlerle iletişim kurarken nasıl bir dil kullanılmalı. Mesela sizin nasıl algıladığınızı bilirse ya da sizin meseleyi nasıl algıladığınızı anlamaya yönelik bazı yöntemlere sahip olursa süreç daha başarılı işler. Sizin meseleyi nasıl gördüğünüzü sağlıklı bir şekilde nasıl olacağını bilemezse o bilgiyi alamaz. Süreç içerisinde de kullanamaz. Karmaşık ve çok aktörlü olan planlama süreci meselede ne sadece planlıları ne sadece mimarları ne de sadece aktörlerin olduğu bir yapı. Benim anlamaya çalıştığım farklı kesimler bu meseleyi nasıl kavlıyor ve beraber iş yaparlarken süreç içerisinde ne tür sıkıntılar çıkıyor ve bu sıkıntıları nasıl çözüyorlar. Eğer çıkan sıkıntıları tiplendirebilirsek planlıların elinde bir araç olur. Nasıl iletişim kuracağına dair bir bilgi kümesi olur. Bunu kullanarak mesela afetlerle ilgili planlama hazırlarken bir yöntemi olur en azından. Biz 7 yıldır bu kentte, sivil toplum örgütleri olarak bunu söylüyoruz. Yani sivil toplum örgütleri hepimiz bir araya gelelim, belediye ya da bu kentin daha yaşanabilir hale gelmesinde çaba gösterebilecek ya da katkısı olabilecek bütün kurumlar bir araya gelsin. Ve hangimizin üzerine ne görev düşüyorsa yapalım ve o sürece katkı sunalım. Birlikte bir planlama yapalım diye. Bir araya gelme zaten çok zaman alan zor bir süreç. Bir o kadar daha zor olan da işler başladıktan sonra sürecin nasıl yönetileceği meselesi var. Mesela, değişik yöntemler var. Bunlar ne planlılara ne dernek çalışanlarına çok uzak değil. Toplantı, arama konferansı, beyin fırtınası, gibi.

N21-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak dert anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Eğer genel anlamda bir sivil toplum örgütlemesinden bahsediyorsak tabi herkes ne ile ilgileniyorsa ona dair araştırma yapıyor. Konunun deprem olmasının artıları da var eksileri de var. Artılar gideceğiniz kitleyi biliyorsunuz. Depremzedeler. Çadırkentler ve prefabriklerde yaşıyorlar. Dolayısıyla örgütlenme biraz daha kolaylaşıyor. Mahalle mahalle gezmek zorunda kalmıyorsunuz. Bir prefabrik bölgeye girdiğinizde orada 700 tane aileye ulaşma şansınız oluyor. Bir şey anlattığınızda onu duyması gereken insanlar duyuyor. Ya da sokakta bunu söylemeniz diyelim işsizlik ile ilgili bir şey anlatıyorsunuz. Biz prefabrik veya çadır kentlerde örgütlenirken sorunun birebir içindeyiz. Zarar görenleri ile muhataptık. Eksik yanları; birincisi deprem sonrası bölgede yardımlar konusunda çok fazla suistimal vardı. Gelen yardımların bütçesi hala açıklanmadı. Cumhurbaşkanlığı kanalıyla da bilgi alamadık. Sadece gelen dış kaynaklı kredilerin dökümü var. İç ve dış yardımların dökümü yok. Bu tür yasadışı suistimaller sivil örgütlenmelerin de önünü kesen bir şey oldu. Herkes bir yerinden bu yardım işlerine bulaştı. Kimi gitti başka bir şehirden yardım topladı getirdi ve bunu suistimal etti. Bunu çıkar amaçlı kullandı. İnsanlar bizim derneğimizin de bu tür bir yapı olduğunu zannetti. Biz kurulduğumuz gün itibarıyla hiç bu tür işlere bulaşmadık. Yani ne bir maddeyi aldık birine verdik ne birinden ona geçmesini sağladık. Bu bizim adımıza 7-8 yıllık süreçte bir artı oluşturdu. Bu tür işlere bulaşan her kurum bir şekilde lekelendi. Ya kurumun içinde çalışanlar suistimal etti. Kurumlar zaman zaman açıklama yapamayıp zan altında kaldı. Örneğin kent kültürü ile itfaiyenin yaptığı bir çalışma vardı. Onlar mesela mahalle afet kurulu diye. Battılar bu çalışmada. Bilgi üniversitesinde bir toplantıda çok ciddi bir tartışma konusu oldu. İlişkileri falan. Bütçeyi bize açıklamadıkları için bizim çektiğimiz bir projeydi o. Onlar da toplantıda açıklayamadılar. Oraya giden insanlar da slaytlar hazırlanmış. Mahalle muhtarına ezberletmişler. Sorulara yanıt veremedi. Kötü bir duruma düştüler. Bunlar kent dışından birçok insanı ve birçok kurumun hatta sokaktaki insanın bile gözlemleyebileceği ilişkileri aslında. Biz Ankara'da defalarca sorunlara çözüm üretmek adına eylem yaptık. Hatta Abdi İpekçi Parkı'nda bir ay çadır kurduk. Orada bildiri dağıtırken Ankaralılar daha doymadınız mı falan diyordu. Bunun nedeni de basının sürekli deprem bölgesine sonsuz kaynaklar gitmiş, sekiz katrilyon gelmiş, insanlara hibe edilmiş, dağıtılmış gibi bir havayla yansıtılmasındandı. Kalıcı konut, prefabrik ve diğerleri toplamda 1,5-2 katrilyon arasında bir rakam. Yani altı katrilyonu ortada yok.

N21-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N21-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Bizim evsiz depremzedeler ile ilgili bir çalışmamız var. Onlar adına konuşamam ama depremden zarar görmüş ya da bugün hala hasarlı, onarılmış konutlarda yaşayan aileler var. Yaklaşık üç yıldır süren bir çalışma ve bir sürü aşamalardan geçti. Mesela o projede bizim önemseydiğimiz şey de biz en son TOKİ ile anlaştık ve TOKİ bu bizim tespit ettiğimiz, ihtiyaç sahibi dar gelirli 700 aileye konut yapacak. Kuruçeşmenin üzeri tespit edildi. Mesela o alanın planlama sürecine biz çok müdahil olmak istedik. Çünkü o alanda biz yaşayacağız. Ve bizim sosyal yapımızın göz önünde bulundurularak değerlendirilmesini istedik. Müdahale şu açıdan olacaktı. Biz bu alanda şöyle bir planlama yapacağız. Şu kadar kat düşünüyoruz. Ya da şu alanları yeşil alan olarak ayıracağız. Burada binaların yerleşmesi

böyle olacak. Planın bizimle beraber biçimlenmesini istedik. Çünkü orada biz yaşayacağız. Ve orada planı değil bu aileler oturacak. Hani bizim fikrimizi o noktada belki fikir de üretemeyiz ama bizimle bu süreci paylaşırsanız daha iyi olur. Bence size öğretildiği noktalarda da aslında yaşayacak insanların da katılması gerekiyor. İnşaatta da, Mimaride de, Plancıda da bu böyledir. Kullanıcı ile beraber tasarlamak gerek. Çünkü 17 Ağustos'un zararlarından bir tanesi insanların yaşadıkları alanları sadece biçimlerine göre değerlendirmesi. Bir kişi bir daire satın alacak. Gidiyor onun fayansına falan bakarak karar vermek zorunda kalıyor. İcini, yapısını görme şansı yok. İmalat aşamasına katılmamış. Güvenli ya da güvensiz olduğunu bilmiyor. Plan da böyle bir şey aslında. Biz TOKİ' de başkanışman Levent Akçay bizim çalışmayı takip ediyor. Erdoğan Bayraktar ile zaten birebir temas halindeyiz.

Derneğin yapılanması üzerine:

Mesela grup 80 kişi ise üst kurulda en az 4-5 temsilci ile temsil ediliyor. Orada haftalık toplantılarda üyelerin önerileri tutanak haline dönüştürülüyor. Danışma kuruluna geliyor. Orada tartışıyoruz. Hayata geçebilecekleri sıralıyoruz. Görev dağılımları yapılıyor. Bu toplantıya en az 35-40 kişi geliyor. O toplantıda kararlar alınıyor. Çıkan sonuçlar tutanakla üyelere götürülüyor. Dernek bütçesini her hafta açıklıyoruz. Genelde bütçe yıldan yıla açıklanır. Biz her hafta gelir ve gider listesi hazırlıyoruz. Toplanan aidatlar ve harcamalar. Bunlar çok önemli şeyler. İnsanlar gelip orada cevabını bulamadıkları sorular ile karşılaştıkları zaman samimi bulmuyorlar ve de gelmiyorlar. Mesela depremden önce tutucu bir çevrede baskıcı bir eşle hayatını devam ettiren bir teyze üyemiz var. Şimdi hayatından çok mutlu. Bu kişi hayatı boyunca hiçbir toplantıya gitmemiş, böyle kulüplerde yer almamış bir kadın olmasına rağmen bugün Bakanlığa, TOKİ'ye gidiyor, belediye başkanının yakasına yapışıyor. Bu benim yasal hakkım diyor. Çünkü biz anayasanın 56. ve 57. maddesine dayanarak bunu savunmuştuk. Bunlar sosyal devletin vatandaşına sosyal konut üretmek zorunda olduğunu belirten maddeler. Bütün bunlar artık zihinlerinde. Bir de birebir uygulayarak, yaşayarak gördükleri bir şey. Sürece katılıyorlar. Sivil toplum örgütlerine katılanların zihinlerinde mutlaka bir değişim oluyor. Ama hedeflerine ulaşmada somut bir faydası oluyor mu? Oluyorsa, olduğunu gördükçe daha çok sarılıyor. Çalışmaya başlarken ileride çok az sayıda insan ile devam edeceğimizi düşünmüştüm. Tam aksine süreçte çalışmadan ayrılan çok az sayıda insan oldu. Büyük bir çoğunluğu devam etti ve öfke ile devam ettiler. Çünkü yoksul insanlar biraz daha sağ görüşe sahip oluyorlar. Dini kodlar baskın. Büyük bir çoğunluğu AKP'ye oy verenler. Biz aramızda hiç siyaset konuşmuyoruz. Kimse kimsenin politikası ile ilgilenmez. Zaten öyle bir kuralımız da var. Siyasi temsiliyeti olan insanlar bizim temsiliyetimizde yer alamıyorlar.

Sizin kurumunuzun iş yapma biçimini farklı bir siyasi tarafa çekmelerini de engellemiş oluyorsunuz. Çelişkiyi önceden engelleyerek çözüyorsunuz. Ortaya çıkabilecek çatışmaları engelliyorsunuz.

Bizim çalışmamızı ağırlıklı devam ettirenler kadınlar. Çünkü kadınlar konut problemini çok daha derin yaşayan bir grup. Erkekler olumsuz bir şey ile karşılaştıklarında dönüp gidiyorlar ya da gergin tartışmalar sürdürüyorlar. Gergin tartışmalar bazen çok akıcı fikirlerin çıkmasına yarıyor ama çoğu zaman gereksiz bir kavga, karmaşa ve tansiyon yaşanmasına neden oluyor. Ama kadınlar daha sakin ve sabırlı oluyorlar. Kadınlar en fazla toplandıktan sonra oturuyorlar “ben sana böyle dedim” diye müzakere yapabiliyorlar. Çünkü dışarıda ilişkilerini devam ettiriyorlar. Birbilerinin evine gidiyorlar. Komşu değillerse bile artık en başında arkadaşlar. Yarın orada komşu olacaklarını biliyorlar. Bu çok bir artıya dönüşüyor bizim hayatımızda. Türkiye'de yabancılaşma var ya. Bu süreçler o yabancılaşmayı da biraz kaldırıyor herhalde. Elli katlı yapılarda insanlar birbirlerini tanımıyorlar bile. Ama burada biz ev sahibi olmadan komşu olduklar. Hayatlarından çok memnunlar. Ve acındırma / ajitasyon da yok. Şimdiye kadar hep “biz fakiriz, mağduruz “ bilmem ne. Bizim böyle bir durumumuz yok. Bizim yasal haklarımız var. Biz bu haklarımızı talep ediyoruz. Siyasilere karşı kullanılan baskın dil “biz fakiriz-mağduruz” dili. Bizim içimize böyle tipler çok geldi. Seçim zamanı gidelim biz şu kadar kişiyiz. Bu kadar oyumuz var. Bunu demene gerek yok ki. Bunu demek o adamların pazarlığa açık olduğunu söylemek. Biz pazarlık yapmıyoruz. Yasal bir hakkın var. Talep edersin. Alman noktasında da gereken çabayı sarf edersin. Gidip sen ciddi bir örgütlenmeye sahipsen zaten senin oy vaat etmene gerek yok. Zaten onlar senin nasıl bir yapılanma içerisinde olduğunu biliyorlar. Seçimde onun seçilebilmesine etkini de biliyorlar. Varsın menfaatçi davranışın ama sen o menfaati kabul etme bari. Biraz da başı daha dik bir yere taşımaya çalışıyoruz aslında talepleri. Başı dik derken fakir-mağdur dilini kırmayı kastediyorum bunu başardık da. Dernek dışındaki kesimlerin derneğe bakışını daha sağlıklı hale de getirebilir.

Bir gün bir toplantı bitti. Biz 3-5 kiş kaldık sohbet ediyoruz. Bir tane türbanlı bir ablamız geldi koşa koşa. Nefes nefese kalmış. Evde yemeği yapmış, çocukları eşine bırakmış haliyle toplantıya yetişememiş. Oturdu epey bir sıkıntıya girdi. Şimdi arsalarımız da belediye tarafından alındığı için orada ciddi bir sıkıntıya düştüler. Aslında bu çalışma 2 yıl önce neticelenmiş olacaktı. Orada “ben AKP’ye oy verdim. Benim çok gerekli bir ihtiyacım olan konut talebimde bana destek vermiyor ve ben bu saatte işlerimi bırakıp geliyorum gibi. İnsanlar verdikleri oyları sorgulamaya başladılar. Biz toplum olarak oy verdikten sonra isteklerim yerine geldi mi gelmedi mi çok sorgulamıyoruz ya. Bu tür dernekler bireyin kendisini, yaşamdaki yerini, taleplerini seçilen insanların ne kadar dikkate alıp almadığını sorguluyorlar. Ve bu etkiyi insanlara siyaset konuşmadan yapıyorsunuz. *Siz bir yazı yazarsınız ama yazdığınızla pek çok şeyin değiştiğini var sayarsınız. Yazdıklarınızı insanlar okuyunca hayatlarına aynen geçirdiklerini varsayarsınız. Akademi bu tür hatalar yapıyor. Onun için ben iletişim halinde olma ve sesli olarak ifade ederek düşüncelerin çarpışmasının çok daha gerçeğe yakın bir şey olduğunu düşünüyorum. Çünkü sizin yazdığınız şey aslında dolaylı ve filtreli bir ifade biçimi. Burada birkaç mekanizma var. Yazma becerisi. Düşündüğünüzü yazarak ifade edebilme becerisi. Karşı taraf da o yazıyı okur. Karşı tarafın da okuduğunu anlama becerisi önemli. Okuduğunuzda, öğrenme nasıl bir şeydir deyince, çoğu insan belli kavramları seçerek okuyor. Belli kelimeler okuyan kişi için daha fazla şey çağrıştırıyor. Daha önemli hale geliyor. Siz ne yazarsanız yazın karşı tarafın aldığı mesaj farklı olabiliyor. Buna iletişim boşluğu deniyor. İletişim boşluğunun doğduğu noktada orada kurduğunuz temasta sizin onun ses tonunda ya da görünüşünden yakaladığınız şeyler dolduruyor o boşluğu. Tonlama, vücut ifadesi, sizinle konuşurken ne kadar samimi olduğu ya da olmadığı, sizin yaptığımız herhangi bir şeyden etkilendiği noktada düşüncesini ifade etmesi bakış açısı. Bir toplantı esnasında vücut dili. Dinlemeye devam ediyor mu yoksa kafası başka yerde mi? Bütün bunları çözmemiz gerekiyor. Kafasının başka bir yerde olması çoğu zaman doğal bir şey. Hayatı içerisinde bir sürü şey var. Mesela şu an siz yorgunsunuz ve belki tam anlamıyla kendinizi veremiyorsunuz. Biraz burada ezberciliği de bırakmak gerekiyor. Genelde herkeste öyle bir hal var. Şimdi diyelim biz böyle bir çalışma yapıyoruz, veri getiriyoruz. Çoğu zaman kurumların ya da kişilerin kafasında kendi yaptıkları plan doğrultusunda ilerlemek var. Ya da o bilgiyi direktmek var. Bazen doğru olmayabiliyor. Onun orada yaşayan insanların talepleri doğrultusunda yeniden revize edilmesi gerekebilir. Örgütler biraz buna da kapalı olabiliyor. Tamam biz örgütlenmeyi yaparız ama oradan gelecek verilerin de insanlardan gelecek talepleri dikkate alabilecek bir yapı ile ancak işbirliği yapılabilir. Bunu dikkate almayacaklarsa yine örgütlenme olmaz. *Her temsilci aslında daha geniş bir alanın yapısını ifade ediyor. Onun bireysel olarak verdiği özet arka plandaki yapıyı aynen aktarmayabilir. Mutlaka kendi şahsi fikirleri, birikimi, nelerle ilgilendiği de cevabında veya yorumunda etkili olacaktır. Ben bu yapıları da açmak istiyorum.* Örneğin evsizler çalışmasında konutlar tamamlandığında yaşamın örgütlemesi ile ilgili çalışmalar yapıyoruz. Yeni bir tüketim kooperatifi kurulması falan. Alan dağlık bir yer. Orada bağ bahçe oluşturmak kendi marketimizi ortak bir kooperatifte açalım diyoruz. O alandaki herkesin ortak olduğu bir işletme modeli kurmak gibi fikirlerimiz var. Yani yaşamı ortaklaştırma adına bir sürü şey. Tabi bu aşamalı olmalı. İnsanların kafasında bir sürü soru işareti varken henüz bunlar fikir aşamasında kalmalı. Bu zamanlara kadar süreç çok zor ve sancılı oldu. Birçok kişi ile uğraşmak zorundasınız. Örneğin TOKİ’de bir kamu ait arsalarından bizim arsalar diye söz ederim. Ertuğrul Bayraktar ilk toplantıda devletin malına nasıl bizim dersin diye tepki göstermişti ama bunları şimdi aştık. Orada onu tartışmak istiyorsunuz. Kamu ne demek? Biz ne demek? Kimsiniz? *Devlet dediğimiz kurum aslında insan yaşamını düzenlemek için insanların bulunduğu bir kurum. Bunu birçok farklı tasarlama biçimi var. Birçok farklı devlet biçimi var. Bunların ilk kurulduğunda, kentler daha küçükken, Antik Yunan’da veya Antik Çin’de 500 kişinin yaşadığı köylerde herkesin katıldığı, kararları hep beraber aldığı şekilde tasarlandı. Ancak yerleşmeler büyüdükçe sayı arttıkça kişilerin bu şehri yönetme, beraber bir hemdert, hasbihal oldukları bir deneyimi yaşadıkları şehri yönetmek için bir temsiliyet problemi ortaya çıkmış. Ben yetkimi kime hangi mekanizmalar ile aktaracağım ve o bu yetkiyi nasıl kullanacak. Bir süre sonra devletin içinde bürokrasi denen bir şey ortaya çıkmaya başlıyor. Belli bir dönüşme süreci sonucunda ortaya çıkıyor. Yine ölçek büyüdükçe farklı temsiliyetler ortaya çıkıyor. Yani devletin farklı organları, para, güvenlik, maliye, gibi kısımları, polis ya da ordu, insanların nasıl evleneceği, nasıl çocuk sahibi olacağı, bunun kaydının nasıl tutulacağı ile ilgili ayrı kısımlar ortaya çıkmaya başlıyor. Karmaşılaştıkça aslında size ait olan yetki devleti yönetmek için bulabildiğimiz en gelişmiş sistem oy kullanma. Ama bunun da değişik türleri var. Artık hakkınızı aktarmışsınızdır. Yalnız karşıdaki insana hakkınızı aktararak bir güç belki parasal bir güç aktarırsınız. Yönetme gücü aktarırsınız. Karşıdaki insanı hukuk yoluyla denetleme gücünüz yoksa totaliter bir rejim olur. Baskıcı bir rejim haline gelir. Denetleme yetkiniz varsa, diyelim dokunulmazlık. Denetlemek istiyorsun ama o diyor ki işimi doğru dürüst yapmam için benim hukukun belli alanlarından soyutlanmış olmam lazım. Sokakta birisi bana kelepçe takmamalı. Onu da çözersek temsiliyet daha bir denetime açık hale gelecek. Yani siz milletvekili seçiyorsunuz. Kamu**

kim devlet kim diye milletvekili listesini oluşturan güç milletvekillerini tek başına yönetmeye başlıyor. Burada partiler içinde belli bir problemimiz var. Bir de aktardığımız kişinin cumhurbaşkanını seçme yetkisi var. Pek çok aşamada denetime kapalı. Sizin kâğıt atma aralarınızda yapılan iş aslında belirleyici. O süreçte yönetsel anlamda sizi temsil edebilecek bir arayış içerisinde değilseniz, artılarını ve eksilerini değerlendirip ideal temsilciyi bulma çabasında değilseniz, bunu politik nedenlerle, din adına yapıyorsanız, miliyetçilik adına yapıyorsunuz. Sizin kâğıt, oy atarak seçtim dediğiniz şey belli partiler oluyor. Oy attığımız parti güç kazanabilmek için toplumun belli kodlarından beslenmeye çalışıyor. Aslında bir çeşit sömürü düzeni. Mesela vatan sevgisini sömüren birisi çıkıyor. Veya din sömürüsü. Yani insanların hayatlarını idame ettirirken kullandığı pek çok kod arasında dengeyi bulabilen bir siyasal rejim Türkiye’de şu an yok. Onu arıyoruz. Belli bir kodu sömürdüğünüz zaman o güçlenmeye ve daha ön plana çıkmaya başlıyor. Ve öne çıkması daha çok algılanan bir şey. Medyaya daha çok yansır, daha çok makale yazılırsa veya daha çok reklâm yaparsa o görüş ön plana çıkıyor. İnsanların zihni kulaklarla da beslenen bir şey. Okuyorsunuz zihinde bir resim çıkıyor. Oy ile aktarılan güç belki 3-4 alanda bozuluyor. Bir kere yetkiyi milletvekiline aktarmada bozulmaya uğruyor. Milletvekili bir partiye üy. Partinin örgütlenme biçiminde bir bozulmaya uğruyor. Partinin başındaki insanların gizli veya açık gündemlerine göre ayrı bir bozulmaya uğruyor. Bu üçünün çarpıştığı alanların denetim mekanizmaları çok önemli. Atılan oyu denetlemek istiyorsunuz. Bu aktardığım gücü benim istediğin yönde mi kullanıyor yoksa kendi kafasına göre mi, takılıyor. Dünyada ve Türkiye’de ikincisi. Aktardığımız yetkiyi denetleme mekanizmaları geliştikçe, bilişim teknolojileri de bu bağlamda önemli, gün be gün bilgi kanallarına açık olmak gerek. Daha hızlı referandumlar yapılabilecek. İnsanların evinden yasalar için oy kullanabileceği sistemler tasarlanıyor mesela. Sizin yetkinizi aktardığımız adam kâğıdı okumadan onay veriyor. İnsanlar evine gelen omo, çay, şeker ile daha fazla ilgileniyor. Mutlaka insanların bir çıkar kaygısı vardır. Faydalanma da bir çıkar olabilir. İnsanlar ilgi alanlarına göre daha fazla sivil topluma girdikçe, partilere girdikçe, daha bilinçli hale geliyor ve kararlarını daha sağlıklı vermeye başlıyor. Bununla beraber sizin oy vererek yetkiyi verdiğiniz kişinin yapacağı işi siz yapmaya başladığınızda orada biraz daha çözüme yaklaşmış oluyoruz aslında.

N21-D2-Kurumunuz / Derneğiniz deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi’ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Afetlere hazırlanma anlamında mesela biz evet sokak sokak gezip, öyle bi yapımız var artık, bu tür bir stratejiyi insanlara, bu kente anlatabiliriz. Böyle bir dil ve yapılanmamız var. Teknik anlamda bir katkı sunamayabiliriz. Çünkü bizim bileşenlerimiz zaten teknik uzmanlardan oluşmuyor. Bu işin mağdurları ya da bu kentte yaşayan insanlar. İleride mağdur olacak insanlar. Dolayısıyla biz bu işin sadece örgütlenme kısmında yer alabiliriz. Biz konunun anlatılması ve anlaşılır hale gelmesini sağlayabiliriz. Bir akademik dil var bi de benim anlayabileceğim bir dile bürünmesi var. O hale dönüştürebiliriz. Bununla ilgili çok da ciddi bir çaba sarfedebiliriz. Çünkü biz toplantılardan bıkiyoruz. İnsanlara defalarca bir şey anlatmaktan bıkiyoruz. Bir sivil toplum örgütünde olmak zaten sabır işi. Bilmeyen birisi ile bir şey paylaşmaya çalışıyorsunuz.

N21-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Biz bir gücüz. Bu örgütlenme aşaması bittikten sonra siz artık yaptırımı olan bir güç haline dönüşüyorsunuz. Dışarıdan algılanması da böyledir. Diyelim bu afet-deprem planını resmi bir kurum değil de herhangi bir başka üniversite hazırladı. Ama bu belediye veya Valilik tarafından gerek siyasi gerek maddi gerekçelerle kabul edilmiyor. Biz mesela bu örgütlenme sonucunda valinin ve belediyenin bunu uygulanabilir hale getirmesini sağlayabiliriz. Böyle bir yapımız var. Böyle bir yapılanma ile iletişimi organize edebiliriz. Bu tür bir planı hazırlarken kent içinden deneyim istiyorlarsa veri çalışmaları yapabiliriz. İnsanlar ne düşünüyor, ne istiyor gibi verileri de getirebiliriz.

N22-Mustafa Cevher, Kocaeli Büyükşehir Belediyesi, Zemin ve Deprem İnceleme Müdürü, Jeoloji Mühendisi

N22-A-ALGILAMA SORULARI:

N22-A1-Afet denilince aklınıza neler geliyor? (İnsan yapısı ve doğal afetler)

Afet denince öncelikle doğal afetler geliyor. Doğal afetlerden ilk başta deprem geliyor çünkü ülkemize en fazla zarar veren etmenlerden bir tanesi. Türkiyede doğal afetlerde meydana gelen zararların %80'ine yakını depremlerden meydana geliyor. Diğer afetler mesela çığ düşmesi dediğimiz doğal afetler var. Heyelanlar, su baskınları. Fakat ben birincilikle Türkiye için deprem zararları öncelikli olduğu için. Biz birim olarak da o yönde yoğunlaşmış durumdayız.

N22-A2-Deprem size ne ifade ediyor? (İnsanlığa, kentlere, topluma ne tür zararlar veriyor?)

Deprem ülkelere ve kentimize bize göre şu zararları var. Bizim Kocaeli kentimizde meydana gelen deprem bina stokumuza büyük hasarlar verdi. Gerek 17 ağustos'taki ana deprem ve ondan sonra meydana gelen ardçı depremler. Ekonomik maliyeti var. Hem ülkemiz hem ilimiz açısından. İlimizde depremden kaynaklı afet nedeniyle resmi rakamlara göre 17000'e yakın insan öldü. Dolayısıyla insanların psikolojisi bozuldu. Bir de psikolojik boyutu var. Deprem psikolojik, ekonomik büyük zararları var.

N22-A3-Afet Riski size ne ifade ediyor? (Afetler ne tür kayıplara yol açıyor? Bu kayıpları ne tür etmenler artırıyor veya azaltıyor?)

Afet riski her an olabilecek bir risk. Her an kentimizde ve toplumumuzda bir afet riski meydana gelebilir. Deprem, yangın her an meydana gelebilir. Heyelan gibi tehlikeler meydana gelebilir. Bunlar doğal afetler. Biz daha çok deprem ile ilgili afetler üzerinde duruyoruz. Herhangi bir zamanda meydana gelebilecek afet riski çok önemli kayıplar da meydana getiriyor bizim ülkemizde. Sebeplerinden bir tanesi gerek Bayındırlık ve İskân Bakanlığı'nca yayınlanan mevzuat ve bunun uygulaması şu andaki Avrupa Birliği Standartlarında ve uluslar arası standartlarda değil. Şu anda Türkiye'de Türk Standartları Enstitüsü AB standartlarını Türkiye'ye çeviriyor. Ve bunları AB ye girmemizden dolayı kendi standardı olarak alıyor. Biz de bu standartları takip ediyoruz. Bizim elimizde de var gün be gün. Bazı standartlar Türk Standardı oldu. Bu depreme yönelik çalışmalarda da bu şekilde oldu. Fakat bu standartların uygulamasını AB'nin ve uluslar arası standartları biz takip ediyoruz. ABD de uygulanan afet riskinin afet tehlikesinin önlenmesine yönelik bir takım çalışmalar var. Kanunlar var. Genelgeler var. Mesela bunlar nelerdir. Olası bir depremde binalar hasar görüyor. Binanın hasar görmemesi için binanın depreme dayanıklı olarak planlanması gerekiyor. Projesinin çizilmesi gerekiyor. Depreme yönelik tekniklerin kullanılması gerekiyor. Ve buna uygun olarak da zemin araştırmasının yapılması gerekiyor. Bu tür etmenleri biz genelge ve kanunlara, AB ve uluslar arası standartlara uyguladığımız zaman ve bunları projelere eklediğimiz zaman afetin boyutu düşebiliyor. Fakat şu anda Türkiye'de Afet İşleri Genel Müdürlüğü'nün çıkarttığı genelgeler, mesela zemin araştırmaları ile ilgili genelgeler zemin araştırmaları çok önemli. Çünkü zeminin özelliğine göre binanızı yapmanız gerekiyor. Depreme dayanıklı tasarım yapabilmemiz için öncelikle zeminin özelliklerini bilmeniz gerekiyor. Bunu bilmeden depreme dayanıklı tasarım yapamazsınız. Örneğin, vatandaşlar şöyle söylüyor. Kaya olan bir yer sağlam yerleşime uygun olarak hep tabir ediyor. Bu Afet İşleri Genel Müdürlüğü'nün jeoloji mühendisleri özellikle bunu bu şekilde tarif ediyorlar. Bunlar şehir plancıları ile de çok yakın çalışıyorlar. Hâlbuki dünyada jeolojik etüde zemin etüdü yapmak diye bir şey yok. Ama Türkiye'de bu var. Çünkü bir yerin kaya olması orasının deprem açısından sağlam olduğu anlamına gelmiyor. Biz depremden sonra bir hasar dağılım haritası yaptık. Hasar dağılım haritasını yaparken Bayındırlık Afet İşleri Genel Müdürlüğü'nün teknik elemanlarının hazırladığı resmi verilerden yararlandık. Afet İşleri Genel Müdürlüğü'nün teknik elemanları Kocaeli'de binaları ağır, orta, az hasarlı olarak sınıflandırdılar. Bu sınıflandırmaya göre de biz bir harita yaptık. Yani Kocaeli'nin hangi bölgesinde ağır, orta, az hasarlı binalar fazla böyle bir sınıflandırma yaptık. Bu yaptığımız sınıflandırmayı jeolojik haritaya koyduk. Zeminin üzerine koyduk. Bakınca şu anda Afet İşleri Genel Müdürlüğü'nün yerleşime uygun dediği ve plan yapılan alanlarda hasarların çok fazla olduğu ortaya çıktı. Mesela kayalık zeminlerde büyük hasarlar meydana geldi. Mesela Gündoğdu safi kum taşı olan bir yer. Oraya yerleşime uygun denildi. Orada çok büyük hasarlar var. Hasar gören binalar mühendislik hizmeti almış binalar. Dolayısıyla jeolojik olarak bir yerin kaya olması deprem açısından sağlam olduğu anlamına gelmiyor. Maalesef bizim şu andaki kanun, genelge ve yönetmeliklerimizde deprem riskini ölçebilecek düzeyde genelge ve kanunlarımız kesinlikle mevcut değil. Afet İşleri Genel Müdürlüğü'nün genelgeleri şu anda eksiktir. Tamamen jeolojik çalışmalar içermektedir. Jeofizik ve jeoteknik çalışmaları kesinlikle içermemektedir. Şu andaki genelgelere göre yapılan tüm Türkiye'deki yerleşime uygunluk haritaları eksiktir. Yanlış değildir ama eksiktir. Bir genelge ile ülkemizin deprem riskini de içerecek şekilde AB ve uluslar arası standartlar dikkate alınarak yeni kanun ve genelgelerin hazırlanması gerekmektedir. Bu kesindir ve bunun tersini de hiç kimse iddia edemez.

N22-B-AFETLER İLE İLGİLİ KURUMLARARASI ORTAK ÇALIŞMALAR:

N22-B1-Kurumunuz / Derneğiniz dışındaki diğer kurumlarla ne tür ortak çalışmalarınız var? (İzmit Kent Kurultayı, Yerel Gündem21 ne değiştirdi?)

Deprem zararları ile ilgili Kocaeli Büyükşehir Belediyesi olarak, deprem zararlarını azaltmak amaçlı çalışmalar yapıyoruz. Türkiye’de ilk defa TÜBİTAK ile Kocaeli ili için zemin sınıflaması ve sismik tehlike değerlendirme projesi diye bir çalışma başlattık. Uluslar arası son modern alet, teknik ve cihazlarla yapılan bir proje bu. Bu projede Kocaeli Büyükşehir Belediyesi ve TÜBİTAK işbirliği içerisinde yapıyoruz. TÜBİTAK ile yapmamızdaki amaç şu. TÜBİTAK’taki uluslar arası deneyim ve bilgiyi hem Büyükşehir Belediyemize kazandırmak hem de bu projede kendi teknik elemanlarımızın da çalışarak bilgi ve deneyim kazanması, kazanılan bilgi ve deneyimin Kocaeli iline aktarılması şeklinde düşündük. Bu projeden beklenen yarar ve faydalar şunlar. Kısaca Kocaeli olası bir İstanbul Depremi bekliyor. Bu proje ile olası İstanbul Depremi’nde Kocaeli’de hangi alanlar etkilenecek, hangi alanlar deprem riski taşıyor bunlar belirlenecek. Bu belirlemeden sonra o bölgelerde gerektiğinde yapı iyileştirmeleri ile ilgili çalışmalar gündemde gelebilecek. O deprem riski olabilecek bölgeleri daha güvenli hale getirmek için değişik çalışmalar da gündeme getirilebilecek. Bu Türkiye’de ilk defa olan bir şey. Dünyada bunun örnekleri var. ABD’de USGS denilen bir jeolojik araştırma kurumu var. Mikrobölgeleme kapsamında bu çalışmaları onlar da yapıyorlar. Şimdi mesela nasıl yapılıyor. Türkiyede bir depremin etkisi deprem olmadan önce bilinebilir mi? Bilinebilir. Şöyle bilinebilir. Dünyada bu yapılmış. Yeni keşfedilen bir şey değil. Ama Türkiye’de bu tür çalışmalar maalesef Bakanlığın genelgelerine giremiyor. Şundan dolayı giremiyor. Korkunç bir meslek tutuculuğu var. Yani özellikle Afet İşleri Genel Müdürlüğü’nde hep jeoloji uzmanlığından kadroları olmasından dolayı bir türlü jeolojinin dışında bir jeofizik ve geoteknik çalışmaları içeren ve bu çalışmaları kapsayan kanun ve genelgeler maalesef çıkamıyor. Bu net ve kesindir. Mesela nedir böyle bi çalışma olduğu zaman. Şimdi yeraltının 3 boyutlu taban kaya topoğrafyası çıkartılıyor. Yeraltının ana kayaya olan derinliği belirlenebiliyor. Yani derin jeofizik çalışmalar yapılıyor. Kuzey Anadolu Fay Zonu, bir şehir hangi faydan etkilenecekse o faya göre bir modelleme yapılıyor. Buna biz Sismik Dalga Modellemesi diyoruz. Bu modellemeye göre yeraltının farklı eğimli olmasından dolayı, yani düz olmadığından o yeraltında da eğim var yani. Ana kaya kıvrımlı olarak gidiyor. Faydan gelen sismik dalgalar yeraltının topoğrafyasına öre belli açılarla kırılarak belli yerlere çarpıyorlar. Bu da odaklanmayı meydana getiriyor. Bir yere yeraltının eğimli yapısından dolayı ne kadar çok dalga çarpıyorsa orada faydan meydana gelecek depremde orasını çok daha büyük hasar göreceğini biz önceden tespit etmiş oluyoruz. Fayın hareketine göre. Dolayısıyla bir deprem olmadan önce neresinin hasar göreceği önceden tepit edilmiş oluyor.

Hasar görme aynı zamanda yapımı kendi gücü ile de ilişkili. Yapının virüs benzeri bir yapının vücuda zarar vermesi gibi, gücünü analize dahil ediyor musunuz.

Şimdi aşamalar halinde analize dâhil ediyoruz. Bu çalışmalar bitti. Deprem riskli alanlar belirlendi. Haritalarımız bizim oluşturuldu. Bunlar şehir plancılarına veriliyor. Şehir plancıları bu haritaları yorumlayarak bir değerlendirme yapması gerekiyor. Bizim önerimiz bu. Deprem riskli alanlarda yoğun yapılaşma yerine yeşil alan olarak değerlendirilmesi. Park, bahçe gibi yeşil alan olarak bu bölgelerin tercih edilmesi gerekiyor. Mesela bu alanlarda büyük katlı yapıların yapılmaması, önemli yapıların, okul, hastane, iş merkezi gibi yapıların bulunmaması gerekiyor. Bu şekilde şehir plancıları tarafından bir takım değerlendirmelerin yapılması gerekiyor. Neticede bu yapılan çalışmalar plancılara veriliyor. Ve şehir plancılarının da, özellikle söylemek isterim ki, lisans dersi müfredatlarında yalnızca jeoloji görüyorlar sanıyorum. Jeoloji ile birlikte depreme yönelik bir sismoloji dersi de almaları gerekiyor. Deprem bilgisinin de şehir plancılarında mutlaka olması gerekiyor. Çünkü neden. Planlama çalışmalarında jeolojik, jeofizik ve jeoteknik esasında planlama aşamalarında sürece dâhil edilmesi gerekiyor.

N22-B2-Farklı kurumları bir araya getiren temel dürtü nedir?

Meslekler arasında şöyle bir ürün bekliyoruz. Jeoloji mühendisi jeolojik haritayı yapıyor. Jeofizik mühendisi depremsellik ve mühendislik özelliklerini tanımlıyor. Jeoteknik inşaat mühendiliği bir bina ya da inşaat yapılırken ne tür önlemler alınması gerektiğine dair birtakım öneriler getiriyor. Şehir plancısı jeoloji, jeofizik, jeoteknik, inşaat mühendislerinin bu hazırladığı raporları planlara aktarıyor. Dolayısıyla bunların belli kordinasyon içerisinde çalışmaları gerekiyor. Diyelim bir yeri planlarken bu çalışmalar çıktığında şehir plancısı ile bir fikir alışverişinde

bulunulması gerekiyor. Bak bizim analizimizde bu bölgeler böyle çıktı ama sen buraları nasıl değerlendireceksin. Yeşil alan mı, önemli yapı mı veya nedir. Koordinasyon ile de bunların belirlenmesi gerekiyor. Bu planı yapacak kişilerle koordinasyon gerekiyor. Bu anlamda bir koordinasyondan böyle bir ürün bekliyoruz.

N22-B3-Afetlerde ortak çalışmalarını nasıl görüyorsunuz? Siz kim veya kimlerle ne tür çalışmalar yapmaktasınız veya yapabilirsiniz.?

Hakikaten belli bir amaca hizmet ediyorsa ve çalışmalar ciddi olarak yapılıyorsa iyi bir amaca hizmet ettiğini düşünüyorum. Özellikle bu bizim Kocaeli’de depremden sonra bu konu ile ilgili çok sayıda dernekler falan da kuruldu. Çok sayıda çalışmalar da yapıldı. Kişisel olarak bana sorarsanız tam amacına ulaşmadı. Ama hiçbir şey yapılmamasında da iyidir diye görüyorum. Bir şekilde bu çalışmaların faydalı olduğunu düşünüyorum.

N22-C-ORTAK ÇALIŞMALARDA KARŞILAŞILAN ANLAŞMAZLIKLAR ve ÇÖZÜMLEME BİÇİMLERİ:

N22-C1-Yerel kurumlar arasında temelde hangi konularda anlaşmazlıklar çıkıyor? (En çok çelişki/anlaşmazlık hangi konuda / konularda yaşanıyor?)

Ben sıkıntı çıkmanın ismini de söyleyeyim. Çünkü Türkiye’nin sorunu bellidir. Ben 90 mezunuyum. Yaklaşık 16-17 yıldır uygulamanın içerisindeyim. Ben mesela 7-8 sene evvel bilfiil bu depreme yönelik çalışmalara başladım. Hatta benim kendi makalelerim de var. Bu konular ile ilgili hazırlanmış değişik üniversitelerin sempozyumlarında sunulmuş bilimsel makale, çalışmalarım da var. Epeydir bu konularla ilgili çalışıyorum. 7-8- yıl evvel Afet İşleri Genel Müdürlüğü’ne gittim. Bu yerleşime uygunluk raporlarını ve üst planların plan yapım aşamalarında ve bu çalışmalarda mesela şehir plancılarının da dâhil olmasını özellikle çok arzu ettim, istedim. Bu konu ile ilgili başvuru da yaptık. Mesela şehir plancıları bizi anlayamadılar. Oradaki plancılar bu işlere dâhil olmak istemediklerini bir de bu konu çıkarsa daha çok uğraşacaklarını falan söyleyerek mesela bu konulara dâhil olmak istemediler. Bu öneriyi biz o zaman götürdük onlara. Öneriyi götürmemizdeki amaç da bu planlamaya yönelik altlık olan çalışma bir şekilde plancılarla da tartışılmalı. Plancı bir yerde planlama yaparken, rapor da hazırlanırken en azından bu çalışmaların içerisine fikir ve yönlendirici olabilmeli. Görüş alışverişinde olursa daha faydalı olabilir diye biz düşündük. Yani neticede şu var. Jeoloji, jeofizik, jeoteknik, inşaat bunların amacı zeminin hem deprem yönelik risklerini ortaya çıkarabilmek bir de yerleşilebilirlik özelliklerini belirlemek. Ama buralarda bu zemin özelliklerine göre ne tür bir planlama yapılabileceği veya şehir plancılarının bunlara nasıl bakabileceği. Bir yer riskli ise bize göre şehir plancısı orasını yeşil alan veya farklı bir şekilde değerlendirme yoluna gidebilmeli. Bunlar bir şekilde plancılarla da ortak kararlaştırılarak planlara dökülmesi gerekir diye düşünüyorum. Bir ekip çalışması ile bunlar olursa daha faydalı olur. O zaman Afet İşleri Genel Müdürlüğü’ne ilettik ve bir yanıt bulamadık plancılardan.*Bu tür konularla ilgili ortak çalışmalarda temel hedeflerin ve önceliklerin tanımlanmasında ne tür sıkıntılar, dil farklılıkları çıktı?*

N22-C2-Kurumlar bu anlaşmazlıkları ne tür yöntemlerle çözüyorlar?

N22-C3-Afetler ile ilgili işlerde ortak derin anlaşmazlıkları nasıl etkiliyor?

Tartışılan konunun deprem olması insanları aslında olumlu etkiliyor. Olumsuz etkilemiyor. Konu deprem olunca bir şeyler yapabilelim şeklinde ilk başta olumlu bir etkisi oluyor. Fakat tabii tüm derneklerin bir araya gelerek de birtakım çalışmalar oluşturması da şu ana kadar Kocaeli’de böyle bir şey olmadı. Öyle bir toplam çalışma gerçekleştirilemedi. *İKK şeklinde bir oluşumu dışarıdan nasıl değerlendiriyorsunuz.* Öyle bir şeyi biz de duyduk fakat onların yaptığı herhangi bir çalışması bize ulaşmadı. Biz ne yapıldı tam olarak bilmiyoruz. Ya da iletişim eksikliği oldu.

N22-D-NELERİ YAPABİLİRLER VEYA YAPMA DİLEĞİNDELER:

N22-D1-Depremler ile ilgili kurumunuz / derneğiniz neler yapmakta?

Bizim Kocaeli Büyükşehir Belediyesi’ne bağlı 44 diğer belediyeye bağlı. 44 tane Belediyede tabii ki depreme yönelik BŞB nin yaptığı gibi çalışmalar yok. Onların tabii öncelikli meselesi deprem değil daha çok buldukları belde

vatandaşın daha farklı ihtiyaçlarına hizmet üretmek, yani beldenin gelişmesine katkıda bulunmak, depremler belki bizim alt belediyelerimizde ancak 17 Ağustos etkinliklerinde hatırlanabiliyor. Fakat biz Kocaeli Büyükşehir Belediyesi olarak o belediyelerin hepsi de bize bağlı olduğu için biz onlarla ortaklaşa çalışmalar yürütüyoruz. Tüm yaptığımız etkinliklere onları çağırıyoruz. Biz mesela Kocaeli Büyükşehir Belediyesi olarak alt belediyeler ile koordinasyon, işbirliği içerisinde ilgili teknik elemanlarla değişik seminerler veriyoruz. Değişik öğretim elemanlarını getiriyoruz. Deprem ile ilgili konularda bizim uygulamalarımız ve yaptığımız çalışmalar hakkında seminerler, brifingler gibi birtakım bilgilendirici çalışmalar yapıyoruz. Bizim hazırladığımız eğitim amaçlı kitapçık ve CDlerimiz var. Bunları dağıtıyoruz.

N22-D2-Kurumunuz / Derneğinizin deprem çalışmalarına, olası bir İzmit Deprem Stratejisi'ne ne tür çalışmalar yaparak katkı sağlayabilir?

Şöyle olabilir. Biz Kocaeli için zemin sınıflaması ve sismik tehlike değerlendirmesi projesi kapsamında bu projeyi tüm Kocaeli için yapıyoruz. Bu proje 44 tane belediyemizi kapsıyor. Bu proje kapsamında tüm Kocaeli'nin zemin sınıflandırma haritası, deprem riski haritası, zemin büyütme haritası, zemin hâkim titreşim periyodu haritası, jeolojik haritası ve 3 boyutlu taban kaya haritası çıkartılacak. Bu haritaların hepsinin üzerine bir deprem master planı inşa edeceğiz. Deprem Master Planı yapabilmek için öncelikle bu bahsettiğim detaylı zemin araştırmalarına ve haritalarına ihtiyaç var. Bunlar olmadan Deprem Master Planını yapamıyorsun. Bizim ilk hedefimiz bu proje bittikten sonra Kocaeli'de Deprem Master Planının başlatılması. Kocaeli'nin şu anda Deprem Master Planı yok. Biz bu Deprem Master Planı kapsamında müdürlük olarak zemin ile ilgili senaryolar ile ilgili tüm bilgileri biz zemin ve deprem inceleme şube müdürlüğü olarak vereceğiz. Tabi Deprem Master Planı çok boyutlu bir çalışmayı içeriyor. Yani bunun içerisinde inşaat, mimarlık, şehir planlama, ekonomik kısımları var. Çok farklı boyutları ile incelenmesi gereken bir plan. Çünkü Deprem Master Planında sadece deprem değil aynı zamanda diğer doğal afetler de inceleniyor. Mesela bir yerde yangın oldu. Yangına İtfaiye ekibiniz en hızlı ne zaman gider. Yol planlarının dahi çizildiği öyle bir Deprem Master Planı olması gerekiyor. Biz Kocaeli'de bunun adımlarını attık. Proje bittikten sonra Deprem Master Planına başlayacağız. Bunu da TÜBİTAK başta olmak üzere çeşitli Üniversitelerimizle gerçekleştirmeyi düşünüyoruz. Kocaeli üniversitemiz var. Daha önceden bu konuda yapılmış uygulamalar var. İstanbul için ODTÜ, İTÜ, Boğaziçi Üniversitelerinin hazırladığı taslaktan bizim haberimiz var. Mesela Boğaziçi Üniversitesi nin İzmir'e hazırladığı bir Deprem Master Planı var ama ben kişisel olarak onu beğenmedim. Yani detaylı zemin araştırması yapılmadan hazırlanmış bir çalışma. Öyle olunca da hazırlanan Deprem Master Planı tam olarak gerçeği yansıtmayabiliyor. Ama İstanbul epey detaylı bir çalışma yapmış. Bu kapsamda Kocaeli Büyükşehir Belediyesi olarak Kocaeli Valiliği, ilimizdeki tüm dernekler, deprem ve afet ile ilgili kuruluşların hepsini bir araya getirmek amacıyla Kocaeli Afet Koordinasyon Merkezi adı altında bir merkez kuruldu. AFKOM kuruldu. Bunun yeri, binası ile ilgili çalışmalar yapıyoruz. Binası yapıldığı takdirde hem Kocaeli Valiliği hem ilimizdeki tüm dernekler orada konuşlanabilecek. Ve tek merkezden ilimizde oluşabilecek afetlere müdahale edilebilecek. Bununla birlikte Kocaeli Büyükşehir Belediyemizden zemin ve deprem inceleme şube müdürlüğümüz Bayındırlık ve İskân Bakanlığı ile beraber ortaklaşa ilimizdeki depremlerin izlenmesine yönelik ve binalarımızın olası depremlerde davranışlarını tespit edip ne tür önlemler alınabileceğine dair bir çalışma yürütüyoruz. Bu çalışma kapsamında şu anda müdürlüğümüzde "Yerel Deprem Kayıt Ağı Sismolojik İzleme Merkezi " adı altında bir merkez kuruyoruz. Hem Yuvacık Barajımız hem de katı atık yakma tesisimiz. İki tane binamız var. Zemin ve bina olmak üzere iki tane ivmeölçer cihazı yerleştireyoruz. Depremler olmadan evvel bu binalarımızda ne tür hasarlar olabilir bunları önceden tespit edebileceğiz. Merkezimiz şu an kuruldu. Alet ve cihazlar temin edildi. Onların konuşlandırma çalışmaları var şu aşamada. Aynı zamanda biz bu merkez ile Türkiye Ulusal Sismik Ağı'na bağlanmış olacağız. Ve bu ilimizdeki bu sismolojik merkezin verileri hem Türkiye'deki tüm üniversitelerimizin ilgili bölümlerinde de İnternet aracılığıyla aktarmış olacağız.

N22-D3-Kurumunuz / Derneğinizin deprem politikası, zarar azaltma ile ilgili diğer kurumlarla fikir, planlama ya da uygulama aşamasında olan ne tür ortak projeleri var ya da olabilir?

Bu çok önemli. Şu anda bizim zemin araştırmaları ile ilgili Afet İşleri Genel Müdürlüğü'nün çıkarttığı genelgeler Türkiye'deki deprem gerçeğini yansıtmıyor. Bunun mutlaka deprem tehlikesini içerecek şekilde genelgelerin yeniden düzenlenmesi gerekmektedir.

Şehir plancıları şöyle bir hata yapıyorlar. Size bir yerleşime uygunluk haritası veriliyor. Yerleşime uygunluk haritasında önemli alanlar, yerleşime uygun olan ve olmayan alanlar şeklinde sınıflandırma yapılıyor. Siz şehir plancıları olarak yerleşime uygun, önemli alanlarda yerleşilebilir diye buralarda planlama yapıyorsunuz. Planlama yaparken yaklaşık 10-11'e yakın kriteri gör önüne alıyorsunuz. Nüfus, bölgedeki yapılaşma, binalar arası mesafe gibi birçok faktörler dikkate alınıyor. O faktörler içerisinde zemin yalnızca bu verilen harita doğrultusunda dikkate alınıyor. Bir şekilde dikkate alınmıyor. Niçin? Bakın bu size verilen yerleşime uygunluk haritasında önemli alanlar ve yerleşime uygun alanlar sınıflandırıldığında bu haritalar deprem verilerini içermiyor. Bununla beraber bir Zemin Büyütme Haritası olması gerekiyor. Yalnız nereler deprem riski açısından tehlike oluşturabilir. Bu bilgiye de ihtiyaç var. Yerleşime uygun alanları deprem tehlikesine de bakarak karar vermek gerekiyor bir yerde planlama yaparken. Deprem riski az mıdır, yüksek midir bakmak gerekiyor. Fakat plancılar sadece jeoloji haritasına ve kendi kriterlerine bakarak planlamayı yapıyorlar. Hâlbuki yerleşime uygun alanda deprem riski nedir? Nasıl etkilenecektir gibi sorulara hiç dikkat edilmiyor. İkincisi plancılar kat yüksekliği getirirken yine kendi kriterlerine göre karar veriyorlar. Nüfus, bölgenin yoğunluğu, topoğrafik şartlar ve değişik şartlar dikkate alınıyor. Hâlbuki kat yüksekliği verilirken deprem açısından da herhangi bir bölgede kaç katlı binalar yapılacağına da belirlenmesi gerekiyor. Şimdi siz diyelim bir bölgede dediniz ki 9-10 kriteri değerlendirdiniz. Burası 4 katlı yapı yapılabilir dediniz. Şimdi orasının zemini eğer, literatürde şöyle bir bilgi var, betonarme binaların periyodu dediğimiz bir şey var. Bu yükseklikle ilişkili. 4 katlı betonarme bir binanın periyodu 0.4 saniyedir. 4 katlı bina yaptığınız zaman eğer o zeminin periyodu da 0.4 saniye ise çakışıyor ,ise rezonans dediğimiz bir hadise meydana geliyor. Binalar depremde bu rezonans hadisesinden dolayı büyük hasar görürler veya yıkılırlar. Binaların can kaybı yaratmasında etkilerden bir tanesi de budur. Eğer siz zeminin hakim titreşim periyodunu bilmeden siz buraya bina yaparsanız ve bu binalarda rezonans dediğimiz hadise meydana gelirse siz binalar 4 katlı yükseklik vermekle hem insanların can ve mal güvenliğini hem de binayı deprem açısından tehlikeye atıyorsunuz demektir. Bu çok önemli bir parametredir. Şehir plancılarının planlama yaparken bunlara da dikkat etmesi muhakkak gerekmektedir. Bu önemli bir saptamadır. Bunun şehir plancıları arasında da tartışılıp, değerlendirilmesi ve bir kriter olarak da alınması günümüz şartlarında zorunludur. *Uluslararası uygulamalarda Kentsel Risk Bölgeleri diye geçiyor. Mesela bu aynı zamanda sigorta harcamaları için, bina yeniden yapım masrafları için, binayı güçlendirmeye yönelik her türlü proje için, o bölgede bir şey geliştirmek için kredi almak için ABD'de zorunlu olan bir belge. USGS bu konular ile uğraşiyor. Bütün şehir, kent ve kasabalar için böyle haritalar üretiliyor. Ve bu bilgi emlak sektörüne de yansımak zorunda. Belli bir bölgede eğer zemin durumu kötü ise çok çok uç, aşırı durumlarda, çevresel kriterler, vahşi hayat ile ilgili bir şey ise kesinlikle yasak konuyor. ABD'deki planlama sistemi ne olabileceği üzerine değil, orada neyin olmaması üzerine kurulu bir sistem. Ona Kentsel Bölgeleme / Urban Zoning deniyor. Bizde plancılar bölge çiziyoruz. Kırmızıya boyayınca ticaret oluyor. Ama o bölgede konut varsa veya başka bir şey yapmak istediğinde mesela küçük bir el sanatlarına dayalı sanayi yapmak istediğinde mevzuatta durum karışıyor. Hâlbuki mikrobölgeleme, microzoning türü başarılı örneklerde bir bölge var. O bölgenin içinde bulunduğu coğrafya, etrafındaki parçalar ile orada neyin olmaması gerektiğini söylüyor size. Mesela burada deri sanayi veya şu türden atık olan sanayi olmaz diyor. Burada şu tipte konut veya otel olmaz diyor. Size neyi yapamayacağınızı söylüyor. Neyi yapacağınızı değil. O zaman sizin hem yatırım için de spektrumunuz daha geniş oluyor. Mesela bir sanayi bölgesi iş alanına çevrilmiş. Doğal olarak davalar çıkmış. Orada sanayi bölgesi var. Alınan kararlarda onun farklı kent parçalarına göre farklı türde kararlar vermeye ne eğitimimiz ne de hukuki düzenimiz izin vermiyor. Sizin söylediğiniz konu çok önemli. Mikrobölgeleme. Kentin her parçası aynı değil ki. Burası ile yan taraf veya dağın yamaçları aynı değil. Kâğıt üzerinde onların hepsi aynı görünüyor. Sismik mikrobölgeleme bugün dünyada yapılıyor. ABD ve AB'de. Türkiye'de mevzuatta böyle bir şey yok. Mevzuatın bu yönde yenilenmesi gerekir. Mikrobölgeleme haritaları içerisinde bu zemin hâkim periyodu, risk haritaları hepsi var. Dolayısıyla plancılar, şehir plancıları, bu riskleri de dikkate alarak daha detaylı değerlendirmelerde bulunabilecekler. Ama benim plancılardan istediğim bunları ders müfredatlarına bir şekilde taşıyabilsinler. Bunları kriter olarak getirebilsinler. Neticede kenti planlayan şehir plancıları olduğu için plançı bunu bilmiyorsa bu plana ya eksik yansiyacak ya da riskli olacak. Kenti planlarken 4-5 yılda eğitimi verilen bir mesleğin kesinlikle yeterli olmadığına ve ekip çalışmasında inanırım ben bu tür işlerde. Bizim kentsel tasarım programındaki ekip taslağı şu. Ortada bir kent var. Bunu ne mimarlar, ne plancılar nede başka mühendisler herhangi bir bilgi alanı tek başına bu tasarım işini tek başına yönetemez. Onun için ekip çalışması olması gerekir. Bu program, ekipte kimin neyi yapacağını da formüle etme beceri kazandırma çabasında. Ben bir plancının masanın başına geçip isterse 30 yıllık plançı olsun oraya çizgi*

atamayacağını düşünüyorum. Bir mezuna öyle bir yetki veriyorsunuz ki Kastamonu'ya da İzmit'e de aynı imzayı atabiliyor. Problem orada. Sizin söylediğiniz gibi farklı mesleklerin bir arada çalışmayı öğrenmesi gerekli.

Ben zaman içerisinde Türkiye'de tüm bu değişimlerin olacağını düşünüyorum. Ama biz görebilir miyiz? Bilmiyorum.

APPENDIX 9

CONCEPT MAPS QUANTITATIVE TEXT ANALYSIS DATA

Table 66. Quantitative Text Analysis Data (Derived by using concept list in Appendix 6 and TextStat2.0)

Stakeholder Type	GOVERNORSHIP	
<i>TOTAL # OF CONCEPTS</i>	<i>Affinity Concepts (Frequencies)</i>	<i>Mentioned Concepts (Appendix 6)</i>
CONCEPTION 35	Capital loss (12) Emergency response (10) Human development (6) Loss Mitigation (7)	Awareness, Disaster management, Controlled development, North Anatolian Fault (NAF), Human factor, Buildings kill not the EQ, High risk, Intervention, Emergency response plan, Urban Places, Pre-EQ period, Post-EQ period, Preparedness, Disaster Plans, Emergency Response planning, Mitigation, Inappropriate interventions, Education Urban devastation, Uncontrolled development, Human capital loss, Chaos , Unawareness, Capital loss, Human capital loss, Engineering errors, Major damage, Nondevelopment, Altering normal urban activities, Lack of coordination, Increase in losses
COOPERATION 18	Governorate coordination (5) Emergency decisions (4) Urban planning (5) Role of army (4)	Coordination, Earthquake prone region, Inter-provincial , Coordination, God – Allah, Humanistic concerns, Pilot project areas, Emergency response plan, Inter-agency document flow, Information sharing, Standardizing disaster documentation , Preparedness, Municipality Governorate, Army, Local stakeholders, precaution, Paralysis, Lack of Voluntarism, Unclear definitions of authorities / Authorization ambiguity Lack of decision-maker qualification
CONFLICT 16	Urban planning (11) Public authority (5)	Emergency response plans, Supporting paralyzed public officials with backup mechanisms, God, Disaster planning, Superior authority involvement , Trust, Inter-agency harmony Superior authority intervention, Public hearings, Team spirit, Lack of Applying Plans, Lack of public security, System collapse, Selfishness, Lack of institutional recovery, Lack of coordination, Authority conflicts , Unawareness, Authority conflicts, Fight, Personal differences, Lack of qualification

Table 66. Quantitative Text Analysis Data (continued)

COMMITMENT 26	Disaster planning (14) Urban planning (12)	Emergency Plans, Civil Defense, Firefighting capacity, Field exercises, Interagency collaboration, Academic collaboration, Project formulation, GIS, Planning , Coordination, Regular Updating of disaster plans, Improvement of Coordination Technical Infrastructure enhancement Modelling Smart map design Satellite Image Process Hazard Mapping Disaster Risk Mapping Remote sensing Adapting up-to-date technology Data Processing Center Decision support systems Disaster Master Planning Disaster Information System Damage Assessment Emergency Transportation Planning EQ Experience Documentation Loss estimates
Stakeholder Type	LOCAL MUNICIPALITY	
TOTAL # OF CONCEPTS	Affinity Concepts (Frequencies)	Mentioned Concepts (Appendix 6)
CONCEPTION 40	Damage (12) Coordination (11) Disaster planning (7) Urban management (6) Earthquake planning (4)	Anthropogenic disasters Ordered urban systems Post-EQ recovery Normalizing Loss mitigation Neighborhood Disaster Management Psychological support Crust movement Historical disasters Risk management Search & rescue Physical damage Experiencing EQ Coordination Scenario Disaster risk Damage assessment Protection Buildings kill not EQs Self-protection methods Awareness Technical experts Using qualified staff in building construction Disaster planning Urban planning Non-legal activities Not abiding by Plan Regulations Un-preparedness Fatalist Mentality Not collaborating Damage Damaging historical values Loss increasing factors Financial problems Unawareness Low level of trust between stakeholders Fear Anxiety Lack of coordination Forgetting EQ Abandoned city NAF (North Anatolian Fault) Psychological problems Pessimism Despair Fear Desperation
COOPERATION 28	Coordination (9) insufficiency (7) Responsibility (6) Initiatives (6)	Local Agenda 21 İzmit City Council NGOs Joint decision making Collaborative problem solving Public Involvement Dispute Aversion Taking Initiative Protocol signing Building Inspection Civil Society Defining responsibilities Collective studies Aid agencies Coordination Civil Initiatives NGOs Profession Chambers Legal precautions Database Reliable systems Professional responsibility Personal responsibility Lack of sharing Lack of financial resources Non-participative decision making Non-legal building Non-coordination Lack of Disaster Coordination Unit (DCU) Agency-centrism Selfishness Lack of coordination Exclusion of Local Agencies by Central Government Mandates Lack of resolute action Legal problems Lack of proper content in plans Insufficient planning context

Table 66. Quantitative Text Analysis Data (continued)

<p>CONFLICT 34</p>	<p>Coordination (18) Ignorance (16)</p>	<p>Database Master Plans Collective problem solving Chambers Management of emergency aid services Inter-municipalities coordination Team building Keeping EQ memory fresh Deriving lessons from EQs Voluntarism Need for coordination Key authorities Neighborhood volunteers Experience sharing preparedness Precaution Reinforcing existing building stock Collaboration Vulnerability analysis Urban rehabilitation Political rather than scientific decisions Non-scientific damage assessment Reluctance of emergency management personnel Blocking public involvement Authority conflicts Lack of communication Lack of proper content Inter-agency perspective disputes Agency- centrism Lack of public involvement Tendency to omit past EQ experience Corrupt practices EQ as “state system problem” Non-coordination Insufficient scientific research Improper decision maker entitlement Lack of consensus building To give someone preferential treatment Unmaking urban transportation policies Disregarding local actors</p>
<p>COMMITMENT 32</p>	<p>Coordination (11) Disaster planning (6) Urban planning (8) Master planning (4) Control (3)</p>	<p>Education programs EQ centered research Urban Councils Master Planning Master Planning Building Inspection Panels and seminars Effective plan controls Planning Mass housing projects Technical studies Legal regulations Earthquake preparedness Coordination Disaster Master Planning Seeking EU funding Elderly activities Seeking collaboration with NGOs abroad Urban Information System Web-based risk database Improvement of Building Inspection techniques Integrating disaster issues in Master Planning process Urban density reduction Controlling development in CBD Rural problems Public awareness programs Education of Technical Staff Panels and seminars Supporting planning staff Urban Land use analysis Building vulnerability inspections Housing stock analysis Density reduction Public awareness Controlling building heights</p>

Table 66. Quantitative Text Analysis Data (continued)

Stakeholder Type	NGOs	
TOTAL # OF CONCEPTS	Affinity Concepts (Frequencies)	Mentioned Concepts (Appendix 6)
CONCEPTION 29	Loss mitigation (15) Social disaster (8) Ineffectiveness (6)	Appropriate approach Harmony with nature Flood risk mitigation Human intervention factor Institutionalization Precaution Mitigation Preparedness Awareness building NGOs Social psychology Self-critic Public hearing Architecture Social solidarity Livability Density reduction Risk mitigation Consulting Research Disaster Human capital loss Death Unawareness Desperation Building damage Weak social memory Social disaster Technical failures Capital loss Losing loved ones Lack of education Altering development Wrong management practices homelessness
COOPERATION 33	Coordination (13) Urban planning (10) Organization (6) Civil identity (4)	İzmit City Council Loss reduction Urban planning Architecture Collectivism Collaboration culture Civil identity Decentralization NGOs Collectiveness Civil identity Neighborhood places Local organizations Consultation Education Abide by plan regulations Un-resolved disputes Lack of proper EQ knowledge Regional problems Urban identity damage Ignorance Lack of organization abilities Financial problems Blocking public involvement Disregard collaboration externalities Ottoman stype cntral bureaucracy Lack of collaborative Decision making
CONFLICT 27	Ineffectiveness (9) Exclusion (7) Responsibility (7) Organization (4)	NGOs İzmit City Council Organized activity Seeking social justice Commitment / taking responsibility Web-based interactions Neighborhood disaster teams Communication Organization Sharing Civilized public Neighborhood disaster volunteers Opportunities windows that disasters open Lack of leadership Lack of civil identity Personalized decisions Lack of contractual commitments Unawareness Lack of financial resources Non-legal interest relations Lack of plan application responsibility Inefficiency Using a dominant language in meetings Un-just plan decisions Moderation methods Denying the need for negotiation
COMMITMENT 18	Coordination (8) Participation (6) Urba planning (4)	Project formulation Participating in decision making Participating in Urban councils EQ victim studies Collaboration with TOKİ Participatory planning Monitoring demands of the people Cooperation Collaboration Political view declaration Active involvement Homeless aid Participatory design Participating advisory councils Disaster preparedness Planning process Inventory of public perspectives

Table 66. Quantitative Text Analysis Data (continued)

Stakeholder Type	PRIVATE FIRMS	
TOTAL # OF CONCEPTS	Affinity Concepts (Frequencies)	Mentioned Concepts (Appendix 6)
CONCEPTION 39	Precautions (16) Capital loss (13) Disaster risk (10)	Flood risk Warning systems Belief systems UnawarenessPrecaution Scientific knowledge Natural disaster Disaster riskRisk analysis Location decisionAnthropogenic disastersBuilt environment design Flood zones Healthy settlementsEQ related precautions Legal accountability Repair-improvement Reinforcement Mass human capital loss Physical damage Devastation Depression Fear Loss increasing factorsNot taking precautions Human capital loss Profession errorsIndustrial accidents Devastation Firm capital losses Blaming the architect Economic crisis Anthropogenic disasters Bad development decisions
COOPERATION 17	Partnership (9) Coordination (5) Projects (3)	Technical collaborations Humanistic concerns Spiritual valuesWorking together Seminar İzmit City CouncilProject partnerships Private interest perspective Building construction regulations Structural reinforcement Local agenda 21 Disregarding technical experts Unawareness Pausing of collaborative activities Financial resource problems Law confidence on Public initiated disaster projects
CONFLICT 28	Exclusion (10) Professionals (10) involvement (8)	Public agencies Chambers Urban council Planning Superior authority intervention Local disaster committee Undergoing trial for collapsed buildings İzmit City Council Commitment Local agenda 21Non-caring public official attitudes Profit making as the main focus of collaboration Lack of public involvement Inter-professions disputes Profession content disputes Forgetting EQ Inter-firm disputes Disregard EQs Fatalism Self-centrism Blocking public involvement Corruption Lack of voluntary involvement Professional ethics
COMMITMENT 26	Urban upgrade (11) Urban planning (6) Rehabilitation (6) Architecture (3)	Cartographic services Architecture services Urban regeneration Design & creativity Networking btw Design Experts Planning services Physical planningPreparedness Geological surveys Geological Information services Policy proposals Plan execution strategies EQ risk analysis Urban rehabilitation Urban upgrade Architecture design Reinforcement Projects Rehabilitation projects In-profession Education Life-long education systems Community solidarity Microzoning Renovation projects Urban infrastructure upgrade projects

Table 66. Quantitative Text Analysis Data (continued)

Stakeholder Type	TRADE ASSOCIATIONS	
TOTAL # OF CONCEPTS	Affinity Concepts (Frequencies)	Mentioned Concepts (Appendix 6)
CONCEPTION 38	Insufficiency (14) Urban planning (8) Ineffectiveness (7) Urban development (5) Awareness (4)	EQ Intensity EQ magnitudeHigh risk planning Natural cause God EQ resistant buildings NGOs Academia Coordination Planning Disaster preparedness Balance of daily life Awareness Developing earthquake planning content Scientific perspective Earthquake resistant urban culture Best practice know-how transfe Physical damage Moral damage Urban damage Negative consequences of disasters Unplanned development Planning disasters Insufficient practices Urban devastation Human capital loss Economic loss Fleeing away from the city Weakening of social values Lack of risk levels knowledge Lack of public hearings Divine causality Desperation Fatalism Transportation problems Building collapse Seeing interior design more important than static quality Lack of municipal control Lack of technological innovation Unplanned development Using uneducated construction workers Unawareness
COOPERATION 22	Ineffectiveness (10) Coordination (7) Participation (5)	Contemporary EQ agendaEducation seminars Responsible agencies Local knowledge Knowledge resources Research Collaboration Awareness building Keeping EQ memory fresh Disaster education policy Disaster specilists Local development Pre-disaster planning Self- critic Municipality Collaboration with Academia İzmit City Council Collective abilities Project control Lack of consensus building Insufficient documents about Kocaeli Weak social memory Lack of coordination Disjointed legal frameworksSelf-centrism Blocking public involvement Post-traumatic stress Lack of communication Unawareness Tendency to forget Psychological problems Lack of public involvement depression
CONFLICT 32	Ineffectiveness (15) Professionals (10) Self-centrism (7)	Civil engineers Architects Responsible professions Advisory meetings Advisory committees Chamber of architects Continuous communication Density reduction omprehensive disaster law Empathy between professions Promoting agency participation Specialized judicial courts Profession-centrism Selfishness Ego Self-centrism Inter profession disputes Lack of constructive attitude in associations Obsessed political choices Immoral intentions Ineffective decisions Unapplied decisions Lack of contractual commitments Political partisanship Dissimilarity between similar court cases Inter-professions disputes Profession- centrism Blocking communication Lack of mutual respectInefficient planning

Table 66. Quantitative Text Analysis Data (continued)

<p>COMMITMENT 24</p>	<p>Participation (11) Control (6) Professionals (4) Architecture (3)</p>	<p>Technical services Using organization capacity of chambers Professional education Architecture services Project Reporting Civil engineering services Active participation from chambers Profession effectiveness Professional competency Professional and continuous education Action planning Rehabilitation Promoting architectural innovations Consultancy Building Inspection Building Control Disaster documentation Control of construction process Seeking urban identity Leadership Housing stock analysis Building reinforcement Developing Financial models</p>
--	---	--

CV

ERSAN KOÇ

Middle East Technical University, Faculty of Architecture, Department of City and Regional Planning, İnönü Boulevard, PoBox:06531, Ankara/Turkey

url1: http://www.crp.metu.edu.tr/Staff/ersan_koc.htm,

url2: http://matpum.metu.edu.tr/main_eng.php?pid=3

E-mail : erskoc@arch.metu.edu.tr , tanburaersan@gmail.com, ersan@matpum.com,

Place and Date of Birth, Antalya, Turkey; 15.09.1978

Education

May 2004→ *PhD candidate in City and Regional Planning Program* of METU Graduate School of Natural and Applied Science (Composite / Integrated PhD Program) Ankara, Turkey

September 2001-January 2002→ *MCP in City Planning* (attendee) in City and Regional Planning Program of METU Graduate School of Natural and Applied Science, Ankara, Turkey

September 1997-June 2001, *Bachelor degree from METU (Middle East Technical University) Faculty of Architecture, DCRP (Department of City & Regional Planning)*, Ankara, Turkey

1996-97 METU, *Faculty of Foreign Languages, the Department of Basic English, 1-Year English Proficiency Education*, Ankara, Turkey

Academic Fields and Interests:Risk Society, Disaster Policy, Disaster Risk Mitigation, Urban Regeneration-Revitalization, Social Capital, Interagency Conflict Resolution in Planning Process, Network Representation of Space

Academic & Research-Development/R&D Experience:

September 2006→ Research&Project Assistant, Member of Project Management Team, “*METU-RICBED, Middle East Technical University, Faculty of Architecture, Research and Implementation Center for Built Environment and Design*”.

April 2008→ Project Executive Manager, “*Project of Design, Operating and Information Technology Models for New Police Centers and Improvement of Community Policing Activities (Polis Merkezlerinin Geliştirilmesine ve Kalitesinin Arttırılmasına Yönelik Yeni Tasarım, İşletim ve Bilişim Modelleri)*”,

March 2007-August 2007, Project Manager, “*Capacity Building for Associations of Turkish Red Crescent Society Through Project Management Education*”, Funded by Turkish Red Crescent Society,

May 2007 → Research&Project Assistant, “*Setting Urban and Environmental Standards for Social Housing in Turkey (Through an Understanding of Man-Environment Relations) for Housing Development Administration of Turkey*”, Funded by Republic of Turkey Prime Ministry, Housing Development Administration of Turkey

August 2007→ Research&Project Assistant, “*Turkish Red Crescent Society RICBED Research Center (Türk Kızılayı Araştırma Merkezi (TUKAM))*”, Co-Funded by Turkish Red Crescent Society and METU Faculty of Architecture RICBED

January 2007-July 2007, Research Assistant, “*Economic Impact Assessment of GIDEM Project*”, (GIDEM-GAP,Girişimci Destekleme Merkezi,Güneydoğu Anadolu Projesi, Entrepreneur Support Centers, South-Eastern Project), Funded by United Nations Development Programme

January 2001-January 2003, Research&Project Assistant, “*Gallipoli Planning, Consultancy and Competition Office, Project for Preservation, Development and Revitalization of Gallipoli Peninsula*”, Historical National Park, Gallipoli Peace Park, Funded by Ministry of Forestry, Turkey

May 2001-August 2001, Research&Project Assistant, “*Ören Village Resettlement Project*”, Pamukkale, Denizli, Turkey , Funded by United Nations.

May 2001-August 2001, Research&Project Assistant, “*Burdur City Park Urban Design Project*”, Funded By Burdur Municipality-Turkey

August 2001-April 2002, Research&Project Assistant, “*Hacıbayram Square Urban Design Project*”, Ulus, Ankara, Funded by Ankara Greater Municipality.

Degree	Institution	Year of Graduation
BCP	METU, City and Regional Planning, Turkey	2001
High School	Antalya Anatolian High School, Turkey	1996
WORK EXPERIENCE		
Year	Place	Enrollment
2002-2010	METU, Department of City and Regional Planning, Turkey	Research Assistant
2006→	METU-RICBED (Research and Implementation Center for Built Environment and Design, Turkey	Research Fellow
2008-2009	Clark University, George Perkins Marsh Institute, USA-MA	Visiting Scholar